

DEPARTAMENTO DE FILOLOGÍA INGLESA Y ALEMANA

LA FRASEOLOGIA METALINGÜÍSTICA AMB VERBS DE
LLENGUA EN ALEMANY I CATALÀ. ESTUDI COMPARAT
D'UN CORPUS DE LOCUCIONS VERBALS

FERRAN ROBLES I SABATER

UNIVERSITAT DE VALENCIA
Servei de Publicacions
2006

Aquesta Tesi Doctoral va ser presentada a València el dia 21 de Juny de 2006 davant un tribunal format per:

- D. Jordi Jané Carbó
- D. José Antonio Calañas Continente
- D. Andreu Castell Vicente
- D. Salvador Pons Bordería
- D. Pelegrí Sancho Cremades

Va ser dirigida per:

D^a. Karen Andresen Jockisch

D. Hang Ferrer Mora

©Copyright: Servei de Publicacions
Ferran Robles i Sabater

Depòsit legal:

I.S.B.N.:978-84-370-6571-7

Edita: Universitat de València
Servei de Publicacions
C/ Artes Gráficas, 13 bajo
46010 València
Spain
Telèfon: 963864115

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Facultat de Filologia

Departament de Filologia Anglesa i Alemanya

**La fraseologia metalingüística amb verbs de
llengua en alemany i català. Estudi comparat d'un
corpus de locucions verbals**

TESI DOCTORAL

**Presentada per:
Ferran Robles i Sabater**

**Dirigida per:
Dra. Karen Andresen Jockisch
Dr. Hang Ferrer Mora**

València, maig de 2006

A Dolors, a Pilar i a tantes dones
que al llarg dels anys, en silenci,
van atiar la flama del nostre idioma.

Dic ben alt que parle català
i ho faig a la manera de València.

Ovidi Montllor

AGRAÏMENTS

Em mancaran paraules i ocasions per expressar tot el meu profund i sincer agraïment als familiars, amics i companys que d'una manera o altra sempre he tingut a la vora i que han esperonat un treball que, altrament, no hagués estat possible. La meua estimació i reconeixement va, sens dubte, molt més enllà del que puguen dir aquestes línies i no voldria cometre la injustícia d'obviar cap dels noms que s'acumulen en la meua memòria quan contemple el resultat d'aquests anys de dedicació. Tanmateix, no puc estar-me'n de tindre un record molt especial per alguns individus que han marcat decisivament la meua trajectòria als darrers mesos i anys, la petjada dels quals romandrà ben fonda en la meua persona. El meu reconeixement va, sobretot, per als meus avis i pares, que em van ensenyar a parlar i estimar la llengua dels valencians, per la seua infinita paciència i el seu recolzament incansable; els meus directors, Karen Andresen i Hang Ferrer, pels seus bons consells i el seu ferm compromís al llarg d'aquests quatre anys; les companyes i els companys del Departament de Filologia Anglesa i Alemanya i, especialment, el grup d'investigació Oswald i la seua directora Berta Raposo, amb els qui he compartit el període més fructuós de la meua vida acadèmica; Gerd i Barbara Wotjak, que tan bona acollida em van donar a Leipzig, per la seua generositat i els seus suggeriments, que serien tan determinats per al desenvolupament de la meua recerca; i els companys del Departament de Teoria dels Llenguatges de la Universitat de València, Vicent Salvador, Maria Conca i Jordi Ginebra, pel seu inestimable ajut en la fase inicial de documentació sobre fraseologia catalana. El meu darrer record és per a la meua companya Anna Marí, amb qui he compartit bona part d'un camí d'alts i baixos on mai no m'ha deixat sol, i pels molts amics i companys dels darrers anys de formació a Mainz i Leipzig, que en cap moment van permetre que la il·lusió i entusiasme amb què vaig començar aquest projecte perden força.

ÍNDEX

ABREVIACIONS I SIMBOLS EMPRATS	9
INTRODUCCIÓ	11
I. ELS ESTUDIS FRASEOLÒGICS ALEMANYS I CATALANS: ORÍGENS I DESENVOLUPAMENT	19
0. Consideracions prèvies	19
1. Els orígens de la fraseologia moderna	23
1.1. L'Escola de Ginebra	24
1.1.1. Charles Bally i el naixement de la fraseologia moderna	26
1.2. La fraseologia soviètica	30
2. La fraseologia alemanya moderna	33
3. Els estudis fraseològics en llengua espanyola i catalana	37
II. LA FRASEOLOGIA: ASPECTES TEÒRICS	45
1. La fraseologia: definició i àmbit d'estudi	45
2. Les unitats fraseològiques: definició i principals característiques	49
2.1. Elecció d'una denominació general	49
2.2. Característiques de les unitats fraseològiques	50
2.2.1. Característiques principals	51
2.2.1.1. La fixació	51
2.2.1.2. La institucionalització	53
2.2.1.3. El caràcter repetit o reproductibilitat	53
2.2.1.4. La idiomàtica	55
2.2.1.5. La polilexicalitat	57
2.2.2. Altres propietats de les unitats fraseològiques	58
2.2.2.1. La presència d'anomalies estructurals i lèxiques	58
2.2.2.2. Aspectes fònics	59
2.2.2.3. L'assumpció de funcions pragmaticodiscursives	61
2.2.2.4. Aspectes sociolingüístics	64
3. La classificació de les unitats fraseològiques	65
3.1. Classificacions de les unitats fraseològiques de l'alemany	65
3.1.1. La classificació d'Erhard Agricola	65
3.1.2. La classificació d'Irina Ivanova Černyševa	67
3.1.3. La classificació d'Annely Rothkegel	68
3.2. Classificacions de les unitats fraseològiques de l'espanyol	71
3.2.1. La classificació de Julio Casares	71
3.2.2. La classificació de Harald Thun	74
3.2.3. La classificació d'Alberto Zuluaga	76
3.2.4. La classificació de Leonor Ruiz	78
3.2.4.1. Els sintagmes nominals fraseològics	79
3.2.4.2. Els sintagmes verbals fraseològics	80
3.2.4.3. Els sintagmes prepositius fraseològics	82

3.2.5. La classificació de Gloria Corpas	85
3.2.5.1. Esfera I: Col·locacions	87
3.2.5.2. Esfera II: Locucions	89
3.2.5.3. Esfera III: Enunciats fraseològics	93
3.2.5.3.1. Les parèmies	93
3.2.5.3.2. Les fórmules rutinàries	96
III. ELS VERBS COMUNICATIUS DE LLENGUA	99
1. El camp lèxic «verbs comunicatius»	99
2. La investigació recent al voltant dels verbs comunicatius	104
2.1. Estudis sobre els verbs comunicatius als països de parla alemanya	104
2.1.1. El contingut sintacticosemàntic dels verbs de llengua (M. T. Rolland, 1969)	104
2.1.2. La valència sintàctica i la distribució dels verbs comunicatius en alemany i en polonès (H. Ziebart, 1979)	106
2.1.3. El camp lèxic dels verbs d'expressió oral (H. Schumacher, 1986)	109
2.1.4. La descripció semàntica dels verbs que designen actes de parla (G. Harras/E. Winkler, 1994)	112
2.1.5. L'operador CAUSA i la descripció semàntica dels verbs comunicatius (E. Winkler, 2001)	114
2.1.6. La classificació pragmàtica dels verbs comunicatius alemanys (G. Harras et al., 2004)	117
2.2. Estudis sobre els verbs comunicatius al món hispànic	122
2.2.1. Una aproximació als verbs de llengua de l'espanyol (A. Escobedo, 1992)	122
2.2.2. El contingut semàntic dels verbs de llengua de l'alemany i l'espanyol (J. Hernández, 1993)	126
2.2.3. La fraseologia metalingüística amb verbs de llengua en espanyol (M. Aznárez, 2004)	128
3. Proposta de definició i classificació dels verbs comunicatius alemanys i catalans	131
3.1. Verbs comunicatius amb caràcter general	133
3.2. Verbs designadors d'actes de parla específics	141
3.2.1. Representatius	142
3.2.2. Directius	150
3.2.3. Comissius	160
3.2.4. Expressius	168
3.2.5. Declaratius	180
3.3. Verbs de cohesió i estructuració de l'acte comunicatiu	188
3.3.1. Verbs d'estructuració temàtica	189
3.3.2. Verbs del discurs seqüenciat	196
3.4. Verbs que caracteritzen la producció de l'enunciat	202
3.4.1. Verbs comunicatius modals	202
3.4.2. Verbs comunicatius medials	208
4. Conclusions	213

IV. LES LOCUCIONS VERBALS METALINGÜÍSTIQUES AMB VERBS DE LLENGUA	215
Introducció	215
La fraseologia metalingüística amb verbs de llengua en alemany	227
1. Caracterització de la producció de l'enunciat (paràmetres externs)	227
1.1. Paràmetre físic-articulatori	227
1.1.1. L'articulació nasal	227
1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible	227
1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori	228
1.2. Paràmetre físic-acústic	228
1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat	228
1.2.1.1. Parlar amb veu forta	228
1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut	232
1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació	232
1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix	234
1.3. Paràmetre temporal-quantitatiu	234
1.3.1. Parlar de manera continuada	234
1.3.1.1. Parlar ininterrompudament	234
1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció	235
1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència	236
1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor	236
1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor	237
1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada	238
1.3.2. La brevetat	239
1.3.3. La repetició	240
1.3.4. El silenci	241
1.3.4.1. Guardar silenci	241
1.3.4.2. L'omissió	242
1.3.5. La immediatesa	243
2. Caracterització dels elements de l'enunciació (paràmetres interns)	244
2.1. El parlant o emissor	244
2.1.1. L'actitud de l'emissor	244
2.1.1.1. L'emissor és sincer	244
2.1.1.2. L'emissor és insincer	246
2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement	246
2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor	250
2.1.1.2.3. L'engany	252
2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament	252
2.1.1.2.3.2. L'autoengany	253
2.1.1.3. L'emissor és presumptuós	254
2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita	255
2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu	256
2.1.1.6. L'emissor és agressiu	256
2.1.1.7. L'emissor és transigent	257
2.1.1.8. L'emissor parla amistosament	258
2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment	259
2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor	260

2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor	260
2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor	262
2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa	264
2.1.3. L'estat d'ànim del receptor	265
2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla	266
2.1.4.1. Actes de parla representatius	266
2.1.4.1.1. Actes representatius assertius	266
2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius	266
2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius	267
2.1.4.1.2. Actes representatius informatius	267
2.1.4.2. Actes de parla directius	269
2.1.4.2.1. La petició	269
2.1.4.2.2. La pregunta	271
2.1.4.3. Actes de parla comissius	273
2.1.4.3.1. La promesa solemne	273
2.1.4.3.2. La promesa desmesurada	274
2.1.4.4. Actes de parla expressius	276
2.1.4.4.1. La lloança	276
2.1.4.4.2. La felicitació	277
2.1.4.4.3. L'agraïment	278
2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat	278
2.1.4.4.5. El pronunciament favorable	278
2.1.4.4.6. La injúria i el blasme	279
2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult	280
2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació	280
2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaureja	281
2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar	282
2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius	283
2.1.4.5. Actes de parla declaratius	284
2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu	284
2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar	285
2.1.4.6. Els efectes perlocutius	287
2.2. El receptor o destinatari	289
2.2.1. El destinatari és el propi emissor	289
2.2.2. L'especificació d'un destinatari	290
2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret	290
2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple	291
2.2.3. La funció apel·lativa	291
2.3. El contingut del discurs	292
2.3.1. Caracterització del contingut del discurs	292
2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent	292
2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat	293
2.3.1.3. El contingut del discurs és secret	297
2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut	299
2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat	299
2.3.2. La manera de formular el discurs	301
2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat	301

2.3.2.1.1. El discurs és directe	301
2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe	302
2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta	303
2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa	308
2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte	308
2.3.2.1.6. El discurs és divagador	309
2.3.2.1.7. El discurs és contradictori	309
2.3.2.2. La comprensibilitat	311
2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible	311
2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible	311
2.3.2.3. La quantitat d'informació	312
2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu	312
2.3.2.3.2. El discurs és detallat	313
2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat	314
2.4. El codi lingüístic	315
2.4.1. L'eloqüència	315
2.4.2. La interferència lingüística	317
2.4.3. El paral·lelisme	317
2.5. El canal	318
2.5.1. El mitjà oral	318
2.5.2. El mitjà telefònic	318
2.6. La cortesia	319
2.7. La perspectiva metacomunicativa: els torns de parla	320
2.7.1. Demanar el torn de parla	320
2.7.2. Denegar el torn de parla	321
La fraseologia metalingüística amb verbs de llengua en català	323
1. Caracterització de la producció de l'enunciat (paràmetres externs)	323
1.1. Paràmetre físic-articulatori	323
1.1.1. L'articulació nasal	323
1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible	323
1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori	324
1.2. Paràmetre físic-acústic	325
1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat	325
1.2.1.1. Parlar amb veu forta	325
1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut	326
1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació	326
1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix	327
1.3. Paràmetre temporal-quantitatiu	328
1.3.1. Parlar de manera continuada	328
1.3.1.1. Parlar ininterrompudament	328
1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció	328
1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència	331
1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor	331
1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor	331
1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada	331
1.3.2. La brevetat	332
1.3.3. La repetició	333
1.3.4. El silenci	334
1.3.4.1. Guardar silenci	334

1.3.4.2. L'omissió	337
1.3.5. La immediatesa	337
2. Caracterització dels elements de l'enunciació (paràmetres interns)	338
2.1. El parlant o emissor	338
2.1.1. L'actitud de l'emissor	338
2.1.1.1. L'emissor és sincer	338
2.1.1.2. L'emissor és insincer	340
2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement	340
2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor	341
2.1.1.2.3. L'engany	341
2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament	341
2.1.1.2.3.2. L'autoengany	342
2.1.1.3. L'emissor és presumptuós	342
2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita	342
2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu	343
2.1.1.6. L'emissor és agressiu	344
2.1.1.7. L'emissor és transigent	345
2.1.1.8. L'emissor parla amistosament	345
2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment	345
2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor	345
2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor	345
2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor	349
2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa	349
2.1.3. L'estat d'ànim del receptor	351
2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla	351
2.1.4.1. Actes de parla representatius	351
2.1.4.1.1. Actes representatius assertius	351
2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius	351
2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius	352
2.1.4.1.2. Actes representatius informatius	353
2.1.4.2. Actes de parla directius	355
2.1.4.2.1. La petició	355
2.1.4.2.2. La pregunta	359
2.1.4.3. Actes de parla comissius	359
2.1.4.3.1. La promesa solemne	359
2.1.4.3.2. La promesa desmesurada	359
2.1.4.4. Actes de parla expressius	361
2.1.4.4.1. La lloança	361
2.1.4.4.2. La felicitació	361
2.1.4.4.3. L'agraïment	362
2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat	362
2.1.4.4.5. El pronunciament favorable	363
2.1.4.4.6. La injúria i el blasme	363
2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult	365
2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació	367
2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança	367
2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar	367

2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius	368
2.1.4.5. Actes de parla declaratius	368
2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu	368
2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar	370
2.1.4.6. Els efectes perlocutius	372
2.2. El receptor o destinatari	373
2.2.1. El destinatari és el propi emissor	373
2.2.2. L'especificació d'un destinatari	374
2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret	374
2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple	375
2.2.3. La funció apel·lativa	377
2.3. El contingut del discurs	377
2.3.1. Caracterització del contingut del discurs	377
2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent	377
2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat	378
2.3.1.3. El contingut del discurs és secret	379
2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut	379
2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat	380
2.3.2. La manera de formular el discurs	380
2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat	380
2.3.2.1.1. El discurs és directe	380
2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe	382
2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta	384
2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa	388
2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte	388
2.3.2.1.6. El discurs és divagador	391
2.3.2.1.7. El discurs és contradictori	391
2.3.2.2. La comprensibilitat	392
2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible	392
2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible	392
2.3.2.3. La quantitat d'informació	393
2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu	393
2.3.2.3.2. El discurs és detallat	393
2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat	396
2.4. El codi lingüístic	396
2.4.1. L'eloqüència	396
2.4.2. La interferència lingüística	398
2.4.3. El paral·lenguatge	398
2.5. El canal	399
2.5.1. El mitjà oral	399
2.5.2. El mitjà telefònic	400
2.6. La cortesia	401
2.7. La perspectiva metacomunicativa: els torns de parla	402
2.7.1. Demanar el torn de parla	402
2.7.2. Denegar el torn de parla	402

V. ESTUDI COMPARAT DE LES LOCUCIONS VERBALS METALINGÜÍSTIQUES	
ALEMANYES I CATALANES	405
Introducció	405
Criteris de comparació	405
Estudi de les locucions verbals metalingüístiques alemanes i catalanes	411
1. Caracterització de la producció de l'enunciat (paràmetres externs)	411
1.1. Paràmetre físic-articulatori	411
1.2. Paràmetre físic-acústic	413
1.3. Paràmetre temporal-quantitatiu	417
2. Caracterització dels elements de l'enunciació (paràmetres interns)	424
2.1. El parlant o emissor	424
2.1.1. L'actitud de l'emissor	424
2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor	432
2.1.3. L'estat d'ànim del receptor	436
2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla	437
2.1.4.1. Actes de parla representatius	437
2.1.4.2. Actes de parla directius	441
2.1.4.3. Actes de parla comissius	444
2.1.4.4. Actes de parla expressius	446
2.1.4.5. Actes de parla declaratius	452
2.1.4.6. Els efectes perlocutius	455
2.2. El receptor o destinatari	456
2.3. El contingut del discurs	459
2.3.1. Caracterització del contingut del discurs	460
2.3.2. La manera de formular el discurs	464
2.4. El codi lingüístic	473
2.5. El canal	475
2.6. La cortesia	477
2.7. La perspectiva metacomunicativa: els torns de parla	478
Conclusions	481
CONCLUSIONS GENERALS	487
BIBLIOGRAFIA	493
APÈNDIXS	
I. Índex de les locucions estudiades	i
II. Índex alfabètic de locucions estudiades	xvii
III. Verbs comunicatius de llengua del corpus	xxv
IV. Quadre de les locucions estudiades	xxxiii

ABREVIACIONS I SÍMBOLS EMPRATS

E	Emissor
D	Destinatari
P	Enunciat
N, N _{sing/pl}	Nom, nom en singular/plural
Adj	Adjectiu
Adv	Adverbi
Vb	Verb
Prp	Preposició
LocV	Locució verbal
SN	Sintagma nominal
SP	Sintagma preposicional
SAdj	Sintagma adjectival
SAdv	Sintagma adverbial
<>	Indicació del cas del SN
[]	Indicació de la preposició o del verb
Nom	Nominatiu
Acus	Acusatiu
Dat	Datiu
Refl.	Pronom reflexiu
PSubFin	Proposició subordinada amb verb en forma finita
PSubInf	Proposició subordinada amb verb en infinitiu
CD	Complement directe
CI	Complement indirecte
CRèg	Complement de règim verbal
CPred	Complement predicatiu
Ag	Agent
Pac	Pacient
Adr	Adreçat, destinatari
Pred	Predicat
hum	humà
abstr	abstracte

—	Posició del nucli verbal
/	Alternatives
()	Arguments facultatius
(Refl.)	El verb pot ésser emprat en forma reflexiva
+/- passiva	El verb admet la transformació a veu passiva
+/- estil dir./indir.	El verb pot introduir enunciats en estil directe o indirecte

INTRODUCCIÓ

Un dels trets definidors del llenguatge verbal és la seua reflexivitat o capacitat de referir-se a si mateix. Les llengües naturals compten amb unitats mitjançant les quals hom designa i caracteritza aspectes diversos de la producció lingüística. El llenguatge, segons E. Coseriu (1981 [1977]: 108), és un domini més de la realitat i de l'experiència i, com a tal, es troba representat en les llengües com un camp lexicosemàntic que pot ser dividit i estructurat a partir de tota una sèrie de distincions funcionals. Dins d'aquest podem identificar les unitats amb valor metalingüístic, d'acord amb la definició que R. Jakobson (1956) va fer d'aquesta funció del llenguatge. Segons Ó. Loureda (2003*b*: 18), la funció metalingüística s'expressa en tres àmbits de la llengua: la fraseologia, la gramàtica i el lèxic. L'objectiu del present treball és l'estudi del primer d'aquests espais en què s'estructura allò metalingüístic a partir d'un corpus format per 323 locucions verbals de l'alemany i el català.

L'interés per l'estudi de les unitats fraseològiques (UFs) amb valor metalingüístic ve determinat pel caràcter marcadament idiosincràtic d'aquestes expressions, que les allunya tant de la naturalesa força més regular i sistematitzable de les unitats dels altres dos àmbits esmentats. En primer lloc, la fraseologia constitueix una parcel·la de la llengua capaç de reflectir amb la màxima precisió els elements que envolten i fan possible la producció d'un enunciat lingüístic. Com apunta M. Aznárez (2004: 10),

La fraseología constituye un ámbito de la lengua cuya función es esencialmente caracterizar comportamientos humanos, cualidades morales, estados de ánimo o situaciones interactivas.

Així, l'estudi d'aquesta mena d'expressions no només implica l'acostament a una part de la fraseologia d'un idioma inscrita en un camp lexicosemàntic molt concret que és present en l'ús quotidià dels usuaris d'eixe codi lingüístic, sinó també l'exploració de tot un seguit d'intuïcions i judicis, individuals o compartits, dels parlants sobre diferents aspectes de la comunicació verbal.

En segon lloc, cal fer notar que durant molt de temps els lingüistes s'han referit a les UFs en funció de la seua suposada irregularitat intrínseca i el seu caràcter marcadament anòmal. D'un temps ençà, però, autors com D. O. Dobrovolskij (1999, 2002), J. Möhring (1996) o F. J. Newmeyer (1974) s'han esforçat a mostrar l'existència de tendències i uniformitats que permeten una certa sistematització d'aquestes construccions a partir de les qualitats que els són pròpies i característiques. Un propòsit del nostre treball serà, precisament, la recerca de patrons i tendències en l'ús de les locucions del nostre corpus que facen possible determinar quins són els trets definidors de les UFs adscrites a un camp lexicosemàntic concret –el de la funció metalingüística– i establir quins factors condicionen la seua aparició i utilització com a elements del discurs tant a nivell intralingüístic com interlingüístic.

En tercer lloc, aquest estudi pretén revisar la representació que autores com G. Corpas (1997) o L. Ruiz (1997) han fet del concepte de *locució*. D'acord amb la seua definició, una locució verbal és aquella que presenta un lexema verbal en la posició de nucli i pot inserir-se en el discurs tal com ho faria un verb emprat com a mot lliure per realitzar algunes de les funcions inherents a la categoria verbal. Si açò és cert, caldrà determinar en quina mesura les propietats a partir de les quals definim la categoria verbal poden adaptar-se a la descripció i caracterització de les unitats que són objecte de la nostra anàlisi. La transitivitat o intransitivitat d'una locució, el seu ús amb valor reflexiu, la seua utilització en oracions en veu passiva, les modificacions de la seua estructura sintacticosemàntica, etc., són indicadors de fins a quin punt els trets amb què singularitzem la categoria verbal poden ser emprats per descriure les locucions verbals en alemany i català.

En quart lloc, aquesta tesi pretén indagar en la pròpia naturalesa de les unitats que formen l'àmbit de la fraseologia i la seua ubicació en el sistema de la llengua. Les UFs són elements que no es situen dins dels plans lèxic ni gramatical ni responen estrictament a les regles que operen en cap d'aquestes dues esferes, sinó que ocupen un lloc intermedi i posseeixen trets característics d'ambdues. L'establiment d'una gramàtica dels fraseologismes i, més concretament, de les locucions verbals que conformen el nostre corpus haurà de passar per la identificació de les propietats que defineixen aquestes construccions i les

distingeixen de la resta d'unitats de la llengua, tant pel que fa a la seua estructura interna com al significat i les possibilitats de combinació amb la resta d'elements del discurs, tot parant esment de les seues restriccions formals, semàntiques, pragmàtiques i estilístiques. L'estudi individualitzat de les locucions del nostre corpus mitjançant un model d'anàlisi que prove de donar compte dels seus diversos nivells de significació i el posterior contrast dels sintagmes que comparteixen una mateixa zona de significació dins dels diversos grups i subgrups en què es divideix el camp lexicosemàntic de la funció metalingüística en alemany i català permetrà determinar l'existència o no de tendències en la formació i l'ús d'UFs amb un alt grau d'equivalència funcional, que podrien arribar a aplicar-se a altres camps nociònals.

El nostre treball pretén continuar la línia encetada per C. Fernández (2002) i M. Aznárez (2004) sobre les expressions metalingüístiques amb verbs de llengua de l'espanyol. A la perspectiva descriptiva adoptada per aquestes autores afegim aspectes de l'anàlisi contrastiva. Com indiquem al títol de la tesi, les unitats objecte d'estudi són sintagmes verbals amb un cert grau de fixació que, al seu valor metalingüístic, afegeixen la presència d'un verb de llengua en la funció de nucli. Així, el pas previ a la formació d'un corpus va ser l'establiment d'una taxonomia dels verbs comunicatius de llengua i la caracterització dels lexemes que formen aquest camp lèxic, tasca que vam realitzar seguint les propostes recollides al *Handbuch deutscher Kommunikationsverben* de G. Harras et al. (2004). El resultat va ser la identificació de quatre grans grups: (1) els verbs de llengua amb valor general, (2) els que designen actes de parla específics, (3) els de cohesió i estructuració de l'acte comunicatiu i (4) els que caracteritzen la producció de l'enunciat.

La recopilació de les construccions del nostre corpus va ser possible mitjançant un buidatge dels principals diccionaris fraseològics alemanys i catalans que permetés identificar el major nombre possible de sintagmes verbals estables amb un dels verbs catalogats. El nostre corpus no recull totes les UFes amb valor metalingüístic d'aquestes dues llengües, ja que els diccionaris fraseològics, generals i dialectològics repleguen tot un seguit de locucions l'ús de les quals no s'ha pogut validar mitjançant exemples extrets dels corpus informatitzats de

referència (CTILC, CUCWEB i IDS-Korpora). El nostre propòsit ha estat, més aviat, la reunió d'un nombre significatiu de locucions pertanyents als diferents grups i subgrups en què podem dividir classe lexicosemàntica de la funció metalingüística.

Per a la classificació i distribució de les locucions del nostre corpus ens hem basat en el model emprat per C. Fernández (2002) i M. Aznárez (2004) en els seus estudis sobre la fraseologia metalingüística de l'espanyol. A partir de criteris semanticopragmàtics, aquestes autores proven d'identificar les oposicions distintives funcionals que es donen entre els membres del camp i establir l'existència de tota una sèrie de classes i subclasses en què aquest s'estructura. La nostra divisió i ordenació de les locucions s'ha realitzat parant esment, d'antuvi, a la distinció entre aquelles que caracteritzen l'acte de producció d'un enunciat i aquelles que descriuen el propi enunciat o la relació entre aquest i algun dels elements de l'acte comunicatiu (emissor, receptor, canal, codi lingüístic, etc.). Mitjançant la utilització del significat denotatiu com a *tertium comparationis* i la identificació de les relacions de semblança i diferència funcional entre els membres de la classe lexicosemàntica ha estat possible l'organització interior d'un sistema on cada unitat es troba inclosa en el grup o subgrup definit per un arxilexema comú a tots i cadascun dels seus constituents, que recull els trets que defineixen el conjunt i l'oposen a les subclasses adjacents.

L'esquema bàsic de classificació de les locucions metalingüístiques amb verbs de llengua en alemany i català, que modifica sensiblement la categorització de C. Fernández i M. Aznárez per donar cabuda a tot un seguit de noves distincions, quedaria de la següent manera:

1. Caracterització de la producció de l'enunciat (paràmetres externs)
 - 1.1. Paràmetre físic-articulatori
 - 1.2. Paràmetre físic-acústic
 - 1.3. Paràmetre temporal-quantitatiu
2. Caracterització dels elements de l'enunciació (paràmetres interns)
 - 2.1. El parlant o emissor
 - 2.1.1. L'actitud de l'emissor
 - 2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor

- 2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor
- 2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla
- 2.2. El receptor o destinatari
- 2.3. El contingut del discurs
 - 2.3.1. Caracterització del contingut del discurs
 - 2.3.2. La manera de formular el discurs
- 2.4. El codi lingüístic
- 2.5. El canal
- 2.6. La cortesia
- 2.7. La perspectiva metacomunicativa: els torns de parla

Una vegada ja havíem establert una categorització interna de la classe lexicosemàntica estudiada, es feia necessària la fixació d'una metodologia d'anàlisi capaç d'assolir els objectius abans esmentats del nostre estudi. El model que ací proposem tracta de donar compte dels diversos nivells de significació expressats pel tipus d'unitats que examinem. Més enllà del significat d'aquestes UFs o la seua equivalència formal o semàntica, la nostra proposta pretén, d'una banda, trobar tendències generals que permeten explicar la constitució interna i el funcionament d'aquestes locucions quan s'usen com a sintagmes en bloc dins dels discurs i, de l'altra, definir en què consisteix l'equivalència funcional de dues o més UFs que comparteixen un mateix arxismema i que poden emprar-se com a sinònims en el pla denotatiu. Partint del principi segons el qual els membres d'una determinada categoria lingüística s'han d'estudiar parant esment dels trets que defineixen i singularitzen aquesta categoria, proposem un model d'anàlisi que contemple els cinc nivells bàsics de significació d'una UF que interessin al nostre estudi: (a) el pla semanticodenotatiu, (b) el pla lèxic, (c) el pla sintacticosemàntic, (d) el pla morfològic, (e) el pla sintàctic. L'aplicació d'aquest plantejament, unit a les propostes de B. Wotjak (1987, 1989, 1992) per a la descripció integradora-modular dels fraseolexemes verbals de l'alemany (construccions equivalents a les locucions verbals ací estudiades), dóna com a resultat una taula amb 7 apartats que tracten de recollir els nivells de significació suara esmentats i permeten visualitzar formalment les semblances i diferències entre les locucions que conformen cadascuna de les subclasses identificades. Aquests apartats corresponen a: (1) la definició lexicogràfica de la locució, (2) la seua estructura

sintacticosemàntica, (3) la caracterització semàntica dels seus arguments, (4) la caracterització sintàctica d'aquests arguments, (5) les possibles variacions en el component verbal nuclear, (6) les variacions lèxiques, morfològiques i sintàctiques, i (7) l'aportació d'exemples il·lustratius extrets dels corpus informatitzats de referència.

L'anàlisi individualitzada de les locucions que conformen el corpus es completa amb un estudi comparat dels trets apuntats per a les construccions que comparteixen una zona de significació comuna, és a dir, aquelles que mostren un alt grau d'equivalència denotativa i funcional. La validesa del mètode d'anàlisi proposat només quedarà confirmada en la mesura que ens permeta identificar les regularitats o tendències existents en l'ús i constitució de les locucions objecte d'estudi. El descobriment de semblances i disparitats entre sintagmes estables equivalents a nivell intralingüístic o interlingüístic significarà l'assoliment de l'objectiu últim de la nostra recerca, és a dir, la demostració que el caràcter pretesament anòmal i asistemàtic dels fraseologismes no és més que una el fruit d'un acostament erroni que no para esment de les particularitats definitòries i exclusives d'aquestes unitats lingüístiques i que les regularitats en la utilització i conformació de les UFs cal buscar-les en tot un seguit de tendències semblants i patrons d'ús compartits per unitats pertanyents a una mateixa classe lexicosemàntica amb equivalència semanticodenotativa i funcional.

Per assolir els objectius esmentats hem optat per estructurar el nostre treball de la manera següent:

— El primer capítol pretén ser un repàs del que han estat els orígens i l'evolució dels estudis fraseològics europeus que ens permeta emmarcar les tendències més actuals de la investigació fraseològica en les llengües alemanya i catalana. Aquesta relació és fa especialment necessària si pensem que en català hi ha una manca de descripcions d'aquest tipus que donen compte de quina ha estat la progressió i quina és la situació actual de la disciplina al nostre territori.¹ La referència a l'evolució del camp d'estudi en espanyol és igualment indispensable ja que els treballs més recents sobre fraseologia i paremiologia del

¹ L'únic treball d'aquesta mena correspon a M. Conca (1998).

català i de la resta de llengües hispàniques prenen com a fonament els estudis d'autors com G. Corpas, M. García-Page, I. Penadés o L. Ruiz sobre les expressions fixes de l'espanyol.

— El segon capítol consisteix en una introducció a la fraseologia i al seu objecte d'estudi. D'una banda, es realitza un repàs dels aspectes teòrics més rellevants de la disciplina; de l'altra, s'analitzen les principals propostes de classificació i caracterització de les UFs en alemany i espanyol per tal de delimitar quina serà la naturalesa de les unitats que seran objecte de la nostra anàlisi. Encara que per a la nostra caracterització de la fraseologia partim d'una perspectiva àmplia que reconeix com a fraseologismes qualsevol mena de combinació amb caràcter repetit i un cert grau de fixació, la nostra anàlisi es limitarà només a la consideració d'una subclasse de les UFs: les locucions verbals. Un breu esment de les propostes de les autors més influents en el panorama hispànic, com són G. Corpas i L. Ruiz, ajudarà a vislumbrar més clarament quins són els trets privatis d'aquestes construccions i els seus punts de contacte amb altres tipus d'UFs i fenòmens lingüístics adjacents, alhora que permetrà observar que, degut al caràcter de *continuum* de l'àmbit fraseològic, les fronteres entre unes classes i altres no sempre són clares.

— El tercer capítol suposa un enfrontament directe a la problemàtica dels verbs de llengua. Després de fer un repàs del que ha estat l'estudi d'aquesta mena de lexemes en els àmbits germanoparlant i hispànic, els classifiquem i comentem les seues principals propietats. L'establiment dels trets que caracteritzen els verbs de llengua i les seues restriccions sintàctiques, semàntiques, pragmàtiques i estilístiques seran de vital importància a l'hora de valorar més endavant en quina mesura les locucions d'aquest tipus mostren deficiències en la seua constitució i ús respecte del que apunta la gramàtica sobre la utilització dels seus components quan es combinen segons les regles del discurs lliure.

— El quart capítol significa la posada en pràctica del nostre model d'anàlisi aplicat a l'examen de les 179 locucions alemanyes i 144 catalanes que conformen el corpus. Partint de la classificació abans esmentada, tractem de presentar els trets que caracteritzen cadascuna d'aquestes construccions en els seus diferents nivells de significació.

— El cinqué capítol fa un recull dels trets exposats en l'apartat anterior i tracta de sintetitzar els factors que distingeixen els membres de cadascuna de les

subclasses de locucions metalingüístiques identificades per establir les semblances i diferències entre aquelles que comparteixen una zona de significació comuna i identificar semblances, tant a nivell intralingüístic com interlingüístic, entre unitats equivalents des del punt de vista semanticodenotatiu i funcional. La descoberta de tendències o regularitats en l'ús i actualització d'aquestes locucions en el discurs, que permeta fixar principis generals sobre el seu funcionament, serà l'objectiu últim del nostre treball.

— L'últim apartat de la tesi presenta les conclusions a què hem arribat al llarg de l'elaboració d'aquest estudi.

— Els apèndixs recullen aspectes que completen la informació exposada a llarg del treball. El primer és un índex de les locucions verbals alemanyes i catalanes en l'ordre en què són estudiades. L'apèndix II és un llistat alfabètic d'aquestes mateixes construccions. A l'apèndix III apleguem, classifiquem i caracteritzem breument cadascun dels verbs comunicatius de llengua que apareixen en les locucions de corpus. El darrer apèndix dóna testimoni de totes les locucions verbals amb valor metalingüístic recollides després del buidatge de les principals obres fraseogràfiques de l'alemany i el català. Hi ressaltem aquelles que han format part del corpus definitiu analitzat.

CAPÍTOL I

ELS ESTUDIS FRASEOLÒGICS ALEMANYS I CATALANS: ORÍGENS I DESENVOLUPAMENT

0. Consideracions prèvies

Fins a fa ben poc, les unitats fraseològiques (UFs) no han ocupat el lloc que, atesa la seua alta freqüència d'aparició en la parla quotidiana, els pertocava dins els estudis lingüístics. Tanmateix, la preocupació per les combinacions fixes de mots ha estat present en les reflexions sobre la llengua de nombrosos filòsofs, escriptors i erudits des dels inicis del pensament científic. Resulta difícil establir l'origen dels estudis fraseològics. Sabem que el primer text d'aquestes característiques que es conserva són els anomenats *Proverbis* de Menandre, datats a la Grècia clàssica a les acaballes del segle IV a. C. Aquella primera obra, de caire exclusivament paremiològic, va encetar una tradició que s'estendria al llarg de tota l'Antiguitat Clàssica i donaria lloc a treballs tan importants com les recopilacions de Zenobi o els proverbis alexandrins de Pseudo-Plutarc, entre altres, que formarien l'anomenat *Corpus Paremiographorum*, base de la tradició paremiològica medieval.

Tant als països de parla alemanya com al territori hispànic, la literatura proverbial fou un gènere molt conreat a l'Edat Mitjana. El recull més antic de proverbis alemanys que conservem és *Der Teutschen Weißheit* (1604/05), de M. F. Peters. Com el seu autor indica al subtítol, es tracta d'una col·lecció de proverbis i sentències replegats a partir de l'observació tant de l'ús habitual dels parlants com de les obres d'alta erudició. La publicació d'aquest text va marcar l'inici de tot un seguit de repertoris paremiològics que serien elaborats al llarg dels segles següents a tot el territori germanoparlant. Com a trets característics d'aquests primers treballs trobem, d'una banda, la dedicació exclusiva al fraseologismes equivalents a enunciats (proverbis, refranys, màximes, sentències, etc.) i el bandejament de qualsevol altra mena de combinació estable, i d'altra banda, la manca d'un afany descriptiu o analític en el tractament de les unitats

recopilades. Així, moltes d'aquestes obres no passen de ser llargs llistats de fraseologismes ordenats alfabèticament, mentre que altres recullen aquestes unitats i proven de donar-ne una definició. Tot plegat, els primers treballs fraseològics (paremiològics) formen un grup força heterogeni.

El primer autor alemany que va acarar-se amb el problema de la definició i classificació de les unitats fraseològics va ser K. F. W. Wander. Ja abans, J. Ch. Gottsched (1758) havia alertat sobre la importància dels fraseologismes amb caràcter oracional i de les locucions (*Redensarten*) i la necessitat d'incloure dins la classe de gramàtica aquestes formes lingüístiques que no podien explicar-se a partir de les regles aplicables a la resta de fenòmens de la llengua. En 1836, K. F. W. Wander va fer la primera contribució important per a la diferenciació i delimitació dels diferents tipus de grups lèxics estables a partir de criteris formals i semàntics. Aquest autor va distingir entre *Sprichwort*, *Sentenz*, *Gemeinplatz*, *Denkspruch* i *Wahlspruch*, a més d'emfasitzar l'oposició existent entre *Sprichwörter* (proverbis) i *sprichwörtliche Redensarten* (locucions proverbials): «Redensarten sind Wortschatzelemente, Sprichwörter dagegen nicht» (FLEISCHER, W., 1997: 12)². D'aquesta manera, Wander situa les locucions en un lloc preeminent que mai no havien tingut dins la fraseologia. Més endavant expressarà el seu convenciment que l'estudi de les locucions ha de tindre prioritat sobre el dels proverbis atesa la seua alta freqüència d'ús en la llengua: «(die) elastische, überall eindringende und sich anschmiegende Schar der sprichwörtlichen Redensarten (erweist sich) noch bedeutsamer und wichtiger als die Sprichwörter selbst»³. Per últim, destaca el fet que, tot i que Wander es refereix en tot moment al que ell anomena *locucions proverbials*, també reconeix l'existència d'altres tipus de locucions: «es gibt in jeder Sprache noch tausend andere Redensarten, die Niemand sprichwörtlich nennt, wie: Von Rechtswegen u.s.w.»⁴. Podem concloure que K. F. W. Wander va ser el primer a posar sobre la taula la problemàtica de l'abast dels estudis fraseològics i quines unitats han de ser objecte de la seua anàlisi, si només les que tenen estructura oracional, aquelles amb un significat

² Cf. LIEBISCH, H., 1979.

³ WANDER, K. F. W. (1836): 50 [K. F. W. Wander apud W. FLEISCHER, 1997: 12].

⁴ WANDER, K. F. W. (1836): 49 [K. F. W. Wander apud W. FLEISCHER, 1997: 12].

idiomàtic (corresponents al que Wander anomenava *sprichwörtliche Redensarten*) o tota mena de combinacions fixes de paraules.

Pel que fa a la fraseologia hispànica, els estudis fraseològics de les dues llengües que ens ocupen han seguit camins força semblants. La primera col·lecció de refranys en llengua castellana es remunta al segle XV. Es tracta dels *Refranes que dizen las viejas tras el fuego* d'Í. López de Mendoza, que coneixem per les edicions de 1512 i 1550. La difusió d'aquest recull esperonà l'interès per la recopilació de refranys i donà lloc a una sèrie de publicacions entre les quals destaquen les del mossèn B. Dimas (1509)⁵, F. Arací Bernue (1533), S. de Horozco (1570/80), l'obra d'autor anònim *Refranes glosados en los quales cualquier que con diligencia los quisiere leer hallara prouerbios y maravillosas sentencias y generalmente a todos muy provechosos* (1541) o la que molts consideren com la col·lecció més important de refranys castellans del segle XVI, el *Libro de refranes compilado por el orden del abc en el qual se contienen quatro mil y trezientos refranes. El mas copioso que hasta oy ha salido impreso* de P. Vallès (1549).⁶

Els segles XVII i XVIII són testimonis d'un notable increment en l'interès pels fraseologismes i per la seua recopilació. A més a més, destaca el fet que les noves publicacions no sols recullen els refranys, com havia sigut el costum, sinó que també s'ocupen d'altres formes com les frases proverbials o les sentències populars. Açò queda reflectit en obres més especialitzades com *Refranes o proverbios en romance* de H. Núñez (1621) o *Vocabulario de Refranes y Frases Proverbiales y otras formas comunes en la Lengua Castellana en que van todos los impresos antes y otra gran copia*, de G. Correas (1627). L'especial atenció amb què són tractats els fraseologismes durant aquests segles es fa palesa en diccionaris generals com el *Tesoro de la lengua castellana o española* de S. de Covarrubias (1611) o el *Diccionario de la lengua castellana en que se explica el verdadero sentido de las voces, su naturaleza y calidad con las frases y modos de hablar, los proverbios o refranes y otras cosas convenientes al uso de la lengua*

⁵ En realitat, el glossari de B. Dimas és una traducció d'un refranyer català, com va quedar demostrat a la tesi doctoral de M. Conca (1994b), encara que ha estat assumit com a propi per la tradició paremiològica castellana.

⁶ Cf. RUIZ, L. (1997a): 18.

en sis volums de la R.A.E. (1726/1739), o en gramàtiques com *Espexo general de la gramática en Diálogos* d'Ambrosio Salazar (1614).

Quant a la tradició fraseològica catalana, els repertoris fraseològics més antics dels quals tenim notícia es remunten a la Baixa Edat Mitjana⁷. Durant aquest moment històric i fins al Renaixement, l'estudi del llatí va impulsar l'elaboració de reculls bilingües que es farien servir com a eina d'ensenyament. Ll. Palmireno, autor de dues col·leccions (1560, 1585), recomanava als seus estudiants la utilització d'aquesta mena de llibrets per escriure-hi tot tipus de vocables inusuals, locucions, frases fetes, proverbis o sentències, que després pogueren fer servir a les seues classes.⁸ A banda dels més que probables repertoris que segurament van elaborar els estudiants i mestres de llatí d'aquesta època, tenim l'evidència documental que en un període que va de 1393 a 1620 a diverses contrades del domini lingüístic català (Cervera, Igualada, València...) es contracten mestres de llatí perquè elaboren proverbiaris i fins i tot tenim notícia, en un inventari de l'any 1432, d'un «llibret de notes de proverbiejar, ab posts engrutades cubertes de cuyro vermell», del qual no es conserva cap exemplar (CONCA, M./J. GUIA, 1996: 39). D'altra banda, no podem menystenir la tasca realitzada per autors medievals com F. Eiximeniç o A. Turmeda, que indirectament van contribuir a la codificació de les unitats fraseològiques catalanes mitjançant l'ús d'un gran nombre de locucions i proverbis a les seues obres literàries i teològiques.

El primer treball en català de caire fraseològic (més aviat, fraseogràfic) que coneixem és el *Llibre de paraules e dits de savis e filòsofs* (ca. 1334) de J. Bonsenyor, que el va traduir de l'àrab. Molts dels 735 refranys, dites i proverbis continguts en aquesta obra continuen vigents avui (*Qui molt parla, molt erra; Més val ocell al puny que grua al cel; Qui tot ho vol tot ho perd*; etc.) (CONCA, M., 1998: 141). La col·lecció més antiga amb contingut original català que ens ha quedat és el *Romancea proverbiorum*, un breu recull de 150 proverbis elaborat per un estudiant aragonés en el segle XIV. Es tracta d'un repertori bilingüe on trobem proverbis aragonesos i catalans junt a un equivalent o un comentari marginal llatí. Aquesta va ser només la primera d'un seguit de recopilacions que sorgiren al llarg

⁷ Cf. CONCA, M./J. GUIA (1996): 37-38.

⁸ PALMIRENO, LL. (1587): 149v. [Ll. Palmireno apud M. CONCA/J. GUIA, 1996: 39].

dels segles XIV, XV i XVI, fruit de la dedicació de nombrosos autors que replegaren, incorporaren o traduïren d'altres llengües una gran quantitat de parèmies. Entre els repertoris apareguts en aquest temps destaca el *Liber elegantiarum* de J. Esteve, un dels primers diccionaris bilingües d'equivalències lèxiques i sintàctiques d'una llengua romànica. Aquest llibre s'imprimeix a Venècia el 1489 i és emprat per a l'ensenyament del llatí a les escoles. La principal aportació d'aquesta obra fou la realització d'un buidatge significatiu, encara que no exhaustiu, de les sentències, proverbis i frases fetes documentades en textos anteriors o contemporanis, i la incorporació dels refranys rimats, que serà el primer a transcriure i estudiar amb especial deteniment. Altres títols destacats d'aquesta època foren *Refranys rimats* (ca. 1500), *Refranes en prosa catalana glosados por mosén Dimas prevere* (1511) o les parèmies catalanes incloses per P. Vallès a *Libro de refranes* (1549) i Ll. Palmireno a *Adagia hispanica in romanum sermonem conversa* (1585).

En els segles següents, i malgrat que tot el període de la Decadència va estar marcat pel retrocés cultural i el declivi literari i polític dels territoris de la Corona d'Aragó, es va multiplicar el nombre de recopilacions de proverbis, sentències i refranys en llengua catalana. Tanmateix, la vasta majoria d'aquests treballs no passaren de ser reculls alfabètics de grups estables de mots que no pretenien teoritzar sobre la natura i forma d'aquestes unitats ni establir-ne una taxonomia.

1. Els orígens de la fraseologia moderna

Encara que els reculls paremiològics havien estat una constant a la Lingüística europea des de l'Edat Mitjana, cap gramàtic va proposar-se durant aquest període una descripció sistemàtica o una classificació de les unitats que eren objecte del seu estudi. Aquesta va ser la situació dominant durant molt de temps, fins a l'arribada del Romanticisme, que suposà un impuls per a l'estudi de les llengües en el seu aspecte diacrònic i històric. En el tombant del segle XIX, autors com H. Paul, G. V. D. Gabelentz o M. Bréal van identificar tot un seguit de combinacions fixes aïllades amb un significat especial (que avui anomenaríem *idiomàtic*) i van tractar de formular les primeres idees sobre els trets formals i estilístics d'aquestes construccions. L'aportació fonamental d'aquests gramàtics va ser, precisament, la

de donar un estatus lingüístic especial a les unitats del discurs repetit dècades abans que Saussure parlés de *locutions toutes faites* o que Ch. Bally encunyés els termes *phraséologie* i *locution phraséologique* per referir-se, respectivament, a una nova disciplina lingüística i al seu objecte d'anàlisi (BALLY, CH., 1909 [1951]: 66-68). La revisió de les principals propostes d'aquests autors és una referència ineludible abans de considerar les etapes més contemporànies de la investigació fraseològica en Europa.

1.1. L'escola de Ginebra

Hom considera Ch. Bally com el pare de la fraseologia moderna. Va ser ell qui va donar nom a la disciplina i al seu objecte i, tot i que les seues propostes entorn a aquest nou camp d'estudi no tingueren una repercussió immediata en la Lingüística continental, van servir de base unes dècades després per al desenvolupament de la fraseologia com a disciplina autònoma a la Unió Soviètica i la seua posterior expansió a la resta de territoris europeus. Tanmateix, cal no menystenir la tasca realitzada en aquesta línia per autors com H. Paul, M. Bréal o F. Saussure anys abans. En *Prinzipien der Sprachgeschichte* (1880), H. Paul ja esmenta, encara que tangencialment, les combinacions estables de mots i s'hi refereix amb denominacions com ara *feste Verbindung*, *isolierte Formel*, *stehende Formel*, *stehende Verbindung* o, fins i tot, *Erstarrung einer Flexionsform*, deixant clar que el caràcter fix és el primer element diferenciador d'aquesta mena de sintagmes. En un segon plànol es situaran el caràcter repetit i la institucionalització. D'aquesta manera, H. Paul distingeix els *grups productius* (*schöpferische Gruppen*) —grups de mots que poden combinar-se segons les regles de la sintaxi d'una llengua i generar una quantitat infinita de sintagmes diferents— de les *fórmules* (*Formeln*) o combinacions fixes, que no es generen en el moment de parlar sinó que es repeteixen de memòria. El tercer tret definidor dels sintagmes fixes és la idiomàticitat. Segons H. Paul, aquestes expressions tenen un significat en bloc, que no correspon a la combinació dels seus components, els quals, més que desenvolupar un significat especial dins del sintagma idiomàtic, veuen minvada la seua capacitat significativa. En els sintagmes fixats, el significat lèxic propi de cada component s'esvaeix de forma parcial o total en favor del significat en bloc de la construcció.

En *Essai de sémantique* (1897), una obra de caire diacrònic, M. Bréal dedica un capítol a les expressions fixes del francès, que ell anomena *grups articulats* (*groupes articulés*), *fórmules* (*formules*) i *locucions* (*locutions*). Segons Bréal, els grups articulats són sintagmes fixats per l'ús. És precisament el caràcter repetit d'aquestes unitats el responsable de la seua fixació en la parla.⁹ Com a trets definidors dels fraseologismes, M. Bréal esmenta la fixació, la institucionalització, el significat no componencial, la reducció en el cos fonètic i l'alteració de fonemes. A més, insisteix en una qüestió ja apuntada per H. Paul, com és la presència d'agramaticalitats o mots que no existeixen de manera aïllada fora d'aquestes construccions. M. Bréal fa palès l'ús de formes gramaticals i construccions sintàctiques pròpies d'estats anteriors de la llengua o la conservació de mots o significats lèxics arcaics als fraseologismes. Per últim direm que M. Bréal va ser el primer a suggerir l'existència del que avui anomenaríem universals fraseològics i proposar l'estudi contrastiu de les locucions de diferents llengües com a eina per al reconeixement d'aquests sintagmes i de les seues peculiaritats sintàctiques o semàntiques més enllà de les regles de la gramàtica.

F. Saussure va ser un altre dels autors que en el tombant de segle va parlar esment de l'existència de sintagmes fixes amb significat idiomàtic. Per a aquestes unitats va encunyar el nom de *locucions fetes o prefabricades* (*locutions toutes faites*) i les va definir a partir dels trets de l'estabilitat, la institucionalització i la presència de peculiaritats semàntiques i sintàctiques, a més d'anomalies morfològiques.¹⁰ Per a F. Saussure, les locucions prefabricades, com qualsevol altre tipus de sintagmes construïts sobre formes regulars, s'han d'adscriure a la

⁹ «Comme les pièces d'un engrenage, que nous sommes si habitués à voir s'adapter l'une dans l'autre que nous ne songeons pas à nous figurer séparées, le langage présente des mots que l'usage a réunis si longtemps qu'ils n'existent plus pur notre intelligence à l'état isolé». (BRÉAL, M., 1924 [1897]: 172)

¹⁰ «On rencontre d'abord un grand nombre d'expressions qui appartiennent à la langue; ce sont les locutions toutes faites, auxquelles l'usage interdit de rien changer, même si l'on peut y distinguer, à la réflexion, des parties significatives (cf. à quoi bon? allons donc! etc.). Il en est de même, bien qu'à un moindre degré, d'expressions telles que prendre la mouche, forcer la main à quelqu'un, rompre une lance, ou encore avoir mal à (la tête, etc.), à force de (soins, etc.), que vous ensemble?, pas n'est besoin de..., etc., dont le caractère usuel ressort des particularités de leur signification ou de leur syntaxe. Ces tours ne peuvent pas être improvisés, ils sont fournis par la tradition. On peut citer aussi les mots qui, tout en se prêtant parfaitement à l'analyse, sont caractérisés par quelque anomalie morphologique maintenue par la seule force de l'usage (cf. difficulté vis-à-vis de facilité, etc., mourrai en face de dormirai, etc.)». (SAUSSURE, F., 1971 [1915]: 172-173).

llengua i no a la parla en la mesura que aquestes formes només existeixen si se n'han enregistrat exemples prou nombrosos:

Il faut attribuer à la langue, non à la parole, tous les types de syntagmes construits sur des formes régulières. En effet, comme il n'y a rien d'abstrait dans la langue, ces types n'existent que si elle en a enregistré des spécimens suffisamment nombreux. (SAUSSURE, F., 1971 [1915] : 173)

F. Saussure fa una clara distinció entre les combinacions de paraules fixes i les que són el resultat de la lliure aplicació de les regles de la gramàtica, i afirma que, mentre les locucions prefabricades són el fruit de l'ús col·lectiu, és a dir, són fets de llengua, els sintagmes lliures són el producte de la llibertat individual del parlant i s'han de considerar fets de parla.

Finalment, als trets característics de les locucions prefabricades ja assenyalats pels autors previs –la presència d'anomalies sintàctiques, morfològiques i lèxiques– F. Saussure afegeix les restriccions de significat que es produeixen en els components d'aquestes construccions.

1.1.1. Charles Bally i el naixement de la fraseologia moderna

Ch. Bally és considerat tradicionalment el pare dels estudis fraseològics moderns. D'antuvi perquè va ser ell el primer a fer servir els mots *fraseologia* (*phraséologie*) i *unitat fraseològica* (*unité phraséologique*) per referir-se respectivament a la nova subdisciplina lingüística que s'hauria d'encarregar de la definició i descripció de les unitats del discurs prefabricat i a les construccions que constituïrien el seu objecte d'estudi; però també perquè va ser el pioner d'un model d'anàlisi dels fraseologismes que provava d'identificar-los i caracteritzar-los com a fets de la llengua establerts per l'ús col·lectiu repetit i capaços de representar una unitat de pensament o noció simple.

Els postulats bàsics de Ch. Bally entorn a la fraseologia es troben a *Précis de stylistique* (1905) i *Traité de stylistique française* (1909), on Bally tractà de definir aquestes unitats des del punt de vista del seu contingut afectiu d'acord amb el seu model d'anàlisi estilística. Atès que l'Estilística pretén examinar el

contingut afectiu dels fets d'expressió¹¹, l'estudi d'un text haurà de començar amb la identificació, delimitació i caracterització dels seus fets d'expressió. Es consideraran fets d'expressió aquells que corresponguen a unitats psicològiques, és a dir, que siguen equivalents a nocions simples¹². Atenent al tipus de lligam que pot existir entre *unitat gràfica* (*unité graphique, mot*) i *unitat de pensament* (*unité de pensée*), Bally va establir tres tipus de relació:

1. Un mot representa una unitat de pensament. És el cas de la major part dels substantius, verbs i adjectius, com *table* (cat. *taula*), *vivre* (cat. *viure*) o *beau* (cat. *bell*).
2. Un mot, tot i constituir una unitat indissoluble des del punt de vista gràfic, representa dues unitats de pensament. Així ocorre amb *relire* (cat. *rellegir*) o *cuillerée* (cat. *cullerada*).
3. La unitat psicològica és expressada per un grup de mots que presenten un significat en bloc. Es tracta, doncs, d'una *locució composta* formada per diversos mots alguns dels quals perden part de la seua significació individual en entrar a formar part del sintagma.¹³ Un exemple seria el sintagma adverbial *tout de suite* (cat. *tot seguit*), equivalent a l'adverbi *immédiatement*. Segons Ch. Bally, l'objecte d'estudi de la fraseologia seran les locucions compostes: «C'est l'ensemble de ces faits que nous comprenons sous le terme général de phraséologie et qui fera l'objet du chapitre suivant» (BALLY, CH., 1951 [1909] : 66).

A *Traité de stylistique française*, Ch. Bally fa un compendi de les característiques definitòries de les UFs, a més d'enumerar tot un seguit d'indicis per al seu reconeixement i delimitació. Els trets bàsics que permeten identificar aquestes construccions són la fixació, la repetició i la unitat semàntica. L'element que distingeix les UFs de la resta de sintagmes és la fixació. Segons Ch. Bally, entre les innombrables combinacions lliures (*associations libres*) que els parlants d'una llengua creen en l'ús quotidià, hi ha sintagmes que, mitjançant la repetició,

¹¹ «La stylistique étudie donc les faits d'expression du langage organisé au point de vue de leur contenu affectif, c'est-à-dire l'expression des faits de la sensibilité par le langage et l'action des faits de langage sur la sensibilité». (BALLY, CH., 1951 [1909], v. I: 16)

¹² «Il faut délimiter les contours des faits d'expression, jusqu'à ce qu'ils correspondent à des unités psychologiques». (BALLY, CH., 1951 [1909], v. I: 14)

¹³ «Le mots, à force d'être employés ensemble pour l'expression d'une même idée, perdent toute autonomie, ne peuvent plus se séparer et n'ont de sens que par leur réunion». (BALLY, CH., 1951 [1909], v. I: 68)

assoleixen un grau de fixació i un caràcter usual que els fa semblants a grups indescomponibles.¹⁴ D'altra banda, la fixesa és un tret variable que no es manifesta en el mateix grau i de la mateixa manera a totes les UFs. Per açò, Ch. Bally estableix un continuum que va des de l'extrem que representen els *grups passatgers* o *associacions lliures* –combinacions lliures i ocasionals, producte de la capacitat del parlant d'agrupar i combinar peces lèxiques lliurement– al de les *unitats indivisibles*. Els elements propers al primer cas mantenen la facultat de seguir associant-se lliurement entre sí o amb altres unitats per formar combinacions diverses, a més de conservar el seu significat propi dins del sintagma.¹⁵ Entre aquests sintagmes lliures i les *locutions phraséologiques*, que representen el més alt grau de fixació formal i lexicalització, Bally distingeix una grup intermedi força heterogeni format per fenòmens lingüístics de difícil classificació: «une foule de cas intermédiaires qui ne se laissent ni préciser ni classer» (BALLY, CH., 1951 [1909]: 68). Es tracta de les *séries fraseològiques* (*séries phraséologiques*), agrupacions de paraules habituals amb un cert grau de cohesió, els components de les quals conserven una major llibertat de combinació i més autonomia significativa que els de les locucions fraseològiques. En aquest grup tan heterogeni s'inclouen elements tan diversos com les *séries d'intensitat*, del tipus *diamétralement opposé* (cat. *diametralment oposat*) o *chaleur suffocant* (cat. *calor sufocant*), o les sèries verbals, com ara *prendre une décision* (cat. *prendre una decisió*), *faire un tour* (cat. *fer un tomb*) o *avoir faim* (cat. *tenir fam*). En incloure aquestes combinacions habituals, de significat componencial i de discutible estabilitat formal, Ch. Bally anticipa una de les principals discussions de la fraseologia europea als anys 70 i 80 sobre l'abast de la disciplina i quins trets han de ser considerats necessaris i suficients per dictaminar que un grup estable de mots constitueix una UF. D'altra banda, el propi Ch. Bally fa palès que els trets que tradicionalment s'havien considerat com a definidors de la categoria (sobretot la fixació i la idiomàticitat) no són presents en el mateix grau en cada UF. Hi ha unes UFs més estables que altres i unes UFs amb un significat més idiomàtic

¹⁴ «Ces groupements peuvent être passagers, mais, à force d'être répétés, ils arrivent à recevoir un caractère usuel et à former même des unités indissolubles (...) Entre les cas extrêmes (groupements passagers et unités indécomposables) se placent des groupes intermédiaires appelés séries phraséologiques (p. ex. les séries d'intensité et les périphrases verbales)». (BALLY, CH., 1951 [1909], v. I: 66)

¹⁵ «Ces groupements ont tantôt un caractère passager et fugitif ; ils se désagrègent aussitôt après s'être formés ; tantôt ils ont plus de fixité, et sont d'autant plus stables qu'ils sont plus souvent répétés». (BALLY, CH., 1951 [1909], v. I: 67).

(menys componencial) que altres. Les fronteres entre uns tipus d'UFs i els altres són difusos, com també ho són les línies que separen aquestes construccions dels fenòmens lingüístics limítrofs:

Cela importe peu d'ailleurs; on connaît notre principe de recherche: pas de divisions rigoureuses, mais caractéristique des tendances générales et des faits typiques pouvant servir de ponts de repère. (BALLY, CH., 1951 [1909]: 68)

A banda dels trets principals de les UFs, Ch. Bally esmenta un conjunt de característiques d'aquestes unitats que han de ser considerades com indicis per al seu reconeixement i anàlisi. Són el que podríem anomenar *indicadors de fraseològicitat*. Aquests indicis poden ser de dos tipus: externs, si estan relacionats amb la forma de la locució, o interns, si tenen a veure amb la correspondència entre forma i pensament. D'acord amb els indicis externs, conclourem que un grup lèxic forma una UFs si consta de més d'una paraula i els seus constituents estan separats en l'escriptura, si els seus components estan disposats en un ordre invariable i si cap mot del grup pot ser reemplaçat per un de sinònim o equivalent. Quant als indicis interns, alguns fenòmens que ens permetran localitzar i delimitar les UFs seran l'equivalència del sintagma a una única unitat de pensament, la minva parcial o total del significat dels seus components, la presència d'arcaïsmes i de transgressions de les regles morfològiques i sintàctiques, l'existència d'el·lipsis, pleonasmes i derivacions anòmales, i determinades particularitats fonològiques.¹⁶

L'aportació de Ch. Bally al naixement i desenvolupament de la fraseologia com a disciplina lingüística ha estat molt considerable. Més enllà de donar un nom a aquest nou camp d'estudi i fixar el seu objecte d'anàlisi, Bally va anticipar molts dels aspectes que centrarien el debat científic de finals del segle XX, com ara el dels límits difusos de la categoria de les UFs, la impossibilitat de definir aquestes unitats a partir de trets necessaris i suficients, el diferent grau en què les propietats fraseològiques es presenten en cada membre de la categoria i el suggeriment de tota una sèrie d'indicis que permeten destriar les UF d'altres tipus de combinacions habituals i establir connexions amb altres fenòmens lingüístics adjacents.

¹⁶ Cf. ZULUAGA, A. (1980): 40-41.

1.2. La fraseologia soviètica

Si bé els orígens de la fraseologia de la URSS cal cercar-los en la tradició lingüística russa que des de la segona meitat del segle XIX havia començat a observar amb interès les UFs i hi reivindicava un estatus diferenciat dins els fenòmens lingüístics¹⁷, l'aparició d'una fraseologia moderna amb voluntat científica a la URSS està clarament vinculada a la figura de Charles Bally. Les idees de Bally, que no havien trobat un ressò immediat entre els romanistes europeus, van arribar a la Unió Soviètica de la mà d'E. D. Polivanov i, sobretot, de V. V. Vinogradov, que adaptà les propostes de Bally a l'estudi dels fraseologismes de la llengua russa.

D'acord amb I. I. Černyševa, hom pot distingir tres períodes en el desenvolupament de la investigació fraseològica a la URSS (1975: 199-200):

(1) Una primera etapa (fins a 1946) fortament marcada per les teories de Ch. Bally sobre els vincles entre Fraseologia i Estilística, en la qual les UFs s'estudien principalment des del punt de vista del seu contingut afectiu. No es considera encara qualsevol tipus de fraseologisme, sinó que l'atenció dels científics es centra de forma exclusiva en les UFs idiomàtiques. Ja en aquest període, E. D. Polivanov comença a reclamar per a la fraseologia un estatus de disciplina dins els estudis lingüístics.

(2) La segona fase, que abraça la segona meitat dels anys 40 i els 50, està totalment dominada per la figura de V. V. Vinogradov, punt de referència de nombrosos lingüistes eslaus i màxim artífex de l'ascensió de la fraseologia a la condició de disciplina autònoma amb un objecte d'estudi i una metodologia propis. La seua classificació dels fraseologismes en *grups fraseològics fusionats*, *unitats fraseològiques* i *combinacions fraseològiques*, realitzada a partir de criteris com l'estabilitat en la forma i la relació entre el significat global de la combinació i el significat lèxic dels mots que en formen part, va constituir un esquema clàssic que romandria vigent a Europa Oriental durant dècades.¹⁸

¹⁷ Cf. FLEISCHER, W., 1997: 4; MOLOTKOV, A. I., 1977: 7-8. Altres autors opinen que els inicis de la fraseologia com a disciplina autònoma a la URSS estan estretament relacionats amb les investigacions sobre la llengua de l'època de la Revolució. Una evidència d'açò serien els treballs de G. O. Vinokur sobre la fraseologia revolucionària dels anys 20 i la seua classificació dels fraseologismes des d'un punt de vista social i de classe. Cf. BERÉSIN, F. M. (1984): 157.

¹⁸ Cf. VINOGRADOV, V. V. (1984 [1947]): 196-200.

(3) El tercer període correspon als anys 60 i és el més fecund tant pel que fa a l'abundància de noves postures teòriques com la diversitat d'aplicacions que trobaran els principis desenvolupats als anys anteriors. Aquesta és una fase de reafirmació de la disciplina i de delimitació de les seues relacions i divergències respecte de camps d'estudi adjacents, com la lexicologia i la lexicografia. Contràriament al que ha succeït a molts altres països, la fraseologia va ser considerada dins la lingüística soviètica com una disciplina independent de la lexicologia, encara que aquesta postura no seria universalment acceptada per tots els lingüistes. La necessitat de marcar distàncies amb els camps d'estudi limítrofs va fer que aspectes com la fixació de l'àmbit de la fraseologia, la classificació de les UFs i la determinació dels seus principals trets semàntics, formals i funcionals esdevingueren temes centrals del debat científic.

L'abundor de postures teòriques que es produí en aquesta època va donar lloc sovint a opinions enfrontades en la definició de la fraseologia i els trets distintius de les UFs, encara que la majoria dels fraseòlegs soviètics coincidiren a apuntar la idiomàticitat i la fixació com les característiques bàsiques dels fraseologismes. La major controvèrsia es va donar en la discussió sobre quines unitats del discurs repetit havien de ser estudiades per la fraseologia i quines quedarien excloses de la seua anàlisi. V. Archangel'skij, un dels autors que més rotundament va pronunciar-se pel tractament de la fraseologia com a matèria diferenciada i autònoma, definia la disciplina de la següent manera:

Die Phraseologie ist eine selbständige linguistische Disziplin, die alle Typen stabiler intern determinierter Kombinationen von Wortkomplexen umfasst, die in der Sprache existieren und in der Rede der Sprachträger funktionieren.¹⁹

Una fraseologia com la descrita per Archangel'skij inclouria tota mena de combinacions estables de mots, tant aquelles que posseeixen els trets bàsics d'idiomàticitat i fixació fraseològica abans esmentats com els sintagmes no idiomàtics i parcialment invariables. D'altra banda, també hi tindrien cabuda les construccions amb estructura oracional i, fins i tot, les que formen actes de parla complets. La proposta d'Archangel'skij va significar l'inici d'una polèmica que formaria part de la discussió fraseològica europea dels anys 70 i 80: l'elecció

¹⁹ V. Archangel'skij apud W. FLEISCHER (1997): 9.

d'una fraseologia en sentit ampli (al. *Phraseologie im weiteren Sinne*), que abracés tota mena de construccions estables, o d'una fraseologia en sentit estricte (al. *Phraseologie im engeren Sinne*), centrada exclusivament en aquelles unitats que presentaven una sèrie de trets necessaris i suficients, com la fixació, la idiomaticitat o la polilexicalitat.

Els anys 60 i 70 van marcar l'autèntica eclosió de la fraseologia als territoris de l'antiga URSS. El cabal fraseològic rus va ser analitzat des de les perspectives teòriques i metodològiques més diverses. Al Congrés Internacional d'Eslovàstica celebrat a Kíev l'any 1983, es va establir la divisió dels estudis fraseològics en tres principals vessants: descriptiva, històrica i comparada. Aquesta reunió científica també va ser un intent per posar ordre en el maremàgnum terminològic resultant de la proliferació de tot un seguit de nous termes per a referir-se a la fraseologia i els seus fenòmens, que havia estat un dels principals impediments per al desenvolupament de la disciplina en les dècades anteriors.

La fraseologia soviètica ha estat pionera en l'elaboració de treballs especialitzats en aspectes que anys després encara no han estat escomesos en altres llengües. Entre les fites més importants de l'escola soviètica/russa en els últimes dècades cal destacar:

- (a) Els primers diccionaris fraseològics moderns monolingües, com els elaborats per A. I. Molotkov (1967), D. Dobrovól'skij/J. N. Karaulov (1994) i A. V. Zhukov (2003), i bilingües, com el de V. G. Gak et al. (1963) sobre les UFs del rus i el francès, A. V. Kunin (1967), S. S. Kuzmin/N. L. Shadrin (1989), R. J. Dixon (1994) i S. S. Kuzmin (2001) sobre les del rus i l'anglès, V. T. Škljarov/H. Engelke (1973), L. E. Binovic/N. N. Grisin (1975) i D. G. Mal'ceva (2002), sobre les del rus i l'alemany, T. Z. Čerdantseva (1982), sobre les del rus i l'italià, E. I. Levintova (1985), sobre les del rus i l'espanyol, o I. Daszczy'nska/L. A. Ivasko (1992), sobre les del rus i el polonès, entre altres;
- (b) Els primers diccionaris fraseològics de sinònims, com els de V. P. Zhukov (1987) i A. K. Bierich/V. M. Mokienko/L. I. Stepanova (1997);

- (c) Els estudis sobre les relacions entre lexicologia, fraseologia i estilística, a l'estela de les primeres investigacions de Ch. Bally, com els duts a terme per B. A. Larin (1956), I. A. Fedosov (1977) o V. M. Mokienko (1980);
- (d) Les investigacions sobre fraseologia històrica russa de N. M. Sanskij/V. I. Zimin/A. V. Filippov (1987) i A. K. Bierich (1993, 2005) o el diccionari històric-etimològic d'A. K. Bierich/V. M. Mokienko/L. I. Stepanova (1998);
- (e) Els primers diccionaris de termes fraseològics, obra de V. M. Mokienko. (1986) i A. K. Bierich/S. S. Volkov/T. G. Nikitina (1993);
- (f) Els primers repertoris bibliogràfics sobre aspectes de fraseologia russa, com els de V. N. Sergeev (1964), L. I. Roizenzon (1965) o el d'A. K. Bierich/V. M. Mokienko/L. I. Stepanova (1994);
- (g) Nombrosos treballs de fraseologia comparada sobre el rus i l'alemany (SCHADE, W. 1976; RAJCHSTEJN, A. D., 1980), l'anglès (AMOSOVA, N. N., 1963; KUNIN, A. V., 1972; NAUMOVA, I. O., 1988, 1992), l'espanyol (SOKOLOVA, M. A., 1995), el francès (NAZARIAN, A. G., 1965) o l'italià (ČERDANTSEVA, T. Z., 1977), entre altres;
- (h) Estudis diversos dedicats a fraseologia dialectal, com els de L. A. Ivasko (1981, 1994), A. I. Fedorov (1984), I. A. Podjukov (1991) i L. A. Baljasnikova (1999);
- (i) Els primers diccionaris de locucions fraseològiques de la llengua literària, com els d'A. I. Fedorov (1991) i A. M. Melerovich/V. M. Mokienko (1997).
- (j) Els primers diccionaris temàtics i ideològics de fraseologismes, com els de R. I. Jarancev (1976, 1978) i A. Levin-Steinmann (1999).

2. La fraseologia alemanya moderna

La tradició fraseològica alemanya, iniciada en el seu vessant paremiològic per M. F. Peters al segle XVII, va tindre continuïtat a les dècades i centúries següents. A les acaballes del XIX començaren a aparèixer els primers repertoris de locucions proverbials: H. Schrader (1886), W. Borchardt (1888), A. Richter (1889). Alhora, alguns dels lingüistes alemanys més rellevants dels segles XVIII i XIX dedicaven part de les seues obres a la consideració de les UFs.²⁰ Encara dins

²⁰ És el cas de G. von der Gabelentz (1891), J. Ch. Gottsched (1758, 1762), O. R. Kirchner (1879, 1880), D. Tiedemann (1772), M. C. Wahl (1877) o O. P. Willmann, entre altres.

d'aquesta tradició apareix un treball cabdal en la definició i delimitació de les frases fetes, el *Deutsche Sprichwörterkunde* (1922) de F. Seiler. Seiler fa una classificació dels fraseologismes en dites morals, sentències, locucions proverbials i proverbis. A més a més, postula l'existència de diversos tipus de locucions, entre les quals distingeix aquelles que tenen una base metafòrica de les que no la tenen, i d'una relació de reciprocitat entre locucions i proverbis.

A partir de la segona meitat del segle XX, la fraseologia alemanya prendrà una nova orientació. La influència de la lingüística russa, que ja s'havia fet sentir als països situats en l'òrbita de la URSS, arriba a territori germanòfon a través dels autors de l'RDA. Cal mencionar, a més, la tasca realitzada pel soviètic A. V. Isačenko (1948) i l'austríaca E. Riesel (1959, 1964, 1975) en la divulgació de les idees de V. V. Vinogradov sobre la definició i classificació de les UFs. Vinogradov serà un dels personatges de referència dels primers anys de la fraseologia alemanya. La seua caracterització de les UFs i la divisió d'aquestes en tres tipus bàsics²¹, que més endavant traslladarà R. Klappenbach (1961) a l'alemany, es convertiran en marc teòric ineludible per als científics germanoparlants d'aquest període.

Queda palès, doncs, que la fase més primerenca de la fraseologia en llengua alemanya està clarament influïda per les teories arribades de la URSS. A banda de V. V. Vinogradov, noms com els d'E. D. Polivanov (1931), pioner en l'estudi de la forma de les UFs, B. A. Larin (1956), que va analitzar les UFs des del punt de vista de l'estilística històrica, o A. D. Rajchstejn (1971, 1973, 1980), un dels primers a comparar les UFs del rus i l'alemany, esdevenen habituals per als fraseòlegs de l'RDA. És a partir dels anys 70 que la fraseologia comença a prendre forta embranzida als territoris germanoparlants. La germanista russa I. I.

²¹ A partir de criteris formals i semàntics, principalment l'estabilitat i la componencialitat, V. V. Vinogradov classifica els fraseologismes de la llengua russa en tres grups: (a) els *grups fraseològics fusionats*, que són combinacions idiomàtiques de significat no componencial que formen una unitat sintàcticament i semànticament indivisible; (b) les *unitats fraseològiques*, que són grups estables amb certs indicis de motivació i divisibilitat semàntica i formen construccions potencialment equivalents a lexemes; (c) les *combinacions fraseològiques*, que contenen algun element que sols presenta un significat idiomàtic en un nombre restringit de combinacions i manté el seu significat lèxic original en la resta d'usos de la llengua; aquests darrers sintagmes no formen necessàriament unitats semàntiques i la seua naturalesa analítica fa possible la substitució d'algun dels seus components per un sinònim.

Černyševa (1970) és la primera a realitzar una descripció completa del sistema fraseològic de l'alemany. La publicació de la seua monografia, juntament amb els primers treballs d'E. Agrícola, (1970), U. Fix (1971), H. Burger (1973), R. Eckert (1973) i A. Rothkegel (1973), donen el tret de sortida a la investigació fraseològica alemanya.

G. Gréciano (1983: 232) i J. P. Larreta (2001: 32) coincideixen a assenyalar dues etapes en l'evolució de la fraseologia alemanya moderna. En la fase inicial, que comença a la darrerria dels anys 60 i arriba a 1982, la majoria dels treballs publicats tenen com a finalitat la definició de la disciplina, la reivindicació d'un espai propi per a la fraseologia dins de l'àmbit de la Lingüística, la delimitació del seu abast i la caracterització i classificació de les UFs. Tal i com havia succeït a la Unió Soviètica pocs anys abans, la diversitat de perspectives i la gran disparitat en la tria dels trets que permetran definir i catalogar les unitats que són objecte d'estudi de la fraseologia, unida a la incapacitat dels fraseòlegs alemanys per bastir-se d'una terminologia clara, unívoca i generalment acceptada, acabarà donant lloc a una confusió que dificultarà el desenvolupament i expansió de la disciplina.²²

L'any 1982 tanca aquest període, donant per acabades les principals discussions que havien centrat el debat científic de l'última dècada, i enceta una nova etapa en la història de la fraseologia alemanya. En paraules de G. Gréciano:

Das Jahr 1982 muß als entscheidende Etappe in der Phraseologieforschung angesehen werden. Das Erscheinen von abschließenden Untersuchungen und wegweisenden Aufrufen bestimmt unwiderruflich die weitere wissenschaftliche Diskussion. (GRÉCIANO, G., 1983: 232)

G. Gréciano es refereix fonamentalment als manuals de H. Burger et al.²³ i W. Fleischer²⁴, publicats en 1982. En aquestes obres es feia un repàs exhaustiu de l'evolució dels estudis fraseològics als territoris germanoparlants, es revisaven les propostes teòriques i terminològiques aparegudes fins aleshores i s'establien una

²² «Die terminologische Vielfalt (böse Zungen behaupten Verwirrung!) in der Phraseologie ist berühmt-berüchtigt und problematisch.» (PALM, CH., 1995: 2).

²³ BURGER, H./A. HÄCKI BUHOFER/A. SIALM (1982), *Handbuch der Phraseologie*, Berlín, Walter de Gruyter.

²⁴ FLEISCHER, W. (1982), *Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache*, Leipzig, Bibliographisches Institut.

nomenclatura que pogués ser acceptada universalment pels lingüistes de les orientacions i escoles més diverses i uns nous models d'anàlisi capaços de conjuminar les diferents perspectives des de les quals s'havia escomès l'estudi dels fraseologismes.²⁵ S'obre d'aquesta manera una nova era en la qual s'abandonarà el debat entorn a la naturalesa dels estudis fraseològics i es començaran a considerar els aspectes més variats de la forma, la semàntica i l'ús de les UFs de l'alemany contemporani des d'una perspectiva tant sincrònica com diacrònica. Val a dir, a més, que en els darrers temps la fraseologia s'ha vist influïda pels avenços que s'anaven produint en tots els àmbits de la Lingüística. Els fraseòlegs alemanys han fet seus conceptes procedents de camps tan diversos com la pragmàtica i la lingüística textual, la psicolingüística, la ciència cognitiva i els estudis sobre la metàfora, la didàctica de llengües o la semiòtica.

En els últims anys, l'activitat fraseològica en llengua alemanya ha assolit un caràcter internacional i ha girat entorn a la celebració de nombrosos congressos, jornades i col·loquis on especialistes de totes les nacionalitats acudien per fer les contribucions més variades quant a la descripció de la fraseologia alemanya o la seua comparació amb altres llengües. Un lloc molt destacat entre aquestes events correspon a les reunions de l'Europäische Gesellschaft für Phraseologie (EUROPHRAS), la primera de les quals va celebrar-se a Zuric en 1984²⁶. Anteriorment, l'any 1981, havia tingut lloc a Mannheim (MATEŠIĆ, J., 1983a) un primer simposi que sota el títol de «Phraseologie und ihre Aufgaben» va convocar els màxims exponents en l'estudi de la fraseologia eslava i, encara abans, s'havien celebrat les trobades de germanistes alemanys amb col·legues polonesos a Varsòvia en 1977 (FLEISCHER, W./R. GROSSE, 1979) i soviètics a Moscou en 1980 (ČERNÝŠEVA, I. I./W. FLEISCHER, 1981), on es debateren per primera vegada aspectes relacionats amb la ciència de les expressions fixes. Des de la primera

²⁵ J. P. Larreta també esmenta dos treballs publicats l'any 1981 que representen la culminació de la discussió teòrica entorn als límits de la fraseologia com a nova disciplina lingüística i les característiques de les UFs dins la Germanística. Es tracta del treball recopilatori *Reader zur sowjetischen Phraseologie*, on H. Jacksche replega i tradueix un seguit d'articles dels principals fraseòlegs soviètics, i el volum *Untersuchungen der deutschen Phraseologie*, número especial de la revista *Wissenschaftliche Zeitschrift der Karl-Marx-Universität Leipzig* que conté els treballs dels autors russos contemporanis (I. I. Černýševa, D. Dobrovolskij, A. D. Rajchstejn i I. G. Ol'sanškij, entre altres) sobre el material fraseològic de la llengua alemanya. (LARRETA, J. P., 2001: 32-33)

²⁶ En realitat, la constitució d'EUROPHRAS es va produir uns anys després mercès als col·loquis celebrats al llarg d'aquest període (Cf. <<http://www.euophras.unizh.ch>>).

trobada a Zuric (BURGER, H./R. ZETT, 1987), les reunions d'EUROPHRAS s'han realitzat periòdicament: a Oulu en 1986 (KORHONEN, J., 1987), Klingenthal-Strasbourg (GRÉCIANO, G., 1989) en 1988, Aske en 1990 (PALM, CH., 1991), Saarbrücken en 1992 (SANDIG, B., 1994), Graz en 1995 (EISMANN, W., 1998), Liptovsky Jan en 1997 (ĎURČO, P., 1998), Uppsala en 2000 (PALM, CH., 2004), Loccum en 2002 (FÖLDES, C./J. WIRRER, 2004) i Basilea en 2004. Altres reunions científiques dignes de ser mencionades son les jornades internacionals celebrades a Turku en 1991 (KORHONEN, J., 1992), Nitra (KROŠLÁKOVÁ, E., 1993) i Berlín (KORHONEN, J., 1992) en 1992, Hildesheim en 1997 (SABBAN, A., 1999), Ascona en 2001 (BURGER, H./A. HÄCKI BUHOFFER/G. GRÉCIANO, 2003) i Bratislava en 2004, entre altres, a més de les conferències que anualment celebra l'Institut für deutsche Sprache (IDS) de Mannheim i que en els anys 1988 i 2003 van portar els títols de «Wortbildung und Phraseologie» i «Wortverbindungen – mehr oder weniger fest» (STEYER, K., 2004), respectivament. Els treballs presentats a aquestes reunions científiques han tractat tots els aspectes de la fraseologia de l'alemany: la descripció sincrònica i diacrònica de les UFs, les UFs i les tipologies textuais, la variació en fraseologia, la fraseologia dialectal, la fraseologia contrastiva, l'adquisició i l'ensenyament de les UFs, la semiòtica de les UFs, etc.

3. Els estudis fraseològics en llengua espanyola i catalana

Encara que la fraseologia de l'espanyol no constitueix l'objecte d'estudi directe d'aquest treball, no podem obviar les estretes relacions que han existit entre la investigació sobre el material fraseològic i paremiològic d'aquest idioma i de la resta de llengües hispàniques i, especialment, la manera com els avenços en la disciplina de les frases fetes aplicada a l'espanyol en temps recents ha contribuït al naixement i configuració d'una tradició fraseològica moderna pròpia als països de parla catalana. Sembla indispensable, doncs, fer un breu esment dels aspectes més notoris que han determinat la seua evolució més recent per poder entendre el sorgiment, la progressió i la situació de la fraseologia catalana actual.

Després del període de decadència per què passa l'estudi de les parèmies durant els segles XVII i XVIII, el Romanticisme i el seu esforç de recuperació de les fonts i valors nacionals esdevenen aviat un estímul per a l'aparició de noves

compilacions, com l'emblemàtic treball de J. M. Sbarbi (1874/78) *Refranero general español*, en una tendència que continuarà fins a ben entrat el segle XX. Entre les principals aportacions d'aquest període destaquen els repertoris elaborats per J. Cejador (1921), F. Rodríguez (1926), W. Beinhauer (1939) o L. Martínez (1953). En els nostres dies, i malgrat el declivi en l'ús de parèmies entre els parlants europeus en les darreres dècades, període en el qual el seu ús fins i tot es va percebre com una marca d'endarreriment cultural i inferioritat social,²⁷ el gust per aquestes unitats segueix viu a Espanya, com demostren els nombrosos reculls paremiològics que han vist la llum en els últims anys i, especialment en la dècada dels noranta: E. Espinet (1991), J. B. Bergua (1992), M. Candón/E. Bonnet (1993), G. Doval (1995) o L. Junceda (1995, 1998), entre altres.

No obstant, la preocupació per l'anàlisi sistemàtica de la idiomàtica i els processos de fraseologització dels segments del discurs prefabricat és molt més actual. Cal esperar fins a 1950 perquè el lexicògraf J. Casares faça l'intent més primerenc de delimitació i classificació de les construccions pluriverbals de l'espanyol. La seua *Introducción a la lexicografía moderna* és la primera obra que dedica una part important a la caracterització de les locucions, les frases proverbials, els refranys, els modismes i altres estructures típiques del discurs repetit. Tanmateix, si exceptuem el treball d'A. Melendo (1965), que revisa la definició i taxonomia de les locucions realitzada per J. Casares, els esforços d'aquest no trobaran una contestació immediata en la lingüística peninsular. No serà fins a segona meitat dels anys 70 i inicis dels 80 que les seues propostes comencen a tindre ressò en els estudis d'autors hispanoamericans com les cubanes M. A. Tristá (1976/77, 1983) i Z. Carneado (1983) i el colombià establert a Tubinga A. Zuluaga (1975, 1980).

Pel que fa a la península, els primers articles sobre aspectes de la fraseologia de l'espanyol arriben ja després de 1980 i, sobretot, en la dècada dels 90 de la mà de M. García-Page (1990, 1991, 1993), J. L. Mendívil (1990a, 1990b) i J. Martínez Marín (1996)²⁸. L'any 1997 marca un moment crucial en el desenvolupament de la disciplina. La publicació de la primera part de la tesi de L. Ruiz i del *Manual de*

²⁷ Cf. CORPAS, G. (1998): 367.

²⁸ Cf. RUIZ, L. (1997a): 30.

fraseología española de G. Corpas són l'esperó que empeny nombrosos lingüistes a acostar-se a aquest camp d'estudi i fan que les publicacions i reunions científiques sobre la matèria comencen a ser habituals en els anys següents.²⁹ Avui dia, la recerca entorn de les UFs guanya adeptes entre els hispanistes, afavorit sens dubte pels recents desenvolupaments en els estudis sobre l'espanyol col·loquial i l'anàlisi del discurs.

Pel que fa a la fraseologia catalana actual, val a dir que els comentaris de G. Corpas (1997: 11) sobre l'endarreriment dels estudis sobre les UFs de l'espanyol podrien traslladar-se perfectament a la descripció de la situació en què s'ha trobat aquesta disciplina en territori catalanoparlant fins a fa ben poc. Tot i la rica tradició paremiològica que va existir en aquesta llengua al llarg de tota l'Edat Mitjana i que es perllongà fins i tot durant la Decadència, els inicis dels estudis moderns de fraseologia catalana es situen en temps molt recents. Entre les possibles causes d'aquest retard, M. Conca (1998: 141-143) apunta, d'una banda, l'absència forçada del català de l'àmbit universitari durant bona part de la història contemporània i, de l'altra, les dificultats epistemològiques que també van obstaculitzar l'avenç de la fraseologia continental: una terminologia confusa amb un nombre excessiu de termes per referir-se a uns mateixos conceptes; qüestions de caràcter conceptual, com la delimitació del camp d'estudi de la fraseologia i la fixació d'uns trets essencials definidors de les UFs; i, finalment, la manca de consens per a una classificació dels fraseologismes i el seu destriament de la resta de signes lingüístics.

L'interès sempre creixent que els lingüistes catalans han demostrat per les unitats del discurs prefabricat es reflecteix actualment en un increment notable de publicacions de caire fraseològic i paremiològic sense precedents. M. Conca (1998: 144) resumeix les diverses aproximacions a la matèria en quatre línies bàsiques: (a) l'aplicació dels postulats de la ciència cognitiva a l'estudi de les UFs; (b) l'acostament a partir del marc teòric que proporcionen la pragmàtica i

²⁹ En un interessant article sobre els desenvolupaments recents dels estudis fraseològics, G. Corpas (2003b [2001]) ofereix informació exacta sobre els principals congressos celebrats a Espanya i Europa en els darrers vint anys, així com les monografies sobre aspectes de fraseologia i paremiologia de l'àmbit hispànic aparegudes recentment. D'altra banda, a la introducció de la seua col·lecció d'articles de 2003, Corpas recull totes les tesis doctorals sobre la matèria defensades en Espanya de 1987 a 1996 (2003d: 35-38).

l'anàlisi del discurs; (c) els estudis contrastius i històrics; i (d) l'optimització del tractament de les UFs als reculls fraseogràfics i lexicogràfics.

Ens interessa destacar ací la segona línia assenyalada per M. Conca, és a dir, els treballs que han tractat d'aplicar els progressos de la lingüística cognitiva a l'anàlisi de les UFs. En aquests estudis, dos aspectes han cridat especialment l'atenció dels fraseòlegs. El primer té a veure amb la interpretació dels sintagmes fixes com a lexicalitzacions generades per un procés de gramaticalització. Treballs que van en aquesta línia són els de M. J. Cuenca/J. M. Castellà i M. Pérez/V. Salvador continguts al número 18 de la revista *Caplletra* (1995), alguna altra aportació aïllada de V. Salvador (1996) i M. J. Marín/M. J. Cuenca (1998), la monografia de P. Sancho (1999b) sobre la fraseologia del valencià col·loquial i, més recentment, els articles de M. J. Cuenca (2000) i P. Sancho (2001) sobre les construccions idiomàtiques des del punt de vista de la lingüística cognitiva i l'anàlisi contrastiva. El segon aspecte té a veure amb la consideració de les UFs a partir del seu significat metafòric i de la importància dels processos de metaforització en la creació de nous fraseologismes. Exemples d'aquesta línia investigadora són els estudis de J. V. Calatayud (1994, 1996), J. Hilferty (1995) i Ll. Meseguer/J. Garí (1995).

La darrera dècada ha significat la presa d'embranchada definitiva de la fraseologia moderna als països de parla catalana. La disciplina ha trobat molt bona acollida entre els lingüistes interessats a estudiar els fenòmens lèxics de la parla quotidiana, bandejats fins a fa ben poc de la reflexió científica. Els avenços que s'han produït en aquest període toquen totes les branques de la fraseologia (i la paremiologia) i ho fan des de les propostes teòriques més actuals en matèria lingüística. Tanmateix, l'endarreriment motivat per les raons esmentades per M. Conca trigarà uns anys a superar-se. Al contrari que altres llengües romàniques, com l'espanyol (A. Zuluaga, 1980; G. Corpas, 1997), l'italià (V. Simonetta, 1985) o el portuguès (Ch. Hundt, 1994), el català encara no compta amb monografies que donen compte del seu sistema fraseològic. Hem de convindre, però, que treballs com el de P. Sancho (1999b) sobre la fraseologia dels parlars valencians són un primer pas en aquesta direcció que segurament serà culminat en els pròxims anys.

Un breu esment de les principals contribucions dels lingüistes al desenvolupament de la fraseologia catalana en temps recents farà palesa la situació en què es troba la disciplina i ajudarà a dibuixar les seues perspectives de creixement en un futur immediat. En primer lloc cal destacar els volums col·lectius especialment dedicats a qüestions de caire fraseològic. El número 18 de la revista *Caplletra* (1995), coordinat per V. Salvador, les actes de les «I Jornades de Fraseologia Comparada», a càrrec de V. Salvador i A. Piquer (2000), i el volum especial de la revista *Articles* (2005), també editat per V. Salvador, aporten els primers treballs sobre la didàctica i la pragmàtica de les UFs del català o la importància dels processos de gramatització en la formació d'aquestes unitats a partir d'exemples de la parla col·loquial. En aquestes publicacions trobem també els primers estudis específics sobre les UFs de les diferents tipologies textuais. Entre ells destaquen el d'E. Monzó (2000) sobre les UFs de l'àmbit jurídic, o els de X. Lluna (1995), M. Conca (1996), J. Guia (2000b), Ll. Messeguer (2000) i A. Piquer (2000, 2005) sobre la utilització d'UFs en textos literaris, o J. Peraire (2000, 2005) sobre la fraseologia del discurs periodístic i publicitari.

En aquests primers anys d'expansió de la disciplina trobem també treballs que proven de delimitar l'àmbit d'estudi de la fraseologia i la naturalesa de les UFs, semblants als que van aparèixer dècades abans en rus, alemany o, més recentment, en espanyol. Estudis d'aquesta mena són obra de V. Salvador (1995), P. Sancho (1999b) i M. Conca (2000). Fins i tot resulta interessant destacar ací la reflexió que realitza M. Conca (1998) sobre els aconseguiments i l'estat actual de la fraseologia en l'àmbit catalanoparlant en un moment en què la disciplina tot just està iniciant el seu ascens. Anys abans, aquesta mateixa autora havia encetat una línia d'investigació en paremiologia diacrònica i històrica (CONCA, M., 1994b), que va tindre continuïtat en els treballs de J. Guia/M. Conca (1996) i J. Guia (1998).

Una de les mancances que s'ha fet sentit més profundament en els últims temps és l'absència de treballs bibliogràfics que donen compte de la producció científica entorn a la fraseologia dels últims anys. L'únic estudi d'aquest tipus amb què comptem és el de X. Lluna/J. V. Catalayud (1994).

La situació contrària, la trobem en la confecció de repertoris fraseològics i paremiològics en llengua catalana. Com ja vam fer notar, les publicacions d'aquesta mena van iniciar-se en plena Edat Mitjana i continuen elaborant-se en l'actualitat. Entre els treballs més destacats de l'època moderna es troben el de S. Perramón (1979), J. Raspall/J. Martí (1996 [1985]), A. Parés (1997, 1999), S. Rodríguez-Vida (1997) i M. T. Espinal (2004). Es fa notar, però, la manca de col·leccions bilingües, si exceptuem diccionaris com els de J. Balbastre (1979), S. Farnés (1994/99) i J. Abril (1996). L'optimització del tractament de les UFs als reculls fraseogràfics i lexicogràfics ha estat també l'objecte de nombrosos estudis, entre els quals destaquem els de R. Carreté (1991), K. Morvay (1992, 1995), J. Bastardas/M. R. Bastardas (1998), J. Ginebra/A. Montserrat (2000), J. Ginebra/P. Navarro (2003) o M. Bargalló/O. Cubells/J. Ginebra (2003).

Tot i que, com hem apuntat, el català no compta encara amb una descripció completa del seu sistema fraseològic, en els darrers anys s'han anat produint nombroses aportacions sobre diferents aspectes de les UFs, com els estudis sintàctics de J. Ginebra (2000a), semàntics de M. Conca (1999b) i V. Salvador (2000), estilístics (M. Conca/J. Guia, 2003) o pragmàtics de M. Pérez/V. Salvador (1995), A. Oller (2000) i A. Piquer (2000), entre altres.

Un camp recurrentment visitat pels lingüistes ha estat la fraseologia dialectal. Ací destaquen treballs com els de V. Ferrís (1987), P. Sancho (1995, 2003) i F. Gascón (1999) sobre les UFs dels parlars valencians, d'A. Roig (1981) sobre les rosselloneses o els d'E. Sala (1992) i M. Contestí (2000) sobre les dels dialectes centrals. També han gaudit de gran popularitat els estudis sobre la traducció de les UFs del català a altres idiomes (García, C./García, I., 1998) i viceversa (F. Fabregat, 1997; C. García, 2000; J. R. Guzmán, 2000; M. C. Pinyana, 2000; J. Verdegall, 2000; F. Robles, 2005) i, sobretot, els treballs contrastius de les UFs del català i les d'altres llengües, com els d'E. Forgas (1996), M. Calero (1998, 1999, 2000), P. Sancho (1999a) i S. Vicente (2003) sobre les de l'espanyol; M. Burrell (1993), M. J. Cuenca (2000) o I. García (2000) sobre les de l'anglès; M. L. Soler (1992), A. Cloquell (1994) o M. Monllaó (1997) sobre les de l'alemany; o els de L. Timofeeva (en premsa) i A. Behncke (1996), sobre les del rus i l'àrab, respectivament; entre altres.

Un darrer apartat recentment incorporat a la reflexió fraseològica dels lingüistes catalanoparlants correspon als aspectes didàctics de la fraseologia. En aquest camp són crucials les aportacions de M. Conca (1994a, 1999a, 2005), pionera ací com en tantes altres branques d'aquesta jove disciplina, a més dels treballs de J. Borja, M. T. Espinal/J. Mateu, M. Ferrer/V. Salvador, J. Ginebra i V. Salvador continguts al número 36 de la revista *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura* (2005), especialment dedicat a la fraseologia i l'educació discursiva.

CAPÍTOL II

LA FRASEOLOGIA: ASPECTES TEÒRICS

1. La fraseologia: definició i àmbit d'estudi

El primer problema que va haver de superar la fraseologia en època moderna, i que en part explica l'endarreriment d'aquesta disciplina i les dificultats per a la seua expansió durant tota la segona meitat del segle XX, fou la seua incapacitat per autodefinir-se, delimitar el seu objecte d'estudi i bastir-se d'una terminologia clara i unànimement acceptada per la comunitat científica.³⁰ El propi terme *fraseologia*, mitjançant el qual designem de forma general tot un seguit de fets individuals molt diversos, no està lliure de controvèrsia. Açò, unit a la profusió de postures teòriques i metodològiques, sovint força heterogènies, que van aparèixer als inicis dels estudis fraseològics, va provocar que durant dècades els lingüistes no acabaren de posar-se d'acord sobre quina denominació es faria servir per anomenar la ciència de les combinacions estables de mots. A partir dels anys 90 sembla arribar-se a un consens per a l'adopció d'una terminologia universal i homogènia per referir-se a l'estudi de les expressions fixes. Així s'accepta de forma general que aquesta disciplina lingüística, considerada per uns com un camp d'estudi independent i per altres com un subapartat de la lexicologia, s'anomena *fraseologia* (V. Salvador, 1995; P. Sancho, 1999), *fraseología* (A. Zuluaga, 1980; G. Corpas, 1997, 2000a, 2000b), *Phraseologie* (R. M. Gläser, 1985, 1999; D. Dobrovolskij, 1988; H. Burger, 1998) i *phraseology* (A. P. Cowie, 1998; R. Roberts, 1998), respectivament en català, espanyol, alemany i anglés.

Les diverses definicions del mot *fraseologia* que encara avui trobem als diccionaris lingüístics són una mostra de la vaguetat que ha envoltat aquesta disciplina. Al seu *Diccionari de lingüística general*, M. Pérez et al. situen la fraseologia dins l'àmbit de la lexicologia i la defineixen com el «conjunt d'usos o contextos més freqüents d'una entrada que apareixen recollits en un article»

³⁰ Cf. PILZ, K. D. (1981): 25-26; PALM, CH. (1995): 2; CORPAS, G. (1997): 16.

(PÉREZ, M. ET AL.: 149). Encara que insuficient i inexacta, aquesta definició ens serveix per establir dos dels trets bàsics de les UFs: la freqüència d'aparició i la seua vinculació a una context comunicacional determinat. A l'entrada *frase idiomàtica* (PÉREZ, M. ET AL.: 149) d'aquest mateix treball es remarquen aquestes propietats junt a d'altres característiques de les UFs: alt grau de fixació, significat no componencial i impossibilitat de ser reproduïdes literalment en una altra llengua sense que el significat del bloc es ressentia. M. Pérez et al. no precisen quines unitats hauran de ser l'objecte d'anàlisi de la fraseologia, però una ràpida ullada al seu diccionari ens permet observar que les entrades *fraseologisme*, *unitat fraseològica*, *modisme* i *idiomatisme* remetent al terme equivalent i/o general *frase idiomàtica*, que ací englobaria totes les construccions incloses dins el camp d'estudi de la fraseologia.

Aquest plantejament, però, és diametralment oposat al de J. Dubois, que al seu diccionari redefineix el concepte de *fraseologia* per enfrontar-lo al d'idiòlecte i reservar-lo per a «la evocación de una construcción propia de la lengua» (DUBOIS, J.: 293-294). Un diccionari fraseològic, segons J. Dubois, tindrà l'objectiu de recollir i presentar les expressions estereotipades específiques de la llengua. Un important matís que incorpora aquest autor és l'exclusió dels refranys i els clixés del camp d'estudi de la fraseologia: els primers, perquè representen unitats oracionals completes (la fraseologina s'ha d'ocupar solament de les unitats lèxiques) i els segons, per la seua idiosincràsia com a derivacions estilístiques. En aquest sentit, un fraseologisme es defineix no pel desviament que representa en relació amb el sistema de la llengua sinó pel caràcter estable de la combinació que conforma. D'altra banda, entre els plantejaments de M. Pérez i J. Dubois hi ha una diferència important pel que fa a la concepció de les combinacions freqüents de paraules. Mentre el primer defineix les UFs com a seqüències de mots i al·ludeix a la freqüència d'ús com el tret més característic, amb la qual cosa ha d'incloure-hi qualsevol mena de combinació lèxica amb una certa estabilitat, el segon situa una part d'aquestes construccions fora de l'àmbit dels diccionaris fraseològics i les emplaça als lexicons sintagmàtics, els quals examinen els tipus de combinació més freqüents d'una llengua.

Els diccionaris generals tampoc no ens ajuden gaire a establir els límits de la disciplina ni a determinar inequívocament el seu objecte d'estudi. El GD62 defineix la *fraseologia* com el «recull de frases o de locucions característiques d'una llengua» i la UF (sota el nom genèric de frase feta) com la «frase de la llengua que té un significat i una forma estereotipada, fixa, invariable» (GD62: 542). El DIEC també apunta com a trets bàsics al caràcter estereotipat, l'estabilitat formal i el significat no componencial d'aquestes unitats (UFs): «forma estereotipada invariable, el significat de la qual no pot ser deduït del significat dels seus components» (DIEC: 910). Finalment, la GEC fa una definició de les UFs (sota l'entrada *frase feta*) que mostra la indeterminació amb què són tractades aquestes unitats per bona part dels lexicògrafs: «expressió com estereotipada, d'ús corrent en la llengua» (GEC: 341).

Una caracterització de la disciplina i del seu objecte d'estudi més adient als nostres propòsits és la que fa G. Corpas (1997). Aquesta autora para esment de la definició de la *fraseologia* del diccionari de la RAE: «Conjunto de frases hechas, locuciones figuradas, metáforas y comparaciones fijadas, modismos y refranes, existentes en una lengua, en el uso individual o en el de algún grupo» (DRAE: 736). D'acord amb aquesta definició, la fraseologia ha de donar compte de tota mena de construccions lingüístiques característiques d'una llengua que hagen quedat establertes a partir de la freqüència i la repetició en els usos individuals i col·lectius. Tanmateix, aquesta postura no és unànimement compartida pels lingüistes. D'una banda hi ha els partidaris de considerar com a fraseologismes qualsevol tipus de segment repetit de la llengua i de l'altra, aquells que restringeixen l'àmbit de la fraseologia a les unitats de discurs que, a banda de posseir els trets bàsics de fixació i repetició, puguen emprar-se amb el valor d'un únic lexema, és a dir, que tinguen una única funció sintàctica dins l'oració i un significat unitari. Totes dues postures compten amb partidaris i detractors i en el passat la tria entre una o altra definició de la fraseologia va centrar bona part del debat científic.³¹ Entre els partidaris d'una fraseologia en sentit estret

³¹ El primer a fer notar l'existència d'aquestes dues vessants dins la fraseologia va ser S. I. Ožegov, que en un treball de 1957 fa un repàs de l'època més primerenca de la investigació fraseològica a la URSS. Segons Ožegov, les perspectives des de les quals s'havia abordat l'estudi de les UFs eren tan heterogènies que solament es podia plantejar com a element comú a totes elles la consideració de l'estabilitat com a element característic dels fraseologismes. Segons aquest

(*Phraseologie im engeren Sinne*) es troben U. Fix (1971), A. Rothkegel (1973), W. Friedrich (1976), W. Fleischer (1997 [1982]), C. J. Fillmore/P. Kay/M. C. O'Connor (1988), A. Schmid (1989), L. Ruiz (1997a, 1998a) i Ch. Palm, que defineix la fraseologia com «die Wissenschaft oder Lehre von den festen Wortverbindungen einer Sprache, die in System und Satz Funktion und Bedeutung einzelner Wörter (Lexeme) übernehmen können» (1995: 1).³² La postura contrària (una fraseologia en sentit ampli o *Phraseologie im weiteren Sinne*) és defensada, entre altres, per autors com J. Casares (1950), H. Burger (1973, 1998), Z. V. Berketova (1975), F. Coulmas (1981b), K. D. Pilz (1978, 1981), G. Corpas (1997), P. Sancho (1999), E. V. Anisimova (2002) i I. I. Černyševa, que en un dels seus primers treballs en llengua alemanya, presentava la matèria amb aquestes paraules:

Die Phraseologie bei ihrem heutigen Forschungsstand ist eine neue linguistische Disziplin, die sich mit festen (stehenden) Wortkomplexen einer Sprache befasst. Unter festen Wortkomplexen sind reproduzierbare Wortverbindungen bzw. Wortgruppen, prädikative Verbindungen und festgeprägte Sätze zu verstehen, die über eine besondere Semantik verfügen. (ČERNYŠEVA, I. I., 1975: 198)

Tot i que el debat entre els partidaris d'una o altra concepció de la disciplina continua encara avui, cada vegada són més els que propugnen un tractament no discret de les UFs. Mitjançant una definició de la fraseologia i les UFs a partir d'un seguit de trets de caràcter general però que no han de ser considerats necessaris ni suficients (fixació, polilexicalitat, caràcter repetit, idiomàticitat, institucionalització, presència d'anomalies estructurals i lèxiques, reducció del cos fonètic, assumpció de funcions pragmaticodiscursives, etc.), trobem que les UFs formen una categoria oberta el nucli de la qual està constituït per les combinacions de mots que reuneixen un major nombre d'aquestes característiques, sobretot les que més singularitzen les UFs enfront d'altres fenòmens lingüístics: la fixació, la idiomàticitat i el caràcter repetit. Al voltant d'aquestes unitats centrals es situarien, en ordre de distància respecte del nucli, la

autor, existeix una fraseologia *en sentit estret*, que solament considera les construccions susceptibles de ser combinades amb altres elements per constituir oracions o parts d'oracions, i una fraseologia *en sentit ampli*, que també s'ocupa d'estructures amb valor oracional, com ara els proverbis, refranys, aforismes, màximes, etc. (Cf. S. I. Ožegov apud TRISTÀ, A. M., 1983: 68-70).

³² A. Schmid apunta, igualment, que només es podrà considerar com a UF una combinació lèxica formada per, almenys, dues paraules que funcione com a part integrant d'una oració dins la qual haurà d'acomplir funcions semblants a les d'un substantiu, un verb, un adverbi, una preposició, etc. (SCHMID, A., 1989: 121).

resta de construccions que solament presenten algunes d'aquestes propietats. Serà precisament aquesta definició de la fraseologia, la que farem servir al llarg del nostre estudi, ja que, d'una banda, ens permet contemplar el tipus d'UFs que centraran la nostra anàlisi –les locucions– no com un fenomen aïllat sinó com una regularitat més del sistema dins del conjunt de les unitats del discurs repetit, i d'altra banda, perquè farà possible establir relacions entre les locucions i altres tipus de combinacions lèxiques que els autors partidaris d'una fraseologia en sentit estret deixarien fora del seu estudi.

2. Les unitats fraseològiques: definició i principals característiques

2.1. Elecció d'una denominació general

La confusió que va dominar els primers anys de la fraseologia i la manca d'acord sobre una terminologia clara i unívoca per part dels lingüistes s'ha deixat sentir especialment en la referència al seu objecte d'estudi. Només dins l'àmbit de la fraseologia romànica, hom es refereix a les unitats del discurs repetit, de forma general o més concreta, amb denominacions tan diverses com *expressió pluriverbal* (CASARES, J., 1950), *elements del discurs repetit* (COSERIU, E., 1986), *expressió fixa* (ZULUAGA, A. 1980; GARCÍA-PAGE, M., 1989), *unitat fraseològica* o *fraseologisme* (ZULUAGA, A., 1980; CORPAS, G., 1997; SANCHO, P., 1999), *locució*, *unitat idiomàtica*, *modisme* i *fraseolexema* (WOTJAK, G., 1989; LARRETA, J. P., 2001), entre altres. En el present estudi utilitzarem el mot *unitats fraseològiques* (UFs) per referir-nos a tota mena de combinacions lèxiques que presenten algun dels trets suara esmentats, però sobre tot, la fixació i la polilexicalitat. Preferim aquesta denominació sobre les altres per dues raons: en primer lloc, perquè es tracta d'un terme general que no al·ludeix exclusivament a cap de les característiques privatives d'un subtipus (com era el cas d'*expressió fixa*, *expressió pluriverbal* o *unitat idiomàtica*) i, en segona instància, perquè aquest nom té una tradició sòlida a tot el continent europeu i compta amb expressions equivalents en les llengües del nostre entorn cultural (al. *phraseologische Einheit*; angl. *phraseological unit*; esp. *unidad fraseológica*; fr. *unité phraséologique*; it. *unità fraseologica*; etc.).

2.2. Característiques de les unitats fraseològiques

Per a la caracterització de les UFs partirem de la formulació que la lingüística cognitiva fa del concepte de categoria.³³ Mentre la gramàtica tradicional considerava les categories com a compartiments tancats i homogenis definibles a partir d'una sèrie de propietats necessàries i suficients, la lingüística cognitiva les veu com a conjunts oberts, heterogenis quant als seus components i amb límits difusos. Aquesta concepció no discreta de les categories comporta una nova manera d'entendre l'estructuració interna del conjunt. Mentre la gramàtica tradicional concedia un mateix estatus a tots els membres de cada categoria, en tant que compartien uns mateixos trets definidors, la lingüística cognitiva considera que existeixen categories que només poden definir-se mitjançant feixos de trets i relacions de semblança. Així, dins de la categoria hi haurien uns membres més representatius, que serien precisament els que ocuparien una posició més central i altres membres que s'hi situarien al voltant, en una localització més allunyada del nucli.³⁴ Aquesta forma d'explicar la naturalesa de les categories té una sèrie d'implicacions que cal observar amb deteniment:

(a) Les categories no s'expliquen a partir de la possessió o carència d'uns determinats trets fonamentals constitutius, sinó que s'associen a un prototipus, és a dir, una imatge mental formada a partir de la interacció d'un seguit de propietats característiques.

(b) No totes les unitats que formen part d'una categoria tenen el mateix estatus. Hi ha unes de més representatives, que anomenarem membres prototípics, i altres que no ho són tant, els membres perifèrics. L'emplaçament de les unitats perifèriques respecte del nucli de la categoria vindrà condicionada per la seua semblança als membres més centrals o representatius.

(c) Les categories tenen límits difusos i són precisament els membres més perifèrics els que marquen les fronteres amb altres categories.

³³ Cf. GLÄSER, R. (1986b): 44-51; LANGACKER, R. W. (1987): 369-373; TAYLOR, J. R. (1989); CRUSE, D. A. (1990): 383-391; KLEIBER, G. (1998 [1993]); SEILER, H. (1993): 136-137; CUENCA, M. J./J. HILFERTY (1999): 31-41.

³⁴ Aquest model de centre i perifèria no és de cap manera nou. Els lingüistes de l'Escola de Praga van ser els primers a enunciar-lo i, des que W. Fleischer va incorporar-lo a la seua anàlisi de les UFs (ell aleshores va distingir entre *Kernbereiche* i *Grenzbereiche*), ha estat emprat repetidament pels fraseòlegs a l'hora d'establir els criteris d'inclusió dels diversos fenòmens lingüístics que formen part d'aquesta categoria (Cf. GLÄSER, R., 1986b: 45; FLEISCHER, W., 1997 [1982]: 29; DOBROVOL'SKIJ, D., 1995: 145; CORPAS, G., 2003c [1998]: 128; SANCHO, P., 1999: 26).

(d) Les característiques que defineixen una categoria són sovint graduables. Així, quan parlem de l'estabilitat com a tret diferenciador de les UFs, veurem que hi ha unitats amb una major fixesa que altres. El grau en què una propietat estiga present en un membre de la categoria determinarà la seua posició respecte del nucli.

Partint del fet que no totes les propietats fraseològiques es mostren d'igual manera en tots els membres de la categoria i que en tots els casos aquests trets s'han d'entendre de forma molt general i flexible, passem a revisar cadascuna de les característiques que defineixen les UFs. En primer lloc pararem esment d'aquelles que han estat considerades pels lingüistes com a bàsiques en la delimitació d'aquestes unitats (fixació, caràcter repetit, idiomàticitat, polilexicalitat). A banda d'aquests trets constitutius fonamentals, mencionarem també altres peculiaritats de les UFs que, si bé no són sempre rellevants per a la inclusió d'una unitat dins del conjunt dels fraseologismes, sí ens serveixen per a una millor caracterització dels membres que formen la categoria, al capdavall tan diferents quant a forma, significat i comportament en el discurs.

2.2.1. Característiques principals

2.2.1.1. La fixació

La fixació o estabilitat fraseològica fa referència a la limitació o, fins i tot, la impossibilitat d'introduir canvis en l'estructura interna d'una UF. Al contrari del que succeeix en el discurs lliure, on les possibilitats de combinació de mots en un sintagma són, almenys a priori, il·limitades d'acord amb l'aplicació d'un seguit de regles sintacticosemàntiques, la fixació de les UFs impedeix l'intercanvi dels seus components així com una alteració de les relacions sintàctiques entre aquests. Podem afirmar, doncs, que les UFs són estructures que no responen a les regles de formació dels sintagmes del discurs lliure sinó que han quedat fixades a través de l'ús repetit i es reproduïxen de memòria. És precisament en aquest sentit que A. Zuluaga defineix la fixació com «la propiedad que tienen ciertas expresiones de ser reproducidas en el hablar como combinaciones previamente hechas, tal como las estructuras prefabricadas, en arquitectura» (1980: 99).

La fixació és una propietat establerta per l'ús i és fruit de la repetició de les unitats sense alteració de la forma. Les UFs són, en opinió d'A. Zuluaga, el producte de processos de repetició en la diacronia de la llengua i, així, estableix el concepte de *reproducció* per denominar aquest tipus de repetició que «conduce a la fijación de la unidad en una forma determinada quedando excluidas por la norma lingüística social otras formas que, según el sistema, también serían posibles» (1980: 16).

La fixació es manifesta de forma molt diversa als diferents tipus d'UFs. H. Thun (1978: 66-70) distingeix dues classes de fixació: la *interna*, que fa referència als components de la UF i el seu contingut semàntic, i l'*externa*, que estaria relacionada amb aspectes pragmàtics i sociolingüístics. En endavant ens referirem a la fixació externa amb la denominació d'*institucionalització* (§ II.2.2.1.2.) i reservarem el terme general de fixació per als aspectes interns de les UFs. A. Zuluaga estableix quatre classes de fixació interna: (a) fixació d'ordre (impossibilitat d'alterar la disposició preestablerta dels elements dins la construcció); (b) fixació de categories gramaticals (impossibilitat d'introduir variacions de gènere, nombre, persona o temps verbal); (c) fixació de l'inventari dels components (impossibilitat d'inserció, substitució, separació o supressió de components); i (d) fixació transformacional (existència de defectes transformacionals en relació a la conversió a la veu passiva, la formació d'una oració de relatiu, l'expansió atributiva, la nominalització, etc.).

La fixació, com la resta de propietats fraseològiques, no és un concepte absolut sinó que varia d'una UF a una altra. Si partim de la idea que la fixació implica, essencialment, la supressió de les regles combinatòries que operen en el discurs lliure, observarem que la fixació d'una UF és inversament proporcional als procediments i regles de la tècnica del discurs.³⁵ En aquest sentit afirma L. Ruiz (1997b: 76) que el factor que determina el grau de fixació d'un sintagma és la seua defectivitat combinatòria i sintàctica.

³⁵ Cf. AZNÁREZ, M. (2004): 59.

2.2.1.2. La institucionalització

La institucionalització consisteix en la consideració de les UFs com a institucions socials. Es tracta, doncs, d'un concepte sociolingüístic centrat en el lligam de les UFs amb els elements de l'acte comunicatiu i l'assumpció de determinades funcions pragmàtiques dins d'un determinat context situacional o social per part d'aquestes. H. Barkema explica el procés d'institucionalització afirmant que «a literal or metaphorical construction gradually becomes more current within a language community because of its specific meaning and/or pragmatic function» (1996: 135).

M. Álvarez (2002: 57) considera que la institucionalització és una condició molt relativa de les UFs. Apunta a la freqüència d'aparició en el discurs d'una expressió com a indicador del seu grau d'institucionalització i, mitjançant exemples del gallec, afirma que la institucionalització d'una UF ha de definir-se per a cada variant lingüística. Som de l'opinió que aquest fet no ha de ser considerat com un impediment per a la consideració de la institucionalització com un tret característic de les UFs, d'acord amb la definició inicial de fraseologia del diccionari de la RAE (§ II.1.), que contemplava qualsevol cas de construcció fixada per l'ús individual o col·lectiu.

Com a conclusió, i tornant a la definició de H. Barkema, direm que la institucionalització és el resultat d'un procés de repetició d'una UFs dins d'una comunitat lingüística alterant la seua interpretació original i dotant-la d'unes funcions pragmaticodiscursives i socials en contextos situacionals determinats.

2.2.1.3. El caràcter repetit o reproductibilitat

Junt a la fixació, el caràcter repetit és un dels pocs trets que els lingüistes accepten unànimement per a la definició de les UFs. L'origen d'aquest concepte es troba en la dicotomia entre tècnica lliure de discurs i discurs repetit formulada per E. Coseriu. Segons aquest autor (1981 [1977]: 113-118), la tècnica lliure de discurs permet la combinació creativa de sintagmes i oracions i conté les unitats lingüístiques i gramaticals juntament amb les regles per les quals es modifiquen i

es combinen. Per contra, en el discurs repetit els sintagmes no són el producte d'un acte lliure de creació de l'emissor d'acord amb unes regles sintacticosemàntiques, sinó que són construccions ja preestablertes que es troben emmagatzemades en el lexicó mental dels parlants i que són reproduïdes, és a dir, repetides de memòria, en el discurs.

A. Zuluaga explica el caràcter repetit de les unitats següents evocant la dicotomia coseriuana entre discurs lliure i prefabricat:

Las combinaciones libres son producidas en cada acto de habla mediante las reglas de la gramática actual, son producto de procedimientos propios de la sincronía de la lengua. Las expresiones fijas, en cambio, son reproducidas en bloque, son construcciones anteriores al acto de habla que no las crea sino que las repite; en otras palabras: las expresiones fijas son producto de procesos de repetición en la diacronía de la lengua. (ZULUAGA, A., 1980: 16)

D'acord amb aquest autor, la repetició és un component essencial del procés de formació d'UFs a partir de combinació lèxiques lliures:

El proceso de constitución de las unidades fraseológicas tiene como requisito un tipo de repetición que torna de su uso general y normal en la comunidad hablante una combinación de palabras, hasta convertirla, con el tiempo, en expresión fija. (ZULUAGA, A., 1980: 24)

El concepte de reproductibilitat fraseològica va intrínsecament unit a la manera com les UFs es troben codificades en la ment del parlant. En primer lloc, la reproducció d'una seqüència fixa és possible perquè ha estat apresada anteriorment i s'ha emmagatzemat en la psique del parlant com una unitat estable amb un significat en bloc. Ahora, el seu ús en el discurs implica que l'oient coneix la UF i es capaç de descodificar el seu significat fraseològic en una situació comunicativa determinada.

Un efecte de la reproductibilitat de les UFs és la previsibilitat d'aparició dels seus components. Com que són estructures no construïdes en el moment del discurs, l'oient és capaç d'evocar completament la unitat encara que aquesta no siga citada completament.³⁶

³⁶ Cf. ZULUAGA, A. (1980): 101; LARRETA, J. P. (2001): 44.

En opinió d'alguns autors, cal relativitzar la importància de la reproductibilitat en la definició de les UFs. Així, M. Sabitova apunta que, tot i que es tracta d'una propietat essencial d'aquestes construccions, no n'és un tret exclusiu: «Reproduziert werden können neben Phraseologismen auch Wörter, wortbildende Modelle, bestimmte Satzkonstruktionen und auch freie Wortverbindungen» (SABITOVA, M., 1976: 30).

2.2.1.4. La idiomàticitat

La idiomàticitat és considerada, junt a la fixació i el caràcter repetit, com un dels trets essencials per a la definició del nucli central de la categoria de les UFs. Alguns autors (MAKKAI, A., 1972; FILLMORE, C. J./P. KAY/M. C. O'CONNOR, 1983; WOTJAK, B., 1992; PALM, CH., 1995; SEGURA, B., 1998), partidaris d'una fraseologia en sentit estret, fins i tot són de l'opinió que, perquè una combinació fixa pugui ser inclosa dins les UFs, almenys un dels seus components ha de presentar un significat idiomàtic. Hi ha, però, els qui relativitzen la importància d'aquest tret semàntic basant-se en el fet que només una part dels fraseologismes tenen caràcter idiomàtic (CORPAS, G., 1997; BURGER, H., 1998; SÁNCHO, P., 1999; ÁLVAREZ, M., 2002; LÓPEZ, C., 2002; AZNÁREZ, M., 2004). En general, els partidaris d'una fraseologia en sentit ampli defensen aquesta darrera postura, que serà la que nosaltres adoptarem a la nostra anàlisi a partir de la caracterització de les UFs a partir de trets no necessaris ni suficients.

Per a C. López, la idiomàticitat és, després de la fixació, el tret definitori més important de les UFs. Tanmateix, mentre la fixació fraseològica era una propietat compartida per totes aquestes unitats, la idiomàticitat no es dona en tots els casos: «la idiomàticidad fraseològica no es extensiva a todos los fraseologismos y queda reservada a algunos de ellos, ya que se trata de una característica potencial, no esencial, de este tipo de unidades» (LÓPEZ, C., 2002: 35).³⁷

El concepte d'idiomàticitat remet a dos aspectes del significat de les UFs: en primera instància, la impossibilitat d'esbrinar el sentit de l'expressió a partir dels trets semàntics que presenten els seus components en el discurs lliure; en segon

³⁷ Cf. CORPAS, G. (1997): 27.

lloc, la resistència de la construcció a qualsevol mena d'anàlisi componencial. Així, les UFs tenen un significat global en bloc que no pot descompondre's en significats idiomàtics individuals per a cadascun dels seus components. Per açò parlem del significat no componencial i motivat de les UFs.

Com ocorre amb la resta de propietats fraseològiques, la idiomaticitat no es presenta de la mateixa manera en totes les UFs. D'acord amb el criteri de componencialitat semàntica podem establir tres graus d'idiomaticitat: total, parcial o nul·la.³⁸ El major grau d'idiomaticitat, el trobem a expressions com ara *tindre les mans foradades* o *faltar un regó a algú*, i és molt habitual en UFs amb irregularitats gramaticals o particularitats lèxiques, com són els casos de *a pie juntillas* en espanyol, una locució en la qual es produeix una violació de les regles de concordança, o *a la babalà* en català, que conté un mot diacrític, és a dir, una unitat lèxica sense existència fora d'aquesta construcció. La idiomaticitat parcial es dóna en aquelles UFs el sentit de les quals no és totalment opac, és a dir, el seu significat traslladat pot deduir-se a partir del significat literal. Així passa amb locucions com ara *buscar una agulla en un paller* o *menjar més que una revolta de riu*. Finalment, el grau zero d'idiomaticitat es dóna entre aquelles seqüències fixes que mantenen el significat que originàriament tenien al discurs lliure.

En síntesi podem dir que, com menys componencial siga el significat d'una UF, serà més opaca i, en conseqüència, més idiomàtica. Igualment, com més transparent resulte el sentit de la UF considerat a partir de la combinació dels trets semàntics dels mots que la conformen, menys idiomàtica serà. Alguns autors, com C. López (2002: 35)³⁹, defineixen la idiomaticitat com una irregularitat o anomalia semàntica. Nosaltres som partidaris de descriure-la com el resultat d'un procés d'especialització semàntica i pragmàtica que es produeix en una part de les UFs durant el seu procés de formació com a conseqüència de la fixació i repetició d'una determinada combinació lèxica en un determinat context comunicatiu en el

³⁸ Ch. Palm (1995: 12), partidària d'una fraseologia en sentit estret i centrada en les UFs més prototípiques (*Phraseme*), és a dir, aquelles que presenten fixació, idiomaticitat i caràcter repetit, només distingeix entre UFs totalment fraseològiques (*vollidiomatische Phraseme*) i UFs parcialment idiomàtiques (*teildiomatische Phraseme*).

³⁹ Cf. BURGER, H. (1998): 31.

qual aquesta construcció va adoptant uns trets semàntics i unes funcions pragmàtiques i socials molt concretes.⁴⁰

2.2.1.5. La polilexicalitat

La polilexicalitat és, a priori, la propietat fraseològica més clarament definible i identificable en les UFs. Tanmateix, aquest concepte no està lliure de certa controvèrsia. La majoria dels fraseòlegs consideren que una UF és una combinació estable de dos o més mots. En paraules de Ch. Palm, «ein Phrasem hat die Minimalstruktur einer Wortgruppe, d.h. es besteht aus mindestens zwei Einheiten des lexikalischen Systems, Lexemen (Wörtern)» (1995: 2)⁴¹. Aquesta idea es troba igualment implícita en molts dels noms amb què els lingüistes s'han referit a les UFs: *expresión pluriverbal* (Casares, J., 1950), *unidad pluriverbal lexicalizada* (Corpas, G., 1995), *unidad léxica pluriverbal* (Hernández, H., 1989; Castillo, M. A., 2000), *multiword lexical unit* (Cowie, A. P., 1992), *multiword lexeme* (Gates, E., 1988), *Mehrwortlexem* (Rothkegel, A., 1998; Seppänen, L., 2002), etc.

Aquesta concepció polilèxica de les UFs presenta, almenys, dos problemes. Apunta P. Sancho (1999: 27) que, si bé el més comú és que les UFs consten d'almenys dos components lèxics, també hi ha que estan formades per un únic lexema. Es tracta de fórmules molt ritualitzades, amb un alt grau d'institucionalització i una vinculació intrínseca a funcions socials i pragmàtiques molt determinades, com ara *adéu*, *salut* o *ànim*, en català.⁴² En segon lloc, no totes les combinacions fixes poden ser considerades UFs. En aquest sentit, cal parlar esment de les indicacions de M. A. Castillo (1998) respecte a les semblances i diferències entre les UFs locucionals i els compostos. Finalment, H. Burger (1998: 15-16) fa palès que, malgrat que hi ha un consens quasi unànim entorn a la polilexicalitat de les UFs, els lingüistes no s'acaben de posar d'acord respecte a si cal considerar qualsevol tipus de combinació estable bimembre com a UF o no.

⁴⁰ Cf. CORPAS, G. (1997): 26.

⁴¹ Cf. CASARES, J. (1950); MATEŠIĆ, J. (1983b); COWIE, A. P. (1992); GATES, E. (1988); HERNÁNDEZ, H. (1989); WOTJAK, B. (1992); CORPAS, G. (1997); ÁLVAREZ, M. (2002); AZNÁREZ, M. (2004).

⁴² Cf. HOCKETT, CH. F. (1960 [1958]): 308-309; THUN, H. (1978: 246-248); ZULUAGA, A. (1980): 193-194; SALVADOR, V. (1995): 24.

Així, construccions com *an sich*, *bei weitem*, *wenn auch*, *so dass*, s'hi haurien d'incloure, encara que no tots els membre d'aquestes combinacions tenen un significat lèxic propi (com *an* o *dass*).

No és l'objectiu principal del present estudi la delimitació de les UFs a partir de cadascun dels trets que ací presentem. I, atès que la nostra anàlisi es centrarà en un tipus molt concret d'UFs, no tindrem ocasió d'aprofundir en les definicions que s'han fet del concepte de la polilexicalitat i les seues mancances. Encara que estem d'acord a incloure dins l'àmbit de la fraseologia solament les combinacions estables d'almenys dos lexemes, hem de reconèixer que una definició de la disciplina a partir dels postulats de la lingüística cognitiva no pot deixar de banda cap fenomen lingüístic susceptible de formar part de la categoria de les UFs tal com ací les hem definides, és a dir, tot considerant les relacions de semblança i els trets compartits amb un prototipus.

2.2.2. Altres propietats de les unitats fraseològiques

2.2.1. La presència d'anomalies estructurals i lèxiques

Com abans apuntàvem, a les UFs que contenen anomalies gramaticals o lèxiques es dóna un elevat grau d'idiomaticitat.⁴³ Aquestes anomalies poden consistir en una alteració en les regles de construcció del discurs lliure o bé en la presència de mots mancats d'existència fora de la UF en qüestió. Aquest darrer cas correspon al que A. Zuluaga (1980) anomena *palabras diacríticas* i J. Veny (1991), *mots isolats*. Exemples de mots diacrítics els trobem, en català, amb *babalà* o *gairó* a les locucions adverbials *a la babalà* i *de gairó*, respectivament. Cap d'aquests dos vocables és emprat al discurs fora de la frase fixa de què forma part ni compta amb un significat lèxic propi. El mateix podem dir de *troche* i *tuntún* a *a troche y moche* i *al (buen) tuntún*, en espanyol, o *Deut*, antigament la denominació per a una moneda d'escàs valor i que avui només es conserva a la locució *keinen/nicht einen Deut wert sein*, en alemany. Val a dir que molts d'aquests termes diacrítics ho són en l'actualitat, però que probablement una

⁴³ I. A. Mel'čuk fa palès, a més, que les UFs que contenen aquest tipus d'irregularitats lèxiques o gramaticals representen el màxim grau de fixació (I. A. Mel'čuk apud ZULUAGA, A., 1980: 102).

anàlisi diacrònica revelaria la motivació de gran part d'ells en el moment de la seua formació.

La presència d'anomalies gramaticals en UFs es refereix a violacions de les regles de concordança, és a dir, les relacions de nombre, gènere, persona, temps verbal o l'ordre dels seus components, o usos arcaics poc usuals en l'alemany contemporani. Exemples d'açò els tenim a les locucions *a pie juntillas*, sense concordança entre el substantiu i l'adjectiu en gènere i nombre, i *a ojos vistas*, sense concordança de gènere, en espanyol, o *auf gut Glück*, amb l'adjectiu sense flexionar, i *in des Teufels Küche kommen*, amb genitiu anteposat, en alemany. Aquest darrer exemple il·lustra el fet que nombroses d'aquestes anomalies estan relacionades amb la presència d'una forma arcaica fossilitzada que no s'adiu a les regles de la llengua des d'un punt de vista sincrònic.

Sobre la importància dels fraseologismes que contenen algun tipus d'irregularitat causada per l'ús de mots o recursos lingüístics arcaics, direm que aquestes construccions són valuoses relíquies, ja que mantenen formes que ja van estar substituïdes i ens informen d'un estat anterior de la llengua que solament es conserva en aquest tipus d'unitats. Són, en aquest sentit, equiparables als noms que estudien la toponímia i l'onomàstica: «De fet, d'alguna manera, els idiomatismes funcionen com a senya d'identitat cultural d'una comunitat lingüística, com a petja d'un procés històric, tal com ho fan els topònims» (SALVADOR, V., 1995b: 14). En aquest tipus d'UFs queda ben palès el seu estatus com a institucions socials, ja que han estat fixades per l'ús repetit i són portadores d'uns valors col·lectius i identitaris pels parlants d'una llengua. La seua funció social va més enllà del seu significat o comportament gramatical.

2.2.2.2. Aspectes fonètics

(A) Alteracions del cos fònic de les UFs

En tant que les UFs són unitats de discurs fixades per l'ús repetit i emmagatzemades al lexicó mental dels parlants d'una llengua, no és estrany que es produïsquen escurçaments en el cos fònic d'una UF motivats pel fet que sovint no és necessari pronunciar la construcció sencera per tal aquesta acomplisca la

funció comunicativa que s'hi associa. L'oient, membre de la comunitat lingüística que ha dotat aquesta UF d'un significat i unes funcions determinats, pot espontàniament identificar una expressió fixa a partir d'un fragment d'aquesta. A. Zuluaga ho explica d'aquesta manera: «No toda expresión fija, utilizada efectivamente en el discurso requiere ser citada en su totalidad sino sólo en parte para hacerse presente con su sentido completo» (1980: 100-101). Segons Zuluaga, aquest procés s'explica a partir del principi de la teoria de la comunicació segons el qual la quantitat d'informació transmesa per una unitat és inversament proporcional a la seua probabilitat d'aparició en un determinat context, és a dir, com més probable és que hi aparega, menys informatiu resultarà el seu contingut i més redundant serà la seua presència. P. Sancho (1999: 42) il·lustra aquesta noció amb un exemple del català col·loquial:

A: Diràs *lo* que diràs, però jo crec que Maria no era *aixina* quan no era casa(d)a.

B: Ai! Qui va amb un coix...

Segons P. Sancho, resulta redundant i innecessària la pronunciació de la segona part de la construcció (*a l'any coix i mig*), ja que la citació d'una part d'aquesta parèmia fa molt probable la seua aparició, atès que ambdós fragments es troben emmagatzemats com una sola unitat lingüística a la memòria dels parlants.⁴⁴

Tan freqüent com l'escurçament del cos fònic de les UFs és el seu allargament. Moltes d'aquestes construccions són ampliades amb apèndixs que, al cap del temps i mitjançant l'ús repetit, acaben esdevenint formes estables i incorporant-se al lèxic mental dels parlants. Exemples d'açò serien *Açò és massa (per a la carabassa)* o *Salut i força al canut (i aroma a la poma)*. Posem els allargaments entre parèntesi per marcar que, tot i el seu alt grau d'aparició, aquests afegits són totalment optatius i no aporten cap tret semàntic nou a la UF, sinó una major expressivitat. Els parlats en són ben conscients i reconeixen automàticament quina és la part significativa de la UF i quina és la part redundant i expressiva.

⁴⁴ Cf. LYONS, J. (1968): 84-85; ZULUAGA, A. (1980): 101-102.

(B) L'ús de figures retòriques de tipus fònic

A banda de la seua funció pròpiament comunicativa i dels seus usos socials, les UFs també tenen un vessant lúdic-poètic. Així, en el seu procés de formació és habitual la utilització de determinats recursos estilístics referits a la seua forma fònica. Aquestes figures, que no afegeixen significació a les UFs en què són emprades, sí aporten determinats valors expressius i juguen un important paper en l'aprenentatge memorístic i reproducció d'aquestes construccions per part dels parlants. A. Zuluaga (1980: 115) relaciona les UFs que contenen figures retòriques fòniques als textos de la propaganda política i comercial, l'eficàcia dels quals es deriva de l'ús efectiu de recursos com l'al·literació, la paronomàsia o la rima.

Entre els recursos fònics presents a una elevada quantitat d'UFs destaquen principalment els següents:

- (a) Al·literació, consistent en la repetició del mateix fonema, sobretot en el cas dels fonemes consonàntics, en una oració. Exemples d'al·literacions serien *de rompe y rasga, de pe a pa o gelb und grün (vor Neid)*.
- (b) Paronomasia, és a dir, la presència de dos vocables molt semblants en la forma fònica però diferents quant al significat. Exemples d'açò, els trobem a *sense solta ni volta, sense ric ni roc, a troche y moche o Handel und Wandel*.
- (c) Rima, que pot ser assonant, com en el cas de les locucions *a ciencia cierta i sano y salvo* o consonant, com a *hecho y derecho, Geld regiert die Welt i ohne Fleiß, kein Preis*.
- (d) Gradació sil·làbica, que podem observar a *sense trellat ni forrellat, tira y afloja, de golpe y porrazo o normal y corriente*.
- (e) Repetició de síl·labes o de paraules senceres, com succeeix a *sense ofici ni benefici, de bat a bat, einmal ist keinmal o entre ceja y ceja*.

2.2.2.3. L'assumpció de funcions pragmaticodiscursives

Mentre aspectes com la forma i el significat de les UFs han estat presents als estudis fraseològics des dels inicis de la disciplina, l'anàlisi de les funcions pragmàtiques i comunicatives que determinades combinacions fixes realitzen al

discurs no ha format part de la discussió entorn a la naturalesa i ús real de les UFs fins a fa relativament poc. El fet que ha precipitat aquest canvi ha estat, sens dubte, el gir pragmàtic dels anys 70 i 80 i el sorgiment de la lingüística textual i l'anàlisi del discurs. No obstant, J. Lyons ja va palesar als anys 60 l'existència d'una sèrie d'enunciats, que ell llavors va anomenar *ready-made utterances*, la fixació dels quals no era només formal sinó també situacional. Es tractava d'expressions ritualitzades del tipus *thank you, how do you do?, you're welcome*, etc., que, en la seua opinió, haurien d'estar replegades al diccionari amb una indicació no sols del seu significat, sinó també de les situacions comunicatives on aquestes fórmules són emprades i de la seua funció discursiva (1995 [1968]: 177-178). A finals dels anys 70, els fraseòlegs començaren a parar esment de les propostes fetes anys abans per filòsofs de la llengua com J. L. Austin (1962) o J. R. Searle (1965, 1969) i traslladades a l'alemany per autors com G. Hindelang (1978), F. Hundsnurscher (1976) o D. Wunderlich (1976). La inclusió o no de les UFs dins d'un model descriptiu dels actes de parla esdevindrà un tema de debat en el qual participaran lingüistes de la talla de J. R. Searle (1969), H. Burger (1973, 1982) o G. Gréciano (1978).

Una aportació important serà la realitzada pels teòrics de l'argumentació en l'anàlisi dels valors pragmàtics dels fraseologismes. Al llarg de les últimes dècades, autors com O. Ducrot (1980), interessats a estudiar els fenòmens de la polifonia enunciativa, van desenvolupar la noció de *connector argumentatiu* per referir-se a un tipus d'UFs amb un alt nivell de convencionalització que, plenament inserides en l'estructura gramatical de la llengua, són emprades per vehicular determinats significats pragmàtics. Exemples d'aquesta classe de marcadors del discurs serien *quand même, je trouve que* o *d'ailleurs*, equivalents a UFs catalanes igualment convencionalitzades i amb valors pragmàtics evidents en el discurs argumentatiu com *no obstant, trobe que, d'altra banda*.

En l'actualitat, els lingüistes semblen haver arribat a un consens sobre la importància d'analitzar les UFs a partir del seu contingut pragmàtic.⁴⁵ D'una

⁴⁵ Cf. MAKKAI, A. (1972); PILZ, K. D. (1981); BURGER, H. (1982, 1998); HOPPER, P. J./E. C. TRAUGOTT (1993); SALVADOR, V. (1995); TRAUGOTT, E. C. (1995); CORPAS, G. (1997); RUIZ, L. (1998a); SANCHO, P. (1999).

banda, existeix tot un seguit d'UFs la descripció de les quals solament és possible mitjançant la utilització de categories pragmàtiques. D'altra, hi ha fraseologismes equivalents a la formulació convencionalitzada de determinats actes de parla que perden el seu sentit en qualsevol altre context; a més trobem UFs que a compleixen funcions comunicatives molt concretes dins de determinades tipologies textuais i no en altres. Tot açò fa aconsellable un acostament a la fraseologia que, a més dels aspectes d'organització interior de les UFs, pare esment de les seues condicions reals d'ús i la seua relació amb el context comunicatiu. Dues posicions interessants són les de L. Ruiz (1998a) i P. Sancho (1999), referides respectivament a la pragmàtica de les UFs espanyoles i catalanes.

L. Ruiz, interessada a descriure la influència de la fraseologia a l'estructuració general de la conversa, estableix tres funcions per a les UFs: la modalització, la connexió i la intensificació/atenuació. Els fraseologismes que juguen un paper a l'estructura conversacional s'utilitzen com a modalitzadors, mentre que els que actuen com a connectors s'empren per unir diversos enunciats o, fins i tot, l'enunciat amb el propi acte de l'enunciació. Finalment, les UFs que es fan servir com a intensificadors o atenuants, contribueixen a realçar o mitigar el discurs, en el qual s'insereixen com a unitats lèxiques. Segons açò, les UFs poden funcionar alhora tant en el marc d'una intervenció o una seqüència com en l'organització general de la conversa.

P. Sancho estableix un vincle directe entre el concepte de la gramaticalització i l'assumpció de funcions pragmàtiques per part de les UFs. Partint de les idees de P. J. Hopper i E. C. Traugott,⁴⁶ P. Sancho afirma que, com a conseqüència de la gramaticalització, moltes UFs tendeixen a perdre parcialment o totalment el seu significat lèxic o referencial i adoptar funcions abstractes, pragmàtiques, interpersonals i centrades en el parlant. Entre els diferents tipus d'UFs amb funció pragmaticodiscursiva, Sancho distingeix els operadors escalars (*fins i tot; a tot estirar; como mucho*); les fórmules pragmàtiques, equivalents a actes de parla (*te juro por Dios que; no t'ho creus ni tu*); els evidenciadors, que són construccions

⁴⁶ Cf. HOPPER, P. J. (1991); HOPPER, P. J./E. C. TRAUGOTT (1993); TRAUGOTT, E. C. (1995).

modalitzadores que marquen l'actitud subjectiva del parlant (*alabat siga Déu; no me digas*); i els connectors (*a tot açò; dicho lo cual*).

En poques paraules direm que, tot i que no podem assignar a les UFs un valor pragmàtic concret, aquesta mena de construccions poden assumir funcions pragmàtiques com qualsevol altre tipus d'unitat lingüística. L'autèntic interès d'estudiar les UFs des d'aquest punt de vista consisteix a determinar quines funcions pragmaticodiscursives poden realitzar en situacions comunicatives determinades i fins a quin punt contribueixen a la coherència i cohesió del discurs.

2.2.2.4. Aspectes sociolingüístics

Entre les manifestacions més característiques de les particularitats d'una comunitat que es fan paleses en la llengua, la fraseologia ocupa un lloc molt destacat. El seu coneixement i ús implica el nivell més alt de domini d'un idioma que es pot assolir.⁴⁷ Les expressions idiomàtiques, frases fetes i modismes constitueixen el que V. Salvador (1995: 13) anomena «l'encarnadura de la llengua» i són sentides pels membres d'un grup humà com una mena de senya d'identitat col·lectiva i d'exclusivitat. La consciència de particularisme lingüístic i d'idiosincràsia grupal es fa evident sobretot en les situacions de contacte interlingüístic, que activen aquesta percepció de fet diferencial, el qual sovint esdevé, a més, un element simbòlic de cohesió de la comunitat de parla: «moltes locucions i dites assoleixen d'aquesta manera un valor de castissime cultural clarament revelador» (SALVADOR, V., 1995: 13).

Més enllà del contingut semàntic que aporten, les UFs juguen un important paper com a transmissors d'una sèrie de trets culturals i geosocials que defineixen el grup humà que els ha generat i el singularitzen respecte d'altres col·lectius. La fraseologia és sentida pels membres d'una comunitat lingüística com una element de cohesió interna, sense l'adquisició, o almenys el domini passiu, de la qual un aprenent de la llengua no podrà socialitzar-se vàlidament en la comunitat lingüística d'arribada. Açò es fa patent sobretot en el cas de les UFs amb significat idiomàtic, tan resistents a la traducció, tant pel seu caràcter anòmal com

⁴⁷ Cf. FERRO, X. (1996): 104.

per la seua al·lusió a elements culturals dels quals l'aprenent d'un idioma estranger sovint no té referència en la seua societat de procedència. La reluctància d'aquestes construccions a qualsevol mena de sistematització o anàlisi componencial ha estat el motiu pel qual alguns lingüistes s'hi hagen referit en funció de la seua *intraduïbilitat*, una idea que, no obstant, ha estat rebatuda per autors com K. Morvay (1995) i G. Corpas (1997, 2000a, 2000b).⁴⁸

3. La classificació de les unitats fraseològiques

3.1. Classificacions de les unitats fraseològiques de l'alemany

El primer autor a tractar d'establir l'existència de diversos tipus d'UFs en època moderna⁴⁹ va ser V. V. Vinogradov. La seua classificació dels fraseologismes en tres grups (§ I.1.2.) a partir d'un seguit de criteris formals i semàntics va esdevindre aviat un model clàssic de descripció i anàlisi de les expressions fixes. L'arribada d'aquest model als territoris germanoparlants es produirà, primer, de la mà d'A. V. Isačenko (1948), difusor de les idees de Vinogradov a Europa Occidental i, sobretot, de R. Klappenbach (1961), que prova d'adaptar la taxonomia de l'autor soviètic a la llengua alemanya.

3.1.1. La classificació d'Erhard Agricola

Pocs anys abans que I. I. Černyševa donés a conèixer la seua classificació dels fraseologismes, E. Agricola (1970 [1962]) va publicar el seu diccionari de col·locacions i locucions de la llengua alemanya. A la introducció a aquest treball, E. Agricola prova d'establir una taxonomia de les combinacions lèxiques freqüents partint d'un doble criteri sintàctic i semàntic. Parant esment del grau de fixació formal i del grau en el qual el significat en bloc d'una UF s'allunya del sentit original individual dels seus components, Agricola postula l'existència de tres grans grups de sintagmes estables: (a) les combinacions lliures (*freie*

⁴⁸ Els treballs sobre la traducció de les UFes són nombrosos. Entre els més recents podem destacar els de E. Samaniego (1996), K. Wen-Li (1996), H. van Lawick (2000), J. Marco (2000), M. Tryuk (2000), G. Corpas (2001b) o F. Robles (2005).

⁴⁹ Anteriorment altres autors havien tractat de diferenciar i delimitar les expressions fixes a partir de criteris diversos. El precedent més important en llengua alemanya, el representa K. F. W. Wander (§ I.0).

Wortverbindungen), (b) les combinacions flexibles (*lose Wortverbindungen*) i (c) les combinacions fixes (*feste Wortverbindungen*).

— El primer grup, el de les combinacions lliures, està format per unitats el significat en bloc de les quals es dedueix de la suma dels significats originals de cada membre del sintagma. Els components tenen existència pròpia fora de la combinació i poden ser reemplaçats per altres del mateix paradigma. Exemples d'açò serien *ein roter/blauer/ grüner Kleiderstoff* o *eine Tür/ein Schloß/einen Kasten öffnen*.

— El grup de les combinacions flexibles, el formen grups estables no idiomàtiques. Ací podem distingir subclasses com ara les denominacions terminològiques (*der absolute Nullpunkt* o *das passive Wahlrecht*), les fórmules onímiques (*der Dreißigjährige Krieg* o *das Rote Meer*), les comparacions estereotipades (*schwarz wie die Nacht* o *hart wie Stahl*) o certes construccions amb un component en sentit metafòric (*der eiserne Bestand* o *blinder Alarm*), que representa un element de transició entre aquesta classe i la de les combinacions fixes.

— El tercer tipus de combinació estable identificat per E. Agricola correspon a les *feste Wortverbindungen*, és a dir, els autèntics sintagmes fraseològics. Aquestes estructures es caracteritzen per la fixació dels seus components i les particularitats semàntiques que operen dins del grup. Les combinacions fixes es subdivideixen, alhora, en tres subtipus d'acord amb el grau de fusió semàntica dels seus components, és a dir, segons la transparència del seu significat de la unitat a partir dels trets semàntics dels lexemes que en formen part. Agricola distingeix:

- (1) Les *combinacions fraseològiques simples* (*einfache phraseologische Verbindungen*), el significat de les quals equival a la suma dels significats dels seus components. Exemples d'açò són *eine Entscheidung treffen*, *sich Mühe geben* o *Abschied nehmen*.
- (2) Les *unitats fraseològiques* (*phraseologische Einheiten*), en les quals el significat en bloc del sintagma no és directament deduïble de la combinació dels significats dels seus components, encara que el vincle entre tots dos és

evident. Seria el cas de locucions com *Öl ins Feuer gießen, jd./etw. in gute Hände kommen* o *etw. auf Eis legen*.

- (3) Les *combinacions fraseològiques fossilitzades (starre phraseologische Verbindungen)*, amb absoluta unitat semàntica i caràcter idiomàtic. Entre els nombrosos sintagmes que pertanyen a aquest grup es troben *etw. auf dem Kerbholz haben, auf großem Fuß leben* o *das Heft aus der Hand geben*.

E. Agricola menciona també les construccions bimembres, que formen un grup singular quant a la seua forma i que, pel seu significat es situen majoritàriament dins les unitats fraseològiques, encara que també hi ha algunes que pertanyen al conjunt de les combinacions fraseològiques fossilitzades. Els significats dels components de les construccions bimembres es troben en una relació de semblança (*lieb und teuer; toben und schreien*), complementarietat o oposició (*krumm und lahm; weder Fisch noch Fleisch*). Els seus trets semàntics originals es fusionen bé per a formar un nou significat general o un de traslladat. Quant a la forma, aquestes estructures tan peculiars mostren alguns dels trets que caracteritzen la creació de les UFs, com la repetició (*wieder und wieder; Schritt für Schritt*), la rima (*weit und breit; schalten und walten*), l'al·literació (*Feuer und Flamme*) o la gradació sil·làbica (*Art und Weise; Nacht und Nebel*).

Fora d'aquesta classificació restaria encara tot un seguit de combinacions habituals equivalents a unitats oracionals o, el que és el mateix, a unitats de pensament completes. Seria el cas dels proverbis (*Schmiede das Eisen, solange es heiß ist*), les sentències (*Die Axt im Haus erspart den Zimmermann* [Schiller]) o les citacions (*Etwas ist faul im Staate Dänemark* [Shakespeare]).

3.1.2. La classificació d'Irina Ivanova Černyševa

Com hem tingut ocasió de constatar (§ I.2.), la influència de la lingüística russa es deixa sentir molt notablement en els inicis dels estudis fraseològics alemanys. No ens ha d'estranyar, doncs, que una de les primeres classificacions de les UFs de l'alemany siga obra de la germanista soviètica I. I. Černyševa (1970). Aquesta autora, defensora d'una fraseologia en sentit estret que només considera com a UFs les combinacions lèxiques que mostren un cert grau de fixació, unitat formal i idiomàticitat, agrupa els fraseologismes de l'alemany en tres blocs parant esment,

sobretot, de la seua estructura semàntica i, en darrera instància, de les relacions entre els seus components:

- (1) Les *unitats fraseològiques*. Aquests sintagmes es caracteritzen per la pèrdua del significat individual dels seus components en favor del significat en bloc del sintagma. La seua unitat formal i semàntica és completa. És el cas de construccions del tipus *in die Hände spucken, jdm. auf die Finger sehen* o *jdm. Flügel verleihen*.
- (2) Les *expressions fraseològiques*. Es diferencien dels altres grups per la seua estructura oracional i s'hi assemblen pel seu significat idiomàtic i unitari. Exemples d'aquesta classe de construccions són *da liegt der Hund begraben* o *Morgenstund hat Gold im Mund*.
- (3) Les *connexions fraseològiques*. Es caracteritzen perquè el significat de la combinació no és unitari, sinó que cada component aporta una sèrie de trets semàntics. A més, contràriament al que succeeix amb el primer grup, aquestes construccions només contenen un element amb significat idiomàtic. Exemples d'aquesta classe d'unitats serien locucions nominals com *kalter Krieg, schwarzer Markt* o *blinder Passagier*.

En aquest mateix treball, I. I. Černyševa també analitza altres classes de seqüències fixes de mots i estableix l'existència de les anomenades *connexions fraseologitzades* (sintagmes amb significat analític, del tipus *ein sauberer Mensch* o *auf jdn. Rücksicht nehmen*), les *construccions modelades* (patrons semanticoestructurals amb lèxic variable del tipus *Ende gut, alles gut* i *Preise gut, alles gut*) i les *unitats lèxiques* (unitats d'estabilitat lèxica amb funció onímica o terminològica com, per exemple, *Höhere Technische Lehranstalt* o *der Ferne Osten*), les quals, en la seua opinió, s'han de considerar com expressions fixes no fraseològiques que ocupen un espai de transició entre els autèntics fraseologismes i les combinacions lliures. Val a dir que la seua decisió d'excloure aquestes unitats de l'àmbit d'estudi de la fraseologia va trobar l'oposició de nombrosos lingüistes.

3.1.3. La classificació d'Annely Rothkegel

La classificació més completa de les UFs alemanyes és, sens dubte, la d'A. Rothkegel (1973), doncs fa servir tot un seguit de criteris complementaris que

comprenen aspectes morfosintàctics, lèxics i semàntics. A. Rothkegel mai no emprà la denominació UF, sinó que es refereix als sintagmes del discurs repetit com a *sintagmes fixats* (*feste Syntagmen*). Dins d'aquest grup, solament contempla aquelles combinacions fixes de mots amb una extensió superior al lexema i inferior a l'oració.

Per a l'establiment d'una taxonomia de les UFs, A. Rothkegel considera en primer lloc la categoria lingüística que cada combinació fixa representa. Segons la seua estructura sintàctica, aquestes construccions poden ser classificades com a fraseologismes nominals (N'), adverbials (A'), preposicionals (P') i verbals (V'). Cadascun d'aquests quatre grans grups pot subdivir-se i caracteritzar-se mitjançant l'aplicació d'un seguit de criteris semàntics, morfològics i sintàctics.

La primera noció emprada per A. Rothkegel és d'índole semàntica i respon a la pregunta d'en quina mesura els components d'un sintagma han mantingut el seu significat original o si aquest ha experimentat variacions durant el procés de fraseologització. D'acord amb açò, les UFs es divideixen entre aquelles que tenen determinació endocèntrica i les que tenen determinació exocèntrica. En el primer grup s'inclourien les UFs en les quals solament un dels components presenta desviacions respecte del seu significat original, mentre que la resta d'elements el mantenen. En els sintagmes de determinació exocèntrica, tots els components presenten una modificació del seu significat que solament és present quan són utilitzats com a unitats del discurs prefabricat.

El segon criteri és de caràcter morfològic i es refereix a les deficiències en la flexió o, millor dit, a les irregularitats que es poden observar en la flexió dels elements que formen part de les UFs.

Finalment, A. Rothkegel observa les anomalies estructurals d'algunes de les UFs, és a dir, les seues limitacions a l'hora de dur a terme transformacions sintàctiques com ara la passivització, l'atribució o la construcció d'una proposició de relatiu.

A partir d'aquests quatre criteris bàsics, A. Rothkegel estableix l'existència de dinou tipus de fraseologismes, que no anomena mitjançant un terme específic sinó amb un sintagma exemplar:

UFs nominals	{	- <i>(die) kalte Ente</i> - <i>Geld und Gut</i> - <i>(das) Vitamin B</i> - <i>Tag der offenen Tür</i> - <i>Dame von Welt</i>
UFs adverbials	{	- <i>über Gebühr</i> - <i>von Hause aus</i> - <i>Tag und Nacht</i> - <i>mit Fug und Recht</i> - <i>des weiteren</i> - <i>Hals über Kopf</i> - <i>von Zeit zu Zeit</i> - <i>expressis verbis</i>
UFs preposicionals	{	- <i>in Anbetracht</i>
UFs verbals	{	- <i>Rechnung tragen</i> - <i>freie Hand lassen</i> - <i>das blaue vom Himmel erzählen</i> - <i>Stein und Bein schwören</i> - <i>zu Buche schlagen</i>

L'autèntic valor de la classificació d'A. Rothkegel radica en la seua anàlisi estructural tan detallada dels fraseologismes, que permet establir una sèrie de patrons de comportament sintàctic, semàntic i morfològic, compartits per tota un seguit de sintagmes i que, des d'aquest moment, poden ser considerats no tant com a anomalies respecte de les regles de la gramàtica sinó com a elements vàlids per a la descripció i caracterització de la categoria de les UFs. La feblesa d'aquest model rau en el fet que el resultat final que es deriva d'aquesta anàlisi reflecteix una taxonomia gens clarificadora des d'un punt de vista teòric. D'una banda, A. Rothkegel no només exclou de la seua classificació les combinacions fixes amb caràcter oracional, sinó també les construccions predicatives i els fraseologismes equivalents a proposicions subordinades. D'altra banda, l'excessiva atenció a determinats aspectes morfològics i sintàctics amaga sovint importants distincions semàntiques entre les UFs. En aquest sentit apunta W. Fleischer (1997 [1982]: 122-123) que, per exemple, la diferenciació entre locucions com *Schlag auf Schlag*, *Kopf an Kopf* i *Schritt für Schritt*, per un costat, i *Hals über Kopf* i *Hand*

in Hand, per un altre, no queda tan clara en la descripció d'A. Rothkegel com seria desitjable.

3.2. Classificacions de les unitats fraseològiques de l'espanyol

Com ja vam fer notar (§ I.3.), el castellà va ser la primera de les llengües de l'Estat Espanyol a rebre l'influx de les propostes procedents de la lingüística soviètica i alemanya i és, actualment l'única que compta amb descripcions completes del seu sistema fraseològic i una taxonomia de les UFs realitzada a partir de materials lingüístics propis i àmpliament acceptada per la comunitat científica (§ II.3.2.5.).

Els treballs sobre la fraseologia del basc, català i gallec dels últims anys han pres com a pauta i punt de partida de les seues anàlisis moltes de les propostes arribades des de l'àmbit de la fraseologia espanyola. Per aquesta raó serà convenient fer un breu esment dels principals models de classificació i descripció de les UFs de l'espanyol per arribar al que nosaltres farem servir al llarg del nostre estudi.

3.2.1. La classificació de Julio Casares

La classificació de J. Casares va ser el primer intent d'establir una taxonomia de les expressions fixes de l'espanyol en època moderna i, al capdavant, la base sobre la qual s'assentarien les investigacions d'autors posteriors com A. Zuluaga, A. M. Tristá, G. Corpas, L. Ruiz, M. A. Castillo i molts altres. J. Casares s'ocupa de les UFs a la tercera part de la seua *Introducción a la lexicografía moderna* (1950), on tracta d'establir els diferents tipus d'UFs i en fa una descripció detallada. Partint d'un criteri sintàctic, Casares fa una primera divisió de les expressions fixes en *locucions* i *fórmules pluriverbals*. Mentre les primeres es caracteritzen per poder inserir-se dins l'oració i realitzar les mateixes funcions que un lexema o un sintagma lliure, les fórmules pluriverbals tenen una estructura oracional i, consegüentment, presenten una total autonomia sintàctica.

D'acord amb la seua definició, cal entendre la locució com una «combinación estable de dos o más términos, que funciona como elemento oracional y cuyo sentido unitario consabido no se justifica, sin más, como una suma del significado normal de los componentes» (CASARES, J., 1950: 170). Així, doncs, els trets distintius d'aquestes unitats seran la polilexicalitat, l'estabilitat formal, un comportament sintàctic semblant al d'un lexema i un significat no componencial. Entre les locucions, Casares estableix l'existència de dos grups: les *connexives*, formades per paraules gramaticals (*con tal que; en pos de*), i les *significants*, fruit de la combinació de paraules lèxiques entre les quals s'estableix una unitat conceptual (*tocino de cielo; tomar el olivo*). Aquestes darreres, les agrupa en sis classes segons la categoria gramatical a què equivalen: locucions significants (o conceptuais) nominatives, verbals, participials, adverbials, pronominals i exclamatives.

Pel que fa a les fórmules pluriverbals, J. Casares en distingeix dos tipus: les *frases proverbials* i els *refranys*. Una frase proverbial és una entitat lèxica autònoma que no pot integrar-se en una oració amb una funció determinada, encara que no és estrany trobar frases proverbials ocupant la posició de la clàusula principal d'un període compost. Afirmar J. Casares que la distinció entre locucions i frases proverbials és sovint difícil d'establir ateses les relacions diacròniques existents entre membres de tots dos grups. Així, moltes locucions tenen el seu origen en antigues frases proverbials (com *ni pincha ni corta [la espada de Bernardo]* o *al freír será el reír [y al pagar será el llorar]*). També aporta Casares un exemple referit a les expressions *otro gallo me cantara* i *en menos que canta un gallo*, la distinció de les quals només pot establir-se a partir del criteri de l'autonomia sintàctica de la primera envers la relació de dependència que té la segona respecte d'altres parts de l'oració, com queda patent en els següents exemples:

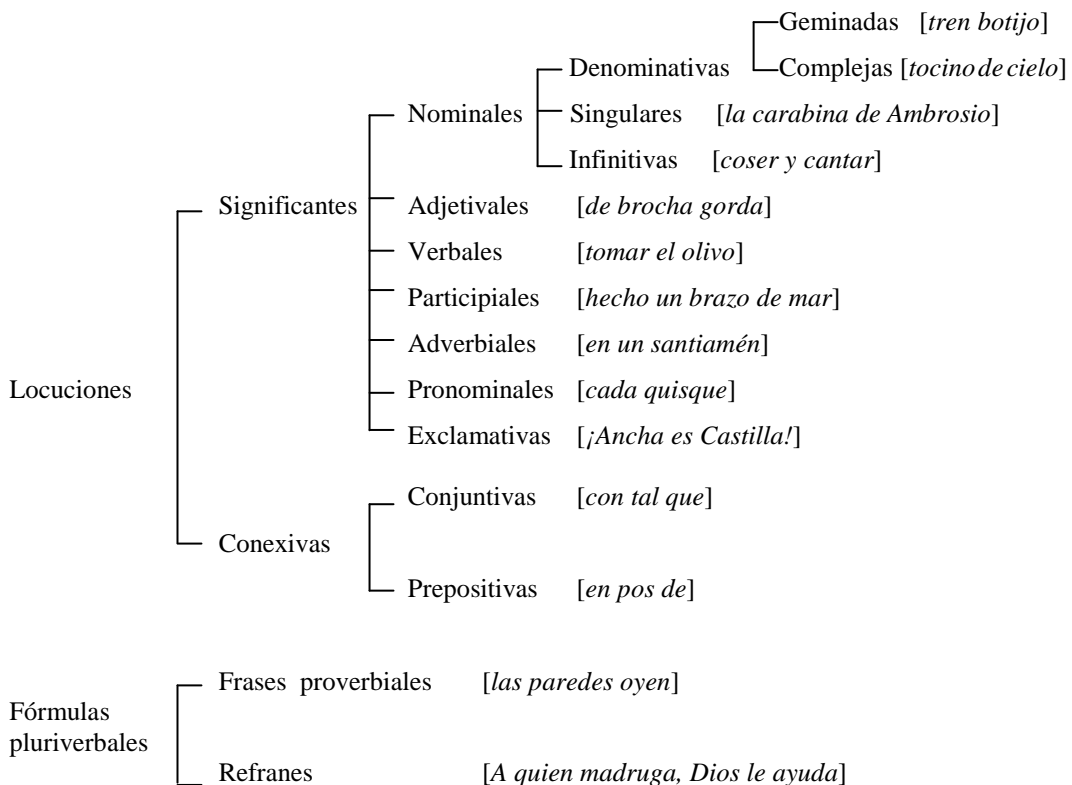
El árbitro decidió la cuestión en menos que canta un gallo.

Si yo fuera bachiller, otro gallo me cantara.

A banda de no poder funcionar com un element oracional, les frases proverbials es caracteritzen per representar una exemplaritat. Es fan servir com una citació en situacions semblants a la pretesament original. Pel contrari, els

refranys expressen veritats universals sense vincle directe a la situació comunicativa. Com les frases proverbials, formen oracions completes i independents. Els diferencia, però, una major artificiositat en el procés de creació dels refranys que es palesa en la presència de recursos estilístics com la rima, al·literació, repetició, paral·lelisme, etc., com en el cas de *cuando las barbas de tu vecino veas pelar, pon las tuyas a remojar* o *quien a hierro mata, a hierro muere*.

El nostre esquema de la classificació de les expressions fixes prova de completar el que va fer J. Casares tot afegint les unitats del grup de les fórmules pluriverbals (CASARES, J., 1950: 183):

Resulta difícil estimar justament l'aportació de J. Casares a la fraseologia espanyola contemporània. Més enllà de localitzar un problema lingüístic que, fins aleshores, la gramàtica s'entossudia a bandejar de la seua anàlisi, va donar els primers passos en la descripció i classificació d'unes unitats que avui constitueixen l'objecte d'una disciplina lingüística amb un estatus propi al nostre territori.⁵⁰

⁵⁰ Una anàlisi rigorosa i detallada de la contribució de J. Casares al desenvolupament dels estudis fraseològics a Espanya, la realitza J. Martínez Montoro (2002).

3.2.2. La classificació de Harald Thun

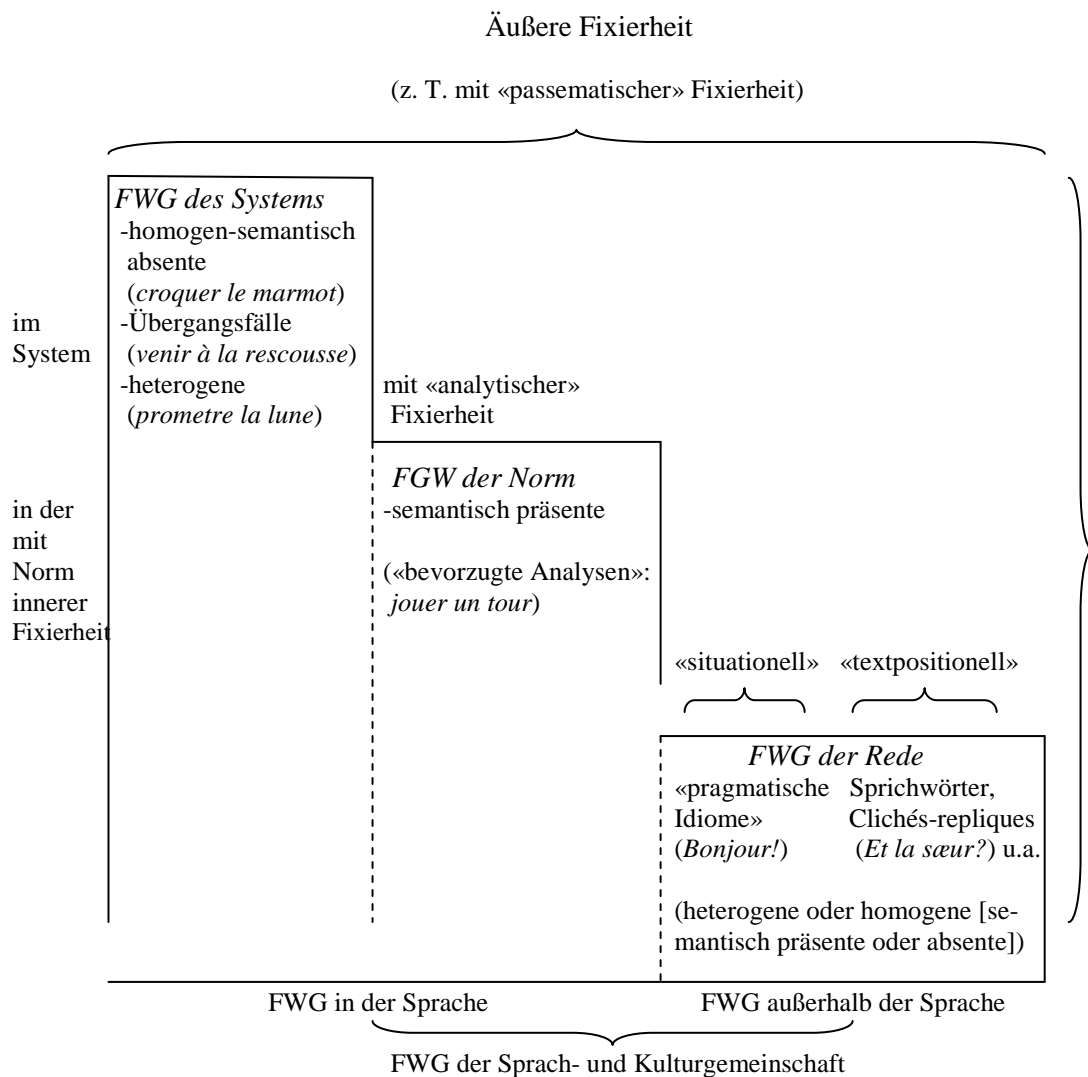
Bon coneixedor de la tradició lingüística soviètica, H. Thun ve ocupant-se des de fa anys dels fenòmens del discurs repetit en les llengües romàniques. El material que ací presentem pertany a la seua monografia de 1978 sobre la fraseologia de les llengües espanyola, francesa, italiana i romanesa.

D'entrada, H. Thun no empra mai la denominació UFs en aquesta obra, sinó que es refereix a les expressions fixes en general com *fixierte Wortgefüge* (FWG). La seua caracterització i classificació d'aquestes unitats contempla elements tant de l'estructura interna com de les relacions sintagmàtiques i paradigmàtiques d'aquestes, així com la seua actualització en el discurs. Pel que fa a l'estructura interna, el romanista alemany observa principalment dos aspectes de les FWG: la fixació i les particularitats semàntiques. H. Thun estableix l'existència de dos tipus de fixació, que determinen l'ús i la constitució de les FWG: la interna, que alhora es subdivideix en fixació material i de contingut, i l'externa, que pot ser situacional o posicional en el text. La fixació interna material contempla tres aspectes principalment: (a) l'estabilitat en l'ordre i les relacions sintàctiques dels components, (b) l'estabilitat en la realització fonètica i (c) les restriccions en la selecció dels lexemes constituents. La fixació interna de contingut es refereix a la unitat semàntica i el grau de componencialitat del significat d'una FWG. La fixació externa situacional considera les relacions que es donen entre aquestes construccions i la realitat extralingüística i, sobretot l'adequació de certs significants a determinades situacions comunicatives i l'ús de determinades fórmules fixes per a l'execució d'actes de parla concrets. Finalment, la fixació externa posicional en el text para esment de la posició i les funcions comunicatives pròpies d'una FWG en un tipus de text concret. Més endavant, H. Thun (1978: 249-250) distingirà dos nous tipus de fixació externa: la passemàtica, relacionada amb l'ús d'unitats lingüístiques per referir-se a algun element de l'acte comunicatiu, i l'analítica, que té a veure amb l'ús d'unitats lingüístiques per a l'anàlisi d'objectes o situacions concretes.

Quant al comportament semàntic dels constituents, H. Thun estableix una distinció entre les FWG que no mostren cap peculiaritat semàntica (*cuidar las*

formas; hacer uso) i les que presenten particularitats semàntiques bé en tots els seus components (les de tipus homogeni, com *tomar las de Villadiego* o *pelar la pava*) o bé en només alguns dels seus constituents (les de tipus heterogeni, com ara *prometer el oro y el moro* o *dormir como un tronco*).

A banda de considerar les propietats de l'estructura interna de les FWG, H. Thun en fa una segona caracterització d'acord amb la pertinença d'aquestes unitats al sistema, la norma o la parla⁵¹. El resultat de la seua classificació a partir d'ambdós criteris queda palès el quadre següent (THUN, H., 1978: 252):

⁵¹ Cf. COSERIU, E. (1962a).

3.2.3. La classificació d'Alberto Zuluaga

A. Zuluaga (1980) considera les UFs, que ell genèricament anomena *expresiones fijas*, en un sentit ampli i inclou a la seua taxonomia combinacions d'almenys dos mots fins arribar a les que presenten estructura oracional. A més, seguint J. Lyons (1968 [1966]), també dóna estatus d'UF a les paraules formulístiques amb un valor pragmàtic associat. Al seu parer, aquestes expressions es caracteritzen, principalment, per la fixació (formal i/o pragmàtica) i el significat no componencial i idiomàtic. Consegüentment fa una doble classificació dels fraseologismes d'acord amb (a) l'estructura interna i (b) els aspectes semanticofuncionals.

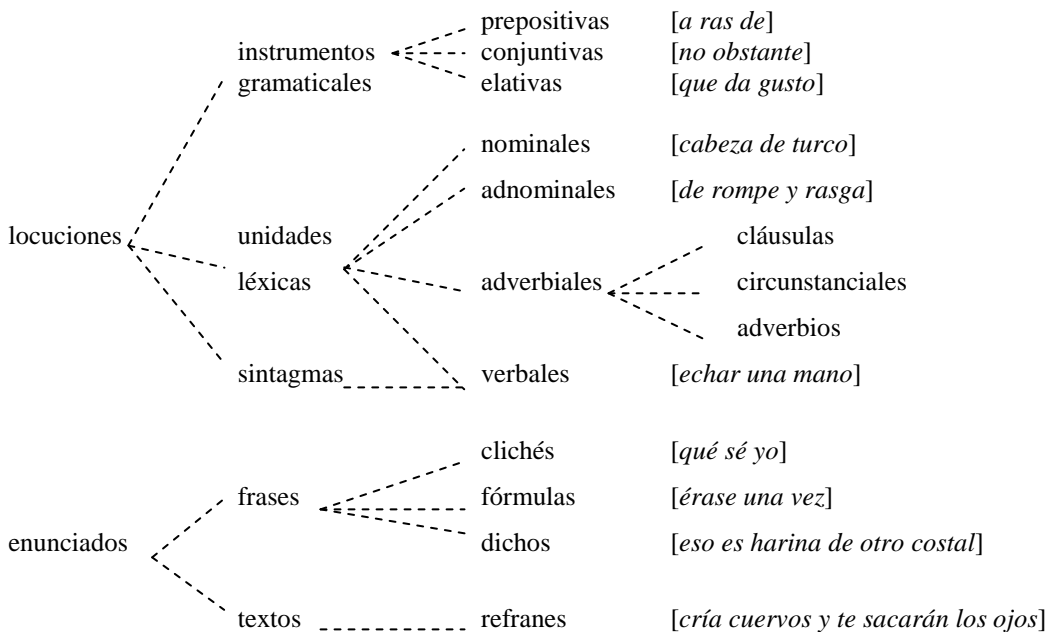
Segons la seua estructura interna, les combinacions de mots poden ser fixes (*dicho y hecho*) o no fixes (*cantar y bailar*). A. Zuluaga només contempla les primeres en la seua anàlisi. Quant a les peculiaritats en el significat, les UFs es divideixen en idiomàtiques (amb significat no componencial ni motivat, com *tirios y troyanos*), semiidiomàtiques (amb desviacions del significat literal, però amb motivació semàntica, com *tira y afloja* o *un lobo con piel de oveja*) o no idiomàtiques (que també resten excloses d'aquesta classificació). Entre les UFs idiomàtiques, Zuluaga singularitza tres casos molt concrets (1980: 137-138): aquelles que contenen mots diacrítics (*Alma mater; tener sus bemoles*), les que presenten anomalies estructurals⁵² (*a ojos vistas; a pie juntillas*) i aquelles que contenen elements metalingüístics o autodesignatius (*más vale un toma que dos te daré; meter las cuatro* [referint-se a les quatre lletres de *pata*]).

Segons les funcions sintàctiques que realitzen en el discurs i el nivell de l'estructuració gramatical en què poden combinar-se, les expressions fixes es divideixen en dos grans grups: enunciats fraseològics i locucions. Mentre els primers són capaços de constituir oracions completes, els segons necessiten combinar-se amb altres elements per poder formar un enunciat. Dins dels enunciats fraseològics, A. Zuluaga distingeix, d'una banda, els refranys,

⁵² A. Zuluaga (1980: 137) pren la noció de les construccions anòmales d'U. Weinreich, qui el va emprar per referir-se a sintagmes defectius que no permeten una interpretació regular, com *by and large, to blow somebody to kingdom come* o *to go at something hammer and tongs* (Cf. WEINREICH, W., 1969: 46).

seqüències fixes de mots amb estructura oracional, autonomia textual i que mantenen un mateix significat independentment del context en què s'utilitzen, i de l'altra, les frases (clixés, fórmules i dites), l'ús de les quals depèn del context lingüístic en què s'emmarquen. Pel que fa a les locucions, unitats sense autonomia sintàctica, el filòleg colombià les classifica d'acord amb la seua funció dins del discurs i n'estableix l'existència de tres tipus: les que tenen valor gramatical, les equivalents a unitats lèxiques i els sintagmes verbals. A continuació fa una nova subdivisió a partir de les categories tradicionals.

Reproduïm l'esquema en què A. Zuluaga sintetitza la seua classificació tot afegint alguns dels exemples que ell aporta (ZULUAGA, A., 1980: 139):

En aquest esquema apareix una categoria que no havia estat considerada pels autors anteriors a A. Zuluaga: les locucions elatives. G. Corpas (1997: 43) considera innecessària i errònia la distinció entre aquest tipus i les altres locucions amb valor gramatical. En principi, aquestes construccions funcionen com elements relacionals que intensifiquen lexemes, que poden ser verbs, substantius o adjectius.⁵³ D'altra banda, Corpas apunta que, si bé Zuluaga inclou els enunciadors fraseològics interjectius (com *¡La órdiga!*; *Maldita sea*) entre les expressions

⁵³ Cf. ZULUAGA, A. (1980): 146-149.

fixes de la classe «textos», no els esmenta a l'esquema.⁵⁴ Per la nostra banda, trobem poc encertat que, en aquest mateix quadre, A. Zuluaga establisca una distinció entre tres tipus de locucions adverbials sense mai arribar a explicar la naturalesa d'aquesta divisió.

3.2.4. La classificació de Leonor Ruiz

Finalment ens detindrem per observar de manera detallada les dues aportacions més actuals per a la classificació de les UFs de l'espanyol. Són obra, respectivament, de G. Corpas i L. Ruiz, pioneres d'aquesta disciplina al nostre territori. La publicació de les seues tesis doctorals, quasi de forma simultània, unida a les influències que uns anys abans havien començat a arribar d'Alemanya (Zuluaga, A., 1980) i Llatinoamèrica (Tristá, M. A., 1976/77; Carneado, Z./M. A. Tristá, 1983; Hernández, H., 1989), van significar el tret de sortida dels estudis fraseològics al món hispànic als anys 90. Els dos models de classificació que presentem a continuació tenen l'interès afegit d'estar plantejats, en el cas de L. Ruiz, des de la consideració de la fraseologia en sentit estret i, en el de G. Corpas, des d'una fraseologia en sentit ampli. Aquestes propostes han sigut el punt de partida de nombrosos treballs sobre el material fraseològic no només de l'espanyol, sinó també del gallec i el català apareguts en els darrers anys.⁵⁵

L. Ruiz (1997a, 1998b) estableix una taxonomia de les UFs, que ella defineix com a unitats fixes d'almenys dos membres susceptibles de funcionar com a elements oracionals dins del discurs i manquen d'autonomia sintàctica, és a dir, no poden constituir enunciats complets (els clixés, refranys i les fórmules pragmàtiques resten exclosos del model de L. Ruiz), a partir d'un criteri formal. En la mesura que els trets fraseològics (fixació, idiomàticitat, motivació, presència d'anomalies estructurals i mots diacrítics, etc.) es presenten en diferents graus en cada UF, la millor manera de poder determinar les semblances i disparitats entre les unitats de cada tipus serà considerant la seua agrupació en *sintagmes nominals fraseològics* (SNFs), *sintagmes verbals fraseològics* (SVFs) i *sintagmes*

⁵⁴ ZULUAGA, A. (1980): 203.

⁵⁵ Cf. ÁLVAREZ, M. (2002); AZNÁREZ, M. (2004); GONZÁLEZ, E. M. (2002); LÓPEZ, C. (2002); MENA, F. M. (2002); ROBLES, F. (2004, 2005); SALVADOR, V. (1995); SANCHO, P. (1999); TABARES, E. (2003); PÍNTER, S. J. (2004); entre molts altres.

prepositius fraseològics (SPFs), segons la seua adscripció categorial. A continuació, i partint del concepte de centre i perifèria formulat pels lingüistes de l'Escola de Praga,⁵⁶ L. Ruiz tracta d'establir diferents graus de fraseologització que permeten situar cada UF de cadascuna d'aquestes classes en el lloc que hi correspon bé en el nucli, en una zona intermèdia o bé en els marges de la categoria. Es tracta, doncs, d'una proposta de classificació de les UFs realitzada a partir dels postulats de la lingüística cognitiva i la seua definició de les categories lingüístiques com a compartiments oberts amb límits difusos i formats per elements que presenten diferents estatus dins del conjunt. Observem detingudament les particularitats que L. Ruiz apunta per a cada tipus de sintagma fraseològic.

3.2.4.1. Els sintagmes nominals fraseològics

El primer problema que presenta l'estudi dels SNFs és la seua delimitació enfront d'altres construccions semblants quant a la forma, particularment els substantius compostos. Les fronteres entre tots dos grups són difícils d'establir a causa dels molts trets comuns: (a) són unitats de formació secundària, és a dir, que es constitueixen a partir d'altres unitats ja existents en la llengua; (b) tenen funció denominativa; (c) tal com passa amb moltes locucions, alguns compostos també tenen un significat idiomàtic (com *correvedile*; *pelagatos*); i (d) com a conseqüència d'açò, alguns compostos presenten diferents graus de componencialitat i motivació. Els únics criteris que ens permetrien diferenciar els SNFs dels mots compostos són la forma gràfica (mentre els components dels primers apareixen separats en l'escriptura, els compostos solen manifestar unitat gràfica) i les diferències en l'estructuració del significat lèxic. Però tampoc aquests són indicadors segurs atès el nombre d'excepcions a aquestes regles (RUIZ, L., 1997a: 106-107). L. Ruiz proposa la superació dels problemes plantejats entorn a la diferenciació de les locucions nominals, els compostos i, fins i tot, les col·locacions des d'una consideració no discreta de la categoria fraseològica que done cabuda a locucions i col·locacions, excloga els compostos gràfics i situe determinats compostos amb separació gràfica en una posició perifèrica, gairebé en els límits de la fraseologia.

⁵⁶ Vid. nota a peu de pàgina 34.

Atenent al seu grau de fraseològicitat, L. Ruiz (1997a: 108-110) fa una distinció dels SNFs en *col·locacions nominals*, *locucions nominals mixtes* i *locucions nominals*. Les col·locacions nominals són combinacions freqüents de mots que donen com a resultat un sintagma nominal. És el cas d'*agua potable* o *reloj de péndulo*. El seu procés de formació és, doncs, regular, i estan constituïdes per un nucli o element base –el nucli nominal, que manté el seu valor lèxic habitual– i un col·locatiu –un adjectiu o un sintagma preposicional– que especifica el significat de la base lèxica. L. Ruiz situa aquestes construccions en la perifèria de les UFs perquè, tot i que tenen certa cohesió entre els seus components i, sovint, un alt grau de fixació formal, no presenten desviacions idiomàtiques.

Les locucions nominals mixtes formen un grup intermedi amb una part amb significat recte (la base) i una altra en ús traslladat (idiomàtic), com ara *lista negra* o *victoria pírrica*.

El prototipus d'UF per al sintagma nominal fraseològic, el constitueixen les locucions nominals totalment fixes i idiomàtiques, i especialment aquelles que contenen mots diacrítics o anomalies estructurals. Seria el cas d'*agua de borrajas* o *a ojos vistas*, on aquestes anormalitats són l'índex d'un grau de fixació i de singularitats semàntiques. Les locucions, a diferència de les col·locacions, presenten sempre algun valor idiomàtic. La posició d'unes i altres respecte al nucli de la categoria ve donada, precisament, pel grau en què aquesta propietat es presenta en cada cas.

3.2.4.2. Els sintagmes verbals fraseològics

Seguint els criteris de fixació i idiomàticitat, L. Ruiz (1997a: 110-114) ubica els diversos tipus de SVFs en diferents llocs dins l'escala fraseològica que va del centre a la perifèria de la categoria de les UFs i estableix l'existència de tres classes de SVFs: les *col·locacions verbals*, les *unitats sintagmàtiques verbals* (USVs) i les *locucions verbals*. Les col·locacions verbals són combinacions habituals dels components de les quals mostren una alta freqüència d'aparició conjunta. La seua unió s'explica a partir de relacions de naturalesa semàntica com la solidaritat lèxica (*guiñar un ojo*). La seua posició perifèrica ve donada per la

seua escassa idiomacitat i la variabilitat dels seus components (*zanjar un desacuerdo/una polémica/una discusión*).

En una posició intermèdia entre el nucli i la perifèria trobaríem les USVs, que presenten major cohesió entre els seus formants que les col·locacions verbals. Formalment, la seua estructura sol ser V+SN (*hacer uso, tomar un baño*) o V+SPrep (*ponerse en tratamiento*). El seu comportament sintàctic i semàntic s'adiu al dels verbs monolexemàtics i, així, la majoria de les USVs poden ser substituïdes pel verb corresponent al seu component nominal (*tomar un baño = bañarse; ponerse en tratamiento = tratarse*). Ací, L. Ruiz inclou també les unitats sintagmàtiques verbals –o construccions nominals amb verb suport (alem. *Funktionsverbgefüge*)–, que defineix com a sintagmes nascuts de la fusió d'un verb desemantitzat (*hacer, tomar, poner, dar*), que manté els valors morfològics del conjunt, i un component nominal, que representa els valors lèxics de tota la unitat.⁵⁷ Aquestes construccions es situen a mig camí entre el centre i la perifèria de les UFs ja que el seu grau d'idiomacitat sol ser molt baix, i sovint inexistent, mentre que l'estabilitat varia molt d'unes USVs a altres, de forma que algunes presenten components lèxics invariables mentre altres permeten determinades modificacions (sobretot canvis dels morfemes de nombre i els determinants, a més de la introducció de nous elements, com a *tomar muy buena nota* o *hacer buen uso*).

El nucli dels SVFs, el formen les locucions verbals, que són les construccions més prototípiques d'aquest grup. Tanmateix, no totes les locucions verbals tenen un mateix estatus i, en conseqüència, L. Ruiz estableix tres esglaons de prototipicitat que serveixen per situar cada locució en una posició més o menys propera al centre. Un primer estrat del nucli fraseològic, l'ocupen les locucions verbals fixes sense valor idiomàtic. L. Ruiz fa palès que, si bé molts autors exclouen les combinacions lèxiques mancades d'idiomacitat de la categoria de les UFs, el seu model de classificació no discreta dels fraseologismes les contempla encara que limitant-les a la frontera de la zona nuclear. Des d'un punt

⁵⁷ Apunta L. Ruiz (1997: 111) l'equivalència entre aquestes construccions i les *Funktionsverbgefüge* alemanyes. Efectivament es tracta d'un tipus molt concret dins dels sintagmes verbals fraseològics (nosaltrem ens hi referirem com a «locucions verbals») que existeix tant a l'alemany com a l'espanyol i el català.

de vista morfosintàctic, són unitats amb un alt grau de cohesió i que permeten algunes variacions dels seus formants (*hacerse el loco/hacerse la loca*), encara que no admeten modificacions com la commutació (**hacerse el perturbado*), la permutació (**el loco se ha hecho esta mañana Pedro*), el canvi de determinant (**hacerse un loco*) o la separació dels seus elements (**hacerse el gran loco*).

En un segon nivell es trobarien les locucions que consten d'una part amb significat recte i una altra part idiomàtica (*vivir del cuento; vivir como un rey*). Es tracta d'UFs amb un elevat grau de fixació, però només parcialment idiomàtiques. Presenten una major estabilitat formal que les anteriors i no admeten alteracions com les variacions de gènere i nombre dels seus components (**vivir de los cuentos*) o la commutació (**vivir del relato*). Quan al seu significat, el verb sol ser l'element que manté el seu valor lèxic original, mentre que el sintagma nominal o preposicional que l'acompanya sol contindre el significat traslladat.

En el nivell més proper al centre del nucli es situen les locucions amb el màxim grau de fixació i idiomaticitat (*dorar la píldora*). La seua estabilitat es fa palesa en la invariabilitat dels seus components (**dorar las píldoras*) i el rebuig de modificacions com la commutació (**dorar la cápsula*), la permutació (**la píldora la están dorando*) o transformacions sintàctiques com la passivització (**la píldora fue dorada*) o la nominalització (**el dorar de la píldora*). L. Ruiz situa al bell mig del nucli fraseològic les locucions verbals que presenten fixació i idiomaticitat total i, a més, contenen un mot diacrític i/o anomalies estructurals, com en el cas de *tomar las de Villadiego* o *salir de najas*.

3.2.4.3. Els sintagmes prepositius fraseològics

Els SPFs reben un tractament molt diferenciat en la caracterització de L. Ruiz. Sobretot perquè la peculiar estructura d'aquestes locucions (la del sintagma prepositiu) obliga a una consideració molt particular de les propietats fraseològiques, en tant que ni la fixació ni la idiomaticitat es manifesten ací com ho fan als altres tipus de sintagmes.

Quant als aspectes formals, quatre característiques bàsiques determinen la fixació de la majoria dels SPFs: l'absència de commutació i separació dels

components, la invariabilitat en nombre i la no modificabilitat dels determinants. La presència d'una major quantitat d'aquestes propietats front a la seua absència revelarà un major grau de fixació fraseològica. Pel que fa als trets lexicosemàntics, la possibilitat de commutar aquests sintagmes per un adverbi acabat en *-mente* o per un altre adverbi ens permetrà descobrir una major o menor proximitat al nucli prototípic. Una locució que no pot ser commutada per un adverbi o locució adverbial ja ha iniciat el camí que la portarà a transformar-se en una UF, en tant que es troba despullada de les seues particularitats semàntiques i es converteix cada volta més en un element amb valor gramatical. Seria el cas, per exemple, d'*en cualquier caso* o *de todas maneras*.

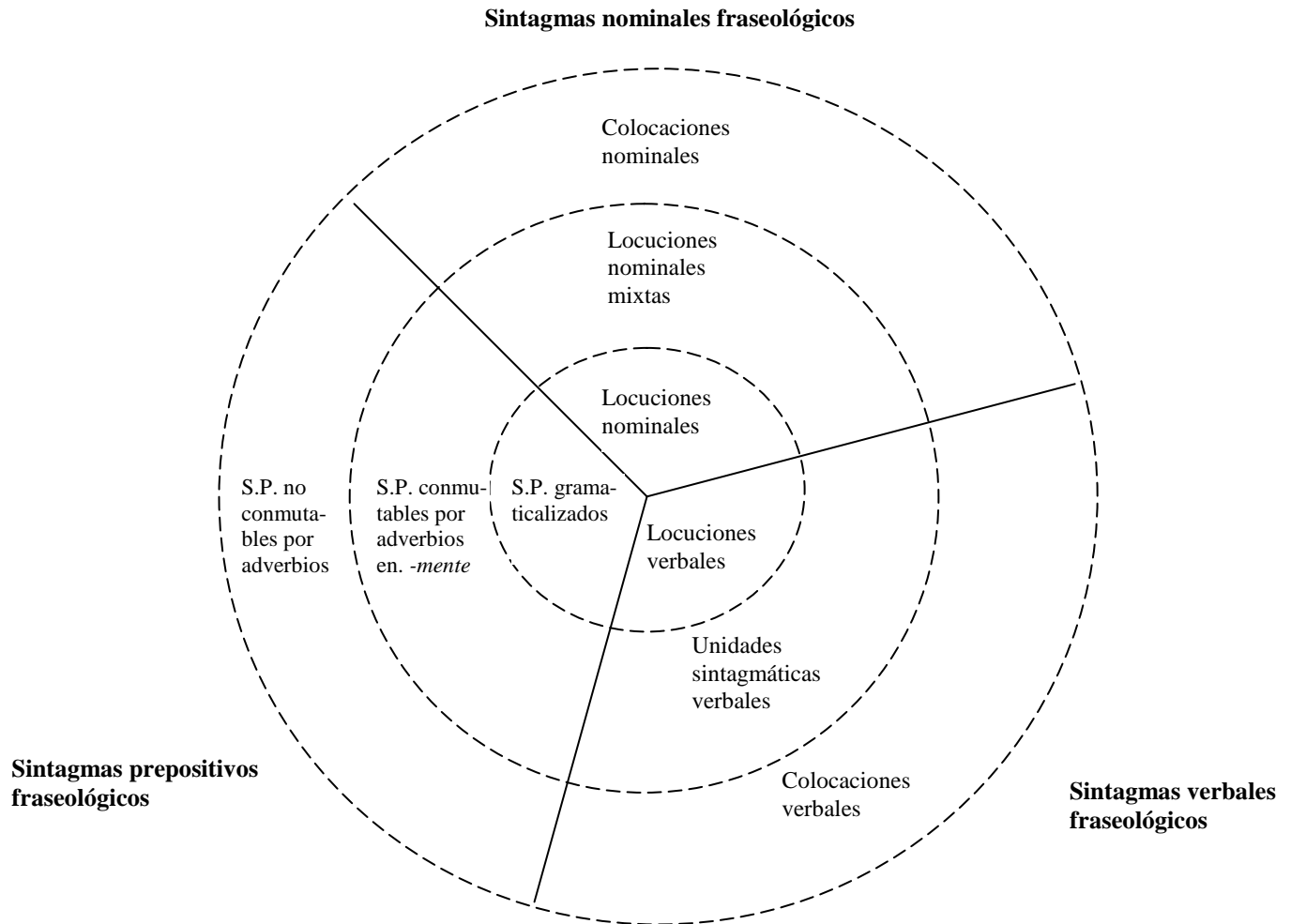
Entre els sintagmes preposicionals habituals, L. Ruiz distingeix diversos tipus de fraseologicitat que permeten establir una escala que va de la perifèria al nucli. Fora de la categoria es situarien les *combinacions freqüents*, construccions no idiomàtiques amb llibertat sintàctica i totalment variables (*por la mañana/por las mañanas*). El seu alt grau d'aparició i la certa estabilitat que presenten les situen prop dels límits de la fraseologia, encara que en una zona marginal. És probable que aquestes unitats arriben a solidificar-se com a locucions i hagen de ser considerades UFs en el futur.

En la perifèria dels SPFs es situen diferents tipus de combinacions de paraules que responen a processos de creació sistemàtics. Aquestes construccions permeten la commutació dels seus components i en molts casos admeten variacions en els determinants i els morfemes de nombre. En aquest grup s'han de destacar tres tipus de locucions: (a) els *esquemes fraseològics*, amb una part solidificada i una altra que pot ser reproduïda amb altres formants, sempre a partir d'una sèrie de restriccions morfosintàctiques (*cara a cara; día a día; sorbito a sorbito*); (b) les *creacions locucionals analògiques*, creades a partir d'un fraseologisme ja existent que es pren com a model (així, amb l'estructura «*a todo x*» es formen noves locucions com *a toda prisa; a toda pastilla; a toda leche; a toda caña*; es repeteix en totes elles una mateixa indicació de velocitat i un valor intensificador); (c) les *locucions amb caselles buides*, en les quals el canvi es limita a la substitució d'un modificador per un altre; aquesta variació ve determinada per raons contextuals (*por mi parte/por tu parte/por su parte/etc.*).

Una zona de transició entre la perifèria i el nucli està ocupada per SPFs fixes però sense valor idiomàtic. Es tracta de locucions com *en general* o *en públic*, commutables per adverbis en *-mente* equivalents (*generalmente; públicamente*) i que mostren restriccions com la invariabilitat del determinant (**en un públic*) o del morfema de nombre (**en públics*). La possibilitat de ser commutades per adverbis indica que aquestes combinacions no han assolit el grau de fraseologització d'altres SPFs més prototípics.

En el nucli de la categoria es situen els sintagmes prepositius que presenten tots els trets que hem anat esmentant (components no commutables, no separables, invariabilitat del determinant i dels morfemes de gènere i nombre) i que, a més, mostren un alt grau d'idiomaticitat. I dins d'aquest nucli, la posició més central (més prototípica), l'ocupen els SPFs totalment fixes i idiomàtics amb mots diacrítics i/o anomalies estructurals, com en el cas d'*a la virulé*, *en un plis plas* o *a rajatabla*. Aquestes anomalies actuen com a índexs de la seua fixació, ja que no és possible cap mena de variació formal, i idiomaticitat, perquè aquesta mena d'irregularitats impedeixen l'existència d'una construcció homòfona literal lliure que pugui donar un índex de quin va ser l'origen i el procés de creació d'un SPF.

Resumim la proposta de classificació de L. Ruiz en el quadre següent:

3.2.5. La classificació de Gloria Corpas

Partint d'una concepció ampla de la fraseologia, G. Corpas (1997) inclou en la categoria de les UFs tota mena de combinacions lèxiques formades per almenys dos lexemes i d'extensió no superior a l'oració composta. La seua classificació dels fraseologismes, que revisa i amplia la d'A. Zuluaga (1980), ha esdevingut en els darrers anys el marc teòric de referència per a nombrosos treballs sobre la fraseologia de les llengües hispàniques i, en tant que serà la base de la qual partirem per a la caracterització de les UFs que formen el nostre corpus, es fa imprescindible un comentari detallat dels seus aspectes més rellevants.

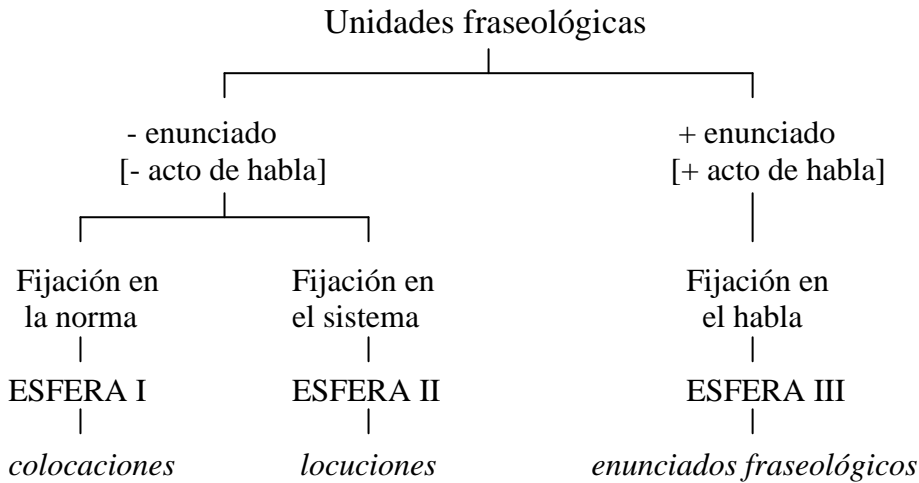
D'antuvi direm que G. Corpas utilitza la denominació d'*unitat fraseològica* per referir-se a les combinacions fixes pròpies del discurs prefabricat i posa fi, d'aquesta manera, a la confusió que havia imperat en els primers anys dels estudis

fraseològics hispànics, on termes com *locución*, *idio(ma)tismo*, *frasema*, *unidad pluriverbal lexicalizada*, *modismo* o *fraseolexema* havien estat emprats de forma indiscriminada, errònia i sovint arbitrària.

Per a la seua caracterització i classificació de les UFs, aquesta autora parteix de dos nocions principals: la capacitat d'una combinació freqüent de mots de constituir un enunciat i el tipus de fixació que presenta. Parafrasejant A. Zuluaga (1980: 191), G. Corpas defineix l'enunciat com «una unidad de comunicación mínima, producto de un acto de habla, que corresponde generalmente a una oración simple o compuesta, pero que también puede constar de un sintagma o palabra» (1997: 51). D'acord amb aquest criteri postula l'existència de dues classes d'UFs: les que no formen enunciats complets i les que sí ho fan. El primer grup, és a dir, el corresponent a les UFs equivalents a sintagmes, que no constitueixen actes de parla ni enunciats i que, per tant, necessiten combinar-se amb altres signes lingüístics per formar oracions, no és un conjunt homogeni. Atenent al tipus de fixació que presenten aquestes UFs, hi podem distingir dos subgrups: (a) les *col·locacions* i (b) les *locucions*. Les col·locacions es caracteritzen per ser sintagmes lliures generats a partir de les regles creatives de la llengua que, no obstant, presenten un cert grau de fixació determinat per l'ús. Per tant, són UFs fixades només en la norma i s'inclouen dins l'anomenada esfera I. Per contra, les locucions són combinacions estables amb un significat en bloc, i se les ha de considerar com unitats del sistema. Les locucions es situen a l'esfera II.

El segon grup comprén les UFs equivalents a actes de parla realitzats per enunciats complets. Es tracta dels *enunciados fraseológicos*, que conformen l'esfera III. Diem que són unitats de parla perquè pertanyen exclusivament al llegat sociocultural de la comunitat de parla que els ha donat origen i en fa ús. La seua dependència o no d'una situació específica permetrà una ulterior divisió d'aquestes unitats en parèmies i fórmules rutinàries, com veurem més endavant.

L'esquema que resumeix aquesta primera classificació, i que seguidament desenvoluparem, és el següent (CORPAS, G., 1997: 52):

3.2.5.1. Esfera I: Col·locacions

Les col·locacions són UF's formades per dues unitats lèxiques (*col·locats*) en relació sintàctica. Aquestes combinacions són generades a partir de regles, per la qual cosa es consideren sintagmes completament lliures des del punt de vista del sistema de la llengua. Evocant H. Thun (1978), G. Corpas defineix les col·locacions com unitats amb fixació interna i externa analítica.⁵⁸ La fixació interna, tret essencial que distingeix les col·locacions dels grups lèxics del discurs lliure, es refereix a les restriccions combinatòries establertes per l'ús (és a dir, per la norma). Aquestes restriccions solen ser de base semàntica: el col·locat autònom semànticament (la base), d'una banda, determina la tria del col·locatiu i, de l'altra, selecciona una accepció especial d'aquest, freqüentment de caràcter abstracte o figuratiu. La seua fixació externa analítica s'explica pel fet de ser emprades com a combinacions de determinades unitats lèxiques per a una anàlisi ja preestablerta del món enfront d'altres unitats teòricament possibles. La seua fixació en la norma i no en el sistema les diferencia de les locuciones. Per contra, tots dos tipus d'estructures prefabricades coincideixen en el fet de no constituir enunciats ni actes de parla per si soles i, per tant, no poder funcionar de manera autònoma fora d'unitats lingüístiques d'estatus superior.

Seguint M. Benson et al. (1986a, 1986b) i F. J. Hausmann (1989: 1010), G. Corpas estableix una taxonomia de les col·locacions de l'espanyol a partir de dos criteris: l'adscripció categorial categoria gramatical i la relació sintàctica existent

⁵⁸ Sobre els diferents tipus de fixació interna i externa de H. Thun, vid. § II.3.2.2.

entre els col·locats. Per a la caracterització de cada tipus de col·locació paraesment, a més, dels aspectes semàntics més rellevants. G. Corpas distingeix sis classes de col·locacions:⁵⁹

- (1) Sustantivo (sujeto) + verbo: *estallar una guerra, acuciar un problema.*
- (2) Verbo + sustantivo (objeto): *desempeñar un papel, zanzar una polémica.*
- (3) Adjetivo + sustantivo: *enemigo acérrimo, importancia capital.*
- (4) Sustantivo + preposición + sustantivo: *diente de ajo, enjambre de abejas.*
- (5) Verbo + adverbio: *negar rotundamente, prohibir terminantemente.*
- (6) Adjetivo + adverbio: *profundamente dormido, estrechamente ligado.*

Com ja hem mencionat (§ II.3.2.5.2.), des del punt de vista de la forma, les col·locacions no es diferencien dels sintagmes lliures formats a partir de les regles del discurs creatiu. Per aquesta raó, aquestes construccions no presenten les artificiositats formals (rima, al·literació, repetició, paral·lelisme, etc.) de moltes de les UFs de les esferes II i III. Tampoc és normal trobar ací les anomalies lèxiques o sintàctiques pròpies dels fraseologismes amb alt grau de fixació idiomàtica.

Quan a la seua codificació i descodificació semàntica en el discurs d'aquesta mena d'UFs, G. Corpas (1997: 81-82) indica que el terreny de l'ensenyament de segones llengües ha aportat evidències suficients de demostren que les col·locacions solament presenten problemes en la seua producció però que resulten transparents en la descodificació.⁶⁰

La majoria de lingüistes coincideixen a apuntar la manca de peculiaritats semàntiques com un tret distintiu de les col·locacions envers els altres tipus d'UFs. Açò resulta del fet que el seu significat resulta transparent mitjançant la interpretació dels trets semàntics dels col·locats en sentit recte. Tanmateix, les col·locacions presenten un seguit de particularitats que cal considerar:

- (a) Les col·locacions mostren diversos graus de redundància i intensificació. Açò fa que autors com D. Dobrovolskij (1988) indiquen la seua idoneïtat

⁵⁹ Cf. CORPAS, G. (1997): 66-75.

⁶⁰ G. Corpas cita BROWN, D. F., 1974; CALDERÓN, M., 1994; COWIE, A. P., 1978; HUSSEIN, R. F., 1990; MACKIN, R., 1978; MARTIN, M., 1984.

per a la denominació de fenòmens que impliquen intensitat de l'experiència emocional i valoració personal.

- (b) Tots els col·locats no tenen el mateix estatus. La base presenta autonomia semàntica i selecciona, a banda del col·locatiu, una accepció especial que aquest solament presenta en combinació amb ella. Generalment, el col·locatiu desenvolupa: [a] una especialització semàntica que restringeix les seues possibilitats de comunicació (*fruncir el ceño*); [b] un significat abstracte o figuratiu (*sofocar una revuelta*); o bé [c] un significat gairebé gramaticalitzat (com en el cas de les construccions amb verb suport, del tipus *dar comienzo*).
- (c) Les relacions semàntiques entre els col·locats són, en part, sistematitzables mitjançant la noció de funció lèxica, que dona compte de la coaparició lèxica restringida de les llengües.

Encara en el terreny de les peculiaritats semàntiques d'aquestes UFs, G. Corpas (1997: 84) apunta la presència de valors metafòrics en moltes col·locacions. Estudis contrastius semblen apuntar a la formació de combinacions d'aquest tipus a partir de les imatges metafòriques que conformen la nostra concepció del món. L'equivalència existent entre col·locacions de diversos idiomes demostren l'existència d'imatges conceptuals compartides per diferents llengües.⁶¹

3.2.5.2. Esfera II: Locucions

Les locucions són, segons G. Corpas (1997: 88), unitats fraseològiques del sistema de la llengua que presenten com a trets distintius la fixació interna, la unitat de significat i la fixació externa passemàtica. Igual que les col·locacions, aquestes construccions no formen enunciats complets sinó que s'integren en el discurs funcionant com a elements oracionals.

Els límits entre les locucions i altres unitats lingüístiques complexes no sempre són fàcils d'establir pels molts punts de contacte que mantenen. En el cas de les combinacions lliures de paraules, la distinció ve donada perquè aquestes no

⁶¹ Aquests treballs recolzen sobre les teories de G. Lakoff i M. Johnson que apunten a la base metafòrica de la concepció humana del món. En aquest sentit, cf. LAKOFF, G./M. JOHNSON (1980); LAKOFF, G. (1990).

presenten la institucionalització, l'estabilitat sintacticosemàntica i la funció denotativa pròpies de les locucions. Una prova d'açò és que les combinacions lliures permeten modificacions en la seua forma interna, com la substitució, eliminació o separació dels components, que no sempre són possibles en les locucions. La diferenciació resulta força més complexa en el cas de les paraules compostes sintagmàtiques, sense unitat gràfica. Tal com succeeix amb les locucions, els compostos tenen funció designativa i cohesió semàntica i formal interna. I com aquelles, també presenten restriccions per a la substitució, eliminació, reordenació o manipulació dels seus constituents. A més, el seu caràcter fix i l'alta freqüència d'aparició han portat a la institucionalització d'aquests elements.

G. Corpas (1997: 92-93) esmenta tot un seguit de criteris de caire semàntic, morfosintàctic, accentual i ortogràfic que tradicionalment s'han fet servir per separar unes unitats de les altres. Tanmateix, i davant l'evidència que no són elements adequats que permeten discriminar les locucions dels compostos sintagmàtics, l'autora opta per considerar com a composts totes les unitats lèxiques formades per la unió gràfica i accentual de dues o més bases lèxiques, mentre que seran locucions les combinacions de lexemes que, presentant un grau semblant de cohesió interna, no estiguen unides ortogràficament.

Per a la classificació de les locucions, G. Corpas segueix la divisió tradicional segons la seua adscripció categorial i la seua funció dins el discurs, sense pararsement de si són commutables per lexemes simples o per sintagmes i de la categoria a què pertany el nucli del sintagma en qüestió. Així, G. Corpas distingeix set tipus de locucions:⁶²

- (1) Locuciones nominales: *mosquita muerta, mala uva*.
- (2) Locuciones adjetivas: *sano y salvo, fuerte como un toro*.
- (3) Locuciones adverbiales: *con la boca abierta, de improviso*.
- (4) Locuciones verbales: *nadar y guardar la ropa, revolver cielo y tierra*.
- (5) Locuciones prepositivas: *a causa de, a pesar de*.
- (6) Locuciones conjuntivas: *antes bien, a fin de que*.

⁶² Cf. CORPAS, G. (1997): 94-110.

(7) Locuciones clausales⁶³: *no llegarle a alguien la camisa al cuerpo, írsele a alguien el santo al cielo.*

Per a cadascuna d'aquestes classes G. Corpas enumera i analitza els patrons més recurrents i les implicacions sintacticosemàntiques que acompanyen a cada possibilitat de combinació.

Quant a la seua forma, a les locucions trobem una sèrie de recursos fònics que no eren presents a les col·locacions i que donen compte del seu grau d'elaboració i, en alguns casos, artificiositat. Parlem de l'al·literació (*levantar la liebre*), la repetició (*rizar el rizo*) o les disposicions rítmiques (*a cal y canto*). D'altra banda, cal parlar esment que la fixació interna material de les locucions limita l'elecció paradigmàtica dels seus components tot imposant restriccions en l'inventari i la inflexió interna d'aquests. Apunta G. Corpas que aquests paradigmes són freqüentment tancats i troben el seu màxim exponent en els mots diacrítics. Encara dins de les relacions paradigmàtiques direm que les locucions, tal com succeeix amb la resta d'unitats lèxiques del sistema, entren a formar part dels camps lèxics corresponents i, com aquelles, s'agrupen sota un mateix arxistemema. Així, sota la fórmula arxistemèmica «hablar mal de alguien/algo», G. Corpas situa no solament lexemes com *censurar, criticar, desacreditar*, etc., sinó també locucions com ara *poner a alguien a parir* o *cortar a alguien con un sayo*.

Pel que fa a les particularitats semàntiques, G. Corpas distingeix entre els aspectes denotatius i connotatius del significat de les locucions. El valor denotatiu d'aquestes UFs pot ser de dues classes: literal i traslladat (idiomàtic). El primer cas correspon a locucions literals que, no obstant, presenten certes peculiaritats semàntiques com a resultat del seu avançat procés de fixació. La solidificació provoca la deslexicalització (sovint fins i tot la gramaticalització) dels seus components, que, tanmateix, resten perfectament recognoscibles. És el cas de *falso testimonio, ir de mal en peor* i *en teoría*. El valor traslladat es dona en locucions el significat de les quals ja no és componencial i deduïble dels trets

⁶³ Les *locuciones clausals* estan formades per diversos sintagmes, dels quals almenys un ha de ser verbal. Es tracta de clàusules que consten d'un subjecte i un predicat però que no constitueixen enunciats complets perquè o bé necessiten actualitzar algun actant en el discurs en què s'integren o bé són clàusules finites, limitades a funcionar com elements oracionals.

semàntics dels seus constituents. La idiomàtica d'aquestes construccions pot ser total o parcial, segons si els elements que presenten significat figurat són tots o només alguns dels components de la locució. G. Corpas apunta diverses causes de la idiomatització d'aquestes locucions: (a) la presència d'un mot diacrític (*dar en el quid*); (b) l'existència d'anomalies gramaticals internes (*a cierra ojos*); (c) la referència a fets històrics, aspectes culturals, citacions i anècdotes de tota mena (*a la chita callando*); i (d) un canvi semàntic originat en una transferència de base figurativa, amb la qual cosa tornem a destacar, d'una banda, la importància de la metàfora com a instrument d'interpretació i organització de la realitat i, de l'altra, el paper del pensament analògic i la motivació en el llenguatge.⁶⁴

En relació amb el significat connotatiu, G. Corpas identifica els quatre diferents tipus de connotació que poden presentar les locucions:

- (a) *Connotacions estilístiques*, les quals mostren les preferències d'una locució per determinats tipus de texts i de registres o aporten informació sobre els nivells d'estil i el context comunicatiu en què aquesta s'utilitza amb més freqüència. La funció estilística de les UFs es fa evident si tractem de substituir-les per una paraula o un sintagma no idiomàtics.⁶⁵ Seguint R. Gläser (1986b: 33), G. Corpas classifica les diferents classes de connotacions agrupades segons si el parlant desitja fer servir un nivell elevat, neutre (o no marcat) o baix.
- (b) *Connotacions geogràfiques i socials*, que indiquen les variacions diatòpiques i diastràtiques que es donen en les locucions d'un mateixa llengua.
- (c) *Connotacions culturals i històriques*, que trobem en les locucions motivades per esdeveniments històrics, aspectes culturals, citacions, anècdotes, etc.
- (d) *Connotacions expressives*, que fan palesa l'actitud del parlant cap a l'objecte de la comunicació i els seus interlocutors. Evocant de nou R. Gläser, G. Corpas (1997: 31) enumera cinc tipus principals de connotacions expressives: [a] despectives; [b] descorteses i ofensives; [c] eufemístiques; [d] humorístiques; i [e] positives o apreciatives.

⁶⁴ Vid. nota a peu de pàgina 61.

⁶⁵ Cf. GLÄSER, R. M. (1986a): 42-43.

3.2.5.3. Esfera III: Enunciats fraseològics

Les UFs de l'esfera III són unitats que, a banda dels trets que ja assenyalàvem per a la resta de fraseologismes, es caracteritzen per formar enunciats complets, constituir actes de parla i presentar fixació interna (material i de contingut) i externa.⁶⁶ Seguint la terminologia d'A. Zuluaga (1980: 191), G. Corpas anomena aquestes construccions *enunciados fraseológicos*, els quals són definits d'aquesta manera:

Las unidades que en nuestro análisis llamamos enunciados fijos o enunciados fraseológicos funcionan, pues, como secuencias autónomas de habla, su enunciación se lleva a cabo en unidades de entonación distintas; en otras palabras, son unidades de comunicación mínimas. (ZULUAGA, A., 1980: 192)

Dins dels enunciats fraseològics distingim entre *parèmies* i *fórmules rutinàries*. D'una banda, perquè, mentre que les parèmies tenen significat referencial, en les fórmules rutinàries el significat és fonamentalment de caire social, expressiu o discursiu. D'altra banda, perquè, si bé parèmies i fórmules tenen caràcter oracional, només les primeres presenten autonomia textual, en tant que les fórmules estan determinades per situacions i circumstàncies concretes. Considerem breument els trets definidors d'aquestes dues subclasses d'enunciats fraseològics.

3.2.5.3.1. Les parèmies

De bell antuvi s'ha de fer notar que la separació entre les parèmies i altres UFs amb o sense valor oracional no sempre resulta senzilla. En primer lloc, hi ha subclasses de parèmies (com els llocs comuns o els eslògans) amb un valor bastant específic i fórmules (per exemple, una fórmula de recusació com *A otro perro con ese hueso*) que alguns lingüistes cataloguen com a refranys.⁶⁷ En segon lloc, tampoc resulta fàcil separar les parèmies de les locucions amb significat traslladat. Així, apunta G. Corpas (1997: 133) que fórmules com *¡buenos días!* o *¡buena suerte!* podrien confondre's amb locucions a causa de les seues propietats estructurals.

⁶⁶ Vid. nota a peu de pàgina 58.

⁶⁷ Cf. ALCINA, J./J. M. BLECUA (1989): 1193.

Per a la classificació de les parèmies, G. Corpas parteix del model de P. J. L. Arnaud (1991), el qual va proposar cinc criteris que, fets servir a mode de filtre, ens permetran definir i delimitar-ne els diversos tipus. Aquests criteris són: (1) lexicalització; (2) autonomia sintàctica; (3) autonomia textual; (4) valor de veritat general; (5) caràcter anònim. Les dues primers propietats són les que particularitzen aquestes unitats enfront de la resta d'UFs. Les altres tres ens permetran establir les diferències entre les tres subclasses de parèmies postulats per G. Corpas.

(a) Els enunciats de valor específic

Aquestes estructures mostren la peculiaritat que, malgrat que posseeixen la majoria dels trets distintius de les parèmies (fixació interna i externa, institucionalització, autonomia oracional), no compleixen el quart criteri apuntat per P. J. L. Arnaud, és a dir, no tenen un valor de veritat general. Segons G. Corpas (1997: 138), la manera de destriar un enunciat amb valor específic d'un altre amb valor de veritat general és aplicant-hi la frase introductòria «Esto es verdad en sí mismo».⁶⁸ Així, una seqüència fixa, institucionalitzada i plenament autònoma com *Si te he visto no me acuerdo* no passaria la prova (?*Esto es verdad en sí mismo*: «*Si te he visto no me acuerdo*»), per la qual cosa caldrà considerar-la un enunciat amb valor específic. Altres exemples d'aquest tipus de parèmia tan poc prototípica, i ahora tan comú en espanyol, serien *Las paredes oyen*, *El diablo las carga* o *Contigo, pan y cebolla*.

(b) Les citacions

La citació és un tipus de parèmia que es diferencia dels enunciats amb valor específic pel seu valor de veritat universal i dels refranys per no tindre caràcter anònim. D'aquesta manera, la citació incompleix el cinquè criteri de P. J. L. Arnaud, ja que, mentre l'origen dels refranys sol ser desconegut, les cites són enunciats procedents de texts escrits o fragments parlants posats en boca d'un personatge, que pot ser real o fictici.

⁶⁸ Cf. ARNAUD, P. J. L. (1991): 10-11.

Les fonts d'aquestes UFs poden ser molt variades. En espanyol en trobem moltes procedents de la literatura nacional (com *ande yo caliente, y ríase la gente*, creada per Góngora, o *poderoso caballero es don Dinero*, de Quevedo), de la literatura universal (*errar es humano, perdonar es divino*, de Pope; *mi reino por un caballo*, de Shakespeare), dels textos bíblics (*el que esté libre de pecado, que tire la primera piedra; no sólo de pan vive el hombre*), de les afirmacions atribuïdes a personatges famosos de la història (*si Dios no existiera, sería necesario inventarlo*, de Voltaire; *la religión es el opio del pueblo*, de Marx), etc.

L'element més peculiar de les citacions es dóna precisament en el seu procés de formació. Perquè un fragment de text amb valor d'enunciat extret d'una font coneguda es convertisca en una citació, cal que abans esdevinga popular, és a dir, que assolisca un grau considerable d'institucionalització. Perquè açò succeeixca, aquest fragment ha de perdre el seu lligam a un context únic i adquirir un caràcter abstracte que faça possible la seua aplicació generalitzada a qualsevol situació, de mode que pugui ser emprat per a la caracterització d'una part de la realitat (Cf. CORPAS, G., 1997: 146).

(c) Els refranys

Les semblances existents entre citacions i refranys fan que fins el dia d'avui els lingüistes no hagen arribat a un consens sobre la consideració d'aquestes construccions com una única classe o com diferents subtipus dins de les parèmies. En aquest sentit afirma G. Corpas (1997: 147) que el refrany es diferencia de la citació bàsicament pel seu caràcter anònim, és a dir, pel seu origen desconegut. Si a més parem esment del que tot just hem apuntat sobre que un segment enunciatiu solament podrà assolir l'estatus de citació després d'un procés de generalització i institucionalització, arribarem a la conclusió que els límits que separen aquestes unitats i els refranys són poc clars i, tant des del punt de vista sincrònic com diacrònic, força inestables.

Segons G. Corpas, el refrany és la parèmia per excel·lència, doncs és l'única construcció que aconsegueix els criteris definidors establerts per P. J. L. Arnaud (1991): lexicalització, autonomia sintàctica i textual, valor de veritat general i

caràcter anònim. Les dues primeres propietats el distingeixen de les Ufs sense valor d'enunciat (col·locacions i locucions). L'autonomia textual el separa de les fórmules rutinàries. El valor de veritat general el diferencia dels enunciats fraseològics de valor específic. I, finalment, el caràcter anònim el particularitza enfront de les citacions. Són nombrosos els exemples de refranys en espanyol, entre els quals esmentarem *Agua que no has de beber, déjala correr; a falta de pan buenas son tortas* o *A Dios rogando y con el mazo dando*.

Seguint P. J. L. Arnaud,⁶⁹ G. Corpas afirma que el prototipus de refrany presenta, a més dels cinc trets bàsics, altres característiques addicionals, algunes de les quals són compartides amb altres Ufs (significat metafòric, particularitats fòniques, anomalies sintàctiques, mots diacrítics) i altres que el singularitzen dins de la categoria dels fraseologismes (caràcter tradicional i propòsit didàctic o dogmàtic). En l'extrem oposat i a mig camí entre les parèmies i les fórmules rutinàries, es troben els llocs comuns, els quals comparteixen els trets definitoris bàsics dels refranys, però no les característiques addicionals. Alguns exemples de llocs comuns serien *sólo se vive una vez, un día es un día* o *la vida da muchas vueltas* (CORPAS, G., 1997: 150-151).

3.2.5.3.2. Les fórmules rutinàries

Les fórmules rutinàries són Ufs de la parla, amb caràcter d'enunciat, que es distingeixen de les parèmies per manca d'autonomia textual. Són construccions plenament institucionalitzades que es fan servir en situacions comunicatives precises per complir funcions específiques, per la qual cosa la seua aparició és previsible en determinats contextos d'interacció social.

La concepció d'aquestes unitats de G. Corpas (1997: 171) s'adiu a la definició que fa F. Coulmas del que ell anomena *routine formulas* (RFs):

RFs are expressions whose occurrence is closely bound to specific social situations and which are, on the basis of an evaluation of such situations, highly predictable in a communicative course of events. (1979: 240)

⁶⁹ Cf. ARNAUD, P. J. L. (1991): 16-22.

Quant a la forma, les fórmules rutinàries es caracteritzen per la seua petrificació formal i semàntica. La primera es fa patent en el desgast fònic en diacronia i en la conservació d'estructures sintàctiques arcaïques que vulneren les regles de la gramàtica actual. Un exemple d'açò seria la construcció *y usted que lo vea*, en la qual el connector anunciatiu *que* no ocupa la posició que li hauria de correspondre com a introductor de tota la clàusula. Tanmateix, no hem de pensar que totes les fórmules rutinàries presenten agramaticalitats o altres tipus d'anomalies sintàctiques. En realitat, la majoria d'elles estan formades per sintagmes o per oracions simples que s'ajusten perfectament a les regles del sistema.

Un punt destacat sobre el procés de formació d'aquestes fórmules correspon a l'elecció sintagmàtica dels seus components. Aquestes UFs, en general, mostren un menor grau de fixació que les parèmies o locucions. Així, és molt habitual trobar variants múltiples d'una mateixa fórmula i, fins i tot, una versió breu i una llarga, com succeeix a *¡Benditos/dichosos los ojos [que te ven]!* (CORPAS, G., 1997: 180). També resulta interessant observar que les fórmules rutinàries manquen de l'artificiositat que caracteritza una bona part de les locucions i les parèmies. A diferència d'aquests construccions, les fórmules no presenten recursos retòrics ni prosòdics, tot i que els eufemismes, la ironia i la càrrega connotativa freqüentment hi apareixen.

Partint de la consideració dels trets semanticofuncionals de les fórmules rutinàries, G. Corpas (1997: 186-213) divideix aquestes unitats en dos grups: les discursives i les psicosocials. Les primeres són les construccions responsables d'organitzar el discurs i mantindre la fluïdesa dels intercanvis dins l'acte comunicatiu. Segons la seua funció i la posició que ocupen en la conversa, G. Corpas les classifica com *fórmulas de apertura y cierre* i *fórmulas de transición*. Les fórmules psicosocials expressen principalment l'estat mental i els sentiments de l'emissor, encara que també realitzen funcions facilitadores del desenvolupament de la interacció social. Segons les funcions pragmaticodiscursives que realitzen, es divideixen en diversos subtipus, que ahora permeten noves subdivisions. Presentem a continuació un esquema de les

diferents classes i subclasses de fórmules rutinàries amb els exemples aportats per G. Corpas:

1. Fórmulas discursivas

1.1. Fórmulas de apertura y cierre: *¿qué tal?; hasta la vista.*

1.2. Fórmulas de transición: *dicho sea de paso; en resumidas cuentas.*

2. Fórmulas psico-sociales

2.1. Fórmulas expresivas

2.1.1. De disculpa: *con perdón; perdone que le interrumpa.*

2.1.2. De consentimiento: *ya lo creo; y que lo diga.*

2.1.3. De recusación: *de ninguna manera; ni hablar.*

2.1.4. De agradecimiento: *muchas gracias; que Dios te lo pague.*

2.1.5. De buena suerte y buenos deseos: *buen provecho; buena suerte.*

2.1.6. De solidaridad: *¡qué mala suerte!; lo siento (mucho).*

2.1.7. De insolidaridad: *¡a mí, plin!; ¡allá tú!*

2.2. Fórmulas comitivas

2.2.1. De promesa: *te doy mi palabra; palabra de honor.*

2.2.2. De amenaza: *¡te vas a acordar!; ¡ya te apañaré (yo)!*

2.3. Fórmulas directivas

2.3.1. De exhortación: *¡al grano!; tú dirás.*

2.3.2. De información: *con su permiso; ¿qué mosca te ha picado?*

2.3.3. De ánimo: *no te pongas así; no es para tanto.*

2.4. Fórmulas asertivas

2.4.1. De aseveración: *ni que decir tiene; que venga Dios y lo vea.*

2.4.2. Emocionales: *parece mentira; ¡Maldita sea!*

2.5. Fórmulas rituales

2.5.1. De saludo: *buenas tardes; ¿qué tal?*

2.5.2. De despedida: *hasta luego; vaya usted con Dios.*

2.6. Miscelánea formada las fórmulas que realizan actos de habla difíciles de etiquetar: *pelillos a la mar; más claro, agua.*

CAPÍTOL III

ELS VERBS COMUNICATIUS DE LLENGUA

1. El camp lèxic «verbs comunicatius»

El propòsit d'aquest treball és l'anàlisi descriptiva d'un corpus format per locucions de l'alemany i el català que presenten com a tret definidor un verb comunicatiu de llengua en la funció de nucli. Serà necessari, doncs, revisar i aclarir aquest concepte abans d'entrar en consideracions teòriques sobre la naturalesa i les classes de verbs que conformen aquest camp lèxic. Contràriament al que succeeix al món germanoparlant, on la recerca al voltant dels *verbs comunicatius*, *verbs de llengua* o *verba dicendi* ja compta amb una llarga tradició, al territori catalanoparlant i, per extensió, a l'àmbit hispànic resulta difícil trobar monografies dedicades específicament a aquesta mena de lexemes. Als països de parla alemanya, els primers estudis sobre els verbs comunicatius van aparèixer a les acaballes dels anys 60. Des d'aleshores, la recerca entorn d'aquest tipus de verbs s'ha escomès des dels punts de vista més diversos i, especialment en els darrers anys, s'ha convertit en punt de trobada de nombrosos lingüistes interessats a descriure les unitats del discurs a partir de les seues funcions pragmàtiques i sociolingüístiques. El fet que mai no haja existit un consens per a l'establiment d'una metodologia única i universalment vàlida per a una anàlisi integral i completa d'aquests verbs va fer que moltes de les primeres obres dedicades a la seua caracterització i classificació estigueren plantejades des de posicions força exclusivistes.⁷⁰ Així, alguns autors van decidir acostar-se al fenomen dels verbs comunicatius des d'una vessant purament sintàctica, deixant de banda qualsevol consideració de tipus semàntic, pragmàtic o comunicatiu (ENGELEN, B. 1969; ZIEBART, H., 1978, 1979); altres, pel contrari, van concentrar-se quasi exclusivament en els trets semàntics d'aquestes unitats, relegant els aspectes sintàctics a un pla molt secundari (ROLLAND, M. T., 1969; PETRONIJEVIC, B., 1985; HAPPE, C., 1986); i, finalment, trobem aquells que van optar per interpretar aquesta mena de lexemes a partir de les seues funcions pragmaticodiscursives,

⁷⁰ Cf. HERNÁNDEZ, J. (1993): 13.

menystenint sovint altres nivells de descripció essencials per a la comprensió del seu funcionament (WUNDERLICH, D., 1969; WÖRNER, M., 1978; HARRAS, G., 1983). Aquesta situació comença a canviar a partir de finals dels anys 80, quan diversos lingüistes (DONEY, A., 1986; SCHUMACHER, H., 1986; WINKLER, E., 1987; GEYKEN, A., 2001; o HARRAS, G. ET AL., 2004; entre altres) fan les primeres propostes per a un apropament a la classe lèxica dels verbs comunicatius realitzat partint d'una perspectiva integradora que incorpore els diversos nivells de descripció d'un lexema. Aquesta és, avui dia, la tendència més estesa.

Els estudis sobre els verbs comunicatius de les llengües hispàniques són, més aviat, escassos i es refereixen exclusivament a l'idioma castellà. Un fet que ens ajudaria a explicar açò és que, quan van començar a aparèixer les primeres obres d'aquestes característiques en altres llengües, el castellà ja comptava amb treballs lexicogràfics sobre altres parcel·les del vocabulari realitzades a partir de les idees d'E. Coseriu per a una semàntica estructural i, especialment, de la seua teoria dels camps lèxics.⁷¹ La primera obra important sobre els verbs de llengua de l'espanyol arribà de la mà d'A. Escobedo (1992). El repertori de lexemes catalogats i caracteritzats en aquest treball va servir de punt de partida per a obres posteriors (HERNÁNDEZ, J., 1993; M. AZNÁREZ, M., 2004) i és encara avui l'únic intent de descripció completa d'aquest camp lèxic en espanyol. Quant a la llengua catalana, direm que l'endarreriment que ve patint en aquest àmbit s'explica principalment per la situació d'exclusió de l'àmbit universitari que encara patia quan van començar a sorgir els primers estudis sobre l'estructuració del lèxic i els camps lexicosemàntics de les llengües romàniques. Açò afecta no només a l'àmbit que ens proposem estudiar ací –el dels verbs comunicatius–, sinó que s'estén a la resta de camps lèxics de l'idioma. Si excloem l'excepció que representen monografies com la de M. Villas (1994) i algunes aportacions aïllades sobre determinats camps lèxics en l'àmbit dialectal (FERRANDO, M. V., 1991; GIMENO, LL., 1995; BOSCH, A., 1999⁷²), a més dels diccionaris ideològics i temàtics que dediquen un apartat a aquesta mena de verbs (RODRÍGUEZ-VIDA, S., 1997; CUXART, R., 1999), el català no compta amb treballs específics ni recerques

⁷¹ Parlem, entre altres, de les monografies de R. Trujillo (1970), C. Corrales (1977), M. Trapero (1979), I. Corrales (1982) o M. A. Pastor (1990).

⁷² Ll. Gimeno fa servir al seu article la teoria de camps lèxics, que ell anomena *camp conceptuales*. A. Bosch s'hi refereix com a *camp lexicosemàntics*.

parcials sobre paradigmes lèxics ben delimitats que donen compte de la major part dels seus camps semàntics. Aquesta manca, no cal dir-ho, sembla força difícil d'esmenar avui dia, atesa l'escassa abundància de treballs de semàntica estructural en el nostre idioma en temps recents.

Per a la definició del concepte de *camp lèxic* acceptarem la formulació d'E. Coseriu (1981 [1977]: 146):

Un campo léxico es, desde el punto de vista estructural, un paradigma léxico que resulta de la repartición de un contenido léxico continuo entre diferentes unidades dadas en la lengua como palabras y que se oponen de forma inmediata unas a otras, por medio de rasgos distintivos mínimos.

Així doncs, un camp lèxic és una estructura paradigmàtica constituïda per unitats lèxiques que es reparteixen una zona de significació comuna i que es troben en oposició immediata les unes de les altres. Com el propi E. Coseriu havia afirmat en un treball anterior, una estructura paradigmàtica és un conjunt format per unitats lèxiques que es troben en oposició a l'eix de la selecció: «Il s'agit toujours des unités lexicales entre lesquelles on a le choix à un point donné de la chaîne parlée» (COSERIU, E., 1968: 8). Així doncs, un camp lèxic estarà format pel terme present en un punt determinat de la cadena parlada i els termes que la seua presència exclou: «Par exemple, la présence de rouge dans l'expression ceci est rouge exclut blanc, vert, jaune etc. (termes appartenant au même champ), mais non pas des termes tels que grand, petit, long, court etc., appartenant à d'autres champs» (COSERIU, E., 1968: 8).

El segon element important de la definició d'E. Coseriu es refereix al que ell ací denomina «un contenido léxico continuo» i que més endavant anomenarà la «zona de significación común» (fr. *zone de signification commune*). D'acord amb aquest autor, els elements que configuren un camp lèxic tenen una substància de contingut comuna, és a dir, una substància fonamental única per a tot el camp, que serveix de base a la naturalesa unitària d'aquest i l'oposa a altres camps. Aquesta substància pot expressar-se mitjançant un arxilexema o una frase que definisca el sema o els semes que corresponen a la intersecció dels sememes que integren el camp.

Finalment direm que, si bé la definició d'E. Coseriu contempla aquest aspecte de semblança o valor comú que comparteixen tots els membres d'un camp lèxic, també fa palès que l'estructuració del camp és possible, precisament, per l'existència de relacions d'oposició entre els elements que el conformen. Un camp lèxic és un sistema que pot ordenar-se en diversos subsistemes, que alhora tindran els seus corresponents arxisememes. L'ús dels semes ens permet establir oposicions distintives funcionals entre els membres del camp.

A mode de conclusió direm que un camp lèxic és un paradigma format per unitats que comparteixen una substància de contingut comuna i única. L'estructura interna del camp obeeix a la possibilitat d'establir oposicions significatives entre els seus constituents a partir d'unitats mínimes de significat.

L'aplicació d'aquesta noció de *camp lèxic* a les unitats que formen el paradigma dels verbs comunicatius ens permet observar tot un seguit de particularitats que caracteritzen aquests lexemes. Els verbs comunicatius, com a camp lèxic particular de qualsevol llengua, comparteixen una zona de significació comuna, corresponent a la intersecció de semes que formen l'arxisemema que defineix el camp. Alhora es tracta d'unitats d'un paradigma que s'oposen entre sí creant límits interns. La substància de contingut comuna que defineix aquest camp i l'oposa a altres camps lèxics correspon al tret distintiu o sema «produir un missatge» («produir un missatge verbal», en el cas del subcamp «verbs de llengua»), i formaran part d'aquest grup tots aquells lexemes verbals que presenten aquesta propietat. D'antuvi observem que aquest *continuum* de contingut es distribueix de forma diferent en cada idioma o sistema lingüístic. Així, parant esment de les llengües que ens ocupen, direm que en alemany, aquest espai nocional se'l reparteixen els verbs *reden*, *sagen* i *sprechen*, mentre que en català, aquesta funció correspon únicament a dues unitats: *dir* i *parlar*. Es tracta, en ambdós casos, de lexemes de caràcter general que tenen la particularitat de designar una situació en la qual un emissor expressa quelcom lingüísticament, però sense mostrar un lligam directe a un tipus d'esdeveniment concret, de relació entre emissor i receptor, de circumstància temporal o d'intencions per part de l'emissor. Són les unitats que presenten un significat més ampli i global de tot el

camp i es diferencien així d'altres verbs, que posseeixen semes distintius més específics.

Definim els *verbs comunicatius*, en un sentit ampli, com aquells que remeten a una situació en la qual un emissor produeix un missatge adreçat a un o més receptors i, més concretament, els *verbs de llengua*, com a subclasse dels verbs comunicatius, com aquells que designen una situació en la qual un emissor pronuncia uns sons corresponents a signes lingüístics d'una determinada llengua mitjançant els quals construeix un missatge adreçat a un o més destinataris. Deixem de banda, doncs, aquells verbs en els quals el sema «produir un missatge verbal» no és necessari, és a dir, aquells que designen accions humanes que poden realitzar-se de manera lingüística o no lingüística (*cantar/singen, expressar/äußern, publicar/veröffentlichen...*). Tanmateix, incloem en el nostre repertori verbs dubtosos com *confirmar/bestätigen, demanar/bitten, pregar/flehen, prohibir/verbieten*, que remeten a accions que poden realitzar-se mitjançant gestos i sense la necessitat d'emetre paraules. El motiu per incorporar-los a la nostra nòmina de verbs de llengua és que aquests lexemes indiquen comportaments lingüístics molt concrets i s'ha de parar esment que els gestos mitjançant els quals poden dur-se a terme aquestes accions són, en realitat, elements substituïdors de les paraules.

Com hem apuntat a l'inici d'aquest apartat, la recerca entorn dels verbs comunicatius als països de parla alemanya i al territori hispànic compta amb una certa tradició que ha de ser comentada abans de continuar amb la definició, caracterització i classificació dels verbs comunicatius i, més específicament, la subclasse lèxica formada per aquells lexemes que són la base de la nostra recerca: els verbs comunicatius de llengua.

2. La investigació recent al voltant dels verbs comunicatius

2.1. Estudis sobre els verbs comunicatius als països de parla alemanya

2.1.1. El contingut sintacticosemàntic dels verbs de llengua (M. T. Rolland, 1969)

M. T. Rolland va ser una de les primeres lingüistes a interessar-se per l'estudi dels verbs comunicatius alemanys en època moderna.⁷³ La seua obra principal (1969) és un intent d'establir el tret de 1646 verbs de parla (*Sprachverben*) des del punt de vista del seu contingut sintacticosemàntic. M. T. Rolland entén els *Sprachverben* de forma àmplia i, així, opta per incloure en la seua anàlisi tots els lexemes verbals relacionats d'algun mode amb la producció lingüística verbal:

Unter *S p r a c h v e r b e n* sind die Verben der sprachlichen Äußerung im weitesten Sinne zu verstehen; es sind nicht nur die Zentralverben „sagen“, „sprechen“, „reden“ und deren nächster Umkreis gemeint, sondern alle die Verben sind mitgemeint, die Sprache als wesentliche Bedingung einbeschließen. (ROLLAND, M. T., 1969: 7)

Per a la caracterització dels verbs comunicatius, M. T. Rolland parteix de la distinció dels dos tipus de contingut que es donen als lexemes verbals. Els verbs posseeixen, d'una banda, un contingut especial (*spezieller Inhalt*) –un d'autònom i específic, basat en el contingut lèxic del verb– i un altre general (*genereller Inhalt*) –que un verb comparteix amb altres unitats de la seua categoria i que té a veure amb les seues condicions d'ús i amb el tipus de subjecte i complements amb què pot combinar-se. Així, per exemple, la diferència entre *sich unterhalten* i *plaudern*, no la trobem en el contingut general (aquests verbs presenten múltiples semblances quant a contingut general: tots dos són verbs comunicatius que necessiten un subjecte, el seu objecte ha de ser igualment humà i estar introduït pel SP *mit jmdm.* i un objecte humans, i els circumstancials que el poden acompanyar seran aquells que responguen a preguntes com *quan?*, *on?*, *com?* o *durant quant de temps?*), sinó en el contingut específic (ROLLAND, M. T., 1969: 37-38).

⁷³ La pròpia M. T. Rolland (1969: 8-20) esmenta altres autors que anteriorment havien treballat sobre aspectes del contingut dels verbs de parla de diverses llengües tant des d'un punt de vista diacrònic i històric (E. P. Davis, 1923; H. Vogt, 1953) com sincrònic (J. A. Eberhard/O. Lyon, 1910 [1802]; Ch. D. Buck, 1915; R. Chatton, 1953; H. Kummer, 1955; etc.).

M. T. Rolland il·lustra el seu model per a la descripció del contingut dels verbs comunicatius amb aquest quadre (ROLLAND, M. T., 1969: 106):

Die Inhaltbeschreibung des Verbes

Der sich unter bestimmten Bedingungen verwirklichende eigentliche sprachliche "Tatbestand"		
Der eigentliche sprachliche "Tatbestand"	Die Bedingungen für seine Verwirklichung	
1. Das Grundelement	Eine bestimmte Ursache	Bestimmte Begleitumstände
2. Die Ausprägung des Grundelementes		
3. Die Beschaffenheit des ausgeprägten Grundelementes		
4. Die charakteristische Beschaffenheit des ausgeprägten Grundelementes		

Com ací queda palès, la descripció completa del contingut d'un verb passa per la consideració dels continguts específic i general, que determine tant els trets sintacticosemàntics inherents al verb en qüestió com les unitats susceptibles de ser incorporades al sintagma del qual és nucli i les circumstàncies en què pot ser emprat.

D'acord amb aquest esquema i en base a la diferenciació dels dos tipus de contingut esmentats, M. T. Rolland (1969: 108-113) distingeix dues classes de verbs comunicatius: aquells determinats principalment pel seu contingut especial i aquells determinats pel contingut general. L'ordenació dins cadascun d'aquests grups s'estableix a partir de criteris diferents en cada cas. Així, els verbs determinats pel seu contingut específic són caracteritzats a partir de trets com:

- (a) quins subjuntors poden introduir les proposicions subordinades que depenen d'aquests verbs (així, direm *erzählen, dass...*, però no *schildern, dass...*);
- (b) quins verbs modals poden aparèixer en les proposicions subordinades que depenen d'aquests verbs (així, una seqüència com *er teilt mir mit, dass ich...sollte* seria possible, mentre que no ho seria *er teilt mir mit, dass ich...wollte*);
- (c) quins substantius poden funcionar com a objectes d'aquests verbs (admetem *Neuigkeiten mitteilen*, però no *ein Unglück mitteilen*);

- (d) quins adjectius poden formar part d'un sintagma dependent d'aquests verbs (per exemple, *etwas als tatsächlich/gesundheitsschädlich/etc. mitteilen*).

Per la seua banda, els verbs determinats pel seu contingut general es classifiquen atenent a un doble criteri:

- (a) el tipus de subjecte i les formes verbals lligades a ell, incloent-hi la possibilitat d'alternança entre veu activa i passiva;
- (b) les unitats oracionals exigides pel verb, és a dir, aquells sintagmes que contenen les condicions situacionals necessàries per a la realització del contingut especial del verb.

De l'associació d'aquests dos continguts resulta un contingut global que defineix el verb i el seu comportament dins l'oració i ens permet fer inferències sobre el tipus d'unitats lingüístiques que l'acompanyaran i determinaran la seua utilització en el discurs.

2.1.2. La valència sintàctica i la distribució dels verbs comunicatius de l'alemany i el polonès (H. Ziebart, 1979)

Al seu principal treball (1979), H. Ziebart va tractar d'identificar les diferències i semblances en la valència sintàctica i la distribució dels verbs comunicatius alemanys i polonesos per a la seua aplicació en el terreny de l'ensenyament de l'alemany com a llengua estrangera. Amb l'objectiu d'establir les relacions entre els nivells semàntic i formal dels sintagmes que contenen verbs comunicatius, H. Ziebart analitza l'estructura superficial d'aquestes construccions:

Die möglichst exakte Beschreibung von Oberflächenstrukturen und das Erfassen syntaktischer Regularitäten stellt eine wichtige Voraussetzung für die Untersuchung der Beziehung zwischen Oberflächenstrukturen und semantischen Strukturen dar und die Aufdeckung von Überführungsregularitäten zwischen der logisch-semantischen und der formalen Ebene setzt die Beschreibung beider voraus. (1979: 11-12)

Per a la definició del camp lèxic dels verbs de llengua (ell sempre s'hi refereix com a *verba dicendi*), H. Ziebart parteix del fet que la distinció entre els elements que formen aquest conjunt i els d'altres camps adjacents no sempre resulta

senzilla i sovint els límits entre els camps semàntics és confús i difícil d'establir.⁷⁴ Així, aquest autor opta per una classificació dels verbs de llengua que contemple l'existència de dos tipus de lexemes: els *verba dicendi* que ho són en sentit estricte (*im engeren Sinne*) i els que ho són en sentit ampli (*im weiteren Sinne*). Els *verba dicendi* en sentit estricte es caracteritzen perquè el seu significat primari sempre està relacionat amb un acte de parla concret (*flüstern, reden, sprechen, sich unterhalten*, etc.). Aquests verbs tenen en comú la designació d'accions que només poden ser realitzades mitjançant l'activitat verbal. H. Ziebart distingeix dos subgrups dins aquesta classe: aquells que poden introduir el discurs en estil directe (*flüstern, sagen, sprechen*) i aquells que no poden fer-ho (*diskutieren, sich streiten, reden*).⁷⁵

La capacitat d'introduir el discurs en estil directe i indirecte és un criteri vàlid per establir subconjunts dins del gran grup dels verbs comunicatius en sentit estricte, però no serveix per marcar els límits entre aquests lexemes i els verbs comunicatius en sentit ampli, ni tampoc per diferenciar els verbs comunicatius d'altres categories contigües. Així, l'estil indirecte també pot ser introduït per un verb el significat primari del qual no designa una activitat lingüística explícita, com en el cas de *fühlen* a l'oració *Er fühlt: "Ich werde das schaffen."*

El grup dels denominats verbs comunicatius en sentit ampli, el conformen aquells lexemes el significat primari dels quals no apunta directament a la realització d'una activitat lingüística de caràcter comunicatiu. Es tracta, d'una banda, de verbs que anomenen accions que es realitzen mitjançant la producció oral o escrita d'un missatge (*antworten, berichten*) i, d'altra banda, aquells que, tot i que el seu significat primari no està relacionat amb una tasca lingüística concreta ni el seu ús està vinculat a la realització d'un acte de parla determinat, poden arribar a funcionar com a equivalents parcials dels verbs de llengua (*bemerken, entschuldigen, feststellen*). Dins del primer grup, H. Ziebart estableix una nova subdivisió entre aquells verbs que poden introduir el discurs en estil directe (*antworten*) i els que no poden fer-ho (*beklagen*). Aquesta distinció també

⁷⁴ «In der Tat bereitet die exakte Abgrenzung der *verba dicendi* zu anderen Bedeutungsgruppen der Verben einige Schwierigkeiten, zumal noch keine umfassenden Arbeiten zu dieser Problematik vorliegen [...] Zudem sind die Grenzen zwischen den Bedeutungsgruppen zum Teil fließend.» (ZIEBART, H., 1979: 2).

⁷⁵ Cf. HARTUNG, W. (1964): 98.

funciona dins del segon grup: hi trobem els lexemes susceptibles d'introduir l'estil directe (*bemerken*) i aquells que no poden introduir-lo sense més (*entschuldigen*).

A aquesta primera gran divisió, segueix una altra que pretén determinar quins subcamps conformen el grup i quins són els seus trets distintius. Segons H. Ziebart (1979: 3-4), la caracterització i classificació dels lexemes que formen el grup dels verbs comunicatius pot realitzar-se a partir de la consideració del seu ús en un entorn semàntic delimitat pels següents elements:

- (1) Agent: [+ humà] i obligatori: *Der Lehrer spricht*.
- (2) Destinatari I: *Der Lehrer spricht zu den Schülern*.
- (3) Destinatari II (objecte de l'enunciat): *Er spricht über den Stand der Prüfungsvorbereitungen*.
- (4) Contingut de l'enunciat: p.ex. *Er sagte die Wahrheit*.
- (5) Coagent (que participa en l'acte comunicatiu junt a l'agent): *Er sprach mit den Schülern*.
- (6) Instrument (la boca i altres instruments de parla; es troba implícit en el significat del verb).

Més enllà de la seua classificació dels verbs de llengua i la distinció que estableix en tres grans grups d'acord amb els trets semàntics d'aquests lexemes,⁷⁶ ens interessen els resultats del model d'anàlisi descriptiva proposat per aquest autor. Com a conclusió principal del seu estudi, H. Ziebart enuncia que les dificultats per a trobar equivalents perfectes en alemany i polonès no es deriven tant de la seua valència sintacticosemàntica com de les diferències de significat (més aviat, de l'amplitud de significat de cada verb), del seu comportament sintàctic i de les restriccions en la seua intercanviabilitat. Així, el grau d'equivalència de dos lexemes d'aquests idiomes pot determinar-se bastant acuradament observant la seua correspondència quant a valència sintàctica i distribució.

Das Problem der Äquivalenz deutscher und polnischer Verben besteht nicht nur bzw. in erster Linie in den Kasusverschiebungen, sondern vielmehr in dem z.T. unterschiedlichen Bedeutungsumfang der als Entsprechungen

⁷⁶ H. Ziebart distingeix tres tipus de verbs de llengua segons el seu significat: «1. "sprechen-Bedeutung" (Akzentuierung des Sprechvorganges – obligatorisch); 2. "sich unterhalten-Bedeutung" – Präsenz des Koagens; 3. Bedeutung nach der Inhalts- und Objektgerichtetheit des Sprechvorgangs.» (H. Ziebart apud HERNÁNDEZ, J., 1993: 16).

voneinander angegebenen Verben, der durch unterschiedliche syntaktische Umgebungen, durch unterschiedliche Selektionsbeschränkungen dieser Umgebungen, durch das Auftreten verschiedener semantischer Rollen (semantischer Umgebungen) signalisiert wird. (ZIEBART, H., 1979: 262-263)

H. Ziebart finalitza el seu treball enumerant tot un seguit de regularitats entre l'estructura profunda i la superficial, de les quals s'esdevé que no pot existir una correspondència absoluta entre dos verbs comunicatius en el nivell sintàctic i en el semàntic.

2.1.3. El camp lèxic dels verbs d'expressió oral (H. Schumacher, 1986)

Al seu diccionari de valències, H. Schumacher fa una classificació dels verbs alemanys en camps lèxics d'acord amb criteris onomasiològics. El seu objectiu és la descripció dels lexemes verbals i les seues variants, així com la determinació semanticodenotativa dels seus possibles actants, del seu comportament sintàctic i el seu entorn lingüístic habitual, per tal d'establir-ne una classificació jeràrquica. En una escala que va del significat més general a un de més específic, H. Schumacher (1986: 9-10) distingeix sis nivells de designació dels lexemes: (1) *Makrofeld*; (2) *(Verb)feld*; (3) *Subfeld*; (4) *Verbgruppe*; (5) *Subgruppe*; (6) *Verb*.

D'acord amb la taxonomia de H. Schumacher, la categoria verbal està composta per set macrocamps, entre els quals es troba el dels verbs d'expressió oral o, com H. Schumacher el denomina, els *Verben des sprachlichen Ausdrucks*.⁷⁷ Aquest es divideix alhora, en tres grans camps: [a] els verbs d'informació (*Verben des Mitteilens*); [b] els verbs de transmissió (*Verben des Übermittelns*); i [c] els verbs de discussió (*Verben des Diskutierens*).

L'autor defineix el macrocamp descrit com aquell format pels verbs mitjançant els quals produïm unitats semiòtiques lingüístiques. Aquestes unitats, tanmateix, només són una part relativament petita d'una macroestructura que aplega tots els verbs relacionats amb l'expressió lingüística. Els verbs d'expressió oral són,

⁷⁷ Els set macrocamps descrits per H. Schumacher són: (1) *Verben der allgemeinen Existenz*; (2) *Verben der speziellen Existenz*; (3) *Verben der Differenz*; (4) *Verben der Relation und des geistigen Handelns*; (5) *Verben des Handlungsspielraums*; (6) *Verben des sprachlichen Ausdrucks*; (7) *Verben der vitalen Bedürfnisse*.

doncs, exemplars per a altres molts verbs de comunicació que H. Schumacher exclou de la seua classificació. Parlem de lexemes que o bé tenen a veure amb la producció d'unitats semiòtiques no verbals (*gestikulieren, lächeln, weinen*) o bé es refereixen a la recepció d'unitats semiòtiques de caire lingüístic (*erfassen, hören, lesen*).

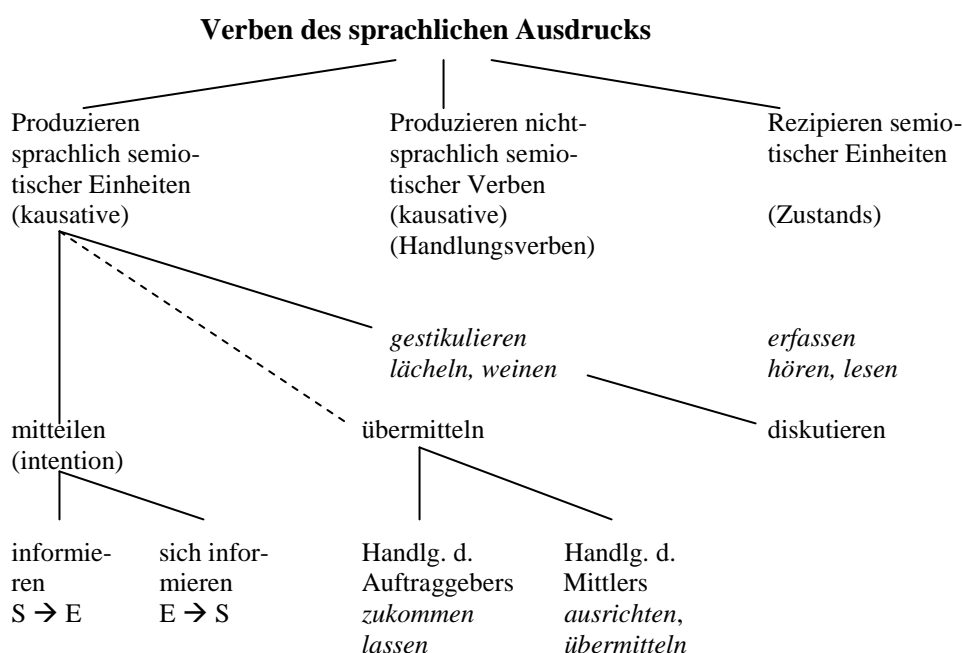
Partint del nombre de participants en l'acte comunicatiu i el rol que cadascun d'ells desenvolupa, H. Schumacher fa una primera distinció dels verbs d'expressió oral en monològics i dialògics. El darrer grup correspon als verbs de discussió, mentre que en el primer es situen els verbs d'informació i transmissió. Dins dels verbs d'informació trobem dos subcamps: el primer, format per lexemes el significat dels quals subratlla la intenció del parlant de donar a conèixer una informació (*mitteilen₁, bekanntgeben*); el segon, que abraça aquells verbs que recalquen l'existència d'un receptor al qual se li ha de proporcionar una informació (*informieren₁, benachrichtigen*). Els verbs de transmissió també es divideixen en dos subgrups: el dels verbs mitjançant els quals un emissor es serveix d'un intermediari per fer arribar una informació al receptor (*zukommen lassen, übermitteln₁*) i els que designen l'activitat duta a terme per aquest intermediari que transmet una informació al receptor per encàrrec d'un tercer (*ausrichten, übermitteln₂*). H. Schumacher resumeix la seua classificació dels verbs d'expressió lingüística i la seua divisió d'aquest macrocamp en els tres camps esmentats i els respectius subcamps en el quadre següent (SCHUMACHER, H., 1986: 666):

'Produzieren sprachlicher semiotischer Einheiten' <i>etw. äußern, formulieren, sprechen, schreiben...</i>			
'unilaterales Produzieren sprachlicher semiotischer Einheiten' <i>etw. sagen...</i>		'bi-/multilaterales aufeinander bezogenes Produzieren sprachlicher semiotischer Einheiten' <i>Meinungen austauschen</i>	
'direktes Transferieren von Informationen'		'vermitteltes Transferieren von Informationen'	
Verben des Berichtens <i>berichten, erzählen, schildern...</i>	Verben des Mitteilens <i>mitteilen, informieren...</i>	Verben des Übermittels <i>übermitteln, ausrichten...</i>	Verben des Diskutierens <i>diskutieren, besprechen, erörtern...</i>
			Verben mit spezi- fiziertem Mittel des Meinungsaustauschs <i>korrespondieren, konferieren...</i>
			Verben des Beratens <i>beraten, beratschlagen...</i>

Finalment, els verbs de discussió expressen que en una situació comunicativa dos o més participants s'intercanvien els papers de parlant i oient i donen el seu parer sobre una determinada qüestió (*besprechen, debattieren, diskutieren*). Davant la manca de criteris amb els quals diferenciar subclasses d'aquest grup de verbs, H. Schumacher solament dóna una pista per a una possible caracterització d'algunes d'aquestes unitats:

Auf eine Binnengliederung in Subfeldern ist verzichtet worden, weil sich keine hinreichenden Differenzierungskriterien aufweisen lassen. Es gibt hier lediglich tendenzielle Unterschiede zwischen Verben, bei denen die Behandlung des Themas eher kontrovers ist (*debattieren*), und solchen, bei denen der Meinungs austausch auf einem grundsätzlichen Konsens beruht (*erörtern*). (SCHUMACHER, H., 1986: 667)

Més enllà de la seua classificació i jerarquitització dels verbs de llengua, l'autèntic valor del treball de H. Schumacher rau en la seua descripció integral i exhaustiva d'aquesta mena de lexemes des dels seus diferents nivells de significació (sintàctic, semàntic, pragmàtic i textual) i el descobriment de 26 subgrups de verbs de llengua de l'alemany contemporani. La ingent tasca de descripció realitzada per aquest autor va ser un pas endavant considerable en la delimitació externa de la categoria i l'establiment de les relacions entre les unitats que la conformen. La localització d'aquesta classe dins el context general dels verbs d'expressió lingüística queda clarament reflectida en l'esquema que J. Hernández realitza a partir de les idees de H. Schumacher (HERNÁNDEZ, J., 1993: 21):

2.1.4. La descripció semàntica dels verbs que designen actes de parla (G. Harras/E. Winkler, 1994)

G. Harras i E. Winkler dissenyen un marc teòric per a la descripció semàntica dels verbs comunicatius, que elles genèricament anomenen *speech act verbs*, amb l'objectiu de crear una base de dades per a un diccionari de sinònims d'aquests tipus de lexemes en alemany. La finalitat d'aquesta obra serà no sols fer possible l'elaboració de llistes de verbs de llengua equivalents, sinó sobretot entendre millor les relacions semàntiques existents entre aquests lexemes i les seues semblances i diferències quant a funcionament sintàctic i distribució. El seu plantejament teòric per a la descripció semàntica d'aquestes unitats es basa en:

- (1) una sèrie de condicions per a la realització d'actes de parla com a domini de referència rellevant;
- (2) la introducció d'una noció de situació o, més aviat, d'un millor tipus de situació.

El seu punt de partida és la consideració que els usos performatiu i descriptiu dels verbs poden ser reduïts a la seua dependència del tipus de situacions en què es fan servir. Una situació comunicativa i els seus aspectes rellevants constitueixen les condicions d'ús mitjançant les quals podem definir un verb.

Partint de la idea que la descripció dels verbs i els actes de parla que s'hi associen depèn fonamentalment de les situacions en què es fan servir, G. Harras i E. Winkler comencen per definir quin ha de ser el marc global d'una situació comunicativa general (*a general type of resource situation*). Aquest marc haurà de servir de base per a posteriors diferenciacions semàntiques que permeten crear situacions comunicatives especials (*special types of resource situation*). I aquestes situacions constituiran, alhora, el marc per a la classificació dels diversos subtipus de verbs comunicatius o *speech act verbs*.

Tots els lexemes que denominem verbs designadors d'actes de parla comparteixen una base semàntica comuna, consistent en la possibilitat de ser emprats per a referir-se a una situació en què un emissor pronuncia un missatge amb un contingut semàntic adreçat a un receptor amb una certa intenció comunicativa. Aquest tipus de situació es defineix pels diferents rols que hi

prenen part: el rol de l'emissor, el del receptor i el rol de l'enunciat amb el seu contingut proposicional. A açò caldria afegir, a més, un quart rol corresponent a l'actitud comunicativa (la intenció) del parlant. Aquests quatre rols defineixen una situació comunicativa general, que, tanmateix, pot ser alterada per l'assignació de determinats atributs a cadascun d'aquests rols, donant així lloc a diferents tipus de situació comunicativa a partir dels quals es podran classificar i caracteritzar els diversos verbs que designen actes de parla.

Els atributs que poden aplicar-se a la descripció del contingut proposicional són de tres classes:

- (1) El tipus d'event designat, que anomenarem: estat (*Zustand*), esdeveniment (*Geschehen*), acció (*Handlung*), etc.
- (2) En el cas que es tracte d'una acció, l'atribut es referirà als agents, amb les denominacions: emissor (p. ex. *to promise*), receptor (p. ex. *to order*), emissor i receptor (p. ex. *to propose*) o altres persones.
- (3) La referència temporal, que pot ser: passat (p. ex. *to blame*), present o futur (p. ex. *to request*).

Pel que fa a l'actitud del parlant envers l'enunciat, G. Harras i E. Winkler en distingeixen cinc possibilitats:

- (1) L'actitud epistèmica, caracteritzada per predicats com *to take* o *to know for true/für wahr halten*. Ací trobaríem verbs com *to assert*, *lie*, *deny* o *ask*.
- (2) L'actitud volitiva, expressada pel predicat *want*, que trobem als mots *to request*, *to forbid* o *to warn*.
- (3) L'actitud judicativa, caracteritzada pel predicat *to grade*, que correspon al verb *to judge*.
- (4) L'actitud avaluativa, consistent a l'avaluació d'un enunciat com a bo o dolent (*good/bad*) i que trobem a unitats com *to praise* o *to disapprove*.
- (5) L'actitud emotiva, definida pel predicat *feel*, que és present a lexemes com *to lament*.

Quant a l'emissor i la seua perspectiva envers la interacció, existeixen dues formes de caracterització de la situació comunicativa:

- (1) Segons la posició de l'enunciat en l'intercanvi, aquest pot ser inicial (*to ask*), reactiu (*to deny*) o re-actiu (*to insist*).
- (2) Des de la consideració de les pressuposicions de l'emissor sobre els elements de la situació comunicativa existeixen diverses possibilitats, entre les quals es troben, per exemple, que el contingut de l'enunciat redunde en el seu benefici (*to request*) o en el seu perjudici (*to forbid*); que el receptor conega aquest contingut (*to ask*) o que no el conega (*to inform*); etc.

Finalment, també s'ha de prendre en consideració les pressuposicions del receptor sobre l'emissor, les seues intencions, la seua actitud comunicativa, la manera com jutja el seu interlocutor i el contingut proposicional del seu missatge i, en general, les circumstàncies que envolten l'acte comunicatiu, així com les relacions existents entre els interlocutors que hi participen.

Segons G. Harras i E. Winkler, l'avantatge d'aquest tipus de marc teòric semàntic rau en el seu triple ús:

- (a) Per a generar paradigmes lèxics (camps lèxics) d'una determinada llengua.
- (b) Per a mostrar l'estat de lexicalització d'una llengua. En aquest sentit és especialment valuós per al recull de fonts en l'estudi dels buits lèxics en l'àrea de les expressions comunicatives.
- (c) Per a realitzar estudis contrastius sobre els estats de lexicalització de diferents llengües.

2.1.5. L'operador CAUSA i la descripció semàntica dels verbs comunicatius (E. Winkler, 2001)

Per a la caracterització i delimitació del camp lèxic dels verbs comunicatius (*Kommunikationsverben*), E. Winkler recorre a un element que ja havien fet servir altres lingüistes en la descripció dels verbs relacionats amb actes de parla. Es tracta del paper que juga l'operador CAUSA (*CAUSE-Operator*) en la definició i composició semàntica d'aquest tipus de lexemes.

Primerament, aquest operador ha demostrat ser molt útil en l'anàlisi semàntica dels verbs causatius, és a dir, d'aquells que designen un procés en el qual un agent

motiva un determinat estat d'afers. E. Winkler (2001: 62) redefineix la noció de causalitat (*Kausation*) com la relació conceptual entre uns esdeveniments (o situacions). Aquesta relació expressa que un esdeveniment, que sempre té lloc en una determinada situació a la qual es troba inseparablement vinculat, en provoca una altra. Per a il·lustrar aquest concepte, Winkler utilitza la representació de la causalitat de G. A. Miller i P. N. Johnson-Laird (1976: 482):

CAUSE(S, S'): Something characterized by the statement S "causes" something characterized by the statement S' if:

- (i) HAPPEN(S)
- (ii) HAPPEN(S')
- (iii) Cause((i), (ii))

Un concepte estretament lligat a la causalitat és el d'agentivitat. Si, com s'ha apuntat, l'operador causa indica processos en què un agent duu a terme una acció que genera una situació concreta a la qual no s'hauria arribat sense la seua intervenció, s'ha de concloure que l'agentivitat té un paper primordial en la definició i diferenciació dels verbs causatius, en tant que ens indica quin tipus de CAUSA va associada a cada verb.

D'antuvi, E. Winkler fa una distinció entre el que ella anomena CAUSA agentiva i no-agentiva. La primera es caracteritza per contindre un agent corresponent a un humà que realitza una acció amb una intenció concreta. Una subdivisió dels verbs amb CAUSA agentiva seria possible entre aquells que es fan servir en un marc institucionalitzat i els que no. Exemples de CAUSA agentiva no institucionalitzada són:⁷⁸

Mary schließt die Tür zu.
Brutus ersticht Caesar.

La CAUSA agentiva institucionalitzada correspon a situacions oficials que tenen caràcter ritual, en les quals l'agent actua com a representant o delegat d'una institució. Exemples d'açò els trobem a:

Paul tauft das Schiff auf den Namen «Elisabeth».
Der Richter / Der Richter verurteilt ihn zu einer Geldbuße.

⁷⁸ Els exemples són d'E. Winkler (2001: 64-65).

Finalment, la causalitat no agentiva es dóna en situacions en què un esdeveniment o estat d'afers és el resultat d'una causalitat que no ha estat provocada per un agent tal com ací l'hem definit, és a dir, un individu que obra amb una intenció determinada. Exemples d'aquesta mena de causalitat són:

Der Wind schlägt die Tür zu.

Die Explosion zerbrach zwei Fenster.

La intencionalitat ocupa un lloc primordial en la descripció que E. Winkler fa de la causalitat. Si, a més, parem esment que altres autors com G. A. Miller i P. N. Johnson-Laird (1976: 479-484) consideren que la intencionalitat forma part del contingut semàntic dels verbs causatius, no resulta difícil traslladar aquest mateix concepte al camp dels verbs de comunicació, els quals es defineixen per la seua referència amb una situació determinada en la qual la producció d'un missatge lingüístic juga un paper predominant. El corpus estudiat per E. Winkler, el formen verbs que designen la presència d'un emissor, un receptor i un enunciat. A açò cal afegir l'actitud del parlant, tant pel que fa al contingut de la seua proposició com per les seues intencions comunicatives.

Per a la distinció dels significats dels verbs de llengua, s'ha de parar esment que sovint l'únic que els diferencia són les seues condicions d'ús relacionades amb una determinada situació comunicativa. Així, per a la confrontació d'aquests lexemes, caldrà quelcom més que la part formalitzable de la seua estructura sintàctica, i ací precisament és on entra en joc l'operador CAUSA. E. Winkler no integra aquest operador de manera formal en la seua anàlisi, sinó que considera que la seua expressió es troba implícita en la descripció semàntica dels verbs. Açò resulta evident en verbs que descriuen processos comunicatius resultatius, com ara *beleidigen*, *überreden* o *überzeugen*. En altres verbs, però, la causalitat també és present encara que siga de forma indirecta. És en aquells casos en què el parlant no pot controlar directament el resultat del seu intent d'assolir un objectiu lingüísticament.

Un altre element necessari per a la caracterització causativa dels verbs comunicatius té a veure amb l'aspecte categorial de la perspectiva, enunciat per primera vegada per M. Egg (WINKLER, E., 2001: 75) en 2000. Segons M. Egg, els

verbs de llengua, com a conseqüència del seu caràcter causal, remetent simultàniament a una doble situació, que té a veure, d'una banda, amb l'acció comunicativa i, de l'altra, amb el resultat que se'n deriva, és a dir, els canvis que es produeixen com a resultat de la realització d'aquesta acció. Per tant, aquests verbs poden classificar-se segons en quin d'aquests dos elements se centren. Com a exemple, comenta E. Winkler (2001: 75) que els verbs comunicatius generals i els expressius fan referència sobretot a l'execució de l'acte verbal, mentre que els declaratius i comissius estan focalitzats sobre els canvis provocats per aquest acte.

Les idees expressades per E. Winkler en aquest treball, que s'inscriuen en la línia d'investigació iniciada pocs anys abans a l'Institut für Deutsche Sprache (IDS) la finalitat de la qual era la descripció detallada del camp lèxic dels verbs de llengua, trobaran la seua realització en el diccionari de G. Harras et al. (2004), que comentarem a continuació. La variable de la causalitat esdevé, així, un factor bàsic per a determinar el contingut semàntic i pragmàtic d'aquest grup de lexemes i per establir les distincions entre els diversos subgrups que conformen la categoria.

2.1.6. La classificació pragmàtica dels verbs comunicatius alemanys (G. Harras et al., 2004)

El diccionari dels verbs comunicatius de G. Harras et al., de molt recent aparició, ha estat el resultat del projecte «Erklärende Synonymik kommunikativer Ausdrücke des Deutschen» iniciat a l'IDS a començaments dels anys 90.⁷⁹ L'objectiu d'aquesta recerca va consistir en l'elaboració d'una eina lexicogràfica on estigueren continguts tots els lexemes verbals que d'un o altre mode remetent a situacions en les quals un emissor expressa lingüísticament un missatge. Davant l'evidència que la seua pretensió inicial, és a dir, la recerca de sinònims absoluts entre els verbs comunicatius, resultava una tasca inútil, ja que sempre existeix la possibilitat d'enunciar situacions en què dues unitats lingüístiques no mostren una equivalència semanticoconnotativa, sintàctica i pragmàtica absoluta, aquestes autores van centrar la seua investigació en l'anàlisi de situacions concretes per establir quines funcions comunicatives hi tenien lloc i quins verbs o locucions

⁷⁹ Cf. HARRAS, G./WINKLER, E. (1994).

podien fer-se servir per a realitzar aquestes funcions. A més, açò permetria trobar sinònims que, si bé no comparteixen tots els trets semàntics en cadascun dels contextos imaginables, són intercanviables en l'execució de determinades funcions en situacions molt precises.

El tret comú dels verbs comunicatius és, segons aquestes autores, la referència a una situació de parla definida per quatre rols essencials: un emissor, un receptor, un enunciat amb un contingut proposicional i una determinada actitud i/o intenció per part de l'emissor. G. Harras et al. distingeixen set tipus de paradigmes d'aquests verbs, que podem resumir de la següent manera:

(1) *Allgemeine verba dicendi*: verbs comunicatius de llengua de caràcter general (*sprechen, reden, sagen, sich äußern*), que designen una situació en la qual un emissor expressa quelcom lingüísticament. El que singularitza aquests verbs és la seua manca de qualsevol lligam directe a un tipus concret d'esdeveniment, de relació entre emissor i receptor, de circumstància temporal o d'intencions per part de l'emissor.

(2) *Sprechaktverben*: verbs que designen actes de parla específics. Seguint la taxonomia de J. Searle (1976), classifiquen aquests verbs en:

(2.1) Representatius: les autores en fa una subdivisió en dos subgrups:

(2.1.1) Assertius: verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa un contingut que ell reclama com vertader (*behaupten, feststellen, richtig stellen*, però també *lügen o schwindeln*).

(2.1.2) Informatius: verbs que designen una situació en la qual l'emissor dóna a conèixer un estat d'afers al receptor (*benachrichtigen, beschreiben, erinnern, informieren, mitteilen*).

(2.2) Directius: són verbs mitjançant els quals l'emissor tracta de provocar una reacció determinada en el receptor. Dins d'aquest grup, G. Harras et al. distingeixen quatre classes de verbs:

(2.2.1) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa que el receptor ha de fer quelcom (poden tindre un significat

general, com *bitten*, *auffordern*, *flehen*, *mahnen*, o més específic, com *einweisen*, *verweisen* o *zurückrufen*).

- (2.2.2) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa que el receptor no ha de fer quelcom (*untersagen*, *verbieten*, *verwehren*).
- (2.2.3) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa que no vol que el receptor no faça quelcom (*erlauben*, *genehmigen*, *gestatten*, *zustimmen*).
- (2.2.4) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor pregunta al receptor (*fragen*, *nachfragen*, però també *sich erkundigen*, *sich informieren* o *vernehmen*).
- (2.3) Comissius: són verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa la seua intenció de fer quelcom en favor del receptor (*einwilligen*, *versprechen*, *zusagen*) o de no fer-ho (*ablehnen*, *verweigern*, *zurückweisen*).
- (2.4) Expressius: són verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa una actitud psicològica envers l'enunciat. Les autores n'estableixen sis subtipus:
- (2.4.1) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor fa una estimació de quelcom (*bewerten*, *einschätzen*, *klassifizieren*, *urteilen*).
- (2.4.2) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor fa una valoració de quelcom, la qual pot ser positiva (*anerkennen*, *ehren*, *gutheißen*, *loben*) o negativa (*blamieren*, *diffamieren*, *diskriminieren*).
- (2.4.3) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa la seua satisfacció amb quelcom (*sich bedanken*, *frohlocken*, *gratulieren*, *jubilieren*).
- (2.4.4) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa el seu enuig per quelcom (*fluchen*, *sich giften*, *schimpfen*).
- (2.4.5) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor expressa el seu pesar per quelcom (*bedauern*, *sich beklagen*, *wehklagen*, i també *kondolieren*).

- (2.4.6) Verbs de salutació, amb els quals l'emissor fa saber al receptor que és conscient de la presència i que el reconeix socialment (*begrüßen, grüßen*).
- (2.5) Declaratius: es tracta de verbs que designen una acció regulada institucionalment (*anklagen, entlassen, erklären, kündigen, taufen, verurteilen*).
- (3) *Gesprächs- und themenstrukturierende Verben*: verbs que designen una determinada estructuració de la conversa o del contingut propositiu d'aquesta. Ací les autores distingeixen dues subclasses:
- (3.1) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor influeix en la formació i estructuració de la conversa o en el tractament del tema de la conversa (*andeuten, erwähnen, hinzufügen, kommentieren*).
- (3.2) Verbs que designen una situació en la qual l'emissor es refereix a les intervencions o al contingut de les intervencions del seu interlocutor (*antworten, einhaken, einwenden, einwerfen*).
- (4) *Redesequenzverben*: verbs que designen les seqüències d'una conversa (*besprechen, debattieren, diskutieren, sich unterhalten*). Fan referència a tipus d'intercanvi lingüístic en què dos o més interlocutors assumeixen els rols d'emissor i receptor alternativament.
- (5) *Modale Kommunikationsverben*: verbs que designen diferents formes de producció de l'enunciat per part de l'emissor, les quals es poden referir al volum (*flüstern, schreien, überschreien*), l'articulació (*lispeln, murmeln, näseln, zischen*), l'entonació (*brabbeln, brummen*), la qualitat de veu (*krächzen, quäken*), el ritme (*herunterleiern, herunterrasseln, skandieren, stottern*) i la quantitat (*plappern, schnattern*).
- (6) *Mediale Kommunikationsverben*: verbs que designen els instruments que fa servir l'emissor per expressar un enunciat. Les autores distingeixen els verbs que apunten al mitjà oral (*rezitieren*), a l'escrit (*korrespondieren, schreiben, texten*) o la conversió de l'escrit en l'oral o viceversa (*diktieren, vorlesen*). Ací s'han d'incloure també els verbs que apunten a mitjans de comunicació

a través dels quals l'emissor transmet els seu missatge (*anrufen, faxen, simsen, telefonieren, telegrafieren*).

- (7) *Kommunikationseröffnende/-abschließende Verben*: verbs amb els quals s'indica l'inici (*anreden, ansprechen, sich an jmdm. wenden*) o l'acabament (*sich verabschieden*) de l'acte comunicatiu.

G. Harras et al. pretenen fer una caracterització exemplar i exhaustiva dels diversos tipus de verbs comunicatius. Així, després de la seua classificació per grups, que permet observar més clarament les semblances entre lexemes funcionalment i contextualment equivalents, realitzen un estudi individualitzat d'aquests verbs que contempla tots els possibles nivells d'anàlisi d'una unitat lingüística:

- (1) El comportament sintàctic: valència, possibilitats de realització dels diversos arguments del verb, restriccions transformacionals, etc.
- (2) El significat lèxic, que es descriu mitjançant una paràfrasi i una referència a les peculiaritats del context d'utilització del verb.
- (3) Les propietats pragmàtiques i restriccions d'ús derivades del context: ací es contempen fenòmens tan diversos com el valor performatiu d'un verb, la seua vinculació a un determinat registre estilístic o varietat dialectal, les particularitats sintacticosemàntiques d'un verb en relació als seus arguments, etc.
- (4) El tipus de situació comunicativa designada pel verb, la classificació d'aquest segons els criteris tot just esmentats i la seua posició dins la jerarquia dels verbs comunicatius.
- (5) Els sinònims, que poden ser emprats per realitzar una determinada funció en una situació comunicativa molt concreta.
- (6) Els antònims, dins dels quals no només s'inclouen els que tenen un significat contrari, sinó també aquells que indiquen un contrast parcial amb el verb en qüestió.
- (7) Un comentari sobre les possibilitats de substitució del verb per un sinònim i les restriccions contextuais que operen en cada cas concret.
- (8) Exemples, que mostren la seua utilització a partir de textos reals.

El diccionari de G. Harras et al. representa l'intent de definició, jerarquització i caracterització dels verbs comunicatius alemanys més important que s'ha fet fins els nostres dies. Els diversos nivells d'anàlisi que contempla i l'evidència lingüística en què basa les seues asseveracions provenen d'una observació crítica i exhaustiva de la llengua en el seu ús real i lligat a contextos situacionals concrets. És, doncs, una eina essencial per qui pretenga acostar-se al fenomen dels verbs de llengua des d'una perspectiva integradora que contemple aquests lexemes en la seua potencialitat formal, significativa, pragmàtica i discursiva. En tant que l'objectiu del nostre estudi és la descripció detallada del funcionament i utilització de les UFs locucionals amb verbs comunicatius de llengua de l'alemany i la seua correspondència amb construccions equivalents en català, prendrem com a punt de partida el model d'anàlisi desenvolupat per G. Harras et al. (2004) pel que fa a l'estudi de la forma, significació i funcions pragmaticodiscursives dels verbs que són nucli d'aquestes locucions.

2.2. Estudis sobre els verbs comunicatius al món hispànic

2.2.1. Una aproximació als verbs de llengua de l'espanyol (A. Escobedo, 1992)

Partint de les propostes d'E. Coseriu per a una descripció estructural del lèxic de les llengües romàniques, A. Escobedo dissenya un model per a l'anàlisi lexemàtica del camp «hablar» en espanyol. D'antuvi, aquest autor contempla les formes lèxiques exclusivament des del punt de vista del contingut i exclou de la seua anàlisi el pla de l'expressió, que només prendrà com a punt de referència per a la identificació de les unitats de contingut. Segons E. Coseriu,

La primera condición de una lexemática diacrónica (como, por lo demás, también de una lexemática descriptiva) es situarse desde el punto de vista del contenido como tal y considerar la expresión, justamente como expresión, es decir, únicamente como manifestación y garantía de la existencia de las distinciones léxicas. (COSERIU, E., 1981 [1977]: 25)

E. Coseriu classifica les estructures lexemàtiques identificables en el vocabulari d'una llengua en sintagmàtiques i paradigmàtiques. Dins d'aquest darrer grup distingeix, a més, entre estructures primàries i secundàries. Al seu entendre, un camp lèxic és un tipus d'estructura paradigmàtica primària formada

per lexemes que comparteixen una zona de significació comuna i es troben en oposició immediata amb la resta d'unitats del camp.

A partir d'aquesta definició i de l'adaptació que R. Trujillo (1970: 80-81)⁸⁰ fa dels principis d'estructuració de la substància lèxica del propi E. Coseriu, A. Escobedo (1993:12) caracteritza el *camp lèxic* com a paradigma constituït per unitats que comparteixen una substància de contingut comuna l'estructuració del qual és possible mitjançant l'establiment d'oposicions significatives entre els seus constituents a partir d'unitats mínimes de significat. Un camp lèxic és, així doncs, un sistema clarament delimitable que pot ordenar-se en subsistemes, que identifiquem mitjançant els respectius arxisememes.

A partir de l'evidència que aporta l'examen detingut d'un ampli corpus format per textos literaris de tots els gèneres, les definicions lexicogràfiques de les unitats que formen el camp i l'enquesta directa, A. Escobedo pretén establir la composició semàntica, el funcionament i la distribució d'un determinat sector del lèxic corresponent al que nosaltres anomenem verbs comunicatius de llengua. Per a açò aplica el model estructuralista proposat per E. Coseriu (1964, 1968). Segons A. Escobedo pertanyen al camp lèxic «hablar» totes les formes verbals que contenen, com a pertinent, el tret «emitir palabras». Açò permet descartar verbs relacionats amb la comunicació però que no s'adiuen pròpiament a aquest enunciat i que es situen dins l'anomenat *camp de dispersió* d'aquest camp lèxic. Atès que tot el camp està repartit en subsistemes, l'aplicació del sistema d'oposicions suara esmentat servirà per establir els subsistemes que el conformen i determinar els fets de neutralització que es donen entre els lexemes de cadascun d'aquests subgrups.

Per a la classificació d'aquests subsistemes, A. Escobedo para esment dels trets semàntics genèrics, que són diferents en cada camp lèxic. Dins del camp «hablar» són pertinents semes com la intransitivitat, la transitivitat i la reflexivitat. D'altra

⁸⁰ R. Trujillo apunta que la noció moderna del camp lèxic s'estableix sobre els següents supòsits:

- 1) L'existència d'una substància fonamental única per a tot el camp, que serveix com a base per a la naturalesa unitària d'aquest i que l'oposa a la resta de camps lèxics en què la llengua s'estructura.
- 2) L'organització de la substància en una sèrie d'unitats funcionals, parcialment idèntiques i parcialment diferents. D'ací prové la necessitat de l'anàlisi del contingut en semes o trets distintius mínims.
- 3) El joc d'oposicions distintives funcionals, semblants a les que es fan servir en la fonologia.

banda, aquest camp lèxic té una particularitat enfront dels altres consistent en el propi acte de la parla i el seu desenvolupament. Aquest acte consta de tres moments clarament delimitats: primer, la correcta fonació o emissió dels fonemes del sistema lingüístic emprat; segon, l'ús mateix del sistema lingüístic; i tercer, la utilització del sistema lingüístic per comunicar un determinat missatge (1992: 18).

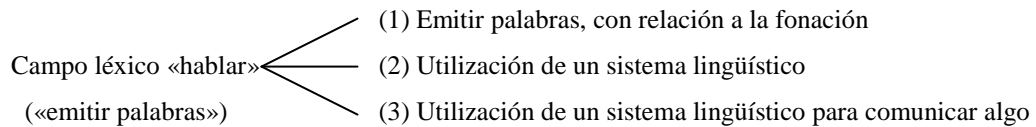
Al primer moment corresponen lexemes el contingut dels quals no apunta a la comunicació pròpiament dita, sinó més aviat al moment de la fonació. El contingut d'aquests verbs fa referència al pla de l'expressió (la substància de l'expressió). Es tracta de lexemes com *pronunciar*, *articular*, *balbucear* o *tartamudear*.

El grup corresponent al segon moment està encapçalat pel verb «hablar» i inclou tota un seguit d'unitats el contingut de les quals té a veure amb l'ús d'un sistema lingüístic en la nostra comunicació diària amb els altres. El tret definitori d'aquests verbs és que el seu contingut semàntic no implica cap missatge concret. En aquesta subclasse trobem unitats com *charlar*, *parrafear*, *conversar* o *rezar*.

El tercer grup, el formen verbs mitjançant els quals fem servir el sistema lingüístic en la nostra comunicació amb els altres. A diferència dels lexemes anteriors, el contingut d'aquests verbs fa referència a un missatge concret en la comunicació. En tots ells funciona, per tant, el classema «transitivitat». A aquesta subclasse pertanyen verbs com *decir*, *preguntar*, *contestar* o *comentar*. Aquest grup es distingeix del segon no només pels seus trets semàntics sinó també per una diferent distribució i comportament sintàctic.

Finalment, comenta A. Escobedo que existeix un subconjunt format per verbs que es troben a cavall entre els grups primer i tercer. Es tracta de lexemes el contingut lèxic dels quals indica una determinada manera de pronunciar i, alhora, implica un missatge concret. És el cas de *proferir* o *secretar*, entre altres.

La divisió proposada per A. Escobedo queda esquematitzada de la següent manera (ESCOBEDO, A., 1992: 19):

Estructurant el camp lèxic d'aquesta manera, A. Escobedo pot estudiar les oposicions semàntiques entre les unitats que els componen i la seua ordenació en sistemes i subsistemes. La confrontació dels tres grans subgrups es realitza oposant lexemàticament els respectius arxilexemes (és a dir, *pronunciar*, *hablar* i *decir*), atès que, en general, les diferències entre aquests verbs representatius són igualment vàlides per a cadascun dels lexemes que integren el subsistema corresponent. D'altra banda, dins de cada subsistema s'estableixen de vegades noves subdivisions en grups de lexemes definits, i amb freqüència neutralitzats, per verbs de contingut més general que funcionen com a arxilexemes de les respectives subclasses. A. Escobedo n'estableix una taxonomia i analitza les relacions estructurals que existeixen entre aquestes unitats. Finalment, examina els vincles es donen entre els subsistemes i les unitats que funcionen en dos o més d'ells.

El manual d'A. Escobedo representa l'intent més seriós de definició i classificació dels verbs del camp lèxic «hablar» en espanyol. Tanmateix, la seua proposta, que pren com a punt de partida les teories semàntiques estructurals d'autors com E. Coseriu o B. Pottier (1970), no esgota, al nostre entendre, les possibilitats de descripció d'aquestes unitats lèxiques i desatén aspectes importants per a la caracterització dels verbs comunicatius dins del discurs com són el nivell de l'expressió i els aspectes formals i pragmaticodiscursius d'aquests signes lingüístics. Tot i això, hem de reconèixer el seu inestimable valor com a eina essencial per al descobriment de les relacions existents entre unitats del mateix camp lèxic i, sobretot, diferències de caire semàntic que poden ajudar-nos a establir les raons de l'ús i la distribució d'aquests verbs en espanyol. El seu model de classificació a partir dels tres moments que formen l'acte de la parla constituirà la base per a treballs posteriors, com per exemple, les indagacions de J. Hernández (1993) sobre la semàntica dels *verba dicendi* en espanyol i alemany o els estudis sobre la fraseologia metalingüística amb verbs de llengua de M. Aznárez (2000, 2004).

2.2.2. El contingut semàntic dels verbs de llengua de l'espanyol i l'alemany (J. Hernández, 1993)

L'objectiu de J. Hernández és la descripció de macrostructures paradigmàtiques dels verbs comunicatius de llengua, que ell anomena *verba dicendi*, per a un estudi comparat del contingut i la distribució d'aquests lexemes en espanyol i els seus equivalents en alemany. Per a açò, comença per analitzar separatament la microestructura d'aquests verbs en tots dos idiomes a fi de determinar-ne el comportament sintàctic i fer-ne una caracterització semàntica i pragmáticoestilística. El model de descripció utilitzat és el que va proposar G. Wotjak (1989) per a una anàlisi integrativa-modular dels lexemes verbals en quatre nivells.

Dins del nivell I d'anàlisi, J. Hernández identifica, d'una banda (Ia), la fórmula arxisemèmica que aplega el contingut semàntic comú a tots els membres d'un grup i, de l'altra (Ib), fa una descripció dels arguments potencials de cada verb tant des del punt de vista semanticofuncional (agent, coagent, destinatari, instrument i contingut/objecte del discurs)⁸¹ com des del semanticodenotatiu. En el nivell II es presenten els semes modificadors de cada verb en contrast amb el grup a què aquest pertany. J. Hernández distingeix fins a 42 semes d'aquest tipus, entre quals podem citar, a mode d'exemple, [abwertend], [emotional], [oberflächig] o [unmittelbar]. En el següent nivell, es donen detalls sobre els actants potencials d'un verb des d'un punt de vista morfosintàctic i altres factors reveladors de la capacitat combinatòria del verb en qüestió. Per últim, el nivell IV recull dades complementàries sobre l'ús comunicatiu potencial d'un verb, com ara les marques estilístiques.

Per a l'anàlisi de la distribució i la freqüència d'ús d'aquests verbs en el discurs, J. Hernández utilitza el *Freiburger Korpus*, un corpus de l'alemany oral que en 1993 aplegava més de mig milió d'unitats lingüístiques de 224 texts transcrits. La comparació entre les possibilitats màximes de combinació d'aquests verbs i els exemples reals, a més de l'assiduitat de la seua aparició, en xifres

⁸¹ Cf. FILLMORE, CH. (1968); HELBIG, G. (1979); STARKE, G. (1984).

absolutes, permeten copsar les condicions d'utilització efectiva d'aquests lexemes i la seua freqüència d'ús.

Per últim, J. Hernández fa una distinció dels *verba dicendi* d'acord amb la seua prototipicitat, segons els seus trets sintàctics i altres propietats com, sobretot, la capacitat per transmetre una informació: identifica els (1) *verba dicendi* autèntics o exclusius, (2) situacionals, (3) ficticis i (3) pseudo-*verba dicendi*. El primer grup, el formen els verbs que en el seu significat primari remeten a un acte de parla o una conducta lingüística (*reden, erzählen, berichten*). Entre els situacionals es troben aquells que, tot i apuntar en principi a una conducta lingüística, poden canviar segons el context comunicatiu per posar l'èmfasi en una activitat no pròpiament lingüística (*afirmar, pedir; behaupten, bitten*). El tercer grup, el dels verbs de llengua ficticis, està compost per lexemes que, tot i indicar a accions properes a la producció lingüística, no constitueixen una activitat de parla (*gritar, cantar*). Finalment, els pseudo-*verba dicendi* són lexemes inadequadament denominats d'aquesta manera, ja que el seu significat primari no apunta a una conducta lingüística, encara que poden complir aquesta funció de forma indirecta en un context comunicatiu determinat. Per això, J. Hernández els qualifica de *verba dicendi* no autèntics, situacionals i il·locutivament transformables (*saludar, señalar; grüßen, zeigen*).

La classificació de J. Hernández ordena els *verba dicendi* en dos grans grups:

- (1) verbs de discussió (*Verben des Diskutierens*), dins dels quals es troba inclòs com a grup particular el dels verbs comunicatius;
- (2) verbs d'informació (*Verbens des Mitteilens*), que alhora es divideixen en:
 - (a) expressius;
 - (b) denominatius;
 - (c) cognitius;
 - (d) avaluatius;
 - (e) benefactius;
 - (f) volitius.

De l'estudi de J. Hernández s'extreuen elements importants per a la caracterització dels *verba dicendi*. Seguint la divisió que fa O. Lang (1978) dels verbs d'activitat cognitiva relacionats amb l'acte comunicatiu⁸² i davant

⁸² O. Lang distingeix entre aquests verbs, el factor comú dels quals és el sema [+ O'Kogn], els que designen la producció d'una unitat semiòtica de caire lingüístic i els que no ho fan. En el primer grup, caracteritzat pel tret [± O'Ling], es troben lexemes com *mitteilen, nennen, informieren*,

l'evidència extreta de la seua pròpia recerca, J. Hernández conclou que la representació arxisemèmica del grup que conté tots aquests lexemes correspon als trets [O'Kogn + O'Ling], on s'apleguen tots els verbs que designen la transferència d'un coneixement mitjançant l'expressió oral. La representació modular i anàlisi de les microstructures semàntiques permet establir quins semes modificadors particularitzen cada subgrup dels *verba dicendi* i diferencien els seus membres de la resta de verbs de la categoria. L'estudi es completa observant les descripcions dels significats dels verbs de parla de l'espanyol que comparteixen la caracterització [O'Kogn + O'Ling] en els diccionaris monolingües. L'observació dels trets semàntics d'aquestes unitats i la consideració de les seues restriccions combinatòries permet trobar equivalents precisos per als *verba dicendi* alemanys examinats per J. Hernández.

2.2.3. La fraseologia metalingüística amb verbs de llengua en espanyol (M. Aznárez, 2004)

La tesi doctoral de M. Aznárez, defensada molt recentment i encara pendent de publicació, representa el primer acarament amb la problemàtica de la fraseologia metalingüística de l'espanyol i l'anàlisi semanticopragmàtica de les locucions amb verbs comunicatius més exhaustiva que fins el dia d'avui s'ha fet en aquest idioma. En aquesta part del nostre estudi solament ens ocuparem de les seues consideracions sobre els *verbos de lengua*, com ella els denomina, deixat de banda, de moment, els seus criteris de classificació de les UFs, que farem servir més endavant en la nostra recerca.

Per a la seua caracterització semàntica dels verbs comunicatius, M. Aznárez es basa, d'una banda en la teoria dels camps lèxics d'E. Coseriu i, de l'altra, en els estudis d'A. Escobedo sobre els verbs de llengua de l'espanyol. Segons E. Coseriu, «un campo léxico es una estructura paradigmática constituida por unidades léxicas que se reparten una zona de significación común y que se encuentran en oposición inmediata las unas con las otras» (1981 [1977]: 170). Per

schreiben o *singen*; al segon grup trobem unitats com *gestikulieren*, *weinen* o *lächeln*, tots els quals contenen el sema [- O'Ling]. Entre els verbs del grup [O'Kogn + O'Ling], O. Lang encara fa una nova subdivisió entre verbs com *mitteilen* i *diskutieren*, que manifesten una expressivitat i una voluntat d'informar per part del subjecte, i *schweigen*, *singen* o *schreien*, que manquen d'aquestes dues característiques. (Cf. LANG, O., 1978: 61-85).

tant, els verbs de llengua, com a camp lèxic particular, comparteixen una zona de significació comuna o, en paraules d'E. Coseriu (1981 [1977]: 135), un *valor léxico común* o *valor de campo*, que marca els límits externs entre aquestes unitats i els lexemes pertanyents a altres camps. I, alhora, entre els verbs que formen aquest paradigma s'estableixen una sèrie d'oposicions funcionals que permeten establir els límits interns del camp. El contingut comú que delimita externament el camp *verbos de lengua* en espanyol queda definit per la característica o sema «emitir palabras» (irremeiablement unit a un subjecte amb el tret [+ humà]) i tots els verbs que continguen aquesta propietat formaran part d'aquest camp lèxic. Segons M. Aznárez (2004: 25), els lexemes de la llengua espanyola que cobreixen aquesta parcel·la de contingut són *hablar* i *decir*, que s'han de considerar com els dos verbs més representatius o arxillexemes, a partir dels quals s'estructura la comunicació lingüística en aquest idioma. Són, doncs, les unitats amb significat més ampli i global del camp. Açò explica també que siguin els verbs més presents en la fraseologia metalingüística, ja que, a diferència d'altres verbs amb semes distintius molt específics, *hablar* i *decir* són molt susceptibles d'aparèixer en contextos fraseològics que remarquen el seu caràcter general.

Per tal d'explicar la naturalesa arxillexemàtica d'aquest parell de verbs i, en particular, de *decir*, M. Aznárez (2004: 25-26) al·ludeix a la teoria del NSM (*Natural Semantic Metalanguage*)⁸³, segons la qual el verb *decir* és l'únic de la llengua espanyola que no pot parafrasejar-se o descompondre's en unitats més simples. Alhora, es tracta d'un lexema el significat del qual és essencial per explicar els significats d'altres verbs del seu camp lèxic i que no pot ser definit sense caure en la circularitat.⁸⁴ Direm, doncs, que el verb *decir* és, d'acord amb la teoria del NSM, l'arxillexema per excel·lència i la unitat prima (*prime*) que pot fer-se servir com a definidor de la resta de lexemes d'aquest camp en espanyol.

L'autora fa notar que la seua definició del camp lèxic *verbos de lengua* mitjançant el tret «emitir palabras» presenta una sèrie de dificultats. D'antuvi

⁸³ Cf. WIERZBICKA, A. (1996): 22-24.

⁸⁴ Apunta M. Aznárez (2004: 25) que descomposicions del significat d'aquest verb com «expressar verbalment» queden descartades, ja que representen una major complexitat a l'hora de realitzar anàlisis semàntiques. En aquest sentit, C. Goddard assenyala que «it would be no good to say verbally express, since using terms like express and verbally would be moving in the wrong direction: in the direction of increased complexity, rather than the other way around» (2002: 17).

trobem en espanyol una quantitat ingent de mots que mostren aquesta propietat semàntica els quals, tanmateix, no semblen remetre directament a una activitat comunicativa. M. Aznárez (2004: 26) proposa una distinció d'aquests verbs d'acord amb la delimitació que en fa O. Loureda (2003b: 41-42): en primer lloc, s'han d'excloure d'aquest camp lèxic tots els que designen accions humanes que poden ser lingüístiques o d'una altra mena. Així queden descartats, d'una banda, els que anomenen accions en què s'emeten sons humans que no necessàriament corresponen a sons articulats d'una llengua determinada (*cantar, chillar, gritar*) i, de l'altra, els verbs que denominen accions humanes que no indiquen ineludiblement una emissió de paraules (*aprobar, confirmar, expresar, publicar*), així com els verbs d'activitat intel·lectual (*creer, dudar, opinar, pensar*).⁸⁵

A banda de les propietats semàntiques, M. Aznárez també pren en consideració qüestions d'índole sintàctica. La inclusió d'elements sintàctics en la classificació dels verbs de llengua es fa a partir del concepte d'*esquema oracional sintacticosemàntic*, que l'autora agafa de J. Espinosa i que es defineix com:

un signo estático potencial, abstracto, completo e independiente de cualquier contexto y/o situación, que está construido al menos por un núcleo predicativo o por un núcleo predicativo y una serie de variantes intralingüísticas (alguien, algo, algún lugar, algún tiempo, algún modo...) a las que determina o por las que se ve determinado. (ESPINOSA, J., 1997: 25)

D'acord amb aquestes consideracions, el corpus de verbs de llengua de l'espanyol seleccionat per l'autora es divideix en tres subcamps fonamentals. El primer no està representat per cap arxilexema i es refereix a la manera d'emetre paraules, mentre que els altres dos corresponen als arxilexemes *hablar* i *decir*. Mentre el grup representat per *hablar*, el formen verbs la referència immediata dels quals es situa en l'emissor o emissors, el grup encapçalat per *decir* està constituït per verbs la semàntica dels quals se centra en l'enunciat.

L'estudi de M. Aznárez culmina amb una descripció detallada dels diversos subconjunts d'aquest camp lèxic tot parant esment dels seus principals semes i, més endavant, amb l'anàlisi de trets específics de cadascun dels verb com la seua distribució, comportament morfosintàctic i condicions reals d'ús en el discurs.

⁸⁵ M. Aznárez (2004: 26) indica que l'exclusió d'aquests verbs i la inclusió d'altres com *pedir, mandar* o *suplicar*, no és una incongruència. Si bé es pot demanar, ordenar o suplicar alguna cosa amb gestos, és a dir, sense la necessitat d'emetre cap mot, aquests gestos no deixen de ser signes substitutius de les paraules.

3. Proposta de definició i classificació dels verbs comunicatius de llengua en alemany i català

Definim els *verbs comunicatius de llengua*, en un sentit ampli, com aquells que remetent a una situació en la qual un emissor pronuncia uns sons corresponents a signes lingüístics d'una determinada llengua mitjançant els quals construeix un missatge adreçat a un o més destinataris. Com M. Aznárez (2004: 26) deixem fora d'aquest grup els verbs que designen formes d'expressió diferents a l'oral (*chatten, emailen*), aquells que assenyalen la producció de sons, els quals no corresponen a unitats d'un determinat sistema lingüístic (*singen, trällern*), i els verbs d'activitat intel·lectual (*denken, meinen*); però al contrari que aquesta autora, incloem verbs com ara *bestätigen, sich äußern, hinzufügen* o *zustimmen* sempre que aquests es facen servir per indicar una activitat relacionada amb l'emissió oral d'un missatge lingüístic.

L'acte de producció lingüística es troba fortament condicionat per les circumstàncies que defineixen la situació comunicativa en què té lloc: l'actitud de l'emissor envers el missatge, les seues intencions, les relacions existents entre emissor i destinatari, el canal, les convencions socials, el codi lingüístic, etc. Per tant, la definició dels verbs que formen part d'aquest camp lèxic vindrà determinada només en part pels seus trets semàntics. Especialment pertinents per a la seua anàlisi resulten els elements contextuais tot just esmentats a banda d'altres aspectes més pròpiament lingüístics com l'estructura argumental d'aquests lexemes i la seua distribució en el discurs, les relacions paradigmàtiques i sintagmàtiques entre aquests verbs i la resta d'elements del sistema (restriccions combinatòries; relacions de sinonímia, antonímia, polisèmia, hiponímia; etc.), les funcions pragmaticodiscursives associades a molts d'ells i les seues condicions contextuais d'ús (aspectes estilístics, temporals, socials, geogràfics, etc., de la utilització de determinats verbs comunicatius).

El nostre model d'anàlisi es basarà, sobretot, en les propostes G. Harras et al. (2004), que, com hem tingut ocasió d'observar, s'acosten al fenomen dels verbs de llengua des d'una perspectiva aglutinadora que conjumina aspectes de la forma i el significat d'aquests signes lingüístics amb altres relacionats amb el seu

funcionament dins el discurs i les peculiaritats d'una classe tan particular com la que formen els verbs amb contingut metalingüístic. Com aquests autors, el nostre objectiu consistirà a una caracterització dels verbs comunicatius que abrace tots els nivells de descripció i contemple aquests lexemes en tota la seua potencialitat funcional i significativa. No pretenem ací una descripció detallada de totes les unitats que formen part del camp lèxic dels verbs comunicatius de llengua en alemany i català, sinó que solament pararem esment d'alguns membres representatius de cada subclasse a fi d'establir els principals trets que els defineixen enfront de les unitats d'altres subgrups.

Seguint la nostra classificació, realitzarem una caracterització general dels diferents tipus de verbs de llengua i, a continuació, durem a terme l'anàlisi detallada d'algunes unitats exemplars de cada classe. No definirem cada tipus de verbs a partir dels seus trets semàntics particulars sinó mitjançant la descripció de les situacions comunicatives en què són utilitzats. Per a açò considerarem els sis principals factors mitjançant els quals G. Harras et al. delimiten les diferents subclasses de verbs comunicatius: (1) tipus d'esdeveniment que designen; (2) restriccions temporals; (3) el rol discursiu focalitzat (E = emissor; D = destinatari, receptor; P = enunciat); (4) actitud de l'emissor envers l'enunciat; (5) intenció comunicativa de l'emissor; (6) relació entre l'emissor i el destinatari.

A continuació passarem a l'estudi individualitzat dels verbs comunicatius alemanys i els seus equivalents en llengua catalana.⁸⁶ A fi de copsar els diversos aspectes dels seu comportament tant pel que fa al sistema de la llengua com el de la parla, considerarem quatre nivells d'anàlisi:

(1) la definició lexicogràfica de cada unitat, on pararem esment de les particularitats semàntiques, gramaticals i pragmàtiques d'aquests verbs recollides als diccionaris;

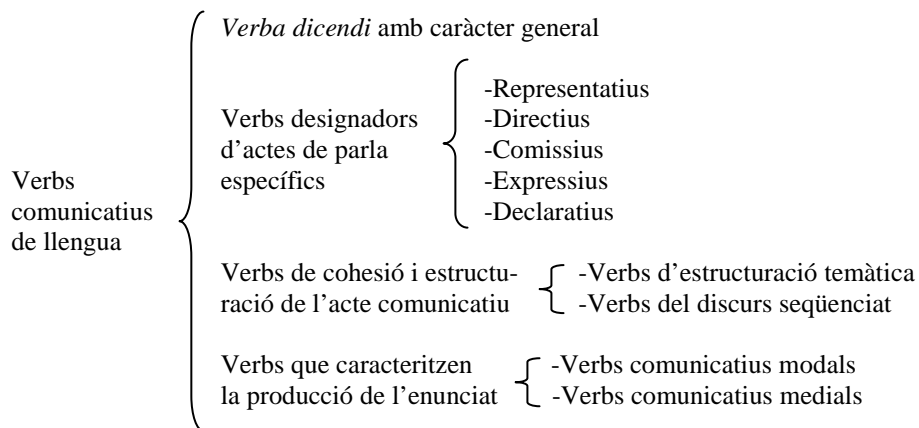
(2) l'estructura argumental bàsica, amb la consideració dels actants obligatoris i facultatius de cada verb i les implicacions sintacticosemàntiques que les variacions en la valència tenen en el discurs;

⁸⁶ No pretenem ací l'anàlisi individualitzada de cadascun dels verbs que conformen aquest camp lexicosemàntic. L'apèndix I recull tots els lexemes verbals inclosos en el corpus caracteritzats d'acord amb les accepcions que presenten en les locucions estudiades i una descripció de la seua estructura argumental quan funcionen com a unitats del discurs lliure.

(3) les funcions pragmaticodiscursives potencials de cada verb;

(4) les condicions específiques d'ús de cada verb, que vénen determinades per elements tan diversos com l'actitud de l'emissor i les seues intencions, els factors ambientals, la seua vinculació a un determinat registre estilístic o varietat dialectal, etc. Fem notar que en el cas dels verbs catalans polisèmics o amb variacions de significat motivades pel context, només podem esmentar dels usos i les situacions comunicatives en què poden actuar com a equivalents del verb alemany que prenem com a model.

Una representació esquemàtica de la nostra classificació dels verbs comunicatius de llengua, amb lleugeres variacions sobre el model de G. Harras et al. (2004: 9), que farem servir en la nostra anàlisi seria la següent:

3.1. Verbs comunicatius de llengua amb caràcter general

Entre els diferents tipus de verbs comunicatius de llengua, hi ha un petit grup format per aquells que es defineixen exclusivament a partir dels trets que caracteritzen el camp lèxic. Verbs com *sagen*, *reden* o *sprechen* en alemany i *dir* o *parlar* en català representen de forma molt exacta el que E. Coseriu denominava el *valor lèxic comú* d'aquesta classe de verbs, és a dir, el sema «emetre un missatge» i la vinculació a un subjecte agent [+humà]. Els verbs comunicatius de llengua o *verba dicendi* amb caràcter general, com a membres més representatius de la categoria, poden ser considerats com els arxilexemes a partir dels quals es defineixen i classifiquen la resta de verbs. Són les unitats amb significat més ampli i general del camp i amb menor nombre de semes restrictius. Aquest fet

possiblement ha propiciat la seua aparició en nombroses UFs de caire metalingüístic (*in Rätseln reden/sprechen, parlar pels colzes, dir a boca plena, etc.*) que subratllen el seu caràcter general.⁸⁷

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

SAGEN

(i) Definició:

Gedanken, Inhalte mit Worten vermitteln, zum Ausdruck bringen. (DUW: 1342)

(ii) Estructura argumental:

jemand sagt ((zu) jemandem) etwas

SN<Nom>, (SP / SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *sagen* té, en principi, una funció representativa. Es fa servir en situacions que indiquen que un emissor verbalitza un missatge adreçat a un oient o destinatari sense fer palesa explícitament cap actitud o intenció comunicativa. A més, és molt comú el seu ús com a verb introductor del discurs directe o indirecte per referir-se a un missatge expressat anteriorment pel propi emissor o per un altre individu de forma neutra (*Michael sagt, er komme um halb acht; Ich habe die Wahrheit gesagt*). D'altra banda, el caràcter general d'aquest verb permet la seua utilització per a introduir qualsevol mena d'acte de parla, sobretot quan va seguit d'una proposició subordinada. El contingut d'aquesta proposició ens indica de quin acte de parla es tracta en cada cas (*Der Arzt hat gesagt, ich sollte im Bett bleiben; Sie sagte, sie würde für mich etwas Leckeres kochen*). Poden utilitzar-se

⁸⁷ Cf. WUNDERLICH, D. (1969): 102; ESCOBEDO, A. (1992): 115-122; AZNÁREZ, M. (2000); AZNÁREZ, M. (2004): 25; HARRAS, G. ET AL. (2004): 27-33.

com a sinònims de *sagen* en determinades situacions comunicatives aquells verbs de llengua que en eixes situacions concretes presenten uns trets semàntics equivalents (*Der Sohn behauptete später, er hätte gerne Medizin studiert/Der Sohn sagte später, er hätte gerne Medizin studiert*). Quan el CD que acompanya *sagen* designa el resultat d'un acte de producció lingüística, podem substituir aquest verb per *sprechen* (*Ihr Kind kann schon mehrere Wörter sagen/Ihr Kind kann schon mehrere Wörter sprechen*).

Apuntarem, finalment que *sagen* no pot ser utilitzat performativament de forma explícita, sinó que s'utilitza per a formular actes de parla indirectes.

(iv) Restriccions d'ús:

Sagen és el lexema amb contingut més general i amb menor nombre de semes restrictius de tot el camp lèxic dels verbs de parla. La seua manca de referència explícita a una situació comunicativa determinada o unes funcions pragmàtiques molt concretes fan possible la seua aparició en tota mena de contextos. És molt comú la utilització de *sagen* com a introductor de l'estil directe (*Und dann hat sie „Halt die Klappe“ zu Michael gesagt; Schröder sagte: „Ich verneige mich vor den Opfern und ihren Angehörigen“*), encara que també es pot emprar amb l'indirecte (*Ich habe ihm gesagt, er solle damit aufhören*).

L'estructura argumental de *sagen*, la conforma un subjecte agent i un CD obligatori, a més d'un CI facultatiu. La funció de CI sempre correspon a un SN en datiu. La funció de CD, la pot desenvolupar o bé un SN en acusatiu o bé una proposició subordinada amb verb en forma finita. En el primer cas són diverses les categories que solen poden ocupar la posició del CD: quantificadors (*viel, wenig, alles*), pronoms amb caràcter indefinit (*das, etwas*), adjectius substantivats (*Bedeutendes, Unwesentliches, Wichtiges*), el mot *Wahrheit* (*die Wahrheit sagen*) o substantius referents a la producció lingüística (*Wort, Satz, Name*).

DIR

(i) Definició:

v. *tr.* Algú, fer conèixer (allò que pensa) per mitjà de paraules, o del llenguatge escrit o àdhuc d'un signe qualsevol. (DIEC: 628)

(ii) Estructura argumental:

dir alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *dir* té una funció fonamentalment representativa. Com *sagen*, es fa servir en situacions que indiquen que un parlant s'adreça a un oient per fer-li arribar un missatge. El caràcter neutre d'aquest verb i la manca de semes restrictius fan que el seu ús siga possible per a la realització de quasi qualsevol mena d'acte de parla (*M'ho va dir amb to amenaçant; Li va dir que complís les ordres immediatament; Em va dir que ho sentia molt*). És emprat molt sovint per introduir el discurs en estil directe o indirecte sense palesar cap actitud o intenció comunicativa de banda de l'emissor. Tal com indicàvem en el cas de *sagen*, *dir* no pot usar-se performativament de forma explícita. Els actes de parla formulats mitjançant aquest lexema són indirectes i la seua força il·locutiva es deriva del contingut de la proposició subordinada introduïda per *dir*.

(iv) Restriccions d'ús:

Dir és, junt amb *parlar*, el verb comunicatiu de llengua amb un significat més ampli i un menor nombre de trets semàntics específics del català. Les condicions d'ús que hem indicat per a *sagen* s'adiuen perfectament a la descripció que ara farem de *dir*, tant pel que fa a significat denotatiu com a valència sintàctica i fins i

tot en el referent a la situació comunicativa on la utilització d'aquest verb és més freqüent.

D'antuvi apuntarem que *dir* i *parlar* es fan servir com a hiperònims dels lexemes que comparteixen el sema «emetre un missatge». La diferència entre ambdós és de naturalesa semàntica i sintàctica. Mentre *dir* és un verb transitiu i no admet cap altre ús, *parlar* sol utilitzar-se intransitivament. Sols apareix acompanyat d'un CD, quan el contingut d'aquest remet a un codi lingüístic (*Miquel parla francès*). L'obligatorietat d'un CD que complete el significat de *dir* ens indica que el contingut d'aquest verb se centra, sobretot, en l'objecte de l'activitat lingüística; el significat de *parlar* al·ludeix directament a l'acte d'emetre un missatge lingüístic més que no al producte d'aquesta acció. Podríem dir que mentre la funció primària de *dir* és la representació, la de *parlar* és la comunicació.

Com a verb de caràcter general sense marques específiques de temps, espai, estatus dels participants en l'acte comunicatiu o funcions pragmàtiques definides, *dir* no té una situació comunicativa definida. Els complements que acompanyen *dir* són un CD obligatori, corresponent a P, i un CI facultatiu, que designa el rol de D. La funció de CD correspon bé a un SN (*Li vam dir tota la veritat; El meu nen va dir les seues primeres paraules als vuit mesos*) o una proposició subordinada (*Em va dir que me'n anés*) i la de CI, sempre la realitza un SP introduït per *a* (*Va dir a tothom que el xiquet era de Toni*).

Apuntarem, finalment, que l'estructura argumental d'aquest verb contempla la combinació «dir (a algú) de + PSubInf» (*Li han dit d'anar-se'n a Barcelona com a cap de planta*). En aquest cas, *dir* pren un significat semblant al verb directiu de suggeriment *proposar* (§ III.3.2.2.).

SPRECHEN

(i) Definició:

Sprachlaute, Wörter hervorbringen, bilden; sich äußern. (DUW: 1493)

(ii) Estructura argumental:

jemand spricht (etwas) (zu jemandem/mit jemandem) (von/über etwas)

SN<Nom>, (SN<Acus>), (SP), (SP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Tal com succeeix amb *sagen*, el verb *sprechen* no pot ser emprat performativament de forma explícita, sinó que es fa servir per a la realització d'actes de parla indirectes. La seua funció principal és la comunicativa, doncs remet directament a l'acte mateix d'expressar un missatge oral. A més, també té una funció representativa, ja que sol utilitzar-se per indicar un estat d'afers que l'emissor expressa com a vertader (*Der Kanzler sprach vor dem amerikanischen Kongress; Karen spricht zu Hause immer nur Deutsch*). El seu caràcter general i la manca de semes restrictius fan que pugui emprar-se per introduir diferents tipus d'actes de parla. Els complements del verb ens indiquen de quin tipus d'acte es tracta en cada ocasió (*Ich spreche von ganzem Herzen, wenn ich dir so etwas sage*).

(iv) Restriccions d'ús:

Les oracions en què s'utilitza el verb *sprechen* remetent a situacions en les quals un emissor adreça un o diversos enunciats a un o més destinataris. Sol emprar-se seguit d'un CRèg, corresponent al rol de P. Tanmateix, també és possible el seu ús sense complements. En eixe cas, la referència a D i P desapareix i *sprechen* s'allibera de qualsevol altre tret semàntic que no siga el sema general que defineix el camp lèxic: «producció oral d'un missatge lingüístic». Cal fer notar que aquest verb també es fa servir habitualment amb el significat de «dominar una llengua». Es tracta d'un ús especial i l'única situació comunicativa en què *sprechen* pot ser emprat transitivament (*Ihr Sohn spricht schon; Peter spricht Englisch*).

Encara que *sagen* i *sprechen* (juntament amb *reden*) solen presentar-se com els arxillexemes i els membres més representatius del camp lèxic «verbs comunicatius

de llengua», existeixen entre ambdós diferències notables pel que fa a comportament sintàctic i semàntic que sovint no permeten la intercanviabilitat d'aquests lexemes en contextos d'ús molt determinats. Quan *sprechen* va acompanyat d'un CD que designa l'objecte de la producció lingüística, pot ser substituït per *sagen*. Quan *sprechen* no va acompanyat de cap CD i designa el propi acte d'articular paraules, pot ser substituït per *reden* (*Die ganze Zeit spricht sie von einer besseren Welt / Die ganze Zeit redet sie von einer besseren Welt*). Quan l'objecte directe que acompanya *sprechen* es refereix a una determinada llengua, *reden* i *sprechen* no sempre poden intercanviar-se lliurement. Mentre *sprechen* assenyala tant la capacitat general de parlar una llengua com l'acte fer-la servir en un moment concret, *reden* només pot utilitzar-se en aquest darrer sentit. Així, en el parell d'oracions *Sie spricht fließend Französisch* i *Sie redet fließend Französisch*, la primera pot al·ludir tant al domini d'un idioma com a l'acte de emprar-lo en un instant concret, mentre que la segona oració solament pot interpretar-se en el darrer sentit.

Els lexemes *sprechen* i *reden* són igualment intercanviables quan els acompanya un SP que conté un SN referit al receptor (*Der Präsident hat lange mit den Delegierten gesprochen / Der Präsident hat lange mit den Delegierten geredet; Der Parteivorsitzende sprach zur Bundestagskommission / Der Parteivorsitzende redete zur Bundestagskommission*), l'espai (*Der Kanzler sprach vor der Ministerversammlung / Der Kanzler redete vor der Ministerversammlung*) o l'objecte del discurs (*Der Experte aus der EU-Kommission sprach über/von die/der bevorstehende Bildungsreform / Der Experte aus der EU-Kommission redete über/von die/der bevorstehende Bildungsreform*). En cas que la referència siga a un grup de destinataris o un lloc, també pot fer-se servir com a equivalent la locució *eine Rede halten* (*Der Kanzler hielt vor der Ministerversammlung eine Rede*). Quan el SP introduït per *zu* remet al destinatari, la utilització de *reden* és possible, encara que no gaire usual. D'altra banda, les construccions *sprechen/reden mit* (bidireccional) i *sprechen/reden zu* (unidireccional) no es combinen d'igual mode amb SP introduïts per *von* i *über* (HARRAS, ET AL., 2004: 30-31):

Der Kanzler sprach / redete zu seinen Ministern über die geplante Reform.
Der Kanzler sprach / redete zu seinen Ministern von der geplanten Reform.
Der Kanzler sprach / redete mit seinen Ministern über die geplante Reform.
 **Der Kanzler sprach / redete seinen Ministern von der geplanten Reform.*

PARLAR

(i) Definició:

v. *intr.* Algú, expressar el que pensa mitjançant el llenguatge articulat. || *tr.* Emprar per a expressar els seus pensaments (tal o tal llenguatge). (DIEC: 1357)

(ii) Estructura argumental:

parlar (de/sobre algú/alguna cosa) (a algú)

___, Subj, (CRèg), (CI)

___, SN, (SP), (SP)

(-Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *parlar* no porta associat cap valor pragmaticodiscursiu ni pot ser emprat performativament de forma explícita, sinó que es fa servir únicament per a la realització d'actes de parla indirectes. La seua funció principal és la comunicativa, doncs apunta directament a l'acte mateix d'expressar un missatge oral. El seu caràcter general i la manca de semes restrictius fan que pugui emprar-se per introduir diferents tipus d'actes de parla.

(iv) Restriccions d'ús:

Encara que el DIEC defineix *dir* i *parlar* de forma molt semblant, no podem considerar aquesta parella de verbs com a equivalents ja que no sempre és possible la commutació entre ells. Açò s'explica en gran mesura per la seua diferent distribució sintagmàtica. En primer lloc, *dir* és un verb transitiu que exigeix la presència d'un CD que indique l'objecte concret de l'activitat, mentre que *parlar* normalment s'utilitza com a intransitiu. Encara que és possible el seu ús transitiu, aquest sol ser de caràcter estilístic (*parlar meravelles d'algú*), ja que el seu contingut lèxic no demana un objecte concret i explícit. Un ús transitiu

especial de *parlar* és quan volem indicar que algú domina un idioma. Llavors es fa servir aquest verb i el nom de l'idioma en funció de CD (*Joan no parla alemany*). És més comú, però, la referència a l'objecte d'aquest verb comunicatiu mitjançant un SP introduït per *de* o *sobre* (*Parlàrem de tot el que ens havia succeït fins aleshores; Van parlar sobre coses intrascendents*).

L'estructura argumental d'aquest verb, la conformen el CRèg ja esmentat, referit a P, i un CI, corresponent a D. Tots dos tenen caràcter facultatiu (*Li va parlar dels seus nombrosos viatges*). Quan *parlar* s'utilitza en una situació comunicativa en la qual dos o més individus intercanvien els rols d'emissor i receptor alternativament, és habitual l'aparició d'un CC facultatiu indicant els interlocutors que participen en l'acte comunicatiu junt al subjecte de l'oració. Aquesta funció, la realitza un SP introduït per *amb* (*Volia parlar amb ell, però es negà a escoltar-me*).

3.2. Verbs designadors d'actes de parla específics

Els verbs que formen part d'aquest grup compten amb un major nombre de trets restrictius que els *verba dicendi* que tot just hem analitzat. Molts d'ells es defineixen a partir de la seua força il·locutiva i, per aquest motiu, són emprats amb freqüència per a la realització d'actes de parla molt concrets. Seguint la classificació clàssica de J. Searle (1976), distingim cinc classes verbs que s'adiuen als cinc tipus bàsics d'actes de parla: representatius, directius, comissius, expressius i declaratius.

3.2.1. Verbs representatius

Dins dels verbs representatius diferenciem essencialment dos subtipus. En primer lloc estan els verbs assertius, amb els quals l'emissor fa palès un estat d'afers que ell expressa com veritable. Ací trobem lexemes amb un significat general amb valor afirmatiu –com *behaupten*, *beteuern*, *feststellen* i *versichern*–, negatiu –com *lügen* i *schwindeln*– o altres amb significats més concrets com *zustimmen* (assertiu reactiu), *widersprechen* (assertiu reactiu negatiu) o *bestehen auf* (assertiu rereactiu). El segon subgrup, el formen els lexemes amb valor

informatiu, és a dir, aquells la principal funció dels quals consisteix en la transmissió d'una determinada informació per part de l'emissor. També ací hi ha verbs amb un significat més general com *berichten*, *erklären*, *erzählen*, *gestehen*, *informieren*, *mitteilen* o *nennen*, junt a altres que incorporen certs matisos semàntics, com *bekennen*, *beschreiben*, *fabulieren*, *predigen*, *suggerieren* o *verraten*, o altres amb restriccions d'ús molt concretes, com ara *ankündigen*, que només es pot emprar per referir-se a esdeveniments del futur.

A continuació pararem esment de dos lexemes prototípics d'ambdues formes de representació. Els verbs *behaupten* i *mitteilen*, que sovint es fan servir com a arxillexemes de les respectives subcategories, mostren clarament quines són les propietats generals de cada subclasse i manquen dels trets particulars que singularitzen altres elements amb unes condicions d'ús més específiques. La resta d'unitats del grup es poden definir per oposició a partir d'aquests dos termes genèrics.

BEHAUPTEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	E considera vertader P
Intenció de l'emissor:	donar a conèixer un estat d'affers que E formula com a vertader
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Mit Bestimmtheit aussprechen, überzeugt sagen. (DUW: 250)

(ii) Estructura argumental:

jemand behauptet etwas

SN<Nom>, SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció representativa assertiva. *Behaupten* pot ser utilitzat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb indica una situació en la qual l'emissor expressa un o més enunciats provocant que el destinatari guanye accés a una informació. A més, l'emissor reivindica implícitament la veritabilitat de la seua afirmació, la qual pot ser demostrada en cas que siga necessari.

(iv) Restriccions d'ús:

Encara que l'ús de *behaupten* sol implicar que l'emissor pretén que hom considere vertader el que ell afirma, sovint es fa servir aquest lexema per verbalitzar objectes o realitats per als quals no existeix una denominació concreta i generalitzada. Fórmules com *ich behaupte das jetzt mal so* indiquen que la veritabilitat o falsedat de l'enunciat encara ha de ser validada discursivament.

L'estructura argumental de *behaupten*, la configuren un subjecte agent i un CD, referent a P, obligatoris. La funció de CD sol realitzar-la una proposició subordinada (*Anatoli Kulikow behauptete, die Anschläge seien das Werk tschetschenischer Terroristen*), encara que també és possible l'ús d'un SN en acusatiu (*Spätestens seit Braudrillards Artikel in Liberation, der die Wertlosigkeit zeitgenossischer Kunst behauptete, diskutiert Frankreich "la crise de l'art"*), un pronom neutre com *das* o *dies*, i, menys freqüentment, una construcció d'infinitiu (*Das Kind wurde zum Tode verurteilt, weil es in seiner grenzenlosen Phantasie behauptete, Vögel machen zu können*).

Paga la pena assenyalar que el rol del receptor s'indica en les oracions amb *behaupten* com a nucli verbal a través d'un SP introduït per *gegenüber* en funció de CC. Aquest complement és facultatiu i no es realitza habitualment (*Den BGS-Beamten gegenüber behauptete die 31jährige, das Rezept "auf einer Party gefunden zu haben"*).

AFIRMAR

(i) Definició:

v. *tr.* Dir, declarar que (una cosa) és (oposat a *negar*). (DIEC: 48)

(ii) Estructura argumental:

afirmar (*alguna cosa*)

___, Subj, (CD)

___, SN, (SN / PSubFin / PSubInf)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció representativa assertiva. *Afirmar* pot i sol ser utilitzat performativament de forma explícita. L'ús d'aquest verb remet a una situació en la qual l'emissor proporciona una informació al receptor mitjançant la pronunciació d'un o més enunciats. Tal com succeïa amb *behaupten*, aquest verb porta implícita la creença per part de l'emissor que allò que afirma és vertader. Com observem a la definició del DIEC, el significat d'*afirmar* en català s'oposa al de *negar*. El contingut semàntic de *negar* podria expressar-se com «afirmar que quecom no és d'una determinada manera».

(iv) Restriccions d'ús:

El comportament sintàctic, semàntic i pragmàtic del verb *afirmar* s'adiu perfectament als trets amb els quals hem descrit *behaupten*. En totes dues llengües, aquests lexemes s'utilitzen per esmentar una situació en què un parlant articula un missatge lingüístic i, en fer-ho, provoca que l'oient tinga coneixença d'un estat d'afers determinat. Tal com succeïa amb *behaupten*, també ací hi ha implícita una reclamació de veritabilitat del parlant per a l'objecte de la seua afirmació. La referència als rols de destinatari i objecte de l'enunciació són igualment possibles en oracions amb *afirmar* com a nucli verbal, mitjançant la utilització dels mateixos recursos lingüístics que es fan servir amb *behaupten*.

L'estructura argumental d'*afirmar*, la conformen un subjecte agent i un CD obligatoris. El CD correspon a P i pot realitzar-se com a SN (*El venedor afirma el poder màgic d'aquest unguent*) o construcció d'infinitiu (*Afirma haver estat al Pol Sud*), encara que apareix preferentment en forma de proposició subordinada introduïda per *que* (*El conferenciant va afirmar que se sentia molt honorat de ser a Ciutadella*). D'altra banda, és possible la referència al rol del receptor mitjançant un CC facultatiu, que es realitza en forma de SP introduït per *davant (de)* (*Tot allò, ho va afirmar davant meu*).

L'evidència presentada podria portar-nos a considerar que *behaupten* i *afirmar* són lexemes plenament equivalents. Paga la pena, però, apuntar un aspecte sintacticosemàntic en què aquests verbs divergeixen. *Afirmar* és un verb polisèmic. Junt al seu ús com a verb transitiu amb el sentit de «dir o esmentar», també admet un ús intransitiu quan significa «assentir, dir que sí» (*Tothom esperava el moment que l'emperador afirmés amb el cap*). *Behaupten* és un verb transitiu que no pot emprar-se sense un CD explícit.

MITTEILEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	E coneix P
Intenció de l'emissor:	donar a conèixer a D un estat d'afers que aquest ignora
Relació emissor-destinatari:	E considera que D no coneix P

(i) Definició:

Jmdn. von etw., wovon man glaubt, dass es für ihn wichtig ist, in Kenntnis setzen;
jmdn. über etw. informieren, ihn etw. wissen lassen. (DUW: 1088)

(ii) Estructura argumental:

jemand teilt (jemandem) etwas mit

SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus>/ PSubFin, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció representativa informativa. *Mitteilen* pot ser utilitzat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb indica una situació en la qual l'emissor expressa un o més enunciats amb la intenció de transmetre una informació a l'oient o destinatari.

(iv) Restriccions d'ús:

El subgrup dels verbs representatius informatius està format per tots aquells lexemes el significat dels quals designa una situació en la qual un emissor posa una informació a l'abast del receptor mitjançant la verbalització d'un o més enunciats. Entre aquests verbs, *mitteilen* és el que presenta el caràcter més general i neutre i el menor nombre de semes restrictius. Així, el fem servir com a mot arxilèxic que dóna nom i aplega els trets bàsics de la categoria sense que la seua utilització estiga limitada a situacions comunicatives molt definides, com seria el cas d'altres verbs informatius com *benachrichten*, *informieren*, *instruieren* o *unterrichten*.

Apunten G. Harras et al. (2004: 78-79, 98-99) que *mitteilen* és un verb polisèmic que combina dos diferents variants de la funció representativa informativa. El seu primer significat es refereix a la mera transmissió d'una informació a un receptor, mentre que el segon, més especialitzat, apunta a l'acte de fer pública de manera oficial una determinada informació. Aquest darrer ús sol caracteritzar-se, entre altres factors, pel fet que l'emissor actua en representació d'una institució. També és habitual l'aparició de modificadors del tipus *telefonisch*, *schriftlich*, *offiziell*, per donar compte del mitjà de comunicació emprat o per recalcar el caràcter oficial del comunicat.

➤ *mitteilen*₁ = «Repräsentative. Informationsvermittlung. Nachricht»

Er hat uns seine neue Adresse mitgeteilt.

Ich muß Ihnen leider mitteilen, daß es mit der Auszahlung nicht geklappt hat.

➤ *mitteilen*₂ = «Repräsentative. Informationsvermittlung. öffentlich»

Er teilte (der Presse) mit, dass es keine neuen Hinweise gäbe.

Wenig später teilte der GM-Chef müdlich seine Kündigung mit, schriftlich reichte er sie am nächsten Tag nach.

En qualsevol dels dos casos, l'estructura argumental de *mitteilen*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatori, a més d'un CI facultatiu. El CD, referent a P, pot realitzar-se com a SN en acusatiu (*Der Vater teilt ihm das Geheimnis dieser Wiese mit*) o proposició subordinada (*Heute will der Finanzsenator mitteilen, ob die Ausschreibung wiederholt wird*). El CI, corresponent al rol de D, es realitza com a SN en datiu (*“Unendlich viele treten aus”, teilte er seinen erschrockenen Glaubensbrüdern im Westen mit*).

COMUNICAR

(i) Definició:

v. tr. Fer que un altre participi (d'allò que posseïm), fer que sigui comú a ell i a nosaltres, transmetre. (DIEC: 451)

(ii) Estructura argumental:

comunicar alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció representativa informativa. *Comunicar* pot ser utilitzat performativament de forma explícita. Es tracta del verb més prototípic d'aquest subgrup, doncs únicament al·ludeix a l'acció de transmetre una informació a un destinatari i manca de qualsevol tret definitori d'una situació comunicativa d'ús concreta.

(iv) Restriccions d'ús:

Comunicar és el verb arxilexemàtic del subgrup dels verbs representatius informatius mitjançant el qual definim la resta d'unitats que en formen part. El seu significat podem representar-lo amb el sema «transmetre una informació» i el fem

servir per indicar de manera neutra el propi fet de la transferència d'un missatge per part de l'emissor sense afegir cap referència a una determinada situació comunicativa. Pot substituir qualsevol dels lexemes amb significats més especialitzats i trets semàntics més específics que formen part d'aquest subcamp lèxic (*assabentar, comunicar, informar, revelar, etc.*) sempre que el contingut de la proposició introduïda per aquests verbs indique de quin tipus concret d'acte informatiu es tracta.

L'estructura argumental de *comunicar*, la conformen un subjecte agent i un CD, corresponent a P, obligatoris i un CI facultatiu, referit a D. El CD pot realitzar-se com a SN (*El Cardenal camarlenc va sortir al balcó i va comunicar la notícia*) o proposició subordinada (*Us comuniqui que hem acceptat la vostra sol·licitud de data 14 d'abril*). El CI és sempre un pronom en forma de datiu o un SP introduït per *a* (*En 1914, la família Güell comunicà a Gaudí que no continuaria finançant les obrs en curs i aquest va abandonar el projecte*).

INFORMAR

(i) Definició:

v. tr. Posar (algú) al corrent d'alguna cosa, donar-li'n notícia. (DIEC: 1056)

(ii) Estructura argumental:

informar (algú) (de/sobre alguna cosa)

___, Subj, (CD), (CRèg)

___, SN, (SN), (SP)

(+/-Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció representativa informativa. *Informar* pot ser utilitzat performativament de forma explícita. Al sema general «transmetre una informació» afegeix el tret «donar notícia a algú de quelcom que aquest desconeixia». Dins del subgrup del qual és arxillexema, representa l'element més neutre i mancat de trets restrictius.

(iv) Restriccions d'ús:

Informar pertany al grup dels verbs representatius informatius, del qual és arxilexema *comunicar*. Mentre el contingut semàntic de *comunicar* solament al·ludeix a la mera transmissió d'una informació, *informar* apunta, a més, a l'acció de donar coneixença a algú d'uns fets mitjançant l'emissió d'un enunciat. Alhora, *informar* encapçala un subgrup de significat més específic caracteritzat pel tret semàntic «donar a algú notícia de quelcom», que comparteix amb altres unitats com *assabentar*, *notificar* o *revelar*, que tenen un àmbit d'ús més restringit i presenten una major especialització semàntic.

L'estructura argumental d'*informar*, la configuren un subjecte agent obligatori i un CRèg i un CD facultatius. La funció de CD, designadora del rol de D, la realitza sempre un SN. La funció de CRèg, corresponent a P, pertoca sempre a un SP introduït per *de* o *sobre* (*Cada dia heu d'informar els vostres superiors de/sobre les persones que han sol·licitat revisions; Informàrem el departament de compres de/sobre les noves ofertes*), excepte en els casos de canvi i caiguda de preposició (*Diumenge passat, el diari Observer va informar que el 65% de la població donava suport als atacs aeris selectius*).

La utilització d'aquest verb en oracions en veu passiva és possible. Tanmateix, l'element tematitzat ací no és el contingut proposicional sinó el rol del receptor. Açò és conseqüència de la valència sintàctica d'aquest verb i el diferencia d'altres lexemes del subcamp lèxic com *comunicar*, *indicar* o *notificar*, que fan servir el CD i CI per designar, respectivament, P i D.

3.2.2. Verbs directius

D'acord amb la classificació de J. Searle, els actes de parla directius designen situacions en les quals l'emissor pretén que el destinatari faça quelcom:

The illocutionary point of these (directives) consists in the fact that they are attempts (of varying degrees, and hence, more precisely, they are determinates of the determinable which includes attempting) but the speaker to get the hearer to do something. (SEARLE, J., 1976: 11)

La pretensió del parlant d'influir en l'actuació de l'oient per aconseguir una determinada reacció pot veure's reflectida al discurs de formes molt diverses, que van des de modestos intents –com oferiments, invitacions o suggeriments– a temptatives força vehements –com insistir, ordenar o amenaçar–. Així, els verbs associats a la realització d'actes de parla directius formen un espectre molt ampli entre els quals s'inclouen lexemes que indiquen activitats tan variades com convidar (*einladen*), donar permís (*erlauben, genehmigen, gestatten*), demanar (*betteln, bitten, flehen, fordern, verlangen*), encomanar (*beauftragen, anweisen, verfügen*), ordenar (*anordnen, befehlen, gebieten, vorschreiben*), prohibir (*unterbinden, untersagen, verbieten*) i preguntar (*fragen, befragen, sich erkundigen, prüfen*). Encara que tots aquests verbs reflecteixen l'intent de l'emissor de dirigir la conducta del receptor perquè actue d'un determinat mode, cadascun d'ells designa un diferent tipus de relació entre emissor i receptor i entre emissor i missatge.

A continuació observarem alguns dels lexemes més freqüents i, alhora, més característics d'aquesta classe en alemany. Successivament pararem esment de *befehlen* i *erlauben*, que són exemples respectivament d'un intent més vehement i un altre més moderat d'influir en el comportament del destinatari per part de l'emissor, i *fragen*, que representa un tipus molt particular d'acte directiu de petició: la pregunta.

BEFEHLEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	futur
Rol discursiu focalitzat:	D
Relació emissor-enunciat:	E vol P
Intenció de l'emissor:	E vol que D realitze P
Relació emissor-destinatari:	E té l'autoritat per fer que D realitze P

(i) Definició:

Den Befehl, den Auftrag geben, etw. zu tun; zu einem bestimmten Zweck an einen bestimmten Ort kommen lassen. (DUW: 244)

(ii) Estructura argumental:

jemand befiehlt (jemandem) etwas

SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva d'ordre o comandament. *Befehlen* es pot fer servir performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb implica una situació en la qual l'emissor fa palès al destinatari el seu desig que aquest actue d'una determinada manera. D'acord amb el concepte searleà de *direcció de l'ajustament (direction of fit)*, ací és el món que ha d'ajustar-se a les paraules de l'emissor. És a dir, la realitat haurà de ser modificada per a respondre als desigs expressats pel parlant.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'un verb d'aquesta mena porta implícit el fet que l'emissor té l'autoritat per fer complir els seus desigs. Aquesta autoritat sol estar regulada institucionalment (per exemple, la utilització de *befehlen* està molt lligada a l'àmbit militar, encara que no n'és exclusiva). Així, l'ús de *befehlen* (i dels seus sinònims *gebieten*, *anordnen*, *kommandieren* i *verfügen*) està relacionat a situacions en les quals l'emissor manté una relació de superioritat respecte del destinatari o destinataris i ostenta l'autoritat suficient per fer-los complir els seus manaments. En el cas d'altres verbs com *fordern* o *verlangen*, aquesta suposada superioritat es posa de manifest de forma més atenuada i, en altres com *anflehen*, *betteln*, *bitten*, la posició de l'emissor és d'igualtat o, àdhuc, d'inferioritat. El grau d'autoritat d'un parlant en aquests casos es posa de manifest en la seua capacitat per comprometre l'oient a l'acompliment de la seua voluntat.

L'estructura argumental de *befehlen*, la conformen un subjecte agent i un CD, corresponent a P, obligatoris, a més d'un CI facultatiu, que fa referència a D. La funció de CD sol correspondre a un SN en acusatiu (*Die Uniformierten befehlen Gegenangriffe auf kroatische Stellungen*) o una construcció d'infinitiu (*Der*

General befahl seinen Soldaten, die Gefangenen zu erschießen), encara que també és possible com a proposició subordinada amb verb en forma finita. En aquest cas, la proposició estarà introduïda pel connector *dass* (*Ich befehle, dass ab 1 Uhr die Abfertigung jeglicher S-Bahn-Züge nach Berlin einzustellen ist*).

És habitual la utilització de *befehlen* per introduir el discurs en estil directe (*Und wenig später befahl der Kommandant: „Nimm deine Sachen und komm mit.“; „Komm her!“ befahl er*). També és molt comú l'aparició d'aquest verb en oracions veu passiva (*Im Wald wurde den Juden befohlen, ein Massegrab auszuheben*).

Indicarem, finalment, que d'acord amb G. Harras et al. (2004: 183) les ordres expressades mitjançant *befehlen* solen ser breus i formulades de manera concisa.

ORDENAR

(i) Definició:

v. *tr.* Prescriure, donar ordre (de fer quelcom). (DIEC: 1318)

(ii) Estructura argumental:

ordenar alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva d'ordre o comandament. *Ordenar* es pot fer servir performativament de forma explícita. Mitjançant l'ús d'aquest verb designem un tipus de situació en la qual l'emissor tracta de dirigir la conducta del receptor d'una determinada manera.

(iv) Restriccions d'ús:

Com ja hem indicat en el cas de *befehlen*, la utilització d'*ordenar* i els verbs directius de comendament que encapçala (*decretar, manar, prescriure*) va unit a un tipus de situació comunicativa molt concreta en la qual l'emissor fa servir la seua autoritat per influir en l'actuació del receptor. Es tracta, doncs, d'una relació asimètrica en la qual l'emissor es troba en un pla de superioritat respecte del seu interlocutor o interlocutors. Tot i que *ordenar* és un verb exemplar d'aquest subcamp lèxic, no estem d'acord a presentar-lo com a arxillexema, ja que conté un seguit de semes restrictius que limiten les seues possibilitats d'aparició en tota una sèrie de contextos comunicatius. Val a dir que les unitats que formen el subgrup de verbs directius de comandament en català mostren una gran diversitat. Coincideixen a apuntar una intenció per part de l'emissor i una referència a una acció que s'haurà d'acomplir en un moment futur semblants; però varien quant a la relació entre emissor i destinatari designada i la manera com el primer fa patent la seua autoritat per exigir la realització del seu manament. Entre els verbs que més s'adiuen al significat, distribució, freqüència d'ús i valència de *befehlen*, es troben *manar* i *ordenar* en català. *Manar* s'adiu perfectament al que hem apuntat per a *ordenar* des dels punts de vista semanticodenotatiu, sintàctic i pragmàtic. La principal diferència entre ells és de caire estilístic. Mentre *manar* és més comú en usos col·loquials i informals, la utilització d'*ordenar* apunta a un registre lingüístic elevat.

L'estructura argumental d'*ordenar*, la configuren un subjecte i un CD, corresponent a P, obligatoris a més d'un CI, referit al rol de D, facultatiu. La funció de CD solen realitzar-la o bé una proposició subordinada introduïda per *que* (*El metge li va ordenar que s'aixequés*) o bé una construcció d'infinitiu (*Han ordenat (de) retirar les parades no autoritzades*), encara que també pot correspondre a un SN (*Ordenaren l'evacuació dels ferits*). La funció de CI correspon sempre a un pronom en forma de datiu o un SP introduït per *a* (*L'agent va ordenar al conductor que sortís del vehicle*). Paga la pena comentar que, quan *ordenar* introdueix un període subordinat, la funció de subjecte d'aquesta proposició correspon al receptor (tant si el verb apareix en forma finita com si es tracta d'una construcció d'infinitiu).

La utilització d'aquest verb en oracions en veu passiva és possible encara que no gaire freqüent (*Li fou ordenat (de) tornar ràpidament a casa*). Amb *ordnen* és més habitual l'ús de construccions reflexives (*S'ordenà la retirada de les pancartes amb contingut racista*). Destacarem finalment l'alta freqüència d'aparició d'aquest verb com a introductor del discurs en estil directe i indirecte («*Emporteu-vos-el*», *ordenà el comandant*).

ERLAUBEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	futur
Rol discursiu focalitzat:	D
Relació emissor-enunciat:	E no vol que P no es realitze
Intenció de l'emissor:	E vol que D reconega que no vol que D no faça P
Relació emissor-destinatari:	E té l'autoritat per permetre que D realitze P

(i) Definició:

Die Zustimmung zu etw. geben; jmdm. die Möglichkeit, die Freiheit, das Recht geben, etw., was er gern tun möchte, zu tun. (DUW: 485)

(ii) Estructura argumental:

jemand erlaubt (jemandem) etwas

SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva d'autorització. *Erlauben* es pot fer servir performativament de forma explícita. Mitjançant l'ús d'aquest verb, l'emissor dóna a entendre que reconeix que la realització de P redunda en benefici de D i dóna el seu permís perquè P es duga a terme. Tal com succeïa amb *befehlen*, és el món extralingüístic que s'ha de modificar per ajustar-se als desigs expressats per l'emissor. Altres verbs d'aquesta mateixa subclasse són *billigen*, *einwilligen*, *genehmigen*, *gestatten* o *zustimmen*. Tot ells comparteixen la referència a un emissor dotat de l'autoritat

per consentir la realització d'una acció per part del receptor. Les diferències entre cadascun d'aquests verbs i la resta d'unitats del subgrup «verbs directius d'autorització» ve marcada tant per aspectes semàntics com per particularitats en el seu comportament sintàctic i matisos estilístics i pragmàtics.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'un verb d'aquesta subclasse porta implícit el fet que l'emissor té l'autoritat per fer complir el seu manament. A més d'una situació de superioritat de l'emissor enfront del destinatari, cal parlar esment de la intenció del primer que la seua decisió de permetre el compliment d'una acció redunde en benefici del darrer.

L'estructura argumental d'*erlauben*, la conformen un subjecte agent i un CD, corresponent al rol de P, obligatori, i un CI, referit al rol de D, facultatiu. La funció de CD sol realitzar-la un SN en acusatiu (*Der Arzt hat dem Kranken das Austehen nicht erlaubt*) o una construcció d'infinitiu (*Ich erlaube ihm, das Buch mitzunehmen*), encara que també és possible la seua aparició com a proposició subordinada amb verb en forma finita introduïda pel connector *dass* (*Die Polizei erlaubte nicht, dass die Demonstrierenden gegen das Rathaus marschierten*). La funció de CI sempre correspon a un SN en datiu.

La seua utilització en oracions en veu passiva també és força comú (*Hier ist das Rauchen nicht erlaubt*). Però, contràriament al que passava amb *befehlen*, *erlauben* no pot emprar-se per introduir el discurs directe. Un altre element que singularitza aquest verb (i altres, com *genehmigen*) i el diferencia d'altres unitats d'aquesta subclasse, com *billigen* o *einwilligen*, és la possibilitat de tematitzar el rol de D en les oracions que tenen *erlauben* com a nucli verbal (*Den amerikanischen Soldaten ist anscheinend alles erlaubt*).

PERMETRE

(i) Definició:

v. *tr.* Donar llibertat, no impedir (de fer alguna cosa). (DIEC: 1395)

(ii) Estructura argumental:

permetre alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin / PSubInf, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva d'autorització. *Permetre* es pot fer servir performativament de forma explícita. Mitjançant l'ús d'aquest verb, l'emissor dóna el seu consentiment perquè el receptor duga a terme una acció. Queda implícit en el significat d'aquest verb que la realització d'aquesta acció redunda en benefici del propi receptor.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'un verb d'aquest subgrup porta implícit el fet que l'emissor té la potestat d'autoritzar allò que el receptor desitja fer. Es tracta, doncs, d'una situació de superioritat de l'emissor envers el destinatari. Altres verbs pertanyents a la subclasse lèxica que *permetre* representa són, per exemple, *allerar*, *autoritzar* o *consentir*.

L'estructura argumental de *permetre*, la configuren un subjecte agent i un CD, corresponent a P, obligatoris i un CI facultatiu. La funció de CD sol acomplir-la un SN (*No permeten el consum d'alcohol en aquest local*) o una construcció d'infinitiu (*Els vigilants del museu et permeteren fotografiar aquell quadre?*). També és possible, encara que menys freqüent, la seua aparició com a proposició subordinada amb verb en forma finita introduïda pel connector *que* (*Després del tràgic accident, les autoritats no permeten que la gent es nade al pantà*). El CI, corresponent al rol de D, es realitza sempre com a pronom en forma de datiu o d'un SP introduït per *a* i molt sovint és tematitzat (*Als qui no portaven sabates, no els van permetre entrar*). La tematització del CD corresponent al contingut proposicional és possible, encara que no gaire freqüent (*L'excarceració dels presos polítics, la va permetre el jutge davant les pressions de la premsa internacional*).

FRAGEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	E vol conèixer P
Intenció de l'emissor:	E vol que D li revele P
Relació emissor-destinatari:	indeterminada
	E sap que D coneix P

(i) Definició:

Sich eine Antwort, Auskunft, Erklärung o. Ä., erwartend mit einer Äußerung an jmdn. wenden. (DUW: 569)

(ii) Estructura argumental:

jemand fragt (jemanden) ((nach) etwas)

SN<Nom>, (SN<Acus>), (SN<Acus> / SP / PSubFin), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva interrogativa. *Fragen* pot ser emprat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor s'adreça al destinatari amb una pregunta per a provocar que aquest li proporcione una determinada informació.

(iv) Restriccions d'ús:

Fragen és l'arxilexema del subgrup «verbs directius de pregunta». En determinades circumstàncies poden usar-se com a sinònims de *fragen* altres verbs d'aquest mateix subgrup com *befragen*, *nachfragen* o *sich erkundigen*. Tots ells remetent a situacions en les quals l'emissor produeix un o més enunciats amb els quals tracta d'aconseguir una contestació del destinatari, és a dir, condiciona l'actuació del seu interlocutor perquè faça el que ell li demana (en aquest cas, proporcionar una informació desconeguda per a l'emissor). D'altra banda, dins del subgrup que *fragen* encapçala també trobem altres verbs amb un significat més

especialitzat, com ara *interviewen*, *konsultieren* o *vernehmen*, que G. Harras et al. (2004: 220) caracteritza com «Direktive.fragen.Experte».

L'estructura argumental de *fragen*, la conformen un subjecte agent obligatori i dos CD facultatius. Cal fer notar que, tot i que *fragen*, pot ser utilitzat de forma intransitiva, no és gens habitual que manque una referència al receptor o el contingut proposicional de la pregunta (*Da fragst du noch; Sie wußten nicht die Antwort, aber keiner traute sich, zu fragen*). Els rols de P i D poden ser tematitzats i, de fet, és comú que açò succeeix. El tret distintiu d'aquest verb rau en el doble acusatiu que l'acompanya. Un primer CD fa referència al rol de D i es realitza com a SN o pronom en acusatiu (*Das solltest du den Arzt fragen*). El segon CD correspon a P i té tres possibles realitzacions: com a pronom neutre en acusatiu (*Frag es lieber deine Mutter*), com a SP (*Geh und frage nach dem Chef*) o com a proposició subordinada amb verb en forma finita. En aquest darrer cas, la subordinada apareix introduïda per la connector *ob* o per un pronom interrogatiu (*wo, wer, wann, warum*, etc.) i pot anar acompanyada d'un pronom neutre o del díctic textual *da* en funció de correlat (*In der Prüfung wurde danach gefragt, wann der erste Welt Krieg anfang*).

Farem notar, finalment, que és habitual l'ús d'aquest tipus de verbs anticipant el discurs en estil directe („*Woher hast du eigentlich deine Deutschkenntnisse?*“, *fragte er*).

PREGUNTAR

(i) Definició:

v. tr. Fer una pregunta (sobre alguna cosa o sobre algú). (DIEC: 1467)

(ii) Estructura argumental:

preguntar (alguna cosa / per algú) (a algú)

___, Subj, (CD), (CI)

___, SN, (SN / SP / PSubInf), (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció directiva interrogativa. *Preguntar* pot emprar-se performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor pronuncia un o més enunciats i, en fer-ho, tracta d'induir el destinatari a facilitar-li una informació.

(iv) Restriccions d'ús:

Preguntar és l'arxilexema del subcamp lèxic «verbs directius interrogatius». La seua definició es realitza mitjançant els trets semàntics bàsics que caracteritzen aquest grup i serveix alhora de punt de referència per a la descripció d'altres lexemes que en formen part. Termes com *consultar*, *inquirir*, *interpel·lar* o *interrogar* indiquen maneres especialitzades de preguntar que solament poden emprar-se en situacions comunicatives molt concretes. *Preguntar* manca de les particularitats significatives d'aquests mots i pot substituir-los sense que el sentit de l'oració es resenta sempre que en el contingut proposicional de la subordinada que *preguntar* introdueix es faça palès de quin tipus d'acte de parla concret es tracta. Les diferències entre *preguntar* i la resta de verbs esmentats són, principalment, de caire semàntic i estilístic (distint registre i grau de formalitat).

L'estructura argumental de *preguntar*, la configuren un subjecte agent obligatori i dos complements facultatius. El CI, corresponent al rol de D, es realitza sempre com a pronom en forma de datiu o SP introduït per *a* i apareix sovint tematitzat (*Li vaig preguntar si em podia deixar els diners*). El CD, que designa el rol de P, pot realitzar-se de formes diverses: com a pronom neutre (*M'ho preguntà mentre caminàvem pel parc*), un SN (*S'acostà una jove i ens preguntà l'hora*), SP introduït per *per* (*Em preguntà per mon pare*) o proposició subordinada introduïda per la conjunció condicional *si* o per un pronom interrogatiu (*qui*, *quan*, *com*, *per què*, etc.). En aquest darrer cas, és molt habitual que *preguntar* es faça servir per introduir el discurs en estil directe (“*Qui et va acompanyar?*”, *preguntà l'agent*) o indirecte (*Vull preguntar quan acabarà la reunió*).

Com en alemany, no és habitual la utilització d'aquest verb en passiva, tot i que és gramaticalment correcte en tractar-se d'un verb transitiu (*Li va ser preguntada l'edat*). Igualment, és possible, encara que no molt freqüent, l'ús de *preguntar* en construccions intransitives (*Qui no sap, ha de preguntar*).

3.2.3. Verbs comissius

D'acord amb la classificació de J. Searle (1976: 11), un acte de parla comissiu és aquell mitjançant el qual l'emissor es compromet a la realització d'una acció que redundarà en benefici del destinatari. La projecció de l'acció és cap al futur i la direcció d'ajustament és, tal com succeïa en el cas dels verbs directius, del món a les paraules (*world-to-words*), però en aquest cas és el propi emissor qui ha modificar la realitat per adequar-la a la seua afirmació.

Els lexemes inclosos dins el grup dels «verbs directius comissius» formen diverses subclasses que s'oposen entre si d'acord amb criteris semàntics, sintàctics, pragmàtics i estilístics. Segons la caracterització dels verbs comunicatius de G. Harras et al. (2004), podem establir l'existència de 6 tipus de verbs comissius: (1) de promesa (*geloben, schwören, sich lossagen, sich verpflichten, versichern, versprechen*); (2) reactius (que poden ser positius, com *einwilligen* i *zusagen*, o negatius, com *ablehnen* o *zurückweisen*); (3) d'oferiment (*anbieten, sich erbieten*); (4) d'acord (*absprechen, übereinkommen, vereinbaren*); (5) de garantia (*garantieren, sich verbürgen*); i (6) d'amenaça (*androhen, bedrohen, drohen*).

La nostra anàlisi es centrarà en dos dels verbs amb major freqüència d'aparició del grup que, a més, són representatius de dues de les subclasses esmentades per G. Harras et al.: *anbieten* i *versprechen*.

ANBIETEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	futur
Rol discursiu focalitzat:	E
Relació emissor-enunciat:	E s'ofereix per realitzar P
Intenció de l'emissor:	E vol fer saber a D la seua intenció de realitzar P
Relació emissor-destinatari:	indeterminada E es posa a disposició de D per a la realització de P

(i) Definició:

Jmdm. etw. zur Verfügung stellen und seine Bereitschaft dazu erkennen lassen; (sich anbieten) sich für einen bestimmten Zweck bereithalten, zur Verfügung stellen. (DUW: 127)

(ii) Estructura argumental:

jemand bietet (jemandem) etwas an

SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció comissiva d'oferiment. *Anbieten* es pot fer servir performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb implica una situació en la qual l'emissor posa quelcom a disposició del destinatari o s'ofereix per a la realització d'una acció favorable a aquest.

(iv) Restriccions d'ús:

L'ús d'aquest verb fa referència a un tipus de situacions comunicatives en què l'emissor pronuncia un enunciat per tal de fer saber al receptor la seua intenció de dur a terme una tasca (P) la realització de la qual cau dins l'àmbit d'acció del propi receptor i redunda en el seu benefici. El compromís assolit per l'emissor no és vinculant per al destinatari, que té la facultat d'acceptar o rebutjar aquest

oferiment. La principal diferència entre *anbieten* (i altres verbs d'aquest subgrup, com *sich er bieten*, *antragen* o *offerieren*) i verbs com *versprechen* o *sich verpflichten* rau, d'una banda, en el grau de compromís expressat per l'emissor, i de l'altra, en la llibertat concedida al destinatari perquè done la seua autorització per tal que l'emissor complisca les seues paraules. *Anbieten* presenta de forma general els trets semàntics que caracteritzen aquesta subclasse dels verbs comissius i pot considerar-se l'arxilexema i terme general no marcat. Altres lexemes com *offerieren*, *sich er bieten* o *antragen* mostren particularitats d'ús de caire principalment contextual. Així, la utilització d'*offerieren* és especialment freqüent dins l'àmbit comercial (*Das Hotel „Il Tirreno“ offeriert jeden Komfort für angenehme und erholsame Ferien*); *sich er bieten* s'empra exclusivament en registres elevats i denota un alt índex de formalitat (*Er erbot sich freiwillig, die Arbeit zu übernehmen*); i *jmdm. etw. antragen* es fa servir per expressar un alt grau de formalitat (*Er trug ihr an, diese lästige Angelegenheit für sie zu übernehmen*).

L'estructura argumental d'*anbieten*, la conformen un subjecte i un CD obligatoris i un CI facultatiu. El CD, corresponent al rol de P, presenta diverses formes de realització: com a SN en acusatiu (*Michael bot ihnen sein eigenes Haus an*), construcció d'infinitiu (*Ich bot ihm an, ihn im Wagen mitzunehmen*) o proposició subordinada amb verb en forma finita introduïda pel connector *dass* (*Anna hat mir angeboten, dass sie alles für mich regelt*). El rol de D apareix a les oracions amb *anbieten* en funció de CI i forma de SN o pronom en datiu (*Er bot der alten Dame seinen Platz*) i és tematitzat amb freqüència (*Deiner Schwester habe ich meine Hilfe tausendmal angeboten*). Aquest verb no admet un ús intransitiu. Tanmateix, sí és possible l'ús pronominal d'*anbieten*. Quan es fa servir d'aquest mode, l'emissor es posa a si mateix a disposició del receptor per a la realització d'una determinada tasca (*Karen hatte sich freiwillig angeboten, mir bei den Hausaufgaben zu helfen*).

OFERIR**(i) Definició:**

v. *tr.* Posar a disposició d'algú. (DIEC: 1305)

(ii) Estructura argumental:

oferir alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció comissiva d'oferiment. *Oferir* es pot fer servir performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb implica una situació en la qual l'emissor posa quelcom a disposició del destinatari o es compromet a realitzar una acció beneficosa per a aquest.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització del verb comissiu *oferir* remet a una situació comunicativa en la qual l'emissor es posa a ell mateix o posa quelcom seu a disposició del receptor. El seu interlocutor té la facultat d'acceptar aquesta proposició o rebutjar-la. *Oferir* mostra una equivalència plena tant pel que fa al seu significat com a l'estructura argumental i el comportament sintàctic de l'equivalent alemany *anbieten*.

L'estructura argumental d'*oferir*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatoris i un CI facultatiu. El CD, corresponent al rol de P, sol realitzar-se com a SN (*L'alcalde va oferir les instal·lacions municipals per fer l'acte*), encara que també pot aparèixer en forma de construcció d'infinitiu (*Ens van oferir (de) participar en aquell projecte*). El CI, referit al rol de D, es realitza bé com a pronom en forma de datiu (*Em va oferir un cigar*) o SP introduït per *a* (*Tu sempre*

t'ofereixes als necessitats). La tematització del CI sempre és possible, mentre que el CD sols es tematitza quan té forma de SN.

Finalment destacarem que, tal com succeïa en el cas d'*anbieten*, *oferir* també té un ús pronominal reflexiu amb el significat de «posar-se a disposició». Aleshores, l'estructura argumental del verb contempla un CD en forma de construcció d'infinitiu (*Miquel s'ofereix a acompanyar-te*) o de proposició subordinada amb verb en forma finita (*S'ha ofert que el facin servir com a conillet d'índies a l'hospital*).

VERSPRECHEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	futur
Rol discursiu focalitzat:	E
Relació emissor-enunciat:	E es compromet a realitzar P
Intenció de l'emissor:	E vol fer saber a D la seua intenció de realitzar P
Relació emissor-destinatari:	indeterminada E sap que la realització de P redunda en benefici de D

(i) Definició:

Verbindlich erklären, zusichern, etw. Bestimmtes zu tun. (DUW: 1722)

(ii) Estructura argumental:

jemand verspricht (jemandem) etwas

SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció comissiva de promesa. *Versprechen* es pot fer servir performativament de manera explícita. La utilització d'aquest verb remet a una situació comunicativa en la qual l'emissor posa quelcom a disposició del destinatari o s'ofereix per a la realització d'una acció favorable a aquest.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'un verb de la subclasse «Versprechen» remet a una situació en la qual l'emissor produeix un o més enunciats per fer saber al destinatari la seua intenció de realitzar una acció que redunde en el benefici d'aquest. Contràriament al que succeïa amb els verbs d'oferiment, ací l'emissor no demana el consentiment del destinatari per dur a terme l'acció enunciada. La principal diferència entre *versprechen* i altres verbs comissius com *anbieten*, *antragen* o *offerieren* rau en el grau de compromís adquirit per l'emissor. Mitjançant l'ús de *versprechen*, el parlant assumeix l'obligació de realitzar una determinada acció sense donar la possibilitat al destinatari de refusar el seu oferiment. Entre els verbs que G. Harras et al. (2004) inclouen dins del subgrup «verbs comunicatius comissius de promesa» es troben *geloben*, *schwören*, *sich verpflichten*, o fins i tot *sich lossagen*⁸⁸, com a negació d'una promesa. En aquest sentit podríem considerar *versprechen* com arxilexema i denominador general d'aquesta subclasse.

L'estructura argumental de *versprechen*, la conformen un subjecte agent i un CD obligatoris i un CD facultatiu. El CD, corresponent a P, sol realitzar-se com a SN en acusatiu (*Ich verspreche dir meine Unterstützung*) o com a construcció d'infinitiu (*Der Doktor hat versprochen, gleich zu kommen*). Menys freqüent, encara que possible, és la utilització d'una proposició subordinada introduïda pel connector *dass* (*Ich verspreche dir, dass ich nicht mehr rauchen werde*). La tematització del rol de P només és comú quan aquest apareix com a SN (*Diesen Tanz hat Frau Nelkenbrecher mir versprochen*). El CI, que designa el rol de D, sempre es realitza en forma de SN en datiu i pot ser tematitzat (*Mir hast du damals ewige Liebe versprochen*).

G. Harras et al. apunten l'existència d'altres verbs d'aquesta mateixa subclasse, mitjançant els quals s'expressa d'aquisició d'un compromís per part de l'emissor per dur a terme una acció en benefici del destinatari. Així, lexemes com *zusichern*, *zusagen* o *sich verpflichten* poden ser emprats com a sinònims de *versprechen* en

⁸⁸ G. Harras et al. caracteritzen aquest verb com «Kommissive.versprechen.Verzicht» (2004: 240).

determinades situacions comunicatives, com es podem veure a l'exemple següent (HARRAS, G. ET AL., 2004: 231):

Die Polizei verspricht, die Hinweise vertraulich zu behandeln.
Die Polizei sichert ihnen zu, die Hinweise vertraulich zu behandeln.
Die Polizei sagt ihnen zu, die Hinweise vertraulich zu behandeln.
Die Polizei verpflichtet sich, die Hinweise vertraulich zu behandeln.

La principal diferència entre *zusichern* i *zusagen*, d'una banda, i *versprechen*, de l'altra, té a veure amb l'ús obligatori del CI en el cas dels primers i facultatiu en el cas del darrer. D'altra banda, *versprechen* i *sich verpflichten* comparteixen la referència a l'assumpció d'un alt grau de compromís per part de l'emissor, que arriba a ser màxim en el cas de *sich verpflichten*.

Fem notar, finalment, que *versprechen* té una funció representativa assertiva quan es fa servir per indicar que algú fa una asseveració rotunda (*Ich verspreche dir, ich habe die Wahrheit gesagt*). Mentre per a la realització d'un acte comissiu sempre és necessària la referència a un fet del futur, *versprechen* s'usa per indicar actes representatius quan l'acció a què apunta es situa en el passat.

PROMETRE

(i) Definició:

v. *tr.* Obligar-se a fer, donar paraula de fer (alguna cosa), de donar o concedir (alguna cosa). (DIEC: 1485)

(ii) Estructura argumental:

prometre alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN / PSubFin / PSubInf, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció comissiva de promesa. *Prometre* pot utilitzar-se performativament de forma explícita. Fem servir aquest verb per indicar que l'emissor pronuncia un

enunciat mitjançant el qual es compromet a la realització d'una acció en favor del receptor sense donar l'oportunitat a aquest d'acceptar o refusar la seua proposta.

(iv) Restriccions d'ús:

El significat denotatiu i el comportament semàntic de *prometre* s'adiuen perfectament a allò que hem apuntat sobre *versprechen*. Fem servir aquest verb i la resta d'unitats del subgrup «verbs comunicatius comissius de promesa» en català per al·ludir a situacions en les quals l'emissor es compromet fermament a actuar en favor del receptor.

L'estructura argumental de *prometre*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatoris, a més d'un CI facultatiu. El CD, corresponent a P, sol realitzar-se en forma de proposició subordinada amb verb en forma finita introduïda pel connector *que* (*Li vaig prometre que vindria al seu aniversari*), encara que també és possible en forma de pronom neutre (*Li ho va prometre*), SN (*Li prometé l'últim ball*) o construcció d'infinitiu (*Va prometre acompanyar-me a l'hospital*). La tematització del rol de P no és un procediment gaire freqüent amb aquest tipus de verbs, però és possible en forma nominal i pronominal (*L'últim ball, li'l havia promès a son pare*). El CI, designador del rol de D, sempre es realitza com a pronom en forma de datiu o SP introduït per *a*. La seua tematització és un procediment força habitual (*A la seua filla, li va prometre deixar-li les terres*).

3.2.4. Verbs expressius

Segons J. Searle (1976: 12), els verbs expressius informen de l'estat psicològic de l'emissor especificat en la condició de sinceritat respecte de l'estat d'afers indicat en l'enunciat que aquest verbs introdueixen. Verbs expressius paradigmàtics serien, en anglès, *thank*, *congratulate*, *apologize*, *condole*, *deplore* o *welcome*. Un fet que singularitza aquests lexemes és la seua manca de direcció d'ajustament. En realitzar un acte de parla expressiu, el parlant no tracta d'adequar les seues paraules a la realitat ni pretén modificar aquesta per tal que s'ajuste a la seua predicció. D'altra banda, la veracitat de la propietat especificada en el contingut proposicional ha de ser pressuposada i s'ha de referir o bé a

l'emissor o bé al receptor. Finalment, cal fer notar que la vinculació temporal és diferent en cada cas segons de quin verb es tracte. Hi ha verbs sense indicació temporal implícita (*beurteilen, gutheißen, verklären*), altres que poden referir-se indiferentment a un període passat o actual (*sich bekennen*) i uns darrers que necessàriament han de remetre a una esdeveniment del passat (*beschuldigen, danken, gratulieren*). La major part dels verbs expressius pertanyen a aquest darrer grup.

G. Harras et al. (2004) distingeixen, a grans trets, 4 tipus de verbs expressius: (1) avaluatius; (2) emotius; (3) justificatius; (4) altres verbs expressius. Dins del primer grup podem diferenciar tres subtipus, segons es tracte de verbs que indiquen una valoració positiva (*beschönigen, gutheißen, preisen, verklären* o, fins i tot *schmeicheln*⁸⁹ i *schwärmen*), neutral (*bekennen, beurteilen*) o negativa (*diffamieren, kritisieren, verdammen, verwerfen*). A cadascun d'aquests subgrups serien encara possibles noves subdivisions. G. Harras et al. identifiquen un cas apart dins dels verbs expressius avaluatius. Es tracta del verb *beschuldigen*, mitjançant el qual l'emissor fa saber que considera el receptor o una tercera persona absent responsable de l'enunciat que expressa. Els punts de connexió entre *beschuldigen* i els verbs de valoració negativa com *vorwerfen* o *zurechtweisen* són evidents, doncs tots tres expressen la valoració negativa d'un esdeveniment passat en el qual el destinatari té una responsabilitat. La no inclusió de *beschuldigen* entre els verbs avaluatius s'explica perquè mitjançant l'ús d'aquests darrers el rol posat de relleu correspon a P, mentre que *beschuldigen* remet en primera instància al receptor (D), l'actuació del qual és censurada.

Dins dels verbs expressius emotius, G. Harras et al. diferencien els d'alegria o satisfacció (*jubeln, danken, gratulieren, beglückwünschen*), enuig (*fluchen, poltern, schimpfen*) i pena (*klagen, jammern, kondolieren, sich entschuldigen*).

Una tercera classe, la formen els verbs justificatius, caracteritzats per G. Harras et al. (2004: 299) com «Expressive.P angemessen». La utilització d'aquests verbs remet a situacions comunicatives en les quals un emissor l'emissor fa saber al

⁸⁹ G. Harras et al. caracteritzen *schmeicheln* com «Expressive.evaluativ.positiv.strategisch» (2004: 289).

receptor que una actuació passada realitzada per ell o per una tercera persona absent, que ha estat objecte de censura, està plenament justificada. Es tracta d'un grup molt reduït en el qual s'inclouen lexemes com ara (*sich / etw.*) *rechtfertigen* (*Der bayerische Kultusminister rechtfertigte sich für seinen Rücktritt; US-Präsident Bush rechtfertigt die Luftangriffe auf Jugoslawien vor einem Jahr*) o *sich verteidigen* (*Der Außenminister verteidigte seine politischen Initiative*).

L'últim grup correspon als lexemes que no poden ser inclosos en les categories anteriors. Ací trobem, per exemple, una sèrie de verbs mitjançant els quals l'emissor expressa la ridiculesa que li provoca el contingut de P (*spotten, necken, höhnen*). L'exclusió d'aquestes unitats del grup dels verbs avaluatius negatius respon al fet que, mitjançant l'ús dels verbs avaluatius, el destinatari posava de relleu principalment el rol de D, mentre que ací és el propi contingut proposicional (P) l'element focalitzat, el qual és descrit com a «ridícul» (*lächerlich*). Així queda palès als següents exemples, on figuren dos verbs de valoració negativa (*diffamieren, tadeln*) i dos dels caracteritzats per G. Harras et al. com «Expressive.lächerlich P» (HARRAS, G. ET AL., 2004: 310):

*Skrupellos diffamierte er seinen Gegner.
In aller Öffentlichkeit tadelte Postminister Wolfgang Böttsch (CSU) den Spitzenbeamten.
„Land unter“, spotten bereits einige Koalitionsmitglieder.
In Insiderkreisen wird gehöhnt, dass die Anbieter sich gewaltig verkalkuliert hätten.*

Un cas molt particular és el de *grüßen*, mitjançant l'ús del qual l'emissor dóna a entendre al receptor que és sabedor de la seua presència i el reconeix socialment. Per aquest motiu es situa molt prop dels verbs de cohesió i estructuració de l'acte comunicatiu i, més concretament, del subgrup referit als verbs d'obertura i tancament. La principal diferència entre aquests lexemes i *grüßen* rau en el fet que les oracions que tenen el verb *grüßen* com a nucli manquen de qualsevol contingut proposicional que no siga el que expressen les fórmules de salutació („*Guten Tag*“, *begrüßen die Soldaten*). El mateix pot dir-se dels verbs de comiat, com ara *sich empfehlen* o *sich verabschieden*.

Tres dels verbs expressius més representatius i amb major freqüència d'aparició serviran per il·lustrar la nostra exposició. Es tracta de *beurteilen* i

vorwerfen, verbs avaluatius amb caràcter neutre i negatiu, respectivament, i *gratulieren*, verb emotiu d'agraïment.

BEURTEILEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	E fa una valoració de P
Intenció de l'emissor:	E vol fer saber a D la valoració que fa de P
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Über jmdn., etw., ein Urteil abgeben. (DUW: 280)

(ii) Estructura argumental:

jemand beurteilt etwas (nach etwas) (als/mit etwas)

SN<Nom>, SN<Acus> / PSubFin, (SP), (SP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva avaluativa. *Beurteilen* no es pot fer servir performativament de manera explícita. Mitjançant l'ús d'aquest verb, l'emissor fa saber al destinatari la valoració que fa de P com a membre d'una determinada classe o categoria d'acord amb una sèrie de paràmetres o una escala d'estimació concreta.

Cal apuntar que tant *beurteilen* com altres lexemes que poden ser emprats com a sinònims en determinats contextos situacionals (*bestimmen, bewerten, einschätzen, klassifizieren*) són només en part verbs comunicatius, ja que es poden fer servir per indicar tant una determinada activitat mental com el propi acte de parla expressiu.

(iv) Restriccions d'ús:

Beurteilen és un verb representatiu del subcamp dels «verbs comunicatius expressius avaluatius» i pot ser identificat com l'arxilexema, ja que s'explica pels trets semàntics que defineix aquest grup i el delimiten d'altres subcamps dels verbs expressius. D'altra banda, manca dels semes específics que restringeixen les possibilitats de combinació d'altres lexemes expressius avaluatius. D'antuvi, *beurteilen* només fa referència a l'estimació que l'emissor realitza d'alguna cosa, sense implicar que aquesta siga positiva (com en el cas de *loben*, *preisen* o *schwärmen*) o negativa (com en verbs del tipus *tadeln* o *vorwerfen*). *Beurteilen* pot substituir aquests verbs sempre que el contingut proposicional de l'oració deixi clara la intenció comunicativa de l'emissor i l'estat psicològic en què pronuncia el seu enunciat. El valor neutre de *beurteilen* motiva que sovint vaja acompanyat d'adjectius i adverbis qualificatius que confereixen un caràcter positiu o negatiu a l'oració, com ara *richtig*, *optimistisch*, *positiv* o també *falsch* (*Erneut wurde der Saarbrücker kognitionswissenschaftliche Sonderforschungsbereich sehr positiv beurteilt*). Finalment direm que poden usar-se com a sinònims de *beurteilen* en contextos situacionals molt concrets lexemes com *einschätzen*, *bewerten*, *urteilen*, etc. Tots aquests mots presenten un major nombre de trets semàntics restrictius, els quals limiten les seues possibilitats d'utilització a situacions comunicatives molt determinades.

L'estructura argumental de *beurteilen*, la conformen un subjecte agent i un CD, corresponent a P, obligatoris i un CC facultatiu. La funció de CD poden realitzar-la un SN en acusatiu (*Etwas optimistischer beurteilt der Freiburger Gerhard Geckle, Fachanwalt für Steuerrecht, die Aussichten*), un pronom neutre (*Arbeitgeber und Angestellte beurteilen das ganz anders*) o una proposició subordinada introduïda bé per la conjunció condicional *ob* (*Die Landtagsabgeordneten müssen beurteilen, ob eine neue Steuerreform sinnvoll ist*) o per un pronom interrogatiu (*Der Ministerrat hat zu beurteilen, welches finanzielle Risiko auf die EU zukommt*). La tematització del rol de P és un procediment bastant freqüent, sobretot quan fem servir *beurteilen* per introduir el discurs en estil directe („*Theater muss sein*“, *beurteilte die Oberbürgermeisterin Beate Weber den Einsatz der Stadt für die Kultur*).

L'estructura argumental d'aquest verb no contempla la referència al rol de D. Tanmateix, sí preveu la presència d'un SP en funció de CC com a indicació de l'escala o criteri de medició emprat per avaluar P. Aquest SP està introduït per *nach* (*Vertragliche Schuldverhältnisse sind nach dem Recht zu beurteilen, das die Parteien ausdrücklich oder schlüssig bestimmen*), mentre que la classe o categoria dins la qual s'inclou P s'expressa mitjançant un SP introduït per *als* o *mit* (*Wir Sozialdemokraten beurteilen die Problematik der Elbegrenze als eine Problematik, die man pragmatisch lösen kann*).

JUTJAR

(i) Definició:

v. tr. Decidir quelcom a favor o en contra (d'algú, d'alguna cosa). || Ésser de l'opinió que (quelcom) és de tal o tal manera, té tal o tal qualitat, judicar. (DIEC: 1096)

(ii) Estructura argumental:

jutjar algú / alguna cosa d'alguna manera

___, Subj, CD, CPRed

___, SN, SN, SAdj

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva avaluativa. *Jutjar* no es pot fer servir performativament de forma explícita. Mitjançant la utilització d'aquest verb, l'emissor expressa el seu parer sobre alguna cosa i l'avalua d'acord amb uns paràmetres concrets.

Com assenyalàvem en el cas de *beurteilen*, tant *jutjar* com la resta d'unitats que formen part del subcamp «verbs comunicatius expressius avaluatius» (*apreciar, avaluar, estimar, valorar, etc.*) són només parcialment comunicatius, ja que es poden fer servir per designar tant una determinada activitat mental com el propi acte expressiu avaluatiu. D'altra banda, no hem d'oblidar que *jutjar* és un verb polisèmic que, en una de les seues accepcions, significa «sotmetre algú a judici».

(iv) Restriccions d'ús:

Mitjançant l'ús de *jutjar*, l'emissor dóna a conèixer al destinatari la seua valoració de P i fa palesa la seua actitud psicològica envers un fet de la realitat. El seu valor neutre (*jutjar* no implica que l'avaluació que fa l'emissor siga positiva o negativa) possibilita que el puguem fer servir com a arxilexema del grup dels verbs avaluatius i com a substitut de qualsevol dels membres d'aquesta subclasse en situacions comunicatives adients, és a dir, quan el contingut proposicional del missatge introduït per *jutjar* evidencie l'actitud i l'estat mental de l'emissor.

L'estructura argumental de *jutjar*, la configuren un subjecte agent, un CD i un CPred obligatoris. El CD, corresponent al rol de P, es realitza com a SN. La seua tematització és possible, encara que no molt habitual (*En Xavier, no el jutjàvem capaç de fer-ho*). La funció de CPred sempre correspon a un SAdj al·lusiú al CD (*Han jutjat molt positiva l'actuació dels bombers*).

Finalment apuntarem que, tal com déiem en referir-nos a *beurteilen*, el valor neutre de *jutjar* fa que sovint siga necessari l'ús d'un terme valoratiu que especifique l'avaluació que l'emissor fa de P. Així, és freqüent l'aparició d'adjectius i adverbis valoratius com *correcte, positiu, malament, òptimament*, etc., que revelen el sentit positiu o negatiu de l'oració.

VORWERFEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	passat
Rol discursiu focalitzat:	D
Relació emissor-enunciat:	E considera P censurable
Intenció de l'emissor:	E vol fer saber a D que considera P censurable. D és responsable de P.
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Jmdm. sein Verhalten, seine Handlungsweise heftig tadelnd vor Augen führen.
(DUW: 1763)

(ii) Estructura argumental:

jemand wirft jemandem etwas vor

SN<Nom>, SN<Dat>, SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva avaluativa negativa. *Vorwerfen* pot ser emprat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor fa saber al destinatari la seua valoració negativa d'una acció passada realitzada per aquest.

(iv) Restriccions d'ús:

Com hem assenyalat en parlar de *beurteilen*, alguns verbs avaluatius porten implícit un tipus molt concret de valoració, que pot ser positiva o negativa. Mots com *vorwerfen*, *vorhalten* o *zurechtweisen* són exemples de verbs expressius avaluatius de valoració negativa i mitjançant el seu ús, l'emissor dona a conèixer al destinatari el seu rebuig d'un fet del qual aquest n'és responsable. El rol de D és primordial en oracions amb aquesta mena de verbs, en les quals aconsegueix la funció de CI. Constitueix el centre de l'acció verbal i, consegüentment, és molt freqüent la seua tematització. La realització de D té lloc mitjançant un pronom o un SN en datiu (*Ihm kannst du nichts vorwerfen; Dem Ministerpräsidenten wurden Amtsmissbrauch und Korruption vorgeworfen*).

El rol de P aconsegueix en aquestes oracions la funció de CD i té diverses possibles realitzacions: un pronom o SN en acusatiu (*Sie warfen dem Bürgermeister Passivität vor*), una construcció d'infinitiu (*Das Gericht warf Kanther vor, als späterer CDU-Chef von Hessen wissentlich falsche Rechenschaftsberichte unterzeichnet zu haben*) o una proposició subordinada amb verb en forma finita (*In seiner Rede warf LaPierre der UNO zunächst vor, dass sie für den Völkermord in Ruanda mitverantwortlich sei*). L'ús d'aquest verb com a introductor de l'estil directe és possible, encara que no molt freqüent (*Du warst niemals da, als ich dich brauchte*).

Per últim apuntarem que hem escollit aquest verb per la seua representativitat del grup dels verbs expressius de valoració negativa. El seu caràcter general fa que *vorwerfen* o el seu sinònim *vorhalten* puguen ser emprats com a arxilexemes. Un verb esmentat anteriorment que també pertany a aquest subcamp és *zurechtweisen*, d'ús més restringit i específic. Les diferències entre aquest lexema i *vorwerfen* són de caire estilístic i sintàctic. D'una banda, *zurechtweisen* indica una amonestació més severa i rotunda que la apuntada per *vorwerfen*; de l'altra, amb *zurechtweisen*, la realització del rol de D es produeix en forma de pronom o SN en acusatiu funció de CD, mentre que P es realitza com a SP introduït per *wegen* (*Der Richter wies ihn wegen seiner Wortwahl zurecht*).

RETREURE

(i) Definició:

v. tr. Esmentar a algú (alguna cosa que ha fet i que es considera censurable) amb intenció de fer-li'n retret. (DIEC: 1595)

(ii) Estructura argumental:

retreure alguna cosa a algú

___, Subj, CD, CI

___, SN, SN / PSubFin, SP

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva avaluativa negativa. *Retreure* pot ser emprat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor fa saber al destinatari que censura una acció o fet del qual aquest és responsable.

(iv) Restriccions d'ús:

Retreure s'utilitza per expressar un estat d'ànim de l'emissor, el qual dóna a conèixer al destinatari la seua desaprovació d'una acció duta a terme per aquest en el passat. Aquest verb encapçala un seguit d'unitats entre les que es troben els lexemes *censurar*, *recriminar* o *reprovar*, tots els pertanyents al grup dels verbs avaluatius negatius de retret.

Com *vorwerfen*, *retreure* té una vinculació a una acció del passat que l'emissor desaprova i censura tot fent-ne blasme al receptor, a qui considera responsable d'aquest esdeveniment. Així, trobem novament que el rol focalitzat és D, que freqüentment apareix tematitzat (*A mi no ha gosat retreure'm res*). Un efecte directe de la focalització del D és l'alta freqüència d'aparició d'aquests verbs en forma impersonal (*Se li va retreure, sobretot, l'incompliment de les seves promeses de més llibertat i democràcia*).

L'estructura argumental de *retreure*, la conformen un subjecte agent, un CD i un CI obligatoris. El CI, corresponent al rol de D ja esmentat, es realitza com a pronom en forma de datiu o com a SP introduït per *a*. El CD, que designa el rol de P, sol realitzar-se com a proposició subordinada introduïda pel nexa *que* (*Li retreïa constantment que aquella vegada no el va ajudar*) i menys freqüentment com a SN (*Els veïns van retreure al Ministre la seua imprevisió davant el perill d'una catàstrofe ecològica*).

GRATULIEREN

Tipus d'esdeveniment:	acció/estat
Indicació temporal:	passat
Rol discursiu focalitzat:	D
Relació emissor-enunciat:	E s'alegra de P
Intenció de l'emissor:	E vol fer saber a D que s'alegra de P
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Seine Glückwünsche aussprechen, Glück wünschen, jmdn. beglückwünschen.
(DUW: 674)

(ii) Estructura argumental:

jemand gratuliert (jemandem) (zu etwas)

SN<Nom>, (SN<Dat>), (SP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva emotiva d'alegria o satisfacció. *Gratulieren* pot ser emprat performativament de forma explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor dóna a conèixer al receptor l'alegria que experimenta per un esdeveniment o acció del qual el propi receptor n'és beneficiari. Per a G. Harras et al. (2004: 317-318), *gratulieren* dóna nom i és arxilexema d'una de les 3 subclasses que formen aquest grup: (1) els verbs que expressen alegria o satisfacció de manera general (*frohlocken, jauchzen, jubeln, jubilieren*); (2) els verbs d'agraïment (*danken, sich bedanken*); i (3) els verbs de felicitació (*gratulieren, beglückwünschen*). A aquests verbs van associades funcions pragmaticodiscursives molt definides i el seu ús està fortament institucionalitzat.

(iv) Restriccions d'ús:

Mitjançant la utilització de *gratulieren*, l'emissor mostra la seua satisfacció per un esdeveniment favorable pel receptor. Aquest verb dóna nom a un subgrup molt reduït dins dels verbs expressius emotius, que només inclou *gratulieren* i *beglückwünschen*. Apunten G. Harras et al. (2004: 318) que aquests dos verbs comparteixen un mateix significat i poden emprar-se com a sinònims en gairebé totes les situacions comunicatives. L'ús de *beglückwünschen* és possible en tots els casos, excepte quan el rol de P està tematitzat. D'altra banda, preferirem *gratulieren* quan l'objecte de la felicitació de l'emissor siga quelcom concret, com un aniversari, unes noces, etc. (*Er hat mir nie zum Namenstag gratuliert; ?Er hat*

mich nie zum Namenstag beglückwünscht). És per aquest motiu que considerem *gratulieren* com a denominació i arxilexema d'aquest subgrup.

L'estructura argumental de *gratulieren*, la configuren un subjecte agent obligatori i un CI i un CRèg facultatiu. El CI, referit al rol de D, es realitza sempre com a SN en datiu (*Wir alle gratulierten ihnen zum Jubiläum*). El CRèg, corresponent a P, es realitza com a SP introduït per *zu* (*Bayerns Ministerpräsident Dr. Edmund Stoiber gratulierte Joseph Ratzinger zur Wahl als Papst Benedikt XVI*).

Paga la pena assenyalar que verbs com *gratulieren* i *beglückwünschen* s'empren en contextos comunicatius molt definits. El seu ús és habitual en situacions amb alt grau d'institucionalització (un aniversari, unes noces, una commemoració...), en les quals es solen fer servir acompanyades d'expressions molt ritualitzades i convencionals del tipus *Herzlichen Glückwunsch*.

FELICITAR

(i) Definició:

v. tr. Manifestar (a algú) la satisfacció que sentim amb motiu d'algun esdeveniment feliç per a ell. (DIEC: 861)

(ii) Estructura argumental:

felicitar algú / alguna cosa (a algú)

___, Subj, CD, (CI)

___, SN, SN, (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció expressiva emotiva d'alegria o satisfacció. *Felicitar* pot ser emprat performativament de manera explícita. La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual l'emissor dóna a conèixer al receptor l'alegria que experimenta

per un esdeveniment o acció del qual el propi receptor n'és beneficiari. Pertanyen al subgrup al qual dóna nom *felicitar* verbs com *congratular* i *complimentar* o locucions com *donar l'enhonorabona*.

(iv) Restriccions d'ús:

Com *gratulieren* o *beglückwünschen*, *felicitar* s'empra en català per referir-se a situacions en les quals l'emissor expressa la satisfacció experimentada satisfacció davant un fet o esdeveniment favorable per al destinatari.

El verb *felicitar* és polisèmic en català. La seua estructura argumental varia segons el significat que adopte en una determinada situació comunicativa. Així, *felicitar* en el sentit de «fer conèixer la satisfacció que sent (per alguna cosa feta o que ha passat)» (DUV: 268) va companyat d'un subjecte agent i un CD obligatoris. La funció de CD correspon al rol del receptor o destinatari de la congratulació i es realitza com a pronom en forma d'acusatiu o SN (*El van felicitar per la manera com havia actuat*). És freqüent l'aparició d'un CC indicant el motiu pel qual l'emissor gratula el receptor. Aquest CC es presenta com a SP introduït per *per* (*Vam felicitar l'autor pel llibre i per l'èxit que havia tingut*). Però quan *felicitar* és emprat amb el significat de «desitjar felicitat protocol·làriament», llavors la causa de la felicitació s'expressa en forma de SN i amb la funció de CD, mentre que el rol del receptor correspon al CI. Aquest CI es realitza bé com un pronom personal en forma de datiu (*Ja li has felicitat el sant?*) o bé com a SP introduït per *a* (*No em vaig recordar de felicitar el Nadal als meus pares*).

Finalment comentarem que, contràriament al que succeeix en alemany, la utilització d'aquest verb en forma pronominal reflexiva és força freqüent en català. En aquest ús, el verb perd la seua funció pragmàtica d'agraïment, encara que manté el valor expressiu d'emotivitat com a expressió de la satisfacció de l'emissor per un fet que redunda en benefici d'ell mateix o d'una col·lectivitat de la qual forma part. La valència verbal de *felicitar-se*, la conformen un subjecte agent obligatori i un CRèg, corresponent a P, que es realitza com a SP introduït

per de (*Ens en podem felicitar, de la feina feta; Ara es felicita d'haver seguit els meus consells*).

3.2.5. Verbs declaratius

Afirma J. Searle que les declaracions representen una classe molt particular dins dels actes de parla. Aquests lexemes, corresponents al que ja J. L. Austin (1962) definia com els casos més paradigmàtics d'actuació extralingüística mitjançant l'activitat lingüística, designen actes institucionalment regulats en els quals la producció d'un missatge dóna existència i, alhora, permet l'execució del contingut proposicional:

An important class of cases, where the state of affairs represented in the proposition expressed is realized or brought into existence by the illocutionary force-indicating device, cases where one brings a state of affairs into existence by declaring it to exist, cases where, so to speak, 'saying makes it so'. (SEARLE, J., 1976: 13)

És el cas d'oracions com *Ich kundige, Hiermit verurteile ich Sie zu zwei Jahren Gefängnis*», *Estàs despatxat* o *Jo et batejo en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant*.

La singularitat d'aquest tipus d'oracions rau en la doble direcció d'ajustament, que va tant del món a les paraules com de les paraules al món. Açò s'explica pel fet que, si bé els actes declaratius són tentatives d'adequar la llengua a la realitat, aquests intents no es duen a terme mitjançant la descripció d'un estat d'afers (com ocorre en els actes representatius) ni de l'intent de provocar que algú altere la realitat per adequar-la al missatge de l'emissor (com és el cas dels actes directius i comissius). Una conseqüència directa d'açò és que en aquestes construccions no és possible la distinció entre contingut proposicional i força il·locutiva en l'estructura superficial, fet que singularitza les declaracions respecte dels altres tipus d'actes de parla.

Un altre tret distintiu dels actes declaratius és que solament provoquen una alteració en l'estatus o condició de l'objecte referit en el cas que la declaració s'execute satisfactòriament. En aquest sentit hem de dir que la realització d'un acte de parla declaratiu no sols implica un domini del sistema lingüístic per part

de l'emissor sinó que aquest també ha de considerar l'existència d'una norma extralingüística, un sistema de regles constitutives que permeten que la declaració es duga a terme eficaçment. Les declaracions són actes plenament regulats institucionalment. Així, per al seu èxitós acompliment és necessària l'existència d'una institució extralingüística dins de la qual l'emissor i el receptor desenvolupen funcions específiques. Les institucions poden ser de caire molt divers (l'Església, la Llei, la propietat privada, el món laboral, l'Estat, etc.) i entre els participants en l'acte comunicatiu, l'emissor ha d'ostentar un lloc d'autoritat dins d'aquesta institució perquè la declaració que vol dur a terme (batejar, condemnar, excomulgar, nomenar, etc.) surta efecte.

Els verbs que indiquen actes de parla declaratius solen estar, igualment, vinculats a accions regulades institucionalment. A partir de la seua unió a una institució concreta podem establir una taxonomia d'aquest tipus d'actes. G. Harras et al. (2004) identifica 4 tipus de verbs declaratius:

- (1) Verbs declaratius de contingut general, mitjançant els quals un emissor dotat de l'autoritat necessària duu a terme una determinada tasca de caire institucional (*bestätigen, definieren, erklären, feststellen*).
- (2) Verbs declaratius de l'àmbit laboral, mitjançant els quals es fa palès un canvi en la situació professional de l'emissor o del receptor. Dins d'aquest grup G. Harras et al. distingeixen dos subtipus:
 - (2.1.) Verbs mitjançant els quals l'emissor canvia la situació professional del receptor (*abberufen, ernennen, feuern, freistellen*).
 - (2.2.) Verbs mitjançant els quals l'emissor canvia la seua situació professional (*abdanken, abtreten, kündigen, zurücktreten*).
- (3) Verbs declaratius de l'àmbit jurídic, que remetent a diferents moments de l'execució d'un procediment judicial. D'acord amb G. Harras et al., dins d'aquest grup es poden distingir els següents subtipus:
 - (3.1.) Verbs que al·ludeixen a procediments inicials de l'activitat judicial (*anklagen, anzeigen, jmdn. wegen etw. melden, verklagen*).
 - (3.2.) Verbs que indiquen la finalització d'un procediment judicial (*aberkennen, freisprechen, verurteilen*).

- (4) Verbs declaratius de l'àmbit eclesiàstic, mitjançant els quals ens referim a actes que tenen lloc en cerimònies de caire religiós (*lossprechen, segnen, taufen, weihen*).

A continuació descriurem breument dos dels verbs més representatius d'aquesta classe: *ernennen* i *taufen*, pertanyents respectivament als àmbits laboral i eclesiàstic.

ERNENNEN

Tipus d'esdeveniment:	estat (posició professional)
Indicació temporal:	futur
Rol discursiu focalitzat:	D
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	E vol dur a efecte P
Relació emissor-destinatari:	E té l'autoritat per alterar la posició professional de D

(i) Definició:

Für ein Amt, einen Posten bestimmen. (DUW: 486).

(ii) Estructura argumental:

jemand ernennt jemanden (zu etwas)

SN<Nom>, SN<Acus>, (SP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció declarativa. Com tots els verbs d'aquest grup, *ernennen* pot ser emprat performativament de manera explícita. *Ernennen* és representatiu d'un subcamp dels verbs declaratius format per lexemes mitjançant els quals l'emissor dona a conèixer al destinatari un canvi en la posició professional d'aquest. El tipus de canvi indicat per cada verb ens permet distingir les diferents subclasses que conformen aquest grup (*abberufen, beurlauben, degradieren, entlassen, feuern*, etc.). *Ernennen* dona nom i és l'arxilexema d'un reduït grup del qual també

formen part verbs com *berufen* o *nominiieren*, que igualment remeten a situacions en les quals l'emissor, dotat de l'autoritat institucional per fer-ho, determina per al destinatari una lloc professional preeminent (*Müller wurde von der Handelskammer als Vorsitzender nominiert; Fischer wurde vom Bundeskanzler zum neuen Außenminister berufen*).

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització del verb *ernennen* designa una situació en què l'emissor expressa un enunciat sobre el receptor mitjançant el qual determina l'accés d'aquest a una posició professional de privilegi o responsabilitat i ho fa en el marc d'una institució en la qual ocupa un lloc molt concret i està dotat d'unes funcions que l'habiliten per tal que el contingut proposicional de les seues declaracions pugui realitzar-se satisfactòriament (la mateixa declaració, duta a terme per algú mancat d'aquesta autoritat i pronunciada fora d'un marc institucional determinat, no surtiria l'efecte desitjat).

En les situacions en les quals fem servir verbs declaratius, els rols comunicatius estan fortament vinculats a contextos molt concrets i la seua forma d'aparició està altament convencionalitzada. E actua com a delegat d'una institució i actua sent conscient del càrrec i les funcions que representa. La seua intervenció sempre s'ajusta a unes convencions i regles preestablertes i açò determina notablement la forma i el contingut del seu missatge.

L'estructura argumental d'*ernennen*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatoris, a més d'un CC facultatiu. El CD, corresponent al rol de D, es realitza sempre com a pronom o SN en acusatiu (*Der spanische Präsident hat Pedro Solbes zum Finanzminister ernannt*). La tematització de D és un procediment força habitual i sol tindre lloc mitjançant construccions en veu passiva (*Coexstant wurde von Microsoft zum Office System Launch Partner ernannt*). El CC, corresponent a P, es realitza com a SP introduït per *zu* i indica la futura posició professional de D. La seua tematització és possible, encara que no molt usual (*Zu Ehrensensoren der Universität wurden Professor Dr. Peter Häberle und Dr. Alex Krauer ernannt*).

Apuntarem finalment que, a banda dels elements que formen l'estructura argumental d'aquest verb, és freqüent que *ernennen* vaja acompanyat de modificadors. Alguns, com *auf Abruf*, *auf Probe* o *auf Lebenszeit*, indiquen la durada de la nova posició de D (*Die Professoren werden in der Regel zu Beamten auf Lebenszeit ernannt*), mentre que altres, com *mit sofortiger Wirkung* assenyalen el moment en què D pren possessió d'aquesta nova posició (*Bremer Philharmoniker Christian Kötter wurde mit sofortiger Wirkung zum Intendanten ernannt*).

NOMENAR

(i) Definició:

v. tr. Designar per a un càrrec, una funció. (DIEC: 1285)

(ii) Estructura argumental:

nomenar algú (alguna cosa)

___, Subj, CD, (CPred)

___, SN, SN, (SN)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció declarativa. *Nomenar* pot ser emprat performativament de manera explícita. Aquest verb és representatiu d'un subcamp dels verbs declaratius format per aquells lexemes que l'emissor fa servir per indicar al receptor la seua intenció de canviar el seu estatus professional.

(iv) Restriccions d'ús:

Els contextos comunicatius en què solem utilitzar el verb *nomenar* es caracteritzen per la seua forta institucionalització. En ells, un emissor fornit de l'autoritat per fer-ho, pronuncia un o més enunciats mitjançant els quals altera la

situació professional del receptor, normalment atorgant-li una posició de rellevància i/o responsabilitat superior a la que ostentava anteriorment.

L'estructura argumental de *nomenar*, la conformen un subjecte agent i un CD obligatoris i un CPred facultatiu. El CD, corresponent al rol de D, es realitza com a pronom en forma d'acusatiu o SN (*Els directors de centre, els nomenen a Serveis Centrals; El 1760 el Senat de la ciutat de Bolonya la nomenà «modeladora» de la càtedra d'Anatomia*). El CPred, referent al rol de P, indica el càrrec pel qual a estat designat D i es realitza sempre com a SN (*Nomenaran la Laura coordinadora*).

Finalment apuntarem que l'ús de la veu passiva és molt habitual amb aquesta mena de verbs. El motiu sol ser la tematització de D (*Caterina Albert i Paradís fou nomenada membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres l'any 1923*).

TAUFEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	E vol dur a efecte P
Relació emissor-destinatari:	E té l'autoritat per donar nom a D i incorporar D a la institució eclesiàstica que E representa

(i) Definició:

Einem Täufling im Rahmen seiner Taufe einen Namen geben; jmdm., einem Tier, einer Sache einen Name geben. (DUW: 1566)

(ii) Estructura argumental:

jemand tauft jemand/etwas (auf einen Namen)

SN<Nom>, SN<Acus>, (PP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció declarativa. *Taufen* pot ser emprat performativament de manera explícita. Aquest mot és representatiu d'un subgrup dins els verbs amb funció declarativa de l'àmbit eclesiàstic i no compta amb sinònims més enllà de locucions del tipus *die Taufe vollziehen* o *jmdm. die Taufe geben*.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització del verb *taufen* remet a una situació comunicativa extremadament convencionalitzada. Cal que un enunciat que continga aquest lexema siga pronunciat en les circumstàncies (institucionals) adequades per la persona habilitada per a fer-ho per tal que l'acte designat tinga efecte. En aquest cas, l'emissor, representant de l'Església cristiana i dotat de l'autoritat que aquesta li atorga, pronuncia la fórmula «*Ich taufe dich im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes*» i, en fer-ho, accepta el receptor com a nou membre de la institució que representa i li dóna un nom amb el qual serà conegut al si de la comunitat. En un ús traslladat, que no contemplarem en la nostra anàlisi, també es pot fer servir aquest verb per a referir-se a l'acció de donar nom a un ésser viu, objecte o noció (*André Breton taufte ihn auf den Namen Avida Dollars, als er sich bereits zu einem der Modemaler der Vereinigten Staaten entwickelt hatte; Ich taufe dich auf den Namen Titanic XI*).

BATEJAR**(i) Definició:**

v. tr. Administrar (a algú) el sagrament del baptisme. || Posar nom (a una cosa). || Treure un renom (a una persona). (DIEC: 232)

(ii) Estructura argumental:

batejar algú

___, Subj, CD

___, SN, SN

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Funció declarativa. *Batejar* pot ser emprat performativament de manera explícita. Es tracta d'un mot únic que forma un subcamp propi dins dels verbs amb funció declarativa de l'àmbit eclesiàstic. L'únic lexema que s'acosta al significat de *batejar* i pot reemplaçar-lo en determinades situacions comunicatives és *crismar*. A banda de les disparitats existents entre ambdós verbs pel que fa a nivell estilístic i a grau de formalitat, hem de fer notar que el significat de *crismar* és més ampli que el de *batejar*, ja que es fa servir per designar l'acte d'«*administrar a algú el sagrament del baptisme o de la confirmació*» (DIEC: 524).

(iv) Restriccions d'ús:

Les condicions en les quals s'utilitza *batejar* coincideixen plenament amb les apuntades per a *taufen*. L'equivalència en significat, context d'ús i valor pragmàtic entre *taufen* i *batejar* s'explica per l'alta ritualització i institucionalització de l'acte que designen i una base cultural comuna als territoris germanoparlants i hispànics com és el cristianisme.

L'estructura argumental de *batejar*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatoris. El contingut proposicional està inclòs en el significat del propi verb declaratiu. El CD, corresponent al rol de D, es realitza sempre com a pronom en forma d'acusatiu o SN (*Jo et batege en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant*).

Tal com hem apuntat en el cas de *taufen*, aquest verb també presenta un ús traslladat referit a la utilització de *batejar* per referir-se a l'acció d'encunyar un nom per a un objecte o concepte nou (*Inclús hi ha qui va més lluny i fa una lectura interessada de l'anomenada ecologia social i la bateja amb el nom d'ecosocialisme*).

3.3. Verbs de cohesió i estructuració de l'acte comunicatiu

Formen part d'aquesta subclasse dels verbs comunicatius tots aquells lexemes verbals mitjançant els quals hom indica diferents aspectes de la construcció, estructuració i tractament del discurs i del seu desenvolupament temàtic. Es tracta, doncs, d'un grup molt ampli que aplega circumstàncies tan diverses com la distribució de la informació en el discurs, la capacitat d'un parlant per influir en el tractament del contingut proposicional i en l'actuació lingüística dels seus interlocutors, el nombre de participants en un acte comunicatiu, la referència a les diferents parts d'un intercanvi lingüístic, la cohesió interna d'una conversa o la divisió d'un acte discursiu en seqüències.

Seguint les propostes de G. Harras et al. (2004) diferenciem dos subtipus de lexemes dins d'aquest gran grup: d'una banda, els verbs mitjançant els quals un emissor determina la forma del discurs i el tractament del contingut proposicional (*verbs d'estructuració temàtica*) i, de l'altra, els verbs mitjançant els quals un acte comunicatiu queda definit com a unitat formada per diverses seqüències (*verbs del discurs seqüenciat*).⁹⁰

3.3.1. Verbs d'estructuració temàtica

Els verbs d'estructuració temàtica són aquells a través dels quals s'indica la manera com els participants en un acte comunicatiu determinen la forma i el tractament del tema d'una conversa mitjançant la seua actuació lingüística. Així, un parlant pot apuntar un aspecte desconegut sobre el contingut proposicional discutit (*andeuten*), referir-se a allò esmentat prèviament pel seu interlocutor (*erwähnen*), fer un comentari que completa una afirmació anterior d'un altre participant (*anmerken*), donar un exemple d'alguna cosa ja referida (*anführen*), reprendre la intervenció després d'un moment d'interrupció (*fortfahren*), destacar

⁹⁰ G. Harras et al. (2004) descriuen els verbs que formen aquesta classe com a dos grups diferenciats i sense cap relació: els *Redesequenzverben*, mitjançant els quals hom esmenta un tipus d'acte comunicatiu estructurat en seqüències, i els *Gesprächs- und themenstrukturierende Verben*, a través dels quals hom indica actes d'estructuració de la conversa i el seu tema. Aquesta divisió ens sembla innecessària i artificiosa. D'una banda, perquè la referència a un tipus d'acte conformat per seqüències no és exclusiva dels verbs que G. Harras et al. situen en el primer grup i, de l'altra, perquè des del nostre punt de vista es poden entendre aquestes dues menes de verbs com a indicadors de dues diferents formes d'estructuració de la conversa: interna i externa. Preferim, doncs, aplegar-los en un sol grup i distingir-los només en una posterior subdivisió.

algun aspecte d'allò que es debat tractant de centrar-hi l'atenció dels interlocutors (*hervorheben*), repetir el que ell mateix o un altre parlant ha dit (*wiederholen*), etc.

Resulta difícil ordenar verbs d'aquest tipus en subgrups, doncs cadascun dona nom a una manera molt determinada que té l'emissor de referir-se al contingut d'una conversa i a la seua manipulació. L'anàlisi de dos verbs representatius d'aquest subcamp lèxic ens permetrà observar els seus trets més característics.

WIEDERHOLEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	E reitera P expressat anteriorment per E o per un interlocutor
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Nochmals sagen, vorbringen, aussprechen. (DUW: 1813)

(ii) Estructura argumental:

jemand wiederholt etwas

SN<Nom>, SN<Acus>/ PSubFin, ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

La utilització de *wiederholen* apunta a un mecanisme de cohesió interna de l'acte conversacional consistent en la repetició d'un enunciat formulat pel propi emissor o un dels seus interlocutors. A més a més, l'ús d'aquest verb fa referència a una situació en la qual dues o més persones, que poden actuar alternativament com a emissors i receptors, expressen diversos enunciats sobre un o més continguts proposicionals. *Wiederholen* no pot emprar-se performativament de manera explícita.

(iv) Restriccions d'ús:

Mitjançant l'ús de *wiederholen* indiquem una situació en la qual un parlant, que participa en un acte comunicatiu amb un o més interlocutors, repeteix un enunciat expressat per ell o per una altra persona i tracta, d'aquesta manera, d'influir en el desenvolupament de la conversa. *Wiederholen* dona nom i és l'arxilexema d'un subcamp on també s'inclou el verb *repetieren*. La diferència entre els dos és de caire estilístic, doncs *wiederholen* té un valor neutre, mentre que *repetieren* pertany a un registre elevat i formal. Són idèntics pel que fa a significat denotatiu i comportament sintàctic.

L'estructura formal de *wiederholen*, la conformen un subjecte agent i un CD obligatoris. El CD, corresponent al rol de P, pot realitzar-se com a SN (*Herr Ickes wiederholte die falschen Anweisungen des Präsidenten zur großartigen Jury*) o pronom neutre en acusatiu (*Sie wiederholte es unermüdlich*) o bé en forma de proposició subordinada introduïda pel connector *dass* o per un pronom interrogatiu (*Er wiederholte, dass die Lösung des politischen Problems der Inselrepublik für Griechenland Priorität habe*).

Un ús freqüent d'aquest verb és per a introduir el discurs en estil directe. En aquest cas, sovint es produeix la tematització del rol de P („*Du bist liebenswert*“, *wiederholte sie noch einmal und strich ihm zärtlich durch die Haare*).

REPETIR**(i) Definició:**

v. tr. Dir de nou (allò que hom ja ha dit), fer que (una cosa) s'esdevingui, ocorri, aparegui, de nou. (DIEC: 1578)

(ii) Estructura argumental:

repetir alguna cosa

___, Subj, CD

___, SN, SN / PSubFin

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Com *wiederholen*, fem servir *repetir* com a mecanisme de cohesió interna de la conversa per indicar la reiteració d'un enunciat produït anteriorment per l'emissor o un dels seus interlocutors en el transcurs de l'intercanvi comunicatiu. Aquest verb dóna nom i és l'arxilexema d'un subgrup dels verbs comunicatius d'estructuració temàtica que també inclou mots com *reincidir*, *reiterar* o, fins i tot, *reproduir*. Ni *repetir* ni cap d'aquests lexemes es poden fer servir performativament de manera explícita.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització de *repetir* apunta a un tipus de situació comunicativa definida per la presència de dues o més persones que pronuncien diversos enunciats i alternativament poden intercanviar-se els rols d'emissor i receptor. Aquest verb sempre té una orientació temporal cap al passat, ja que consisteix en la reproducció d'allò que ja va ser esmentat en un moment pretèrit. La coincidència entre *repetir* i *wiederholen* és plena des dels punts de vista semanticodenotatiu, sintàctic i pragmàtic.

L'estructura argumental de *repetir*, la configuren un subjecte agent i un CD obligatoris. El CD, corresponent al rol de P, pot realitzar-se com a SN (*Després d'uns segons de silenci li va repetir la pregunta*) o proposició subordinada introduïda pel nexce *que* o per un pronom interrogatiu (*Franco va repetir que el seu règim no era una dictadura, sinó una democràcia orgànica*). El seu ús és molt freqüent com a introductor del discurs en estil directe («*Deixa'm en pau*», *va repetir Laia*). En aquest cas, la seua tematització és un procediment usual. Segons el DUV (1999: 417), *repetir* no va acompanyat de cap complement indicador del rol de D. Tampoc trobem al DIEC (1995: 1578) ni al DLC (1982: 1357) cap exemple on aparega aquest verb amb un CI referit al receptor. Tanmateix, diccionaris com el DCVB (1988: v. III, 377-378) i el DV (1995: 1682) donen evidència que aquesta combinació ha estat o encara està en ús en llengua catalana (*Ambdues les mutives repetexen als escolans lissó; Solament us he repetit allò que m'ha dit el director*).

ANTWORTEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	E reacciona a una pregunta de D
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Mündlich oder schriftlich erwidern; Antwort, Auskunft geben. (DUW: 153)

(ii) Estructura argumental:

jemand antwortet (jemandem / auf etwas) ((mit) etwas)

SN<Nom>, (SN<Dat> / SP), (PSubFin / SP), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

La utilització d'*antworten* apunta a un mecanisme de cohesió interna de l'acte conversacional consistent en la reacció lingüística d'un dels participants a la pregunta formulada per un interlocutor sobre un determinat contingut proposicional. *Antworten* no pot ser emprat performativament de manera explícita.

(iv) Restriccions d'ús:

L'ús d'aquest verb fa referència a una situació en la qual dues o més persones, que poden actuar alternativament com a emissors i destinataris, expressen diversos enunciats sobre un o més continguts proposicionals. La utilització d'aquest verb solament és possible en el marc d'un acte discursiu format per seqüències en el qual dos o més participants intercanvien les funcions d'emissor i receptor.

L'estructura argumental d'*antworten*, la conformen un subjecte agent obligatori i tres complements facultatius. El primer és un CI, corresponent al rol de D, que es realitza com a SN en datiu. El segon és un CRèg, que designa l'objecte de l'acció lingüística de l'emissor i es realitza com a SP introduït per *auf*. És possible que ambdós complements estiguen absents (*Er antwortete nicht*), que solament aparega un d'ells (*Warum hast du auf seinen Vorwurf nicht geantwortet?*; *Er hat uns noch nicht geantwortet*) o que els dos coincidisquen en una mateixa oració (*Hans Beit antwortete mir auf meine Frage, warum man statt an Miss Recha das Gründungsrecht an Miss Szold vergab*). El tercer complement és un CD, indicatiu del rol de P, que pot realitzar-se bé com a proposició subordinada, habitualment introduïda pel nexa *dass* (*Bürgermeister Spieth antwortete, dass es nicht zulässig sei, in den Haushaltsplan reine Merkposten aufzunehmen*), o bé com a SP introduït per *mit* (*Auf diese Frage hat er immer mit Nein geantwortet*).

De vegades es fa servir *antworten* com a verb introductor del discurs en estil indirecte (*Sie antwortete, dass sie von dem goldenen Spinnrädchen nichts wüsste*) i directe („*Ich will, dass Sie mich in guter Erinnerung behalten*“, *antwortete Sie*). En aquest darrer cas és freqüent la tematització del rol de P.

CONTESTAR

(i) Definició:

v. tr. Dir o escriure en resposta (a una carta, una pregunta, etc.). (DIEC: 480)

(ii) Estructura argumental:

contestar (a algú / a alguna cosa) (alguna cosa)

___, Subj, (CRèg), (CD)

___, SN, (SP), (SN / PSubFin)

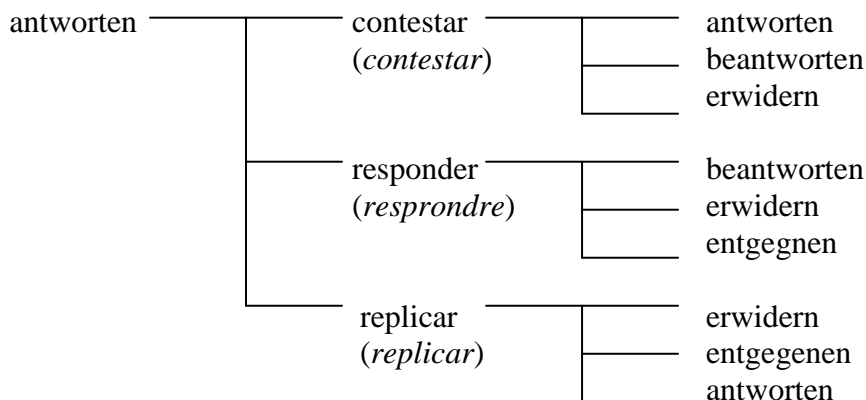
(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Fem servir el verb *contestar* per indicar que, en el transcurs d'un intercanvi comunicatiu en què dos o més interlocutors intercanvien els rols d'E i D, un d'ells emet un enunciat i, així, respon a la pregunta efectuada prèviament per un altre.

(iv) Restriccions d'ús:

Molts dels trets assenyalats a l'hora de descriure el contingut i funcionament del verb *antworten* ens valdrien per definir l'equivalent català *contestar*. Tanmateix, existeixen diferències importants entre aquests dos lexemes tant pel que fa al nivell semanticodenotatiu com a l'aspecte sintàctic. Fent una ullada al que indica J. Hernández sobre els verbs d'estructuració temàtica de l'alemany i l'espanyol, trobem que *antworten* té una major amplitud de significat i distribució que *contestar*. En *antworten* s'apleguen els trets semàntics de 3 diferents verbs de l'espanyol, en una disposició que seria plenament transferible al català. Ell ho representa d'aquesta manera (HERNÁNDEZ, J., 1993: 103-104):

L'estructura argumental de *contestar*, la configuren un subjecte agent obligatori i un CD i un CRèg facultatiu. El CD, corresponent al rol de P, pot realitzar-se com a SN (*En aquests casos, no contestis mai la veritat*) o, més freqüentment, com a proposició subordinada (*Li va contestar que vindria*). El CRèg pot designar tant el rol de D com l'objecte lingüístic o extralingüístic que rep l'acció verbal de l'emissor. En el primer cas, es realitza com a pronom personal clític (*li, els*) o SP introduït per *a* (*Ha contestat a l'esquestador que no ho sap*). En el segon, ho fa en forma del pronom clític *hi* (*Fixa't bé en la pregunta*

i contesta-hi) o com a SP introduït per *a* (*He hagut de contestar al telèfon i a la porta*). Una excepció, la representen mots com *carta* o *pregunta*. Segons J. Ginebra i A. Montserrat (DUV: 125), quan una d'aquestes paraules funciona com a complement, pot anar, amb el mateix significat, amb preposició o sense (*contestar una carta / a una carta; contestar una pregunta / a una pregunta*).

Contestar és el terme més general i un àmbit d'ús menys restringit entre els que formen aquesta subclasse dins dels verbs comunicatius d'estructuració temàtica. Altres lexemes que pertanyen a aquest grup són *contradir*, *rebatre*, *replicar*, *respondre*. Tots designen una manera de referir-se al discurs previ donant-hi una resposta lingüística. Entre ells, el que més s'apropa al significat de *contestar* és *respondre*. La diferència entre tots dos és de caire estilístic i, en tot cas, dialectal. Així, als parlars valencians, *contestar* té un valor neutre, mentre que *respondre* és d'ús més habitual en registres formals.

Comentarem, finalment, que és comú la utilització de *contestar* per a la introducció del discurs en estil directe (*Bona nit, Bèstia — va contestar ella, i el monstre va desaparèixer*) o indirecte (*Va contestar que no el coneixia de res*). No és tan freqüent fer-lo servir en oracions en veu passiva.

3.3.2. Verbs dels discurs seqüenciat

Els verbs del discurs seqüenciat, com el seu nom indica, són lexemes que defineixen un acte comunicatiu com el conjunt d'intervencions de dos o més interlocutors estructurades en seqüències. Mentre els verbs d'estructuració temàtica s'encarreguen de la cohesió i coherència interna de l'intercanvi lingüístic mitjançant la referència al contingut proposicional tal com és expressat en diversos moments de la conversa, la funció dels verbs del discurs seqüenciat és la definició d'un determinat acte comunicatiu com un intercanvi lingüístic en el qual dos o més participants s'intercanvien els rols d'emissor i destinatari i alternativament produeixen enunciats referents a un o més continguts proposicionals. Són el que anomenem elements d'estructuració externa.

Els lexemes que configuren aquesta classe formen un grup força homogeni. Tots ells presenten un comportament sintàctic molt semblant i pocs semes restrictius o particularitzadors, circumstància que fa possible la seua utilització com a sinònims en situacions comunicatives molt diverses. L'anàlisi de dos d'aquests verbs, *sich unterhalten* i *diskutieren*, ens permetrà veure amb deteniment els trets més característics d'aquest tipus de verbs.

SICH UNTERHALTEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

(Zwanglos, auf angenehme Weise) mit jmdm. über etw. sprechen. (DUW: 1667)

(ii) Estructura argumental:

jemand unterhält sich (mit jemandem) (über etwas)

SN<Nom>, (SP), (SP), _____

(Refl.) (-Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *sich unterhalten* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni pot ser emprat performativament de manera explícita. La seua utilització merament ens indica una situació comunicativa en la qual dues o més persones, que actuen alhora com a emissors i destinataris, fan comentaris diversos referents a un o més continguts proposicionals.

(iv) Restriccions d'ús:

El context d'ús de *sich unterhalten* es defineix a partir d'un acte comunicatiu en el qual dos o més individus produeixen diversos enunciats i s'intercanvien els rols d'E i D alternativament. L'acció indicada per aquest verb té un caràcter molt general i pocs trets particularitzadors, ja que es tracta d'intercanvis comunicatius (converses, diàlegs, debats...) que poden tindre una durada variable, poden ser espontanis i no respondre a cap mena de reglamentació, estan poc institucionalitzats i no tenen una estructura invariable ni una temàtica prefixada.

D'altra banda, cal parlar esment que *sich unterhalten* és el membre de la categoria dels verbs del discurs seqüenciat que més clarament mostra els trets que defineixen aquesta classe i menys semes restrictius presenta. Per açò pot ser considerat arxilexema i model d'aquesta mena d'unitats. En determinades situacions poden funcionar com a sinònims de *sich unterhalten* altres lexemes d'aquest mateix grup que remetent a la situació ja esmentada de dos o més parlants intercanviant enunciats i rols discursius en un acte estructurat en seqüències. Alguns d'aquests lexemes serien *plaudern*, *klönen*, *schnacken*, *schwätzen*, *quatschen* o *ratschen*. La majoria d'aquests verbs es donen exclusivament en els registres col·loquials i, d'acord amb G. Harras et al. (2004: 424), la seua utilització varia segons els usos dialectals.

L'estructura argumental de *sich unterhalten*, la configuren un subjecte agent obligatori i un CRèg i un CC facultatiu. El CRèg, al·lusiu al rol de P, es realitza com a SP introduït per *über* (*Wir unterhielten uns den ganzen Nachmittag über Gott und die Welt*), encara que també és freqüent la referència a P mitjançant una proposició subordinada en concordança amb un correlat en l'oració principal (*Sie haben sich darüber unterhalten, ob die Wiedervereinigung geglückt sei*). El CC, corresponent al rol de D, es realitza com a SP introduït per *mit* (*Ich unterhielt mich sehr lange und intensiv mit den Mönchen*). Finalment farem notar que, tot i que no és gaire freqüent, aquest verb també pot aparèixer sense complements (*Wir setzten uns auf die Zeugenbank und unterhielten uns ein paar Minuten*).

Sich unterhalten és un verb reflexiu que no pot ser utilitzat en oracions en veu passiva.

CONVERSAR

(i) Definició:

v. *intr.* Entretenir-se enraonant. (DIEC: 490)

(ii) Estructura argumental:

conversar (amb algú) (de/sobre alguna cosa)

___, Subj, (CC), (CRèg)

___, SN, (SP), (SP)

(-Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *conversar* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada. Aquest lexema no pot ser emprat performativament de manera explícita.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització de *conversar* remet a una activitat lingüística caracteritzada per la intervenció de dos o més interlocutors que emeten diversos enunciats i alternativament s'intercanvien els rols d'emissor i receptor. Es tracta del lexema amb un sentit més neutre dels que formen part del subcamp lèxic dels «verbs comunicatius del discurs seqüenciat», entre els quals també trobem *debatre*, *dialogar*, *discutir* o *enraonar*.

L'estructura argumental de *conversar*, la conformen un subjecte agent obligatori i un CC i un CRèg facultatiu. El CRèg, corresponent al rol de P, es realitza com a SP introduït per *de* o *sobre* (*Pare i filla van conversar de/sobre tot*). El CC designa els interlocutors de l'emissor i es realitza com a SP introduït per

amb (*Va conversar amb el desconegut una bona estona*). Tots dos complements poden ser objecte de tematització.

DISKUTIEREN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

In einem Gespräch, einer Diskussion Ansichten, Meinungen austauschen; reden, verhandeln, um zu einer Einigung, Übereinstimmung in einer bestimmten Sache zu kommen. (DUW: 384)

(ii) Estructura argumental:

jemand diskutiert (mit jemandem) ((über) etwas)

SN<Nom>, (SP), (SN<Acus> / SP / PSubFin), ____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *diskutieren* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni pot ser emprat performativament de manera explícita. La seua utilització indica una situació en la qual dues o més persones, que alternativament actuen com a emissors i destinataris, expressen diferents posicionaments al voltant d'un contingut proposicional amb el propòsit de defensar i fer prevaldre el seu punt de vista.

(iv) Restriccions d'ús:

Diskutieren forma part del subcamp dels «verbs dels discurs seqüenciat» com a hipònim de *sich unterhalten*. Ahora, actua com a arxilexema i designa un tipus

molt concret de situació comunicativa, caracteritzada per la presència de dos o més interlocutors que, alternativament, prenen els rols d'emissor i receptor i expressen diversos enunciats mitjançant els quals manifesten la seua postura sobre un estat d'afers amb l'objectiu de presentar i imposar la seua opinió. Dins d'aquest subgrup, també trobem lexemes com *bereden*, *besprechen*, *debattieren* o *erörtern*. Amb diferents matisos i en situacions molt concretes, aquestes unitats poden actuar com a sinònims de *diskutieren* (HARRAS, G. ET AL., 2004: 421):

Sie diskutierten (über) die Lage der Nation.
Sie debattierten (über) die Lage der Nation.
Sie erörterten die Lage der Nation.
Sie beredeten die Lage der Nation.
Sie besprachen die Lage der Nation.

L'estructura argumental de *diskutieren*, la conformen un subjecte obligatori i dos complements facultatius. El primer complement, corresponent al rol de P, pot aparèixer bé com a SN en acusatiu (*Sie diskutieren mit der Lehrerin Fragen der Kindererziehung*), com a SP introduït per *über* (*Der Bundeskanzler und der Oppositionschef diskutierten über die Lage der Nation*) o com a proposició subordinada (*Ich werde mit ihm diskutieren, welche geniale Software in den Raummolekülen des DNS-Genoms steckt*). El segon complement designa els interlocutors de l'emissor i es realitza sempre com a SP introduït per *mit* en funció de CC (*Sie staunte, dass ihre Eltern nicht mehr miteinander diskutierten*).

DISCUTIR

(i) Definició:

v. *tr.* Examinar en detall (una qüestió), raonar-hi presentant consideracions favorables i adverses. || *intr.* Persones de divers parer o diversa opinió, bescanviar arguments sobre una qüestió, un assumpte. (DIEC: 632)

(ii) Estructura argumental:

discutir (amb algú) ((de/sobre) alguna cosa)

___, Subj, (CC), (CRèg / CD)

___, SN, (SP), (SP / SN)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *discutir* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni pot ser emprat performativament de manera explícita. Fem servir aquest verb per indicar que dos o més individus expressen diversos enunciats i, en fer-ho, fan palès el seu posicionament sobre un contingut proposicional i tracten d'imposar-lo o defensar-lo. Al llarg d'una discussió, els interlocutors s'intercanvien els rols d'emissor i receptor.

(iv) Restriccions d'ús:

D'antuvi, cal parar esment que *discutir* és un verb polisèmic que només coincideix amb *diskutieren* en la seua segona accepció, és a dir, quan remet a una situació en la qual dos o més parlants expressen el seu parer sobre una qüestió i tracten de fer-lo prevaldre. Dins del mateix subgrup dels verbs del discurs seqüenciat que encapçala i al qual dona nom *discutir* també hi són lexemes com *debatre*, *contendir* o *disputar*, els quals poden emprar-se com a sinònims de *discutir* en situacions concretes.

L'estructura argumental de *discutir*, la conformen un subjecte obligatori i dos complements facultatius. El primer complement, corresponent al rol de P, pot aparèixer bé com a SN en acusatiu (*Els membres de la comissió encara han de discutir el text de la proposta*) o com a SP introduït per *de/sobre* (*Una sogra i una jove sempre discuteixen sobre temes domèstics; Li agrada discutir de política*). El segon complement designa els interlocutors de l'emissor i es realitza sempre com a SP introduït per *mit* en funció de CC (*Es passa el dia discutint amb la dona*).

3.4. Verbs que caracteritzen la producció de l'enunciat

Els verbs que conformen aquest grup tenen com a tret comú la referència a la manera com un parlant verbalitza i transmet el seu enunciat. Es tracta d'una classe força heterogènia amb membres que posen de relleu aspectes molt diversos de la producció verbal i els efectes que factors ambientals, com el canal de transmissió, tenen sobre el mode en què el parlant configura i emet un missatge. No obstant, és

possible reunir els lexemes que componen aquesta subclasse dels verbs comunicatius en dos subtipus: (1) els que remeten a la manera com l'emissor pronuncia l'enunciat i (2) els que fan referència als instruments que l'emissor empra per a fer arribar el seu missatge al destinatari. D'acord amb aquesta diferenciació distingim, respectivament, entre *verbs comunicatius modals* i *verbs comunicatius medials*.

3.4.1. Verbs comunicatius modals

Són verbs mitjançant els quals hom designa les diferents maneres en què l'emissor pot produir un enunciat. Partint de la descripció que G. Harras et al. (2004) fan d'aquest subcamp lèxic, podem establir l'existència de sis tipus de modalitat: (1) d'intensitat de veu (*brüllen, flüstern, grölen, rufen, säuseln, schreien*), (2) d'articulació (*murmeln, näseln, nuscheln, zischen*), (3) d'entonació (*brabbeln, brummen*), (4) de qualitat de veu (*jaulen, krächzen, krähen, quäken*), (5) de ritme (*herunterrasseln, leiern, stottern*) i (6) de quantitat (*plappern, schnattern*).

A continuació prendrem en consideració dos verbs exemplars d'aquesta classe: *murmeln* i *krächzen*.

MURMELN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Mit gedämpfter Stimme (in tiefer Tonlage), meist nicht sehr deutlich etw. sagen, was oft nicht für andere bestimmt ist. (DUW: 1108)

(ii) Estructura argumental:

jemand murmelt (etwas)

SN<Nom>, (SN<Acus> / PSubFin), _____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Murmeln no duu associat cap valor pragmaticodiscursiu ni pot ser emprat performativament de forma explícita. La seua funció es limita a la caracterització del mode en què l'emissor pronuncia un enunciat amb un to baix de veu i una articulació poc clara que fa gairebé intel·ligible el seu missatge.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'un verb d'aquesta mena designa una situació en la qual hom posa de relleu la manera com un parlant articula el seu enunciat. L'aspecte focalitzat no correspon a cap dels rols discursius, encara que prenen major rellevància E i P en detriment de D, la presència del qual és poc habitual. Mentre la tematització de D no és possible en oracions amb *murmeln* com a nucli verbal, P sol aparèixer tematitzat, tot i ser un element facultatiu („*Entspann dich, Liebes*“, *murmelte Gregory*).

L'estructura argumental de *murmeln*, la conformen un subjecte agent obligatori i un CD facultatiu. La funció de CD, corresponent al rol de P, sol realitzar-la un SN en acusatiu (*Mit Staub verkrustete Gestalten murmelten auf Knien andächtig ihre Gebetsformeln nach Osten*) o una proposició subordinada amb verb en forma finita, sovint com a enunciat en estil directe („*Wir hätten viel mehr machen müssen*“, *murmelte sie in knapp gezügelter Bitterkeit*) o indirecte (*Sein Gesicht hellte sich augenblicklich auf, aber er murmelte, dass dies trotzdem ein schlechter und geschmackloser Witz gewesen sei*).

L'anàlisi d'un extens corpus de textos alemanys de tots els gèneres permet a G. Harras et al. (2004: 444) establir els dos tipus de combinació més freqüents en què

sol presentar-se *murmeln*, encara que amb lleugeres variacions de significat en cada cas:

- (a) *vor sich hin murmeln* i *etwas in seinen Bart murmeln*, en les quals aquest verb pren el sentit de «parlar baix i sense claredat sense necessitat d'adreçar-se a cap destinatari» („*Nun lief er weiter und murmelte immer vor sich hin, “Gott scheide euch, Gott scheide euch!”; Kaptain Speedboatracer murmelte etwas Unverständliches in seinen Bart, was in etwa so etwas heißen sollte wie „Das sind minimal 8 Windstärken!”*“); i
- (b) *etwas von X murmeln*, amb el significat de «dir quelcom de forma intel·ligible i amb murmuris». En oracions que presenten aquesta construcció és habitual la realització de X com a pronom o SN en datiu (*Und er murmelte etwas von einer Wolfsnarbe, die er nicht gerne zeigen würde*).

MURMURAR

(i) Definició:

v. *intr. FIG.* Parlar en veu molt baixa, esp. queixant-se. || *tr. PER EXT.* Dir en veu baixa. (DIEC: 1258)

(ii) Estructura argumental:

murmurar (alguna cosa) (a algú)

___, Subj, (CD), (CI)

___, SN, (SN), (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

El verb *murmular* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni pot ser emprat performativament de manera explícita. Fem servir aquest verb per indicar que algú pronuncia un missatge amb un to inusualment baix de veu.

(iv) Restriccions d'ús:

Murmular no presenta trets restrictius descatables que limiten gaire les seues possibilitats d'aparició en un marc comunicatiu determinat. La utilització d'un verb d'aquesta mena merament designa una situació en la qual hom posa de relleu la manera com un parlant articula el seu enunciat.

L'estructura argumental de *murmurar*, la conformen un subjecte agent obligatori i dos complements facultatius. El CD, corresponent al rol de P, es realitza com a SN. El CI, que designa el rol de D, pot realitzar-se com a pronom personal en forma de datiu (*Li murmurà unes paraules a l'orella*) o com a SN (*La minyona murmurava una cançó a la nena perquè s'adormís*). La utilització d'aquest verb en oracions en veu passiva no és gens habitual, encara que seria possible gramaticalment.

KRÄCHZEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

(Von bestimmten Vögeln) heisere, raue Töne von sich geben. (DUW: 954)

(ii) Estructura argumental:

jemand krächzt (etwas)

SN<Nom>, (SN<Acus> / PSubFin), _____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Krächzen no porta associat cap valor pragmaticodiscursiu ni pot ser emprat performativament de manera explícita. L'única funció que aconsegueix aquest verb és la caracterització del mode en què l'emissor pronuncia un enunciat equiparant la qualitat de veu que fa servir amb els crits produït per certs ocells.

(iv) Restriccions d'ús:

La utilització d'aquest verb designa una situació en la qual hom posa de relleu la qualitat de veu amb què un parlant emet el seu missatge. L'element focalitzat, doncs, no correspon a cap dels rols discursius sinó a la manera com es duu a terme l'enunciació. Mitjançant *krächzen* indiquem que l'emissor ha pronunciat un enunciat amb una veu ronca que gairebé imita els sons produïts per ocells com els corbs i les gralles.

L'estructura argumental de *krächzen*, la conformen un subjecte agent obligatori i un CD facultatiu. La funció de CD sol realitzar-la bé un SN en acusatiu (*Da krächzte er zwei völlig unpassende Wörter: „Mein Gott“*) o bé una proposició subordinada (*Der Metzger sank auf die Theke nieder und krächzte mit brechender Stimme, dass er die Maschine schon am frühen Morgen hätte putzen können und zwar gründlich*). De vegades, aquest verb es fa servir per introduir el discurs en estil directe, sovint amb tematització del rol de P (*„So ein Zufall, da müssen wir auch gerade hin“, krächzte der eine vergnügt*).

GRALLAR/CLACAR**(i) Definició:**

grallar: v. *intr.* El corb, la gralla, cridar. (DIEC: 967)

clacar: v. *intr.* Xerrar, garlar. || Les oques, fer llur crit. (DIEC: 405)

(ii) Estructura argumental:*clacar*

___, Subj

___, SN

(-Passiva)

grallar

___, Subj

___, SN

(-Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Els verbs *clacar* i *grallar* no porten cap funció pragmaticodiscursiva associada ni poden ser emprats performativament de manera explícita. La utilització d'aquest verb per indicar una qualitat de veu amb la qual una persona pronuncia un missatge és poc usual, encara que possible.

(iv) Restriccions d'ús:

Si bé hem considerat *krächzen* com un verb comunicatiu de llengua en alemany, emparant-nos de l'evidència extreta del diccionari de G. Harras et al. i el corpus lingüístic COSMAS II, no som partidaris de fer el mateix amb *clacar* i *grallar*. L'ús metafòric d'aquests lexemes per descriure la qualitat de veu de l'emissor amb la d'un corb o una gralla no és gens habitual en català, sinó que s'empra exclusivament per designar els sons produïts per aquests ocells. La definició d'una estructura argumental com la utilitzada en la caracterització dels verbs comunicatius no és vàlida ací, perquè no estem definint una situació d'aquest tipus. Fem notar, però, que sí existeixen exemples en els quals *clacar* i *grallar* s'usen per fer assenyalar una activitat lingüística. Concretament, a les faules i la narrativa de ficció de vegades aquests animals són personificats i se'ls atribueix la qualitat humana de la parla. Llavors, aquests lexemes prenen uns trets semàntics semblants als dels verbs comunicatius de valor general o els representatius assertius *-parlar, afirmar, dir (Kra, kra! -va grallar- La meua*

xicota t'envia les més cordials salutacions)– i poden admetre un CD referit al rol de P amb forma de proposició subordinada.

3.4.2. Verbs comunicatius medials

Són lexemes verbals que tenen en comú la designació del mitjà que fa servir l'emissor per a la producció d'un enunciat. Poden correspondre al mitjà oral (*aufsagen, deklamieren, rezitieren*) o a la conversió de l'escrit en l'oral (*diktieren, vorlesen, vortragen*). També pertanyen a aquest grup els verbs que remetent als instruments emprats pel parlant per a la transmissió d'un missatge lingüístic de forma oral (*telefonieren, anrufen*). Els exemples analitzats a continuació il·lustren aquests dos tipus de lexemes.

VORLESEN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Etw. Geschriebenes, Gedrucktes laut lesen. (DUW: 1756)

(ii) Estructura argumental:

jemand liest (jemandem) ((aus) etwas) vor

SN<Nom>, (SN<Dat>), (SN<Acus> / SP), _____

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Vorlesen no porta associat cap valor pragmaticodiscursiu ni pot ser emprat performativament de forma explícita. El seu ús indica la utilització d'un determinat mitjà per part de l'emissor per a la producció del seu missatge.

(iv) Restriccions d'ús:

L'ús de *vorlesen* remet a una situació en la qual el parlant fa servir el mitjà oral per a expressar un enunciat mitjançant la transformació d'un missatge escrit. Dins del reduït subgrup de verbs de conversió també es troben *vortragen*, que s'usa sovint com a sinònim de *vorlesen*, sobretot quan indica situacions en les quals un text escrit és llegit amb una intenció artística (*Die Autorin las / trug ihre neuesten Gedichte vor*), i *diktieren*, que indica la generació d'un missatge oral perquè siga reproduït a través del mitjà escrit (*Er hat seiner Sekretärin das Gutachten diktiert*).

L'estructura argumental de *vorlesen*, la conformen un subjecte obligatori i un CD i un CI facultatiu. El CD, corresponent al rol de P, es realitza com a SN en acusatiu (*Er las uns den Brief vor; Lies mal vor, was auf dem Zettel steht*). El CI, que designa el rol de D, apareix com a SN en datiu (*Er hat den Kindern Märchen vorgelesen*). A més, aquest verb va acompanyat sovint d'un CC, en forma de SP introduït per *aus*, indicant la font o origen del missatge expressat (*Oft hat sie mir aus der Bibel vorgelesen*).

Cal destacar, finalment, que és habitual l'ús de *vorlesen* (com també de *diktieren* i *vortragen*) en oracions en veu passiva (*Jeden Sonntag um 17 Uhr werden im Museum für Landeskunde Volksmärchen vorgelesen*).

[LLEGIR] EN VEU ALTA**(i) Definició:**

Amb veu forta (DIEC: 87).

(ii) Estructura argumental:

llegir en veu alta

___, Subj, (CD), (CI)

___, SN, (SN), (SP)

(+Passiva)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

La locució (*llegir/parlar/etc.*) *en veu alta* no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni poden ser emprada performativament de manera explícita. La seua utilització indica que l'emissor expressa un missatge amb un determinat volum de veu i que ho fa servint-se del mitjà oral.

(iv) Restriccions d'ús:

Cal fer notar, de primer, que en català no existeix cap lexema equivalent a *vorlesen* des del punt de vista semanticodenotatiu. Per açò, els parlants han de recórrer a l'ús de la locució adverbial *en veu alta* per transmetre un significat equiparable al del verb alemany. El problema de les expressions construïdes amb aquest sintagma (*cridar/llegir/parlar en veu alta*), construïdes sobre la metàfora orientacional que G. Lakoff / M. Johnson van definir com MORE IS UP, LESS IS DOWN (1980: 15-16), rau en el fet que no posen tant l'èmfasi en l'acció d'utilitzar el mitjà oral per a la conversió d'un missatge escrit com en el volum que fa servir el parlant en realitzar aquesta acció.

Si tractem d'aplicar el mateix model d'anàlisi emprat per a la descripció dels verbs comunicatius i considerem el sintagma *llegir en veu alta*, ens adonarem que la seua estructura argumental és la mateixa que la del verb que n'és nucli: *llegir*. Contràriament al que succeeix amb locucions amb major grau de fossilització i menor composicionalitat, *llegir en veu alta* no és un sintagma plenament estable que haja desenvolupat un comportament morfosintàctic particular. El seu nucli és intercanviable i permet tota mena d'operacions sintàctiques pròpies d'un segment del discurs lliure. L'estructura argumental de *llegir (en veu alta)*, la conformen un subjecte agent obligatori i dos complements facultatius. El CD, corresponent a P, es realitza com a SN (*Abans de llegir el text en veu alta, l'examinand tindrà uns moments per preparar-se'l*); mentre que el CI, que indica el rol de D, pot aparèixer com a pronom en forma de datiu (*M'ho llegia i rellegia en veu alta, com un violinista que fa arquet*) o, menys freqüentment, SP introduït per *a* (*Llegir llibres en veu alta als nens i nenes fomenta el seu hàbit de lectura*).

TELEFONIEREN

Tipus d'esdeveniment:	acció
Indicació temporal:	indeterminada
Rol discursiu focalitzat:	indeterminat
Relació emissor-enunciat:	indeterminada
Intenció de l'emissor:	indeterminada
Relació emissor-destinatari:	indeterminada

(i) Definició:

Mit jmdm. mithilfe eines Telefons sprechen. (DUW: 1570)

(ii) Estructura argumental:

jemand telefoniert (mit jemandem)

SN<Nom>, (SP), ____

(+Passiva impersonal)

(iii) Funcions pragmaticodiscursives:

Telefonieren no porta associat cap valor pragmaticodiscursiu ni pot ser emprat performativament de manera explícita. El seu ús indica que un parlant fa arribar un missatge a un destinatari pel mitjà telefònic. L'activitat comunicativa designada per aquest verb solen realitzar-la dues persones que alternativament intercanvien els rols d'emissor i receptor.

(iv) Restriccions d'ús:

Telefonieren és representatiu de tota una sèrie de verbs que esmenten la utilització d'un utensili o instrument que l'emissor fa servir per transmetre un o més enunciat al receptor. Les formes de comunicació indicades amb aquest tipus de verbs són molt diverses i es refereixen tant a la producció lingüística oral (*telefonieren, anrufen*) com a l'escrita (*e-mailen, funken, morsen, stenografieren, telegrafieren*). Nosaltres ens ocuparem ací solament dels verbs comunicatius medials d'expressió oral.

L'estructura argumental de *telefonieren*, la conformen un subjecte agent obligatori i dos complements facultatius. El primer complement correspon a un CRèg, que designa l'interlocutor de l'emissor i sol realitzar-se com a SP introduït per *mit* (*Ich habe gestern mit meinem Bruder telefoniert*). No obstant, també és possible, encara que poc usual, la seua aparició com a SN en datiu en funció de CI, acompanyat d'un CD, que indica el rol de P i es realitza com a proposició subordinada amb verb en forma finita (*Hans telefonierte seiner Frau, dass er nicht kommen könne*). En qualsevol cas, l'element focalitzat en les oracions on *telefonieren* és nucli verbal no és tant D ni P com el canal o mitjà pel qual transmetem P.

Finalment comentarem que *telefonieren* sovint va acompanyat d'adverbis temporals del tipus *ständig, regelmäßig, lange* o *stundenlang*, i que són abundants les expressions idiomàtiques amb *telefonieren* que posen de relleu la durada de l'intercanvi telefònic (*sich die Finger wund telefonieren, sich die Ohren heiß telefonieren*, etc.).

PARLAR PER TELÈFON

No existeix en català cap lexema amb un significat tan especialitzat i semes tan distintius com *telefonieren*. La fórmula emprada pels parlants d'aquest idioma passa per una col·locació habitual formada per *parlar* –un verb comunicatiu de valor general– i un SP que explicita el mitjà emprat per l'emissor. Es tracta, doncs, d'unitats del discurs lliure amb un baix grau de fixació que reproduïxen el significat denotatiu d'un verb monolexemàtic alemany. Per açò renunciem a un tipus d'anàlisi com el hem aplicat als verbs comunicatius del català. L'estructura argumental de la col·locació *parlar per telèfon* és exactament la mateixa que la ja indicada pel verb *parlar* (§ III.3.1). Aquest sintagma no porta cap funció pragmaticodiscursiva associada ni es pot fer servir performativament de manera explícita.

4. Conclusions

De la classificació dels verbs comunicatius de llengua alemanys i catalans i la descripció dels seus principals trets semàntics, sintàctics i pragmàtics a partir d'un seguit de lexemes representatius de les diverses classes i subclasses identificades, es poden extreure conclusions sobre la utilització d'aquests lexemes quan es combinen amb altres unitats lingüístiques segons les regles dels discurs lliure. En el capítol següent tindrem ocasió d'observar de quina manera la utilització d'aquests verbs com a nuclis de sintagmes fraseològics incideix en el seu comportament discursiu. La informació ací exposada ens permetrà determinar, entre altres coses, quina mena de restriccions operen al si d'una locució verbal i en quina mesura són la causa de l'ús anòmal del verb que n'és nucli. Les particularitats en l'estructura sintacticosemàntica d'una locució verbal, les restriccions quant al tipus i la naturalesa dels arguments que podem formar part de la seua valència, la resistència a determinats tipus de canvis de caire formal (la nominalització, la passivització, la conversió en oració de relatiu), etc., només poden establir-se si tenim un coneixement exacte del significat i les condicions d'ús dels verbs de llengua a partir dels quals s'han constituït aquestes construccions. D'aquesta manera podrem confirmar la validesa de l'afirmació segons la qual els constituents d'una UFs veuen afeblides o anul·lades algunes de les seues propietats distintives, que sí mantenen quan no formen part d'aquestes estructures prefabricades.

CAPÍTOL IV

LES LOCUCIONS VERBALS METALINGÜÍSTIQUES AMB VERBS COMUNICATIUS DE LLENGUA

INTRODUCCIÓ

Durant molt de temps, els fraseologismes van ser considerats com la part més impenetrable del lèxic d'una llengua. La seua defectivitat combinatòria i transformacional, així com el seu significat traslladat i no componencial, van portar molts autors a definir aquestes construccions com a unitats intrínsecament irregulars i resistents a qualsevol intent de sistematització. Els darrers anys han significat un canvi substancial en la manera com els lingüistes s'acosten a la problemàtica dels sintagmes fixats i, cada vegada més, els esforços dels estudiosos s'orienten cap a la recerca de regularitats que permeten explicar la naturalesa i funcionament de les UFs i integrar-les en el sistema de la llengua com unitats lingüístiques amb un estatus propi i diferenciat. Un pas decisiu en aquest procés ha estat deixar de considerar els fraseologismes com a unitats lèxiques singulars i anòmales, i definir-les com una categoria lingüística mixta que es troba a cavall entre els plans lèxic i gramatical, però que no respon estrictament a les regles que operen en cap d'aquests dos nivells. Els models de descripció de fraseologismes més actuals al món hispànic (CORPAS, G., 1997; RUIZ, L., 1997a; SANCHO, P., 1999; ÁLVAREZ, C., 2003) ens alerten sobre la impossibilitat de donar compte dels diversos nivells de significació d'una UF a partir dels mecanismes dissenyats per interpretar altres fenòmens de la llengua. Som de l'opinió que l'apropament a les UFs o, més encara, a un tipus concret d'UF, s'ha de realitzar parant esment dels trets que caracteritzen aquestes construccions i les singularitzen envers altres unitats lingüístiques. Un model general per a la descripció d'una mena d'UFs (col·locacions, locucions o enunciats fraseològics) difícilment copsarà les particularitats de totes les unitats que en formen part, per la qual cosa els models de descripció hauran de variar per ajustar-se a les necessitats de les UFs de cada classe i subclasse concretes.

L'objectiu del nostre treball és l'estudi de la fraseologia metalingüística de l'alemany i el català a partir de l'anàlisi d'un corpus de sintagmes verbals d'aquests dos idiomes que al seu valor metacomunicatiu afegeixen la presència d'un verb de llengua en la funció de nucli, segons els paràmetres establerts al capítol anterior per a la definició d'aquesta subclasse lexicosemàntica dels verbs comunicatius. D'acord amb la nostra concepció de les categories com a compartiments oberts amb límits difusos, contemplem dins el nostre estudi combinacions freqüents amb un alt grau de fixació i institucionalització que no tots els autors solen incloure dins de la classe de les locucions. Així, el corpus està format per construccions que en sa gran majoria responen a la definició tradicional de locució (CASARES, J., 1950: 170; ZULUAGA, A., 1980: 141; CORPAS, G., 1997: 88; RUIZ, L., 1997a: 106), a més d'uns pocs sintagmes situats en els límits imprecisos que separen les locucions de les col·locacions freqüents amb valor idiomàtic i un grau considerable de fixació.⁹¹ Queden fora del nostre corpus UFs amb valor comunicatiu situades en l'àmbit oracional o supraoracional (*Das letzte Wort ist noch nicht gesprochen; Reden ist Silber, Schweigen ist Gold; Una cosa és dir i l'altra és fer*) i les que tenen com a nucli un element diferent d'un verb comunicatiu de llengua o que en el discurs assumeixen les funcions sintàctiques pròpies d'altres categories lingüístiques (locucions nominals, adjectivals, adverbials i preposicionals). Igualment, resten fora del nostre objecte d'estudi les locucions que, tot i contindre un verb de llengua, no presenten un valor metalingüístic (*Taten sprechen lassen; parlar amb els ulls; no poder dir fava/pruna*).

Per a la formació del nostre corpus va ser necessari un treball previ de caracterització i classificació dels verbs de llengua alemanys i catalans, que vam dur a terme seguint les propostes que G. Harras et al. (2004) fan al seu *Handbuch deutscher Kommunikationsverben*, on trobem un repertori complet no només dels verbs de llengua, sinó també de la resta de verbs comunicatius alemanys. La

⁹¹ Parlem de combinacions com ara *nach Strich und Faden (lügen), im Großen und Ganzen (erklären/erzählen/sagen)* o (*descriure/explicar/resumir*) a grans trets, l'ús de les quals no és exclusivament metalingüístic i que presenten una considerable variabilitat quant al verb que hi pot funcionar com a nucli. El motiu d'incloure-les en el nostre corpus és que aconsegueixen dos dels trets fonamentals de les UFs, com són un cert grau de fixació i el caràcter repetit, i són susceptibles de ser emprades en el discurs dins d'un sintagma que presenta un verb comunicatiu de llengua com a nucli.

recopilació dels lexemes equivalents en català va ser possible mitjançant l'ús dels diccionaris de sinònims d'A. Jané (1995), M. Franquesa (1998 [1971]), S. Pey (1994 [1970]) i J. Raspall/J. Riera (1972). Tan bon punt comptàvem amb un llistat representatiu de la subclasse lexicosemàntica dels verbs comunicatius de llengua, vam realitzar el buidatge de les principals obres fraseogràfiques en aquests dos idiomes que permetés identificar totes les construccions verbals fraseològiques amb valor metalingüístic que contigueren un dels verbs catalogats.⁹² El resultat final de la nostra recerca, que es pot visualitzar en l'apèndix IV, va ser un llistat de gairebé 500 construccions representatives de les diverses subclasses que conformen el camp nocional de la funció metalingüística en alemany i català. Un posterior treball de selecció, seguint els criteris de representativitat i freqüència d'aparició, ens va permetre restringir l'abast del nostre estudi a les 322 locucions que analitzem en aquesta obra. La nostra recerca tracta d'aplegar el major nombre possible d'UFs metalingüístiques amb verbs de llengua amb una freqüència d'aparició suficient per permetre'ns d'establir les regularitats que es donen en el seu ús dins del discurs. Resten fora del corpus final aquelles locucions l'ús de les quals no ha pogut constatar-se mitjançant suficients exemples procedents dels corpus lingüístics informatitzats que hem fet servir al llarg de la nostra anàlisi.

Partint del principi que l'estudi d'una determinada classe d'unitats lingüístiques s'ha de realitzar atenent exclusivament als trets que defineixen la classe i la particularitzen davant d'altres tipus de construccions, hem provat d'enunciar un model d'anàlisi capaç d'identificar les particularitats que es donen en la configuració i funcionament de les locucions verbals metalingüístiques. Resulta imprescindible, doncs, com a pas previ a la seua aplicació, la definició del nostre objecte d'estudi i la fixació dels trets que hauran de ser essencials per a la seua caracterització.

⁹² Per a l'alemany vam fer servir els diccionaris fraseològics d'E. Agricola (1970), B. Alsleben (2002), W. Friedrich (1976), H. Görner (1979), H. Griesbach (1993), H. Griesbach/D. Schulz (2004 [1961]), A. Herzog (1993), R. Hessky/S. Ettinger (1997), H. Küpper (1990), W. Mieder (1991), K. Müller (1994), H. Raab (1981), H. Schemann (1992, 1993) i M. Wizintzer (1993 [1975]). Per al català, s'empraren els reculls de J. Abril (1996), J. Balbastre (1996 [1977]), M. T. Espinal (2004), S. Perramón (1979), J. Pomares (1997), J. Raspall/J. Martín (1996) i S. Rodríguez-Vida (1997). Per a l'elaboració del corpus no s'han consultat diccionaris dialectològics, ja que l'objecte dels nostre estudi és la llengua estàndard. Tanmateix, hem inclòs les expressions pròpies de determinades varietats geogràfiques alemanyes i catalanes contingudes als diccionaris fraseològics generals.

Definim les locucions com a unitats fraseològiques del sistema de la llengua formades per dos o més constituents que presenten un cert grau de cohesió sintàctica i semàntica que els permet d'integrar-se en el discurs no com a peces lèxiques independents sinó com un sol element oracional amb una funció sintàctica única i un significat en bloc. En el cas concret que ens ocupa, les locucions verbals metalingüístiques són aquelles que poden funcionar en el discurs com a equivalents dels verbs comunicatius de llengua tal com els vam definir en el capítol anterior. D'acord amb la descripció del camp lèxic d'E. Coseriu (1981 [1977]: 170), es tracta de sintagmes verbals fraseològics que comparteixen la zona de significació comuna definida per l'arxisemema «emetre paraules» i que, a més, haurien de poder inserir-se en el discurs tal com ho fan les peces lèxiques que conformen aquest camp nocional i definir-se d'acord a alguns dels trets que les caracteritzen. Tanmateix, el fet que una locució pugui reemplaçar un lexema pertanyent a una determinada categoria i reproduir el seu significat denotatiu i les seues funcions sintàctiques en el discurs, no ens permet equiparar-la sense més al lexema en qüestió. L'estudi empíric de les locucions i del seu ús real en la parla quotidiana ens revela que una UF no pot ser analitzada d'acord amb els trets característics i/o privatis de la categoria que representa –o pot substituir–, sinó que aporten qualitats pròpies i exclusives que tenen el seu origen en el mateix procés de formació de les UFs. En el cas que ens ocupa, les locucions verbals que configuren el nostre corpus mostren un seguit de restriccions sintàctiques i semàntiques que impossibiliten la seua equiparació a lexemes verbals sinònims, així com la realització dels processos de transformació i combinació amb altres elements del discurs que poden dur a terme els lexemes verbals d'aquesta classe quan es combinen segons les regles del discurs lliure. Serà, doncs, necessari el disseny d'un model capaç d'identificar les particularitats que, dins d'aquesta subclasse de les UFs, singularitzen les locucions metalingüístiques davant de les pertanyents a altres camps lexicosemàntics i, a més, mostre les seues peculiaritats respecte dels lexemes pertanyents al seu mateix camp.

Per a l'elaboració del nostre model d'anàlisi hem partit principalment de dues fonts. D'una banda, recollim la proposta de B. Wotjak (1987, 1989, 1992) per a la descripció integradora-modular dels fraseolexemes verbals alemanys i, de l'altra,

els criteris de categorització i classificació emprats per C. Fernández (2002) i M. Aznárez (2004) per a l'estudi de les UFs amb funció metalingüística de l'espanyol. B. Wotjak esbossa un mecanisme capaç de representar els diversos nivells de significació d'un fraseolexema (unitat pluriverbal equiparable a les locucions verbals que conformen el nostre corpus) mitjançant un model d'anàlisi en 5 apartats que dona compte d'elements tan diversos com l'ordenació d'un fraseolexema (FL) en un camp fraseosemàntic a partir de l'enunciació de la seua base proposicional i les variables argumentals que hi són possibles; l'adscripció d'un FL a un camp onomasiològic concret d'acord amb els trets semàntics de la seua base lèxica (somatismes, construccions amb noms de colors, d'animals, etc.); l'enumeració dels trets semàntics i sintàctics definidors dels arguments que configuren la valència del FL tant des del punt de vista funcional com categorial; la freqüència d'aparició d'un FL en un tipus de discurs determinat; el seu ús per a la caracterització de determinades variants diatòpiques, diastràtiques o diafàsiques de la llengua; o, fins i tot, indicacions sobre el FL com a portador d'una especificitat cultural, nacional, històrica, etc., que han sigut determinants en el seu procés de formació. L'anàlisi de les locucions culmina amb l'aportació d'exemples procedents de textos orals o escrits que corroboren els trets apuntats en cada nivell de descripció.

La segona proposta que contemplem és la de C. Fernández (2002), recollida i desenvolupada per M. Aznárez (2004), que nosaltres utilitzem com a base de la nostra categorització del camp lexicosemàntic de les expressions amb valor metalingüístic. Seguint l'afirmació d'E. Coseriu que en la parla es poden distingir diversos plans o nivells, C. Fernández tracta de trobar l'adscripció de les expressions metalingüístiques que tenen com a base el verb de llengua *decir* a cadascun d'aquests nivells. L'observació dels semes identificatius de cada UF permet C. Fernández d'establir les oposicions distintives funcionals que es donen entre els membres del camp i la configuració de tot un seguit de classes i subclasses que fan possible destriar unes locucions de les altres i ordenar-les segons els trets amb què l'autora defineix cada categoria. El treball de M. Aznárez, que continua la línia encetada per C. Fernández, indaga en les UFs amb valor metalingüístic que presenten com a nucli un verb de llengua diferent de *decir*. El fet d'incorporar un nombre elevat de locucions amb nuclis definits per

sems molt diversos obliga M. Aznárez a modificar la categorització de C. Fernández per donar cabuda a un major nombre de distincions que possibiliten l'establiment de les diferències funcionals i significatives entre unitats que expressen maneres tan diverses de descriure la producció d'un enunciat verbal.

La nostra divisió i classificació de les locucions que formen part del corpus s'ha realitzat atenent, primerament, a la distinció entre aquelles construccions que caracteritzen l'acte de producció d'un enunciat i aquelles que descriuen el propi enunciat o la relació de l'enunciat amb algun dels elements de l'acte comunicatiu (emissor, receptor, canal, codi, etc.). L'establiment de relacions de semblança i diferència entre les locucions de cadascun d'aquest grups, partint del significat denotatiu com a mesura de la comparació, han fet possible una organització interior del camp lexicosemàntic en la qual cada unitat resta inclosa en el grup definit per l'arxisemema que identifica la resta de locucions del grup i les distingeix dels altres tipus de locucions verbals metalingüístiques.

La nostra proposta de classificació de les locucions metalingüístiques amb verbs de llengua és la següent:

1. Caracterització de la producció de l'enunciat (paràmetres externs)
 - 1.1. Paràmetre físic-articulatori
 - 1.2. Paràmetre físic-acústic
 - 1.3. Paràmetre temporal-quantitatiu
2. Caracterització dels elements de l'enunciació (paràmetres interns)
 - 2.1. El parlant o emissor
 - 2.1.1. L'actitud de l'emissor
 - 2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor
 - 2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor
 - 2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla
 - 2.2. El receptor o destinatari
 - 2.3. El contingut del discurs
 - 2.3.1. Caracterització del contingut del discurs
 - 2.3.2. La manera de formular el discurs
 - 2.4. El codi lingüístic
 - 2.5. El canal

2.6. La cortesia

2.7. La perspectiva metacomunicativa: els torns de parla

El nostre model de classificació aprofita moltes de les distincions establertes per C. Fernández i M. Aznárez, però no renuncia a incorporar canvis que responguen a la necessitat d'introduir distincions essencials per a explicar els diversos valors expressats per les locucions metalingüístiques de l'alemany i el català. De la mateixa manera, prescindim de diferenciacions emprades per aquestes autores que resulten poc funcionals a l'hora de destriar els fraseologismes de les llengües que analitzem.

El pas següent a la classificació de les locucions amb valor metalingüístic del català i l'alemany a partir dels criteris esmentats, serà la fixació d'una metodologia d'anàlisi que ens permeta donar compte dels diversos nivells de significació que cal considerar per fixar el funcionament d'una locució i determinar patrons de comportament generals d'aquesta classe d'UFs quan funcionen com a unitats de discurs. El nostre estudi es situa en l'àmbit de la norma i no en l'ús concret de cadascuna de les construccions analitzades en tots els seus contextos potencials d'aparició. Més enllà de les peculiaritats lèxiques, semàntiques o pragmàtiques de les locucions en uns contextos determinats, ens interessa la recerca de patrons més o menys regulars que permeten explicar tendències generals del seu ús. El nostre model d'anàlisi té la pretensió d'intentar posar al descobert les particularitats de caire formal que afecten tant l'estructura interna de la locució com les seues possibilitats de combinació amb la resta d'unitats del discurs.

Considerem que un model de descripció de les característiques tot just esmentades, que indague en la naturalesa i el funcionament de les locucions verbals amb valor metalingüístic, ha de contemplar cinc nivells bàsics d'anàlisi: (a) el pla semanticodenotatiu, (b) el pla lèxic, (c) el pla sintacticosemàntic, (d) el pla morfològic, (e) el pla sintàctic. Parant esment que cadascun d'aquests nivells no configura un compartiment tancat i clarament diferenciat dels altres, sinó que tots es troben interrelacionats, i determinats fenòmens lingüístics que solem adscriure a un d'ells difícilment es poden explicar sense una referència explícita a

alguns dels altres, hem optat per la presentació de les dades referides a cadascun d'aquests 5 aspectes en forma d'una taula amb 7 apartats. Cap d'aquests apartats (llevat, potser, del primer) correspon a un dels nivells de significació esmentats. Alhora, alguns d'ells descriuen fenòmens que s'adscriuen a més d'un pla. Els apartats dels quals parlem són: (I) la definició lexicogràfica; (II) la determinació de l'estructura argumental; (III) la caracterització semàntica dels arguments de la locució; (IV) la caracterització sintàctica d'aquests arguments; (V) les variacions que es produeixen en el component verbal; (VI) les variacions lèxiques, morfològiques i sintàctiques; i (VII) l'exemplificació dels trets apuntats als apartats anteriors mitjançant exemples extrets dels corpus lingüístics informatitzats de referència. Un breu esment de cadascun d'aquests nivells d'anàlisi ajudarà a determinar quins són els trets essencials de les locucions verbals que el nostre model d'anàlisi permet observar.

- (I) La definició de cada locució amb una indicació de la font lexicogràfica de procedència. En tant que el significat fraseològic constitueix el *tertium comparationis* a partir del qual classifiquem i analitzem les locucions de l'alemany i el català, resulta imprescindible reproduir el significat que cada lexicògraf atribueix a les construccions analitzades. Aportem, sempre que és possible, més d'una definició, sobretot en el cas que els diversos autors vacil·len a l'hora de delimitar l'amplitud de significat d'una locució o els seus trets definidors. No totes les construccions estudiades estan recollides als diccionaris fraseològics i generals. Aquesta circumstància queda expressada mitjançant el símbol —.
- (II) L'estructura argumental de la locució amb una indicació dels verbs que hi solen acomplir la funció de nucli. D'acord amb la idea que una locució verbal pot substituir o actuar com un lexema verbal en el discurs, fem servir la fórmula $R a b c \rightarrow$ ⁹³ indicant la valència de la locució a partir d'una relació triargumental que contemple potencialment la realització dels rols de l'emissor (E), l'adreçat o destinatari (D) i l'enunciat o objecte del discurs (P). Mitjançant l'ús d'aquesta fórmula podem indicar, a més, si els arguments d'una locució verbal són obligatoris o facultatius. Així,

⁹³ Prenem aquesta fórmula del model de B. Wotjak. Anteriorment, autors com S. M. Pankratova (1983) o M. V. Torzova (1983) ja havien fet servir modes de representació semblants per descriure la valència de diferents tipus de locucions verbals de l'alemany.

l'estructura argumental de *dir en veu alta* (R a b c → 2) estaria formada per dos arguments obligatoris (subjecte i CD), mentre que *aus voller Lunge schreien* (R a b c → 1 + (1)) en tindria un d'obligatori (el subjecte) i un de facultatiu (el CD).

- (III) Caracterització semàntica dels arguments locucionals, tant des del punt de vista semanticofuncional, és a dir, els rols semàntics corresponents a cadascun dels arguments, com des del punt de vista semanticocategorial, és a dir, la seua distribució semanticodenotativa. Junt a açò hom troba una indicació del model oracional semàntic corresponent a cada locució.
- (IV) Caracterització sintàctica dels arguments locucionals, tant des del punt de vista de la funció sintàctica que a compleixen (Subj, CD, CI, CC, CRèg, Atr), com des del punt de vista sintacticocategorial, és a dir, la seua equivalència a una determinada categoria lingüística (SAdj, SAdv, SN, SP, SV) quan s'insereixen en el discurs. Indiquem sempre el model oracional sintàctic de la locució.
- (V) Verbs que apareixen alternativament com a nuclis del sintagma. Es tracta de lexemes que de vegades substitueixen el verb o verbs que més freqüentment a compleixen la funció de nucli locucional. En alguns casos, una locució només pot aparèixer amb un verb molt concret (*jmdm. ein Loch in den Bauch reden; parlar com un llibre*), però hi ha construccions verbals que mostren una extraordinària variabilitat quant al seu nucli i paga la pena de fer esment dels lexemes que a compleixen aquesta funció amb major freqüència (*plappern/plaudern/quasseln/ reden/schwätzen/sprechen wie ein Wasserfall; anunciar/cridar/parlar/proclamar alguna cosa a plena veu*).
- (VI) Variacions lèxiques, morfològiques i sintàctiques que es donen en l'interior d'una locució. Aquestes modificacions poden ser de molt diversa índole⁹⁴. Per al tipus d'anàlisi que ens proposem realitzar, seran d'especial interès 6 factors: (1) la transformació de la locució a passiva; (2) la tematització freqüent d'algun dels seus arguments; (3) l'ampliació d'algun dels seus constituents; (4) les variacions morfològiques en algun dels constituents; (5) les variacions lèxiques d'algun dels constituents, llevat del nucli verbal; (6)

⁹⁴ En la seua descripció de la propietat fraseològica de la fixació, C. López (2002: 25-34) recull els diferents tipus de modificació identificats pels principals fraseòlegs de les llengües alemanya i espanyola per a cadascun dels nivells d'anàlisi que ací contemplem.

la modificació de la locució o d'algun dels seus constituents amb adjectius o adverbis quantificadors, qualificatius, etc. A més a més, indiquem en aquest mateix nivell la capacitat de cadascuna de les locucions per introduir el discurs en estil directe o indirecte, tret característic dels verbs de llengua i d'un reduït nombre de lexemes més, corresponents als verbs de percepció o d'activitat intel·lectual.

(VII) Exemples procedents dels corpus lingüístics informatitzats de referència que il·lustren allò indicats en els apartats I-VI. Els exemples estan numerats i marquem amb un subíndex en quin d'ells es troba cadascun dels fenòmens apuntats.

Un exemple de la taula utilitzada al llarg de la nostra anàlisi on s'apleguen aquests 7 apartats seria la que fa referència a la locució *lügen wie gedruckt* (subclasse 2.1.1.2.1.).

Lema		LÜGEN WIE GEDRUCKT		definició	
Caracterització semàntica dels arguments	I	Hemmungslos lügen. [DU: 494] Frech und stark lügen <Lüge>. [KM: 94]			
	II	<i>lügen wie gedruckt</i> ; R a b c → 1		Estructura argumental	
Caracterització sintàctica dels arguments	III	a → Ag	hum	Pred - Ag	Model oracional semàntic
	IV	a → Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN<Nom>	Model oracional sintàctic
Nucli verbal alternatiu	V	⇒			
	VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.		- Variació lèxica, morfològica i sintàctica - Discurs en estil directe i/o indirecte	
		VII		Exemples	

Per últim indicarem que l'estudi dels trets suara descrits de les locucions verbals metalingüístiques s'ha realitzat a partir de les mostres que ens han proporcionat els corpus lingüístics informatitzats, a més dels exemples procedents de les fonts lexicogràfiques emprades i, en última instància, de la consulta directa de la xarxa informàtica. En el cas de l'alemany, hem fet servir els *IDS-Korpora*

elaborats per l'Institut für Deutsche Sprache, mentre que per al català, hem comptat tant amb el CTILC de l'Institut d'Estudis Catalans com amb el CUCWEB, que manté la Càtedra de Producció Multimèdia de la Universitat Pompeu Fabra. Cal remarcar, d'antuvi, el diferent caràcter d'aquests corpora. Mentre els IDS-Korpora estan formats majoritàriament per documents escrits i els exemples que n'hem extret pertanyen sobretot a publicacions periòdiques de premsa, el CUCWEB és un corpus d'ús de la llengua catalana a la web que incorpora tota mena de textos publicats a la xarxa i el CTILC incorpora obres de diferents tipus i procedències publicades abans de 1989. Les diferents característiques en la forma i la data d'elaboració dels textos recollits en uns i altres corpora han de provocar necessàriament diferències quant al tipus de locucions que trobem en cadascun d'ells i la freqüència en què hi apareixen. Apuntarem, a més, que tant el CTILC com el CUCWEB aporten pocs exemples de les unitats que interessen al nostre estudi, si els comparem amb l'elevat nombre de locucions que apareixen als IDS-Korpora. La certesa i precisió amb què poden ser enunciades les tendències amb què caracteritzem el funcionament de les locucions d'una i altra llengua vénen determinades en gran mesura per la disponibilitat d'un major nombre de mostres, que permeten una descripció més acurada i detallada de les variacions, modificacions i altres fenòmens que afecten aquestes construccions en alemany que en català. Cal parar esment, finalment, que mentre els IDS-Korpora (1991) i el CTILC (1985) són corpora que començaren a formar-se, respectivament, fa una i dues dècades i incorporen exemples elaborats al llarg d'un període relativament prolongat (els exemples continguts al CTILC abracen des de l'any 1832 fins al 1988 i els IDS-Korpora aplega textos que van des del moment de la seua posada en funcionament fins a la data actual), el CUCWEB (2004) és un corpus informatitzat de molt recent creació que, sobretot, conté escrits dels darrers dos anys. Els exemples utilitzats en la nostra anàlisi han estat reproduïts fidelment tal com apareixen a les fonts emprades, amb la puntuació, així com les incorreccions ortogràfiques i tipogràfiques, que els textos de referència presentaven originalment.

A mode de conclusió direm que el propòsit del nostre treball no és la formulació d'un seguit de normes i regles exactes sobre l'ús de les UFs analitzades, sinó una descripció dels principals fenòmens que s'observen en

aquestes construccions i que permeten entendre el seu funcionament dins el discurs i la seua descripció a partir de trets propis i singulars d'aquesta categoria, que la defineixen i l'oposen a altres unitats amb un valor lexicosemàntic semblant. Com hem assenyalat, el nombre de mostres recollides per a cada locució estudiada és considerablement major en alemany que en català i les fonts emprades ofereixen exemples sovint desiguals pel que fa al tipus de text en què trobem una locució i les circumstàncies que envolten la seua aparició. Les dades que aportem sobre el funcionament i les possibilitats combinatòries de les UFs estudiades són aquelles que es deriven de l'anàlisi de les mostres replegades, sense que açò vulga dir que no siguem possibles altres operacions morfològiques, sintàctiques o de qualsevol mena, no presents a l'evidència lingüística recollida o que hàgem omès involuntàriament. La nostra anàlisi no és en cap cas definitiva i la trobada de nous exemples que puguen donar compte de fenòmens aliens als ací exposats ha de ser l'impuls que esperone la nostra tasca investigadora immediata. El dubte com a estratègia metodològica ha estat l'estímul fonamental d'aquest treball i la motivació que ens ha dut a qüestionar qualsevol convicció o intuïció sobre l'ús de les formes lingüístiques examinades. Aquest mateix dubte ens ha d'empènyer a saber reconèixer les mancances i inexactituds del nostre treball per poder adaptar la nostra proposta a una millor descripció de les locucions que formen part del nostre corpus i d'altres UFs a les quals aquest model d'anàlisi pogués ser extensible. Això i la constatació que un idioma i, per tant, la seua fraseologia, és un ens viu que, en mans d'una comunitat lingüística, canvia contínuament i es desenvolupa per adoptar formes que han de ser periòdicament revisades pels lingüistes per tal que la seua descripció no esdevinga inadequada, anacrònica i incompleta.

LA FRASEOLOGIA METALINGÜÍSTICA AMB VERBS DE LLENGUA EN ALEMANY

1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNS)

1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

1.1.1. L'articulació nasal

DURCH DIE NASE SPRECHEN											
I	<i>Durch die Nase reden/sprechen</i> <small>ugs.</small> [HS: 572] Hablar por las narices (<i>od</i> con la nariz tapada), ganguear. [SGI: 765]										
II	<i>durch die Nase sprechen</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>reden</i> (§ III.3.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Ein Oberkellner, der aus Berufsgründen durch die Nase sprach und der im Bahnhofsbereich ein bereits längst ausgestorbenes Genre vertrat, fragte: "Was darf ich Ihnen bringen?" (K97/APR.35702) (2) Aber hier sprechen die Leute durch die Nase und sehr, sehr schnell. (M00/012.81760)										

1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible

IN DEN BART (HINEIN) [VB]											
I	Etw. [unzufrieden oder unwillig] leise und undeutlich vor sich hin reden. [DU: 95] Undeutlich vor sich hinreden, bes. murren. [LR: 154]										
II	(<i>etw.</i>) <i>in seinen Bart (hinein) brummeln/brummen/murmeln</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Acus>}/PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									

V	<i>flüstern</i> (§ III.3.4.1.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.)
VI	– passiva + estil dir. ⁽²⁾ / + estil indir. ⁽³⁾ Tematització de P ₍₂₎
VII	(1) Petrus lässt sich vom Besucherstrom weitertragen und brummelt ständig etwas über Hektik, viele Menschen und viel zu viele Eindrücke in seinen Bart . (A98/OKT.928568) (2) "Wir waren damals kämpferischer", brummt einer in seinen Bart . (R99/SEP.77818) (3) Mein "Jagdoberer" begann mich allmählich auszulachen und zu hänseln und murmelte wiederholt in seinen Bart hinein , daß es so etwas nicht gebe. (N99/OKT.45931)

1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-artulatori

IN RATEN SPRECHEN								
I	Stottern. [DU: 600] Stottern. [LR: 1227]							
II	<i>in Raten sprechen</i> ; R a b c → 1							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag	b → —	—	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag						
b → —	—							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom>	b → —	—	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom>						
b → —	—							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Ein helles Bürschchen! Dass er in Raten spricht , beunruhigt uns nicht, kommt bei kleinen Kindern, die schneller denken, als sie sprechen können, oft vor und gibt sich mit der Zeit. (DU: 600)							

1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC

1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat

1.2.1.1. Parlar amb veu forta

AUS VOLLEM HALS(E) [VB]	
I	Ganz laut, lauthals. [DU: 314] Laut (rufen, schreien, lachen, singen). [WF: 182]
II	(<i>etw.</i>) <i>aus vollem Hals(e) brüllen/schreien</i> ; R a b c → 1 + (1)

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)
V	<i>jauchzen</i> (§ III.3.2.4.), <i>krähen</i> (§ III.3.4.1.), <i>grölen</i> , <i>rufen</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	– passiva + estil dir. ₍₂₎ / – estil indir. Tematització de P ₍₂₎	
VII	(1) Nun schrei ich aus vollem Hals , solange ich noch kann. (GRI/KHM.00027) (2) "Bürgermeister, Bürgermeister!" brüllten etwa 120 Ferienspielkinder aus vollem Halse . (M99/907.44928)	

AUS VOLLER KEHLE SCHREIEN		
I	Ganz laut, lauthals. [DU: 403] <i>Aus voller Kehle lachen/schreien/singen...</i> ugs. [HS: 402]	
II	<i>aus voller Kehle schreien</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CD PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)
V	<i>brüllen</i> , <i>rufen</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	– passiva + estil dir. ₍₁₎₋₍₂₎ / – estil indir.	
VII	(1) Die Jungen halten in den Händen die langen Stangen mit den beleuchteten Kirchlein auf denselben, ziehen mit ihnen in ungeordneter Prozession durch den Markt, wobei einer über den anderen aus voller Kehle schreit "Ante pante populore, Kocel vrate cvilijore". (K98/JAN.9870) (2) Drücken mit vereinter Kraft das Auto nieder, rütteln, schütteln es, schreien aus voller Kehle : "Gummi, Gummi, mach schon!" (K98/JUL.65628)	

AUS VOLLER LUNGE SCHREIEN		
I	Sehr laut singen/schreien. [DU: 465] <i>Aus voller Lunge singen/schreien/...</i> ugs selten. [HS: 505]	
II	<i>(etw.) aus voller Lunge schreien</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>/} PSubFin)
V	—	
VI	—	
VI	—	
VI	— passiva + estil dir. ₍₂₎ / — estil indir.	
VII	(1) Mohammed, seine Milch in Sichtweite, schreit aus voller Lunge . (N93/NOV.40775) (2) Im Marschschritt führt der Fahnenträger der rechtsextremistischen Gruppe Asiatisches Jugendkorps 48 uniformierte Gleichgesinnte in Viererreihen vor die Opfertreppe im Yasukuni-Schrein und schreit aus voller Lunge : "Banzai!" (E99/AUG.21164)	

BRÜLLEN WIE EIN STIER		
I	(Meist von Männern gesagt) lauthals schreien. [DU: 143] Laut und anhaltend brüllen. [WF: 467]	
II	<i>wie ein Stier brüllen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Wer wie eine Rakete losgehe oder wie ein Stier brülle , der setze sein Herz-Kreislauf-System einer schweren Belastung aus. (A99/OKT.890344) (2) "Da kann man brüllen wie ein Stier , man erreicht die Spieler doch nicht." (Schalkes neuer Trainer Frank Neubarth zur Einflussmöglichkeit von der Seitenlinie in der Arena.) (M02/208.59773)	

SICH DIE KEHLE AUS DEM HALS (AUS)SCHREIEN		
I	Anhaltend laut schreien [müssen]. [DU: 403] Heftig, langanhaltend schreien. Spätestens seit 1890. [HK: 406]	
II	<i>sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl. _{<Dat>} - V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>}
V	—	

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Modificadors: <i>beinahe</i> , <i>nahezu</i> o <i>fast</i> ⁽¹⁾⁻⁽²⁾ Variant: <i>sich die Kehle aus dem Leib schreien</i> ⁽³⁾
VII	(1) Einzig der Torhüter war stark engagiert, indem er sich beinahe die Kehle aus dem Hals schrie , um seine Mannen zu wecken. (A98/OKT.708110) (2) Da schreit er sich nahezu die Kehle aus dem Hals und tobt wie ein wildgewordener Wassermann am Beckenrand. (R98/FEB.13683) (3) Das hört man. Vor allem vor den Ein- und Ausgängen gut frequentierter Stationen der «Metro» schreit sich ein Heer von Marktleuten und Busfahrern die Kehle aus dem Leib . (A98/MÄR.16521)

SICH DIE LUNGE AUS DEM HALS SCHREIEN											
I	Sehr laut schreien. [DU: 494] Lange und sehr laut schreien/brüllen <Schreien>. [KM: 391]										
II	<i>sich die Lunge aus dem Hals/Leib schreien</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>brüllen</i> (§ III.3.4.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) "Markus, renn doch nicht immer drei Schritte voraus", rief seine Mutter hinter ihm her, "was sollen denn die Leute denken, ich will mich mit dir unterhalten und schreie mir die Lunge aus dem Hals , weil du nicht neben mir gehen willst." (R97/JAN.00698) (2) "Rüber!", "Kreis!", "Arme hoch!" - während die Chicos und Chicas des Männerballetts bei ihrem Auftritt zusehends ins Schwitzen gerieten, schrie sich ihre Trainerin Ricarda Kaiser, die vor der Bühne auf dem Boden saß, die Lunge aus dem Hals . (M03/302.08038)										

SICH DIE SEELE AUS DEM LEIB SCHREIEN											
I	Sehr laut und anhaltend schreien. [DU: 695] Laut schreien. 1900ff. [HK: 759]										
II	<i>sich die Seele aus dem Leib schreien</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>								
b →	—	—									
c →	—	—									

V	<i>brüllen</i> (§ III.3.4.1.), <i>schimpfen</i> (§ III.3.2.4.)
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Modificadors: <i>beinahe</i> , <i>nahezu</i> o <i>quasi</i> ₍₁₎₋₍₂₎ Variant: <i>sich die Seele aus dem Leib flüstern</i> ₍₃₎
VII	(1) Trainer Hubert Baumgartner, ein Ex-Austrianer, schrie sich beinahe die Seele aus dem Leib . (X97/MAI.16377) (2) In Todesangst schreit sich das Opfer fast die Seele aus dem Leib - die Rettung: Nachbarinnen hören die markerschütternden Hilferufe und holen die Polizei. (M00/007.40974) (3) Dann aber reißt uns der Bristoler Pionier des Trip-Hop in einen Sog aus abgründig düsteren, zuweilen metallig heftigen Sounds und stolpernden Rhythmen und flüstert sich dazu gespenstisch ruhig seine Seele aus dem Leib . (A99/AUG.676600)

1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut

MORD UND BRAND SCHREIEN	
I	Entsetzt um Hilfe schreien. [DU: 522] In heller Aufregung (um Hilfe) schreien. [WF: 323]
II	<i>Mord und Brand schreien</i> ; R a b c → 1
III	a → Ag hum Pred - Ag b → — — c → — —
IV	a → Subj SN LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} b → — — c → — —
V	<i>rufen</i> (§ III.3.4.1.)
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Und weil bei einer schwachen Vorstellung all jene, die das Spiel jetzt nicht interessiert, am Donnerstag Mord und Brand schreien werden: Weg mit dem Teamchef, raus mit den Spielern X und Y. Auch in Ungarn, nehme ich stark an. (O96/APR.43739) (2) Der Parkwächter schrie Mord und Brand , als er die Motorräder über den Rasen fahren sah. (DU: 522)

1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació

SCHREIEN WIE EIN (AN)GESTOCHENES SCHWEIN / EINE ANGESTOCHENE SAU	
I	[In Bedrängnis] sehr laut schreien. [DU: 638] <i>schreien</i> : [...] er schrie wie ein gestochenes Schwein. [GWD: 3439]
II	<i>schreien wie ein (an)gestochenes Schwein/eine angestochene Sau</i> ; R a b c → 1

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>brüllen, jaulen</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Eine Kugel hatte wohl Dermi... auf die Nase getroffen. Er schrie wie eine angestochene Sau und fuchtelte wild mit den Händen herum. (DU: 682)	

ZETER UND MORDIO / ZETERMORDIO [VB]		
I	Ein großes Geschrei anstimmen, [unangemessen] lautstark protestieren. [DU 831-832] Sehr laut (um Hilfe) schreien <Schreien>. [KM: 700]	
II	<i>Zeter und Mordio/Zetermordio rufen/schreien</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Dagegen schrie die Opposition zetermordio , und nach einigem hinhaltenden Widerstand gaben auch die Regierungsfractionen klein bei. (N93/MAI.16045) (2) Zwei Jahre später hat die FDP Zeter und Mordio zu schreien begonnen: Das - wofür sie doch selber gewesen ist - sei ein Raubzug auf die Hauseigentümer. (A98/FEB.14987) (3) Zwar gibt es auch andere Industriestaaten - Großbritannien etwa oder die Schweiz - die Defizite im Außenhandel ausweisen, ohne daß deshalb Zeter und Mordio geschrien wird . (M89/909.31781)	

[VB] WIE AM SPIESS		
I	Sehr laut und anhaltend schreien. [DU: 142-143] [In Bedrängnis] sehr laut schreien. [DU: 681-682] Fürchterlich laut schreien. [WF 453]	
II	<i>brüllen/schreien wie am Spieß (nach etw.)</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[nach])
V	<i>grölen</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Berlusconi, der ein ganzes Jahr lang wie am Spieß nach Neuwahlen schrie , läßt sich plötzlich Zeit - wobei es irrelevant ist, ob die anstehende Prozeßwelle und die Hoffnung auf eine Amnestie zur besseren Einsicht verhelfen. (X96/JAN.00011) (2) Aber im Handumdrehen war der Kommandant wieder da, brüllte wie am Spieß , ließ die Luke sofort schließen und beorderte mich zur Strafkompagnie, wo ich dann später beim Minenräumen verletzt und untauglich wurde und nach Österreich flüchtete." (O94/MAI.44956)	

1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix

—

1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU

1.3.1. Parlar de manera continuada

1.3.1.1. Parlar ininterrompudament

REDEN WIE EIN BUCH ₁		
I	Sehr viel/ununterbrochen reden. [DU: 610] Fließend, pausenlos, gelehrt sprechen. [HK: 138]	
II	<i>wie ein Buch reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>plappern</i> (§ III.3.4.1.), <i>schwätzen</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Reden kann er wie ein Buch , ohne Punkt, Komma und Absatz, eilig und gleichförmig eine vorgestanzte Formel an die andere hängend. (H85/QZ1.15800)	

REDEN WIE EIN MASCHINGEWEHR	
I	Pausenlos reden. 1914 ff. [HK: 523] Pausenlos reden; wahrscheinl. erst seit 1914 gebräuchl. [LR: 1004]

II	<i>wie ein Maschinengewehr reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>quasseln</i> (§ III.3.3.2.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Sie redete wie ein Maschinengewehr , ohne Punkt und Komma, und überzeugte die Anwesenden, daß auch Schimpansen Recht auf Leben haben. (http://www.iiwf.de/fotowelt1999.htm ; 28.09.2005) (2) Regine Hildebrandt – war das nicht die Quasselstrippe, die nie zu stoppen war, die wie ein Maschinengewehr reden konnte? (http://www.dieterspeck.de/html/fur_regine.html ; 28.09.2005)	

1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció

OHNE PUNKT UND KOMMA REDEN		
I	Pausenlos reden. [DU: 592] Pausenlos und schnell, eintönig (daherreden usw.) [WF: 369]	
II	<i>ohne Punkt und Komma reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), <i>(los)plappern</i> (§ III.3.4.1.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.), <i>vortragen</i> (§ III.3.4.2.), <i>quasseln</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Hilde Wackerhagen redet ohne Punkt und Komma und man muß sich bisweilen sehr konzentrieren, um nicht den Faden zu verlieren. (R99/FEB.09353) (2) Selbst in der fremden Sprache redet sie gewöhnlich ohne Punkt und Komma , doch auf einmal fehlte ihr ein Wort. (R99/FEB.08229)	

[VB] WIE EIN WASSERFALL	
I	Sehr viel/ununterbrochen reden. [DU: 610] Viel und schnell reden <Geschwätzigkeit>. [KM: 652]
II	<i>(von etw.) wie ein Wasserfall reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SN<Nom>] - SN<Nom> - (SP _[von])
V	<i>plappern</i> (§ III.3.4.1.), <i>plaudern</i> , <i>quasseln</i> , <i>schwätzen</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Da hat der Trainer des aus höchster Not geretteten, einzig verbliebenen Ost- Klubs in der Bundesliga, geredet wie ein Wasserfall . (R99/MAI.42729) (2) Wenn von konkreten (Budget-)Zahlen die Rede ist, beginnt Wolfgang Pasewald entweder wie ein Wasserfall von etwas anderem zu sprechen - oder er verweist darauf, daß er in der Öffentlichkeit leider nichts sagen könne. (P96/NOV.44588)	

1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència

1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor

SICH DIE SEELE AUS DEM LEIB REDEN		
I	Eindringlich, bis zur Erschöpfung auf jn einreden. Seit dem 19. Jh. [HK: 759] <i>Sich die Seele aus dem Leib reden</i> ugs – path selten. [HS: 744]	
II	<i>sich die Seele aus dem Leib reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Genug der Worte: Otto Baric hat sich im Trainingslager zu Illmitz die Seele aus dem Leib geredet , um seine Spieler auf die Partie gegen Spanien einzustimmen die müssen nun am Samstag die Taten setzen. (199/SEP.37247) (2) Der Teamchef redet , argumentiert und erklärt sich die Seele aus dem Leib : "Ich glaube, wir haben jetzt eine gute Mischung, wir sind jetzt viel besser als früher." (N99/OKT.46243)	

1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor

DEN KOPF VOLL [VB]								
I	Jm durch Schwätzen lästig fallen; langanhaltend auf jn einreden. Seit dem 19. Jh. [HK: 450]							
II	<i>jmdm. (von etw.) den Kopf voll reden/schwätzen</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)	b → Adr	hum	c → Pac	- hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)						
b → Adr	hum							
c → Pac	- hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>} - SAdj] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>} - (SP_[von])</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CRèg</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (SP _[von])	b → CI	SN	c → CRèg	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (SP _[von])						
b → CI	SN							
c → CRèg	SP							
V	<i>quasseln</i> (§ III.3.3.2.)							
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.							
VII	(1) Ich kümmerte mich nur um mein eigenes Wohlbefinden, bis zum Bergarbeiterstreik von 1986. Paul redete allen Leuten den Kopf voll davon. (E99/MÄR.07216) (2) Er schwatzte mir den Kopf voll mit fremden Namen und legendären Begegnungen zwischen unbekanntem Teams. (E98/OKT.25234)							

DIE OHREN VOLL [VB]								
I	Jmdn. durch ständiges Reden [über eine bestimmte Sache] belästigen. [DU: 556] Jm zu etw eindringlich zureden. Seit dem 16. Jh. [HK: 584]							
II	<i>jmdm. (etw.) die Ohren voll quatschen/reden</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)	b → Adr	hum	c → Pac	- hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)						
b → Adr	hum							
c → Pac	- hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>} - SAdj] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>} - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>PsubFin</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)	b → CI	SN	c → CD	PsubFin
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)						
b → CI	SN							
c → CD	PsubFin							
V	<i>quasseln, schwätzen</i> (§ III.3.3.2.), <i>säuselnd</i> (§ III.3.4.1.)							
VI	- passiva + estil dir. / + estil indir. ⁽²⁾							
VII	(1) Elf Kongress-Mitglieder beider Parteien werden Clinton in den nächsten Tagen die Ohren voll reden . (E99/MAI.11621) (2) Die fünf Führer sind unterschiedlich, der eine quatscht den Besuchern die Ohren voll , der andere ist militant, der dritte erklärt mit Lichterketten, der vierte mit einer Tuba, der fünfte ist arrogant und kurz angebunden. (X00/SEP.40398)							

EIN LOCH IN DEN BAUCH REDEN		
I	Pausenlos auf jmdn. einreden. [DU: 488] Auf jn nachdrücklich und ausdauernd einreden; jm mit Geschwätz lästig fallen. 1600ff. [HK: 501]	
II	<i>jmdm. ein Loch in den Bauch reden</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Sie flitzen unermüdlich zwischen den Bankreihen des Plenarsaales hin und her, sie leihen auf Winken oder Deuten ihr geneigtes Ohr dem Herrn Präsidenten, oder sie reden den Parlamentsbeamten beim Präsidium ein Loch in den Bauch . (P91/DEZ.11842) (2) Ist einmal ein Loch in den Bauch geredet und bewilligt, ist die Unschuld auch der ungeschriebenen Umwelt-Gesetze penetrant leicht defloriert. (N96/AUG.33617)	

1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada

(WIE) AM SCHNÜRCHEN [VB]		
I	Etw fließend, ohne zu stocken hersagen. Hier ist wohl von der Gebetschnur auszugehen. Seit dem 19. Jh. [HK: 737] Müheles, ohne zu stocken. [DW: 1117] <i>Etw. wie am schnürchen hersagen/aufsagen/... (können)</i> ugs. [HS: 722]	
II	<i>etw. (wie) am Schnürchen erzählen/hersagen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Sie ist hoch kompetent, kennt ihre Dossiers auswendig, kann Zahlen, Fakten, Zusammenhänge wie am Schnürchen hersagen . (E99/OKT.26076) (2) Olivia Adler hingegen begann mit einem am Schnürchen erzählten Science-Fiction-Roman mit Gästebuch. (R99/SEP.74441)	

1.3.2. La brevetat

EIN PAAR TAKTE REDEN											
I	Ein wenig plaudern. 1930 ff. [HK: 821]										
II	(über etw.) ein paar Takte reden; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SP_[über])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	plaudern (§ III.3.3.2.), sagen, sprechen (§ III.3.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Steve Junker lächelt freundlich in Kameras, Rene Corbet hält inne, um Autogramme zu geben, Michel Picard und Francois Groleau reden ein paar Takte mit den Gästen. (M02/203.19398)</p> <p>(2) Lehrer Übe (nomen est omen) wartete bereits mit einem Lächeln auf die Klasse, versprach aber: "Wir werden auf jeden Fall noch ein paar Takte über das Theater reden." (R97/MÄR.19738)</p>										

ZWISCHEN TÜR UND ANGEL SAGEN											
I	Eilig, nur flüchtig zusammentreffend. [DU: 791-792] Ganz schnell und kurz, nicht ausführlich, zwanglos. [WF: 503] (Jm.) zwischen Tür und Angel noch eben sagen/... [HS: 869]										
II	(jmdm.) etw. zwischen Tür und Angel sagen; R a b c → 2 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	b →	CI	SN	c →	CD	SN/PSubFin
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin								
b →	CI	SN									
c →	CD	SN/PSubFin									
V	besprechen (§ III.3.3.2.), fragen (§ III.3.2.2.), informieren (§ III.3.2.1.), versprechen (§ III.3.2.3.), etc.										
VI	– passiva + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎										
VII	<p>(1) "Es war eine nette Begrüßung, die mit einer Vorstellung der Neuen innerhalb des Teams endete," sagte Manninger kurz zwischen Tür und Angel. (K97/JUL.58380)</p> <p>(2) Einzig der Verbandspräsident hat mir beim GC-Ball zwischen Tür und Angel gesagt, meine Arbeit bei GC werde mit Interesse verfolgt. (A97/NOV.42486)</p>										

1.3.3. La repetició

REDEN WIE EINE SCHALLPLATTE											
I	<i>Reden/... wie eine Schallplatte</i> _{ugs} – reden/schwätzen/plappern/... wie ein Papagei. [HS: 697] <i>Schallplatte</i> : 1. Mensch, der stets dasselbe schwätzt. 1950 ff, <i>jug.</i> [HK: 700]										
II	<i>reden wie eine Schallplatte</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Nom>}] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) In der Begegnung mit Mathilde wird Monika in der Rolle von Jessica schnell sehr wütend auf Mathilde. Jessica: Die will sich gar nicht helfen lassen. Die redet wie eine Schallplatte. (http://www.paffrath.de/publikationen/einzeltherapie-kreative-medien.html; 20.07.2005)</p> <p>(2) Dort steht der Lehrer vor der Klasse und redet wie eine Schallplatte mit Sprung langsam, "D-a-s t-r-a-n-s-i-t-i-v-e V-e-r-b i-s-t ...". Das Kind guckt und versucht verzweifelt, den Kanal zu wechseln. Es wird wahnsinnig vor Ungeduld. (http://www.perseus.ch/wwwboard/messages/69.html; 20.07.2005)</p>										

[VB] WIE EIN PAPAGEI											
I	<i>(Jm.) etw. nachplappern/nachschwätzen/... wie ein Papagei</i> _{ugs} . [HS: 605]										
II	<i>etw. nachplappern/wiederholen wie ein Papagei</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Nom>}] - SN_{<Nom>} - SN_{<Acus>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	b →	CD	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}								
b →	CD	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Im dem jetzigen Stadium genügt es nicht mehr, wie ein Papagei die Erklärung zu wiederholen, daß keine befriedigende Alternative vorhanden sei. (BZK/W54.00593)</p> <p>(2) Darauf habe ich gesagt: Bevor ich wie ein Papagei in jedem Ministerrat das wiederhole, und dann geschieht nichts, habe ich dann am Montag vor acht Tagen unserem UN-Botschafter Hohenfellner gesagt: Die Sache mit dem Sicherheitsrat wird doch aktuell. (P91/OKT.03117)</p>										

1.3.4. El silenci

1.3.4.1. Guardar silenci

KEIN STERBENSWÖRTCHEN SAGEN											
I	Überhaupt nichts, kein einziges Wort. [DU: 731] Nicht das mindeste äußern. Meint ursprünglich »das sterbende Wort«, das vergehende, kaum hörbare Wort oder das nicht mehr verständliche, nur noch gehauchte Wort des Sterbenden. 1800 ff. [HK: 798]										
II	(jmdm.) (über/von etw.) kein Sterbenswörtchen sagen; R a b c → 1 + (2)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - (SP_[über/von])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/von])	b →	CI	SN	c →	CRèg	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/von])								
b →	CI	SN									
c →	CRèg	SP									
V	erwähnen (§ III.2.2.3.1.), erzählen (§ III.3.2.1.), reden (§ III.3.1.), verraten (§ III.3.2.1.)										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Und daß niemand jemals den Grönländern davon ein Sterbenswörtchen sagte . (P97/JUL.29464) (2) Majak hat zwei nukleare Katastrophen, 1957 und 1967, die in ihrem Ausmaß von Strahlenschützern mit Tschernobyl verglichen werden, hinter sich - und eine Phase menschenverachtender Fahrlässigkeit Anfang der 50er Jahre, als über zwei Jahre aus den Reaktoren radioaktiv verseuchtes Kühlwasser direkt in das Fließchen Tetscha eingeleitet wurde und der Bevölkerung, die am Fluß lebte, dort badete, die Wäsche wusch und das Trinkwasser holte, kein Sterbenswörtchen gesagt wurde . (R97/JUN.44972)										

KEINEN TON SAGEN											
I	Schweigen. [DU: 776] <i>keinen Ton sagen</i> – keinen Laut von sich geben [HS: 852]										
II	(zu etw.) keinen Ton sagen; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SP_[zu])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	reden, sprechen (§ III.3.1.)										
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir. Tematització de P ₍₃₎										

VII	<p>(1) Aber Helmholtz sagte keinen Ton; er saß schweigend da und starrte zu Boden. (M02/201.07997)</p> <p>(2) Es gibt sonst so viele Studenten, die ihr Abschlußzeugnis in die Hand gedrückt bekommen, ohne daß sie in Seminaren jemals auch nur einen Ton gesagt hätten. (C96/NOV.04567)</p> <p>(3) Ich glaub wir spinnen, wir Schweizer!) als Grossanlass, der auch mal im Wankdorf stattfand, gepriesen, aber vom für YB-Fans schon fast legendären Meistercuphalbfinale von 1959 gegen Stade Reims wurde kein Ton gesagt... (http://www.1898.ch/stedtler/wankdorf.htm; 30.10.2005)</p>
-----	--

NICHT PIEP/KEIN(EN) PIEP(S) SAGEN							
I	Kein Wort sagen, schweigen. [DU: 578] Nicht das geringste sagen. [WF: 362]						
II	(zu etw.) <i>nicht (einmal) piep/keinen Piep(s) (mehr) sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac – hum, abstr		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac – hum, abstr							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} -</td> </tr> <tr> <td>b → CRèg SP</td> <td>(SP_[zu])</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} -	b → CRèg SP	(SP _[zu])	c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} -						
b → CRèg SP	(SP _[zu])						
c → — —							
V	<i>äußern</i> (§ III.3.1.)						
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) "Wir können doch nicht eine Sondersession abhalten und keinen Pieps zu dem sagen, was die ganze Schweiz bewegt", findet sie und fordert eine rund zweistündige Diskussion. (E99/AUG.21915)</p> <p>(2) Nun sagen beide keinen Piep mehr. (R98/MAI.37251)</p> <p>(3) Was soll dieser Caran-d'Ache-Titel im TA, wenn anschliessend im Artikel kein Pieps zu diesem Bleistift-Knacks gesagt wird? (E99/JUL.17416)</p>						

1.3.4.2. L'omissió

MIT KEINEM WORT ERWÄHNEN							
I	Etw. überhaupt nicht erwähnen. [DU: 833] <i>Etw. mit keinem Wort erwähnen</i> . [HS: 986]						
II	<i>etw./jmdn. mit keinem Wort erwähnen</i> ; R a b c → 2						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac +/- hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac +/- hum		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac +/- hum							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} -</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>SN_{<Acus>}/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} -	b → CD SN/PSubFin	SN _{<Acus>} /PSubFin	c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} -						
b → CD SN/PSubFin	SN _{<Acus>} /PSubFin						
c → — —							
V	<i>andeuten, kommentieren</i> (§ III.3.3.1.), <i>sagen, sprechen</i> (§ III.3.1.)						

VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎₋₍₂₎
VII	(1) Lammert erwähnte aber mit keinem Wort , daß die Zahlen in der von ihm erwähnten Untersuchung beim Diktat seines Schreibens bereits veraltet waren. (R98/MÄR.24519) (2) Aber mit keinem Wort werde erwähnt , dass im gleichen Zeitraum die Baukosten um 20 Prozent gesunken seien, sagte etwa Kantonsrat Fritz Lüdi, Flawil. (A99/NOV.995180)

MIT KEINER SILBE ERWÄHNEN											
I	Etw. völlig verschweigen. [DU: 705] <i>Etw. mit keiner (einzigen) Silbe erwähnen/andeuten/... path.</i> [HS: 761]										
II	<i>etw./jmdn. mit keiner Silbe erwähnen; R a b c → 2</i>										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - SN_{<Acus>}/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>andeuten (§ III.3.3.1.), behaupten (§ III.3.2.1.), sich äußern, sprechen (§ III.3.1.), verraten (§ III.3.2.1.)</i>										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₁₎										
VII	(1) Dass sich Marenga bei halber Distanz den Fuss verknackst hatte, erwähnte er mit keiner Silbe , nur das Humpeln nach dem Rennen verriet es. (A97/SEP.26799) (2) In den Spielerverträgen war das Risiko allerdings mit keiner Silbe erwähnt . (X98/OKT.40849)										

1.3.5. La immediatesa

ANTWORTEN WIE AUS DER PISTOLE GESCHOSSEN											
I	Prompt, ohne Zögern. [DU: 580] Sofort, ohne das geringste Zögern. [WF: 363] Sehr schnell; umgehend (auf rasche Erwiderung bezogen). [HK: 406]										
II	<i>auf etw./etw. antworten wie aus der Pistole geschossen; R a b c → 2</i>										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - SP_[auf]/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD/CRèg</td> <td>SP/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SP _[auf] /PSubFin	b →	CD/CRèg	SP/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SP _[auf] /PSubFin								
b →	CD/CRèg	SP/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>beantworten (§ III.3.3.1.), nennen (§ III.3.2.1.), sagen (§ III.3.1.)</i>										

VI	– passiva + estil dir. (2)-(3) / + estil indir. Tematització de P ₍₂₎
VII	(1) Wie aus der Pistole geschossen antwortet Fritz Alles auf die Frage, wie er denn seine - nunmehr schon fast vier Jahre andauernde - Zeit als Pensionär verbringe. (M02/202.15619) (2) «1,86 Kilometer», antwortete Roman Wyss am Telefon wie aus der Pistole geschossen . (A98/FEB.14350) (3) Björn antwortet wie aus der Pistole geschossen : "Meine Eltern wollten es so." (M00/003.00098)

2. CHARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)

2.1. EL PARLANT O EMISSOR

2.1.1. L'actitud de l'emissor

2.1.1.1. L'emissor és sincer

AUF EHRE UND GEWISSEN [VB]								
I	Etw. nachdrücklich erklären, versichern. [DU: 181] <i>Auf Ehre und Gewissen schwören</i> /... path – (eher.) Stein und Bein schwören [HS: 147]							
II	(jmdm.) <i>etw. auf Ehre und Gewissen erklären/sagen/versichern</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/ PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin/ PSubInf</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} / PSubFin/PSubInf	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin/ PSubInf
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} / PSubFin/PSubInf						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin/ PSubInf							
V	<i>fragen</i> (§ III.3.2.2.), <i>garantieren</i> , <i>schwören</i> (§ III.3.2.3.) ⁹⁵							
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir.(1)-(2)-(3)							
VII	(1) Die Tochter kann sie nun nicht mehr besuchen, dem Formular für ein Visum nach Frankreich ist neu die Notiz beigefügt: "Ich erkläre auf Ehre und Gewissen , nicht Jude zu sein." (E98/MÄR.06407 Züricher Tagesanzeiger, 14.03.1998, S. 10, Ressort: Schweiz; "Die Zureise ist nicht notwendig") (2) Jeder Schüler mußte " auf Ehre und Gewissen " sagen , ob er für die vorliegende Attacke verantwortlich sei oder nicht. (http://www.flavorz.de/ga98/abzeitung/rueckblick.htm ; 25.07.2005) (3) Der Unterzeichnete [...] versichert auf Ehre und Gewissen , dass er sich nicht in							

⁹⁵ A la regió germanoparlant de Bèlgica s'utilitza la construcció *auf Ehre und Gewissen schwören* dins el llenguatge jurídic com a fórmula de jurament (vid. exemple 4).

	<p>einer der Situationen befindet, die in Ziffer 6 Absatz 4 Buchstaben a) bis h) der Aufforderung zur Einreichung von Vorschlägen GD EAC Nr. 04/03 genannt werden. (http://www.ejes2004.de/fileadmin/fm-ejes2004/download/Antragsformular_Neu.doc; 25.07.2005)</p> <p>(4) Er kann anordnen, dass Zeugen unter Eid verhört werden. In diesem Fall legen sie den folgenden Eid ab: "Ich schwöre auf Ehre und Gewissen, die ganze Wahrheit und nur die Wahrheit zu sagen" oder "Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen" oder "Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité". (http://www.courdescomptes.be/DE/Referenztexte1846.htm; 25.07.2005)</p>
--	--

BEI JMDS. EHRE [VB]													
I	Beteuerungsformel. [DU: 181] <i>Bei seiner Ehre schwören</i> path selten. [HS: 147]												
II	<i>etw. bei jmds. Ehre schwören/versprechen</i> ; R a b c → 2												
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	– hum, abstr											
c →	—	—											
IV	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> -</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin/ PSubInf</td> <td>SN<Acus>/PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> -	b →	CD	SN/PSubFin/ PSubInf	SN<Acus>/PSubFin/PSubInf	c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> -										
b →	CD	SN/PSubFin/ PSubInf	SN<Acus>/PSubFin/PSubInf										
c →	—	—											
V	<i>versichern</i> (§ III.3.2.1.)												
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽¹⁾⁻⁽²⁾⁻⁽³⁾												
VII	<p>(1) "Ich schwöre bei meiner Ehre, dass es diese Drohung gegeben hat", sagte Asensio vor dem Verfassungsausschuss, wo er eigentlich über das geplante Sportübertragungsgesetz reden wollte. (E97/MAI.12064)</p> <p>(2) Beißt man in den Kebab muss man bedenken, was sich die Restaurantbesitzer von ganz Zentralanatolien dieser Tage geschworen haben: "Ich verspreche bei meiner Ehre, dass ich, was ich selbst nicht essen würde, auch anderen nicht zum Essen geben werde, die Gesundheit der Menschen für mich Priorität hat, ich keine verdorbenen Lebensmittel verkaufen werde." (K00/SEP.82344)</p> <p>(3) Auf alle Fälle sind alle drei halb erfroren, und weil der Scheesturm gar so fürchterlich tobt, schwören sie bei ihrer Ehre, einander nichts zuleide zu tun. (I00/DEZ.92081)</p>												

BEI JMDS. BARTE/BEIM BART(E) DES PROPHETEN [VB]													
I	Feierlich beteuern. [DU: 95] <i>Beim Barte des Propheten schwören</i> ugs iron selten – Stein und Bein schwören [HS: 60]												
II	<i>etw. bei jmds. Bart(e)/beim Bart(e) des Propheten schwören/versichern</i> ; R a b c → 2												
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	– hum, abstr											
c →	—	—											

IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin/ PSubInf c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎₋₍₂₎	
VII	(1) Noch im letzten Herbst hatte die Feldschlösschen-Führung beim Barte des Propheten versichert , dass sie die Liegenschaften - immerhin ein Portefeuille im Wert von mehr als einer Milliarde Franken und mit einem Ertrag im Geschäftsjahr 1998/99 von rund 72 Millionen - in eine selbstständige Gesellschaft ausgliedern wolle. (E00/MÄR.08945) (2) Da hat der Kanzlerkandidat Gerhard Schröder beim Barte des Propheten geschworen , die Renten nicht zu kürzen. (R99/JUN.49985)	

MIT ERHOBENER HAND SCHWÖREN		
I	<i>Mit erhobener Hand schwören</i> _{path.} [HS: 312]	
II	<i>etw. mit erhobener Hand schwören</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin/ PSubInf c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} / PSubFin/PSubInf
V	<i>beteuern</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	– passiva + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎	
VII	(1) "Ich selbst hatte nie etwas mit Schmuggel zu tun", schwor sie mit erhobener Hand . (M98/809.74602) (2) Die Beschuldigten zeigten sich geständig, sie schworen mit erhobener Hand , nie wieder etwas Unrechtes tun zu wollen. (N96/OKT.45062)	

2.1.1.2. L'emissor és insincer

2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement

DAS BLAUE VOM HIMMEL (HERUNTER)LÜGEN	
I	Ohne Hemmungen lügen. [DU: 125] Alles mögliche zusammenlügen. [WF: 56]
II	<i>(jmdm.) das Blaue vom Himmel (herunter)lügen</i> ; R a b c → 1 + (1)

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	(herunter)schwindeln (§ III.3.2.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Glaub' ihm kein Wort", sagte er dann zu Nana, "der lügt immer nur das Blaue vom Himmel herunter ." (R97/MÄR.18411) (2) Oft wird bei den sportlichen Auslands-Importen ja das Blaue vom Himmel gelogen , wird die Leistungsfähigkeit maßlos übertrieben. (O98/AUG.101435)	

DEM TEUFEL EIN OHR ABLÜGEN		
I	Übermäßig lügen (o. ä.) können. Geht zurück auf Volkserzählungen, in denen man mit dem Teufel um ein Ohr wettet, daß man ihm im Lügen (o. ä.) überlegen sei; am unterlegenen Teufel vollzieht man die Strafe des Ohrabschneidens. Spätestens seit 1700. [HK: 830]	
II	<i>dem Teufel ein Ohr ablügen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Dat>} - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wesener: Ja, lueg nur, lueg nur dem Teufel ein Ohr ab –geh mir aus den Augen, du gottlose Seele. (http://library.beau.org/gutenberg/etext04/7sldt10.txt ; 25.07.2005) (2) Im Vertrauen, Freund, ich komme hierher mit guten Empfehlungen als Bewerber um die erledigte Hofkapellmeisterstelle (Lüg' du dem Teufel ein Ohr ab! dachte Frau Christine im stillen Sinn) – und da müßten meine Leute doch vorweg den Respekt vor mir verlieren, wenn ich in diesem Aufzuge bei einem von ihnen einsprechen würde. (http://gutenberg.spiegel.de/riehl/stadtpf/stadtpf3.htm ; 25.07.2005)	

EINEN VOM PFERD ERZÄHLEN		
I	Etwas Unwahres erzählen. [DU: 575] Jn veralbern; mit jm seinen Spott treiben. Zusammenhängend mit surrealistischen Witzen, in deren Mittelpunkt ein Pferd steht. <i>Bundessoltadendeutsch</i> 1965 ff. [HK: 605]	
II	<i>jmdm. einen vom Pferd erzählen</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Also kompetent scheinen die vom Störungsdienst halbwegs zu sein, was hätten die auch für Gründe, dir einen vom Pferd zu erzählen . (http://www.dslteam.de/forum/showthread.php?s=cf4aafd77ab1066415122506cece7ff1&p=2045296#post2045296 ; 04.10.2005) (2) Ich weiß auch nicht, aber viele Werkstätten haben mir (als Leie) einen vom Pferd erzählt ... ich kanns ja im Prinzip Diagnosen usw. nicht nachprüfen. Nur im nachhinein. Und dann hat man viel Geld bezahlt... (http://spotlight.de/zforen/kfa/m/kfa-1127822707-6197.html ; 04.10.2005)	

LÜGEN, DASS ES/MAN STINKT

I	Er lügt dreist. Vorstellung von der „stinkigen Lüge“; stinkig = unverkennbar. Seit dem 19. Jh. [HK: 801-802]	
II	<i>lügen, dass es/man stinkt</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Zum Glück konnten wir alleine mit der Aerztin und dem Sozialhelfer sprechen. Denn unsere Mutter hat gelogen dass es stinkt und die Wahrheit konnten wir besser sagen ohne sie. (http://www.swissmom.ch/forum/viewtopic.php?p=285989&highlight=&sid=b6e9fea9579af559aab0ccce4cb382d1 ; 30.10.2005)	

LÜGEN, DASS SICH DIE BALKEN BIEGEN

I	Hemmungslos lügen. [DU: 494] Außerordentlich, unverschämt lügen. [WF: 41]	
II	<i>(über etw.) lügen, dass sich die Balken biegen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac — hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Mit dem Motto "Besser für die Menschen" wollen sich die Christdemokraten als Alternative zur Bundesregierung präsentieren, "die vor der Wahl gelogen hat, dass sich die Balken biegen ", so Meyer. (M02/211.83896) (2) "Entweder er lügt über seine Trink- und Drogenkonsumation, daß sich die Balken biegen , oder man hat die Blutprobe verwechselt." (N94/SEP.33310) (3) Daß im Gericht gelogen wird, daß sich die Balken biegen , das weiß ohnehin jeder. (O95/JUN.66924)	

LÜGEN, WENN/SO BALD MAN DEN MUND AUFMACHT

I	—	
II	<i>lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Er hat so oft Versprechen gebrochen, er wird wieder lügen, weiter morden, trotz aller Verträge", befürchtet auch Naim Haziri (26), der mit seiner Frau (24) und zwei ein- und vierjährigen Kindern aus dem Kosovo vertrieben wurde: " Milosevic lügt, sobald er den Mund aufmacht. " (M99/906.37670) (2) Die 19-jährige Bekannte der Hauptbelastungszeugin, die ebenfalls im Gewerbe tätig war, beschrieb ihre ehemalige Kollegin mit wenig schmeichelhaften Worten: " Sie lügt, wenn sie den Mund aufmacht. " (M03/305.29323)	

LÜGEN WIE GEDRUCKT

I	Hemmungslos lügen. [DU: 494] Frech und stark lügen <Lüge>. [KM: 94]	
II	<i>lügen wie gedruckt</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>}

V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) "Selbst wenn Harry mit dem Rücken zur Wand steht, lügt er wie gedruckt und leugnet, leugnet, leugnet, obwohl er doch sehen muß, daß ihm das niemand abkauft", sagt Regisseur Schlöndorff und spricht von einer "sehr männlichen, sehr komischen Haltung". (N98/APR.16694) (2) Die Befragten beantworteten zwar artig die Frage, wem sie denn ihre Stimme geben werden aber viele lügen wie gedruckt , aus Angst vor Repressalien. (P94/APR.13980)

NACH STRICH UND FADEN [VB]													
I	<i>Nach Strich und Faden lügen</i> _{ugs – path} (eher:) lügen, daß sich die Balken biegen. [HS: 814]												
II	<i>nach Strich und Faden lügen</i> ; R a b c → 1 <i>jmdn. nach Strich und Faden belügen</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred_[belügen] - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td>Pred_[lügen] - Ag</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred _[belügen] - Ag - Pac	b →	Adr	hum	Pred _[lügen] - Ag	c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred _[belügen] - Ag - Pac										
b →	Adr	hum	Pred _[lügen] - Ag										
c →	—	—											
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td>LocV [V_[belügen] - SP] - SN_{<Nom>} -</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td>SN_{<Acus>}</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>LocV [V_[lügen] - SP] - SN_{<Nom>}</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V _[belügen] - SP] - SN _{<Nom>} -	b →	CD	SN	SN _{<Acus>}	c →	—	—	LocV [V _[lügen] - SP] - SN _{<Nom>}
a →	Subj	SN	LocV [V _[belügen] - SP] - SN _{<Nom>} -										
b →	CD	SN	SN _{<Acus>}										
c →	—	—	LocV [V _[lügen] - SP] - SN _{<Nom>}										
V	—												
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Ihre zweite Ehe scheitert, als sie herausfindet, daß ihr Mann sie schon immer nach Strich und Faden belogen hat . (http://www.amazon.de/exec/obidos/tg/stores/detail/-/books/3442729955/customer-reviews/028-4581872-9160551 ; 30.10.2005) (2) Lettlands Präsidentin Vaira Vike-Freiberga kommentierte Putin- Äußerungen, in denen er die sowjetische Besetzung des Baltikums nach dem Krieg herunterspielte, mit den Worten, die Russen lügen "nach Strich und Faden." (http://www.stern.de/politik/ausland/index.html?id=540072&nv=rss ; 30.10.2005) (3) Selten wurden die Deutschen von "Ihren" Politikern so nach Strich und Faden belogen wie heute. (http://www.npd-mtk.de/programm.htm ; 30.10.2005)												

2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor

EINEM, DER KEINE KREMPE AM HUT HAT, [VB] KÖNNEN	
I	Das kannst du einem Dummen erzählen, aber nicht mir! 1900 ff. [HK: 460]
II	<i>etw. einem, der keine Krempe am Hut hat, erklären/erzählen können</i> ; R a b c → 2

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SV [V- SN<Dat>]] - SN<Nom> - SN<Acus>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Das kannst Du einem erklären , der keine Krempe am Hut hat . (http://forum.singles.freenet.de/app/m/_pf-156_.html?tID=659496 ; 26.07.2005) (2) Das kann herr holzschuh einen erzählen , der keine krempe am hut hataber mir nicht. (http://www.borussia.de/MODULES/phpbb/viewtopic.php?p=421866&sid=918bd6ce160beee8cb4e0bc1215c5ed5 ; 30.10.2005)	

JMDS. FRISEUR ERZÄHLEN KÖNNEN		
I	Mit etw. kein Gehör, kein Interesse finden. [DU: 200]	
II	<i>etw. jmds. Friseur erzählen können</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SV [V- SN<Dat>]] - SN<Nom> - SN<Acus>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Da keine vernünftige Argumentation mehr möglich war, versuchte ich nach einiger Zeit abzubrechen, mit dem Vorschlag: " Erzähl das Ganze deinem Friseur! " (K97/JUL.64450) (2) Stefan heult sich zwar bei Eva über seine Frau aus, aber in der Art, wie er das tut, hätte er das genauso gut seinem Friseur erzählen können . (R97/MAI.37386)	

JMDS. GROSSMUTTER ERZÄHLEN KÖNNEN		
I	Das glaube ich dir niemals. [DU: 200] Das glaube ich dir nicht <Lüge>. [KM: 197]	
II	<i>etw. jmds. Großmutter erzählen können</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac

IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V - SV [V- SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₂₎	
VII	(1) Als er feststellte, dass ich genügend Geld bei mir hatte, war er sehr ungehalten und sagte mir zwei Mal, das könne ich meiner Großmutter erzählen , und ich musste zwangshalber die Strafe zahlen. (N00/MAI.24557) (2) Daß er gratulieren kommt, kann Herr Miklavic seiner Großmutter erzählen! (O95/JUN.58816)	

(KEINE) MÄRCHEN ERZÄHLEN		
I	Schwinde nicht, sage nicht die Unwahrheit. [WF: 312] Sag nicht die Unwahrheit. [LR: 1000] Märchen erzählen! <fig.; umg.> <i>mich kannst du nicht belügen.</i> [DW: 849]	
II	<i>(jmdm.) (keine) Märchen erzählen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Ich erzähle keine Märchen , ich stand hier nur fünf Minuten, der Auspuff ist noch warm. (E96/MÄR.06282) (2) Sie soll mir keine Märchen erzählen , sie soll mir sagen, was sie gegen mich hat. (LIM/LI1.00401)	

2.1.1.2.3. L'engany

2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament

DIE HUCKE VOLL LÜGEN		
I	Aus Schadenfreude sehr lachen. [DU: 375] Jn dreist belügen. 1700 ff. [HK: 363] Ihn gründlich belügen. [LR: 750]	
II	<i>jmdm. die Hücke voll lügen</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	—	—
VI	—	— passiva — estil dir. / — estil indir.
VII	—	(1) "Die lügt uns die Hucke voll ", meinte sein Fraktionskollege Rainer Wend, "die spielt die dusselige Oma, die sie nicht ist." Die CDU war dagegen mit Webers Auftritt zufrieden: "Sie hat das gesagt, was sie weiß. (M00/006.28345) (2) Phillips kann sehr komisch sein, zum Beispiel in der Szene, wo ein Student die Freunde für einen Reiseführer befragt, und sie lügen ihm die Hucke voll . (http://www.hamm.de/stadtbuecherei/lit_wa39.html ; 26.07.2005)

INS GESICHT LÜGEN		
I	Jmdn. dreist anlügen. [DU: 277] <i>Jm. (direkt/...) ins Gesicht lügen</i> _{path.} [HS: 260]	
II	<i>jmdm. (etw.) ins Gesicht lügen</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac — hum, abstr	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD PSubFin	LocV [V - SV [V- SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - PSubFin
V	—	
VI	—	— passiva + estil dir. ₍₂₎ / — estil indir. Tematització de P ₍₂₎
VII	—	(1) Warum soll der Bürger die Wahrheit sagen, wenn der Präsident ihm ins Gesicht lügen darf? (P98/AUG.34196) (2) "Sie sprechen sehr gut", log man mir mit echt britischer Höflichkeit ins Gesicht . (L99/OKT.82704)

2.1.1.2.3.2. L'autoengany

SICH IN DEN SACK LÜGEN		
I	—	
II	<i>sich in den Sack lügen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag

IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wer sich der Wahrheit entzieht, lügt sich in den Sack . (P94/OKT.34984) (2) "Ich bemühe mich rational zu sein und alles nüchtern zu sehen, aber da lügt man sich oft selber in den Sack ." (K00/OKT.93087)	

SICH IN DIE EIGENE TASCHÉ LÜGEN		
I	Sich etwas vormachen. [DU: 758] Sich etw. vormachen. [LR: 1601] <i>Sich (selbst) was/(etwas)/allerhand/... in die Tasche lügen/sich in die eigene... ugs. [HS: 834]</i>	
II	<i>sich in die eigene Tasche lügen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wer Statistiken schön, lügt sich nur in die eigene Tasche . (M98/810.80721) (2) Der Körper brauche ja schließlich gelegentlich ein Stück Schokolade, einen guten Schluck usw. usw. Und so lügt man sich munter in die eigene Tasche . (I96/DEZ.55164)	

2.1.1.3. L'emissor és presumtuós

ANGEBEN WIE EINE TÜTE (VOLL) MÜCKEN		
I	Maßlos prahlen. [DU: 45] <i>Angeben wie eine Tüte (voll) Mücken/(Wanzen) sal</i> – angeben wie ein Sack Seife. [HS: 871] <i>Tüte: [...]</i> angeben wie eine Tüte voll Mücken (salopp; mächtig angeben). [GWD: 4002]	
II	<i>angeben wie eine Tüte (voll) Mücken</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag

IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variants: <i>angeben wie ein Sack Seife/wie ein Wald voller Affen/wie eine Lore (nackter Affen)/wie tausend Mann/wie zehn nackte Neger/wie tausend Russen/wie Graf Koks von der Gasanstalt/wie eine englische Gouvernate, etc.</i>	
VII	(1) Er gondelt mit ihrem Cadillac im Städtchen herum, gibt an wie eine Tüte Mücken und hat wieder nur Rosinen im Kopf. (R98/FEB.10362) (2) Die nächsten Wochen drehte ich den Bierhahn gar nicht mehr zu; Ingfried wohnte in der LINDE, warf mit Lagen um sich, gab an wie eine Tüte Mücken von seinem Sumpfund: dass er den Westspinner schön über den Tisch gezogen und endlich ein feines Leben habe, denn bald hätte er ein Konto, dann könnte sein Geld für ihn arbeiten. (R99/OKT.79544)	

DICKE/GROSSE TÖNE [VB]		
I	Sich aufspielen. [DU: 776] Laut prahlen. [WF: 494]	
II	<i>dicke/große Töne reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Ich hab mir jetzt mal alles durch gelesen und muss feststellen das die meisten Leute hier offensichtlich nur grosse Töne reden aber nicht wirklich Ahnung haben von dem was Sie sagen. (http://forum.neocron.com/archive/index.php/t-72740 ; 26.07.2005) (2) "Justizminister Dr. Weiß spricht große Töne , tut aber nichts, um 'Schwitzen statt Sitzen' effektiv zu machen", beklagt Hahnzog. (http://www.spd-landtag.de/aktuell/presse_anzeigen.cfm?mehr=945 ; 26.07.2005)	

2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita

—

2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu

DUMM DAHERREDEN											
I	Unüberlegt schwätzen. 1920 ff. [HK: 182]										
II	(über etw.) <i>dumm daherreden</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - (SP_[über])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - (SP _[über])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - (SP _[über])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	<i>daherplappern</i> (§ III.3.4.1.), <i>daherschwätzen</i> (§ III.3.3.2.)										
VI	<p>– passiva – estil dir. / – estil indir. Ampliació del SAdj₍₁₎₋₍₂₎</p>										
VII	<p>(1) Derselbe Bundesrat, der derart dumm und respektlos über Volksrechte daherredet, beklagt sich aber immer wieder über angeblichen Populismus und über Schlagworte seiner Widersacher. (E99/JUN.17189) (2) Wer also das wohlverstandene "deutsche Interesse" wirklich schädigen will, der muß nur so dumm und töricht daherreden wie der gegenwärtige Regierungschef in München. (N93/DEZ.47380)</p>										

2.1.1.6. L'emissor és agressiu

SICH DIE KÖPFE HEISS REDEN											
I	Zunehmend hitziger diskutieren. [DU: 429] Sich ereifern; etw ausgiebig und leidenschaftlich erörtern. Seit dem 19 Jh. [HK: 449]										
II	<i>sich (über etw.) die Köpfe heiß reden</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom> - (SP_[über]/PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom> - (SP _[über] /PSubFin)	b →	CRèg	SP/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom> - (SP _[über] /PSubFin)								
b →	CRèg	SP/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.)										
VI	<p>– passiva – estil dir. / + estil indir.₍₂₎ Tematització de P₍₃₎</p>										
VII	<p>(1) Die jungen Wissenschaftler kampierten in Zelten, bereiteten sich die Mahlzeiten am Lagerfeuer vor, redeten sich bis zum Morgengrauen die Köpfe heiss - ohne dass, völlig unrussisch, ein Tropfen Wodka floss. (E97/MÄR.06125) (2) Wir redeten uns die Köpfe heiss, dass nur der Wägste und Beste gut genug sei,</p>										

	dieses schwere, verantwortungsvolle Amt zu übernehmen. (A98/MÄR.17121) (3) Über die Frage, was hier einmal gestanden haben könnte, reden sich Friedrich Störtz und sein Mitstreiter Kurt Hauck aus Neckarhausen die Köpfe heiß . (M01/111.86067)
--	---

SICH IN WUT REDEN								
I	Während des Redens immer mehr in Wut kommen. [WF: 550] <i>Sich (immer mehr) in Wut reden.</i> [HS: 997]							
II	<i>sich (über etw.) in Wut reden</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom> - (SP_[über])</td> </tr> <tr> <td>b → CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom> - (SP _[über])	b → CRèg	SP	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom> - (SP _[über])						
b → CRèg	SP							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Modificador: <i>immer mehr</i> ₍₂₎							
VII	(1) FP-Klubobmann Rainer Pawkowicz redet sich darob ordentlich in Wut und beweist damit einmal mehr, daß nicht nur Liebe blind macht. (P93/APR.10184) (2) Mit zunehmender Vernehmungsdauer redete sich der Angeklagte immer mehr in Wut über seine früheren Freunde. (V99/FEB.07822)							

2.1.1.7. L'emissor és transigent

JA UND AMEN SAGEN								
I	Mit allem einverstanden sein. [DU: 385] Mit etw. einverstanden sein, s. mit etw. abfinden. [WF: 20] <i>Zu allem ja und amen sagen (bei jm.)</i> ugs. [HS: 386]							
II	<i>(zu etw.) ja und amen sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SP_[zu])</td> </tr> <tr> <td>b → CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SP _[zu])	b → CRèg	SP	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SP _[zu])						
b → CRèg	SP							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Mache sich jeder die größten Vorwürfe, wenn er mit Schuld trägt am seelischen Ruin unserer Jugend, indem man zu allem ja und amen sagt und zu feige ist, sich ganz energisch an den betreffenden Stellen solange zu wehren, bis Erfolg eintritt.							

	(V98/OKT.51420) (2) Bisher hatte die Parteispitze die Kandidaten für das Zentralkomitee vorab verlesen; die Delegierten aus den Provinzen hatten zu der vorgelegten Liste nur noch ja und amen sagen können. (E97/SEP.23885)
--	--

2.1.1.8. L'emissor parla amistosament

EIN PAAR WARME WORTE SAGEN											
I	Ein paar Worte herzlicher Freude oder Anteilnahme sagen. »Warm« bezieht sich auf das menschlich-herzliche Empfinden, steht aber oft auch für eine gefühlsfriedende Äußerung, auf die man lieber verzichten möchte. <i>Stud.</i> 1920 ff. [HK: 927-928]										
II	(jmdm.) <i>ein paar warme Worte sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>})</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	b →	CI	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})								
b →	CI	SN									
c →	—	—									
V	<i>sprechen</i> (§ III.3.1.)										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Freund Nacev zeichnete sich noch besonders aus, als er in allerbester Rijkaard-Manier Mannschaftsbetreuer Alex Spengler ins Gesicht spuckte, der ihm wohl noch ein paar warme Worte gesagt hatte. (http://www.lostboyz.de/spielberichte/spielberichte/03-10-19-for-frei.htm; 27.07.2005)</p> <p>(2) Ein paar warme Worte zu Java und dem DOM-Baum werden auch noch gesagt - jedoch eher oberflächlich, aber dafür gibt's ja andere Bücher. (http://www.amazon.de/exec/obidos/tg/stores/detail/-/books/3898422348/customer-reviews/302-8200477-8233636; 27.07.2005)</p>										

IM GUTEN SAGEN											
I	Mit freundlichen Worten, jmdm. etwas ohne Streit sagen, ohne wechselseitige Vorwürfe <Einvernehmen>. [KM: 204] Mit freundlichen Worten, ohne Krach, ohne Feindschaft. [WF: 174]										
II	(jmdm.) <i>etw. im Guten sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)										
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	b →	CI	SN	c →	CD	SN/PSubFin
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin								
b →	CI	SN									
c →	CD	SN/PSubFin									

V	<i>reden, sprechen</i> (§ III.3.1.)
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. / + estil indir. ₍₂₎
VII	(1) Man hat es den Rauchern wirklich lange genug im Guten gesagt , man wird ja angeschrien dafür und aggressiv behandelt wenn man höflich um Rücksicht bittet. (http://www.frag-mutti.de/tipp/p/show/category_id/5/article_id/1922/Verraucherte-Wohnung.html ; 27.07.2005) (2) Wie eine kaputte Platte wiederholte der Agent, wie er Mico im Guten gesagt habe , dass er aufhören solle mit seinem blinden Treiben. (http://www.peratovic.net/zeljko/levar/letztes_gespraech/letztes_gespraech.html ; 27.07.2005) (3) Höre auf zu stänkern und zu spammen, das ist das letzte mal das es dir im guten gesagt wird , das nächste mal wird eine verwarnung. (http://www.emuleforum.net/t13767.html ; 27.07.2005)

2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment

SICH UM DEN HALS REDEN											
I	Durch unvorsichtige Äußerungen seine Position, seine Existenz riskieren. [DU: 314-315] E-e so kühne Sprache führen, daß j-d das Leben riskiert. [WF: 183] <i>J. redet/... sich (noch/...) um seinen Hals</i> ugs selten. [HS: 300]										
II	<i>sich um den Hals reden</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Der Junge hätte sich bald um den Hals geredet (<i>hätte bald sein Leben riskiert</i>). (http://www.dwds.de/?qu=Hals&modus=0&woerterbuch=1 ; 30.10.2005) (2) Der Wein hatte ihn berauscht, und er drohte sich um den Hals zu reden . (DU: 314-315)										

SICH UM KOPF UND KRAGEN REDEN	
I	Durch unvorsichtiges Handeln/Reden sein Leben, seine Existenz verlieren. [DU: 433] Auführerische Reden halten. Anspielung auf Enthauptung. Seit dem 19. Jh. [HK: 449]
II	<i>sich um Kopf und Kragen reden</i> ; R a b c → 1

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>
V	<i>quatschen</i> (§ III.3.3.2.), <i>predigen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Oder rede ich mich hier nur um Kopf um Kragen , um irgendwie zu rechtfertigen, dass ich mich schlicht und ergreifend mit Tamara verabredet habe, ganz rücksichtslos. (M00/004.08359) (2) Oder wenn sich die grüne Kandidatin Schmidt mit dem Reizwort von der "Wasserkopf-Verwaltung" zumindest bei den Zuhörern, die selbst betroffen sind oder in anderer Nähe zur Stadtverwaltung stehen, um Kopf und Kragen redet . (R98/JAN.03561)	

2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor

2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor

AN JMDS. GEWISSEN APPELLIEREN		
I	<i>An js. Gewissen appellieren</i> _{path.} [HS: 268]	
II	<i>an jmds. Gewissen appellieren</i> (, <i>etw. zu tun</i>); R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CD PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubInf)
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎	
VII	(1) Ich appelliere als ÖVP- Mitglied an Ihr Gewissen als Chef einer christdemokratischen Partei, von der Versteuerung der Unfallrenten Abstand zu nehmen. (K00/SEP.89782) (2) Nicht nur an das Gewissen der Politiker und Unternehmer, sondern auch der Kirche wurde appelliert , die ihr Verhältnis zu den Gewerkschaften verbessern und sich mehr der Probleme der Arbeitnehmer annehmen sollte. (H85/FM1.11712)	

EIN PAAR TAKTE [VB]		
I	Jmdn. zurechtweisen, jmdm. etw. unmissverständlich sagen. [DU: 755] <i>Mit jm. (mal) ein paar Takte reden (müssen)</i> _{ugs selten.} [HS: 832]	

II	<i>jmdm. ein paar Takte sagen/erzählen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN
V	<i>reden</i> (§ III.3.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Ich bin auch stehengeblieben", so der Lkw-Fahrer, "weil ich ihm ein paar Takte wegen seiner skrupellosen Fahrweise sagen wollte. (K97/JUL.60291) (2) Er nahm sich fest vor, dem Angeber bei Gelegenheit mal ein paar Takte zu erzählen . (DU: 755)	

EIN WORT/WÖRTCHEN REDEN

I	Jmdm. wegen etw. zur Rechenschaft ziehen wollen. [DU: 881-882] <i>Mit jm. noch ein Wörtchen zu reden haben</i> ugs. [HS: 990]	
II	<i>mit jmdm. ein Wort/Wörtchen reden</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CC SP c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SP _[mit]
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Und sonst sollte Mami mal ein Wörtchen mit ihm reden . (I99/JUL.28975) (2) Ich will ein Wort mit dir reden , du Bastard. (http://www.phantomoftheopera.ch/phantom2/Severus/ffi-8.htm ; 30.10.2005)	

INS GEWISSEN REDEN

I	Ernst und eindringlich mit jmdm. reden, um ihn zu einer Änderung seines missbilligten Verhaltens zu bewegen. [DU: 282] J-m ernst sagen, daß er etw. Bestimmtes (nicht) tun soll. [WF: 160] <i>Jm. (ernsthaft/gründlich/anständig/...) ins Gewissen reden</i> . [HS: 268]	
II	<i>jmdm. (etw.) ins Gewissen reden</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - Adr - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - (PSubFin/PSubInf)
V	<i>sprechen</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎	
VII	(1) "Chef, das können Sie doch nicht machen", redete ihm seine Sekretärin ins Gewissen . (X96/AUG.15208) (2) Von Tag zu Tag redete sie dann aber den Regierungspolitikern in Jerusalem deutlicher ins Gewissen , auch Israel habe seinen Teil Verantwortung. (A97/SEP.28150) (3) Bevor die beiden Bürgerlichen sich auf den höchsten Stühlen niederlassen können, wird ihnen erst noch ins Gewissen geredet : Elisabeth Béery, scheidende Präsidentin, nutzt ihre wiedergewonnene Redefreiheit, um laut über «den Umgang der Mehrheiten mit den Minderheiten im Rat» nachzudenken. (A98/JAN.04548)	

2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor

BESOFFEN REDEN		
I	Auf jn nachdrücklich einreden und ihn nicht zu Worte kommen lassen. 1920 ff. [HK: 98]	
II	<i>jmdn. besoffen reden</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - SN<Acus>
V	—	
VI	+ passiva ₍₁₎₋₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Teilnehmer werden besoffen geredet , damit sie ins Netz gehen. (R99/JAN.07080) (2) Auf das Entertainment der großen Konzerne, deren Manager von Shareholdervalue-Ideologien schwindelig gemacht und von smarten Investmentbankern besoffen geredet werden , könnte das Publikum in den allermeisten Fällen freilich ganz gut verzichten. (R98/NOV.95507)	

EIN KIND IN DEN BAUCH REDEN		
I	Auf jn anhaltend einreden; jn zu beschwatzen suchen. Leitet sich her von dem bei Hans Sachs vorkommenden Motiv vom dummen Bauern, dem man sagte, er sei schwanger, bis er es glaubte. Seit dem 19. Jh. [HK: 412] Jmdn. mit großer Überredungskunst von etw. völlig Unwahrscheinlichem überzeugen wollen; jmdm. etwas einreden. [DU: 410]	

II	<i>jmdm. ein Kind in den Bauch reden</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Dann kam meine Mutter immer an und versuchte, mir ein Kind in den Bauch zu reden . (http://www.med1.de/Forum/Gynaekologie/Verhuetung/129922/1 ; 30.10.2005) (2) Eh mir noch ein Kind in den Bauch geredet wird , es gibt keins! (http://blog.focus.msn.de/metzger/archives/79 ; 30.10.2005)	

ZUREDEN WIE EINEM KRANKEN/LAHMEN GAUL		
I	Jmdm. anhaltend und nachdrücklich zureden. [DU: 911] (Vergeblich) versuchen, j-n zu etw. zu überreden. [WF: 147]	
II	<i>jmdm. (etw.) zureden wie einem kranken/lahmen Gaul</i> (, <i>etw zu tun</i>); R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD PSubFin/PSubInf	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)
V	—	
VI	– passiva + estil dir. ₍₃₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₃₎ Modificadors: <i>beinahe</i> ₍₃₎ Variants: <i>zureden wie einem kranken/lahmen Pferd/Ross/Schimmel</i> ₍₃₎	
VII	(1) Freunde redeten mir zu wie einem lahmen Gaul , mir einen neuen Verlag zu suchen. (http://www.phantastik-news.de/modules.php?name=News&file=print&sid=363 ; 28.07.2005) (2) Bei einem Turnier am Sonntag habe ich auf den ersten 9 auch nur 13 Punkte zusammengebracht und auf den zweiten 24. Allein schon die Zeit, die meine beiden Flightpartner gebraucht haben, um mir wie einem kranken Gaul zuzureden , ich solle nicht aufgeben, hat bis zum 10. Loch gedauert. (http://f3.webmart.de/f.cfm?id=2870284&r=threadview&&a=1&t=2507604 ; 28.07.2005) (3) "Ein staatliches Unternehmen muß ein stärkeres Nervenkostüm haben als ein privates", redete der Vorsitzende dem HLAG-Anwalt beinahe wie einem kranken Roß zu . (N96/SEP.38060)	

ZUREDEN WIE EINEM KRANKEN KIND											
I	Jmdm. anhaltend und nachdrücklich zureden. [DU: 911]										
II	<i>jmdm. (etw.) zureden wie einem kranken Kind</i> (, <i>etw zu tun</i>); R a b c → 2 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	- hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	- hum, abstr									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Dat>}] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>PSubFin/PSubInf</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)	b →	CI	SN	c →	CD	PSubFin/PSubInf
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)								
b →	CI	SN									
c →	CD	PSubFin/PSubInf									
V	—										
VI	- passiva - estil dir. / + estil indir. ⁽¹⁾										
VII	(1) Nein, von "auf Linie bringen" kann fürs erste nicht die Rede sein. Wie einem kranken Kind redet der Staat neuerdings seinen Beamten gut zu , doch auf die Beine zu kommen. (http://www.georgsanstalt-bbs2-uelzen.de/kahl.htm ; 28.07.2005) (2) Pfaundler tätschelte Tüverlin die Schulter. Redete ihm gut zu wie einem kranken Kind . Er soll doch auf seine politischen Faxen verzichten. (DU: 911)										

2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa

INS BLAUE (HINEIN) [VB]											
I	Ohne Plan und Zweck reden. [WF: 56] Ohne festes Ziel; auf gut Glück; unüberlegt. 1700ff. [HK: 111] <i>Ins Blaue hinein reden/schwatzen/quasseln...</i> [HS: 85]										
II	<i>ins Blaue (hinein) reden/sprechen</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.), <i>fordern</i> (§ III.3.2.2.), <i>fragen</i> (§ III.3.2.2.), etc.										
VI	+ passiva ⁽²⁾⁻⁽³⁾ - estil dir. / - estil indir.										
VII	(1) Um nicht abstrakt ins Blaue reden zu müssen, gab es eine konkrete Aufgabenstellung. (M00/003.05858) (2) Das ist nicht ins Blaue gesprochen , denn Kaufmann hätte es mit seiner Kunst durchaus zu Reichtum bringen können. (P96/MAI.20758) (3) Die kolportierten Zahlen, wonach für das nächste Jahr bereits fast drei Milliarden Schilling fehlen würden, seien "ins Blaue geredet" . (I97/APR.17219)										

2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor

SICH VON DER LEBER REDEN													
I	Über etw., was einen belastet, offen reden und sich dadurch davon befreien. [DU: 472] Von dem sprechen, was einen bedrückt. Seit dem 19. Jh. [HK: 489]												
II	<i>sich etw. von der Leber reden</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	– hum, abstr											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td>SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -	b →	CD	SN	SN<Acus>	c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -										
b →	CD	SN	SN<Acus>										
c →	—	—											
V	—												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Kaum hatte er sich seinen Kummer von der Leber geredet , offerierten ihm die Beamten für zwei Monate Kost und Logis - gegen den Mann lag ein Haftbefehl über 60 Tage vor. (R98/FEB.11061) (2) Wieder andere Gäste nutzen die Chance, sich ihre Probleme von der Leber zu reden . (K98/FEB.16824)												

SICH VOM HERZEN REDEN													
I	Etw., was einen bedrückt, einem anderen erzählen. [DU: 352-353] Mit j-m über etw. (bes. e-n Kummer, e-e Sorge) sprechen, so daß es einem leichter wird. [WF: 212]												
II	<i>sich etw. vom Herzen reden</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	– hum, abstr											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td>SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -	b →	CD	SN	SN<Acus>	c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> -										
b →	CD	SN	SN<Acus>										
c →	—	—											
V	<i>sprechen</i> (§ III.3.1.)												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Anita redete sich ihren Kummer vom Herzen . (O98/JAN.06596) (2) Die zwei alten, einsamen Seelen auf der Bühne reden sich die Vergangenheit vom Herzen und ergehen sich in Elegien auf anno dazumal. (N93/FEB.06132)												

2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla

2.1.4.1. Actes de parla representatius

2.1.4.1.1. Actes representatius assertius

2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius

STEIF UND FEST BEHAUPTEN		
I	Etwas immer wieder nachdrücklich behaupten/ohne Zweifel glauben usw <Verstärkung>. [KM: 576] Immer wieder und nachdrücklich (behaupten usw.) [WF: 461]	
II	<i>etw. steif und fest behaupten</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin/ PSubInf	LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - SN<Acus>/PSubFin/PSubInf
V	—	
VI	+ passiva ₍₅₎ + estil dir. ₍₃₎ / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₃₎ Modificació de l'ordre dels constituents ₍₄₎	
VII	(1) Auch war nun mittlerweile die alte Riege der Spitzenmanager abgetreten, die noch 1994 in einer Anhörung vor dem amerikanischen Kongress steif und fest behauptet hatten, Nikotin sei nicht gefährlicher als Koffein. (A97/JUN.12870) (2) "Wir haben eine gemeinsame Position", behauptete Glos steif und fest . (R98/JAN.01746) (3) Mock behauptet fest und steif : "Ja, wir sind europareif!" (N94/MAI.17820) (4) Aus seiner Studienzeit hat er einen guten Freund in St. Gallen: «Ich studierte mit dem ehemaligen Stadtrat Peter Schorer.» Die beiden behaupten steif und fest , «brave Studenten» gewesen zu sein. (A99/SEP.806859) (5) Ich finde das beruhigend, aber ich finde merkwürdig, warum steif und fest behauptet wird , Pinscher, Rottweiler, Doggen, Dackel und die anderen sollen alle sogenannte "Hunde" sein. (R98/MAI.34795)	

STEIN UND BEIN SCHWÖREN ₁		
I	Etw. nachdrücklich versichern. [DU: 693] Besonders nachdrücklich schwören <Schwur>. [KM: 577-578]	
II	<i>etw. Stein und Bein schwören</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac

IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin/ PSubInf c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - PSubFin/PSubInf
V	—	
VI	+ passiva ₍₄₎ + estil dir. ₍₂₎ / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₂₎	
VII	(1) Sie schworen Stein und Bein , da sei nichts gewesen." (R98/DEZ.100968) (2) "Wir haben alles gemacht, was möglich war", schwört der Trainerfuchs Stein und Bein auf beinharte Arbeit in den vergangenen Wochen. (I00/SEP.70447) (3) Die Raumpflegerin bleibt aber hartnäckig und schwört Stein und Bein , einen Toten vorgefunden zu haben. (A01/SEP.30633) (4) Moderator: "Gestern ist noch Stein und Bein geschworen worden , dass keine Steuern erhöht werden". (X00/SEP.40637)	

2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius

VOLL ABSTREITEN		
I	—	
II	<i>etw. voll abstreiten</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₂₎	
VII	(1) Sonst werden die das ja voll abstreiten und dann am Schluss vielleicht sogar noch am Hund auslassen und ihn noch schlechter behandeln. (http://geschichtewien.roseflex.com/viewtopic.php?p=6095&highlight=&sid=61c3f5b03171707cec626bd097c96ad7 ; 6.12.2005) (2) Aber dass fuuka besser mit hayama zusammenpasst muß ich voll abstreiten ! (http://www.comicforum.de/comicforum/showthread.php?t=47415&page=12&pp=25 ; 6.12.2005)	

2.1.4.1.2. Actes representatius informatius

BESCHIED SAGEN	
I	Jmdn. benachrichtigen, von etw. unterrichten. [DU: 110] <i>Jm. Bescheid sagen.</i> [HS: 71]

II	<i>(jmdm.) (etw.) Bescheid sagen</i> ; R a b c → 1 + (2)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin/ PSubInf	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (PSubFin)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎	
VII	(1) Wenn es soweit ist, dann sagen wir rechtzeitig Bescheid . (R99/JUN.43595) (2) Auf der US-Homepage steht, man solle vor der Suche Bescheid sagen , wohin man gehe und wann man zurückkomme. (M02/209.70530)	

BRÜHWARM [VB]		
I	Etwas Gehörtes sofort weitererzählen. Man läßt es nicht erst zum Abkühlen oder Erkalten kommen. 1750 ff. [HK: 135] Sofort weitererzählen. [DW: 301] <i>Etw. brühwarm weitererzählen/...</i> ugs. [HS: 106]	
II	<i>(jmdm.) etw. brühwarm berichten/erzählen</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>}
V	<i>ausplaudern</i> (§ III.3.3.2.), <i>melden</i> (§ III.3.2.5.), <i>mitteilen</i> (§ III.3.2.1.), etc.	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Der hatte seine in einem benachbarten Dorf lebende Schwester davon unterrichtet, die wiederum alles der zweiten Schwester, eben jener 28jährigen in Deutschland lebenden Tante, brühwarm am Telefon erzählte . (R97/DEZ.99917) (2) Ihre gemeinsamen Kollegen hatten natürlich schon lange gemerkt, wie es um Jasper stand und berichteten es ihr brühwarm . (E97/APR.10376)	

EINEN TON SAGEN		
I	Etwas sagen, einen Wunsch o. Ä. äußern, eine Information weitergeben. [DU: 776]	
II	<i>einen Ton (über/von etw.) sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)	

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über/von])
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Hätte nur einer der vielen Fachleute, die in den Ring stürmten, einen Ton gesagt , Dariusz Michalczewski wären viele Pfiffe erspart geblieben. (R98/DEZ.100712) (2) Keiner meiner Kollegen sagte einen Ton über mein Auge. Auch meine engsten Kollegen, die wußten, was nun war, bestätigten mir, daß es sich von dem gesunden Auge nicht unterscheidet! (http://people.freenet.de/ah.hannover/erfahrungaugenprothese.html ; 30.10.2005) (3) Nur hätten wir uns eben all diese Streitereien ersparen können, und zwar alle, wenn mal ein Ton gesagt worden wäre . (http://flauschige-elektronen.de/?action=forum&id=31&PHPSESSID=3237ec2a30f80d7ed85532f3f7496463 ; 30.10.2005)	

2.1.4.2. Actes de parla directius

2.1.4.2.1. La petició

BITTEN UND BETTELN		
I	Inständig bitten. [DU: 122] <i>Bitten und betteln</i> _{ugs path.} [HS: 84]	
II	(jmdn.) (um etwas) bitten und betteln; R a b c → 1 + (2)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CD SN c → CRèg SP	LocV [V - V] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>}) - (SP _[um])
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Tematització de D ₍₁₎ i P ₍₂₎	
VII	(1) Den Gastwirt Karl Mair und seine Gattin Marianne aus Ellbögen brauchte man nicht lange zu bitten und zu betteln , drei Tiere zur Verfügung zu stellen. (I97/MAI.19637) (2) Und um alle Hilfsmittel müssen wir bitten und betteln , als ob wir der letzte Dreck wären. (X97/OKT.33154)	

JMDS. KOPF FORDERN								
I	Jmds. Entlassung/strenge Bestrafung fordern. [DU: 429] <i>Js. Kopf fordern.</i> [HS: 434]							
II	<i>jmds. Kopf fordern</i> ; R a b c → 1							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag	b → —	—	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag						
b → —	—							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	b → —	—	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}						
b → —	—							
c → —	—							
V	<i>verlangen</i> (§ III.3.2.2.)							
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.							
VII	<p>(1) Als die Tochter der Königin Herodias einen Wunsch frei hatte, forderte sie deshalb auf Anraten der Mutter den Kopf des Täufers, den sie auch erhielt. (A99/JUN.529112)</p> <p>(2) Die Geschäftsprüfungskommission des Kreuzlinger Gemeinderats fordert unumwunden den Kopf des amtierenden Stadtammanns Josef Bieri (CVP). (A98/JUL.581782)</p> <p>(3) Der Kopf des Jugendamtsleiters wurde gefordert, doch die verantwortlichen Politiker sind noch immer im Amt! (O94/JUL.72943)</p>							

UM GUT(ES) WETTER [VB]								
I	Um Verzeihung bitten; darum bitten, dass der/die andere einem wieder gewogen sein möge. [DU: 865] Darum bitten, daß der andere nicht mehr böse ist. [WF: 536] <i>Um gut/(gutes) Wetter bitten</i> ugs. [HS: 970]							
II	<i>(jmdn.) um gut(es) Wetter bitten</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr	hum	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)						
b → Adr	hum							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Acus>})</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})	b → CD	SN	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})						
b → CD	SN							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	<p>(1) Die Zeiten sind nun vorbei, Rußland bittet heutzutage um gut Wetter. (R97/JUL.56995)</p> <p>(2) Da können die Oberbürgermeisterin, der Ministerpräsident und der Kanzler, der heute in Frankfurt um gut Wetter bittet, nur hilflos wirken. (R99/NOV.95527)</p>							

UM JMDS. HAND [VB]	
I	Einer Frau einen Heiratsantrag machen. [DU: 326] Um die Einwilligung der Eltern bitten, ihre Tochter zu heiraten. [DU: 326] Bitten, daß j-d die Ehefrau (des Bittenden) wird. [WF: 192]
II	(jmdn.) um jmds. Hand anhalten/bitten; R a b c → 1 + (1)
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — — Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — — LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Acus>)
V	—
VI	+ passiva ₍₂₎₋₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) In einem Interview sagte der 51-Jährige: «Ich bin zu ihrem Vater gegangen, habe ganz förmlich um ihre Hand angehalten .» (A99/SEP.804856) (2) Es ist auch eigentlich gar keine Frage, dass Warner, als er sie in ein schickes Restaurant einlädt, um ihre Hand anhalten wird . (A01/NOV.43447) (3) Bitte unbedingt an der Höschgasse aussteigen." Die 27jährige Sekretärin aus Berlin stieg aus, wurde von André mit dem Blumenstrauss um die Hand gebeten - und sagte ja. (E98/APR.08695)

2.1.4.2.2. La pregunta

DER KUH DAS KALB ABFRAGEN	
I	Jn ausfragen; an jn allzuvielen Fragen richten. Wer befragt wird, soll sein Innerstes preisgeben. 1700 ff. [HK: 468]
II	<i>der Kuh das Kalb abfragen</i> ; R a b c → 1
III	a → Ag hum b → — — c → — — Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — — LocV [V - SN<Dat> - SN<Acus>] - SN<Nom>
V	—
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Auch ich habe schon in etlichen persönlichen Gesprächen gehört, daß sehr viele Männer immer und immer wieder anrufen, der Kuh das Kalb abfragen aber tatsächlich nie kommen... (http://www.dominforum.net/forum/viewtopic.php?p=8986 ; 30.10.2005) (2) Vorher wurde der Kuh das Kalb abgefragt , wann gekauft, wo gekauft, Name Adresse und so weiter. (http://www.yopi.de/rev/19760 ; 30.10.2005)

DIE SEELE AUS DEM LEIB FRAGEN		
I	Jmdn. pausenlos alles Erdenkliche fragen. [DU: 695] Jn gründlich ausfragen. 1910ff. [HK: 759]	
II	<i>jmdm. die Seele aus dem Leib fragen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wajda geht es in erster Linie, um den verzweifelten Raubmörder Raskolnikow und um den raffinierten Untersuchungsrichter, der dem Täter die von Selbstvorwürfen und Bekennerlust gemarterte Seele aus dem Leib fragt . (H85/KM2.12776) (2) Die hübsche Ärztin, die dabei war, fragte mir die Seele aus dem Leib : was für Krankheiten ich je in meinem Leben gehabt habe und ob ich außer meiner Zahngeschichte irgend welche verdächtigen Dinge an mir festgestellt habe. (http://www.terra.es/personal4/retomb/kapitel-9.htm ; 03.10.2005)	

EIN LOCH IN DEN BAUCH FRAGEN		
I	Jmdm. pausenlos Fragen stellen. [DU: 488] J-m pausenlos e-e Frage nach der anderen stellen. [WF: 298]	
II	<i>jmdm. ein Loch in den Bauch fragen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Beim Tag der offenen Tür der Mannheimer Versorgungs- und Verkehrsbetriebe (MVV) nahmen viele der gut 12 000 Besucher kein Blatt vor den Mund und nutzten die Chance, den Fachleuten ein Loch in den Bauch zu fragen . (M89/910.37022) (2) Ein Defa-Dokumentarfilm erinnert an alte Club-Zeiten, anschließend darf den Spielern ein Loch in den Bauch gefragt werden . Am 2. Mai steigt um 14 Uhr eine Riesen-Kinderparty mit der Gruppe "Rumpelstil". (L99/APR.25309)	

2.1.4.3. Actes de parla comissius

2.1.4.3.1. La promesa solemne

HOCH UND HEILIG [VB]								
I	[Jmdm.] etwas mit allem Nachdruck versprechen, beteuern o. Ä. [DU: 364] Mit allem Nachdruck, sehr ernst versprechen. [WF: 218]							
II	(jmdm.) <i>etw. hoch und heilig schwören/versichern/versprechen</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	- hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	- hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdj] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin/PSubInf</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin/PSubInf
a → Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin/PSubInf							
V	<i>betuern</i> (§ III.3.2.1.), <i>sich verpflichten</i> (§ III.3.2.3.), <i>zusagen</i> (§ III.3.2.3.)							
VI	+ passiva ₍₄₎ + estil dir. ₍₂₎ / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₂₎							
VII	<p>(1) Dort schwor der Kerweschlackl zusammen mit seinen Kerweborscht hoch und heilig, "dass wir die Kerwe immer zünftig feiern werden und nie ausfallen lassen". (M99/909.64491)</p> <p>(2) "Es wird keinen negativen Wahlkampf mit persönlichen Verunglimpfungen geben", versprochen die Präsidentschaftskandidaten Bob Dole und Bill Clinton auf ihren Parteitag hoch und heilig. (K96/SEP.13477)</p> <p>(3) Jede pakistanische Regierung versicherte den beunruhigten Amerikanern hoch und heilig, dass sie Atomenergie nur zu friedlichen Zwecken nutzen werde. (A98/MAI.421655)</p> <p>(4) "Außerdem wurde uns auf der Abteilungssitzung hoch und heilig versprochen, daß der Etat für die Zweite Liga steht", sagt Winkler. (R97/APR.32130)</p>							

IN DIE HAND VERSPRECHEN								
I	Jmdm. <i>etw. [mit Handschlag] fest versprechen</i> . [DU: 325] <i>Jm. in die Hand hinein versprechen, daß...</i> path. [HS: 313]							
II	(jmdm.) <i>etw. in die Hand versprechen</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	- hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	- hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin/PSubInf</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin/PSubInf
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin/PSubInf							

V	—
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₂₎ / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₂₎
VII	(1) Da ihm aber Thyssen-Chef Dieter Vogel und Gerhard Cromme von Krupp-Hoesch in die Hand versprochen hätten , daß es keine betriebsbedingten Kündigungen gebe, könne Nordrhein- Westfalen damit leben. (R97/MÄR.23844) (2) "Mein Herz hängt weiterhin auch noch an Aschaffenburg, und wir werden alles menschenmögliche tun, um den OFC zu besiegen", versprach Knecht seinem Trainer-Kollegen Kurt Geinzer in die Hand . (R97/APR.33294) (3) Aber ihm war ja vom Listenführer und jetzigen Bürgermeister Helmut Wiesenegg das Amt des Vizebürgermeisters vor der Wahl in die Hand versprochen worden . (I98/APR.16169)

STEIN UND BEIN SCHWÖREN ₂								
I	Etw. nachdrücklich versichern. [DU: 693] Besonders nachdrücklich schwören <Schwur>. [KM: 577-578]							
II	<i>etw. Stein und Bein schwören</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>PSubFin/PSubInf</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - PSubFin/PSubInf	b → CD	PSubFin/PSubInf	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - PSubFin/PSubInf						
b → CD	PSubFin/PSubInf							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎₋₍₂₎							
VII	(1) Die Koalitionsführer schwören Stein und Bein , daß die Nationalratswahl erst im Herbst sein wird. (X99/JAN.03885) (2) Übrig blieben die CDU mit 42 Prozent, die SPD mit 29 und die PDS mit 16. Weil die SPD unter ihrem damaligen Vorsitzenden Gerd Schuchardt Stein und Bein geschworen hatte , nicht mit den SED-Nachfolgern anzubändeln, blieb nur die große Koalition. (R97/JAN.03296)							

2.1.4.3.2. La promesa desmesurada

DAS BLAUE VOM HIMMEL VERSPRECHEN								
I	Jmdm. ohne Hemmungen Unmögliches versprechen. [DU: 125] Alles mögliche zusammenlügen (od. Versprechen). [WF: 56]							
II	<i>(jmdm.) das Blaue vom Himmel versprechen</i> ; R a b c → 1 + (1) ⁹⁶							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr	hum	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)						
b → Adr	hum							
c → —	—							

⁹⁶ També es fa servir amb valor reflexiu (vid. exemple 3)

IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir. Tematització de D ₍₁₎	
VII	(1) Ihnen verspricht die PDS das Blaue vom Himmel - wohlwissend, daß sie nicht in die Lage kommen wird, ihre populistischen Forderungen auch praktisch umsetzen zu müssen. (M98/804.30923) (2) Gleichzeitig wird uns das Blaue vom Himmel versprochen , ohne sich nachher gross um die Verwirklichung zu kümmern. (A99/SEP.740668) (3) Häuser und Menschen bemalen sie mit gewöhnlichen Wasserfarben, nur beim Hintergrund wird variiert: Von einer speziellen Kreide versprechen sie sich das Blaue vom Himmel . (K98/MAI.50476)	

DEN HIMMEL AUF ERDEN VERSPRECHEN		
I	Jmdm. alles, was man sich nur wünschen kann, das reinste, ungetrübte Glück versprechen. [DU: 356] Jm das angenehmste Leben versprechen. 1700ff. [HK: 346]	
II	(<i>jmdm.</i>) <i>den Himmel auf Erden versprechen</i> ; R a b c → 1 + (1) ⁹⁷	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Schlepper versprechen Familien aus Osteuropa den Himmel auf Erden , nehmen ihnen die letzten Ersparnisse ab und schmuggeln sie unter unmenschlichen Bedingungen über die EU-Außengrenze. (X99/JUL.32414) (2) Auf Antigua wiederum wird Paaren der Himmel auf Erden versprochen . (P94/FEB.06575) (3) Es ist also besser, wenn man sich nicht gleich den Himmel auf Erden verspricht , sondern einfach den Moment genießt. (A99/JAN.138120)	

GOLDENE BERGE VERSPRECHEN		
I	Jmdm. große Versprechungen machen, die man nicht einhalten kann; jmdm. etw. vorgaukeln. [DU: 109] Unrealistisch große Versprechungen machen <Versprechen>. [KM: 54-55]	

⁹⁷ També es fa servir amb valor reflexiu (vid. exemple 3)

II	<i>(jmdm.) goldene Berge versprechen</i> ; R a b c → 1 + (1) ⁹⁸	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Herr Schrempp, Sie haben goldene Berge versprochen und dann eine spektakuläre Bauchlandung hingelegt," fuhr der Aktionärssprecher fort. (M01/104.27489) (2) Oder ist es wieder so ein übler Schmääh wie vor der letzten Wahl, wo uns Pensionisten goldene Berge versprochen und wir so schamlos getäuscht wurden ? (K96/SEP.16584) (3) Die türkische Regierung ist natürlich daran interessiert, ihre eigene große Arbeitslosigkeit zu vermindern, wie auch die ärmeren Kreise sich von unserem Wirtschaftswunder goldene Berge versprechen . (H85/FM2.12120)	

2.1.4.4. Actes de parla expressius

2.1.4.4.1. La lloança

IN DEN HÖCHSTEN TÖNEN [VB]		
I	Jmdn., etw. sehr loben. [DU: 776] Sehr lobend (od. prahlend). [WF: 494] <i>Jn./etw.) in den höchsten Tönen loben/preisen</i> _{path.} [HS: 852]	
II	<i>jmdn./etw. in den höchsten Tönen loben/(an)preisen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	<i>schwärmen</i> (§ III.3.2.4.), <i>reden, sprechen</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Cohen sagte, seine Beziehung mit Clark seien «gut und herzlich», und sein Sprecher Kenneth Bacon lobte den General und dessen Leistungen während des Kosovo-Kriegs in den höchsten Tönen . (A99/JUL.618860) (2) Auch Eltern und erfahrene Züchter priesen die rund 70 Tiere in den höchsten Tönen an . (R97/SEP. 76047) (3) Und das soll ein Grandseigneur sein, jener berühmte Mann von Welt, dessen Manieren allüberall in den höchsten Tönen gepriesen werden ? (E98/NOV.29358)	

⁹⁸ També es fa servir amb valor reflexiu (vid. exemple 3)

ÜBER DEN GRÜNEN KLEE LOBEN											
I	Jmdn., etw. übermäßig loben. [DU: 416] Etwas übertrieben loben <Lob>. [KM: 316]										
II	<i>jmdn./etw. über den grünen Klee loben</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>								
b →	CD	SN									
c →	—	—									
V	<i>preisen</i> (§ III.3.2.4.)										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir. Tematització de D ₍₁₎										
VII	(1) Den deutschen Trainer Joachim Fickert lobt er über den grünen Klee : "Er hat es verstanden, uns immer wieder Hoffnung zu geben, wenn alles zusammenzubrechen schien" (R97/OKT.86752) (2) In diesem Bericht wird Nationalrat Toni Brunner als ländlich, unkompliziert, direkt und stets fröhlicher Mensch über den grünen Klee gelobt . (A99/MAI.383661)										

ÜBER DEN SCHELLENKÖNIG LOBEN											
I	Jmdn., etw. übermäßig, in über-triebener Weise loben. [DU: 657] J-n über den grünen Klee loben. [WF: 409]										
II	<i>jmdn./etw. über den Schellenkönig loben</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>								
b →	CD	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Und hinterher hat Schäuble dann noch mal ein kleines Korreferat gehalten, artig seine Komplimente abgeliefert und die CSU, wie man in Bayern sagen würde, über den Schellenkönig gelobt . (R99/JAN.04145) (2) Da lobt er Schillers Wilhelm Tell bis über den Schellenkönig . (A97/NOV.39261)										

2.1.4.4.2. La felicitació

—

2.1.4.4.3. L'agraïment

DANK SAGEN											
I	Jmdm. [für etwas] danken. [Duden 11, 1992: 144] <i>Jm. (für etw.) Dank sagen</i> form. [HS: 117]										
II	(jmdm.) (für etw.) <i>Dank sagen</i> ; R a b c → 1 + (2)										
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">Pred - Ag - (Adr) - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - (SP_[für])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CR_{èg}</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[für])	b →	CI	SN	c →	CR _{èg}	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[für])								
b →	CI	SN									
c →	CR _{èg}	SP									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Wir sagen Dank für die Gaben der Felder, der Bäume und Sträucher, mehr noch für Sonne, Wind und Regen und die Fruchtbarkeit unserer Erde. (A98/OKT.932054) (2) Als eines der 600 Kinder, die am 9. November 1947 einen solchen schönen Tag erleben konnten, wie Sie in Ihrem Blatt am 7. dieses Monats beschreiben, möchte ich Ihnen Dank sagen . (A97/NOV.47290)										

2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat

—

2.1.4.4.5. El pronunciament favorable

DAS WORT REDEN											
I	Sich für jmdn., etw. einsetzen, aussprechen. [DU: 881] Sich für jmdn./etwas aussprechen/einsetzen <Unterstützung>. [KM: 681]										
II	<i>jmdm./etw. das Wort reden</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 65%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CC</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	b →	CC	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}								
b →	CC	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										

VII	(1) Sie reden dem Dialog zwischen Serben und Albanern das Wort . (A98/JUL.583847) (2) Mit einem Nein zur Revision des RPG wird nicht einer idyllischen und rückwärtsgewandten Landwirtschaft das Wort geredet . (A99/JAN.161048)
-----	---

2.1.4.4.6. La injúria i el blasme

IN BAUSCH UND BOGEN VERDAMMEN													
I	<i>Etw. in Bausch und Bogen verdammen</i> <small>path.</small> [HS: 61] Ganz und gar, im Ganzen genommen, ohne das Einzelne zu berücksichtigen. [DU: 97-98]												
II	<i>etw./jmdn. in Bausch und Bogen verdammen</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	+/- hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>										
b →	CD	SN											
c →	—	—											
V	<i>verwerfen</i> (§ III.3.2.4.), <i>zurückweisen</i> (§ III.3.2.3.)												
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Als der BDI im Oktober 1994 der Öffentlichkeit eine aufwendige Hochglanzbroschüre vorstellte, verdammte er die Ökosteuer in Bausch und Bogen . (R98/APR.33729) (2) "Insoweit könnte die Frage aufkommen", überlegt Kreitz, "weshalb die heutigen Steuerpläne von Seiten der Wirtschaft in Bausch und Bogen verdammt werden ", während sie 1997 zum Teil noch akzeptiert wurden. (R98/NOV.91396)												

IN GRUND UND BODEN VERDAMMEN													
I	J-n (od. etw.) völlig verdammen, als völlig schlecht hinstellen. [WF: 172] <i>Jn./etw. in Grund und Boden verdammen/(verurteilen)</i> <small>path.</small> [HS: 288]												
II	<i>etw./jmdn. in Grund und Boden verdammen</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	+/- hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	+/- hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>										
b →	CD	SN											
c →	—	—											
V	<i>kritisieren</i> (§ III.3.2.4.)												
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Die einzige Neuigkeit - abseits der frohen Kunde von der Zurücknahme - scheint zu sein, daß Parlamentspräsident Chasbulatow nun einen Grund mehr sieht, die												

	<p>Wirtschaftspolitik der Regierung in Grund und Boden zu verdammern. (P93/JUL.23481)</p> <p>(2) Die geplante Novelle zur Gewerbeordnung des scheidenden Ministers Johannes Ditz (VP) wird von der NÖ-Wirtschaftskammer in Grund und Boden verdammt. (O96/JUN.64659)</p>
--	--

2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult

—

2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació

DIE OHREN VOLL JAMMERN											
I	Jmdm. durch ständiges Klagen belästigen. [DU: 556] Jn durch Jammerberichte mitleidig zu stimmen suchen; jn mit seinem Wehklagen belästigen. 1900 ff. [HK: 584]										
II	<i>jmdm. (etw.) die Ohren voll jammern</i> ; R a b c → 2 + (1)										
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">Pred - Ag - Adr - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Subj</td> <td style="width: 20%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>} - SAdj] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>} - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>PSubFin</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)	b →	CI	SN	c →	CD	PSubFin
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)								
b →	CI	SN									
c →	CD	PSubFin									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎										
VII	<p>(1) Oder geharrt hat, denn dass Faustens Ende 1998 naht, spürt er und jammert seinem Diener Johann die Ohren voll, dass er gar schlecht war im Leben. (A98/NOV.725451)</p> <p>(2) Stundenlang jammerte am Dienstag ein 28jähriger Baggerfahrer auf einer Baustelle in Obervellach (Kärnten) seinen Kollegen die Ohren voll. (K98/JAN.09736)</p>										

JMDS. LEID KLAGEN											
I	Jmdm. von seinem Kummer, Ärger o. Ä. erzählen. [DU: 477] <i>Jm. sein Leid klagen</i> ugs. [HS: 482]										
II	<i>(jmdm.) ((über) etw.) sein Leid klagen</i> ; R a b c → 1 + (2)										
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">Pred - Ag - (Adr) - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Subj</td> <td style="width: 20%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; vertical-align: top;">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - (PSubFin/SP_[über])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD/CRèg</td> <td>PSubFin/SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (PSubFin/SP _[über])	b →	CI	SN	c →	CD/CRèg	PSubFin/SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (PSubFin/SP _[über])								
b →	CI	SN									
c →	CD/CRèg	PSubFin/SP									
V	—										

VI	– passiva + estil dir. ₍₂₎ / – estil indir. Tematització de P ₍₂₎
VII	(1) Der Textilmarkt sei "sehr, sehr schwierig", kommentierte Roland Richter und klagte sein Leid über das "tote Eck" am neuen Standort. (M01/106.40921) (2) "Das geht gar nicht mehr ab", klagte Manuela Mehner dem "Südhessen Morgen" ihr Leid . (M01/111.83160)

2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança

DEN TOD AN DEN HALS WÜNSCHEN											
I	Jmdm. alles Schlechte wünschen. [DU: 773] <i>Jm. Tod und Verderben wünschen/an den Hals wünschen</i> sal – path selten. [HS: 849]										
II	<i>jmdm. den Tod an den Hals wünschen</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	b →	CI	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}								
b →	CI	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Jutta Wachowiak spielt die sarkastisch lästernde Trinkerin, die ihrer Schwester immer mal wieder den Tod an den Hals wünscht , als ausdauernde Unterhaltungsnummer im Nadelstreifen-Anzug. (L98/NOV.20212) (2) Im Internet wünschen Haß-Webpages ihnen den Tod an den Hals . (K97/APR.28581)										

DIE PEST AN DEN HALS WÜNSCHEN											
I	Jmdm. alles nur erdenkliche Schlechte wünschen. [DU: 571] J-m alles Schlechte wünschen. [WF: 357]										
II	<i>jmdm. die Pest an den Hals wünschen</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - SN_{<Dat>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	b →	CI	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}								
b →	CI	SN									
c →	—	—									
V	—										

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Wer hat nicht schon manchmal seinen Feinden die Pest an den Hals gewünscht , wenn er sich anders nicht zu helfen wußte? (P96/JAN.3890) (2) Stieger gibt's dennoch deftig: "Wer diese Chance für Wels verhindert, dem wünsche ich die Pest an den Hals . (X99/FEB.5460 Oberösterreichische Nachrichten, 09.02.1999; Disneyland der Musik: Wels richtet sich nach dem Land Von)

2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar

FLUCHEN WIE EIN (BIER)KUTSCHER											
I	Heftig, mit groben Worten fluchen. [DU: 232] Grob fluchen. Spätestens seit 1900. [HK: 105]										
II	<i>fluchen wie ein (Bier)kutscher</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Nom>}] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Als Polizist in diesem Film flucht er wie ein Bierkutscher , beugt gelegentlich das Gesetz und säuft wie ein Loch. (V98/JUL.32163) (2) Die Polizisten erzählten, Tapie habe wie ein Kutscher geflucht und ihnen Beschimpfungen darunter das Wort "Faschisten" - an den Kopf geworfen. (P94/JUN.21904)										

SCHIMPFFEN WIE EIN ROHRSPATZ											
I	Heftig aufgebracht schimpfen. [DU: 661-662] Laut und anhaltend schimpfen <Schimpfen>. [KM: 490]										
II	<i>(etw.) (auf/über jmdn./etw.) schimpfen wie ein Rohrspatz</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	+/- hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	+/- hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Nom>}] - SN_{<Nom>} - (SP_[auf/über]/PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SP/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[auf/über] /PSubFin)	b →	CD	SP/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[auf/über] /PSubFin)								
b →	CD	SP/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>fluchen</i> (§ III.3.2.4.)										
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₂₎ / – estil indir. Tematització de P ₍₂₎										

VII	<p>(1) Milosevic sei ein kluger, intelligenter Mann und auf jeden Fall unschuldig, behauptet der Rom und schimpft wie ein Rohrspatz auf die Albaner. (E99/JUL.19854)</p> <p>(2) "Das lasse ich mir nicht bieten", schimpfte Daum wie ein Rohrspatz und kündigte Konsequenzen für den Fall an, daß sich das in den nächsten Tagen nicht umgehend ändert. (R97/JUL.56984)</p> <p>(3) Dann fliegt schon mal der Helm, dann werden die Ski in den Schnee geknallt wie ein Rohrspatz geschimpft. (R98/DEZ.97730)</p>
-----	--

2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius

ZUM TEUFEL WÜNSCHEN													
I	Jmdn. ganz und gar nicht leiden können und ihn weit fort wünschen. [DU: 768] Wünschen, jmd. (etwas) sei weg <Vertreibung>. [KM: 608]												
II	<i>jmdn. zum Teufel wünschen</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr										
b →	Adr	hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>										
b →	CD	SN											
c →	—	—											
V	—												
VI	<p>– passiva</p> <p>– estil dir. / – estil indir.</p>												
VII	<p>(1) Naturschützer, Unterländer und Städter haben ihre helle Freude an ihm, Bergbewohner und vor allem Schafhalter wünschen ihn zum Teufel. (A01/OKT.32331)</p> <p>(2) "Mit dem einen schreibe ich Aufsätze und Zeitungsartikel, wenn ich Lust habe, die Regierung zum Teufel zu wünschen", sagt Oz. "Meine Romane und Erzählungen schreibe ich mit dem anderen Kugelschreiber. (R97/APR.31445)</p>												

ZUR HÖLLE WÜNSCHEN													
I	Jmdn. verwünschen. [DU: 369] Ihn weit weg wünschen. [LR: 731]												
II	<i>jmdn. zur Hölle wünschen</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr										
b →	Adr	hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	b →	CD	SN		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>										
b →	CD	SN											
c →	—	—											
V	—												

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Man kann aber nicht etwa den Maquis, sowjetische Partisanen und Titos "Banden" als "patriotische Helden" bewundern und gleichzeitig arabische Terroristen zur Hölle wünschen . (BZK/W69.00239) (2) Wenn er sich aufbläht unter den Insignien der Macht, der Präidentenschärpe oder (nur noch ganz selten) dem roten Fallschirmjägerkäppi und losorgelt, wenn er pathetisch das einfache Volk ans Herz drückt und seine Kritiker zur Hölle wünscht , wirkt er wie seine eigene Karikatur. (E99/SEP.22916)

2.1.4.5. Actes de parla declaratiu

2.1.4.5.1. Actes declaratiu de l'àmbit jurídic i administratiu

EIN URTEIL SPRECHEN								
I	<i>Urteil</i> : [...] über jmdn. das U. sprechen. [GWD: 2721]							
II	(über jmdn.) ein Urteil sprechen; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac	hum	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac	hum							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SP_[über])</td> </tr> <tr> <td>b → CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	b → CRèg	SP	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])						
b → CRèg	SP							
c → —	—							
V	— ⁹⁹							
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Die Kammer wird voraussichtlich in 14 Tagen ein Urteil sprechen . (R97/JUL.53644) (2) Im größten Wirtschaftsprozeß der Zweiten Republik spricht am Montag das Gericht ein Urteil . (199/JUN.23940) (3) Erstmals wurde vom internationalen Ruanda-Tribunal in Arusha ein Urteil wegen Völkermordes gesprochen . (R98/SEP.70334)							

ZU DEN URNEN RUFEN								
I	Jmdn. zur Wahl auffordern. [DU: 804] <i>Das Volk/... zu den Urnen rufen</i> form. [HS: 892]							
II	<i>jmdn. zu den Urnen rufen</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr	hum	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)						
b → Adr	hum							
c → —	—							

⁹⁹ Aquesta locució és molt més habitual amb el verb *fällen*, que no considerem aquí per no tractar-se d'un verb comunicatiu de llengua.

IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Während Erbakan Neuwahlen im Oktober befürwortet, möchte Ciller die Wähler erst im nächsten Frühjahr zu den Urnen rufen . (R97/JUN.41841) (2) 600 Millionen Wahlberechtigte werden zum dritten Mal in drei Jahren zu den Urnen gerufen . (A99/APR.349400)	

ZUR PERSON [VB]		
I	Über die betreffende Person selbst, ihren Namen, Wohnort, ihr Geburtsdatum u.Ä. [DU: 571] <i>Jn. zur Person vernehmen</i> jur. [HS: 611]	
II	<i>jmdn. zur Person befragen/vernehmen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎₋₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wie eine Litanei wiederholt der libanesische Terrorist George Ibrahim Abdallah diesen Satz, während ihn der Vorsitzende des Pariser Schwurgerichts zu Prozeßbeginn zur Person befragt . (H87/QM5.09122) (2) Als er zur Person befragt wird , fügt er noch hinzu, er habe über Jahre Basketball gespielt - als ob das wichtig wäre. (H85/QZ1.15747) (3) Am Eröffnungstag des Prozesses wurden die Angeklagten zur Person vernommen . (H87/JM6.31801)	

2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar

DEN KRIEG ERKLÄREN		
I	<i>Krieg</i> : [...] einem Land den Krieg erklären. [GWD: 2281] <i>einem Land/... den Krieg erklären</i> form. [HS: 448] ¹⁰⁰	
II	<i>jmdm. den Krieg erklären</i> ; R a b c → 1 + (1)	

¹⁰⁰ Metafòricament, fem servir aquesta locució per indicar que algú mostra una actitud hostil contra una altra persona (vid. exemple 3).

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) 1992 erklärte die Gamaa Islamiya der ägyptischen Regierung den Krieg . (A97/NOV.42515) (2) Die Bürger El Ejidos, bieder, konservativ, haben den «Moros», wie die nordafrikanischen Einwanderer hier geschimpft werden, den Krieg erklärt . (A00/FEB.11992) (3) "Wir wollen, daß unsere Leute herkommen und sehen, auf welchem Platz uns der Krieg erklärt wurde ", so ein palästinensischer Abgeordneter. (P96/AUG.34675)	

ZU DEN FAHNEN RUFEN

I	Jmdn. zum Kriegsdienst einberufen. [DU: 206] Zum Wehrdienst einberufen. [WF: 112]	
II	<i>jmdn. zu den Fahnen rufen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Man hatte ihn schon viele Monate vorher kommen sehen durch verschiedene Anzeichen, und dann, im beginnenden Herbst, war er da und rief die wehrdienstfähigen Männer zu den Fahnen . (MK1/TJM.00000) (2) Wer nicht unmittelbar nach dem Abitur einberufen wurde oder wird, kann zunächst ein Studium oder eine Lehre abschließen und wird erst dann zu den Fahnen gerufen . (H87/FM6.30469)	

ZU DEN WAFFEN RUFEN

I	Jmdn. zum Militärdienst einberufen. [DU: 835] Jem. zum Militärdienst einziehen. [LR: 1687] Zu den Fahnen rufen. [WF: 519]	
II	<i>jmdn. zu den Fahnen rufen</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>
V	—	
VI	+ passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Nach erneuten serbischen Angriffen auf Dörfer in der Unruheprovinz hat die "Kosovo-Befreiungsarmee" (UCK) die Bevölkerung zu den Waffen gerufen . (R98/JUN.45080) (2) Von 60 000 möglichen Reservisten wurden dieser Tage 10 000 einberufen; bei einer Generalmobilmachung könnten bis zu 120 000 zu den Waffen gerufen werden . (A01/MÄR.12614)	

2.1.4.6. Els efectes perlocutius

GEGEN EINE MAUER / EINE WAND [VB]		
I	Vergeblich auf jmdn. durch Reden einzuwirken suchen. [DU: 840] Auf einen Widerstrebenden vergeblich einreden; auf unbedingte Ablehnung stoßen. Seit dem 19. Jh. [HK: 903]	
II	<i>gegen eine Wand/eine Wand reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom>
V	<i>predigen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) US-Präsident John F. Kennedy, der 1963 vor Kölner und Bonner Bürgern "wie gegen eine Mauer redete " (ein Bonner Protokollbeamter), löste unter den Menschen in Berlin mit denselben Worten einen unbeschreiblichen Jubel aus. (M89/903.06809) (2) Ich habe schon oft mit FIS-Präsident Marc Hodler geredet, aber er sagte immer, ja Herr Tomba, ja Herr Tomba", so der Skistar in Vail: "Das ist so, als wenn man gegen eine Mauer spricht . (R97/MÄR.20750)	

IN DEN WIND [VB]		
I	Reden, ohne Gehör zu finden. [DU: 872] Etw. sagen, das keine Beachtung findet (od. keine Beachtung finden). [WF: 539]	

II	<i>in den Wind reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	<p>(1) Dass diese seltsame Anmerkung dann sofort zur süffigen Seitenschlagzeile aufgeblasen wurde, lässt befürchten, dass Earl Spencer mit seiner Bemerkung betreffend das andere (untere!) Ende des moralischen Spektrums in den Wind geredet hat. (E97/SEP.22117)</p> <p>(2) Auch diese Warnung aber ist aller Voraussicht nach in den Wind geredet. (H87/US6.45116)</p> <p>(3) Und damit nicht alles in den Wind gesprochen wird, arbeiten die Betreuer, unter denen sich Ernährungswissenschaftler ebenso wie Absolventen der Universität für Sportwissenschaft befinden, individuell abgestimmte Bewegungs- und Ernährungspläne für die "Zeit danach" aus. (N97/MAI.20003)</p>	

SICH DEN MUND FUSSELIG / FRANSIG REDEN		
I	Durch Reden [vergeblich] versuchen, jmdn zu etwas zu bewegen, jmdm. etwas einzuprägen. [DU: 526] Erfolglos wieder bestimmte Meinungen/Ermahnungen aussprechen (die sich später bewahrheiten) <Ermahnung>. [KM: 420]	
II	<i>sich ((über) etw.) den Mund fuss(e)lig/fransig reden</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP/PSubFin c → — —	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SP[über]/ PSubFin)
V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	<p>(1) Und was sagt der "Stumme"? Immerhin, er sagt etwas: "Redet ihr euch nur den Mund fusselig über Baggio und Del Piero. (R98/JUN.50113)</p> <p>(2) Zum Artikel 250 Millionen Kinder müssen weltweit malochen (FR vom 26. 2. 1997): Es ist erschütternd, wie viele Politiker sich den Mund "fusselig" reden, man müsse etwas gegen Kinderarbeit tun, denn schließlich sei dies ja das "schlimmste Übel unserer Zeit", wie etwa Arbeitsminister Blüm sich wohl nicht besser auszudrücken wußte. (R97/MÄR.23858)</p>	

TAUBEN OHREN PREDIGEN											
I	Mit seinen Ermahnungen nichts erreichen. [DU: 556] Menschen Ermahnungen geben, die sie nicht hören wollen. [WF: 348]										
II	<i>tauben Ohren predigen</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Dat>}] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Jelzins offizieller Umweltberater, Alexej Jablokow, predigt tauben Ohren . (N95/APR.16066) (2) Nur zweimal die Woche trainieren sie miteinander, aber die Angst, er könnte tauben Ohren predigen , braucht Ronald nicht zu haben. (P96/JUL.29844)										

2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI

2.2.1. El destinatari és el propi emissor

ZU SICH SELBST [VB]											
I	—										
II	<i>etw. zu sich selbst sagen/sprechen</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Acus>}/PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>reden</i> (§ III.3.1.)										
VI	+ passiva ₍₄₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₃₎ Tematització de P ₍₁₎										
VII	(1) «Zu spät, zu spät», scheint er ständig zu sich selbst zu sagen , weder zynisch noch wehleidig, einfach jenseits jeder Hoffnung. (A00/MÄR.21232) (2) Nachdem der König ein paar Worte mit nach oben gerichteten Händen und Augen zu sich selbst gesprochen hatte , beugte er sich plötzlich nieder und legte seinen Hals auf den Richtblock. (O95/JAN.03375) (3) Wie der Name schon sagt, arbeitet diese Methode mit Autosuggestionen: Man sagt zu sich selbst , dass man ruhig und entspannt ist. (http://www.ard.de/ratgeber/gesundheit/fitness-und-wellness/stress/-/id=355000/nid=355000/did=95936/1qoa7by; 30.10.2005)										

	(4) Die Großmutter wollte ihn wohl noch beruhigen mit einem mehr zu sich selbst gesprochenen : Ja, ja kratz du nur. (R98/OKT.81171)
--	--

2.2.2. L'especificació d'un destinatari

2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret

INS OHR FLÜSTERN		
I	Ganz leise jem. etw. zuflüstern. [LR: 1117] Jm etw zuflüstern; jm Schmeichelworte geben. 1920 ff. [HK: 583] <i>Jm. etw. ins Ohr flüstern</i> ugs. [HS: 595]	
II	<i>jmdm. (etw.) ins Ohr flüstern</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - (SN<Acus>/PSubFin)
V	<i>sagen</i> (§ III.3.1.), <i>zwischen</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎	
VII	(1) «Ich bete für Sie», flüsterte sie Monica ins Ohr . (A99/MÄR.200706 St. Galler Tagblatt, 10.03.1999, Ressort: TB-SPL; Monica: bewundert und gejagt) (2) Jene Dame, die mir ins Ohr flüsterte , sie sei eigentlich nur wegen ihrem Mann gekommen, der sich halt für Turbinen und dergleichen interessiere, ist schliesslich wohl doch noch auch auf ihre Kosten gekommen. (A98/AUG.620913) (3) Schon in der Antike rätselte Lukian: "Ich weiß nicht, wie es kommt, daß wir alle eine heimliche Freude an Dingen haben, die ins Ohr geflüstert werden ." (R97/MÄR.22560)	

UNTER VIER AUGEN [VB]		
I	(In Bezug auf ein Gespräch) zu zweit, im Vertrauen, ohne weitere Zeugen. [DU: 76] (J-m etw.) ohne Zeugen, ohne Zuhörende (sagen usw.) [WF: 35]	
II	<i>(über etw.) unter vier Augen reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SP _[über])

V	<i>mitteilen</i> (§ III.3.2.1.), <i>sagen</i> (§ III.3.1.), <i>sich unterhalten</i> (§ III.3.3.2.)
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) In dieser Woche werde ich mit jedem Spieler unter vier Augen über die Darbietung sprechen . (E97/APR.08432) (2) Schon mittags war mit verschiedenen Spielern auch unter vier Augen gesprochen worden , unter anderen mit Kapitän John Chabot und Stürmer-Star Len Barrie, "und es war keiner dabei, der Bernie Johnston irgendeinen Vorwurf gemacht hat", berichtete Schröder, "auch wir nicht." (R99/MÄR.17181)

2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple

ZUM FENSTER HINAUS REDEN											
I	Für die Öffentlichkeit, nur propagandisch reden. [DU: 216] Für die Öffentlichkeit (statt für das Parlament usw.) reden. [WF: 120]										
II	<i>zum Fenster hinaus reden</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>}</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Der frühere Parlamentspräsident Shivrajii Patel sieht in Frauen sogar grundsätzlich die besseren Abgeordneten: Sie seien fleissiger, redeten weniger zum Fenster hinaus und hätten, anders als die männlichen Parlamentarier, das Wohl der ganzen Nation im Blick. (E98/JUL.17399) (2) Allerdings soll das demokratiepolitische Transparenzgebot für alles staatliche Handeln nicht überzogen werden: Gerichte sind keine politischen Gremien, und es sollte bei den ersteren nicht ebenso " zum Fenster hinaus " bzw. für die Medien geredet werden , wie es bei den letzteren vielfach der Fall ist. (P98/OKT.43502)										

2.2.3. La funció apel·lativa

UM EIN GENEIGTES OHR BITTEN											
I	Um wohlwollendes Anhören bitten. [DU: 558] Um freundliches Zuhören bitten. [WF: 350]										
II	<i>(jmdn.) um ein geneigtes Ohr bitten</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									

IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) So will denn auch ich in aller Liebfreude meines Herzens das ahnungsvolle und sicher nicht wenig wunderbare Gesicht losgeben, wie auch, was ich inmitten des Gesichtes vernommen habe; und also bitte ich denn allseitig um ein geneigtes Ohr! (http://www.neue-offenbarung.de/hgt2/hgt2_kap64.html ; 30.10.2005) (2) Verehrte Anwesende! Ich bitte um Ihr geneigtes Ohr für folgendes Anliegen unseres Vereins. (WF: 350)	

UM GEHÖR BITTEN		
I	Darum bitten, angehört zu werden. [DU: 265] <i>Um Gehör bitten (bei jm.)</i> form. [HS: 238]	
II	<i>(bei jmdm.) um Gehör bitten</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CC SP c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[bei])
V	<i>flehen</i> (§ III.3.2.2.), <i>schreien</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Meine Damen und Herren, darf ich einen Moment um Gehör bitten . (WKD/VKB.12526) (2) "Das Medien-Bewußtsein ist bei uns arg unterentwickelt", klagt die Chefin, die seit Jahren bei zuständigen Politikern um Gehör bittet . (O96/APR.41110)	

2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS

2.3.1. Caracterització del contingut del discurs

2.3.1.1. El contingut del discurs és intrascendent

(SICH) UM DES KAISERS BART STREITEN	
I	Um Nichtigkeiten streiten/das ist ein Streit um Nichtigkeiten. [DU: 95] Wegen Nichtigkeiten streiten. [WF: 43]
II	<i>(sich) um des Kaisers Bart streiten</i> ; R a b c → 1

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Die Kandidaten für das Landratsamt stritten um des Kaisers Bart. (R97/OKT.86086) (2) Es kann doch sein Ernst nicht sein, daß Einsatz und Daviscup-Los davon abhängen, ob im Fernsehen um des Kaisers Bart gestritten wird. (P92/NOV.36376)	

VIEL REDEN, WENN DER TAG LANG IST		
I	[Viele] Dinge sagen, die man nicht ernst nehmen muss, auf die kein Verlass ist. [DU: 610] Er sagt viel Unwichtiges, auf s-e Worte kann man nichts geben. [WF: 479]	
II	<i>viel reden, wenn der Tag lang ist</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN<Acus> - PSubFin] - SN<Nom>
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), <i>sagen</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Freilich ist's schwer in Österreich Trainer zu sein, aber die Leute reden viel, wenn der Tag lang ist. (I99/FEB.04818) (2) Rupert Rieß vom kompletten Gästeteam kostet das nur ein müdes Lächeln: " Geredet wird viel, wenn der Tag lang ist ". (O98/JUN.66379)	

2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat

BLECH REDEN		
I	Unsinn reden. 19. Jh. [HK: 112] Unsinn reden. [WF: 56]	
II	<i>Blech reden</i> ; R a b c → 1	

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), <i>schwätzen</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Nun ist es natürlich möglich, daß Fasslabend oder andere vor ihm mit ihren unkonventionellen Vorschlägen wirklich Blech geredet haben . (N97/FEB.08269) (2) Dreßler (SPD): reden Sie nicht so ein Blech! (WKB/BT2.50032) (3) Dafür, daß kein Blech geredet wurde , sorgte das Fachwissen der Käferfreunde. (K98/SEP.84373)	

DUMMES ZEUG REDEN		
I	Unsinn; Albernheit; großer Irrtum; unausstehliche Rede. 1700 ff. [HK: 943] Unsinn reden, Unsinn! <Unsinn>. [KM: 700]	
II	<i>dummes Zeug reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), <i>sagen</i> (§ III.3.1.), <i>quatschen</i> (§ III.3.3.2.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir. Modificadors: (<i>so</i>) <i>viel</i> , <i>zuviel</i> , <i>eine Menge</i> ₍₁₎₋₍₂₎	
VII	(1) Aber Walesas politische Karten stehen heute nicht mehr gut: "Walesa redet zuviel dummes Zeug " - befand kürzlich eine konservative Zeitung, die ihn früher unterstützt hatte, und schloss knapp: "Das kann sich vielleicht ein amtierender Präsident, nicht aber ein Oppositionsführer leisten." (E96/APR.10518) (2) Die Figuren, so Bergman, der oft Verheiratete, vielfache Vater, reden eine Menge dummes Zeug , manchmal sagen sie etwas Vernünftiges. (P97/SEP.36778) (3) Mitglieder der roten Rathaus-Mehrheit hängen in ihren engen Reihen und quittieren Aussagen des politischen Gegners mit wahrhaft sattem Gelächter; versichern einander ständig durch Gesten und Kopfbewegungen, welch dummes Zeug doch gerade von einem der "anderen" geredet werde . (P91/SEP.01159)	

KÄSE REDEN		
I	Rede keinen Unsinn! 1900 ff. [HK: 399] Rede keinen solchen Unsinn. [WF: 240]	

II	<i>Käse reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Politiker reden oft Käse , obwohl sie selbst keinen essen", meint Elektrikermeister und Stadtrat in Personalunion Werner Reichart und gesteht seine große Liebe zu zwei Dingen: zu Käse und zu Frauen. (V98/MAI.25730) (2) Bei herkömmlichen Gipfeltreffen wird gewöhnlich auch viel " Käse " geredet . (O94/FEB.11952)	

MAKULATUR REDEN		
I	Unsinn reden. [DU: 498] Unsinn reden. Seit dem späten 18. Jh. [HK: 516]	
II	<i>Makulatur reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir. Modificadors: <i>viel, zuviel</i> ₍₁₎₋₍₂₎	
VII	(1) Das wir nix besseres zu bieten haben ist klar, aber ihr habt ja auch nur viel Makulatur geredet . (http://blogs.akademie.de/ebiro/weblogCategory/16dfojzwuvjqm ; 04.10.2005) (2) Dies war im Dorf für zwei Tage 'das' Gespräch... Es wird viel Makulatur geredet , für den Wind. (http://www.geocities.com/mlutg/mypage/balideutsch.html ; 04.10.2005)	

MIST REDEN		
I	Unsinn äußern. Seit dem 19. Jh. [HK: 538] <i>Mist verzapfen/(reden)</i> _{sal} – Blech reden/verzapfen. [HS: 546]	
II	<i>Mist reden</i> ; R a b c → 1	

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir. Modificadors: <i>viel, zuviel</i> ₍₂₎	
VII	(1) Unser Deutsch- und Englischlehrer hat ihn rausgeschmissen, weil er wieder nur Mist geredet hat . (L99/MAI.26859) (2) Dann werde nur noch mehr «palavert», was keinen Sinn mache, da im Grossen Rat eh schon «zuviel Mist » geredet werde , argumentierte ein alt Kantonsrat gegen diese These. (A97/JUL.14284)	

QUARK REDEN		
I	<i>Rede</i> (od. <i>erzähle, verzapf</i>) <i>doch nicht</i> (od. <i>keinen</i>) <i>solchen Quark!</i> U: rede doch nicht solchen Käse. [WF: 371] (<i>So einen/...</i>) <i>Quark reden/daherreden/(...)</i> _{sal} – (<i>viel/...</i>) dummes Zeug reden/... [HS: 635]	
II	<i>Quark reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎₋₍₃₎ – estil dir. / – estil indir. Modificadors: <i>ein bisschen, viel, zuviel</i> ₍₁₎₋₍₂₎ Modificació del SAdj ₍₃₎	
VII	(1) An statt hier jeden zu kritisieren und runter zumachen solltet ihr mal von eurem Thron runterkommen und einsehen, dass ihr vielleicht sogar noch was lernen könnt auch wenn ich selber sagen muss, dass ich ein bißchen Quark geredet habe . (http://www.webmasterpark.net/forum/showthread.php?threadid=4217 ; 04.10.2005) (2) In den Medien wird so viel Quark geredet und das mit den 200 getöteten Zivilisten basiert doch angeblich nur auf Meldungen der Taliban, oder bin ich da falsch oder sogar fehlinformiert? (http://www.chatcity.de/f101/beitrag-24540.html ; 04.10.2005) (3) Na ja... In solchen Filmen wird oft hohler Quark geredet , also dachte ich mir nix weiter dabei... (http://www.sektor6.com/forum/showthread.php?t=3768 ; 04.10.2005)	

REDEN WIE DER BLINDE/EIN BLINDER VON DER FARBE											
I	Ohne Sachkenntnis über etwas reden, urteilen. [DU: 610] Von etw. reden, ohne etw. davon zu verstehen. [WF: 57]										
II	(über/von etw.) reden wie ein Blinder von der Farbe; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - PSubFin] - SN<Nom> - (SP_[über/von])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - PSubFin] - SN<Nom> - (SP _[über/von])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - PSubFin] - SN<Nom> - (SP _[über/von])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	sprechen (§ III.3.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Fritzes Beitrag, der alle Verbrechen der Nazis schlicht ignoriert und über Moral redet wie der Blinde von der Farbe , schließt sich da relativ nahtlos an. (R99/NOV.96105) (2) Sie reden vom Alter wie der Blinde von der Farbe , meint Sybil Gräfin Schönfeldt von den Jungen: "Deshalb habe ich ein paar Stimmen gesammelt, die vom Alter sprechen, weil sie wissen, was das Alter ist." (I97/NOV.47232)										

2.3.1.3. El contingut del discurs és secret

AUS DEM NÄHKÄSTCHEN PLAUDERN											
I	Etw. verraten; Einblick in Dinge gewähren, die anderen sonst nicht zugänglich sind. [DU: 535-536] Intime Geheimnisse preisgeben, private Dinge zum besten geben. Die Rda. ist eine jüngere Parallelbildung zu: ‚aus der Schule plaudern‘. [LR: 1074]										
II	(etw.) aus dem Nähkästchen plaudern; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)	b →	CD	PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)								
b →	CD	PSubFin									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₄₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎₋₍₂₎ Ampliació del SP ₍₃₎										
VII	(1) "Die finden eine Rollschuhbahn ganz furchtbar wichtig und haben noch nie etwas von Rollerblades gehört", plaudert Michael Wolf aus dem Nähkästchen . (R97/FEB.10246) (2) Damals, als Panorama-Reporter tätig, habe der ehemalige HR-Chefredakteur Michael										

	<p>Stoffregen-Büller ihm stets zur Seite gestanden, wenn es um die Durchsetzung sogenannter "fortschrittlicher Ziele" gegangen sei, plaudert Bissinger aus dem Nähkästchen. (R97/JAN.02133)</p> <p>(3) Im Verein mit dem ÖTV-Kreisvorsitzenden Thomas Mutschler, zugleich Vorsitzender des Gesamtpersonalrats der Kreis-Beschäftigten, dem BBZ-Betriebsratsvorsitzenden Hans Jürgen Wolfenstädter und Stefanie Müller von der ÖTV- Jugend plauderte Schweitzer am Montag "aus dem Nähkästchen der Tarifpolitik". (R97/JUN.48910)</p> <p>(4) Die vier Ladies teilen eine Wohnung, und auf der Bühne wird munter aus dem Nähkästchen geplaudert. (A98/DEZ.810676)</p>
--	---

AUS DER SCHULE PLAUDERN					
I	Interne Angelegenheiten Außenstehenden mitteilen. [DU: 685] Geheimnisse verraten oder Erfahrungen weitergeben. [WF: 427]				
II	(<i>jmdm.</i>) (<i>etw.</i>) <i>aus der Schule plaudern</i> ; R a b c → 1 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac – hum, abstr	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)				
b → Pac – hum, abstr					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b → CD PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	b → CD PSubFin	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)				
b → CD PSubFin					
c → — —					
V	—				
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎₋₍₂₎				
VII	<p>(1) "Ich zahle nun schon seit eineinhalb Monaten Rechnungen für den ÖRV mit meiner Kreditkarte", plauderte Rief aus der Schule und deutete an, daß es für sämtliche Trainer Angebote ausländischer Verbände gäbe. (I98/FEB.06584)</p> <p>(2) Das aktuelle Argument steigender Rohstoffkosten ziehe dabei eher, plaudert der Waschmittel-Manager aus der Schule, als das wachsender Personalkosten. (R99/OKT.81309)</p> <p>(3) Vielleicht wird dann aus der Schule geplaudert. (E98/MÄR.07803)</p>				

HINTER DER HOHLEN HAND [VB]					
I	Etw verstohlen mitteilen. Man hält die Hand fast geschlossen vor dem Mund. 1920 ff. [HK: 324]				
II	(<i>jmdm.</i>) (<i>etw.</i>) <i>hinter der hohlen Hand erzählen/flüstern</i> ; R a b c → 1 + (2)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">Pred - Ag - (Adr) - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac – hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	b → Adr hum	c → Pac – hum, abstr
a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)				
b → Adr hum					
c → Pac – hum, abstr					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - (SN_{<Acus>}/ PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b → CI SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SN _{<Acus>} / PSubFin)	b → CI SN	c → CD SN/PSubFin
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SN _{<Acus>} / PSubFin)				
b → CI SN					
c → CD SN/PSubFin					

V	<i>sagen, sich äußern</i> (§ III.3.1.)
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎
VII	(1) Das gilt auch fuer die meisten Kuwaitis die den USA dankbar fuer die befreiung von Saddam sind aber hinter der hohlen Hand fluestern dass dies nicht aus menschenfreundlichkeit gegenueber Kuwait geschah. (http://www.bondboard.de/frames/board/board.php?command=listitems&root=58745&beitragVon=0&listStart=10 ; 04.10.2005) (2) Ähnlich gab es in der NS-Zeit jede Menge Witze (die allerdings immer nur hinter der hohlen Hand erzählt werden konnten), zum Beispiel, daß Hitler der GRÖFAZ sei (= der größte Führer aller Zeiten). (http://www.abi-norf2004.de/downloads/deutsch/finis_gk_protokolle.pdf ; 04.10.2005)

2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut

WORT FÜR WORT WIEDERHOLEN								
I	<i>Wort: (...) ich habe den Brief Wort für Wort gelesen: ganz genau; einen Satz Wort für Wort wiederholen.</i> [DW: 1408]							
II	<i>(jmdm.) etw. Wort für Wort wiederholen; R a b c → 2 + (1)</i>							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>}	b → CI	SN	c → CD	SN
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>}						
b → CI	SN							
c → CD	SN							
V	—							
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Aber ich könnte unser vorgestriges Gespräch Wort für Wort wiederholen , beginnend mit der Stelle, an der ich dir gesagt habe, daß ich meinen Posten bei David aufgeben werde. (M02/212.96026) (2) Auch wenn die Beschlüsse der Staats- und Regierungschefs vom vergangenen Dezember nicht Wort für Wort wiederholt werden müssten, müsse die EU der Erklärung treu bleiben. (http://de.news.yahoo.com/051003/286/4pmet.html ; 30.10.2005)							

2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat

QUERBEET FRAGEN	
I	Fragen aus allen Einzelbereichen des Prüfungsgebiets stellen. 1950 ff. [HK: 643]
II	<i>querbeet fragen; R a b c → 1</i>

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SAdv] - SN<Nom>
V	<i>prüfen</i> (§ III.3.2.2.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Allerdings bleibt er nicht bei "einem" Kapitel, sondern fragt querbeet . (http://www.pruefungsgeil.de/pforum_detail.php?topic=5041 ; 30.10.2005) (2) Klar daß es auf Englisch lief, ich wurde Querbeet gefragt nach meinem Lebenslauf, nach der Motivation einen MBA zu machen, aber auch zum aktuellen Tagesgeschehen (politische und wirtschaftliche Lage in Deutschland). (http://forum.fernstudium-infos.de/viewtopic.php?p=5571 ; 30.10.2005)	

ÜBER GOTT UND DIE WELT [VB]		
I	Über sehr verschiedenartige Dinge reden. Seit dem 19. Jh. [HK: 303]	
II	<i>über Gott und die Welt diskutieren/reden/sich unterhalten</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [(Refl.<Acus>) - V - SP] - SN<Nom>
V	<i>sprechen</i> (§ III.3.1.), <i>diskutieren</i> , <i>sich unterhalten</i> (§ III.3.3.2.), <i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), etc.	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir. Ampliació del SP ₍₂₎₋₍₃₎	
VII	(1) Man kann jetzt über Gott und die Welt reden und sollte die Gelegenheit nutzen, um offene Fragen zu klären. (A98/SEP.667987) (2) Wenn ich am Sonntag in ein Restaurant gehe, treffe ich immer ein paar Bekannte, ich setze mich zu ihnen, wir haben es lustig und reden über Gott, die Welt und den FC Luzern . (E96/NOV.28255) (3) Bis spät in den Abend hinein wurden die lauen Lüfte genossen, auf dem Bahnhofplatz im Kreis zusammengesessen und in fröhlicher Stimmung über Gott und die Welt und die Landteilung und das Roothaus diskutiert . (A97/SEP.30563)	

2.3.2. La manera de formular el discurs

2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat

2.3.2.1.1. El discurs és directe

AUF DEN KOPF ZUSAGEN								
I	Jmdn. unverhüllt beschuldigen <Beschuldigung>. [KM: 335] J-n unmittelbar, unverhüllt beschuldigen. [WF: 264]							
II	<i>jmdm. etw. auf den Kopf zusagen</i> ; R a b c → 3							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin							
V	—							
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎							
VII	<p>(1) "Sie lügen", sagte der LIF-Abgeordnete Thomas Barmüller dem Wirtschaftsminister auf den Kopf zu, was ihm einen Ordnungsruf einbrachte. (X98/SEP.37771)</p> <p>(2) Nachdem die 90jährige der vermeintlichen "Samariterin" auf den Kopf zugesagt hatte, sie hätte ihr 120.000 Schilling aus einem Toilette-Beutel gestohlen, erstattete die Volkshilfe Anzeige und schaltete die Gendarmerie ein. (O96/APR.41073)</p> <p>(3) Nach diesem Schluß wiederum kam an diesem Tag nur die 66jährige Pensionistin selbst als Brandstifterin in Frage - was ihr nun auch vom Staatsanwalt auf den Kopf zugesagt wurde. (O96/FEB.21502)</p>							

INS GESICHT SAGEN								
I	Jmdm. etw. ohne Scheu, Schonung sagen. [DU: 277] J-m (e-e Wahrheit, Grobheit usw.) direkt, ohne Schonung sagen. [WF: 158]							
II	<i>jmdm. etw. ins Gesicht sagen</i> ; R a b c → 3							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - SN<Dat> - SN<Acus>/PSubFin						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin							
V	—							
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎							

VII	<p>(1) "Schluß mit den Trotzreaktionen", möchte die Händlerin Grazia Moroni den Krisenmanagern direkt ins Gesicht sagen, "tut mal was für das Land." (R97/OKT.81378)</p> <p>(2) Es erstaunt mich, dass es Richard wagt, mir ins Gesicht zu sagen, er dope nicht. (A98/SEP.948765)</p> <p>(3) Auch Peter Müller will nicht aufgefallen sein, dass sich da etwas über ihn zusammengebraut hat: «Auf jeden Fall ist mir nichts direkt ins Gesicht gesagt worden.» (A99/SEP.711158)</p>
-----	---

VON MANN ZU MANN [VB]		
I	Offen und ehrlich, ohne Beschönigung <Offenheit>. [KM: 396] <i>Von Mann zu mann sprechen</i> /... form – path. [HS: 524]	
II	<i>(über etw.) von Mann zu Mann reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SP - SP] - SN<Nom> - (SP _[über])
V	<i>diskutieren, sich unterhalten</i> (§ III.3.3.2.), <i>sagen</i> (§ III.3.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variants: <i>von Frau zu Frau</i> ₍₃₎ ; <i>von Mensch zu Mensch</i> ₍₂₎	
VII	<p>(1) Ich habe mit Charles von Mann zu Mann über unsere Affäre gesprochen. (O00/MAI.79216)</p> <p>(2) Anstatt von Mensch zu Mensch zu reden, geht heute alles über Rechtsanwälte, bedauert Rieger. (K00/FEB.13645)</p> <p>(3) Nun, sie hatte die Rollen ausgetauscht, sich mit Heidelinde zum Schein angefreundet, sie besucht, mit ihr von Frau zu Frau geredet. (X00/JUN.27645)</p> <p>(4) Mone´s Idee finde ich sehr gut!!! Und ich finde es sehr wichtig, dass ALLE an dem Treffen teilnehmen! Und dann wird "von Mann zu Mann" gesprochen!!! Damit endlich alle Unstimmigkeiten aus dem Weg geräumt werden!!! (http://www.maxrev.de/ftopic1958-20.htm; 30.10.2005)</p>	

2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe

DAS KIND BEIM (RECHTEN / RICHTIGEN) NAMEN NENNEN		
I	Etw. ohne Beschönigung ausspre-chen. [DU: 410-411] Eine Sache unumwunden bezeichnen; für etw keine ausweichende Bezeichnung suchen. Als geflügeltes Wort bekannt geworden durch Goethes »Faust I«; aber schon im 17. Jh. geläufig. [HK: 412]	
II	<i>(etw.) das Kind beim (rechten/richtigen) Namen nennen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag – hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CD PSubFin c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ + estil dir. ₍₁₎ / – estil indir. Tematització de P ₍₁₎ Variant: <i>das Ding/(die Dinge) beim richtigen nennen</i> ₍₃₎	
VII	(1) "Die bisherige Praxis ist unbefriedigend und dient nicht der Motivation der Beamten"; nannte Dieckvoss das Kind beim Namen . (M89/901.01815) (2) Etliche Änderungen in diesen Bereichen kommen also einer verschleierte "Solidarabgabe" für Besserverdienende gleich, ohne daß das Kind beim Namen genannt wird . (P95/SEP.33259) (3) Unter dieser Frage wollte man "möglichst viele Meinungen und Ansichten zu Wort kommen lassen und uns nicht scheuen, die Dinge beim richtigen Namen zu nennen ". (R98/JAN.01186)	

ROSS UND REITER NENNEN		
I	Deutlich sagen, von wem, wovon man spricht; die Urheber, die ursache nennen. [DU: 624] Offen aussprechen, wen man mit einer Andeutung meint <Offenlegung>. [KM: 492-493]	
II	<i>(jmdm.) (über/zu etwas) Ross und Reiter nennen</i> ; R a b c → 1 + (2)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CRèg SP	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/zu])
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Auf der Tagesordnung für eine solche sitzung muß vor allem eines stehen: daß die Mitglieder ihr Visier öffnen und ihrem Vorstand endlich Roß und Reiter nennen . (M98/809.74362) (2) Bei allgemeinen Beschuldigungen fühlt sich niemand angesprochen, und alle applaudieren. Ross und Reiter werden nicht genannt , doch der Bundespräsident hat eine mutige Rede gehalten. (R97/MAI.40350)	

2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta

AUF GUT DEUTSCH SAGEN	
I	Unverblümt, ohne Beschönigung. [DU: 163] Direkt und einfach gesagt. [WF: 84]

II	<i>etw. auf gut deutsch sagen</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Variant: <i>auf gut preußisch sagen</i>	
VII	(1) Eine Arbeitslosenstatistik, welche nicht auch die Zahl der im gleichen Zeitraum Ausgesteuerten nennt, verschweigt die Hälfte der Wirklichkeit, oder auf gut deutsch würde man sagen : Sie lügt. (E97/OKT.26091) (2) Ja und sie sagte auf gut deutsch dass ich sie nerve und sie gewissermassen keinen weiteren kontakt wünscht! (http://www.postpla.net/fun-raetsel-planet/vaseline.10660.html?referrerid=3503s= ; 30.10.2005) (3) Und das ist eine Sprache, die glaubt, die Besonderheit eines Bündner Mineralwassers mit einem Kraftausdruck hervorheben zu müssen, der nicht anders denn als inzestuöse Obszönität - auf gut deutsch gesagt : Schweinerei - bezeichnet werden kann. (E96/FEB.03892)	

DEUTSCH (UND DEUTLICH) SAGEN		
I	Jmdm. unverblümt die Wahrheit, die Meinung sagen. [DU: 163] Geradeheraus, offen reden, kein Blatt vor dem Mund nehmen. [WF: 84]	
II	<i>(jmdm.) etw. deutsch (und deutlich) sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	<i>reden</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎	
VII	(1) Und um letzte Zweifel zu beseitigen, sagt Peter Steinegger vom Verband der bernischen Polizeibeamten deutsch und deutlich : "Im Ausnahmefall brauchen wir nicht die Heilsarmee, sondern die Polizei." (E96/SEP.22690) (2) Der Bundesrat hat in den vergangenen Monaten immer wieder deutsch und deutlich gesagt , dass die Schweiz nicht an den Verhandlungen mit den jüdischen Organisationen in Amerika teilnimmt. (E98/JUN.15592) (3) Wer sich in bildungspolitischen Fragen mit dem Erziehungschef anlegt, muss gewärtigen, dass ihm deutsch und deutlich gesagt wird , wer die Zusammenhänge kennt und wer eben nicht. (http://www.tagblatt.ch/printartikel.cfm?pass_id=881626 ; 30.10.2005)	

EINE DEUTLICHE SPRACHE SPRECHEN					
I	[Jmdm.] etw. offen und energisch sagen. [DU: 719] Deutlich etw. zeigen (<i>od.</i> ausdrücken). [WF: 455] ¹⁰¹				
II	<i>eine deutliche Sprache sprechen</i> ; R a b c → 1				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag				
b → — —					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>	b → — —	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>				
b → — —					
c → — —					
V	<i>reden</i> (§ III.3.1.)				
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) "Professor Hamer hat immer eine deutliche Sprache gesprochen , das ist das, was die Leute hören wollen", hatte der Wehrheimer Parteivorsitzende Uwe Engeland zuvor für den 58jährigen geworben. (R98/MAI.37145) (2) Auf allen Ebenen, in den Niederungen des Alltags wie in der Höhenluft der Politik, wird eine deutliche Sprache gesprochen . (E97/MAI.11205)				

FRAKTUR REDEN					
I	[Jmdm.] unverblümt seine Meinung sagen. [DU: 237] Jmdm. deutlich und grob die Meinung sagen <Offenheit>. [KM: 146]				
II	<i>Fraktur reden</i> ; R a b c → 1				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag				
b → — —					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>	b → — —	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>				
b → — —					
c → — —					
V	<i>sprechen</i> (§ III.3.1.)				
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) Sein "Flasch leer"-Auftritt wird allen Persiflagen zum Trotz in die Annalen eingehen, weil er nicht vor verhätschelten Jungmillionären kuschte und den Mut hatte, Fraktur zu reden . (R98/MAI.37276) (2) Klar, daß bei der gestrigen Abschlußbesprechung vor dem heutigen Heimspiel gegen Oberwart " Fraktur geredet " wurde: Wer sich dem Ziel nicht unterordnet, fliegt - trotz aller Personalprobleme. (O94/SEP.87398)				

¹⁰¹ Aquesta locució és especialment habitual en el seu ús no metalingüístic, acompanyada d'un subjecte [– hum], com ara *die Indizien*, *die Zahlen*, *die Statistik* o *die Ergebnisse*.

FRANK UND FREI [VB]		
I	Geradeaus, offen. [DU: 237] Offen und ehrlich, ohne Hintergedanken. [WF: 135]	
II	<i>(über/von etw.) frank und frei reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SAdj] - SN<Nom> - (SP _[über/von])
V	<i>sagen</i> (§ III.3.1.), <i>erklären</i> , <i>gestehen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎₋₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) In einem Radio-Interview, das eigentlich von Mafiosi und anderen Gelichtern handeln sollte, sprach er frank und frei von seiner Anzeige. (M95/508.12384) (2) Es wird dabei das erstmal sein, daß im Kreml ganz öffentlich, frank und frei über Sex und Fräulein Monika geredet wird . (V98/SEP.41401) (3) Und ob es da überhaupt noch etwas zu beschönigen gibt - oder frank und frei von Lüge gesprochen werden kann. (X99/JUL.32517)	

FREI / FRISCH VON DER LEBER (WEG) [VB]		
I	Ganz offen, ohne Hemmungen sagen, was man denkt. [DU: 471-472] Unumwunden sprechen. Da die Leber als Sitz der Gemütsbewegungen gilt, will die Redensart besagen, daß man sich den Ärger von der Leber redet. 1700 ff. [HK: 489]	
II	<i>(über etw.) frei/frisch von der Leber (weg) reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - (Pac)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SAdj - SP] - SN<Nom> - (SP _[über])
V	<i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.), <i>plaudern</i> (§ III.3.3.2.), <i>sich äußern</i> , <i>sagen</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Da sich niemand ausweisen muß, reden die Leute frei von der Leber weg über Fähigkeiten und auch über ihre Mängel - einer maßgeschneiderten Vermittlung tut das sehr gut. (P94/AUG.27384) (2) In der Gruppe haben Kranke und deren Familienangehörige die Möglichkeit, " frei von der Leber weg " über ihre Probleme zu sprechen , Erfahrungen mit Leidensgenossen auszutauschen und das Gefühl zu erleben, mit ihren Schwierigkeiten nicht allein dazustehen. (K99/AUG.76222) (3) Es wird wörtlich ' von der Leber weg gesprochen '. (H85/OZ2.30458)	

KLARTEXT [VB]								
I	Unverhüllt seine Meinung zum Ausdruck bringen, ganz offen sprechen. [DU: 415] Ohne Umschweife reden. Klartext ist der nichtverschlüsselte oder entschlüsselte Text. 1950 ff. [HK: 419]							
II	(<i>etw.</i>) <i>Klartext reden/sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Acus>}] - SN_{<Nom>} - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	b → CD	PSubFin	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)						
b → CD	PSubFin							
c → —	—							
V	—							
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎							
VII	(1) «Das ist unwirtschaftlich und deshalb nicht zu verantworten», spricht Haltiner Klartext . (A97/MAI.03162) (2) Während der Bundesrat diese erst ab dem Jahr 2001 «prüfen» will, reden die Wissenschaftler Klartext : Es seien genug wissenschaftliche Grundlagen vorhanden, die Umsetzung auf politischer Ebene sollte unverzüglich beginnen. (A97/SEP.28263) (3) Gestern war einer der seltenen Tage, an denen im Stadtparlament rundum Klartext geredet , teilweise aber auch gepoltert wurde . (A98/NOV.733429)							

KLIPP UND KLAR [VB]								
I	Unmissverständlich; klar und deutlich. [DU: 419] Ganz eindeutig, unmißverständlich. [WF: 253]							
II	(<i>jmdm.</i>) <i>etw. klipp und klar erklären/sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdj] - SN_{<Nom>} - (SN_{<Dat>}) - SN_{<Acus>}/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin
a → Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin							
V	<i>antworten</i> (§ III.3.3.1.), <i>fordern</i> (§ III.3.2.2.), <i>mitteilen</i> (§ III.3.2.1.)							
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎							
VII	(1) «Autofahrer sind für Ausnahmesituationen nicht gut geschult», erklärt auch Benno Lindegger klipp und klar , Präsident des Ostschweizerischen Fahrlehrer-Verbandes (OFV) in St. Gallen. (A01/OKT.38165) (2) Politiker von SPD und Grünen forderten Schäuble auf, " klipp und klar " zu sagen , woher das Geld komme und wofür es verwendet worden sei. (M00/003.05531) (3) Der Mannheimer Kommission sei am Rosenmontag in Stuttgart von							

	Verkehrsminister Ulrich Müller (CDU) klipp und klar gesagt worden , daß das Land sich an der Umgestaltung der Gegend um den Hauptbahnhof nicht beteiligen werde. (M99/902.11421)
--	---

2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa

DURCH DIE BLUME SAGEN													
I	Verhüllt, nicht offen, in Umschreibungen reden. Fußt auf dem Begriff »Redeblume« (= Floskel; Zierat der Rede). 18. Jh. [HK: 116] (Kritik usw.) verhüllt, mit freundlichen Worten (sagen). [WF: 58]												
II	(jmdm.) <i>etw. durch die Blume sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 40%;">hum</td> <td style="width: 40%;">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b →	Adr	hum		c →	Pac	– hum, abstr	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac										
b →	Adr	hum											
c →	Pac	– hum, abstr											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 40%;">SN</td> <td style="width: 40%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> <td>SN<Acus>/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -	b →	CI	SN	SN<Acus>/PSubFin	c →	CD	SN/PSubFin	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -										
b →	CI	SN	SN<Acus>/PSubFin										
c →	CD	SN/PSubFin											
V	<i>fragen</i> (§ III.3.2.2.), <i>kritisieren</i> (§ III.3.2.4.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.)												
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎												
VII	<p>(1) Frauen behindern sich mit ihrem Sprachstil nach Ansicht der Kommunikationstrainerin Margit Hertlein im Berufsleben selbst: "Männer sprechen direkt aus, was sie wollen, während Frauen es mehr durch die Blume sagen." (M01/105.35495)</p> <p>(2) Als ich mein Erlebnis schilderte, bekam ich durch die Blume gesagt, ich wäre selbst schuld, weil mein Zaun zu niedrig ist. (R97/SEP.72365)</p> <p>(3) Dem Zuschauer wurde quasi durch die Blume gesagt, was auf der Welt so alles schiefläuft und alles andere als gottgewollt ist. (I98/OKT.46676)</p>												

2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte

IM GROSSEN UND GANZEN [VB]													
I	Im Allgemeinen, aufs Ganze gesehen. [DU: 297] Im wesentlichen, von kleinen Einzelheiten abgesehen. [WF: 170]												
II	(jmdm.) <i>etw. im Großen und Ganzen erklären/erzählen/sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 40%;">hum</td> <td style="width: 40%;">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b →	Adr	hum		c →	Pac	– hum, abstr	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac										
b →	Adr	hum											
c →	Pac	– hum, abstr											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 40%;">SN</td> <td style="width: 40%;">LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SN</td> <td>SN<Acus>/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -	b →	CI	SN	SN<Acus>/PSubFin	c →	CD	SN/PSubFin	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) -										
b →	CI	SN	SN<Acus>/PSubFin										
c →	CD	SN/PSubFin											

V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.)
VI	+ passiva(3) – estil dir. / + estil indir.(1)-(3)
VII	(1) Meine Mitspieler haben mir im großen und ganzen gesagt , dass Götterwillkür eine frechheit ist und das gambri sich in unseren gespräch wie ein , kein kluger mensch, verhalten hat. (http://forum.mdo-games.de/vbulletin/showthread.php?p=175313#post175313 ; 30.10.2005) (2) Ich habe euch die Struktur des Himmelsauges im großen und ganzen erklärt . (http://www.falundafa.org/book/ger/zfl_21.htm ; 30.10.2005) (3) Es wurde mir im Großen und Ganzen gesagt , was ich sprechen, glauben und meinen sollte, und ich wehrte mich nicht dagegen, daß ich immer diese unschicken halblangen Röcke anziehen mußte. (http://griess.st1.at/allers.htm ; 30.10.2005)

2.3.2.1.6. El discurs és divagador

UM DEN (HEISSEN) BREI (HERUM)REDEN	
I	Über etw. reden, ohne zum Kern der Sache zu kommen. [DU: 137] Nicht zum Wesentlichen kommen. [LR: 253]
II	<i>um den (heißen) brei (herum)reden</i> ; R a b c → 1
III	a → Ag hum b → — — c → — — Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — — LocV [V - SP] - SN<Nom>
V	—
VI	+ passiva(2) – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Man redet um den Brei herum , ohne die Tatsachen beim Namen zu nennen. (M98/805.43070) (2) Da wurde nicht lange um den Brei herumgeredet , in die große Politik bis nach Bonn abgeschweift, oder gar noch ein paar persönliche Nebenkriegsschauplätze ins Spiel gebracht - nein, es ging immer sachlich zu. (R97/FEB.08447)

2.3.2.1.7. El discurs és contradictori

(EIN)MAL HÜ UND (EIN)MAL HOTT SAGEN	
I	Sich widersprechende Anweisungen geben; seine Meinung o. Ä. ständig ändern. [DU: 374] Seine Meinung ständig ändern, uneindeutig sein <Uneindeutigkeit>. [KM: 274]
II	<i>mal hü und mal hott sagen</i> ; R a b c → 1

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - SN<Acus>/PSubFin
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variant: <i>der eine sagt hüt, der andere sagt hott</i> ₍₂₎ ; <i>heute hüt und morgen hott sagen</i> ₍₃₎	
VII	(1) "Man kann nicht in jährlichem Wechsel einmal hü und einmal hott sagen ", stellt der FDP-Kreisvorsitzende Paul-Gerhard Weiß jetzt fest. (R98/AUG.62088) (2) Umweltausschusses, auf eine verbindliche und eindeutige Regelung: "Es kann nicht angehen, daß einer hü und der andere hott sagt ." (R97/SEP.70055) (3) Branoner ändere permanent seine Meinung: "Der sagt heute hü und morgen hott . Ich ändere auch meine Meinung, aber nur, wenn ich eines Besseren belehrt werde. (L99/APR.24958)	

MIT GESPALTENER ZUNGE [VB]

I	Lügen, zweideutig reden. [DU: 712] Zum eigenen Vorteil gegenüber mehreren Personen verschiedene Meinungen äußern, ohne Bedenken lügen. [LR: 1778]	
II	<i>mit gespaltener Zunge reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Der Bund kann nicht auf Dauer mit gespaltener Zunge sprechen , das eine vor Journalisten sagen und das andere in der Realität tun. (A01/JUL.15369) (2) Die Spanier redeten mit gespaltener Zunge - ganz im Gegensatz zu den Briten, "die privat das selbe sagen wie in der Öffentlichkeit, was die Gespräche erleichtert". (E99/SEP.25560)	

MIT ZWEI ZUNGEN [VB]

I	Zum eigenen Vorteil gegenüber mehreren Personen verschiedene Meinungen äußern, ohne Bedenken lügen. [LR: 1778]
II	<i>mit zwei Zungen reden/sprechen</i> ; R a b c → 1

III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Der darf nun auch offiziell mit zwei Zungen reden ; nur die doppelte Stimme bleibt ihm versagt. (R97/DEZ.104212) (2) Die ehemalige Europaabgeordnete kritisierte, daß Kanzler Kohl mit zwei Zungen spreche . (R97/NOV.92536) (3) Auch im Ministerium wird eben mitunter mit zwei Zungen geredet . (V97/MAI.28326 Vorarlberger Nachrichten, 20.05.1997; KOMMENTAR)	

2.3.2.2. La comprensibilitat

2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible

—

2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible

AUSWÄRTS [VB]		
I	Nicht die heimische Mundart, eine fremde Sprache sprechen. [DU: 85] <i>auswärts</i> : (...) auswärts reden, sprechen (ugs. scherzh.; nicht die heimische Mundart, eine andere Mundart sprechen). [GWD: 425]	
II	<i>auswärts reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Gastronomie mit goldenen Pinkelbecken und dressierten Kellnern mit Berufsdauerlächeln, Läden in denen man auswärts redet und Bratkartoffeln irgendwie französisch heißen... (http://www.frank-flegel.de/ich/ich3.htm ; 27.07.2005) (2) Der spricht auswärts hieß es im Saazer Land, wenn einer fremd war und die heimische Mundart nicht beherrschte. " Auswärts " gesprachen haben dann auch die Sudetendeutschen in ihrer neuen Heimat.	

(http://www.sudetendeutsche-heimatpflege.de/mundart/veroeffentlichungen/auswaerts_buch.html ; 27.07.2005)

IN RÄTSELN SPRECHEN								
I	Etw. für andere Unverständliches, Unbegreifliches sagen; sich verschlüsselt ausdrücken. [DU: 601] Unverständliche Dinge sagen <Unverständlichkeit>. [KM: 479-480]							
II	(<i>etw.</i>) <i>in Rätseln sprechen</i> ; R a b c → 1 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)	b → CD	PSubFin	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (PSubFin)						
b → CD	PSubFin							
c → —	—							
V	<i>sich ausdrücken, sich äußern</i> (§ III.3.1.)							
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎ Tematització de P ₍₁₎							
VII	(1) "Österreich ist zu kompliziert", sprach Stronach in Rätseln weiter, "und wird es sehr schwer haben". (P99/AUG.32871) (2) Da wird in Rätseln gesprochen : Der Barkeeper Tony (Leopold Altenburg) gibt nur Zahlen von sich, der Bauarbeiter Ronnie (Wolfgang Blassnig) hat den Inhalt eines Kochbuches parat, während sich die Hure Nancy (Theresia Karner) auf anatomische Konversation verlegt. (K97/OKT.92269)							

2.3.2.3. La quantitat d'informació

2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu

BÄNDE ERZÄHLEN								
I	Sehr aufschlussreich sein, alles sagen. [DU: 90-91] Über etw. könnte man sehr viel sagen (od. schreiben). [WF: 41]							
II	(<i>jmdm.</i>) (<i>über/von etw.</i>) <i>Bände erzählen</i> ; R a b c → 1 + (2)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - (SP_[über/von])</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CRèg</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - (SP _[über/von])	b → CI	SN	c → CRèg	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - (SP _[über/von])						
b → CI	SN							
c → CRèg	SP							
V	—							

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Tematització de P ₍₂₎
VII	(1) In ihren Grafiken konnte sie mit einer an die Nasenwurzel geschobenen Hand Bände über menschliche Gefühle erzählen . (E00/FEB.03513) (2) Über die Sinnlosigkeit von Spionageabwehr in der Vergangenheit ließen sich " ganze Bände erzählen ". (H85/QZ2.15574)

LANG UND BREIT [VB]		
I	In aller Ausführlichkeit. [DU: 461] Ausführlich, sehr gründlich. [WF: 283]	
II	(jmdm.) <i>etw. lang und breit erklären</i> ; R a b c → 2 + (1) (jmdm.) <i>(über/von) etw. lang und breit erzählen</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD/CRèg SN/PSubFin/ SP	LocV [V - SAdv] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - SN<Acus>/PSubFin/ SP _[über/von]
V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.), <i>reden</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎ Tematització de P ₍₁₎	
VII	(1) Die hat er - kürzlich, im Buchhandel erhältlich - lang und breit erzählt . (E98/DEZ.33200) (2) Bei dieser erklärten US-Außenministerin Madeleine Albright, Verteidigungsminister William Cohen und Präsident Clintons Sicherheitsberater Sandy Berger lang und breit , warum und wie genau Saddam Hussein die Hölle heiß gemacht werden soll. (K98/FEB.17063) (3) Abgesehen davon, daß die Handlung oft lang und breit erklärt wird , statt sie im Bild zu zeigen, agieren die Akteure so, wie der erste Teil inszeniert wurde. (L98/OKT.11252)	

2.3.2.3.2. El discurs és detallat

GROSS UND BREIT ERKLÄREN		
I	In aller Ausführlichkeit. [DU: 297] Ausführlich, deutlich. 1800 ff. [HK: 309]	
II	(jmdm.) <i>etw. groß und breit erklären</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - Pac

IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	<i>diskutieren</i> (§ III.3.3.2.), <i>erzählen</i> (§ III.3.2.1.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎	
VII	(1) Vor kurzem hat hier jemand gross und breit erklärt , dass die Standheizung elektrisch betrieben wird. (http://www.motor-talk.de/time52/b2002/c11/d2/e41809/z7 ; 30.10.2005) (2) Wenn nicht schau mal in dein Premiere Programmheft, da wird alles gross und breit erklärt . (http://racingmag.gamesurf.tiscali.de/forum/showthread.php?t=43995 ; 30.10.2005)	

HAARKLEIN [VB]		
I	Etw überaus genau, mit allen Einzelheiten erzählen. 1600 ff. [HK: 316] <i>haarklein</i> <Adv.>: ganz genau, sehr ausführlich; <i>einen Vorfall ~ berichten, erzählen</i> . [DW: 588]	
II	<i>(jmdm.) etw. haarklein beschreiben/erklären/erzählen</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → Pac – hum, abstr	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	a → Subj SN b → CI SN c → CD SN/PSubFin	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	<i>berichten</i> (§ III.3.2.1.), <i>vorschreiben</i> (§ III.3.2.2.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎₋₍₂₎	
VII	(1) "Die Arbeitgeber werden in Zukunft haarklein erklären müssen, warum sie etwa jemanden entlassen oder einen Bewerber nicht anstellen", meint Heinz A. Fellingner, Managing Director des Halbleiterherstellers Sames, an dem die österreichische Firma AMS zu 51 Prozent beteiligt ist. (P96/APR.18075) (2) Die Autorin erzählt haarklein , wie ausgezeichnet Gäste im Hause Ripley bewirtet und umsorgt werden, dank Madame Annette, der französischen Haushälterin. (N92/JAN.02921) (3) Rechnen Sie aber immer damit, daß Ihnen dann haarklein beschrieben wird , wie die Kamera in die Räumlichkeit mit dem Fotografierverbot eingeschmuggelt und der Auslöser betätigt wurde. (K96/SEP.08714)	

2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat

EINE OPER [VB]		
I	Rede nicht so viel, nicht so umständlich und weitschweifig! [DU: 594] Umständlich, überflüssig, wortreich sprechen. [LR: 1121]	
II	<i>(jmdm.) eine Oper erzählen/quatschen</i> ; R a b c → 1 + (1)	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Erzähl mir keine Opern! , sagt man in Wien auf allzu breite Erklärungen. (P97/MAI.18230) (2) Außerdem werden bei uns beim Sex angenehmerweise keine Opern gequatscht... ich bevorzuge in der Hinsicht die non-verbale Variante. (http://www.planetliebe.de/vbb/archive/index.php/t-6162 ; 30.10.2005)	

EINEN (GANZEN) ROMAN ERZÄHLEN		
I	Eine über-mäßige lange, ausführliche Schilderung, Stellungnahme o. Ä. abgeben. [DU: 623] Sage nicht so viele (u. lange, wahrscheinlich unwahre) Dinge. [WF: 389]	
II	<i>(jmdm.) einen (ganzen) Roman erzählen</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Modificador del SN: <i>lang</i> ₍₂₎	
VII	(1) Wie Muskelgewebe ziehen sich viellinige Verbindungen zwischen Gebäuden, Personen, Pflanzen hin und her, ein Blatt ist eine Bühne und darauf erzählt Gunda Jacoby ganze Romane . (E99/JUL.18812) (2) Erzählen Sie keine langen Romane (R99/MAI.42423)	

2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC

2.4.1. L'eloqüència

MIT ENGELSZUNGEN REDEN	
I	Mit größter Beredsamkeit, Eindringlichkeit [sprechen]. [DU: 194] Eindringlich und betörend sprechen <Eindringlichkeit>. [KM: 111]

II	<i>mit Engelszungen reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	<i>predigen</i> (§ III.3.2.1.), <i>schwören</i> (§ III.3.2.3.), <i>sprechen</i> (§ III.3.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Bürgermeister Detlev Engel hat mit "Engelszungen" geredet und Geschäftsleute zu Spenden für den Ankauf gewonnen, der jetzt auf einem städtischen Grundstück steht. (R98/DEZ.101931) (2) OVAG-Boss Zwecker redete mit Engelszungen , und die CDU schlich sich aus dem Bremserhäuschen heraus (R99/DEZ.101431)	

MIT TAUSEND ZUNGEN REDEN		
I	Mit großer Beredsamkeit reden/predigen. [DU: 910] <i>Etw. mit tausend Zungen predigen</i> form – path. [HS: 1026]	
II	<i>mit tausend Zungen reden</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Wem dies geschieht, der redet „mit tausend Zungen“ . Gegen seine Rede gibt es kein Bedenken, da sie eine Geistform offenbart, die vor allem Denken und Bedenken liegt. (http://www.feelsophie.de/weltundgegenwelt/kap5_3.html ; 25.07.2005) (2) Dann redet die Natur, sie redet mit tausend Zungen , aber ohne Sprache. (http://members.fortunecity.de ; 25.07.2005)	

REDEN WIE EIN BUCH ₂		
I	Fließend, pausenlos, gelehrt sprechen. [HK: 138]	
II	<i>(über/von jmdn./etw.) reden wie ein Buch</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - (Pac)

IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SN] - SN<Nom> - SP _[über/von]
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Sein Insider-Wissen hat zwei Bücher gefüllt, in denen er alles dokumentiert und Stars kompromittiert hat, vor Gericht redete jetzt auch die Frau von Festina-Masseur Willy Voet, der den Tour-de-France-Skandal 98 als Chauffeur des mit Doping-Mitteln gefüllten Team-Autos unfreiwillig ausgelöst hatte, wie ein Buch . (P00/JUL.28848) (2) Schobert kann über alle Details reden wie ein Buch . (R99/JUL.53905)	

2.4.2. La interferència lingüística

—

2.4.3. El parallenguatge

MIT DEN HÄNDEN / MIT HÄNDEN UND FÜSSEN [VB]		
I	Heftig gestikulierend reden. [DU: 326] Beim Reden stark gestikulieren <Gestik>. [KM: 224]	
II	<i>mit den Händen/mit Händen und Füßen reden/sprechen</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) "Zu Beginn des Jahres haben wir oft noch mit Händen und Füßen geredet , jetzt nach einem Jahr verstehen die Kinder aber schon recht viele Redewendungen", zieht Betreuerin Pauline Böhler positive Bilanz. (V97/JUL.40951) (2) Während seines Vortrages für den Kollegen spricht er immer wieder mit den Händen , unterstreicht seine Worte mit ähnlicher Handbewegung. (H86/OZ3.52200) (3) Da wird mit Händen und Füßen geredet , Wortfetzen aufgeschnappt und wiedergegeben - und wenn dann beide noch eine andere gemeinsame Sprache beherrschen, wird man sich ohnehin schnell einig. (M01/105.32674)	

2.5. EL CANAL

2.5.1. El mitjà oral

MÜNDLICH SAGEN								
I	—							
II	(<i>jmdm.</i>) <i>etw. mündlich sagen</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr) - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac	b → Adr	hum	c → Pac	– hum, abstr
a → Ag	hum	Pred - Ag - (Adr) - Pac						
b → Adr	hum							
c → Pac	– hum, abstr							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdv] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - SN<Acus>/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CI</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SAdv] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - SN<Acus>/PSubFin	b → CI	SN	c → CD	SN/PSubFin
a → Subj	SN	LocV [V - SAdv] - SN<Nom> - (SN<Dat>) - SN<Acus>/PSubFin						
b → CI	SN							
c → CD	SN/PSubFin							
V	<i>sich ausdrücken, sich äußern</i> (§ III.3.1.)							
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎₋₍₂₎							
VII	(1) Er hatte mir, allerdings nur mündlich gesagt , ich brauch keine Miete bezahlen. (http://www.recht-in.de/forum/beitrag.php?nr=104827&site=0 ; 6.12.2005) (2) Im Vertrag steht 'Messestandbetreuung', es wurde uns allerdings mündlich gesagt , dass wir Informationen und vielleicht mal einen Kaffee verteilen sollen. (http://www.forum.promotionbasis.de/ftopic3055.html ; 6.12.2005)							

2.5.2. El mitjà telefònic

SICH DIE FINGER WUND TELEFONIEREN								
I	<i>Sich die Finger wund schreiben</i> _{path.} [HS: 197] ¹⁰²							
II	<i>sich die Finger wund telefonieren</i> ; R a b c → 1							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag	b → —	—	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag						
b → —	—							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>	b → —	—	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>						
b → —	—							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Peter Bründl, der Präsident des Salzburger Verbandes, telefoniert sich seit Tagen die Finger wund , um Gegner aufzutreiben - bisher vergeblich, denn gute Leute sind so							

¹⁰² Aquest sintagma forma part de tota una sèrie de locucions construïdes sobre la UF *sich die Finger wund schreiben*, que coincideixen a indicar que algú realitza una activitat lingüística ininterrompudament durant un llarg període de temps: *sich die Finger wund klicken/mailen/telefonieren/tippen/tippsehn/wählen*.

	kurzfristig nicht verfügbar. (N95/JUL.27369) (2) Vorstandsmitglied Robert Hochstaffl telefonierte sich also vergeblich die Finger wund . (O98/JUN.69761)
--	---

SICH DIE OHREN HEISS TELEFONIEREN											
I	— ¹⁰³										
II	<i>sich die Ohren heiß telefonieren</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom></td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Ihr könnt euch die Ohren heiß telefonieren oder die Finger wund schreiben und doch werdet ihr beide ganz schönes Durchhaltevermögen brauchen, um euer Verliebtsein lebendig bleiben zu lassen. (http://www.loveline.de ; 25.07.2005) (2) Robert und ich telefonieren uns die Ohren heiß und dabei gibt es am Freitag einen rettenden Lichtblick: wir können die Förderungsansuchen bei der Cine Styria auch noch am 21. Juni einreichen, was uns drei zusätzliche Tage gibt. (http://www.loom.at ; 25.07.2005)										

2.6. LA CORTESIA

DU SAGEN											
I	—										
II	(<i>zu jmdm.</i>) <i>du sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN<Nom>] - SN<Nom> - (SP_[zu])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CC</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN<Nom>] - SN<Nom> - (SP _[zu])	b →	CC	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN<Nom>] - SN<Nom> - (SP _[zu])								
b →	CC	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Das ist kein Vergleich. Sie sagen Du zu mir, und ich sag halt Sie. Das ist das Richtige. (http://karlmay.leo.org/kmg/primlit/roman/weg/glueck24.htm ; 30.10.2005)										

¹⁰³ Probablement, aquest sintagma és un calc de *sich die Finger wund schreiben* (vid. exemple 1).

(2) Im Netz, unter Hackern und Freaks, wird "DU" gesagt . (http://www.hackerboard.de/thread.php?postid=123432&sid=83983a96e8e5f8616cc800e55f8a1d56#post123432 ; 30.10.2005)

SIE SAGEN											
I	—										
II	(zu jmdm.) <i>Sie sagen</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN_{<Nom>}] - SN_{<Nom>} - (SP_[zu])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CC</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	b →	CC	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])								
b →	CC	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) meine eltern sagen ja auch du zu meinem freund... und er sagt sie zu ihnen. ist halt so, dass sie immer noch die eltern von meinem freund sind... (http://www.planetliebe.de/vbb/showthread.php?t=62849&page=3&pp=15; 30.10.2005)</p> <p>(2) Ausserdem war zu Anfang das meiste in englisch, wo es ja nur 'you' gibt. Um nun die ganze Problematik von wegen wann wird Du, wann wird Sie gesagt, zu vermeiden, hat man sich auf das Du geeinigt. (http://www.wer-weiss-was.de/theme40/article2437768.html; 30.10.2005)</p>										

2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNOS DE PARLA

2.7.1. Demanar el torn de parla

SICH ZU WORT MELDEN											
I	[In einer Besprechung, Versammlung o. Ä.] anzeigen, dass man etwas sagen möchte. [DU: 883] (Durch ein Zeichen) kundtun, daß man sprechen möchte <Sprecherabsicht>. [KM: 680]										
II	<i>sich zu Wort melden</i> ; R a b c → 1 ¹⁰⁴										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									

¹⁰⁴ De vegades, es fa servir *sich zu Wort melden* amb el valor d'un verb representatiu assertiu. Quan açò succeeix, la seua estructura argumental s'amplia per incloure un CD obligatori corresponent al rol de P: «Ich möchte mich weder für oder gegen eine Variante äussern», **meldete sich** auch Wendelin Germann **zu Wort**, «doch wir müssen uns einig sein, denn sonst sind wir die einzigen, die in Zukunft keine Umfahrung haben.» (A97/SEP.29889)

IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) An der Medienkonferenz meldete sich ein Kantonsschullehrer zu Wort und stellte ein wegweisendes Beispiel vor. (A97/JUN.11467) (2) Aus der Gemeinde meldete sich niemand zu Wort und gegen einige Stimmen wurde dem Vorhaben zugestimmt. (A97/MAI.02230)	

UMS WORT BITTEN		
I	[In einer Besprechung, Versammlung o. Ä.] darum bitten, etwas sagen zu dürfen. [DU: 883] Um die Erlaubnis zum Sprechen bitten. [WF: 547]	
II	<i>ums Wort bitten</i> ; R a b c → 1 ¹⁰⁵	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN<Nom>
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Es hat ums Wort gebeten die Ministerin für Arbeit und Soziales, Frau Hildebrandt. (WKD/VKC.12546) (2) Am Schluss der Tagesordnung kamen noch verschiedene interne Angelegenheiten zur Sprache, ehe Ehrenvorsitzender Keinz noch einmal kurz ums Wort bat und seinem Nachfolger und den übrigen Vorstandsmitgliedern seinen Dank aussprach für die gute und engagierte Vereinsarbeit. (M00/011.67107)	

2.7.2. Denegar el torn de parla

DAS WORT VERBIETEN	
I	Jmdm. untersagen, sich zu äußern. [DU: 881] Jmdm. den Mund verbieten <Schweigen>. [KM: 681]

¹⁰⁵ En algunes ocasions, *ums Wort bitten* es fa servir amb el valor d'un verb directiu de petició, mitjançant el qual indiquem que algú dona la paraula a una altra persona. Quan açò succeeix, l'estructura argumental de la locució s'amplia per incloure un CD obligatori corresponent al rol de D: «Wir fahren mit den Redebeiträgen fort, und ich **bitte** den Abgeordneten Gysi von der Fraktion der PDS **ums Wort**.» (WKD/VKC.12541)

II	<i>jmdm. das Wort verbieten</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Schneider rüstet sich unbeirrt für die Fahrt zum Parteitag nach Leipzig: "Ich bin zwar kein Delegierter, aber wenn die mir das Wort verbieten wollen, müssen sie sich eine gute Begründung einfallen lassen". (R98/MÄR.17085) (2) Gerade in diesen Tagen vor dem brisanten Erinnerungsdatum werden wieder Dissidente verhaftet, wird ihnen das Wort verboten . (A99/JUN.460337)	

DEN MUND VERBIETEN		
I	Jmdm. untersagen, sich zu äußern. [DU: 526] Jmdm. verbieten zu sprechen <Schweigen>. [KM: 420]	
II	<i>jmdm. den Mund verbieten</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SN c → — —	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variant: <i>das Maul verbieten</i> ₍₃₎	
VII	(1) Da stand dann Fritz Egner und wollte mir den Mund verbieten , weil ich mich auf der Bühne zur Änderung des Asylrechts äußerte. (R98/MAI.36522) (2) Bei einer Wahlversammlung hat die EU-Lady unter starkem Applaus erklärt, daß "wir uns nicht das Maul verbieten lassen". (K99/MAI.45247)	

LA FRASEOLOGIA METALINGÜÍSTICA AMB VERBS DE LLENGUA EN CATALÀ

1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNS)

1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

1.1.1. L'articulació nasal

PARLAR AMB EL NAS											
I	Emetre la veu amb ressò nasal. [DFF: 258] Parlar deixant sortir l'aire pel nas. [DCVB: VIII, 258]										
II	<i>parlar amb el nas</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	hum	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	hum	LocV [V - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) De narració en història va donant veu als vilatans d'un poble, al capellà, al batlle, que és un vinyataire ignorant, al veterinari, que havent estudiat al nord, com el mestre, parla amb el nas i les <i>erres</i> guturals, a en Llepafigues, beneit i gandul. (http://www.cantautors.com/cantautors/gerard-jacquet; 14.10.2005)</p> <p>(2) Hi ha veus de ciclisme, que són aquelles que fan adormir; hi ha veus de sèrie televisiva, que són aquelles que o criden molt o no criden gens; hi ha veus de telenotícies, que són les que parlen amb el nas i hi ha veus de futbol. (http://www.vilaweb.com/www/elpunt/noticia?p_idcmp=1497458; 14.10.2005)</p>										

1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible

[VB] ENTRE DENTS											
I	Parlar sense obrir la boca i pronunciant incompletament les paraules. [DCVB: VIII, 258] Articular confusament les paraules. [DFF: 259]										
II	<i>dir/remugar alguna cosa entre dents</i> ; R a b c → 2 <i>parlar entre dents</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred_[dir/remugar] - Ag - Pac Pred_[parlar] - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred _[dir/remugar] - Ag - Pac Pred _[parlar] - Ag	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred _[dir/remugar] - Ag - Pac Pred _[parlar] - Ag								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									

IV	a → Subj hum b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V _[dir/remugar] - SP] - SN - SN/ PSubFin LocV [V _[parlar] - SP] - SN
V	—	
VI	– passiva + estil dir. ₍₃₎ - ₍₄₎ / + estil indir. Tematització de P ₍₃₎ - ₍₄₎	
VII	(1) I mentre jo mirava - crec que és la primera vegada que soc capaç de veure quelcom a través d'aquell endimoniament aparell- ell seguia parlant entre dents ... (http://www.diariparlem.com/modules.php?name=Sections&op=printpage&artid=278 ; 10.10.2005) (2) En Pere esperonava amb fúria el mul que muntava, amb l'afany espantadís de sortir aviat d'aquells terrampers desolats, tot remugant entre dents malediccions i amenaces. (http://www.wordtheque.com/owa-wt/wordtheque_dba.w.t?w=muntava&l=ca ; 10.10.2005) (4) Maleïda partida de fusta!, remugà entre dents , pensant encara en el desgraciat afer que l'obligava a tenir tractes amb aquell vil subjecte noguerenc. (http://www.xtec.es/~evicioso/palljuss/raiers.htm ; 10.10.2005) (5) Què collons fots? -va dir entre dents , mentre el seu menyspreu tornava a treure el cap. (http://www.barcelonareview.com/38/c_ah.htm ; 10.10.2005)	

1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori

PARLAR SOPES		
I	Pronunciar el fonema «s» interdental. [DFF: 259] Pronunciar el fonema /s/ interdental. [GD62: 856]	
II	<i>parlar sopes</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil directe / – estil indir. Variant: <i>parlar sopes</i> ₍₃₎	
VII	(1) De ben petit que parla sopes . [DLF: 392] (2) Aquest parlar sopes és un vici, ell no té pas cap defecte vocal. [DFF: 259] (3) Si vol ser presentador de televisió, hauria de deixar de parlar sopes . [MTE: 1041]	

1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC

1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat

1.2.1.1. Parlar amb veu forta

CRIDAR A PLENA VEU											
I	Amb veu forta. [DLF: 50] Amb tota la potència de la veu. [GDLC: 1737]										
II	<i>cridar (alguna cosa) a plena veu</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	- hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	- hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - (SN/PSubFin)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SN/PSubFin)	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SN/PSubFin)								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>anunciar</i> (§ III.3.2.1.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.), <i>proclamar</i> (§ III.3.2.1.)										
VI	- passiva + estil dir. ⁽³⁾ / + estil indir.										
VII	<p>(1) Vindré cap a Vós, i cridaré a plena veu tota la veritat de la vida sobre la terra. (http://www.webdepastoral.salesians.info/omnium/pregaries5.htm; 28.07.2005)</p> <p>(2) En el curs dels anys cinquanta, els crítics de la nostra tesi segons la qual l'URSS continua a ésser una societat de transició cridaven a plena veu que en aquest país prevalia «la producció per la producció», que duia permanentment a una taxa de creixement excepcionalment elevada. (http://www.marxists.org/catala/mandel/1987/04/em19870401.htm; 14.10.2005)</p> <p>(3) De sobte, un d'ells a plena veu començà a cridar: Qui ens va vendre, qui ens va comprar, qui ens va fer? (http://hipertextos.bitacoras.com/archivos/2005/05/13/codi_binari; 14.10.2005)</p>										

PARLAR A CRITS											
I	Cridant. [DLF: 21] Fent crits, parlant molt alt. [MTE: 377]										
II	<i>parlar a crits</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>demanar</i> (§ III.3.2.2.), <i>dir</i> (§ III.3.1.)										
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.										

VII	<p>(1) La veu en off d'un locutor que parlava a crits simulant una alegria forçada va despertar-me d'un somni que no tenia res a veure amb l'avorrida realitat que m'esperava aquell dijous de febrer. (http://santjust.org/puntiaipart/revista/articulos/narrativa10.htm; 28.07.2005)</p> <p>(2) L'altra dia hi havia a la plaça de Sant Jaume un grup de magribins que parlaven entre ells a crits: això és el seu costum, tenen més vida de carrer que nosaltres, però aquí s'interpreta com una falta d'educació. (http://www.bcn.es/publicacions/b_informacio/bi_64/bi_64_4.htm; 14.10.2005)</p>
-----	--

[VB] EN VEU ALTA							
I	Amb veu forta. [DIEC: 87] Amb una veu natural, audible per tots els presents. [GDLC: 1737] Parlant fort. [DLF: 216]						
II	<i>dir alguna cosa en veu alta</i> ; R a b c → 2 <i>parlar en veu alta</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir] - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac - hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac	b → Pac - hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag	c → — —	
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac						
b → Pac - hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag						
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>LocV [V_[parlar] - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD SN/PSubFin	LocV [V _[parlar] - SP] - SN	c → — —	
a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD SN/PSubFin	LocV [V _[parlar] - SP] - SN						
c → — —							
V	<i>llegir</i> (§ III.3.4.2.), <i>preguntar</i> (§ III.3.2.2.), <i>repetir</i> (§ III.3.3.1.).						
VI	+ passiva ₍₄₎ + estil dir. ₍₂₎ / + estil indir. ₍₃₎ Tematització de P ₍₂₎						
VII	<p>(1) Asseguren que els estiuejants tenen poc respecte durant les misses en català ja que parlen en veu alta, criden els himnes en castellà ofegant la veu del capellà que ho fa en català. (http://www.racocatala.com/article.php?id=4975&mode=2&idmsg=20591; 14.10.2005)</p> <p>(2) Està decidit - va dir en veu alta -. Només espero que mossèn Gebellí estigui satisfet amb l'afer dels obrers calvinistes i em faci costat. (http://www.geocities.com/paris/1442/magi2.html; 14.10.2005)</p> <p>(3) Crec que puc dir en veu alta que els nostres càrrecs polítics del PSUC hem donat una lliçó a tot arreu amb la nostra responsabilitat, honestitat i dedicació, ja que mai hem estat titulars en els mitjans de comunicació per escàndol de corrupció o de frau. (http://www.psuc.es/25anys/laia.htm; 14.10.2005)</p> <p>(4) Algunes que no es poden explicar, o que no es podrien entendre. Però dues sí que poden ser dites en veu alta sense problemes de cap mena. (http://enbrut.blogspot.com/; 28.07.2005)</p>						

1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut

—

1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació

—

1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix

[VB] A MITJA VEU													
I	Amb veu fluixa. [DLF: 46] Amb una veu poc potent. [GDLC: 1737]												
II	<i>dir alguna cosa (a algú) a mitja veu</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar (a algú) a mitja veu</i> ; R a b c → 1 + (1)												
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b →	Pac	- hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Adr)	c →	Adr	hum	
a →	Ag	hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)										
b →	Pac	- hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Adr)										
c →	Adr	hum											
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Sub</td> <td>SN</td> <td>LocV [V_[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> <td>- (SP)</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SP] - SN - (SP)</td> </tr> </table>	a →	Sub	SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	- (SP)	c →	CI	SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)
a →	Sub	SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin										
b →	CD	SN/PSubFin	- (SP)										
c →	CI	SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)										
V	—												
VI	- passiva + estil dir. ₍₃₎ / + estil indir.												
VII	<p>(1) Hedda s'apropa a la Senyora Elvsted, i li parla, somrient, a mitja veu. (http://www.vilaweb.com/www/lletres/lilibre?llibre=926727; 08.08.2005)</p> <p>(2) Si t'ho deia a mitja veu, el cor em tremolava i les paraules em traïen. (http://www.barcelonareview.com/13/c_ee.htm; 08.08.2005)</p> <p>(3) —Ho era en una altra època... —va dir a mitja veu Phileas Fogg. I va continuar... —Com voleu dir, en una altra època? Que potser la Terra s'ha fet petita? (http://www.bib.uab.es/pub/dag/02121573n42p171.pdf; 14.10.2005)</p>												

[VB] EN VEU BAIXA													
I	En veu poc intensa. [DIEC: 207] Sense elevar el to de veu. [DLF: 126] Gairebé sense veu o completament sense vibració de les cordes vocals. [GDLC: 1737]												
II	<i>dir alguna cosa (a algú) en veu baixa</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar (a algú) en veu baixa</i> ; R a b c → 1 + (1)												
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b →	Pac	- hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Adr)	c →	Adr	hum	
a →	Ag	hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)										
b →	Pac	- hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Adr)										
c →	Adr	hum											
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Sub</td> <td>SN</td> <td>LocV [V_[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> <td>- (SP)</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SP] - SN - (SP)</td> </tr> </table>	a →	Sub	SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	- (SP)	c →	CI	SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)
a →	Sub	SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin										
b →	CD	SN/PSubFin	- (SP)										
c →	CI	SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)										
V	<i>llegir, recitar</i> (§ III.3.4.2.), <i>remugar</i> (§ III.3.4.1.)												
VI	- passiva + estil dir. ₍₃₎ / + estil indir. ₍₂₎												
VII	(1) Procureu parlar en veu baixa i no fer soroll. Recordeu que la televisió i la ràdio només es poden fer servir amb auriculars. (http://www.cspt.es/webcspt/InformacioClient/GuiaHospit.htm ; 28.07.2005)												

	(2) En veu baixa , però, us diré que hi ha una persona de la Coral que sol forçar la seva veu. (http://centrecoral.org/Tecnica%20Vocal/TV-5.htm ; 28.07.2005)
	(3) Me'l trobaré més tard – diu en veu baixa –, al Casino. (http://www.barcelonareview.com/20/c_fc.htm ; 28.07.2005)

1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU

1.3.1. Parlar de manera continuada

1.3.1.1. Parlar ininterrompudament

PARLAR A RAIG (FET)													
I	Ininterrompudament. [MTE: 817] Incessantment. [DLF: 53]												
II	<i>parlar a raig (fet)</i> ; R a b c → 1												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag										
b →	—	—											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 65%;">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN										
b →	—	—											
c →	—	—											
V	—												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) És clar que el cànon que diu el Casasses parlant , així, a raig , és un altre: "Shakespeare, Cervantes, Rodoreda i Pound, Carner i Vinyoli". (http://www.joanducros.net/corpus/Enric%20Casasses.html ; 15.10.2005) (2) Parlava a raig , sense aturar-se ni descansar. (MTE: 817)												

1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció

PARLAR MÉS QUE FETGE EN BRASA													
I	Xerrar contínuament. [DCVB: VIII, 259] Parlar molt. [DVO]												
II	<i>parlar més que fetge en brasa</i> ; R a b c → 1												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag										
b →	—	—											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 65%;">LocV [V - Sadv] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - Sadv] - SN	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - Sadv] - SN										
b →	—	—											
c →	—	—											
V	—												

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Esperau, dir-vos-ho he: / dos llengües tenui ab què / parlau més que fetge en brases. (http://www.llibreweb.com/lipmic/Poecat/pineda.htm ; 15.10.2005) (2) No calla, parla més que fetge en brasa. (MTE: 1388)

XERRAR COM UNA COTORRA											
I	Xerrar molt, parlar amb massa insistència. [DCVB: X, 932]										
II	<i>Xerrar com una cotorra</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	Parlar										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Si passes pel bar d'en Huggy, segur que l'hi trobaràs xeerrant com una cotorra darrere la barra. (http://www.3xl.net/programacio/starsky/pers68650528.htm ; 15.10.1005) (2) Xerro com una cotorra , / menjo herbeta al regadiu. / A la nit dormo dins l'aigua / per fugir dels perills. (http://www.xtec.es/centres/a8036111/Todos/cicarner/carner ; 15.10.2005)										

XERRAR MÉS QUE UN SAC DE NOUS											
I	Xerrar molt, parlar amb massa insistència. [DCVB: X, 932] Parlar molt, de pressa i amb èmfasi. [MF: 921] Enraonar molt. [MTE: 1389]										
II	<i>xerrar més que un sac de nous</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdv] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SAdv] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SAdv] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Creu-me, Tomeu Penya: has de xerrar més que un sac de nous. Aquí no fan pagar. (http://nosaltres.vilaweb.com/info/vilaweb/forum.missatge?p_idmis=769861 ; 15.10.2005)										

	(2) La meva germana xerra més que un sac de nous , diu que li agrada molt parlar. (MTE: 1389)
--	---

[VB] PELS COLZES					
I	Xerrar molt, parlar amb massa insistència. [DCVB: X, 932] Xerrar molt. [DIEC: 434]				
II	<i>parlar/xerrar pels colzes</i> ; R a b c → 1				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="text-align: center;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag				
b → — —					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="text-align: center;">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN	b → — —	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN				
b → — —					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	<p>(1) A veure, si quan vols dir només abraça'm parles pels colzes i quan em desitges fas acudits horribles, per què collons em mires així? (http://joanvlc.blogspot.com/2005/08/amors-particulars.html; 15.10.2005)</p> <p>(2) La part negativa: estrès, ulcera gàstrica, esdevens un mentider compulsiu i et tornes una persona que, o bé xerra pels colzes per evitar que el client et faci preguntes o bé calles perquè el client es pensi que saps massa i que farà el ridícul si et pregunta alguna cosa. (http://www.4coses.com/index.php?blogId=1; 15.10.2005)</p>				

[VB] PELS DESCOSITS					
I	Parlar amb excés. [DIEC: 581] Parlar excessivament. [DFF: 259]				
II	<i>parlar/xerrar pels descosits</i> ; R a b c → 1				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="text-align: center;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag				
b → — —					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="text-align: center;">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN	b → — —	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN				
b → — —					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	<p>(1) Em dic Cristina, quan tenia 8 anys era alta com un pi, morena com la nit i xerrava pels descosits. (http://www.lamalla.net/especials/calaidelletes/interior_prosa_inf.asp?id=98175; 15.10.2005)</p> <p>(2) Aquests nous vincles que establirà McBride seran especialment intensos amb Joe Oramas -un llatí, bon cuiner i que xerra pels descosits- i Olivia Harris, una artista</p>				

	<p>que intenta refer-se d'un doble drama familiar. (http://www.cineclubvila.com/film.php?id=84; 15.10.2005)</p> <p>(3) És extrovertit i quan es troba còmode és llança a parlar pels descosits. (http://ample24.com/oriol/conversa.htm; 15.10.2005)</p>
--	---

1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència

1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor

—

1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor

—

1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada

DIR DE/D'UNA TIRADA					
I	Sense parar. [DLF: 110] En un sol cop, sense interrupcions. [DIEC: 1771]				
II	<i>dir alguna cosa de/d'una tirada</i> ; R a b c → 2				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac				
b → Pac – hum, abstr					
c → — —					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD SN/PSubFin	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin				
b → CD SN/PSubFin					
c → — —					
V	<i>recitar</i> (§ III.3.4.2.)				
VI	– passiva + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir.				
VII	<p>(1) Aprofitem per preguntar-los com els ha anat i com estan i ells sempre ens saluden dient "buenas tardes Jordi, buenas tardes Clarita" tot d'una tirada. (http://www.totdiseny.com/vilaweb/noti_jc04.html; 15.10.2005)</p> <p>(2) Fixa't que aquest recurs es fa servir en els embarbussaments, en aquest cas la gràcia està en el contrast de paraules fonèticament semblants que fa que al parlant li costi de dir d'una tirada l'embarbusament. A vegades el contrast es produeix entre sons molt semblants. (http://www.gencat.net/educacio/adults/formacio/enseny/pdf/9_club_04.pdf; 15.10.2005)</p>				

1.3.2. La brevetat

DIR QUATRE MOTS / QUATRE PARAULES											
I	Parlar (o escriure) breument. [DIEC: 1251] Fer un parlament curt. [DCVB]										
II	<i>dir quatre mots/quatre paraules (sobre alguna cosa) (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (2)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	Adr	hum
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	Adr	hum									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - (SP_[sobre]) - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre]) - (SP)	b →	CRèg	SP	c →	CI	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre]) - (SP)								
b →	CRèg	SP									
c →	CI	SP									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) De tornada a Agdz, i després de dir-li quatre paraules al nostre amic Aziz, ens vàrem trobar de nou ciclistes mítics... (http://www.bacc.info/ciclotimes/hemeroteca/2002/Sortim-amb-bici_02.htm; 15.10.2005)</p> <p>(2) I si us pregunteu a què treu cap aquest començament tenyit de dramatisme, només us puc dir que és el primer que m'ha vingut al cap quan m'han demanat si volia dir quatre paraules sobre les Festes del Segar i el Batre. (http://avia.diba.es/sega02.htm; 15.10.2005)</p> <p>(3) Tu, com sempre, / massa intel·ligent per a comprendre / la vilesa, somriuràs i diràs / quatre mots adequats en francès / sobre les ostres o la poesia. (http://www.llibreweb.com/literaria/03/mes.provira.htm; 15.10.2005)</p>										

[VB] AMB QUATRE PINZELADES											
I	Amb brevetat. [MTE: 261]										
II	<i>descriure/dir/explicar alguna cosa amb quatre pinzellades</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>comentar, esbossar</i> (§ III.3.3.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽²⁾										
VII	<p>(1) Pinta l'espai, el descriu d'una forma vivíssima, amb quatre pinzellades, d'una manera que no és tan habitual en el nostre món. (http://www.bib.uab.es/pub/quaderns/11385790n6p163.pdf; 15.10.2005)</p> <p>(2) M'hauria agradat que algú, encara que fos amb quatre pinzellades, digués com ha</p>										

	<p>trobat el Macau revingut a la Xina des de fa tan poc temps. (http://www.avui.com/avui/diari/04/oct/31/c30131.htm; 15.10.2005)</p> <p>(3) Mentre Guardiola va incidir en la influència que el mar va exercir en l'obra de Riba, Jaume Medina va explicar amb quatre pinzellades el perquè de la importància de Riba. (http://www.avui.com/avui/diari/03/set/14/540314.htm; 15.10.2005)</p>
--	---

[VB] EN UNA PARAULA / EN DUES/QUATRE PARAULES							
I	Resumint. [DLF: 126] De la manera més breu que es pot dir. [DCVB: VIII, 230]						
II	<i>dir/resumir alguna cosa en una/dues/quatre paraules</i> ; R a b c → 2						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac – hum, abstr							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN	b → CD SN		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN						
b → CD SN							
c → — —							
V	<i>definir</i> (§ III.3.2.5.)						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) No tinc cap dubte, i aquí seré molt breu i ho resumiré tot en una paraula: Jovent. (http://www.torcidaescapulada.com/Torcida/Entrevistes/AngelGarreta/Index.htm; 15.10.2005)</p> <p>(2) Respecte a l'urbanisme a Centelles, només vull explicar per resumir en dues paraules la filosofia de l'actual equip de govern: "els arbres on millor estàn és a la muntanya. Al poble fan nosa". (http://www.osona.com/forumpobles/index.php?accio=veure&pag=97&id=5; 15.10.2005)</p> <p>(3) Pel que fa al model concret esbossat, i per dir-ho en quatre paraules, el projecte defensat per Lluís Pasqual intenta superar no sols els compartiments estancs, sinó també els paranys i les lògiques de funcionament dels teatres nacionals que coneixem i que ja han revelat les seves limitacions d'una manera manifesta. (http://www.bcn.es/publicacions/bmm/50/ct_pregunta.htm; 15.10.2005)</p>						

1.3.3. La repetició

REPETIR COM UN LLORO							
I	Repetir una cosa de memòria. [MTE: 1197]						
II	<i>repetir alguna cosa com un lloro</i> ; R a b c → 2						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac – hum, abstr							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin	b → CD SN/PSubFin		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin						
b → CD SN/PSubFin							
c → — —							

V	—
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽²⁾
VII	(1) Puigcerçós és un dels innocents que s'ha cregut que el diable no existeix i per això repetia com un lloro les paraules del senyor ministre. (http://www.avui.es/avui/diari/04/des/15/ag2lli15.htm ; 15.10.2005) (2) Des de fa un any que l'anterior i l'actual presidents del Banc Central han anat repetint com un lloro que el que ens convé és un euro “estable i fort”. (http://www.avui.com/avui/diari/04/feb/02/pdf/04f2d16.pdf ; 15.10.2005)

REPETIR COM UNA COTORRA		
I	—	
II	<i>repetir alguna cosa com una cotorra</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → — —	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir.	
VII	(1) Tiu! ja repeteixes al jimenez de lo santos i al vidal aquest com una cotorra! (http://www.mdvnet.com/historia.asp?search=4285 ; 15.10.2005) (2) Tu si que deuries estudiar mes i no repetir com una cotorra les consignes catalanistes, i per mes que vos encaboteu, mai nos fareu catalans. (http://www.actualidadfallera.com/jsp-actfallera/respuestas.jsp?P_CONSULTA=2555 ; 15.10.2005)	

1.3.4. El silenci

1.3.4.1. Guardar silenci

NO DIR BÈSTIA QUÈ FAS (AQUÍ)		
I	No parlar quan caldria parlar. [DCVB: II, 459] Callar. [SR: 85]	
II	<i>no dir (a algú) bèstia què fas (aquí)</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - PSubFin] - SN - (SP)

V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Lo molt estopenc passave per la vora i no em die ni bèstia què fas . Home més ferésteq que aquell, no l’havia conegut mai. (http://www.matarranyadigital.com/wmnews/wmprint.php?ArtID=23 ; 29.10.2005) (2) En cap moment del dia no va dir "bèstia, què fas" , com si estigués enfadat. (MTE: 418)

NO DIR MOT											
I	No dir res. [GDLC: 1124] Romandre callat. [MTE: 273]										
II	<i>no dir mot</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Més val no dir mot i esperar que ells es manifestin. (DFF: 228) (2) Va posar el sopar a taula, se serví la seva part, i, amb el plat a la mà, va anar-se'n com de costum, cap a la vora dels fogons, on restà dreta, girada d'esquena al seu fill, sense dir mot . (http://www.gutenberg.org/files/15347/15347-8.txt ; 29.10.2005)										

NO DIR NI ASE NI BÈSTIA											
I	No parlar quan caldria parlar. [DCVB: II, 459] Sense saludar, sense proferir cap paraula. [GDLC: 156] Sense dir res. [DLF: 185]										
II	<i>no dir (a algú) ni ase ni bèstia</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										

VII	<p>(1) Vaig enviar-vos un missatge sobre això i ningú no em va dir ni ase ni bèstia (potser és el meu correu que ja m'ha fallat uns quants cops). (http://caliu.info/?p=11; 29.10.2005)</p> <p>(2) Carme Cabús, que tant pots estar tres mesos sense dir ni ase ni bèstia i de cop apareixes fent uns quants relats que desmonten la web amb la teva qualitat indiscutible. (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relat&rp_relat_id=62292; 29.10.2005)</p>
-----	---

NO DIR NI MU											
I	Abstenir-se de parlar. [MTE: 273]										
II	<i>no dir ni mu (sobre alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; text-align: center; vertical-align: middle;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Subj</td> <td style="width: 20%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; text-align: center; vertical-align: middle;">LocV [V - SN] - SN - (SP_[sobre])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Ell i els seus companys –que quasi no hi van dir ni mu i que realment semblaven desvanits– van reconèixer que haguessen preferit no tenir línia d'Alta Tensió a la Vall d'Aiguà, però posats a triar, aquest era el millor dels resultats. (http://agora.ya.com/moli1964/0.htm; 29.10.2005)</p> <p>(2) Ahir mateix, Antena 3 no va dir ni mu sobre el comunicat d'ETA on es desmentia la informació apareguda a l'ABC. (http://barcelona.indymedia.org/newswire/display_any/69984/index.php; 29.10.2005)</p>										

NO DIR NI PIU											
I	No dir res. [DIEC: 1421] Abstenir-se de parlar. [MTE: 273]										
II	<i>no dir ni piu (sobre alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Ag</td> <td style="width: 20%;">hum</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; text-align: center; vertical-align: middle;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 20%;">Subj</td> <td style="width: 20%;">SN</td> <td rowspan="3" style="width: 55%; text-align: center; vertical-align: middle;">LocV [V - SN] - SN - (SP_[sobre])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Per què l'Ajuntament, que semblava tant interessat, ara no diu ni piu ? (http://www.drac.com/cac/200401/20040116.html ; 29.10.2005)										

	(2) Com pot pretendre Duran -que segueix sense dir ni piu sobre els casos Treball i Turisme- convèncer algú que CiU és un obstacle pel PP? (http://www.iceta.org/2003_10_26_archive.htm ; 29.10.2005)
--	--

NO DIR NI UNA PARAULA											
I	No parlar gens, no dir res. [DCVB: VIII, 230]										
II	<i>no dir ni una paraula (sobre alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	- hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	- hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - (SP_[sobre])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.										
VII	<p>(1) Ni una paraula es diu sobre l'experiència de la revolució xinesa que acaba de ser estrangulada, davant dels nostres ulls, per la direcció de la I.C. (http://www.marxists.org/catala/trotsky/1931/06/boc.htm; 29.10.2005)</p> <p>(2) Després tornaren a casa sense dir ni una paraula, la petita no gosava parlar, per por dels retrets que li faria la seva germana, i la gran no gosava renyar l'Altimira perquè s'adonava de la vergonya que havia passat. (http://www.xtec.es/~averges3/segon/guilla/altamira.htm; 29.10.2005)</p>										

1.3.4.2. L'omissió

—

1.3.5. La immediatesa

[VB] A COP CALENT											
I	Després d'haver succeït alguna cosa, al moment. [DLF: 20] En els primers moments després d'un fet, abans que els qui n'han sofert les conseqüències reaccionin. [GDLC: 434]										
II	<i>contestar/respondre (alguna cosa) (a algú) a cop calent</i> ; R a b c → 1 + (2)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	b →	Pac	- hum, abstr	c →	Adr	hum
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)								
b →	Pac	- hum, abstr									
c →	Adr	hum									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - (SN) - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SN) - (SP)	b →	CD	SN	c →	CI	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SN) - (SP)								
b →	CD	SN									
c →	CI	SP									

V	<i>dir</i> (§ III.3.1.)
VI	– passiva – estil <i>dir.</i> / – estil <i>indir.</i>
VII	(1) Llavors us estranya si contestem coses així, a cop calent , mentre ens bullen les quatre barres i l'estrella roent ens queda marcada. (http://racocatala.com/forum/llegir.php?idf=7&fil=904&pag=1 ; 28.10.2005) (2) A cop calent li va contestar molt enfadat; si hagués deixat passar uns quants dies no hauria estat tan violent. (DLF: 20) (3) Ara bé, davant d'un atac directe al partit o a una persona del partit, l'últim que podem fer és respondre amb visceralitat, en la immediatesa, a cop calent , o deixant anar de cop tot el greuge acumulat al llarg del temps. (http://www.esquerra.org/altpenedes/pagina.php?id_text=1753 ; 28.10.2005)

2. CARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)

2.1. EL PARLANT O EMISSOR

2.1.1. L'actitud de l'emissor

2.1.1.1. L'emissor és sincer

DIR AMB LA MÀ AL PIT								
I	Sincerament, amb franquesa, sense voler enganyar. [MTE: 1263]							
II	<i>dir alguna cosa amb la mà al pit</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD	SN/PSubFin	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD	SN/PSubFin							
c → —	—							
V	<i>admetre</i> (§ III.3.2.1.)							
VI	– passiva + estil <i>dir.</i> ⁽¹⁾ / + estil <i>indir.</i> ⁽²⁾ Tematització de P ₍₁₎							
VII	(1) N'estic segura, Peggy. Me n'alegro tant per tu! - va dir la Kelly amb la mà al pit . (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=imprimir&rp_relac_id=3453 ; 15.10.2005) (2) A banda d'això, el clergat catòlic, com a estament i col·lectivitat, penso i dic amb la mà al pit , després de seixanta anys (des de la meva infantesa en l'interior més viu de l'Església) que els sacerdots han estat per a mi, i ara més que mai, un estímul permanent de la meua fe i del meu amor a l'Església. (http://e-cristians.abatoliba.edu/cream/?site=e-cristians&page=9&idioma=ca&id_viejo=2092 ; 15.10.2005)							

DIR AMB TOT EL COR							
I	Amb sinceritat. [MTE: 1263]						
II	<i>dir alguna cosa a algú amb tot el cor</i> ; R a b c → 3						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - Adr</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - Adr	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - Adr						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -	b → CD SN/PSubFin	SP	c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -						
b → CD SN/PSubFin	SP						
c → CI SP							
V	<i>demanar</i> (§ III.3.2.2.), <i>prometre</i> (§ III.3.2.3.), <i>agrair</i> (§ III.3.2.4.)						
VI	– passiva + estil dir. ⁽²⁾ / – estil indir.						
VII	<p>(1) Li ho vaig dir amb tot el cor i ell no em va creure. (MTE: 1263)</p> <p>(2) Com que penso que tots vosaltres compartiu tot això que estic dient, us dic amb tot el cor: Enhorabona perquè heu sabut venir a Betlem, a l'Eucaristia d'aquesta nit santa, a omplir-vos els ulls de la llum de Nadal, aquesta llum que no solament il·lumina el camí sinó que també escalfa i anima el cor. (http://arenys.org/parroquia/2002/homilies_%202002/24-12-02homilies.htm; 16.10.2005)</p>						

DIR DE (TOT) COR							
I	Amb sinceritat, volentersament. [GDLC: 436] Amb satisfacció, amb gust, voluntàriament. [MTE: 1379]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) de (tot) cor</i> ; R a b c → 2 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>(SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -	b → CD SN/PSubFin	(SP)	c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin -						
b → CD SN/PSubFin	(SP)						
c → CI SP							
V	<i>agrair, desitjar</i> (§ III.3.2.4.), <i>recomanar</i> (§ III.3.2.2.)						
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽¹⁾						
VII	<p>(1) Però us dic de tot cor que l'important és la participació sana i esportiva, el companyerisme. (http://www.egara.es/drac31/teva.htm; 16.10.2005)</p> <p>(2) Malgrat tot t'he de dir que a ell també li hauria agrada't coneixe't i tractar-te, sàpigues que jo mai vaig posar cap impediment per fer-ho realitat, ho dic de tot cor. (http://www.folgueroles.com/forum/verelmensaje.asp?Id=178; 16.10.2005)</p>						

PARLAR AMB EL COR A LA MÀ	
I	Parlar amb franquesa, sense voler enganyar. [DCVB: VIII, 259] Comportar-se, parlar, sense dissimulació. [DIEC: 1149] Sincerament. [DLF: 43]

II	<i>parlar (a algú) amb el cor a la mà</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SP] - SN - (SP)
V	<i>dir</i> (§ III.3.1.)	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) L'Artur Mas, en aquell moment, parlava amb el cor a la mà i en fer-ho marcava un estil, un caràcter, propi. (http://www.xaviertrias.org/arturmas/espai_cat.asp?dis=4 ; 16.10.2005) (2) Us parlo exactament amb el cor a la mà , i a cada paraula escrita vol dir <i>exactament</i> el que diu. (http://www.uoc.es/jocs/3/articles/subirana7 ; 16.10.2005)	

2.1.1.2. L'emissor és insincer

2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement

MENTIR PEL COLL		
I	Mentir descaradament. [DLF: 360] <i>Ant.</i> Mentir descaradament. [GDLC: 1076] Expressions amb què antigament s'indicava intensivament la mentida malèvola. [DCVB: VII, 357]	
II	<i>mentir pel coll</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Sort que ja no ve amb nosaltres; era un fatxenda que mentia pel coll ; no el podem creure de res. (DLF: 360) (2) Mentes pel coll , lo mal jutge. (DCVB: VII, 357)	

MENTIR PER LA BARBA	
I	<i>Ant.</i> Mentir descaradament. [GDLC: 1076] Expressions amb què antigament s'indicava intensivament la mentida malèvola. [DCVB: VII, 357]

II	<i>mentir per la barba</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN
V	—	
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.	
VII	(1) Ha mentit per la barba per tal d'aconseguir la feina. Cap de les referències que ha donat no era correcta. (MTE: 945) (2) Qui diga açò, ment per la barba . (DCVB: VII, 357)	

MENTIR PER LA GOLA		
I	<i>Ant.</i> Mentir descaradament. [GDLC: 1076] Expressions amb què antigament s'indicava intensivament la mentida malèvola. [DCVB: VII, 357]	
II	<i>mentir per la gola</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN
V	—	
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.	
VII	(1) En el bridge, que es juga per parelles, quan fas una jugada catastròfica i el teu company diu amablement "no passa res", a vegades sospites que menteix per la gola , i si afegeix "només és un joc", tems que d'un moment a un altre et salti al coll. (http://www.avui.com/avui/diari/05/ago/22/46895.htm ; 16.10.2005) (2) En tot cas, menteixen per la gola , ja estem acostumats a sentir aquest tipus de coses. (http://www.racocatala.com/articles/5589 ; 16.10.2005)	

2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor

—

2.1.1.2.3. L'engany

2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament

—

2.1.1.2.3.2. L'autoengany

—

2.1.1.3. L'emissor és presumtuós

PARLAR DE CENTS I MILERS											
I	Parlar de grandeses. [DIEC: 385]										
II	<i>parlar de cents i milers</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Són uns fatxendes, parlen de cents i milers quan tothom sap que tenen prou feina a arribar a final de mes. (MTE: 1047)										

2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita

DIR (NOMÉS) DE BOCA											
I	Dir-la per compliment. [DIEC: 262] Sense convicció, fingiment. [MTE: 692]										
II	<i>dir alguna cosa (només) de boca</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva + estil dir. ⁽²⁾ / + estil indir.										
VII	(1) La majestat vostra bé ho sap dir de boca - dix Plaedemavida-, mas les obres són males. (http://www.fut.es/bdt/tirant/capitols/cap244.html ; 16.10.2005) (2) Suposo que deu ser d'esquerres ja que m'encasella en to despectiu en les dretes, li diré que és molt bonic dir de boca soc d'esquerres, però molt més bonic és portar-ho a la pràctica.										

(<http://www.ulldecona.org/forums/posting.php?mode=quote&p=2493&sid=fcb94df35e01797934748d20d0c41605>; 16.10.2005)

2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu

DIR A LA LLEUGERA											
I	Sense haver pesat bé les coses. [DIEC: 1133] Sense sospesar les coses. [DLF: 29]										
II	<i>dir alguna cosa a la lleugera</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b →	CD	SN/PSubFin	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	—	—									
V	<i>afirmar</i> (§ III.3.2.1.)										
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir.										
VII	(1) Em va xocar la frase, per com la va dir a la lleugera , i el fet que assumís que jo ja sabia coses sobre la seva vida privada em va fer sentir incòmoda. (http://isg.urv.es/seminars/2002_encuentro/folchgavaldatatranslation.doc ; 17.10.2005) (2) No se, en resum penso que no es pot dir tan a la lleugera que vivim amb una societat masclista, o que menja al WcDonalds, o que veu massa la tele, o que qualsevol cosa de les que es diuen. (http://www.lacomunitat.net/blog.php?user=lian ; 17.10.2005)										

PARLAR A LA BABALÀ											
I	Sense posar l'atenció, el seny, necessaris en allò que hom fa; irreflexivament. [GDLC: 187] D'una manera infundada, sense reflexió, sense saber bé el que es fa. (Cat., Val.) [DCVB: II, 188]										
II	<i>parlar a la babalà (d'alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Pac)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - (SP_[de])</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SP _[de])	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SP _[de])								
b →	CRèg	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Aquestes coses no les han publicades els diaris que parlen a la babalà o que tenen el dic ficat a l'ull del nacionalisme català o basc.										

	(http://www.contrastant.net/hemeroteca/cosina.htm ; 17.10.2005) (2) Va parlar a la babalà : de la diada de Sant Cristòfol, de l'alça del peix, de la vinguda de forasters... I, sobtadament, se li acudi una idea que li aclarí tot l'esperit. (http://www.gutenberg.org/files/15347/15347-8.txt ; 17.10.2005)
--	---

PARLAR FORADAT	
I	Parlar sense to ni so, fora de raó (Val.). [DCVB: V, 968] dir coses sense trellat. [DVO] Parlar sense solta ni volta. [GD62: 856]
II	<i>parlar foradat</i> ; R a b c → 1
III	a → Ag hum Pred - Ag b → — — c → — —
IV	a → Subj SN LocV [V - SAdj] - SN b → — — c → — —
V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Brida estic d'acord amb tu però el que he vullgut expressar es que quan algú (jo inclòs) parla d'algo que desconeix és molt fàcil parlar 'foradat' o parlar des d'una perspectiva personal on primen els interessos particulars. (http://bocairent.net/php/modules.php?name=News&file=comments&op=showreply&tid=269&sid=196&pid=265&mode=&order=&thold= ; 17.10.2005) (2) Espere que tot el mon tinga en conter que per a tu es gratis parlar foradat i nomenar gent amb nom i cognoms (siguent que TÚ t'amages sota un pseudònim). (http://www.alcoi.com/forum/lectura.asp?messageNo=5&threadID=2360 ; 17.10.2005)

2.1.1.6. L'emissor és agressiu

PARLAR GRANAT	
I	Parlar amb energia i en to agressiu. [DCVB: VIII, 258]
II	<i>parlar granat</i> ; R a b c → 1
III	a → Ag hum Pred - Ag b → — — c → — —
IV	a → Subj SN LocV [V - SAdj] - SN b → — — c → — —
V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.

VII	(1) Quan es posa a parlar granat és que està molt enfadat. (MTE: 127) (2) En Pere parla granat . De vegades em fa por la seva manera de parlar. (MTE: 1048)
-----	--

2.1.1.7. L'emissor és transigent

DIR AMÉN													
I	Aprovar-ho tot, donar a tot la seva aquiescència. [DIEC: 95] Aprovar. [DFF: 71]												
II	<i>dir amén a alguna cosa</i> ; R a b c → 2												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b →	Pac	– hum, abstr		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac										
b →	Pac	– hum, abstr											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SN] - SN - SP_[a]</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP _[a]	b →	CRèg	SP		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP _[a]										
b →	CRèg	SP											
c →	—	—											
V	—												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Mentrestant, el nostre president diu amén a tot el que arriba de Mallorca, encara que sigui per desfer-mos l'illa. (http://www.gengob.org/cgi-bin/ndpbrowser.asp ; 17.10.2005) (2) Quin criteri, quina línia sindical és aquesta de dir "amén" a tot el que l'empresa va posant damunt de la taula? (http://www.li-litci.com/catala/publicacions/lluïta42/lluïta42.htm ; 17.10.2005)												

2.1.1.8. L'emissor parla amistosament

—

2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment

—

2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor

2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor

CRIDAR A CAPÍTOL	
I	<i>Fig</i> Exigir una explicació davant d'altres. [GDLC: 309] Exigir públicament explicacions. [DFF: 61]
II	<i>cridar algú a capítol</i> ; R a b c → 2

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN - SN
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) En canvi, sigui o no sigui el seu paper, després del 23F, el monarca va cridar a capítol tots els partits per advertir-los que havien anat massa lluny en el procés autonòmic i que, ja que ell els havia salvat del cop, ara havien de fer bondat. (http://www.mallorcaweb.net/sociolinguis/articles/miracops.htm ; 22.10.2005) (2) El Tribunal Suprem pakistanès ha tingut notícia de l'incident pels mitjans de comunicació i ha cridat a capítol els responsables policials d'aquesta localitat del nord del país. (http://www.avui.com/avui/diari/02/jul/06/260106.htm ; 22.10.2005)	

CRIDAR A L'ORDRE

I	Fer senyals per tal que la gent mantingui l'ordre. [MTE: 110] Advertir. [SR: 94]	
II	<i>cridar algú a l'ordre</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN - SN
V	—	
VI	+ passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) És clar que aquesta funció, pròpia de molts caps d'Estat, és també més simbòlica que pràctica, però va salvar el país, el 23-F del 1981, del cop militar feixista, ja que el rei va cridar a l'ordre els colpistes com a superior jeràrquic de l'exèrcit. (www.avui.es/avui/diari/03/abr/05/sec/dialeg.pdf ; 18.10.2005) (2) Fins i tot se li va escapar una intel·ligent obertura al portaveu dels bisbes espanyols, que immediatament va ser cridat a l'ordre des de Roma. (http://www.elperiodico.com/info/galerias/papa/opinion10_cat.asp ; 18.10.2005)	

CRIDAR L'ALTO

I	Avisar, advertir, fer notar, etc., alguna cosa a algú. [MTE: 110] Oposar-se a l'acció d'algú. [DLF: 61]	
II	<i>cridar l'alto a algú</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Al candidat d'EU-IU a Salt, Francesc Montalban, ahir se'l veia amb la moral per terra. Resulta que una simpatitzant de la seva formació li va explicar que va haver de cridar l'alto a un nen que estava al mig del carrer ventant cokes a un plafó. (http://www.absurddiari.com/c/llegir.php?llegir=llegir&ref=2727 ; 22.10.2005) (2) A vegades aquests mestres baixen d'un vaixell pirata i els nens se senten tan lliures que els pares despistats i envejosos els han de cridar l'alto . (http://www.agrescat.com/fixers/2525-EP%2005-07-15.pdf ; 22.10.2005)	

CRIDAR L'ATENCIÓ		
I	Renyar a algú. [MTE: 1193] Advertir. [SR: 94]	
II	<i>cridar l'atenció a algú</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) A manera d'anècdota, en una conferència em va tocar cridar l'atenció a diversos estudiants dormilegues. (http://www.taranna.es/espai.htm ; 18.10.2005) (2) Un policia pagarà una multa per bufetejar un jove que el va esguitar quan li va cridar l'atenció per orinar al carrer. (http://sao.dlsi.ua.es/verNoticia.php?id=20050314173221 ; 18.10.2005)	

DIR ELS QUATRE MOTS DE LA VERITAT		
I	Parlar francament, sense eufemismes. [DCVB: VII, 623-624] Dir a algú la veritat sense encobrir res, sobretot de coses que no són agradables al qui les sent. [MTE: 1263]	
II	<i>dir a algú els quatre mots de la veritat</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) Li vaig dir els quatre mots de la veritat i ara ja no em parla. (MTE: 1263) (2) - Clar, els de l'armariet fan flamada. - ...fan flamada quan els diu els quatre mots de la veritat . (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relat&rp_relat_id=120630 ; 17.10.2005)	

DIR QUATRE COSES (BEN DITES)		
I	Cantar a algú les veritats. [GDLC: 448] Fer retrets a algú. [MTE: 1215]	
II	<i>dir quatre coses (ben dites) a algú</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	— passiva — estil dir. / — estil indir.	
VII	(1) He de dir quatre coses a l'Almudena, perquè m'ha enviat un missatge amb molta mala bava contra els catalans, que anomena <i>polacos</i> o <i>catalinos</i> —ja veig que en qüestió d'insults, la cosa dóna molt de si— i la seva llengua. (http://magno.uab.es/enric-serra/Unasetmana/456/456.htm ; 17.10.2005) (2) Que molts de València mereixen que els diguem quatre coses ben dites , cert, sobre tot als que van amb això del "Cap i Casal", i es pensen que ens miren per damunt del muscle. (http://machohercules.com/phpBB2/viewtopic.php?p=141717&sid=f6def2c29b6cf9deecb4a2afdc62460c ; 17.10.2005)	

DIR-NE QUATRE DE FRESQUES		
I	Dir-li les veritats, parlar-li en to d'acusació i de reny. [DCVB: VI, 55] Fer-li desconsideradament retrets, observacions, etc. [GDLC: 803] Parlar amb desconsideració. [GD62: 365]	
II	<i>dir-li'n quatre de fresques a algú</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variant: <i>dir-ne una de fresca</i> ₍₃₎	
VII	(1) «Jo estaria encantada de dir-li'n quatre de fresques -va afirmar amb vehemència-. Però n'haureu de cercar una altra, perquè no estic disposta a girar la llengua». (http://www.diaridebalears.com/imprimir.shtml?2473+-1+143054 ; 17.10.2005) (2) Si els meus comptes no fallen, el termini de quatre dies donat pel PP al senyor Zapatero perquè en digui quatre de fresques al rei del Marroc, Mohammad VI, s'ha complert, sense que el president del Govern hagi donat plena satisfacció als seus adversaris. (http://www.conferencianacional.com/ambit/tordera/Noticies/Noticies_Internes/view.asp?id=88335&apt= ; 17.10.2005) (3) Em vaig quedar amb una cara de babau que no sabia si riure o si dir-li una de fresca a l'home!!! (http://boards4.melodysoft.com/app?ID=postgrau&msg=5 ; 17.10.2005)	

2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor

—

2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa

DIR PER DIR		
I	Dir coses sense fonament, només pel gust de parlar. [DCVB: IV, 454] Parlar sense fonament. [DFE: 72]	
II	<i>dir alguna cosa per dir</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP] - SN - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Ell se n'acaba enamorant i li va tirant directes i indirectes, però ella passa d'ell perquè creu que només ho diu per dir ... Pobriressó... (http://usuarios.lycos.es/animemanga2/manganime_.htm ; 22.10.2005)	

	<p>(2) Jo no voldria un marit com el meu germà, clar que ell és petit i no sap ben bé què vol, ho diu per dir, per fer-se l'interessant amb els amics o amb les nenes de la seva classe. http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relat&rp_relat_id=84067; 22.10.2005)</p>
--	---

PARLAR PER PARLAR								
I	Dir paraules vanes. [DFF: 259] Parlar sense saber. [SR: 89]							
II	<i>parlar per parlar</i> ; R a b c → 1							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag	b → —	—	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag						
b → —	—							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b → —	—	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN						
b → —	—							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	<p>(1) Però, com que no acceptaríem participar en reunions que es limitessin a parlar per parlar, manifestem la nostra intenció de concretar avui la taula de debat proposada per l'Ajuntament en, com a mínim, els següents punts [...]. http://www.lafavb.com/comunicats/2003_03_13.php; 22.10.2005)</p> <p>(2) També és costum que en aquestes converses, sovint acalorades i molt gesticulades, a la fi no es diu res, tampoc n'és l'objectiu. En realitat, el que es vol és parlar per parlar, fer passar el temps, veures, ajuntar-se i fer quatre rialles. http://servicios.lasprovincias.es/valencia/pg040303/prensa/noticias/Safor/200403/03/VAL-SAF-063.html; 22.10.2005)</p>							

XERRAR PER XERRAR								
I	—							
II	<i>xerrar per xerrar</i> ; R a b c → 1							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag	b → —	—	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag						
b → —	—							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → —</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b → —	—	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN						
b → —	—							
c → —	—							
V	—							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Els especialistes, com és de norma, han trobat bolets perquè ja saben els llocs. Els que xerren per xerrar també diuen que n'han trobat molts, però això, és clar, no							

	<p>costa gens de dir. (http://www.vilanovadesau.com/locampanardesau/11/camp1102.htm; 22.10.2005)</p> <p>(2) Au un altre vellaku k no sap el k pensen els caps de colla i xerra per xerrar! cagun dena! aficionat dels trons vesten a solucionar els problemes de la teva "gran" colla, si la colal que tot ho fa b...o això es el que volen fer veure...i no et fotis on no et toca! (http://collajove.com/index.php?bloc=2&seccio=27&id_noticia=79&sub=4&rid=0&mid=22852&PHPSESSID=1643baa928bdfb14114f89b721e585fc; 22.10.2005)</p>
--	--

2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor

—

2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla

2.1.4.1. Actes de parla representatius

2.1.4.1.1. Actes representatius assertius

2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius

JURAR PER DÉU					
I	—				
II	<i>jurar alguna cosa (a algú) per Déu; R a b c → 2 + (1)</i>				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac – hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/PSubInf - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin/ PSubInf</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/PSubInf - (SP)	b → CD SN/PSubFin/ PSubInf	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/PSubInf - (SP)				
b → CD SN/PSubFin/ PSubInf					
c → CI SP					
V	—				
VI	<p>– passiva</p> <p>– estil dir. / + estil indir.⁽¹⁾</p>				
VII	<p>(1) El pànic s'apodera de la vida quotidiana de la societat que se suma a l'advertència d'Osama Bin Laden: "Juro per Déu que Amèrica no viurà en pau abans que la pau regni a Palestina i abans que tot l'exèrcit d'infidels parteixi de la terra de Mahoma". (http://www.ciepac.org/bulletins/cat/cat262.htm; 23.10.2005)</p> <p>(2) Juro per Déu tot poderós i pel seu llibre sagrat, respectar la Constitució de la República, guiar-me per ella i ser el seu garant. (http://www.ub.es/solidaritat/observatori/sahara/documents/rasd.htm; 23.10.2005)</p>				

2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius

NEGAR DE PLA								
I	Completament, sense restricció. [DCVB: VIII, 626] Fàcilment, sense subterfugis. [DLF: 100]							
II	<i>negar alguna cosa de pla</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN	b → CD	SN	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN						
b → CD	SN							
c → —	—							
V	<i>desmentir</i> (§ III.3.2.1.), <i>rebutjar</i> (§ III.3.2.3.)							
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.							
VII	(1) Quan es nega quelcom, negar-ho de pla . Saber que l'adversari és capaç de tot. (http://www.marxists.org/catala/serge/alloquecalsaber.html ; 22.10.2005) (2) Tercer, busco a Google i trobo un bon grapat d'històries contradictòries: unes que diuen que sí, altres que ho neguen categòricament, l'Ian Murdock dient que seria bó formar un "consorci" al voltant de Debian, en Gaël Duval (cofundador de Mandriva) negant-ho de pla . (http://www.badopi.org/node/900 ; 22.10.2005)							

NEGAR EN RODÓ								
I	Dir-la decididament, sense vacil·lar ni pal·liar-la [DCVB: IX, 533] Completament, rodonament. [DLF: 123]							
II	<i>negar alguna cosa en rodó</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/ PSubInf</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin/ PSubInf</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/ PSubInf	b → CD	SN/PSubFin/ PSubInf	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin/ PSubInf						
b → CD	SN/PSubFin/ PSubInf							
c → —	—							
V	<i>rebutjar</i> , <i>refusar</i> (§ III.3.2.3.)							
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir.							
VII	(1) Des de la perspectiva de l'executiu espanyol, la mort de Bernal no altera l'anàlisi ni la valoració sobre l'Iraq ni la situació política, fet pel qual va negar en rodó la possibilitat que José María Aznar doni explicacions davant el Congrés, tal com reclamen els grups de l'oposició. (http://www.avui.es/avui/diari/03/oct/11/80111.htm ; 22.10.2005) (2) Malgrat el prestigi de la revista i el rigor amb què, normalment, trien els seus continguts, el portaveu del comissari europeu d'Investigació i Ciència, Philippe Busquin, va negar en rodó que la decisió estigui presa.							

	(http://www.avui.es/avui/diari/03/ago/08/230108.htm ; 22.10.2005) (3) A qui coneixia de feia anys era Fernando García Jodrá, però va negar en rodó haver-hi col·laborat en el comando Barcelona. (http://www.avui.es/avui/diari/03/oct/08/170108.htm ; 22.10.2005)
--	---

2.1.4.1.2. Actes representatius informatius

CONFESSAR DE PLA					
I	Declarar (una cosa) sense amagar-ne res. [MTE: 343] Clarament, sense dissimul. [MTE: 311] Completament, sense restricció. [DCVB: VIII, 626]				
II	<i>confessar alguna cosa de pla</i> ; R a b c → 2				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac				
b → Pac – hum, abstr					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN	b → CD SN	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN				
b → CD SN					
c → — —					
V	<i>admetre</i> (§ III.3.2.1.), <i>dir</i> (§ III.3.1.)				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) Ha confessat de pla tots els noms dels implicats als últims atracaments. (MTE: 343) (2) S'ha espantat de l'amenaça d'ells i ho ha confessat tot de pla . (DLF : 100)				

CONFESSAR DE PLE					
I	Declarar (una cosa) sense amagar-ne res. [MTE: 343] D'una manera directa. [DIEC: 1430] Totalment. [DLF: 100]				
II	<i>confessar (alguna cosa) de ple</i> ; R a b c → 1 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac – hum, abstr	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)				
b → Pac – hum, abstr					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - (SN)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - (SN)	b → CD SN	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - (SN)				
b → CD SN					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) A la fi va confessar de ple . (MTE: 343) (2) Si no ho confessa tot de ple , el mataran. (MTE: 343)				

DIR DAVANT DAVANT					
I	Dir-la anticipadament, per fer saber una cosa en temps oportú (Mall.). [DCVB: IV, 33]				
II	<i>dir alguna cosa (a algú) davant davant</i> ; R a b c → 2 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac – hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SAdv] - SN - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SAdv] - SN - SN - (SP)	b → CD SN	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V - SAdv] - SN - SN - (SP)				
b → CD SN					
c → CI SP					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) Si aquest carabassot teu no s'assenta, t'ho dich davant davant! ..., ab un garrot te rompré una espatla. (DCVB: IV, 33) (2) T'ho dic davant davant , si no me fas cas, t'ho trobaràs. (MTE: 227)				

DIR LA BONAVENTURA					
I	Pronosticar-li el que li ha de succeir. [GDLC: 247] Augurar. [DFF: 72]				
II	<i>dir la bonaventura (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr hum	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)				
b → Adr hum					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SN] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CI SP</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)	b → CI SP	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)				
b → CI SP					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) També hi van entrar carteristes i venedors del “top manta” i un grupet de gitanes que si els compraves una cabeça d'allis et llegenden la mà i et deien la bonaventura . (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relats&rp_relats_id=27801 ; 22.10.2005) (2) La sumptuosa festa a casa de Flora, amb gran nombre d'invitats, s'acompanya d'un cor de gitanes que diuen la bonaventura i del cor i ballet dels toreros, amb una música exòtica per donar color. (http://www.amicsliceu.com/temp0102/cat/05traviata.html ; 22.10.2005)				

DIR-HI LA SEVA	
I	Intervenir en un assumpte manifestant la seva opinió. [DCVB: IV, 454] Intervenir en un afer, ficar-hi cullerada. [GDLC: 553] Expressar la pròpia opinió. [DV: 1870]

II	<i>dir-hi la seva</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - clíctic - SN] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Totes les altres formacions polítiques, petites o grans, hi han dit la seva , que coincideix en la valoració positiva i irrepetible del bisbe emèrit de Solsona, en tot el ventall possible: cristià, català, intel·lectual i agent social. (http://www.esglesiaplural.org/ecat/articles/32.htm ; 22.10.2005) (2) Tractant-se d'un afer d'alta volada política i de tanta transcendència en el nou ordre mundial, no és gens estrany que hi hagi dit la seva el nostre conseller en cap, fent costat, naturalment, a l'actitud valenta i decidida del govern Aznar, en comptes d'aprofitar la conjuntura per, simplement, callar. (http://www.somiserem.org/reflexio14.htm ; 22.10.2005)	

2.1.4.2. Actes de parla directius

2.1.4.2.1. La petició

DEMANAR A CRITS		
I	Demandar-la amb gran insistència. [DIEC: 525] Demanar alguna cosa amb gran insistència. [MTE: 402]	
II	<i>demanar alguna cosa (a algú) a crits</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → CI SP	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎	
VII	(1) Creiem que aquesta iniciativa és necessària, perquè estem convençuts i convençudes que el poble iraquetà demana a crits justícia i veritat, pau i llibertat. (http://www.psuc.org/article364.html ; 28.07.2005) (2) Com potser que un polític, que ha passat de la majoria absoluta a perdre les eleccions directament, que ha implicat en una guerra el seu país quan la gent li demanava a crits que no ho fes, que ha manipulat emprant els mitjans de comunicació públics i privats, la societat en plena matança terrorista, ara es dediqui a donar seminaris de política? (http://volldamm.net/arxiu/20040406/aznar-professor-a-georgetown/ ; 28.07.2005)	

	(3) La gent va trobar a faltar sobretot dos temes, "Goodbye America" i "Crazy Night" (a nosaltres, per exemple, ens hagués insuflat una adrenalina brutal aquest tema, i la noia del merchandising també), temes que en va van ser demanats a crits , però ja sabem que no podem tenir-ho tot i, què carai, el que van tocar va estar d'allò més bé. (http://paranoiashow.com/cat/concerts/danger03.htm ; 22.10.2005)
--	---

DEMANAR COMPTE		
I	Exigir l'explicació de les causes, de les raons, etc., d'un esdeveniment. [MTE: 402]	
II	<i>demanar compte (a algú) (de/sobre alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (2)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → CI SP	LocV [V - SN] - SN - (SP _[de/sobre]) - (SP)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Així i tot, no són molts els qui li demanen compte . (http://bloc.balearweb.net/79 ; 22.10.2005) (2) El meu germà no vol que li demanen compte del que ha fet amb l'herència. (http://www.ua.es/spv/formacio/unitats_superior/unitat_05_superior.pdf ; 22.10.2005) (3) Vam demanar compte sobre els 60 dies donats per la moció que vam presentar amb altres candidatures sobre els habitatges de protecció oficial de cara a que l'equip de govern iniciés contactes amb tots els partits per parlar-ne. (http://boards1.melodysoft.com/app?ID=alternativa2003&msg=326 ; 22.10.2005)	

DEMANAR EL CAP		
I	Demanar la mort (d'algú). [GDLC: 304] Demanar-ne la mort. [DIEC: 335] ¹⁰⁶	
II	<i>demanar el cap d'algú (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - (SP)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	

¹⁰⁶ Metafòricament, fem servir aquesta locució per indicar que algú demana la destitució d'una altra persona del un càrrec de responsabilitat que ocupa (vid. exemples 1-2).

VII	<p>(1) El cap de l'Executiu va garantir a l'OCB que la futura televisió autonòmica serà en català, «com no pot ser d'una altra manera», va dir Frau, qui va deixar clar que no havia demanat el cap del director general de Normalització Lingüística, Miquel Melià. (http://normalitzacio.net/noticia/index.php?sec=noticia&n=692&amplia=comentaris; 22.10.2005)</p> <p>(2) En les imatges, hom pot veure com els agents malden per detenir els espectadors d'una baralla de galls a Soses (Segrià) mentre dos pollastres s'estomaquen de valent a la pista, fins al punt que un d'ells va resultar cadàver davant de la indiferència policial. La ONG amiga dels animals ZOE ja ha demanat el cap de Montserrat Tura. (http://www.mundocruel.com/breves/humor_breve_junio_2005.htm; 22.10.2005)</p>
-----	--

DEMANAR LA LLUNA (EN UN COVE)							
I	<p>Demandar coses impossibles o excessives. [DCVB: VII, 82] Expressió usada per a indicar que algú demana una cosa molt difícil o impossible d'aconseguir. [DV: 1252] Pretendre coses il·lusòries. [GD62: 701]</p>						
II	<i>demanar la lluna (en un cove) (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	b → Adr hum		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)						
b → Adr hum							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CI SP</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)	b → CI SP		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)						
b → CI SP							
c → — —							
V	—						
VI	<p>– passiva – estil dir. / – estil indir.</p>						
VII	<p>(1) O sigui, per a moltes persones aquest requisit representa demanar la lluna en un cove. (http://www.revoltaglobal.net/WEB/artrg_1308_immigracio.htm; 23.10.2005) (2) Ja sé que açò és com demanar la lluna en un cove als empresaris, que van al fàcil sense tindre més imaginació que la d'omplir les seues ben nodrides saques a base de negocis interessats, de favors i de prebendes. (http://www.setmanadebous.com/articulos_detalle.php?id=7; 23.10.2005)</p>						

DEMANAR LA MÀ							
I	<p>Demandar el consentiment del pare, el tutor, etc. per casar-s'hi. [GDLC: 1029] Expressar formalment el desig d'obtenir una noia en matrimoni, tradicionalment en una visita que els pares, els tutors, etc., de l'home, generalment acompanyats d'aquest, fan als pares, els tutors, etc., de la noia. [MTE: 1136]</p>						
II	<i>demanar la mà (d'algú) (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr hum		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)						
b → Adr hum							
c → — —							

IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - (SP)
V	sol·licitar (§ III.3.2.2.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	<p>(1) Aprofitant l'avinentesa Hipòlit demana la mà de la jove Bàrbara, que li es concedida i a més se'l nomena president d'Alexandria i més endavant rei d'Armènia. (http://vallfogona.usuaris.net/comedia.htm; 23.10.2005)</p> <p>(2) La donzella emocionada demana al seu pare excitada la mà del bon senyor de sant Jordi, el més heroic. (http://www.epsarria.es/catala/cartellera/florals%20treballs/jpoeheroic.htm; 23.10.2005)</p> <p>(3) Ha sigut demanada la mà de la bella senyoreta n'Aurèlia Gisbert pel simpàtic i bon amic Rogeli Cid. (http://www.alcanar.com/historia/terra/descripcio2.htm; 23.10.2005)</p>	

DEMANAR PERDÓ		
I	—	
II	<i>demanar perdó (a algú) (per alguna cosa); R a b c → 1 + (2)</i>	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → CI SP	LocV [V - SN] - SN - (SP _[per]) - (SP)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	<p>(1) El govern espanyol no ha demanat mai perdó per l'afusellament del president de la Generalitat, oi? (http://rem.bloc.cat; 30.05.2006)</p> <p>(2) Aleshores veurem que encara és possible trobar camins per al diàleg davant del conflicte, que podem demanar perdó pel mal que hem fet, que potser podem canviar els nostres sistemes de producció per afavorir l'accés de medicaments, que podríem ajudar a generar recursos en altres països... (http://www.epsarria.es/catala/queoferim/publicacions/esfasaber/novembre+1r.htm; 23.10.2005)</p>	

DEMANAR RAÓ	
I	Demanar una explicació, o simple informació, d'algú, d'alguna cosa. [GDLC: 1047]
II	<i>demanar raó (d'alguna cosa) (a algú); R a b c → 1 + (2)</i>

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → CI SP	LocV [V - SN] - SN - (SP _[de]) - (SP)
V	—	
VI	—	—
VI	—	— passiva — estil dir. / — estil indir.
VII	(1) Llavors Pere, ple de l'Esperit Sant, els digué: "Dirigents i ancians del poble: 9 ja que avui se'ns demana raó d'un favor fet a un home malalt, i qui l'ha guarit, 10 heu de saber, tots vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home és aquí davant vostre guarit en el nom de Jesucrist, el Natzarè, que vosaltres vau crucificar, i que Déu ressuscità d'entre els morts. (http://www.ibecat.org/biblia/NT/Fets/FETS4.htm ; 22.10.2005) (2) Sobre aquesta base sòlida, es pot edificar una vida que respongui positivament a l'exhortació continguda a la Primera Carta de sant Pere: «estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança. Però feu-ho suaument i amb respecte, mantenint la rectitud de consciència». (http://parroquiasarria.free.fr/txtecteNewAge.html ; 22.10.2005)	

2.1.4.2.2. La pregunta

—

2.1.4.3. Actes de parla comissius

2.1.4.3.1. La promesa solemne

—

2.1.4.3.2. La promesa desmesurada

PROMETRE EL MÓN I LA BOLLA		
I	Prometre moltes coses, més de les que es poden complir. [DCVB: VIII, 915] <i>Fig</i> Prometre coses que no es poden donar. [GDLC: 1112] Fer promeses exagerades. [DFF: 307]	
II	<i>prometre el món i la bolla (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - (SP)

V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Li va prometre el món i la bolla perquè es decidís a treballar amb ell, però després tot van ésser inconvenients. (DFE: 307) (2) El conec de fa temps; és dels qui prometen el món i la bolla i després no compleix res. (DFE: 307)

PROMETRE LA BÍBLIA											
I	<i>Fig i col·loq</i> Prometre el món i la bolla. [GDLC: 225] Prometre moltes coses, més de les que es poden complir. [MTE: 759] Prometre el que és impossible. [SR: 100]										
II	<i>prometre la Bíblia (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Aquell venedor ha promès la Bíblia a la veïna del tercer i l'ha engalipat de mala manera. (MTE: 759) (2) El predicador prometia la Bíblia , però era un estafador. (MTE: 759)										

PROMETRE LA LLUNA (EN UN COVE)											
I	Prometre moltes coses, més de les que es poden complir. [MTE: 759] Prometre el que és impossible. [SR: 100]										
II	<i>prometre la lluna (en un cove) (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Ja ho veieu, ens van prometre la lluna i al final ens han venut a les rebaixes d'estiu. (http://www.racocatala.com/forum/llegir.php?idf=1&fil=47376 ; 23.10.2005)										

	(2) Per evitar tantes calamitats calen equips amb programes consensuats, amb prou capacitat i formació tècnica i humana que eclipsin aquells altres polítics que si no ho impedim es vendran el patrimoni del poble al primer especulador immobiliari, industrial o encantador de serps que els prometi la lluna en un cove . (http://www.collbato.com/article.php3?ns_idnoti=72 ; 23.10.2005)
--	---

2.1.4.4. Actes de parla expressius

2.1.4.4.1. La lloança

PARLAR ALT												
I	Palesar l'excel·lència d'una cosa. [DIEC: 86] Fer elogis. [DFE: 258]											
II	<i>parlar alt d'algú/alguna cosa</i> ; R a b c → 2											
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>Pac</td> <td>+/- hum</td> <td rowspan="3" style="vertical-align: middle;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum		b →	Pac	+/- hum	Pred - Ag - Pac	c →	—	—
a →	Ag	hum										
b →	Pac	+/- hum	Pred - Ag - Pac									
c →	—	—										
IV	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="vertical-align: middle;">LocV [V - SAdj] - SN - SP_[de]</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →		Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN - SP _[de]	b →	CRèg	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN - SP _[de]									
b →	CRèg	SP										
c →	—	—										
V	—											
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.											
VII	(1) Tots parlaven alt del poeta que acabava de morir; però pocs d'ells l'havien llegit. [DFE: 258] (2) Parlaven alt de la seva honradesa. [MTE: 884]											

2.1.4.4.2. La felicitació

FELICITAR DE TOT COR											
I	Amb sinceritat, volentersament. [GDLC: 436] Amb satisfacció, amb gust, voluntàriament. [MTE: 1379]										
II	<i>felicitar algú de tot cor</i> ; R a b c → 2 + (1)										
III	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td rowspan="3" style="vertical-align: middle;">Pred - Ag - Adr - (Pac)</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)	b →	Adr	hum	c →	Pac	– hum, abstr
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr - (Pac)								
b →	Adr	hum									
c →	Pac	– hum, abstr									
IV	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: right;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td rowspan="3" style="vertical-align: middle;">LocV [V - SP] - SN - SN - (SP_[per])</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">c →</td> <td>CRèg</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP _[per])	b →	CD	SN	c →	CRèg	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP _[per])								
b →	CD	SN									
c →	CRèg	SP									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										

VII	<p>(1) Per tant, us felicito de tot cor per la decisió, us dono la benvinguda al Col·legi, i us desitjo tingueu molts encerts al llarg de la vostra vida professional. (http://www.coladvtn.es/icatgn/biblioteca/publicacions/forum25/f25_memoria_dega_nat.html; 23.10.2005)</p> <p>(2) Des de la web de Caldes et volem felicitar de tot cor i agrair-te la teva fidelitat envers nosaltres. (http://www.caldes.org/vida/dedicatories/peremiquel.htm; 23.10.2005)</p>
-----	---

2.1.4.4.3. L'agraïment

AGRAIR DE (TOT) COR		
I	Amb sinceritat, volenterosament. [GDLC: 436] Amb satisfacció, amb gust, voluntàriament. [MTE: 1379]	
II	<i>agrair alguna cosa (a algú) de tot cor</i> ; R a b c → 2 + (1)	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → CI SP	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	<p>(1) Permeteu-me agrair de tot cor al Rectorat de la Universitat Politècnica de València el gran honor d'atorgar-me el títol de doctora honoris causa. (http://www.upv.es/dhc/doctores/1991_valentina/discursov.html; 23.10.2005)</p> <p>(2) Vull agrair de tot cor la vostra generositat i amistat i especialment, molt especialment, la del meu padrí el doctor Primo Yúfera, que és no solament un gran científic, sinó també un gran amic, un amic de veritat i, com han sentit, una persona que m'estima molt. (http://www.upv.es/dhc/doctores/1991_santiago/discursov.html; 23.10.2005)</p>	

2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat

DESITJAR LA PAU DELS GEGANTS		
I	S'expressa aquest desig als casats de fresc, perquè és fama que el gegant i la geganta són el matrimoni més ben avingut i que viu més en pau de Barcelona. [DCVB: VI, 244]	
II	<i>desitjar a algú la pau dels gegants</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - Adr

IV	a → Subj SN b → CI SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Se dice de los gigantes que forman el matrimonio mejor avenido que se conoce, ya que no se sabe que jamás hayan regañado ni haya habido entre ellos la más mínima cuestión, por cuyo motivo en ciertas poblaciones catalanas a los recién casados se les da la enhorabuena " desitjant -los la pau dels gegants " (http://www.potablava.com/gegants/catala/festamajor/alegoria.html ; 23.10.2005). (2) Que s'acaben de casar? Doncs els desitjo la pau dels gegants . [MTE: 445]	

2.1.4.4.5. El pronunciament favorable

—

2.1.4.4.6. La injúria i el blasme

DIR FÀSTICS		
I	Blasmar. [DFE: 71] Dir coses que afecten greument el seu bon nom. [DIEC: 857]	
II	<i>dir fàstics d'algú/alguna cosa</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - SP _[de]
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Ara és moda dir fàstics dels capellans també perquè s'oposen als preservatius, perquè amb aquest rebuig seu esdevenen còmplices, segons se'ns diu, de la imparable extensió de la sida. (http://info-reflex.blogspot.com/2005_02_01_info-reflex_archive.html ; 23.10.2005) (2) O és que, quan escrivien l'article, estaven tan preocupats de dir fàstics de les concessionàries que no van parar-se a pensar el que estaven proposant? (http://www.avui.es/avui/diari/04/ago/15/bu1bu15.htm ; 23.10.2005)	

DIR MAL		
I	Malparlar. [GDLC: 553] Dir coses que afecten greument el bon nom d'algú. [MTE: 917]	
II	<i>dir mal d'algú</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SAdv] - SN - SP _[de]
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Estem tan acostumats a dir mal de qui ens precedeix, a abocar-los runa i a prometre que nosaltres serem la solució a tots els problemes [...]. (http://www.vilavall.com/vilaweb/refranyer/refranyer.html ; 23.10.2005) (2) I ara "se lleva" dir mal de l'anarquisme i nomes ressaltar els disbarats que es van fer sense tindre en compte res mes. (http://barcelona.indymedia.org/newswire/display_any/126001/index.php ; 23.10.2005)	

DIR PENJAMENTS		
I	Blasmar. [DFF: 72] Malparlar. [DIEC: 1382]	
II	<i>dir penjaments d'algú</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac +/- hum c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CRèg SP c → — —	LocV [V - SAdv] - SN - SP _[de]
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Àdhuc li consentiran de dir penjaments del govern. Però no li permetran mai s'associar-se amb un altre que pensi com ell. (http://www.racocatala.com/~cat1714/d/armengou01.pdf ; 23.10.2005) (2) Els pansers avorrien el vi, del qual deien mil penjaments ; en canvi no paraven de ponderar les gràcies de les panses i de l'aigua. (http://www.alu.ua.es/m/mgr29/Les%20panses.htm ; 23.10.2005)	

2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult

DIR DE TOT											
I	Insultar. [DFF: 71] Insultar fortament. [GDLC: 554]										
II	<i>dir de tot a algú</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) El prohoms, indignat, va visitar el diari per protestar enèrgicament i li va dir de tot al director. (http://www.vilaweb.com/www/capde7mana/forums/ftop7?forum=1419891; 23.10.2005)</p> <p>(2) No sé que els ha semblat pitjor, m'han dit de tot, que si era un bergant, un mentider, un mujeriegu, un aprofitat, un descarat, un irresponsable... (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relats_categoria&rp_categoria_id=1205&rp_num_page=19; 23.10.2005)</p>										

DIR EL NOM DEL PORC											
I	Insultar. [DFF: 71] Insultar molt. [DCVB: VIII, 750]										
II	<i>dir el nom del porc a algú</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Resulta que amb l'Estatut aquí ens diuen el nom del porc i munten un guirigall de ca l'ample mentre passat Fraga ens diuen que la cançó sona bé, però no ens la gravaran. (http://www.pistoleta.net/?p=264; 23.10.2005)</p> <p>(2) Corria l'any 2002, Carod era conseller en cap a casa seva a l'hora de dinar, Batasuna encara era legal i, tot i així, li van dir el nom del porc. (http://www.avui.com/avui/diari/04/feb/02/ul0202.htm; 23.10.2005)</p>										

DIR QUATRE FÀSTICS					
I	Blasmar greument. [MF: 212] Fer greus retrets. [DIEC: 857]				
II	<i>dir quatre fàstics a algú</i> ; R a b c → 2				
III	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Adr	b → Adr hum	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - Adr				
b → Adr hum					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">LocV [V - SN] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b → CI SP</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SP	b → CI SP	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SP				
b → CI SP					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) Boadella, surrealista renegat. no li feu mes propaganda, que això es el que vol. un patada al cul i adéu. com més grossa la faci, més se'n parla. no li feu ni cas, i si el veieu pel carrer, digueu-li quatre fàstics . (http://www.osona.com/forum/index.php?accio=veure&id=1274 ; 17.10.2005) (2) Va dir-li quatre fàstics al mig de la plaça. (MTE: 251)				

DIR-NE DE TOTS COLORS					
I	Expressions que indiquen que hom ha dit molts penjaments a algú, que l'ha atacat amb paraules molt ofensives. [GDLC: 554] Dir molts penjaments o insults, atacar amb paraules molt ofensives. [DCVB: IV, 455]				
II	<i>dir-ne de tots colors (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr hum	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)				
b → Adr hum					
c → — —					
IV	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">LocV [V - clític - SP] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CI SP</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - clític - SP] - SN - (SP)	b → CI SP	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - clític - SP] - SN - (SP)				
b → CI SP					
c → — —					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	(1) Tampoc es van besar Jesús Caldera i Eduardo Zaplana a Treball després d' haver-se'n dit de tots colors des que el polític murcià va assumir el càrrec de portaveu del govern espanyol. (http://www.avui.es/avui/diari/04/abr/19/140119.htm ; 23.10.2005) (2) N'ha dit de tots colors , ha criticat els defectes de tothom. És un pocavergonya. (MTE: 818)				

DIR-NE PER A SALAR											
I	Expressions que indiquen que hom ha dit molts penjaments a algú, que l'ha atacat amb paraules molt ofensives. [GDLC: 554] Dir molts penjaments o insults, atacar amb paraules molt ofensives. [DCVB: IV, 455]										
II	<i>dir-ne per a salar a algú</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - clític - SP] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - clític - SP] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - clític - SP] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Bé n'hi digueren per a salar , però ella no s'aturava mai d'enforinyar i de fer-se endavant. (http://rondalles.uib.es/documents/MERAT434-1_imp.htm ; 23.10.2005) (2) La veïna del tercer pis n'ha dit per a salar al veí del segon. (MTE: 818)										

2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació

—

2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança

—

2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar

RENEGAR COM UN CARRETER											
I	Flastomar molt. [DCVB: III, 1062] Blasfemar molt. [GDLC: 326]										
II	<i>renegar com un carreter</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>parlar</i> (§ III.3.1.)										

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Doncs no et pots imaginar com estava en Joan de l'Ós d'emprenyat. Treia foc pels queixals i renegava set vegades com un carreter . (http://blocs.mesvilaweb.com/node/view/10589?comments=no ; 29.10.2005) (2) Era molt ben educat, però els queixals el feien renegar com un carreter . (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_comentari&rp_relac_id=21807&rp_comment_id=22299 ; 29.10.2005)

RENEGAR COM UN ORIOL											
I	Blasfemar rabiosament. Es diu perquè, segons creença popular, l'ocell anomenat oriol es posa a renegar quan tracten de prendre-li el niu. [DCVB: VIII, 50] Flastomar molt, amb irritació. [MTE: 251]										
II	<i>renegar com un oriol</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) M'he posat a renegar com un oriol , perquè la circulació era molt intensa i en alguns llocs caòtica per culpa d'alguns conductors que deixaven el cotxe aparcats en doble fila. (http://www.avui.es/avui/diari/04/des/25/kab0125.htm ; 29.10.2005) (2) Encara amb sa força muscular malgrat els seus seixanta anys, renegava com un oriol , en veu baixa, anant d'una banda a l'altra. (http://www.wordtheque.com/owa-wt/wordtheque_dba.w.t?w=esglaiada&l=ca ; 29.10.2005)										

2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius

—

2.1.4.5. Actes de parla declaratius

2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu

CRIDAR A LES URNES	
I	—
II	<i>cridar (algú) a les urnes</i> ; R a b c → 1 + (1)

III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SN] - SN - (SN)
V	<i>convocar</i> (§ III.3.2.2.)	
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Com deia F. Layret: "l'oligarquia ens crida a les urnes cada 4 anys per fer-nos creure que ens autogovernem". (http://barcelona.indymedia.org/front.php3?article_id=39094 ; 30.10.2005) (2) L'1 de juliol de 1962 el poble algerià va ser cridat a les urnes per decidir el seu futur polític. (http://puv.uv.es/product_info.php?products_id=9938&osCsid=c0040baf498bd7b5c132 ; 30.10.2005)	

[VB] SENTÈNCIA		
I	<i>Loc v</i> <Dret processal penal> dictar sentència <i>loc v</i> . [VDP: 82] <i>Loc v</i> <Dret processal penal> pronunciar sentència <i>loc v</i> . [VDP: 170]	
II	<i>dictar/pronunciar sentència</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN] - SN
V	—	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) En la provisió d'aquest 24 de febrer es va acordar assenyalar el dia 20 de març a les 12 de matí per celebrar la vista. Així mateix, es va acordar escoltar el Ministeri Fiscal, d'acord amb el que preveu l'art. 1.802 de la llei d'enjudiciament civil. Un cop evacuat aquest tràmit, les actuacions van quedar a la vista per dictar sentència . (http://civil.udg.es/normacivil/TSJC/97/STSJC260397.htm ; 24.10.2005) (2) El dia 25 de novembre de 1983 el Tribunal de La Rota va pronunciar sentència en procés de nul·litat, modificant el règim de visites dels fills en restringir el temps de permanència dels fills amb el pare. (http://lleu.uji.es/pls/www/!gri_ass.leu040003?activa=9&id_asignatura=B29&id_titulacion=3&lg=CA ; 24.10.2005) (3) [...] interessant que fos citada la Sra. F. amb intervenció del Ministeri Públic i que, al seu dia, fos dictada Sentència per la qual: " <i>Se declare que D. Salvador M.U. no es el padre natural biológico de Judith M. F, declarando nulo el reconocimiento efectuado por el actor en fecha 8 de abril de 1991.</i> " (http://civil.udg.es/normacivil/TSJC/97/STSJC161297.HTM ; 24.10.2005)	

2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar

CRIDAR A FILES											
I	Mobilitzar. [DFE: 61] Cridar algú a prestar servei militar. [MTE: 1173]										
II	<i>cridar algú a files</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN	b →	CD	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN								
b →	CD	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Fa 44 dies van cridar a files per la guerra d'Irak el seu marit, el portorriqueny Agustín Gotay, 40, que li ha donat dos fills de 9 i 4 anys. (http://www.drac.com/cac/200303/20030326.html; 24.10.2005)</p> <p>(2) El ministre de Defensa, Shaul Mofaz, va donar a l'exèrcit l'ordre de cridar a files els reservistes, per si són necessaris. (http://www.avui.es/avui/diari/03/oct/09/pdf/03o9d08.pdf; 24.10.2005)</p> <p>(3) Quan Ratzinger va complir 16 anys l'any 1943 va ser cridat a files per a formar part de les lleves obligatòries de les Joventuts Hitlerianes. (http://ca.wikipedia.org/wiki/Benet_XVI; 24.10.2005)</p>										

CRIDAR A LES ARMES											
I	Cridar a prestar servei militar. [GDLC: 141]										
II	<i>cridar algú a les armes</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN	b →	CD	SN	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN								
b →	CD	SN									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	<p>(1) Li he fet citació només de la constitució “Princeps Namque” la qual garantia a tots els catalans, que el rei només els podia cridar a les armes, quan fos per defensar la frontera del Principat, però mai podien ser forçats a sortir fora del país. (http://www.francescferrer.net/pub/cat/noticies/bitacola-detall.asp?Item=979&seccio=Bitacola; 24.10.2005)</p> <p>(2) La meua lleva militar era del 1933, de manera que, en començar la nefasta guerra civil, conseqüència de l'alçament dels generals traïdors, va ser de les primeres que van cridar a les armes.</p>										

	(http://perso.wanadoo.es/dcasellas/Gircat/articulos/articledavid3.html ; 24.10.2005) (3) El pagesos són la part més fonamental de l'economia rural, però també poden ser cridats a les armes com a últim recurs. (http://lists.gnu.org/archive/html/wesnoth-cvs-commits/2005-02/msg00130.html ; 24.10.2005)
--	--

DECLARAR LA GUERRA							
I	Comunicar un estat a un altre l'existència de guerra entre ells. [MTE: 567] Comunicar a un Estat o poder polític o militar la decisió de tractar-lo com a enemic i d'hostilitzar-lo. [DCVB: VI, 453] ¹⁰⁷						
II	<i>declarar la guerra (a algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Adr hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)	b → Adr hum		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - (Adr)						
b → Adr hum							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SP	b → CD SN		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - SP						
b → CD SN							
c → — —							
V	—						
VI	+ passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	(1) Àustria va declarar la guerra a Sèrbia el 28 de juliol, ja fos perquè creia que Rússia no arribaria a unir-se a Sèrbia o perquè estava disposada a córrer el risc d'un conflicte europeu general si això posava fi al moviment nacionalista serbi. (http://www.racocatala.com/seglexx/mundial1.htm ; 24.10.2005) (2) La nostra empresa passa de nosaltres, no vol negociar res i tot ho imposa per decret, amb el qual, té declarada la guerra als sindicats i als propis treballadors. (http://personales.ya.com/raritos/Comunicats/com020703.htm ; 24.10.2005)						

JURAR BANDERA							
I	Adquirir un compromís amb l'exèrcit i explicar-ho en un acte militar solemne mitjançant un homenatge a la bandera. [MTE: 867] <i>Mil</i> Pràctica tradicional militar amb què els nous membres d'una unitat prometen fidelitat a llur bandera. [GDLC: 198]						
II	<i>jurar bandera</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag						
b → — —							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN	b → — —		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN						
b → — —							
c → — —							
V	—						

¹⁰⁷ Metafòricament, fem servir aquesta locució per indicar que algú fa palesa la seua actitud hostil envers una altra persona (vid. exemple 2).

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) El mateix dia que va jurar bandera (ABC li va dedicar la portada, autoritzada expressament per Franco), el 15 de desembre de 1955, Espanya ingressava a les Nacions Unides amb 55 vots a favor i les abstencions de Mèxic i Bèlgica. (http://www.geocities.com/patriciaverlo/cap3.html ; 24.10.2005) (2) Després va anar a Madrid va jurar bandera i el van destinar al servei d'ambulàncies militars que hi havia al campament del Hipodromo a Melilla. (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_comentari&rp_relac_id=51046&rp_comment_id=52182 ; 24.10.2005)

2.1.4.6. Els efectes perlocutius

PARLAR A LA PARET													
I	Sentir-se algú ignorat perquè ningú no l'escolta quan parla. [MTE: 757] Parlar amb algú que no presta atenció. [DVO]												
II	<i>parlar a la paret</i> ; R a b c → 1												
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag										
b →	—	—											
c →	—	—											
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td>LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN										
b →	—	—											
c →	—	—											
V	—												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	(1) Estic arribant a la conclusió de que és totalment inútil discutir amb elements com tu, és com parlar a la paret . (http://www.racocatala.com/forum/llegir.php?idf=1&fil=44387&pag=1 ; 24.10.2005) (2) Doncs si estiguérem molta estona, foren 3 minuts, no, no si està tot bé, està tot bé, però si ací no es tracta que estiga tot bé, es tracta que ens ho expliquen amb detall, com si li parlara a la paret , ha de prendre l'alternativa de quan demanem detalls [...]. (http://www.aytosagunto.es/REPOSITORIO/PV960326.PDF ; 24.10.2005)												

PREDICAR EN EL DESERT													
I	Esforçar-se inútilment a convèncer la gent o algú d'alguna cosa justa o raonable. [GDLC: 519] Intentar inútilment convèncer. [DFF: 300]												
II	<i>predicar en el desert</i> ; R a b c → 1												
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag										
b →	—	—											
c →	—	—											

IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SP] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Joan Majó inaugura el cicle sobre recerca i país i denuncia que parlar d'augment de la recerca és predicar en el desert i que només els països que inverteixen en armes són pioners en recerca. (http://www.upf.edu/bolonya/butlletins/2004/febrer2/febrer2.htm ; 24.10.2005) (2) Preguntat si el primer ministre, Tony Blair, comprenia la seva frustració, va explicar que "a vegades tenim la impressió de predicar en el desert ." (http://noticias.ya.com/mundo/2002/08/11/4541846.html ; 24.10.2005)	

2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI

2.2.1. El destinatari és el propi emissor

DIR ENTRE SI MATEIX		
I	Formular un pensament sense arribar a pronunciar-lo en veu alta. [GDLC: 553]	
II	<i>dir alguna cosa entre si mateix</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD PSubFin c → — —	LocV [V - SP] - SN - PSubFin
V	—	
VI	– passiva + estil dir. ⁽¹⁾ / + estil indir. ⁽²⁾	
VII	(1) En Joan va moure altra conversa, dient entre si mateix : –Ho veurem idò, si tornaré! (http://rondalles.uib.es/documents/MERAT303-1.htm ; 24.10.2005) (2) En aquell punt, lo cavaller Spèrcius fon posat en gran pensament e no replicà més al vell, mas dix entre si mateix que ell volia sperimentar aquesta ventura, car puix nostre Senyor lo havia fet venir allí no sens causa [...]. (http://parnaseo.uv.es/Tirant/art.sabate_espercius.htm ; 24.10.2005)	

DIR(-SE) PER A SI (MATEIX)		
I	Formular un pensament sense arribar a pronunciar-lo en veu alta. [GDLC: 553]	
II	<i>dir(-se) alguna cosa per a si (mateix)</i> ; R a b c → 2	

III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD PSubFin c → — —	LocV [V - (Refl.) - SP] - SN - PSubFin
V	—	
VI	– passiva + estil dir. ₍₁₎₋₍₂₎ / – estil indir. Tematització de P ₍₁₎₋₍₂₎	
VII	(1) Ha arribat l'hora - va dir per a si el cabdill cristià, i al moment va reunir la seva gent, i es va dirigir amb ella cap al Castell. (http://www.fortunecity.es/sopa/tomates/696/contes/serrat.htm ; 24.10.2005) (2) Açò em diverteix més que la visita al rei - es va dir el príncep per a si , tornant a colpejar les seues mans una contra una altra. (http://pobladores.lycos.es/channels/gente_y_ciudades/Cicle3/area/6/subarea/10 ; 24.10.2005)	

2.2.2. L'especificació d'un destinatari

2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret

[VB] A CAU D'ORELLA		
I	Parlar amb qualcú aplicant-li la boca a l'orella. [DCVB: VIII, 258] Tocant mateix a l'orella, en veu molt baixa. [DIEC: 375] 1. Ran de l'orella. 2. Confidencialment. [DLF: 18]	
II	<i>dir alguna cosa a algú a l'orella</i> ; R a b c → 3 <i>parlar a algú a cau d'orella</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → Adr hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - Adr Pred _[parlar] - Ag - Adr
IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → CI SP	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin - SP LocV [V _[parlar] - SP] - SN - SP
V	<i>xiuxiuejar</i> (§ III.3.4.1.)	
VI	– passiva + estil dir. ₍₂₎ / + estil indir. Tematització de P ₍₂₎	
VII	(1) El Senyor Déu m' ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera. (http://www.conferenciaepiscopal.es/pastoral/turismo/MISAS/A/catalan/marzo20.doc ; 14.10.2005) (2) "Totes les precaucions encara son indispensables!" - Em va dir a cau d'orella . - "Tot em fa creure que són damunt la nostra pista." (http://www.tising.es/usuarios/civil/problema.htm ; 14.10.2005)	

[VB] A L'ORELLA							
I	Parlar amb qualcú aplicant-li la boca a l'orella. [DCVB: VIII, 258] Tocant a l'orella, parlant en veu baixa. [DVO]						
II	<i>dir/xiuxiuejar alguna cosa a l'orella (a algú); R a b c → 2 + (1)</i> <i>parlar (alguna cosa) a l'orella (a algú); R a b c → 1 + (2)</i>						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir/xiuxiuejar] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir/xiuxiuejar] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)	c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred _[dir/xiuxiuejar] - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)						
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir/xiuxiuejar] - SP] - (SP) - SN/ PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SP] - SN - (SP) - (SN)</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir/xiuxiuejar] - SP] - (SP) - SN/ PSubFin	b → CD SN/PSubFin		c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP) - (SN)
a → Subj SN	LocV [V _[dir/xiuxiuejar] - SP] - (SP) - SN/ PSubFin						
b → CD SN/PSubFin							
c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP) - (SN)						
V	<i>murmurar, xiuxiuejar</i> (§ III.3.4.1.)						
VI	– passiva + estil dir. ⁽²⁾ - ⁽³⁾ / + estil indir. ⁽⁴⁾ Tematització de P ₍₂₎						
VII	<p>(1) La Rafaela s'havia estirat de llarg, i el Kamani, al seu costat, va començar a parlar-li a l'orella. (http://www.llibreweb.com/aielc/01sec_jc.htm; 28.07.2005)</p> <p>(2) "Ja ets meu i et vull posseir", li xiuxiueja a l'orella. (http://www.lineademar.com/elracodeSCRIPTOR/colaboracions/relats/enxampats.htm; 28.07.2005)</p> <p>(3) La Clara i en Carles van pujar a l'espatlla dels elefants i els anaven dient a l'orella: "Gràcies, moltes gràcies!" (http://www.xarxa.infomataro.net/mem/telemat/contes/quecreix/zoo/6.htm; 28.07.2005)</p> <p>(4) Li xiuxiueja a l'orella que mai serà estimat, que estarà sol tota la vida. (http://usuarios.lycos.es/canalsinera/fotografia.htm; 14.10.2005)</p>						

2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple

DIR A BOCA PLENA							
I	Públicament, en veu alta i sense amagar-se'n. [DCVB: II, 534]						
II	<i>dir alguna cosa a boca plena; R a b c → 2</i>						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac – hum, abstr							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD SN/PSubFin		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD SN/PSubFin							
c → — —							
V	—						
VI	– passiva + estil dir. ⁽¹⁾ / + estil indir. ⁽²⁾ Variant: <i>dir/cridar a boca oberta</i> ⁽³⁾ [DCVB: II, 534]						
VII	(1) Pero, no vaig dient a boca plena "Depèn de qui matis..." com si matessis a algú cada 5 minuts.						

	<p>(http://www.racocatala.com/forum/llegir.php?idf=7&fil=3334; 25.10.2005)</p> <p>(2) No és suficient de dir a boca plena que l'educació és prioritària. (http://www.sindicatsps.com/article.php3?sid=20030227110956; 15.10.2005)</p> <p>(3) Em pregunto si podem ser una societat tan hipòcrita, que cridem a boca oberta en contra del maltractament i a favor de l'alliberament de la dona [...]. (http://www.diaridegirona.es/secciones/noticia.jsp?pIdNoticia=40852&pIndiceNoticia=7&pIdSeccion=4; 25.10.2005)</p>
--	---

DIR A SO DE TROMPETA/TROMPETES								
I	De manera que tothom se n'assabenti. [DIEC: 1818] [Publicar una cosa] ben alt perquè tothom ho sàpiga. [MTE: 510]							
II	<i>dir alguna cosa a so de trompeta/trompetes</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD	SN/PSubFin	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD	SN/PSubFin							
c → —	—							
V	<i>anunciar</i> (§ III.3.2.1.)							
VI	– passiva + estil dir. ⁽¹⁾ / + estil indir. ⁽²⁾							
VII	<p>(1) Hi ha una manera de dir "sí" a l'Església, a vegades fins i tot a so de trompetes, que explica perquè altres li diuen "no", malgrat que una inspiració pregon a l'Evangeli. (http://perso.wanadoo.es/salmista/publicats/s158.html; 29.10.2005)</p> <p>(2) Volgueren privar-me dels articles de primera necessitat, anant d'una tenda a l'altra dient pertot a so de trompeta que no se'm fiàs, puix no tenia res i era un mal pagador. (http://usuarios.lycos.es/lasko/interactius05.pdf; 29.10.2005)</p>							

[VB] ALS QUATRE VENTS								
I	Parlar d'alguna cosa perquè arribi a coneixement de molts; fer públic esment. [MTE: 486]							
II	<i>cridar/proclamar alguna cosa als quatre vents</i> ; R a b c → 2							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac	– hum, abstr	c → —	—
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac						
b → Pac	– hum, abstr							
c → —	—							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → —</td> <td>—</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD	SN/PSubFin	c → —	—
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD	SN/PSubFin							
c → —	—							
V	<i>dir</i> (§ III.3.1.), <i>predicar</i> , <i>pregonar</i> (§ III.3.2.1.).							
VI	+ passiva ⁽³⁾ – estil dir. / + estil indir. ⁽²⁾							
VII	(1) Aquí es tracta d'explicar una petita història que serveix per cridar als quatre vents el descomunal fracàs de la societat argentina als últims anys.							

	<p>(http://www.sessiocontinua.com/i_ottoemezzo.html; 29.10.2005)</p> <p>(2) Un mes i alguns dies després de l'anunci oficial, tots els països d'Europa han dedicat pàgines senceres a proclamar als quatre vents que Felipe ha trobat per fi una futura reina. (http://www.comarquesnord.com/informacio/inf_cdlluxenburg_esta.htm; 29.10.2005)</p> <p>(3) "Armes al front" fou la consigna que resumí aquesta campanya, que seria proclamada als quatre vents, i que aconseguiria establir una relació, una tant demagògica però molt efectiva. (http://www.tdx.cesca.es/tesis_uab/available/tdx-1125103-161652/japag2de5.pdf; 29.10.2005)</p>
--	---

2.2.3. La funció apel·lativa

—

2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS

2.3.1. Caracterització del contingut del discurs

2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent

DISCUTIR SOBRE EL SEXE DELS ÀNGELS											
I	Discutir inútilment. [DFF: 73]										
II	<i>discutir sobre el sexe dels àngels</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	<p>– passiva</p> <p>– estil dir. / – estil indir.</p>										
VII	<p>(1) Mentre, però, a cavall de la globalització i el turisme de masses -mentre nosaltres estem discutint sobre el sexe dels àngels- el castellà s'imposa en la pràctica per tot. (http://boards2.melodysoft.com/app?ID=neopatria&msg=81005; 24.10.2005)</p> <p>(2) És característic de l'esquerra desunir-se, discutir acaloradament sobre el sexe dels àngels i finalment cedir; és característic de la dreta unir-se amb tota la força que faci falta per aconseguir el que vulgui, i no parar fins que ho ha aconseguit, passant pel damunt del que sigui, incloent-te a tu. (http://espanol.geocities.com/jordalgar_ya/07-llibres.htm; 24.10.2005)</p>										

2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat

DIR-LA DE L'ALÇADA D'UN CAMPANAR											
I	Dir grans disbarats. [MTE: 493]										
II	<i>dir-la de l'alçada d'un campanar</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - clíctic - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - clíctic - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - clíctic - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	<p>– passiva – estil dir. / – estil indir.</p> <p>Variacions: <i>dir-la/dir-les de l'alçada d'un campanar</i></p>										
VII	<p>(1) A més diu que no fa política, no que va... Ara resulta que parlar en català és fer política i en castellà no. Les diu de l'alçada d'un campanar... (http://www.racocatala.com/articles/8910; 24.10.2005)</p> <p>(2) Ah, la rialla del Terenci...! El veig a la 'tele' i somric: les diu de l'alçada d'un campanar -i encerta, és clar- però desemboca en una rialla múrria. (http://hemeroteca.diaridebarcelona.com/DdB-030409/debat.htm; 24.10.2005)</p>										

DIR-LA GROSSA											
I	Dir grans disbarats. [MTE: 494]										
II	<i>dir-la grossa</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - clíctic - SAdj] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - clíctic - SAdj] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - clíctic - SAdj] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	<p>– passiva – estil dir. / – estil indir.</p>										
VII	<p>(1) Tots tenim un costat fosc i a vegades ens agrada dir-la grossa, però per veure el tarannà predominant al blog només cal que repassi com ha tractat la gent el pesat aquest que porta dos dies queixant-se de la censura. (http://www.arcadi.espasa.com/2005_07_02.php?page=2; 24.10.2005)</p> <p>(2) Tampoc a Catalunya, Piqué necessita dir-la ben grossa als diaris perquè Pujol o Mas l'escoltin. (http://www.avui.es/avui/diari/03/mar/16/qp0116.htm; 24.10.2005)</p>										

DIR UNA DE LES SEVES							
I	Dir grans disbarats. [MTE: 494]						
II	<i>dir-ne una de les seves</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag						
b → — —							
c → — —							
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - clític - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - clític - SN] - SN	b → — —		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - clític - SN] - SN						
b → — —							
c → — —							
V	—						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) El seu intent de forçar la unitat no va evitar, però, que Ibarra en tornés a dir una de les seves i, en declaracions a la SER, tot burlant-se dels nacionalistes, va assegurar que hi havia partits que es dediquen "a traficant amb els seus vots amb l'únic objectiu d'obtenir beneficis econòmics per als seus territoris". (http://www.avui.es/avui/diari/04/gen/15/150215.htm; 24.10.2005)</p> <p>(2) Sempre ha de dir-ne una de les seves per crear mala maror a casa. (MTE: 494)</p>						

2.3.1.3. El contingut del discurs és secret

—

2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut

REPETIR AL PEU DE LA LLETRA							
I	Literalment; sense afegir ni treure res. [DIEC: 1132] Segons el sentit literal d'allò escrit o dit, reproduint-ho exactament. [GDLC: 1011]						
II	<i>repetir alguna cosa (a algú) al peu de la lletra</i> ; R a b c → 2 + (1)						
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)	b → CD SN		c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)						
b → CD SN							
c → CI SP							
V	—						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) Procura no repetir al peu de la lletra les afirmacions del text: empra, en la mesura que es pugui, el teu propi llenguatge. (http://weib.caib.es/Normativa/Curriculum_IB/batxillerat/curriculum/03CTS.pdf; 28.10.2005)</p>						

(2) Repetir literalment (al peu de la lletra) allò que algú ha dit és fer servir el discurs directe. (http://www.uji.es/serveis/slt/cal/fitxes/narracio.shtml ; 28.10.2005)
--

REPETIR MOT A MOT								
I	Expressió usada per a indicar que hom reproduceix una comunicació oral o escrita amb estricta exactitud. [GDLC: 1124] De paraula en paraula, sense deixar cap mot. [DCVB: II, 624] Literalment. [DLF: 156]							
II	<i>repetir alguna cosa (a algú) mot a mot</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	- hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac	- hum, abstr							
c → Adr	hum							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SN - (SP)	b → CD	SN/PSubFin	c → CI	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SN - (SP)						
b → CD	SN/PSubFin							
c → CI	SP							
V	—							
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.							
VII	(1) Repetir , recitar mot a mot no és sempre fer comprendre (sobretot quan el sentit original del text s'ha perdut pel camí !) però el carisme, la presència i el talent de l'orador, la posta en escena meravellosa sempre la multitud... (http://pro.wanadoo.fr/catnet/20050517BC.html ; 28.10.2005) (2) Li va repetir, mot a mot , tot el que deia el contracte. [DLF: 156]							

2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat

—

2.3.2. La manera de formular el discurs

2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat

2.3.2.1.1. El discurs és directe

DIR A LA CARA								
I	Directament. [DLF: 27] Sense subterfugis. [MTE: 923]							
II	<i>dir alguna cosa a algú a la cara</i> ; R a b c → 3							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac	b → Pac	- hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Adr - Pac						
b → Pac	- hum, abstr							
c → Adr	hum							

IV	a → Sub SN b → CD SN/PSubFin c → CI SP	LocV [V - SP] - SN - SP - SN/PSubFin
V	—	
VI	– passiva + estil dir. ⁽²⁾ / + estil indir. ⁽³⁾	
VII	(1) "Ens hem dit a la cara coses molt dures, però encara tenim la bona relació i l'afecte suficient per haver-ho aguantat i saber ara el que hem de fer", va sostenir el president en una multitudinària roda de premsa. (http://www.avui.com/avui/diari/05/feb/02/570102.htm ; 24.10.2005) (2) Una vegada -només una- li digué a la cara: «TV-3 i el Canal 33 no es toquen». (http://racocatala.com/forum/llegir.php?id_f=1&fil=39111 ; 24.10.2005) (3) Aquest van ser els arguments del president, que no va tenir valor de dir-li a la cara a Àngel Garreta (el fins llavors coordinador) que realment l'estava fotent fora per que el president creu que Garreta és el "topo" que es va xivant a la premsa de les reunions de junta. (http://www.torcidaescapulada.com/Torcida/Butlleti/Numero1/Index2.htm ; 24.10.2005)	

PARLAR CARA A CARA		
I	L'un davant de l'altre. [DLF: 65] Manifestament, enfront l'un de l'altre. [DIEC: 347] ¹⁰⁸	
II	<i>parlar cara a cara (a/amb algú)</i> ; R a b c → 1 + (1)	
III	a → Ag hum b → Adr hum c → — —	Pred - Ag - (Adr)
IV	a → Subj SN b → CI/CC SP c → — —	LocV [V - SN] - SN - (SP)
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Ells expliquen que a través del xat poden parlar de coses amb els seus amics de l'escola de les quals no s'atreveixen normalment a parlar cara a cara . (http://www.uoc.edu/dt/20338 ; 25.10.2005) (2) Potser una UE integrada és potencialment el que més s'assemblaria a un sistema de govern bastant democràtic a gran escala i podria tenir cert pes per poder parlar cara a cara amb els grans monopolis mundials. (http://www.femvia.org/debats/taula1/interv1.htm ; 25.10.2005) (3) Nosaltres els parlem cara a cara allà on ells es reuneixen: Praga, Seattle, Washington, Niça. (http://www.drac.com/cac/200105/20010525.html ; 25.10.2005)	

¹⁰⁸ També fem servir aquesta locució per indicar que algú es posa a si mateix en una situació d'igualtat amb un interlocutor que, normalment, hauria d'ocupar una posició dominant.

PARLAR DE TU A TU											
I	Dit d'una conversa feta privadament, entre dues persones soles. [GDLC: 1690] ¹⁰⁹										
II	<i>parlar (a algú/amb algú) de tu a tu</i> ; R a b c → 1 + (1)										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP - SP] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI/CC</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP - SP] - SN - (SP)	b →	CI/CC	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP - SP] - SN - (SP)								
b →	CI/CC	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Ara també podem parlar de tu a tu amb el propietari, perquè fins ara l'intermediari sempre havia estat l'exalcalde. (http://www.ohnoticies.com/article.php?sid=2014 ; 29.10.2005) (2) Tal i com, explica Fernández "aquí hi ha empreses que parlen de tu a tu a multinacionals d'una envergadura impressionant i el seu software està considerat a nivell mundial com un dels millors". (http://www.empresabalea.com/nr28/ASOCI.HTM ; 29.10.2005)										

2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe

DIR AL PA, PA I AL VI, VI											
I	Dir les coses tal com són, parlar clar. [MTE: 311] Frase amb què hom comenta el fet de dir les coses amb claredat o sense embuts. [GDLC: 1209]										
II	<i>dir al pa, pa i al vi, vi</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP - SN - nexa - SP - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP - SN - nexa - SP - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP - SN - nexa - SP - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variant: <i>dir al pa, pa i al peix, peix</i> ₍₃₎										
VII	(1) Si he intitulat aquesta diguem-ne ponència 'Mort de dama', és senzillament perquè, com aquella novel·la, volia parlar d'una situació literària concreta, dient al pa, pa i al										

¹⁰⁹ També fem servir aquesta locució per indicar que algú es posa a si mateix en una situació d'igualtat amb un interlocutor que, normalment, hauria d'ocupar una posició dominant.

	<p>vi, vi. (http://www.uoc.es/jocs/5/articles/tree2; 24.10.2005)</p> <p>(2) La gent senzilla és aquella que no té prejudicis, que anomena les coses pel seu nom, que diu al pa, pa i al vi, vi. (http://www.jesuit.ie/espaisagrat/im040714.htm; 24.10.2005)</p> <p>(3) No tinguis por de dir-ho explícitament, digues al pa pa, i al peix peix. (MTE: 311)</p>
--	---

DIR LES COSES PEL SEU NOM							
I	Parlar amb sinceritat, sense por ni subterfugis. [GDLC: 448] Parlar sense subterfugis. [DLF: 72] Ésser explícit. [MTE: 311]						
II	<i>dir les coses pel seu nom</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag						
b → — —							
c → — —							
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN - SP] - SN	b → — —		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN - SP] - SN						
b → — —							
c → — —							
V	<i>anomenar</i> (§ III.3.2.1.)						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) Estem, per tant, en disposició de parlar clar i en valencià, de dir les coses pel seu nom i de demanar responsabilitats a qui les té. (http://www.bloc.ws/index.php/bloc/extended/pel-seu-inters-reprodum-larticle-denric-morera-publicat-el-passat-9-doctubr; 24.10.2005)</p> <p>(2) Ja comença a ser hora que ens acostumem a dir les coses pel seu nom, i de pispar en diguem pispar. (http://www.softcatala.org/forum/general/messages/4553.html; 24.10.2005)</p>						

DIR LES COSES TAL COM SÓN							
I	Parlar amb franquesa. [MF: 921]						
II	<i>dir les coses tal com són</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag						
b → — —							
c → — —							
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SN - PSubFin] - SN</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN - PSubFin] - SN	b → — —		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SN - PSubFin] - SN						
b → — —							
c → — —							
V	<i>contar, explicar</i> (§ III.3.2.1.)						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) Diguem les coses tal com són!!! La Confederació Europea de Sindicats, que agrupa milions i milions de treballadors a Europa, està dient que sí, home. No enganyem...! (http://www.avui.com/avui/diari/05/feb/13/db20113.htm; 24.10.2005)</p>						

	(2) Per això cal parlar sempre molt clar i dir les coses tal com són , sense ambigüitats com s'ha fet durant els últims vint-i-cinc anys d'anestèsia social col·lectiva. (http://www.racocatala.com/forum/read.php?f=14&i=34786&t=34786 ; 24.10.2005)
--	---

2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta

DIR CLAR I LLAMPANT							
I	Parlar sense reserves ni pal·liatius. [DCVB: III, 188] Sense subterfugis. [DLF: 68]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) clar i llampant</i> ; R a b c → 2 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin		c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)						
b → CD SN/PSubFin							
c → CI SP							
V	<i>parlar</i> (§ III.3.1.)						
VI	+ passiva ₍₃₎ + estil dir. ₍₁₎ / + estil indir. ₍₂₎ Modificador: <i>ben</i> ₍₂₎						
VII	<p>(1) Etoo' o ho diu, clar i llampant: “Correré com un negre, per viure com un blanc”. (http://bloc.balearweb.net/post/86/4922; 26.10.2005)</p> <p>(2) Tan bon punt aquesta assemblea de «rurals» s'hagué reunit a Bordeus, Thiers els digué ben clar i llampant que els preliminars de pau havien d'ésser acceptats a l'acte, sense tan sols tenir les honors d'un debat parlamentari. (http://www.defensadelaterra.org/Soc/guerracivil1971d.htm; 26.10.2005)</p> <p>(3) Dit clar i llampant, són els homes i no l'estructura la que li confereix eficiència, efectivitat i eficàcia a l'òrganització. (http://www.informatiu-pimem.com/pdf/SAL0205.pdf; 26.10.2005)</p>						

DIR RAS I CURT							
I	Clarament, sense subterfugis ni circumloquis, sense embuts. [GDLC: 1409] Sense donar lloc a rèplica. [DLF: 181]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) ras i curt</i> ; R a b c → 2 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin		c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)						
b → CD SN/PSubFin							
c → CI SP							
V	<i>explicar</i> (§ III.3.2.1.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.)						
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎						

VII	<p>(1) Però un, que és molt malpensat, pensa el pitjor: que el Papa li va clavar una punyalada per l'esquena a Milingo, d'aquelles reservades només a homes rivals, i que li va dir, ras i curt, que ell també s'havia entès, un dia o altre, amb la coreana de les agulles. (http://www.andreusotorra.com/llenguet/llenguet1.html; 26.10.2004)</p> <p>(2) Dit ras i curt, als veïns de Pau Casals, no se'ls cobrarà cap contribució especial, per arranjar aquesta artèria quirzetenca. (http://stqv.org/plens/ple10.htm; 26.10.2005)</p>
-----	---

DIR TOT RAS							
I	Dir una cosa sense subterfugis, sense embuts. [DIEC: 1535] Clarament, sense eufemismes ni dissimuls; clar i llampant (Tortosa, País Valencià). [DCVB: IX, 148-149]						
II	<i>dir alguna cosa tot ras (a algú)</i> ; R a b c → 2 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr		c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr							
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin		c → CI SP	
a → Subj SN	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)						
b → CD SN/PSubFin							
c → CI SP							
V	—						
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽¹⁾						
VII	<p>(1) Que els tres m'han dit tot ras / que si doncs vós açò no declarats, / que en breu de temps me faran dur al vas. (DCVB: IX, 149)</p> <p>(2) Li ho penso dir tot ras perquè no hi després hagi cap malentés. (MTE: 311)</p>						

PARLAR EN PLATA							
I	Parlant clar, sense eufemismes o dissimuls. [DCVB: VIII, 258] Parlar clarament, sense embuts ni eufemismes. [MTE: 1048] Parlar clarament, senzillament. [GD62: 856]						
II	<i>parlar en plata (d'alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)	b → Pac – hum, abstr		c → — —	
a → Ag hum	Pred - Ag - (Pac)						
b → Pac – hum, abstr							
c → — —							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V - SP] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CRèg SP</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - (SP)	b → CRèg SP		c → — —	
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - (SP)						
b → CRèg SP							
c → — —							
V	—						
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.						
VII	<p>(1) Hi ha gent així. Amb qui mai no pots parlar en plata dels problemes reals, per evitar conflictes. (http://www.andreusotorra.com/teatre/entrevista22.html; 25.10.2005)</p> <p>(2) Per tant, si algú, siga qui siga, comença a parlar en plata i diu les coses pel seu nom, avalat per la comunitat científica, qui s'enfada o es que és molt burro o es que amaga</p>						

<p>algun interès polític inconfesable... http://www.guia-activ.com/comunidad/foros/index.html?fid=23&up=7660; 25.10.2005)</p>

[VB] CLAR I CATALÀ							
I	Parlar sense reserves ni pal·liatiu. [DCVB: III, 188] Sense subterfugis. [DLF: 68]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) clar i català</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar clar i català</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag	c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag						
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir] - SAdj] - SN -</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SAdj] - SN</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -	b → CD SN/PSubFin	SN/PSubFin - (SP)	c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN
a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -						
b → CD SN/PSubFin	SN/PSubFin - (SP)						
c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN						
V	<i>explicar</i> (§ III.3.2.1.)						
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎						
VII	<p>(1) Som orgullosos de la nostra història i cultura millenàries, de la nostra llengua parlada per onze milions de persones, reconeguda al Parlament Europeu. Parlem clar i català: Volem manar a casa nostra! (http://jppujol.club.fr/PPPCRE98.htm; 26.10.2005)</p> <p>(2) Ara ens toca a nosaltres dir clar i català que necessitem i volem aquest nou estatut. (http://www.bondia.ad/artman/publish/article_4411.shtml; 31.10.2005)</p> <p>(3) Dit clar i català: la tecnologia ja no tendeix a una finalitat, no té més finalitat que ella mateixa. La tecnologia simplement funciona. (http://www6.gencat.net/cec/conferencia-2004.html; 26.10.2005)</p>						

[VB] CLAR I NET									
I	Parlar sense reserves ni pal·liatiu. [DCVB: III, 188] Amb tota claredat. [DIEC: 1276] Sense subterfugis. [DLF: 68]								
II	<i>dir alguna cosa (a algú) clar i net</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar clar i net (d'alguna cosa)</i> ; R a b c → 1 + (1)								
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac)	c → Adr hum			
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)								
b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac)								
c → Adr hum									
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir] - SAdj] - SN -</td> </tr> <tr> <td>b → CD/CRèg SN/PSubFin/</td> <td>SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td></td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SAdj] - SN - (SP_[de])</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -	b → CD/CRèg SN/PSubFin/	SN/PSubFin - (SP)		SP	c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN - (SP _[de])
a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -								
b → CD/CRèg SN/PSubFin/	SN/PSubFin - (SP)								
	SP								
c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN - (SP _[de])								
V	—								
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.								

VII	<p>(1) Per descomptat, aquestes coses no s'acostumen a dir així, clar i net. Però és un fet que hi ha subjectes que senten i viuen aquestes coses. (http://www.fespinal.com/espinal/catala/visua/ct88.htm; 26.10.2005)</p> <p>(2) Si es creu que el rat és seu, sols seu, / jo dic que no, que és seu i meu, / i fins, si cal, li dic clar i net / que en vull la part a què tinc dret". (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_rel&rp_relat_id=9030; 26.10.2005)</p>
-----	---

[VB] CLAR I RAS							
I	Clarament, sense eufemismes ni dissimuls; clar i llampant (Tortosa, País Valencià). [DCVB: IX, 148-149] De manera que no deixa lloc a dubtes. [DLF: 68]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) clar i ras</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar clar i ras</i> ; R a b c → 1						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag	c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag						
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir] - SAdj] - SN -</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> <td>SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SAdj] - SN</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -	b → CD SN/PSubFin	SN/PSubFin - (SP)	c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN
a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN -						
b → CD SN/PSubFin	SN/PSubFin - (SP)						
c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN						
V	—						
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎						
VII	<p>(1) El Partit Socialista de Benicarló ha parlat clar i ras en una roda de premsa que ha tingut lloc aquest migdia a la ciutat. (http://www.povet.com/actualidad/detnoticia.php?id=5295&PHPSESSID=f29442c51040b7339d600235dff7f053; 26.10.2005)</p> <p>(2) Aquí està dient clar i ras que no es podrà fer servir el català per dirigir-se a organismes europeus. M'he perdut alguna cosa o és que vivia enganyat? (http://www.maduixa.net/forums/viewtopic.php?p=40268&sid=1d83f13b69ff67c5909b01635edd5a6c; 26.10.2005)</p> <p>(3) Dit clar i ras, el 20 per cent del sector del taxi a Barcelona no pot aturar la resta amb unes reivindicacions que no comparteixen i que no poden aconseguir una resposta satisfactòria. (http://www.avui.com/avui/diari/05/gen/07/20107.htm; 26.10.2005)</p>						

[VB] SENSE EMBUTS							
I	Sense subterfugis. [DLF: 185]						
II	<i>dir alguna cosa (a algú) sense embuts</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar (a algú) (de/sobre alguna cosa) sense embuts</i> ; R a b c → 1 + (2)						
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td style="width: 50%;">Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> <td>Pred_[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)	c → Adr hum	
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac – hum, abstr	Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)						
c → Adr hum							
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td style="width: 50%;">LocV [V_[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD/CRèg SN/PSubFin/ SP</td> <td>- (SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> <td>LocV [V_[parlar] - SP] - SN - (SP_[de/sobre]) - (SP)</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD/CRèg SN/PSubFin/ SP	- (SP)	c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP _[de/sobre]) - (SP)
a → Subj SN	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin						
b → CD/CRèg SN/PSubFin/ SP	- (SP)						
c → CI SP	LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP _[de/sobre]) - (SP)						

V	<i>afirmar</i> (§ III.3.2.1.), <i>confessar</i> , <i>explicar</i> (§ III.3.2.1.), etc.
VI	+ passiva ₍₅₎ + estil dir. ₍₃₎ / + estil indir. ₍₄₎ Tematització de P ₍₃₎
VII	(1) L'autora vol parlar de Déu sense embuts , cansada d'utilitzar sinònims postmoderns o d'anomenar-lo en veu baixa, amb una certa vergonya. (http://www.llibreriaona.com/llobres/V/VULL+PARLAR+DE+DEU,84-8415-268.htm ; 30.10.2005) (2) Nosaltres vam estar amb el Damato de l'ACNUR, que estava més cremat que una borilla, i ens va parlar sense embuts . (http://www.dracnet.es/cac/200111/20011121.html ; 26.10.2005) (3) "Tant me foten, les seves obligacions contractuals", va dir Stallman sense embuts . (http://www.softcatala.org/projectes/faif/llobre/faif_15.html ; 26.10.2005) (4) José Luis Rodríguez Zapatero ha dit sense embuts que no té cap inconvenient a intervenir-hi si així li demana el Parlament. (http://www.telenoticias.com/noticia/imprimir/not159603962.htm ; 26.10.2005) (5) Dit sense embuts , és un escàndol que un dels millors (i ens quedem curts) quartets de corda del món fes sis anys que no actués per aquests paratges, per això la seva actuació, el dia 17, per inaugurar la segona Temporada de Cambra d'Ibercàmera ha de ser aplaudida d'entrada. (http://www.avui.com/avui/diari/04/feb/21/470121.htm ; 26.10.2005)

2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa

—

2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte

DIR (A) GROSSO MODO					
I	Sense entrar en detalls, aproximadament. [MTE: 180] En gros, aproximadament. [DV: 1080]				
II	<i>dir alguna cosa (a algú) (a) grosso modo</i> ; R a b c → 2 + (1)				
III	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac – hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%;">LocV [V - SN/SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN/SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V - SN/SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)				
b → CD SN/PSubFin					
c → CI SP					
V	<i>explicar</i> (§ III.3.2.1.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.)				
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎				
VII	(1) Ara bé, grosso modo et diré que la premsa ha vengut a veure les meves exposicions i n'ha fet la crítica (així com l'han entesa ells); no sé si és que a vegades no m'explic amb prou claredat. (http://www.portula.net/1999/215/21514.html ; 26.10.2005) (2) Pel que jo recordo, i dit així " a grosso modo " (i que em perdonen els historiadors seriosos...), el feudalisme era un sistema polític que reposava en quatre estaments: l'Església, el Rei, els Senyors feudals i "la plebe". (http://www.amposta.org/ebrenet/article34.html ; 26.10.2005)				

DIR A L'ENGRÒS					
I	<i>Fig</i> Deixant de banda els detalls. [GDLC: 630] <i>Fig.</i> En la part principal, prescindint dels detalls. [DCVB: IV, 976] Contar-la damunt damunt, sense referir-se als detalls. [DCVB: IV, 976]				
II	<i>dir alguna cosa a l'engròs</i> ; R a b c → 2				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag - Pac</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac	b → Pac – hum, abstr	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac				
b → Pac – hum, abstr					
c → — —					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	b → CD SN/PSubFin	c → — —
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin				
b → CD SN/PSubFin					
c → — —					
V	—				
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎				
VII	<p>(1) A l'engròs hom pot dir que la primera Crítica tracta de la raó sota l'aspecte de la intel·ligència, la segona sota l'aspecte de la voluntat i encara la tercera -la Crítica de la Facultat de Juris- es refereix a la raó sota l'aspecte del sentiment que uneix intel·ligència i voluntat. (http://alcoberro.info/Kant.htm; 26.10.2005)</p> <p>(2) Doncs bé, aquesta la de comptar, és la metodologia bàsica emprada en epidemiologia i, dit a l'engròs, consisteix a estudiar la salut de diversos grups de persones de característiques similars però exposats de forma diferent al risc. (http://campanya2003.lvalverde.net/salut.html; 26.10.2005)</p>				

EXPLICAR PER SOBRE					
I	Sense aprofundir en detalls. [MTE: 475] Superficialment. [DIEC: 1686]				
II	<i>explicar alguna cosa (a algú) per sobre</i> ; R a b c → 2 + (1)				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac – hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center;">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)				
b → CD SN/PSubFin					
c → CI SP					
V	<i>descriure</i> (§ III.3.2.1.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.)				
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎ Modificadors: <i>una mica, bastant, molt</i> ₍₁₎₋₍₂₎ Variant: <i>explicar per damunt</i> ₍₄₎				
VII	<p>(1) Explicaré una mica per sobre com funciona una tempesta tan potent com la d'abans d'ahir o la de Biescas. (http://www.am.ub.es/~jbeneito/aiguats.html; 26.10.2005)</p> <p>(2) Li van explicar molt per sobre de quina operació es tractava i Ure Comas recorda que van dir el nom de García Jodrá, el presumpte etarra acusat en aquell mateix moment d'intentar reconstruir el comando Barcelona. (http://www.vilaweb.com/www/elpunt/noticia?p_idcmp=-17572; 26.10.2005)</p>				

	<p>(3) La primera part d'aquest truc (figures 1 a 5) es fer un axel, i està explicat molt per sobre, teniu una explicació més detallada en la propia pàgina de l'axel. (http://xaloc.cometas.info/escola/fade/fade_cat.html; 26.10.2005)</p> <p>(4) La Mariona li explica per damunt l'embolic amb un noi de la feina, i després més detalladament l'escena amb el mal parit. (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_relat&rp_relats_id=76944; 26.10.2005)</p>
--	---

[VB] A GRANS TRETOS					
I	En poques paraules, sumàriament. [DIEC: 1807] En poques paraules, sense entrar en detalls. [GDLC: 1675]				
II	<i>descriure/resumir alguna cosa a grans trets</i> ; R a b c → 2 <i>explicar alguna cosa (a algú) a grans trets</i> ; R a b c → 2 + (1)				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred_[descriure/resumir] - Ag - Pac Pred_[explicar] - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac - hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[descriure/resumir] - Ag - Pac Pred _[explicar] - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac - hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred _[descriure/resumir] - Ag - Pac Pred _[explicar] - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac - hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">LocV [V_[descriure/resumir] - SP] - SN - SN/PSubFin LocV [V_[explicar] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V _[descriure/resumir] - SP] - SN - SN/PSubFin LocV [V _[explicar] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD SN/PSubFin	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V _[descriure/resumir] - SP] - SN - SN/PSubFin LocV [V _[explicar] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)				
b → CD SN/PSubFin					
c → CI SP					
V	<i>contar</i> (§ III.3.2.1.), <i>dir</i> , <i>parlar</i> (3.3.1.)				
VI	+ passiva ₍₄₎ - estil dir. / + estil indir. ₍₂₎				
VII	<p>(1) Tot seguit descriurem a grans trets les possibles línies de desenvolupament normatiu de la llei en l'apartat de direcció. (http://www.axiacat.com/02docs/professionalitzacio.htm; 26.10.2005)</p> <p>(2) Hem parlat de la Volta Anbaso. Per aquell que no sàpiga el que és, ens podries explicar, a grans trets, en què consisteix aquesta volta? (http://www.elbreny.com/breny290/pregunta290.htm; 26.10.2005)</p> <p>(3) Així doncs, miraré de recordar i resumir a grans trets llocs emblemàtics que han sobresortit des de la quarta fins a la setena sortida d'aquest any. (http://idd00asg.eresmas.net/ceo/btll-138/bons-h.htm; 26.10.2005)</p> <p>(4) El present projecte, implementa un algoritme del següent millor punt de vista basat en dues fases, el qual és descrit a grans trets en l'article "Autonomous Sensor Planning for 3D Reconstruction of Complex Objects from Range Images". (http://bibliotecnica.upc.es/pfc/mostrar_dades_PFC.asp?id=40842; 26.10.2005)</p>				

[VB] EN TERMES GENERALS					
I	D'una manera general, sense entrar en detalls. [MTE: 723]				
II	<i>dir alguna cosa (a algú) en termes generals</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>parlar (de/sobre alguna cosa) en termes generals</i> ; R a b c → 1 + (1)				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; vertical-align: top;">Pred_[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred_[parlar] - Ag - (Pac)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac - hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac)	b → Pac - hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac)				
b → Pac - hum, abstr					
c → Adr hum					

IV	a → Subj SN b → CD/CRèg SN/PSubFin/ SP c → CI SP	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP _[de])
V	<i>definir</i> (§ III.3.2.5.), <i>discutir</i> (§ III.3.3.2.), etc.	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎	
VII	<p>(1) Destaca que la Carta no parla dels drets en termes generals, sinó que procura concretar i, així, quan tracta del dret de protecció a la família, posa especial èmfasi a evitar els maltractaments domèstics que es produeixen a la nostra societat i arreu del món. (http://w3.bcn.es/V04/Home/V04HomeLinkPl/0,2687,394566_398191_1,00.html; 27.10.2005)</p> <p>(2) Les diferències poden ser enormes, però en termes generals diríem que els vins negres tenen una evolució més lenta que els vins blancs i rosats. (http://www.cavashill.com/faq-ct.htm; 27.10.2005)</p> <p>(3) Això dit en termes generals, perquè és cert que la societat americana no és uniforme sobre això. (http://www10.gencat.net/president/AppJava/cat/president/discursos/prespujol/distancia.jsp; 27.10.2005)</p>	

2.3.2.1.6. El discurs és divagador

—

2.3.2.1.7. El discurs és contradictori

DIR-NE UNA DE FREDA I UNA DE CALENTA		
I	Dir coses contradictòries. (Mall., Men.). [DCVB: IV, 456] Es diu de qui parla contradictòriament, que després de dir una cosa en diu una altra de contrària. [MTE: 360]	
II	<i>dir-ne una de freda i una de calenta</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - clític - SN] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir. Variant: <i>dir-ne de fresques i de calentes</i> [MTE: 360]	
VII	(1) El Sr. regidor Xavier Escriba i Vivó contesta que s'està davant el tema més important juntament amb l'aprovació del pressupost, que és el més important per quan comporta una repercussió directa amb la gent, fixant-se quins impostos hauran de pagar. Que el grup de CIU té a dir una de freda i una de calenta respecte la proposta de l'equip de govern.	

	(http://www.santamargaridaelsmonjos.org/ajuntament/plens/ple20041104.htm ; 27.10.2005) (2) Mai no sabràs com pensa, perquè en diu una de freda i una de calenta . (DFF: 72)
--	---

2.3.2.2. La comprensibilitat

2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible

PARLAR (EN) CRISTIÀ													
I	Parlar un llenguatge intel·ligible. [DIEC: 525] Parlar clar, així com parlen els altres normalment, o parlar de manera decorosa. [DCVB: III, 761]												
II	<i>parlar (a algú) (en) cristià</i> ; R a b c → 1 + (1)												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)										
b →	Adr	hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 75%;">LocV [V - SAdj/SP] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj/SP] - SN - (SP)	b →	CI	SP		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj/SP] - SN - (SP)										
b →	CI	SP											
c →	—	—											
V	<i>dir</i> (§ III.3.1.)												
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.												
VII	<p>(1) S'arma l'aldarull consegüent i davant l'exigència perquè explique la seua actitud afirma que contestarà en anglès mentre no li parlen "en cristià". (http://forums.vilaweb.com/www/forum/detall?idcmp=670638&p_edicio=0; 27.10.2005)</p> <p>(2) Donat el pes brutal que ara hem donat als feixistes (tornarem a sentir que hem de parlar cristià?) he cregut que la possibilitat menys dolenta era la d'un ministre de color polític català (i no de nom oficial català, si us plau). (http://forums.vilaweb.com/www/forum/detall?idcmp=183153&p_edicio=0; 27.10.2005)</p>												

2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible

PARLAR EN XINÈS													
I	Algú, parlar d'una manera que ningú no l'entén. [MTE: 787] <i>Pop.</i> Llenguatge intel·ligible o difícil d'entendre. [DVO]												
II	<i>parlar (a algú) en xinès</i> ; R a b c → 1 + (1)												
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Ag</td> <td style="width: 15%;">hum</td> <td style="width: 65%;">Pred - Ag - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)	b →	Adr	hum		c →	—	—	
a →	Ag	hum	Pred - Ag - (Adr)										
b →	Adr	hum											
c →	—	—											
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 5%;">a →</td> <td style="width: 15%;">Subj</td> <td style="width: 15%;">SN</td> <td style="width: 65%;">LocV [V - SP] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> <td></td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SP)	b →	CI	SP		c →	—	—	
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - (SP)										
b →	CI	SP											
c →	—	—											

V	<i>dir</i> (§ III.3.1.)
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) He trucat varies vegades al servei tècnic, per preguntar-ho, però sembla com si els hi parlés en xinès . (http://www.maduixa.net/forums/viewtopic.php?p=20249&sid=7df0741d593a3e64e6b6125d4aba2f3b ; 27.10.2005) (2) Tots els que hem començat a practicar el P&P ens ha passat el mateix. Al principi sembla que et parlin en xinès : "Tenia el grip suau i he tocat massa el tee. La bola ha anat al rough i he tingut que fer un approach per complir el par". (http://www.quimriera.com/handicap21/handicap21.htm ; 27.10.2005)

2.3.2.3. La quantitat d'informació

2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu

—

2.3.2.3.2. El discurs és detallat

EXPLICAR AMB (TOTS ELS) PÈLS I SENYALS											
I	<i>Fig</i> Conèixer-la (o descriure-la) amb tots els detalls. [GDLC: 1253] Amb tots els detalls. [DCVB: VIII, 391]										
II	<i>explicar alguna cosa (a algú) amb (tots els) pèls i senyals</i> ; R a b c → 2 + (1)										
III	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b →	Pac	– hum, abstr	c →	Adr	hum
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)								
b →	Pac	– hum, abstr									
c →	Adr	hum									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b →	CD	SN/PSubFin	c →	CI	SP
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)								
b →	CD	SN/PSubFin									
c →	CI	SP									
V	<i>descriure</i> (§ III.3.2.1.), <i>dir</i> (§ III.3.1.), <i>relatar</i> (§ III.3.2.1.), etc.										
VI	+ passiva ₍₁₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₂₎										
VII	(1) El ministre es va treure del damunt ràpidament el tema de Barcelona i, durant una bona estona, va explicar amb tots els pèls i senyals la situació , característiques i, fins i tot, les possibilitats de finançament del nou aeroport de Madrid. (http://www.bcn.es/publicacions/bmm/54/ct_entrev.htm ; 27.10.2005) (2) Provenent d'una família franquista, Castilla del Pino ens explica amb pèls i senyals com es forja un lliure pensador en les pitjors condicions polítiques i culturals. (http://www.laic.org/cat/espai/articles/07_recow.htm ; 27.10.2005) (3) El gruix dels nord-americans no poden presumir de cultura ni tenen idees polítiques alambinades, però sí que tenen el bon sentit de no respondre a unes ofertes polítiques basades en la denigració mútua dels rivals, en promeses grandiloqüents no explicades amb pèls i senyals , ni en escenaris de pànic tan poc explicats com les promeses. (http://www.avui.es/avui/diari/04/nov/04/182op4.htm ; 27.10.2005)										

EXPLICAR AMB TOTS ELS ETS I UTS								
I	Amb tots els detalls, sense mancar-hi res (Empordà, Plana de Vic, Vallès, Barc.). [DCVB: V, 622] Amb tots els detalls. [DLF: 45]							
II	<i>explicar alguna cosa (a algú) amb tots els ets i uts</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	- hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac	- hum, abstr							
c → Adr	hum							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD	SN/PSubFin	c → CI	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)						
b → CD	SN/PSubFin							
c → CI	SP							
V	<i>anunciar, relatar</i> (§ III.3.2.1.)							
VI	- passiva - estil dir. / + estil indir. ⁽²⁾							
VII	(1) A continuació, Raquel Valdenegro es va encarregar d' explicar amb tots els ets i els uts el procés i els resultats de l'estudi. (http://www.comemissores.com/rsantjoanv/imprimir.asp?id=9210 ; 27.10.2005) (2) La web de Can Titella us explica amb tots els ets i uts com són aquests ninots tan trempats. (http://www.tvcatalunya.com/webclip/lletes/wc_69506561.htm ; 27.10.2005)							

EXPLICAR PER MENUT								
I	Detalladament, sense deixar res. [DCVB: VII, 363] Detalladament. [DIEC: 1202]							
II	<i>explicar alguna cosa (a algú) per menut</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="1"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>- hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	- hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac	- hum, abstr							
c → Adr	hum							
IV	<table border="1"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN</td> </tr> <tr> <td>c → CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)	b → CD	SN	c → CI	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)						
b → CD	SN							
c → CI	SP							
V	—							
VI	- passiva - estil dir. / - estil indir.							
VII	(1) Es va tancar amb el patró i es va fer explicar per menut els aspectes claus de l'activitat, i l'interrogà amb deteniment. (http://www.geocities.com/paris/1442/grill2.html ; 28.10.2005) (2) I mirant i remirant i llegint i rellegint, vaig aprendre'm de memòria l'escena representada i tota la seua història, i us les volia explicar per menut . (http://www.relatsencatala.com/rec/Controller?rp_action=view_comentari&rp_relac_id=24845&rp_comment_id=28280 ; 28.10.2005)							

[VB] EN DETALL										
I	De manera minuciosa. [DLF: 119]									
II	<i>descriure/explicar alguna cosa (a algú) en detall</i> ; R a b c → 2 + (1) <i>informar (algú) (de/sobre alguna cosa) en detall</i> ; R a b c → 1 + (2)									
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td>Pred - Ag - (Pac) - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	– hum, abstr	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	c → Adr	hum	
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)								
b → Pac	– hum, abstr	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)								
c → Adr	hum									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td>LocV [V_[descriure/explicar] - SP] - SN -</td> </tr> <tr> <td>b → CD/CRèg</td> <td>SN/PSubFin/ SP</td> <td>SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CD/CI</td> <td>SP</td> <td>LocV [V_[informar] - SP] - SN - (SN) - (SP_[de/sobre])</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V _[descriure/explicar] - SP] - SN -	b → CD/CRèg	SN/PSubFin/ SP	SN/PSubFin - (SP)	c → CD/CI	SP	LocV [V _[informar] - SP] - SN - (SN) - (SP _[de/sobre])
a → Subj	SN	LocV [V _[descriure/explicar] - SP] - SN -								
b → CD/CRèg	SN/PSubFin/ SP	SN/PSubFin - (SP)								
c → CD/CI	SP	LocV [V _[informar] - SP] - SN - (SN) - (SP _[de/sobre])								
V	<i>definir</i> (§ III.3.2.5.), <i>discutir</i> (§ III.3.3.2.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.)									
VI	+ passiva ₍₄₎ – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎									
VII	<p>(1) Explicà en detall que, a la Congregació dels Bisbes, el Sr. Arquebisbe metropolità de Tarragona, en compliment d'un acord presentat en una sessió de la Conferència Episcopal Tarraconense per la comissió especial creada per tal d'estudiar aquesta qüestió, i que fou assumit per la Conferència, presentà la proposta de constituir a Catalunya una regió eclesiàstica. (http://www.arqbcn.org/mcomunicacio/butllarq/b9804web.htm; 24.10.2005)</p> <p>(2) El catàleg informa en detall sobre els regals disponibles i el nombre de punts necessaris per obtenir-los. (http://www.bancosabadell.com/ca-es/productos/bs_puntos/solicitud_y_obtencion_de_regalos; 28.10.2005)</p> <p>(3) Per sol·licitar més informació contacti amb nosaltres i l'informarem en detall dels nostres serveis i tarifes. (http://www.compsaonline.com/serveis/manteniments.html; 28.10.2005)</p> <p>(4) La recerca que ha portat al desenvolupament d'aquest vector gènic recombinant, el primer dissenyat i produït a partir de regions víriques de reconeixement cel·lular, serà descrita en detall en l'edició de juny de la revista <i>Biotechnology and Bioengineering</i>. (http://www.uab.es/actualitat/notrecerca/vector0500.htm; 28.10.2005)</p>									

[VB] FIL PER RANDA										
I	Contar (una cosa) amb tots els detalls. [DIEC: 1532] Minuciosament. [DLF: 130]									
II	<i>contar/explicar alguna cosa (a algú) fil per randa</i> ; R a b c → 2 + (1)									
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td>Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> <td></td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> <td></td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	– hum, abstr		c → Adr	hum	
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)								
b → Pac	– hum, abstr									
c → Adr	hum									
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td>LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin -</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> <td>(SP)</td> </tr> <tr> <td>c → CI</td> <td>SP</td> <td></td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin -	b → CD	SN/PSubFin	(SP)	c → CI	SP	
a → Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin -								
b → CD	SN/PSubFin	(SP)								
c → CI	SP									
V	—									
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ₍₁₎									

VII	<p>(1) L'hi he explicat fil per randa com es financia L'Entesa i Iniciativa, no li ho repetir-he, es veste qui ha de dir els dubtes que te i acreditar-ho. (http://opiniodigital.com/forovermensaje.asp?idmensaje=104; 28.10.2005)</p> <p>(2) En un altre moment, si volguéssiu us podria contar fil per randa la història i virtuts dels «tractaments electroconvulsius», des dels romans que es plantaven un peix torpede al cap per alleujar la migranya, fins els usos moderns contra la depressió i altres trastorns, passant per la tasca dels pioners Ugo Cerletti i Leo Alexander. (http://www.carlesbellver.com/redbook/?print=contes/electroxoc; 28.10.2005)</p>
-----	--

[VB] PÈL PER PÈL					
I	Amb tot detall, mirant totes les minúcies d'una cosa. [DCVB: VIII, 391] Amb tot detall. [MTE: 475]				
II	<i>contar/explicar alguna cosa (a algú) pèl per pèl</i> ; R a b c → 2 + (1)				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center; vertical-align: middle;">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac – hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr hum</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac – hum, abstr	c → Adr hum
a → Ag hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)				
b → Pac – hum, abstr					
c → Adr hum					
IV	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Subj SN</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center; vertical-align: middle;">LocV [V - SN] - SN - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD SN</td> </tr> <tr> <td>c → CI SP</td> </tr> </table>	a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)	b → CD SN	c → CI SP
a → Subj SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)				
b → CD SN					
c → CI SP					
V	—				
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.				
VII	<p>(1) La ràbia i el descoratjament em van caure sobre, i vaig tornar-hi a La Malvarrosa per explicar a la meva gent, pèl per pèl, lo que m'havia passat, i que el P. General ni gosaria vindre a vore-nos a casa... (http://www.fut.es/~fqj_sj/arrupe/claus5_ct.htm; 28.10.2005)</p> <p>(2) M'ho va contar tot pèl per pèl. [MTE: 475]</p>				

2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat

—

2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC

2.4.1. L'eloqüència

PARLAR COM UN ÀNGEL					
I	Parlar molt bé, amb molta raó o en forma molt bella. [DCVB: VIII, 258]				
II	<i>parlar com un àngel</i> ; R a b c → 1				
III	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">a → Ag hum</td> <td rowspan="3" style="width: 50%; text-align: center; vertical-align: middle;">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b → — —</td> </tr> <tr> <td>c → — —</td> </tr> </table>	a → Ag hum	Pred - Ag	b → — —	c → — —
a → Ag hum	Pred - Ag				
b → — —					
c → — —					

IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) A Maria no li importava gaire que el seu fill fes miracles, que parlés com un àngel i que fos un líder excepcional. (http://arenys.org/parroquia/2001/homilies/31-12-00.htm ; 29.10.2005) (2) Es nota que es dedica al món de l'oratòria, perquè parla com un àngel . (MTE: 1/47)	

PARLAR COM UN LLIBRE (OBERT)		
I	Parlar molt bé, amb molta raó o en forma molt bella. [DCVB: VIII, 258] Clarament, raonadament, sàviament. [DV: 1504]	
II	<i>parlar com un llibre</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN] - SN
V	—	
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) « Parla com un llibre obert », va comentar en veu alta. No va obtenir resposta. (http://www.normalitzacio.net/testimonis/index.php?sec=testimonis&n=335 ; 29.10.2005) (2) Parles i escrius com un llibre obert , més concretament un diccionari, la teva il·lustració no té límits, realment el rol que ocupes dins dels Grips és completament merescut, diria més, fins i tot es pot arribar a la conclusió que estàs infravalorada... com es nota que sou amigues amb la nostra estimada Elsa! (http://www.casacota.net/cgi-bin/yabb/YaBB.pl?num=1115632626 ; 29.10.2005)	

PARLAR COM UN SANT		
I	Parlar molt bé, amb molta raó o en forma molt bella. [DCVB: VIII, 258]	
II	<i>parlar com un sant</i> ; R a b c → 1	
III	a → Ag hum b → — — c → — —	Pred - Ag
IV	a → Subj SN b → — — c → — —	LocV [V - SN] - SN

V	—
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) Féu una pausa, i, abaixant la veu, prosseguí: "Suara t'hai atracallat... i tu parlaves com un sant ; però jo, llavors, no ho coneixia." (http://www.gutenberg.org/files/15347/15347-8.txt ; 29.10.2005) (2) Parla com un sant , té tota la raó del món. (MTE: 1047)

2.4.2. La interferència lingüística

PARLAR ENXAMPURRAT											
I	Parlar molt imperfectament una llengua barrejant-hi mots, expressions, etc., d'una altra. [DIEC: 736]										
II	<i>parlar enxampurrat</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SAdj] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SAdj] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Això a la llarga podria crear una barrera lingüístico-social que separaria dos nivells de llenguatge: un nivell elitari que parlaria el català a la perfecció (minoria intel.lectual) i un nivell que el parlaria enxampurrat (multitud ignorant). (http://www.sola-sole.com/B293.htm ; 29.10.2005) (2) Sempre barreja el català i el castellà, parla enxampurrat . (MTE: 1385)										

2.4.3. El parallenguatge

PARLAR AMB LES MANS											
I	Manotejar molt en parlar. [DCVB: X, 932] Gesticular molt en parlar. [GDLC: 1029]										
II	<i>parlar amb les mans</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	—										

VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.
VII	(1) L'únic coneixement que tinc dels sords és una imatge de dues persones parlant amb les mans al metro. (http://inicia.es/de/apansce/docsolopadres.htm ; 29.10.2005) (2) Recita gairebé tot de memòria i parla amb les mans i ho fa molt bé. (http://lasegonaperiferia.blogspot.com/2005_07_01_lasegonaperiferia_archive.html ; 29.10.2005)

2.5. EL CANAL

2.5.1. El mitjà oral

DIR DE PARAULA								
I	Oralment (per oposició a «per escrit»). [DCVB: VIII, 229] Comunicat oralment, verbalment; parlant o escoltant i no escrivint o llegint. [MTE: 1027]							
II	<i>dir alguna cosa (a algú) de paraula</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	– hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → Adr	hum							
IV	<table border="0"> <tr> <td>a → Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)</td> </tr> <tr> <td>b → CD</td> <td>SN/PSubFin</td> </tr> <tr> <td>c → CI</td> <td>SP</td> </tr> </table>	a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	b → CD	SN/PSubFin	c → CI	SP
a → Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)						
b → CD	SN/PSubFin							
c → CI	SP							
V	<i>demanar</i> (§ III.3.2.2.), <i>explicar</i> (§ III.3.2.1.), <i>respondre</i> (§ III.3.3.1.)							
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir. ⁽¹⁾							
VII	(1) Són del senyor Eugeni Forcano, persona que no he vist en la meua vida, però que algun dia espero conèixer per poder-li dir de paraula i amb la màxima cordialitat que és un gran fotògraf, exactament un gran artista, un prodigiós artesà. (http://www.bcn.es/cultura/revista/revista20.pdf ; 29.10.2005) (2) Em pense que ja saps que parle de tu, no se perquè, però tinc dintre de mi tantes coses que dir-te, que no se per on començar, abans de tot dir que crec que açò que estic fent no ho podria dir de paraula i cara a cara, recorde tantes coses... (http://blocs.mesvilaweb.com/node/view/8988 ; 29.10.2005)							

DIR DE VIVA VEU								
I	Parlant o escoltant, i no escrivint o llegint. [GDLC: 1737] Verbalment. [DLF: 108]							
II	<i>dir alguna cosa (a algú) de viva veu</i> ; R a b c → 2 + (1)							
III	<table border="0"> <tr> <td>a → Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Pac - (Adr)</td> </tr> <tr> <td>b → Pac</td> <td>– hum, abstr</td> </tr> <tr> <td>c → Adr</td> <td>hum</td> </tr> </table>	a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)	b → Pac	– hum, abstr	c → Adr	hum
a → Ag	hum	Pred - Ag - Pac - (Adr)						
b → Pac	– hum, abstr							
c → Adr	hum							

IV	a → Subj SN b → CD SN/PSubFin c → CI SP	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)
V	<i>explicar, manifestar</i> (§ III.3.2.1.), <i>llegir</i> (§ III.3.4.2.)	
VI	– passiva – estil dir. / + estil indir.	
VII	(1) Açò significa un règim que permeta als militants del partit dir de viva veu allò que pensen, que elimine l'engany, marca de fàbrica del monòlit stalinista, que no tinga dirigents vitalicis, que reelegisca lliurement tots els organismes de direcció en congressos del partit, que posseïssa un aparell per a servir el partit i un partit per a servir la classe obrera. (http://www.marxists.org/catala/trotsky/1933/03/alarma.htm ; 29.10.2005) (2) De totes maneres, gràcies per aquells que m'heu enviat comentaris al blog, a l'adreça electrònica o bé que me'ls heu dit de viva veu . (http://josepsort.blogspot.com/2004_07_01_josepsort_archive.html ; 29.10.2005)	

[VB] DE BOCA A ORELLA		
I	—	
II	<i>difondre/transmetre alguna cosa de boca a orella</i> ; R a b c → 2	
III	a → Ag hum b → Pac – hum, abstr c → — —	Pred - Ag - Pac
IV	a → Subj SN b → CD SN c → — —	LocV [V - SP - SP] - SN - SN
V	<i>explicar</i> (§ III.3.2.1.), <i>parlar</i> (§ III.3.1.)	
VI	+ passiva ₍₃₎ – estil dir. / – estil indir.	
VII	(1) Avui, que un simple aparell, un fragment de plàstic magnetitzat o un tauler de botonets ens proporciona la màxima informació de tot ens proporciona la màxima informació de tot ni anul·lar, un món que fa tan sols pocs anys transmetia de boca a orella fets, situacions i realitats. (http://elsingles.iespana.es/revista/n/n42/n42p9.pdf ; 29.10.2005) (2) Això es difon de boca a orella, i per això cada dia hi ha cues a les oficines d'immigració. (http://www.sanostra.es/recweb/publ004.nsf/b57c872134641585c1256cc30061d582/4a82a62994ad1a29c1256dc1005dbb86/\$FILE/gea%2013.pdf ; 29.10.2005) (3) Moltes de les receptes que fem ens són transmeses de boca a orella . (http://iessonservera.net/fira/Joc%20de%20la%20veritat%20o%20mentida.ppt ; 29.10.2005) (4) Especialment la cançó que li dona títol, i el tema “Arrels”, que serà difós de boca a orella , i que encara avui coneixen les generacions més joves. (http://esquirols.lateneu.org/historia/critica.php ; 29.10.2005)	

2.5.2. El mitjà telefònic

—

2.6. LA CORTESIA

[VB] DE TU											
I	Tutejar. [DCVB: IV, 454] Donar a algú aquest tractament, tutejar. [MTE: 1341]										
II	<i>dir/parlar a algú de tu</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Inés demana Estelle que li digui de tu; la jove contesta que li costa de dir de tu a les dones. (http://www.xtec.es/~csarrate/cap4_06.html ; 29.10.2005) (2) Et parlo de tu perquè et tinc molta confiança, i sóc amic teu, encara que per a tu no sóc res. (http://www.arrakis.es/~andresgv/parro/oracions.htm ; 29.10.2005)										

[VB] DE VOSTÉ											
I	Donar tractament de vostè. [MTE: 1206]										
II	<i>dir/parlar a algú de vosté</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SP] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SP] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	– passiva – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Ja ho vaig dir un dia al meu <i>blog</i> , quan Javi i Turin s'entestaven a dir-me de vosté , vaig explicar que tinc una filla de 21 anys i un fill de 14 i que la meva colla d'amics va dels 20 als 36 anys. (http://www.quediarario.com/blogs/8132 ; 29.10.2005) (2) Pel que es veu, únicament s'ho creien, això del «realisme», aquells poetes que Josep Lluís Fos diu que parlaven de vosté a l'Alpera l'any del recital de Poesia Realista... (http://www.llibreweb.com/lipmic/Cairell/Num2/animal2.htm ; 29.10.2005)										

2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNOS DE PARLA

2.7.1. Demanar el torn de parla

DEMANAR LA PARAULA											
I	Demandar autorització per parlar en una assemblea. [DCVB: VIII, 229] Expressar el desig de parlar en una assemblea, una junta, una reunió, etc. [GD62: 327]										
II	<i>demanar la paraula</i> ; R a b c → 1										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag	b →	—	—	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag								
b →	—	—									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN	b →	—	—	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN								
b →	—	—									
c →	—	—									
V	<i>sol·licitar</i> (§ III.3.2.2.)										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) A l'últim minut, el portaveu adjunt de CiU, Joseph Maria Pelegrí, va demanar la paraula abans de les votacions per proposar la retirada de la part relativa a les esmenes, però el president del Parlament, Ernest Benach, no li va donar la paraula. (http://www.vilaweb.com/www/elpunt/noticia?p_idcmp=1578932 ; 29.10.2005) (2) Per a totes les discussions es concedirà la paraula per l'ordre en què hagi estat demanada . (http://www.gencat.net/diari/4405/05154130.htm ; 29.10.2005)										

2.7.2. Denegar el torn de parla

NEGAR LA PARAULA											
I	—										
II	<i>negar la paraula a algú</i> ; R a b c → 2										
III	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Ag</td> <td>hum</td> <td rowspan="3">Pred - Ag - Adr</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>Adr</td> <td>hum</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr	b →	Adr	hum	c →	—	—
a →	Ag	hum	Pred - Ag - Adr								
b →	Adr	hum									
c →	—	—									
IV	<table border="1"> <tr> <td>a →</td> <td>Subj</td> <td>SN</td> <td rowspan="3">LocV [V - SN] - SN - SP</td> </tr> <tr> <td>b →</td> <td>CI</td> <td>SP</td> </tr> <tr> <td>c →</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table>	a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP	b →	CI	SP	c →	—	—
a →	Subj	SN	LocV [V - SN] - SN - SP								
b →	CI	SP									
c →	—	—									
V	—										
VI	+ passiva ₍₂₎ – estil dir. / – estil indir.										
VII	(1) Per què ara desprestigien les veus d'unes persones que els que els volen negar la paraula els han utilitzat per als seus tripijocs quan els ha convingut? (http://www.telenoticies.com/opinions/ar171603482.htm ; 30.10.2005) (2) Pel que fa a la referència a Freire de donar la paraula als que els és negada la										

	<p>paraula, molt bonic, però és molt trist donar la paraula als que no saben parlar, als incultes, a aquells que no han desenvolupat la racionalitat a través de l'escola o de la universitat (http://www.cibersociedad.net/congres2004/foros/conversa.php?idioma=es&tematica=47&grup=53&id=196; 30.10.2005).</p>
--	---

CAPÍTOL V

ESTUDI COMPARAT DE LES LOCUCIONS VERBALS METALINGÜÍSTIQUES ALEMANYES I CATALANES

INTRODUCCIÓ

Una volta acabada l'anàlisi individualitzada de les locucions que formen part del nostre corpus a partir dels trets que hem considerat pertinents per a la descripció de les UFs amb valor metalingüístic, ha arribat el moment de comprovar si el mètode proposat és capaç d'assolir l'objectiu últim de la nostra recerca, és a dir, la identificació de regularitats o tendències en la construcció i l'ús d'aquestes locucions que ens faciliten l'establiment de principis sobre el seu funcionament. La presentació de les dades exposades en el capítol anterior de forma resumida ens permetrà constatar l'existència de semblances i diferències entre les locucions que comparteixen un mateix camp lexicosemàntic i farà possible la comparació, tant a nivell intralingüístic com interlingüístic, d'unitats equivalents des del punt de vista semanticodenotatiu i funcional. La validesa de la nostra proposta de classificació i anàlisi de les locucions metalingüístiques quedarà confirmada en la mesura que faça possible la descoberta de similituds i dissemblances entre construccions equivalents d'un mateix idioma o de les dues llengües estudiades en cadascun dels nivells de significació identificats (lèxic, sintacticosemàntic, morfosintàctic i pragmaticodiscursiu).

CRITERIS DE COMPARACIÓ

La comparació de les locucions que configuren un mateix camp lexicosemàntic pot realitzar-se des de diferents punts de vista. Nosaltres hem pres el Sfras com a *tertium comparationis* a partir del qual ha estat possible la divisió i organització del camp i l'adscripció de les unitats que el configuren a cadascun dels seus grups i subgrups. El criteri que farem servir per establir relacions d'afinitat i diferència entre construccions amb un Sfras equivalent serà la forma, interna i externa, d'aquests sintagmes, així com el seu comportament quan interaccionen amb altres

unitats lingüístiques del discurs. Estudiarem la forma de les locucions verbals des de dos punts de vista: d'una banda, ens interessa observar la composició lèxica de cada unitat i les relacions entre els seus constituents; de l'altra, comparar la valència de les locucions que formen part d'un mateix subgrup i la caracterització sintacticosemàntica dels complements que configuren la seua estructura argumental. Quant al comportament de les locucions verbals metalingüístiques com a unitats de discurs, observarem alguns dels fenòmens que afecten les UFs quan s'insereixen en unitats lingüístiques de major abast, com la transformació a veu passiva, la tematització freqüent d'alguns dels seus arguments o la possibilitat d'introduir enunciats en estil directe o indirecte.

Per a la presentació de les dades que faran possible la comparació entre les unitats alemanyes i catalanes del nostre corpus, hem optat pel disseny d'una taula que sintetitze la informació exposada en el capítol anterior i permeta visualitzar les semblances i diferències en els diferents plans de significació que contemplarem. La taula consta de 5 apartats en els quals es proporciona la següent informació: (1) nucli verbal; (2) valència locucional, utilitzant la fórmula *R a b c* →; (3) model oracional semàntic; (4) model oracional sintàctic; (5) indicacions sobre la variació sintàctica externa de la locució. Un exemple de la taula emprada és la que fa referència a les locucions *antworten wie aus der Pistole geschossen* i *contestar/respondre a cap calent* (subclasse 2.1.1.2.1.).

Lema		antworten, wie aus der Pistole geschossen	[VB] a cop calent	
	I	antworten (§ 3.3.3.1.)	contestar (§ 3.3.3.1.) respondre (§ 3.3.3.1.)	Nucli verbal
València locucional	II	R a b c → 2	R a b c → 1 + (2)	Model oracional semàntic
	III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	
	IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SP _{[auf]/PSubFin}	LocV [V - SP] - SN - (SN/ (PSubFin)) - (SP)	Model oracional sintàctic
Variació sintàctica externa	V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.	

L'ús d'aquesta mena de taules és doblement profitós per als objectius del nostre estudi. D'una banda, permet agrupar les locucions amb un mateix Sfras de totes dues llengües i visualitzar els seus trets més característics en contrast. De l'altra, fa possible un tractament específic de les particularitats de les locucions

que formen part d'un mateix subgrup previ a les conclusions generals sobre els trets que afecten a una categoria tan àmplia amb membres tan diversos.

L'anàlisi de cada camp i subcamp de les locucions metalingüístiques estudiades constarà de dues parts: de primer, caracteritzarem cada grup per referència al Sfras que el defineix i la seua construcció interna; en segon lloc, comentarem els principals trets de les locucions per referència a quatre aspectes bàsics de la seua forma i ús: la constitució lèxica, l'estructura argumental, la variació morfològica i la sintaxi interna i externa de les locucions. Exposem breument els principals fenòmens que corresponen a cadascun d'aquests nivells.

(1) El significat fraseològic

Definim el significat fraseològic (Sfras) d'una locució com el conjunt de semes que la caracteritzen una locució des del punt de vista semanticodenotatiu. No parlem, doncs, del significat d'una locució com el producte de la suma dels trets semàntics dels seus constituents, sinó com el resultat de les operacions que es duen a terme en el si d'un fraseologisme durant el seu procés de formació i que acaben generant una construcció fixa amb particularitats formals i un significat traslladat i/o no componencial.

Des del punt de vista del nostre estudi, el Sfras és el *tertium comparationis* que ens permet, d'una banda, estructurar el camp lexicosemàntic de les expressions amb valor metalingüístic, i de'altra, determinar l'equivalència funcional entre dos o més locucions d'una mateixa classe o subclasse a nivell intralingüístic i interlingüístic. La comparació del Sfras de les locucions que formen el nostre corpus ha permès l'establiment de distincions funcionals amb les quals fóra possible l'organització interna del camp. Per a cadascun dels subcamps identificats hem enunciat un arxilexema que, a més de donar nom al conjunt, aplega els trets semàntics bàsics dels elements que en formen part. L'adscripció d'una locució a un d'aquests subcamps implica que posseeix els semes que el defineixen i l'oposen als membres de subcamps adjacents. Com que no és el nostre objectiu l'aïllament i singularització de les unitats que conformen el nostre corpus sinó la identificació de les semblances entre locucions amb un Sfras

semblant, hem renunciat a una major subdivisió del camp que la realitzada. Açò no significa que totes les locucions incloses en cadascun dels subgrups descrits mostren una coincidència plena en el seu significat. Perquè dues locucions siguin equivalents cal que concorden en la seua microestructura semàntica,¹¹⁰ és a dir, que presenten els mateixos semes distribuïts en el mateix ordre.

(2) La composició lèxica

En aquest nivell ens interessa, d'una banda, esbrinar quin verb o verbs solen funcionar com a nuclis de les locucions d'una determinada subclasse metalingüística. De l'altra, cal parlar esment de la resta de constituents que acompanyen el nucli i que funcionen com a complements interns de la locució. La propietat fraseològica més prominent en aquest apartat serà la fixació, que en el cas que ens ocupa es mostra en la impossibilitat de substituir algun dels components d'una locució per una peça lèxica equivalent. El grau en què la fixació lèxica siga present en les locucions d'una determinada subclasse i la variabilitat que afecte algun dels components de cada locució seran una part substancial de la nostra anàlisi.

(3) L'estructura sintacticosemàntica

Dues locucions equivalents no només han de ser-ho a nivell semanticodenotatiu sinó també en la seua valència. Les diferències en l'estructura argumental de les construccions d'un mateix subcamp seran reveladores del seu diferent ús quan s'integren en el text com a unitats de discurs. Igualment serà important observar quins models oracionals semàntics i sintàctics predominen en cadascun dels subcamps estudiats.

(4) Aspectes morfològics

La fixació morfològica es mostra principalment en les irregularitats formals que presenten algunes UFs i la impossibilitat de variar els morfemes flexius dels seus constituents. El grau en què aquesta propietat es presenta canvia segons la

¹¹⁰ Sobre la microestructura semàntica dels fraseologismes, cf. LÓPEZ, C. (2002): 133; WOTJAK, B. (1992): p. 19-30.

locució. En el nostre corpus hi ha unitats que no admeten cap alteració dels seus morfemes, junt a altres que alternen diverses formes o, almenys presenten, alternatives als morfemes més habituals. Les variacions morfològiques d'una locució poden ser de dos tipus: flexives (de nombre, gènere o ús de l'article) o derivatives (variació en la formació de paraules). En el cas de les UF's d'estructura oracional, és també comú que la presència d'un verb amb fixació dels morfemes de temps, mode i aspecte. Les irregularitats morfològiques dels fraseologismes es fan paleses quan comparem la forma dels seus constituents amb aquella que adoptarien si funcionaren en el discurs seguint les regles que governen el discurs lliure.

(5) Aspectes sintàctics

Estudiarem el comportament sintàctic de les locucions del nostre corpus des d'una doble perspectiva. Des del punt de vista de la sintaxi interna, tractarem de determinar quina és la composició interna d'una locució i quines relacions s'estableixen entre el verb que n'és nucli i els seus complements. Des del punt de vista de la sintaxi externa, observarem les transformacions que és capaç de dur a terme una locució quan s'insereix en unitats lingüístiques d'abast superior i observarem la seua capacitat per assumir funcions discursives pròpies dels verbs comunicatius de llengua.

Els principals fenòmens que estudiarem dins de la sintaxi interna són: (a) l'existència de patrons estructurals que es repeteixen dins d'un mateix subgrup; (b) els canvis que poden produir-se en l'ordre o les relacions dels constituents d'una locució; (c) la supressió opcional d'un dels constituents; (d) l'ampliació o modificació de la valència del verb que actua com a nucli; (e) la introducció de modificadors dels verbs o dels altres constituents; i (f) l'ampliació d'un dels sintagmes mitjançant un apèndix.

Els aspectes més rellevants pel que fa al comportament de les locucions com a unitats de lingüístiques quan s'integren en un enunciat tenen a veure tant amb la

capacitat de realitzar determinades transformacions¹¹¹ de la seua pròpia estructura com d'organitzar la resta d'elements amb què és combina dins del discurs. Per al tipus d'anàlisi que proposem serà d'especial interès parlar esment dels següents punts: (a) la transformació a veu passiva de la locució; (b) la tematització freqüent d'algun dels seus arguments; (c) l'ús de la locució per introduir proposicions subordinades en estil directe o indirecte.

¹¹¹ Encara que nosaltres solament pararem atenció de l'ús de les locucions en veu passiva, diversos autors alemanys i espanyols han apuntat altres tipus de transformació sintàctica que solen afectar els fraseologismes i que ací no considerarem per no ser rellevants per al tipus d'anàlisi que proposem o perquè manquem dels mitjans per fer-ne un ús efectiu. Entre els principals es troben: (a) la nominalització de la locució; (b) la seua transformació en oració de relatiu; (c) la transformació en oració interrogativa; (d) la separació dels components del fraseologisme; (e) la impossibilitat de referència a altres estructures profundes. Cf. FLEISCHER, W. (1997 [1982]): 49-58; HOLZINGER, H. J. (1993): 156; KOLLER, W. (1977): 27-31; LÓPEZ, C. (2002): 136-137; RUIZ, L. (1997a): 78; THUN, H. (1978): 66-70; ZULUAGA, A. (1980): 104-110.

ESTUDI DE LES LOCUCIONS VERBALS METALINGÜÍSTIQUES ALEMANYES I CATALANES

1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNS)

1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

Les locucions d'aquest grup es refereixen al nivell biològic de la parla i al·ludeixen a actes verbals en els quals l'emissor produeix un enunciat amb una articulació que dificulta la seua correcta comprensió. Segons el tipus d'articulació que indiquen distingim tres subgrups: les locucions que indiquen una articulació nasal, les que designen una articulació confusa i poc perceptible i les que descriuen altres tipus d'articulació.

1.1.1. L'articulació nasal

	durch die Nase sprechen	parlar amb el nas
I	sprechen (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible

	in den Bart (hinein) [VB]	[VB] entre dents
I	brummen (§ III.3.4.1.) brummeln (§ III.3.4.1.) murmeln (§ III.3.4.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.) remugar (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred _[dir/remugar] - Ag - Pac Pred _[parlar] - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)	LocV [V _[dir/remugar] - SP] - SN - SN/PSubFin LocV [V _[parlar] - SP] - SN
V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori

	in Raten sprechen	parlar sopes
I	sprechen (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil directe / - estil indir. Variant: <i>parlar sopetes</i>

(a) La composició lèxica

En la posició de nucli hi ha un clar predomini dels verbs de llengua amb valor general (*dir, parlar, sprechen*). Només en les locucions del subgrup 1.1.2. es fan servir verbs modals d'entonació (*brummen, brummeln*) i d'articulació (*murmeln/ remugar*). D'altra banda, algunes d'aquestes construccions presenten una notable variabilitat en la posició de nucli: *in den Bart (hinein) brummen/brummeln/ murmeln [VB]* i *dir/parlar/remugar entre dents*.

Les locucions *durch die Nase sprechen* i *parlar amb el nas* mostren una coincidència plena dels seus constituents, llevat de la preposició.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

En aquest grup predominen les locucions monovalents, encara que les del subgrup 1.1.2. admeten un complement facultatiu referit a P. Les variacions en la posició de nucli de *[VB] entre dents* tenen conseqüències per a la seua estructura argumental.

(c) Aspectes morfològics

Les locucions *durch die Nase sprechen* i *parlar amb el nas* mostren una fixació semblant del morfema de nombre. *Parlar sopes* presenta la variant per derivació *parlar sopetes*.

(d) Aspectes sintàctics

Les locucions d'aquest subgrup, llevat de *parlar sopes*, mostren un mateix patró estructural amb variacions segons si el component nominal està en singular o plural:

V + SP [Prp + Det + N_{sing}]: *durch die Nase sprechen, in den Bart hinein [VB], parlar amb el nas.*

V + SP [Prp + N_{pl}]: *in Raten sprechen, [VB] entre dents*

Les locucions d'aquest subgrup no s'utilitzen en veu passiva i solament dues d'elles poden anar acompanyades d'un CD referit a P que es realitza en forma d'enunciat en estil indirecte o directe. La seua tematització és freqüent en aquest darrer cas.

1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC

Les locucions d'aquest grup indiquen la intensitat amb què és produït un enunciat. Les dividim en dues subclasses: les que es refereixen a una intensitat de veu alta i les que designen una intensitat baixa. Una nova distinció es fa necessària per diferenciar aquelles que només apunten un volum de veu alt de les que proporcionen una informació addicional sobre la intenció de l'emissor de demanar auxili i les que mostren que ho fa amb vehemència i excitació, i possiblement impulsat pel temor.

1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat

1.2.1.1. Parlar amb veu forta

	aus vollem Hals(e) [VB]	aus voller Kehle schreien	aus voller Lunge schreien
I	brüllen (§ III.3.4.1.) jauchzen (§ III.3.2.4.) schreien (§ III.3.4.1.)	schreien (§ III.3.4.1.)	schreien (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>/PSubFin)}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>/PSubFin)}
V	- passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / - estil indir.

	brüllen wie ein Stier	sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien	sich die Lunge aus dem Hals schreien
I	brüllen (§ III.3.4.1.)	ausschreien (§ III.3.4.1.)	schreien (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	LocV [Refl.<Dat> - V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [Refl.<Dat> - V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir. Modificadors: <i>beinahe,</i> <i>nahezu</i> o <i>fast</i>	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	sich die Seele aus dem Leib schreien	cridar a plena veu	parlar a crits
I	schreien (§ III.3.4.1.)	cridar (§ III.3.4.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag
IV	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SP] - SN<Nom>	LocV [V - SP] - SN - (SN/ PSubFin)	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir. Modificadors: <i>beinahe</i> , <i>nahezu</i> o <i>quasi</i>	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	[VB] en veu alta
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 R a b c → 1
III	Pred _[dir] - Ag - Pac Pred _[parlar] - Ag
IV	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/ PSubFin LocV [V _[parlar] - SP] - SN
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut

	Mord und Brand schreien
I	schreien (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació

	schreien wie ein angestochenes Schwein	Zetermordio [VB]	[VB] wie am Spieß
I	schreien (§ III.3.4.1.)	rufen (§ III.3.4.1.) schreien (§ III.3.4.1.)	brüllen (§ III.3.4.1.) schreien (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SN<Nom>] - SN<Nom>	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom>	LocV [V - SP] - SN<Nom> - (SP _[nach])
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix

	[VB] a mitja veu	[VB] en veu baixa
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (1)
III	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Adr)	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Adr)
IV	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP)
V	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.

(a) La composició lèxica

Hi ha una diferència important quant als verbs que es fan servir com a nucli d'aquestes unitats en alemany i en català. Mentre les locucions alemanyes presenten sobretot verbs modals d'intensitat de veu (*brüllen, rufen, schreien*), les catalanes es construeixen gairebé exclusivament amb verbs de llengua amb valor general (*dir, parlar*). En general es tracta d'unitats poc idiomàtiques i amb un baix grau de fixació que admeten canvis tant en el component verbal (*anunciar/cridar/ parlar/proclamar a plena veu, dir/parlar/remugar/repetir en veu baixa*) com en la resta de constituents (*sich die Kehle aus dem Hals/sich die Lunge aus dem Hals/sich die Seele aus dem Leib schreien*).

És interessant comentar l'existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només es distingeixen pel seu component nominal. És el cas d'*aus vollem Hals(e) [VB]*, *aus voller Kehle schreien* i *aus voller Lunge schreien*, i de *sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien*, *sich die Lunge aus dem Hals schreien* i *sich die Seele aus dem Leib schreien*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

En aquest grup hi ha una alternança entre locucions monovalents i bivalents. Entre les alemanyes, construccions del subgrup 1.2.1.1. amb *schreien* admeten un complement facultatiu referit a P, tal com també succeeix entre els sintagmes catalans dels subgrups 1.2.1.1. i 1.2.2. que tenen com a nucli *cridar* o *dir*. Les variacions en la posició de nucli de *[VB] en veu alta*, *[VB] a mitja veu* i *[VB] en veu baixa*. Solament en

català trobem locucions que admeten un complement corresponent a D i açò només succeeix quan *dir* actua com a nucli.

(c) Aspectes morfològics

L'únic tret destacable quant a la morfologia d'aquestes locucions es troba és la fossilització del l'antic morfema de datiu singular en *aus vollem Hals(e) [VB]*. Aquesta forma només és present avui en estructures fossilitzades com *beim Barte des Propheten* o *nach/zu Hause*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:

V + SP [Prp + Adj + N]: *aus vollem Hals(e) [VB]*, *aus voller Kehle schreien*,
aus voller Lunge schreien;

V + Refl. + SN [Det + N] + SP [Prp + Det + N]: *sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien*, *sich die Lunge aus dem Hals schreien*, *sich die Seele aus dem Leib schreien*.

2) Patrons estructurals compartits per unitats amb diferent Sfras:

V + SP [Prp + N + Adj]: *cridar a plena veu, [VB] a mitja veu*;

V + SP [Prp + Adj + N]: *[VB] en veu alta, [vb] en veu baixa*.

3) Estructures comparatives: *brüllen wie ein Stier, [VB] wie ein angestochenes Schwein, [VB] wie am Spiess*.

4) Estructures bimembres, amb parelles de substantius units per una conjunció copulativa: *Mord und Brand schreien*.

5) Modificació dels components de la locució mitjançant l'afegiment de quantificadors com *beinahe, nahezu* o *fast*, en el cas de *sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien* i *sich die Seele aus dem Leib schreien*.

A grans trets podem afirmar que les locucions d'aquest grup es mostren reticents a la transformació a veu passiva. Totes aquelles que admeten un CD, poden introduir el discurs en estil directe i només algunes de les catalanes (*cridar a plena veu, dir en veu alta/baixa, dir a mitja veu*) també anticipen l'estil indirecte.

1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU

Les locucions que formen part d'aquest grup tenen en comú la referència al temps durant el qual es duu a terme la producció d'un enunciat o la rapidesa amb què l'enunciat és produït per l'emissor. Molt unida al paràmetre temporal apareix la noció de quantitat de discurs, ja que parlar llargament o breument d'un afer al·ludeix tant al temps emprat per produir un enunciat com al volum de discurs que hom genera.

Sota la denominació de locucions referides al paràmetre temporal-quantitatiu distingim tot un seguit de construccions amb valors molt diversos, que poden agrupar-se d'acord amb el seu significat en: (a) locucions que indiquen que algú parla de manera continuada; (b) locucions que indiquen que algú parla breument; (c) locucions que indiquen la repetició ininterrompuda d'un mateix enunciat; (d) locucions que indiquen el silenci o absència de parla; i (e) locucions que indiquen la reacció lingüística immediata de l'emissor davant un estímul extern. Aquesta subdivisió de les unitats d'aquest grup facilitarà la comparació intralingüística i interlingüística d'aquells sintagmes que presenten un Sfras semblant.

1.3.1. Parlar de manera continuada

1.3.1.1. Parlar ininterrompudament

	reden wie ein Buch ₁	reden wie ein Maschinengewehr	parlar a raig (fet)
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció

	ohne Punkt und Komma reden	[VB] wie ein Wasserfall	parlar més que fetge en brasa
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag

IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[von])	LocV [V - SAdv] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	xerrar com una cotorra	xerrar més que un sac de nous	[VB] pels colzes
I	xerrar (§ III.3.3.2.)	xerrar (§ III.3.3.2.)	parlar (§ III.3.1.) xerrar (§ III.3.3.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN	LocV [V - SAdv] - SN	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	[VB] pels descosits
I	parlar (§ III.3.1.) xerrar (§ III.3.3.2.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència

1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor

	sich die Seele aus dem Leib reden
I	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [Refl. _{<Dat>} - V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor

	den Kopf voll [VB]	die Ohren voll [VB]	ein Loch in den Bauch reden
I	reden (§ III.3.1.) schwätzen (§ III.3.3.2.)	quatschen (§ III.3.3.2.) reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)	Pred - Ag - Adr - (Pac)	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (SP _[von])	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada

	am Schnürchen [VB]	dir de/d'una tirada
I	erzählen (§ III.3.2.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.

1.3.2. La brevetat

	ein paar Takte reden	zwischen Tür und Angel sagen	dir quatre mots/quatre paraules
I	reden (§ III.3.1.)	sagen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre]) - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	[VB] amb quatre pinzellades	[VB] en una/dues/quatre paraules
I	descriure (§ III.3.2.1.) dir (§ III.3.1.) explicar (§ III.3.2.1.)	dir (§ III.3.1.) resumir (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin	LocV [V - SP] - SN - SN
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.3. La repeticó

	reden wie eine Schallplatte	[VB] wie ein Papagei	repetir com un lloro
I	reden (§ III.3.1.)	nachplappern (§ III.3.3.1.) wiederholen (§ III.3.3.1.)	repetir (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SN] - SN - SN/ PSubFin
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.

repetir com una cotorra	
I	repetir (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SN] - SN - SN/ PSubFin
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.

1.3.4. El silenci

1.3.4.1. Guardar silenci

	kein Sterbenswörtchen sagen	keinen Ton sagen	nicht piep/kein(en) Piep(s) sagen
I	sagen (§ III.3.1.)	sagen (§ III.3.1.)	sagen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/von])	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir. Tematització de P	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	no dir bèstia què fas (aquí)	no dir mot	no dir ase ni bèstia
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - PSubFin] - SN - (SP)	LocV [V - SN] - SN	LocV [V - SN] - SN - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	no dir ni mu	no dir ni piu	no dir ni una paraula
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])	LocV [V - SN] - SN - (SP _[sobre])
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

1.3.4.2. L'omissió

	mit keinem Wort erwähnen	mit keiner Silbe erwähnen
I	erwähnen (§ III.3.3.1.)	andeuten (§ III.3.3.1.) erwähnen (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir. Tematització de P

1.3.5. La immediatesa

	antworten, wie aus der Pistole geschossen	[VB] a cop calent
I	antworten (§ III.3.3.1.)	contestar (§ III.3.3.1.) respondre (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SP _[auf] /PSubFin	LocV [V - SP] - SN - (SN/ (PSubFin)) - (SP)
V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Les locucions d'aquest grup tenen principalment verbs de llengua amb valor general (*reden, sagen/dir, parlare*) en la posició de nucli. Tanmateix, determinats subgrups mostren certa preferència per altres tipus de lexemes: les locucions que descriuen una parla excessivament continuada o insistent van acompanyades de verbs del discurs seqüenciat (*quatschen, schwatzen/xerrar*), les que apunten la repetició incessant d'un enunciat empen sobretot verbs d'estructuració temàtica (*wiederholen/ repetir*) i, finalment, les que indiquen la reacció lingüística immediata de l'emissor davant un estímul extern coincideixen a usar els verbs d'estructuració temàtica amb caràcter reactiu *antworten/contestar, respondre*.

És interessant comentar l'existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només es distingeixen pel seu component nominal. És el cas de *reden wie ein Buch₁* i *reden wie ein Maschinen-gewehr; den Kopf*

voll reden i die Ohren voll reden; kein Sterbenswörtchen sagen, keinen Ton sagen i kein(en) Piep(s) sagen i mit keinem Wort erwähnen i mit keiner Silbe erwähnen, en alemany; i *[VB] pels colzes i [VB] pels descosits*, en català.

Un cas de variabilitat lèxica descatable és el de *[VB] en una/dues/quatre paraules*, que no només presenta canvis en el verb sinó també en el numeral (*dir/ explicar en una/dues/tres/quatre/poques paraules*).

Des del punt de vista interlingüístic destaca l'existència de locucions plenament equivalents en alemany i català no només quant a Sfras i estructura interna sinó també en la selecció dels seus constituents lèxics. És el cas de *wiederholen wie ein Papagei i repetir com un lloro/una cotorra*, i de *kein Sterbenswörtchen sagen i no dir mot/no dir (ni una) paraula*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les locucions de 1.3.1.1. i 1.3.1.2. són, gairebé sense excepció, monovalents, mentre que les dels altres subgrups mostren una alternança entre la monovalència i la bivalència i en sa majoria admeten un complement, facultatiu o obligatori, corresponent a P. Algunes locucions també contempnen l'aparició d'un CI referit a D, que solament és obligatori entre les del subgrup 1.3.1.3.2.

(c) Aspectes morfològics

A nivell intralingüístic, els principals aspectes de la morfologia de les unitats d'aquest grup són:

- 1) Fixació de l'article zero: *parlar més que fetge en brasa* (*parlar més que el/un fetge en la brasa);
- 2) Variació de l'article indeterminat: *dir de tirada/d'una tirada*;
- 3) Supressió opcional del morfema de gènere: *kein(en) Pieps sagen*;
- 4) Variació per derivació: *kein Sterbenswort/Sterbenwörtchen sagen*.

A nivell interlingüístic només cal destacar la fixació del morfema de plural en *[VB] pels colzes/pels descosits i die Ohren voll [VB]* (*parlar pel colze/pel descosit, *das Ohr voll reden/quatschen).

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:

V + SN [Det + N] + CPred: *den Kopf voll [VB], die Ohren voll [VB]*;

V + SN [Det_{Neg} + N]: *kein Sterbenswort sagen, keinen Ton sagen, kein(en) Pieps sagen* i els seus equivalents catalans *no dir ni mu, no dir ni piu*;

V + SP [Prp + Det + N_{pl}]: *[VB] pels colzes, [VB] pels descosits*;

V + SP [Prp + Det_{Neg} + N]: *mit keinem Wort erwähnen, mit keiner Silbe erwähnen*.

2) Estructures comparatives d'igualtat i de superioritat: *reden wie ein Buch, reden wie ein Maschinengewehr, [VB] wie ein Wasserfall, reden wie eine Schallplatte, [VB] wie ein Papagei*, i els seus equivalents catalans *xerrar com una cotorra, parlar més que fetge en brasa, xerrar més que un sac de nous, repetir com un lloro, repetir com una cotorra*;

4) Estructures bimembres, amb parelles de substantius units per una conjunció copulativa: *ohne Punkt und Komma reden, zwischen Tür und Angel sagen*.

A grans trets podem afirmar que les locucions d'aquest grup es mostren reticents a la transformació a veu passiva. Les del subgrup 1.3.4. en són l'excepció. Quan al seu ús com a anticipadors de l'estil directe o indirecte, la majoria de les locucions que admeten un complement referit a P, el realitzen com a SN o SP i no com a proposició subordinada. No obstant, trobem diversos sintagmes que sí admeten aquesta utilització als subgrups 1.3.2. i 1.3.4.2. Apuntarem, finalment, que són pocs els sintagmes que solen veure tematitzat un dels seus arguments. En el cas de *zwischen Tür und Angel sagen* i *antworten, wie aus der Pistole geschossen*, la tematització del CD corresponent a P va lligada a la seua realització com a enunciat en estil directe.

2. CARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)

2.1. EL PARLANT O EMISSOR

2.1.1. L'actitud de l'emissor

Aquestes locucions coincideixen assenyalen una determinada actitud del parlant respecte del seu enunciat i el receptor pot reconèixer en el seu ús desig de l'emissor d'adoptar una determinada posició respecte del discurs que articula. Així, un parlant pot presentar-se com a sincer o pot ser descrit per algú com insincer, hipòcrita, presumptuós o irreflexiu.

Les unitats que configuren aquest grup mostren una gran diversitat tant en la seua forma com en el seu significat. Un cas interessant és el de les locucions que l'emissor fa servir per reivindicar la sinceritat del seu discurs, però que alhora porten una càrrega il·locutiva, ja que impliquen la realització d'un acte de parla de parla representatiu assertiu. La seua inclusió en aquest grup s'explica perquè tenen una referència immediata a l'emissor més que no al contingut proposicional. Tanmateix, tornaran a ser objecte de la nostra anàlisi quan parlem de les UFs que descriuen actes de parla concrets.

La nostra subdivisió d'aquest apartat contempla nou diferents tipus d'actitud de l'emissor envers el seu missatge.

2.1.1.1. L'emissor és sincer

	auf Ehre und Gewissen [VB]	bei jmds. Ehre [VB]	bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten [VB]
I	erklären (§ III.3.2.1.) sagen (§ III.3.1.) versichern (§ III.3.2.1.)	schwören (§ III.3.2.3.) versprechen (§ III.3.2.3.)	schwören (§ III.3.2.3.) versichern (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} / PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.

	mit erhobener Hand schwören	dir amb la mà al pit	dir amb tot el cor
I	schwören (§ III.3.2.3.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 3
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - SP
V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / - estil indir.

	dir de (tot) cor	parlar amb el cor a la mà
I	dir (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V - SP] - SN - (SP)
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.2. L'emissor és insincer

2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement

	das Blaue vom Himmel (herunter)lügen	dem Teufel ein Ohr ablügen	einen vom Pferd erzählen
I	(herunter)lügen (§ III.3.2.1.)	ablügen (§ III.3.2.1.)	erzählen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	lügen, dass es/man stinkt	lügen, dass sich die Balken biegen	lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht
I	lügen (§ III.3.2.1.)	lügen (§ III.3.2.1.)	lügen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag
IV	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>}	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	lügen wie gedruckt	nach Strich und Faden [VB]	mentir pel coll
I	lügen (§ III.3.2.1.)	belügen (§ III.3.2.1.) lügen (§ III.3.2.1.)	mentir (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2 R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred _[belügen] - Ag - Pac Pred _[lügen] - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>}	LocV [V _[belügen] - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} LocV [V _[lügen] - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	mentir per la barba	mentir per la gola
I	mentir (§ III.3.2.1.)	mentir (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor

	einem, der keine Kempe am Hut hat, erzählen können	jmds. Friseur erzählen können	jmds. Großmutter erzählen können
I	erklären (§ III.3.2.1.) erzählen (§ III.3.2.1.)	erzählen (§ III.3.2.1.)	erzählen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SV [V- SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SV [V- SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SV [V- SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir. Tematització de P

	(keine) Märchen erzählen
I	erzählen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.2.3. L'engany

2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament

	die Hücke voll lügen	ins Gesicht lügen
I	Lügen (§ III.3.2.1.)	lügen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	LocV [V - SV [V - SN _{<Dat>}]] - SN _{<Nom>} - PSubFin
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P

2.1.1.2.3.2. L'autoengany

	sich in den Sack lügen	sich in die eigene Tasche lügen
I	lügen (§ III.3.2.1.)	lügen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [Refl. _{<Dat>} - V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [Refl. _{<Dat>} - V - SP] - SN _{<Nom>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.3. L'emissor és presumtuós

	angeben wie eine Tüte Mücken	dicke/große Töne reden	parlar de cents i milers
I	angeben (§ III.3.2.4.)	reden (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita

	dir (només) de boca
I	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin
V	- passiva + estil dir. / + estil indir.

2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu

	dumm daherreden	dir a la lleugera	parlar a la babalà
I	(daher)reden (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin	LocV [V - SP] - SN - (SP _[de])
V	- passiva - estil dir. / - estil indir. Ampliació del SAdj	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	parlar foradat
I	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SAdj] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.6. L'emissor és agressiu

	sich die Köpfe heiß reden	sich in Wut reden	parlar granat
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag
IV	LocV [Refl. _{<Dat>} - V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SP _[über] /PSubFin)	LocV [Refl. _{<Acus>} - V - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - SAdj] - SN
V	- passiva - estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.7. L'emissor és transigent

	ja und amen sagen	dir amén
I	sagen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	LocV [V - SN] - SN - SP _[a]
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.1.8. L'emissor parla amistosament

	ein paar warme Worte sagen	im Guten sagen
I	sagen (§ III.3.1.)	sagen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva + estil dir. / + estil indir.

2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment

	sich um den Hals reden	sich um Kopf und Kragen reden
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [Refl. _{<Acus>} - V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [Refl. _{<Acus>} - V - SP] - SN _{<Nom>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Les locucions que formen aquest grup expressen actituds molt diverses de l'emissor i és difícil trobar semblances en els seus constituents que ens ajuden a entendre la construcció interna d'aquestes unitats. D'antuvi troben una diferència en els tipus de verbs que les locucions alemanyes i catalanes fan servir com a nucli. En alemany, aquesta funció sol correspondre o bé als verbs de llengua amb valor general (*reden*, *sprechen*) o als representatius (*erklären*, *erzählen*, *lügen*, *versichern*). A més a més, és interessant observar l'adscripció de determinats verbs a locucions que expressen actituds molt concretes: *angeben* per a les que qualifiquen l'emissor de presumptuós, *lügen* per a les que el titllen de *mentider*, i *schwören* i *versichern* per a les que el descriuen com a sincer. En català, llevat de les unitats que caracteritzen l'emissor com insincer (*mentir pel coll*, *mentir per la barba*), la resta es construeixen amb verbs de llengua amb valor general (*dir*, *parlar*). És evident, doncs, que no hi ha una correspondència en la composició lèxica de les locucions d'aquest grup pel que fa al nucli verbal.

Cal destacar que algunes de les locucions pertanyents al subgrup 2.1.1.1. a compleixen una doble funció comunicativa. Mitjançant el seu ús, l'emissor duu a terme un acte de parla representatiu assertiu en el qual afirma alguna cosa i alhora reivindica la veracitat del seu discurs. És ressenyable que algunes d'aquestes construccions tinguen per nucli un verb representatiu (*erklären, versichern*), mentre que altres presenten un verb comissiu. Lexemes com *schwören* o *versprechen* poden realitzar aquest tipus d'actes quan posen de manifest un fet o esdeveniment amb projecció cap al futur.

Quant a la resta de constituents d'aquestes construccions, és interessant observar la repetició de certs lexemes nominals en locucions d'un mateix subgrup tant a nivell intralingüístic:

- *Ehre* en *auf Ehre und Gewissen [VB]* i *bei jmds. Ehre [VB]*;
- *cor* en *dir amb tot el cor/dir de (tot) cor* i *parlar amb el cor a la mà*;

com a nivell interlingüístic:

- *Hand/mà* en *mit erhobener Hand schwören* i *dir amb la mà al pit*
- *amen/amén* en *ja und amen sagen* i *dir amén*.

La locució *dicke/große Töne reden* mostra l'alternança del seu component adjectival.

Finalment, recordem que algunes d'aquestes locucions són el resultat de patrons estructurals molt productius que han donat lloc a una quantitat extraordinària de construccions anàlogues amb Sfras idèntic que solament es diferencien pel seu component nominal. Un exemple paradigmàtic és *angeben wie eine Tüte Mücken* i les UFs equivalents *angeben wie ein Sack Seife/wie ein Wald voller Affen/wie eine Lore (nackter Affen)/wie tausend Mann/wie zehn nackte Neger/wie tausend Russen/wie Graf Koks von der Gasanstalt/wie eine englische Gouvernate*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Són molts els casos en què dues locucions d'un mateix subgrup mostren una valència semblant, sobretot en el cas d'aquelles formades sobre un mateix patró sintàctic o que comparteixen algun dels seus elements lèxics. A nivell intralingüístic, açò es pot observar en:

- R a b c → 2: *bei jmds. Ehre [VB], bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten [VB]; etw. jmds. Friseur erzählen können/etw. jmds. Großmutter erzählen können;*
 — R a b c → 1: *sich um den Hals reden/sich um Kopf und Kragen reden; mentir pel coll/mentir per la barba/mentir per la gola.*

A nivell interlingüístic l'exemple de:

- R a b c → 2: *mit erhobener Hand schwören/dir amb la mà al pit.*

De la mateixa manera, hi ha locucions amb un Sfras i una composició interna molt semblants que mostren diferents valències diferents en les mostres recollides. És el cas de *lügen, dass es/man stinkt/lügen, dass sich die Balken biegen*, o *dir amb tot el cor/dir amb el cor a la mà*, entre altres.

(c) Aspectes morfològics

L'únic tret destacable quant a la morfologia d'aquestes locucions es troba és la fossilització del l'antic morfema de datiu singular en *bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten schwören*. Aquesta forma només és present avui en estructures fossilitzades com *aus vollem Hals(e) schreien* o *nach/zu Hause*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras, tant en el nivell intralingüístic:
 - V + PSubFin: *lügen, dass es/man stinkt/lügen; dass sich die Balken biegen; lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht;*
 - V + SP [Prp + Poss + N]: *bei jmds. Ehre [VB], beim jmds. Barte schwören.*
 com en l'interlingüístic:
 - V + SN (*ja und amen sagen/dir amén*).
- 2) Estructures comparatives: *lügen wie gedruckt, angeben wie eine Tüte Mücken.*
- 3) Estructures bimembres, amb parelles de substantius o adjectius units per una conjunció copulativa: *auf Ehre und Gewissen [VB], nach Strich und Faden [VB], ja und amen sagen, sich um Kopf und Kragen reden i parlar de cents i milers.*
- 4) Supressió opcional d'un dels constituents: *dir de (tot) cor.*
- 5) Alternança de dos elements amb valor gramatical: *lügen, dass es/man stinkt.*

- 6) Ús alternatiu de l'article i l'adjectiu possessiu: *bei jmds. Barte schwören, beim Barte des Propheten schwören.*

Pel que fa al seu funcionament com a unitats de discurs, són majoria les locucions d'aquest grup que no resisteixen la transformació a passiva. Solament algunes unitats del subgrup 2.1.1.2.1. i les del 2.1.1.8. admeten aquest ús. Són també pocs els sintagmes que poden introduir el discurs en estil directe o indirecte. En català coincideixen a presentar el verb *dir* com a nucli. En alemany resulta impossible establir regularitats en aquest sentit, ja que la valència de diverses locucions contradiu l'ús normal del verb que n'és nucli. Algunes UF's amb *lügen* (lexema verbal monovalent) d'aquest grup admeten un CD o CRèg corresponent al rol de P i poden ser passivitzades. I en el cas d'*ins Gesicht lügen*, el seu complement només pot realitzar-se com a proposició subordinada en forma d'enunciat en estil indirecte.

2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor

Aquestes locucions fan referència a la intenció amb què l'emissor pronuncia un enunciat, és a dir, l'efecte que vol provocar sobre els seus interlocutors. Podem distingir tres grups en les unitats del corpus que indiquen la intenció del parlant: (1) les que mostren que l'emissor pretén amonestar el receptor; (2) les que apunten que l'emissor pretén convèncer el receptor d'alguna cosa o persuadir-lo perquè duga a terme una acció que redunde en el seu favor; i (3) les que indiquen que l'emissor produeix el missatge sense una intenció determinada. Els casos d'equivalència entre UF's de l'alemany i el català són ací escassos, però sí és possible extreure conclusions interessants a nivell interlingüístic.

2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor

	an jmds. Gewissen appellieren	ein paar Takte [VB]	ein Wort/Wörtchen reden
I	appellieren (§ III.3.2.2.)	erzählen (§ III.3.2.1.) sagen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubInf)	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SP _[mit]
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	ins Gewissen reden	cridar a capítol	cridar a l'ordre
I	reden (§ III.3.1.)	cridar (§ III.3.2.2.)	cridar (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SP] - SN - SN
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	cridar l'alto	cridar l'atenció	dir els quatre mots de la veritat
I	cridar (§ III.3.2.2.)	cridar (§ III.3.2.2.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN] - SN - SP	LocV [V - SN] - SN - SP	LocV [V - SN] - SN - SP
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	dir quatre coses (ben dites)	dir-ne quatre de fresques
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN] - SN - SP	LocV [V - SN] - SN - SP
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor

	besoffen reden	ein Kind in den Bauch reden	zureden wie einem kranken/lahmen Gaul
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	zureden (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN - SN _{<Dat>}	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.

	zureden wie einem kranken Kind
I	zureden (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	LocV [V - SN _{<Dat>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin/PSubInf)
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.

2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa

	ins Blaue (hinein) [VB]	dir per dir	parlar per parlar
I	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SP] - SN
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	xerrar per xerrar
I	xerrar (§ III.3.3.2.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

La funció de nucli d'aquestes locucions correspon principalment als verbs de llengua amb valor general (*reden/dir, parlar*) i els directius (*appellieren, zureden/ cridar*).

Els aspectes més destacats de la configuració lèxica d'aquestes unitats pel que fa als seus lexemes no verbals són:

- 1) l'existència de locucions sinònimes formades a partir d'un mateix patró estructural que només es diferencien en el component nominal: *zureden wie einem kranken Gaul* i *zureden wie einem kranken Kind*;
- 2) l'alternança de diversos substantius i adjectius qualificatius dins d'una mateixa locució: *zureden wie einem alten/kranken/lahmen Gaul/Pferd/Ross/ Schimmel*;
- 3) la repetició d'un mateix component en diverses locucions d'un mateix subgrup: és el cas del numeral *quatre* en *dir els quatre mots de la veritat, dir quatre coses (ben dites)* i *dir-ne quatre de fresques*.

(b) L'estructura sintactosemàntica

No hi ha una plena coincidència en la valència de les locucions d'un mateix subgrup, encara que sí és possible observar certes tendències unitàries. Les locucions dels subgrups 2.1.2.1. i 2.1.2.2. comparteixen la referència al rol de D, que en quasi tots els casos es realitza com a CI facultatiu o obligatori. Només algunes d'aquestes

construccions (*an jmds. Gewissen appellieren, ins Gewissen reden, zureden wie einem kranken/lahmen Gaul, zureden wie einem kranken Kind*) contemplen també la referència al rol de P. Les locucions del subgrup 2.1.2.3. són monovalents, excepte *dir per dir*, que sempre va acompanyat CD obligatori en forma del pronom neutre *ho*.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte ressenyable de la morfologia d'aquestes construccions és la variació per derivació en la locució *mit jmdm. ein Wort/Wörtchen reden*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:

V + SN_{<Dat>} [Det + Adj + N]: *zureden wie einem kranken/lahmen Gaul, zureden wie einem kranken Kind*;

V + SN [Det + N] + SP [Prp + Det + N]: *ein Kind in den Bauch reden, ein Loch in den Bauch reden*. Aquest patró també el trobem en locucions anàlogues d'altres subcamps: *ein Loch in den Bauch fragen* (2.1.4.2.2.).

2) Estructures comparatives: *zureden wie einem kranken/lahmen Gaul, zureden wie einem kranken Kind*.

3) Esquemes fraseològics, amb una part solidificada i una altra que pot ser completada i reproduïda amb formants diversos: *dir per dir, parlar per parlar, xerrar per xerrar*.

4) Supressió opcional d'algun dels constituents del fraseologisme: *ins Blaue (hinein) [VB], dir quatre coses (ben dites)*.

Les locucions d'aquest grup no admeten la transformació a passiva, llevat de les tres que tenen *reden* com a nucli (*ins Gewissen reden, besoffen reden, ein Kind in den Bauch reden*) i *ans jmds. Gewissen appellieren*. En català només hem pogut constatar la utilització en veu passiva de *cridar a l'ordre*.

Són també poques les locucions d'aquest grup que poden introduir el discurs en estil directe o indirecte. Corresponen a aquelles que presenten verbs directius (*appellieren, zureden*) en la funció de nucli. El sintagma *ins Gewissen reden* ens mostra una variació

interessant en el comportament sintacticosemàntic de *reden*. Aquest lexema, quan actua com a una unitat del discurs lliure, no pot anticipar el discurs en estil indirecte, cosa que sí és possible quan forma part del sintagma verbal *jmdm. ins Gewissen reden*. És una prova més que la fraseologització d'una combinació lèxica habitual provoca alteracions que afecten la seua estructura sintacticosemàntica i estableixen restriccions de combinació amb altres unitats del discurs.

2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor

Aquestes locucions assenyalen que l'emissor s'allibera del seu patiment mitjançant la verbalització d'allò que l'amoïna. Aquest grup, el formen dues unitats construïdes sobre un mateix patró sintàctic i que mostren una plena equivalència quant a funcionament i forma.

	sich von der Leber reden	sich vom Herzen reden
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>	LocV [Refl.<Dat> - V - SP] - SN<Nom> - SN<Acus>
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

El nucli d'aquestes locucions correspon al verb de llengua amb valor general *reden*. La composició lèxica d'ambdues és idèntica, llevat de l'element nominal. *Leber* i *Herzen* fan referència a òrgans interns del cos humà i són dues diferents realitzacions de la mateixa metàfora base.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Sich von der Leber reden i *sich vom Herzen reden* són locucions equivalents, l'estructura argumental de les quals es completa amb un CD obligatori corresponent a P en forma de SN.

(c) Aspectes morfològics

—

(d) Aspectes sintàctics

Aquestes locucions mostren una plena equivalència tant en l'estructura interna com en el comportament com a unitats del discurs. No admeten un CD en forma de proposició subordinada i, per tant, no poden emprar-se per introduir enunciats en estil directe o indirecte. La seua forma reflexiva impossibilita que s'usen en veu passiva.

2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla

Les unitats d'aquest grup descriuen la realització d'un acte de parla. D'acord amb la classificació tradicional (SEARLE, J.: 1976), distingim cinc tipus d'actes: representatius, directius, comissius, expressius i declaratius. Partint de la força il·locutiva expressada per cadascuna de les locucions analitzades, és possible la seua adscripció a una d'aquestes classes. Per a l'establiment d'ulteriors divisions i subdivisions hem partit de la classificació dels verbs comunicatius associats a actes de parla específics de G. Harras et al. (2004: 35-384). Açò ens permetrà descobrir les equivalències funcionals que es donen entre els fraseologismes d'aquest grup tant des del punt de vista intralingüístic com interlingüístic.

2.1.4.1. Actes de parla representatius

D'acord amb la classificació de G. Harras et al. (2004), dividim els actes de parla representatius en assertius i informatius, i dins dels primers distingim els fraseologismes amb valor afirmatiu d'aquells que tenen valor negatiu. Incloquem ací locucions que han estat descrites en l'apartat 2.1.1. entre aquelles que caracteritzen l'emissor com a sincer.

2.1.4.1.1. Actes representatius assertius**2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius**

	steif und fest behaupten	Stein und Bein schwören	auf Ehre und Gewissen [VB]
I	behaupten (§ III.3.2.1.)	schwören (§ III.3.2.3.)	erklären (§ III.3.2.1.) sagen (§ III.3.1.) versichern (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / + estil indir.

	bei jmds. Ehre [VB]	bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten [VB]	mit erhobener Hand schwören
I	schwören (§ III.3.2.3.) versprechen (§ III.3.2.3.)	schwören (§ III.3.2.3.) versichern (§ III.3.2.1.)	schwören (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin/PSubInf
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

	dir amb la mà al pit	dir amb tot el cor	dir de (tot) cor
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 3	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac - Adr	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - SP	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)
V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

	jurar per Déu
I	jurar (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin/PSubInf - (SP)
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.

2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius

	negar de pla	negar en rodó
I	negar (§ III.3.2.1.)	negar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin/PSubInf
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.

2.1.4.1.2. Actes representatius informatius

	Bescheid sagen	brühwarm [VB]	einen Ton sagen
I	sagen (§ III.3.1.)	berichten (§ III.3.2.1.) erzählen (§ III.3.2.1.)	sagen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - (Pac)

IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (PSubFin)	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über/von])
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	confessar de pla	confessar de ple	dir davant davant
I	confessar (§ III.3.2.1.)	confessar (§ III.3.2.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SP] - SN - (SN)	LocV [V - SAdv] - SN - SN - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	dir la bonaventura	dir-hi la seva
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN - (SP)	LocV [V - clític - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

En algunes de les locucions d'aquest grup observem una correspondència entre la força il·locutiva de verbs que realitza la funció de nucli i l'acte de parla associat a la locució. Així, *steif und fest behaupten*, *auf Ehre und Gewissen versichern* i *beim Barte des Propheten versichern* contenen verbs representatius assertius afirmatius, mentre que *brühwarm berichten/erzählen*, *confessar de pla* i *confessar de ple* presenten verbs representatius informatius. En altres casos resulta evident que la força il·locutiva d'una locució no sempre es deriva del valor comunicatiu del seu nucli, sinó que és producte de la fusió d'aquest verb amb la resta de constituents de la locució. Així, podem fer servir verbs de llengua amb valor general en construccions que denominen actes de parla declaratius com *Bescheid sagen*, *einen Ton sagen*, *dir amb la mà al pit* o *dir-hi la seva* o verbs comissius que, en locucions amb valor assertiu que designen accions del passat, aconsegueixen una funció representativa (*bei jmds. Ehre schwören*, *mit erhobener Hand schwören* o *Stein und Bein schwören*).

És interessant comentar l'existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només es distingeixen pel seu component nominal. És el cas de *confessar de pla* i *confessar de ple*. Els sintagmes *confessar de pla*

i *negar de pla*, que només divergeixen en el nucli, realitzen diferents actes representatius.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les locucions d'aquest grup no mostren una tendència general en la seua valència. Moltes admeten la presència d'un complement referit a P, que en alemany freqüentment es realitza com a proposició subordinada en forma d'enunciat en estil directe, mentre que són poques les que contempen la referència D (el CI solament és obligatori en *dir amb tot el cor*). Un comentari a banda mereix la construcció *dir-hi la seva*, de la qual no hem pogut recollir cap evidència sobre els complements que poden acompanyar-la, però que segurament admet un CRèg corresponent a P en forma de SP.

(c) Aspectes morfològics

Els principals aspectes de la morfologia de les unitats d'aquest grup són:

- 1) Fossilització del l'antic morfema de datiu singular en *bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten schwören*. Aquesta forma només és present avui en estructures fossilitzades com *aus vollem Hals(e) schreien* o *nach/zu Hause*.
- 2) Fixació del morfema de gènere masculí en les locucions catalanes amb component adjectival: *negar de pla*, *negar en rodó*, *confessar de pla*, *confessar de ple*.
- 3) Ús d'un clític sense referent explícit: *dir-hi la seva*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras, tant a nivell intralingüístic:
 - V + SP [Prp. + N]: *confessar de pla*, *confessar de ple*;
 - V + SP [Prp. + Poss. + N]: *bei jmds. Ehre [VB]*, *beim jmds. Barte schwören*);
 com a nivell interlingüístic:
 - V + SP: *bei jmds. Ehre [VB]*, *bei jmds. Barte schwören/jurar per Déu*.
- 2) Estructures bimembres, amb parelles de substantius o adjectius units per una conjunció copulativa: *steif und fest behaupten*, *Stein und Bein schwören*, *auf Ehre und Gewissen [VB]*.

- 3) Supressió opcional d'alguns dels constituents: *dir de (tot) cor*.
- 4) Repetició d'un dels constituents: *dir davant davant*.
- 5) Variació en l'ús de l'article i el possessiu: *bei jmds. Barte schwören, beim Barte des Propheten schwören*.

La majoria de les locucions d'aquest grup es mostren reticents a la transformació a veu passiva i solament tres construccions alemanyes admeten aquest ús (*steif und fest behaupten, Stein und Bein schwören, einen Ton sagen*). Quant a la seua utilització com a anticipadors del discurs en estil directe o indirecte, és possible l'establiment d'una distinció funcional: les locucions que designen actes de parla assertius, llevat de *negar de pla*, poden realitzar aquesta tasca, mentre que cap de les altres locucions que indiquen actes informatius, amb l'excepció de *Bescheid sagen*, pot fer-ho.

2.1.4.2. Actes de parla directius

Les locucions d'aquest grup descriuen la manera com l'emissor influeix en l'actuació del receptor perquè aquest duga a terme una acció en el seu favor. Dividim aquestes construccions, segons la seua força il·locutiva, en actes directius de petició i de pregunta.

2.1.4.2.1. La petició

	bitten und betteln	jmds. Kopf fordern	um gut Wetter bitten
I	bitten (§ III.3.2.2.) betteln (§ III.3.2.2.)	fordern (§ III.3.2.2.)	bitten (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - V] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>}) - (SP _[um])	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})
V	- passiva - estil dir. / - estil indir. Tematització de D i P	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	um jmds. Hand [VB]	demanar a crits	demanar compte
I	anhalteln (§ III.3.2.2.) bitten (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})	LocV [V - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V - SN] - SN - (SP _[de/sobre]) - (SP)
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	demanar el cap	demanar la lluna (en un cove)	demanar la mà
I	demanar (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SN] - SN - (SP)	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)	LocV [V - SN] - SN - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	demanar perdó	demanar raó
I	demanar (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)	Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V - SN] - SN - (SP _[per]) - (SP)	LocV [V - SN] - SN - (SP) - (SP _[de])
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.2.2. La pregunta

	der Kuh das Kalb abfragen	die Seele aus dem Leib fragen	ein Loch in den Bauch fragen
I	abfragen (§ III.3.2.2.)	fragen (§ III.3.2.2.)	fragen (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Dat>} - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Les locucions d'aquests subgrups presenten, respectivament, verbs directius de petició (*bitten, fordern/demanar*) i de pregunta (*fragen*) en la funció de nucli. Cal parlar, a més, de la seua poca variabilitat quant al component verbal.

És interessant comentar l'existència de locucions amb un Sfras molt semblant i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que sobretot es distingeixen pel seu component nominal, tant a nivell intralingüístic (*demanar raó, demanar compte*) com interlingüístic (*jmds. Kopf fordern, demanar el cap d'algú*).

En el cas de *um gut(es)/schönes Wetter bitten* trobem una alternança en l'adjectiu qualificatiu.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

La diversitat formal d'aquestes locucions fa impossible la trobada d'un tipus d'estructura argumental compartida per la majoria dels membres d'aquest grup. No obstant, s'ha de fer notar que gairebé totes contempnen la referència a D mitjançant un CI obligatori o facultatiu, i que algunes de les locucions catalanes del subgrup 2.1.4.1.1. també admeten un CD corresponent a P, que només és obligatori en *demanar a crits*.

(c) Aspectes morfològics

Els principals aspectes de la morfologia de les unitats d'aquest grup són:

- 1) Fixació de l'article zero: *demanar compte*, *demanar perdó* i *demanar raó*, totes pertanyents al subgrup 2.1.4.1.1.;
- 2) Supressió opcional del morfema de cas de l'adjectiu: *um gut(es) Wetter bitten*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:

V + SN [Det + N] + SP [Prp + Det + N]: *die Seele aus dem Leib fragen/ein Loch in den Bauch fragen; ein Loch in den Bauch fragen/ein Loch in den Kopf/ein zweites Loch in den Arsch fragen*.¹¹²

- 2) L'estructura bimembre *bitten und betteln*, amb dos nuclis verbals units per la conjunció copulativa. Aquesta locució, a més, mostra altres elements de cohesió interna com la rima, la repetició i l'al·literació.
- 3) Ampliació del SN de la locució mitjançant l'addició d'un apèndix: *demanar la lluna (en un cove)*.

Encara dins de la variació interna, mereix un comentari a part el comportament sintàctic anòmal de *fragen* en la locució *jmdm. ein Loch in den Bauch fragen* i les seues variants. Quan *fragen* s'usa per separat com un lexema verbal del discurs lliure, admet un argument corresponent a D en forma de SN en acusatiu. Tanmateix, aquest rol es realitza com a SN en datiu quan actua com a complement de la locució *ein Loch in den Bauch fragen*.

¹¹² H. Küpper recull aquestes locucions en el seu diccionari (HK: 501). No n'hem pogut constatar l'existència amb exemples del corpus informatitzat de referència.

Pel que fa al comportament sintàctic de les UFs d'aquest grup com a unitats del discurs, no hi ha cap regularitat que permeti sistematitzar el seu ús en veu passiva, si més no en el cas de les locucions alemanyes. Entre les catalanes, només *demanar la mà d'algú* admet aquesta transformació.

Contràriament al que succeeix amb els verbs de llengua que expressen actes directius, ni les locucions alemanyes ni catalanes que admeten un CD, poden introduir el discurs en estil directe i indirecte. L'única excepció és *demanar a crits*.

2.1.4.3. Actes de parla comissius

Les locucions d'aquest grup descriuen la manera com l'emissor es compromet a la realització d'algun fet que redundi en benefici del seu interlocutor. Totes elles tenen una referència a actes que hauran d'acomplir-se en un moment del futur; tanmateix, el valor d'algunes d'aquestes locucions pot variar si el contingut proposicional remet a un esdeveniment del passat. En eixe cas, construccions com *hoch und heilig [VB]*, *in die Hand versprechen*, *Stein und Bein versprechen* tenen una força il·locutiva representativa. Segons el tipus de promesa expressat per les unitats d'aquest grup n'establim dues subclasses: els que indiquen que una promesa es realitza solemnement i aquelles que apunten a una promesa desmesurada i impossible d'acomplir.

2.1.4.3.1. La promesa solemne

	hoch und heilig [VB]	in die Hand versprechen	Stein und Bein versprechen
I	schwören (§ III.3.2.3.) versichern (§ III.3.2.1.) versprechen (§ III.3.2.3.)	versprechen (§ III.3.2.3.)	versprechen (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/ PSubInf	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/ PSubInf	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - PSubFin/PSubInf
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / + estil indir.

2.1.4.3.2. La promesa desmesurada

	das Blaue vom Himmel versprechen	den Himmel auf Erden versprechen	goldene Berge versprechen
I	versprechen (§ III.3.2.3.)	versprechen (§ III.3.2.3.)	versprechen (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir. Tematització de D	+ passiva – estil dir. / – estil indir.	+ passiva – estil dir. / – estil indir.

	prometre el món i la bolla	prometre la Bíblia	prometre la lluna (en un cove)
I	prometre (§ III.3.2.3.)	prometre (§ III.3.2.3.)	prometre (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SN] - SN - (SP)	LocV [V - SN] - SN - (SP)	LocV [V - SN - (SP)] - SN - (SP)
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.

(a) La composició lèxica

Els verbs que funcionen com a nucli de les locucions d'aquest grup pertanyen, quasi exclusivament, a la classe dels verbs comissius de promesa. En locucions com *hoch und heilig versichern* és possible l'ús del verb representatiu assertiu *versichern* amb valor comissiu si el contingut proposicional del fa referència a un esdeveniment del futur. Cal parlar esment, a més, de la poca variabilitat d'aquestes locucions quant al component verbal.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les locucions dels dos subgrups descrits mostren una equivalència quasi exacta en la seua valència. Gairebé totes elles admeten un CI facultatiu corresponent a D. Les del subgrup 2.1.4.1.1., a més, contempnen la realització d'un CD obligatori referit a P.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte ressenyable de la morfologia d'aquestes locucions és la fixació del morfema de plural i de l'article zero en *den Himmel auf Erden versprechen*, quan seria més lògic l'ús del singular i de l'article determinat.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras, tant en el nivell intralingüístic:

V + SN [Det + N + SP]: *das Blaue vom Himmel versprechen, den Himmel auf Erden versprechen;*

com en l'interlingüístic:

V + SN: *goldene Berge versprechen, Stein und Bein versprechen, prometre la Bíblia, prometre el món i la bolla.*

- 2) Estructures bimembres, amb parells de noms i adjectius units per una conjunció copulativa: *Stein und Bein, prometre el món i la bolla, hoch und heilig [VB].*

2.1.4.4. Actes de parla expressius

Aquestes locucions descriuen una actitud psicològica de l'emissor envers l'enunciat que pronuncia i els seus interlocutors. Els tipus d'acte que conformen el grup dels actes expressius és d'allò més divers, com també ho són les UFs que poden realitzar-los. L'agrupació d'aquestes unitats s'ha realitzat a partir de les semblances funcionals en el seu Sfras. Açò ens permetrà establir les correspondències existents entre les locucions de cada subgrup tant des del punt de vista intralingüístic com interlingüístic. En total distingim 11 tipus de locucions amb càrrega il·locutiva expressiva.

2.1.4.4.1. La lloança

	in den höchsten Tönen [VB]	über den grünen Klee loben	über den Schellenkönig loben
I	anpreisen (§ III.3.2.4.) loben (§ III.3.2.4.)	loben (§ III.3.2.4.)	loben (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir.	+ passiva – estil dir. / – estil indir. Tematització de D	– passiva – estil dir. / – estil indir.

parlar alt	
I	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SAdj] - SN - SP _[de]
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.2. La felicitació

felicitar de tot cor	
I	felicitar (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN - SP - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.3. L'agraïment

	Dank sagen	agrair de (tot) cor
I	sagen (§ III.3.1.)	agrair (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[für])	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat

desitjar la pau dels gegants	
I	Desitjar (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.5. El pronunciament favorable

	das Wort reden
I	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.6. La injúria i el blasme

	in Bausch und Bogen verdammen	in Grund und Boden verdammen	dir fàstics
I	verdammen (§ III.3.2.4.)	verdammen (§ III.3.2.4.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SN] - SN - SP _[de]
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	dir mal	dir penjaments
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SAdv] - SN - SP _[de]	LocV [V - SAdv] - SN - SP _[de]
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult

	dir de tot	dir el nom del porc	dir quatre fàstics
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN - SP	LocV [V - SN] - SN - SP	LocV [V - SN] - SN - SP
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	dir-ne de tots colors	dir-ne per salar
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - clític - SP] - SN - (SP)	LocV [V - clític - SP] - SN - SP
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació

	die Ohren voll jammern	jmds. Leid klagen
I	jammern (§ III.3.2.4.)	jammern (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>} - SAdj] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (PSubFin)	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (PSubFin/SP _[über])
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P

2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança

	den Tod an den Hals wünschen	die Pest an den Hals wünschen
I	wünschen (§ III.3.2.4.)	wünschen (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar

	fluchen wie ein (Bier)-kutscher	schimpfen wie ein Rohrspatz	renegar com un carreter
I	fluchen (§ III.3.2.4.)	schimpfen (§ III.3.2.4.)	renegar (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[auf/über] / PSubFin)	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	renegar com un oriol
I	renegar (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius

	zum Teufel wünschen	zur Hölle wünschen
I	wünschen (§ III.3.2.4.)	wünschen (§ III.3.2.4.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

L'ús de verbs comunicatius que expressen actes de parla expressius va lligat a tipus d'actes molt concrets en alemany: per exemple, *loben* i *anpreisen* es fan servir exclusivament en locucions que indiquen lloança, mentre que altres com *jammern* i *klagen* van inexorablement units a fraseologismes que descriuen el planyiment de l'emissor per quelcom que l'afligeix. En català, hi ha una major alternança en la posició de nucli entre els verbs de llengua amb valor general i aquells de contingut específicament expressiu. Les construccions dels subgrups 2.1.4.4.6. i 2.1.4.4.7., és a dir, aquells que apunten que l'emissor s'adreça al receptor amb tota mena d'improperis o el descriu amb tota mena de greuges, tenen com a nucli el verb *dir*.

Resulta interessant observar, que llevat de les locucions del subgrup 2.1.4.4.10., que es construeixen amb *fluchen*, *schimpfen* i l'equivalent català *renegar*, hi ha una manca de correspondència a nivell interlingüístic de les locucions amb un Sfras semblant pel que fa al seu nucli.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Deixant de banda la obligatorietat o no dels arguments admesos per cadascuna de les locucions, cal fer notar que en tots els subgrups identificats existeix una coincidència gairebé plena en la valència de les locucions, que funciona tant a nivell intralingüístic com interlingüístic.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte destacable de la morfologia d'aquestes locucions és la presència d'un clític sense referent explícit a *dir-ne de tots colors* i *dir-ne per salar*.

(d) Aspectes sintàctics

1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:

V + SP [Prp + SN [N + N]]: *in Grund und Boden verdammen, in Bausch und Bogen verdammen*;

V + SN [Det + N] + SP [Prp + Det + N]: *den Tod an den Hals wünschen, die Pest an den Hals wünschen*.

V + SP [P_{über} + Det + N]: *über den grünen Klee loben, über den Schellenkönig loben*;

V + SP [P_{zu} + Det + N]: *zum Teufel wünschen, zur Hölle wünschen*;

V + clític + SP : *dir-ne de tots colors, dir-ne per salar* ;

V + SN_{pl}: *dir penjaments, dir fàstics*.

2) Estructures comparatives a nivell intralingüístic i interlingüístic: *fluchen wie ein (Bier)kuscher* i *schimpfen wie ein Rohrspatz*; *renegar com un carreter, renegar com un oriol*.. Un patró tan productiu com el de les expressions comparatives ha donat lloc a un nombre extraordinari de construccions sinònimes: *fluchen wie ein Bürstenbinder/wie ein Heide/wie ein Landsknecht/wie ein Matrose/fluchen wie zwanzig Russen/etc.*, *schimpfen wie ein Rohrspatz/wie ein Droschkenkutscher/wie ein Kesselflicker/etc*.3) Estructures bimembres, amb dos substantius units per una conjunció copulativa: *in Bausch und Bogen verdammen, in Grund und Boden verdammen*.4) Repetició d'un mateix component en diverses locucions d'un mateix subgrup: és el cas del numeral *quatre* en *dir quatre fàstics*, que també en diversos sintagmes dels subgrups 1.3.2. (*dir quatre mots/quatre paraules, [VB] amb quatre pinzellades*) i 2.1.2.1. (*dir els quatre mots de la veritat, dir quatre coses ben dites, dir-ne quatre de fresques*).5) Supressió opcional d'alguns dels constituents: *agrair de (tot) cor, dir de (tot) cor*.

Són poques les locucions que descriuen actes de parla expressius que puguin introduir el discurs en estil directe o indirecte. Aquest ús és gairebé exclusiu de les unitats del subgrup 2.1.4.4.8. Són igualment minoritàries les que admeten la transformació a veu passiva. Pertanyen a l'alemany i indiquen que l'emissor descriu algú o alguna cosa de la manera més favorable o desfavorable possible (subgrups 2.1.4.4.1. i 2.1.4.4.6.).

2.1.4.5. Actes de parla declaratius

Aquestes locucions fan referència a actes regulats institucionalment en els quals la producció d'un missatge dóna existència i, alhora, permet l'execució del contingut proposicional. Són moltes les locucions que aconsegueixen aquest requisit, per la qual cosa hem decidit limitar el nostre estudi a aquelles contingudes en els diccionaris fraseològics de referència amb l'objectiu de donar compte de quines són les tendències generals que governen el seu ús. Dividim les locucions recollides en dos subgrups segons la seua adscripció a l'àmbit jurídic-administratiu o a l'àmbit militar. Atès que aquestes unitats designen tipus d'actes declaratius molt diversos i que sovint compten amb expressions sinònimes en el seu propi idioma, resulta difícil establir correspondències entre locucions a nivell intralingüístic. Per aquest motiu realitzarem la nostra anàlisi atenent principalment a aspectes de contrast interlingüístic de construccions amb un Sfras i una distribució dels seus constituents semblants.

2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu

	ein Urteil sprechen	zu den Urnen rufen	zur Person [VB]
I	sprechen (§ III.3.1.)	rufen (§ III.3.2.2.)	befragen (§ III.3.2.2.) vernehmen (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	cridar a les urnes	[VB] sentència
I	Cridar (§ III.3.2.2.)	dictar (§ III.3.2.2.) pronunciar (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN - (SN)	LocV [V - SN] - SN
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar

	den Krieg erklären	zu den Fahnen rufen	zu den Waffen rufen
I	erklären (§ III.3.2.5.)	rufen (§ III.3.2.2.)	rufen (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	criidar a files	criidar a les armes	declarar la guerra
I	criidar (§ III.3.2.2.)	criidar (§ III.3.2.2.)	declarar (§ III.3.2.5.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SP] - SN - SN	LocV [V - SN] - SN - SP
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	jurar bandera
I	jurar (§ III.3.2.3.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

No és fàcil establir semblances lèxiques entre les locucions del nostre corpus que descriuen actes declaratius, ja que cadascuna va associada a un acte de parla diferent. Només en la parella *zu den Fahnen rufen/zu den Waffen rufen* trobem dues locucions amb un Sfras equivalent una configuració lèxica semblant que només varia en el component nominal.

En el nivell interlingüístic destaca la correspondència absoluta existent entre els components lèxics de les locucions equivalents d'un i altre idioma. És el cas de *zu den Urnen rufen* i *criidar a les urnes*, *den Krieg erklären* i *declarar la guerra*, o *zu den Waffen rufen* i *criidar a les armes*.

Apuntarem, finalment, que les unitats d'aquest grup presenten un alt grau de fixació lèxica i no mostren gaires variacions en l'element que funciona com a nucli verbal. Són

l'excepció *ein Urteil sprechen/fällen* i *zur Person befragen/vernehmen*, en alemany, i *dictar/pronunciar sentència*, en català.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

En general, les locucions amb valor declaratiu del nostre corpus mostren poques diferències amb les construccions anàlogues de l'altre idioma pel que fa a la seua valència. És el cas, per exemple, de *zu den Fahnen rufen* i *zu den Waffen rufen*, que, com les construccions equivalents catalanes *cridar a les armes* i *cridar a files*, mostren una estructura biargumental conformada per un subjecte agent i un CI corresponent al rol de D obligatoris. Igualment, les locucions *den Krieg erklären* i *zu den Urnen rufen* van acompanyades per un CI facultatiu, com també succeeix en *declarar la guerra* i *cridar a les urnes*.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte ressenyable quant a la morfologia d'aquestes locucions té a veure amb la fixació de l'article zero en *[VB] sentència*, per oposició a *ein Urteil sprechen*. Tampoc *jurar bandera* porta cap article, quan seria lògic que aparegués amb un article determinat.

(d) Aspectes sintàctics

El principal aspecte de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup és l'existència de patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras, tant a nivell intralingüístic com interlingüístic:

V + SN [(Det) + N]: *den Krieg erklären, declarar la guerra; ein Urteil sprechen, [VB] sentència;*

V + SP [Prp + (Det) + N]: *zu den Urnen rufen, cridar a les urnes; zu den Fahnen rufen, zu den Waffen rufen, cridar a files, cridar a les armes.*

Quant al funcionament d'aquestes locucions com a unitats del discurs, val a dir que els membres d'aquest grup mostren una gran homogeneïtat en el seu comportament sintàctic. Amb l'excepció de *jurar bandera*, totes permeten la transformació a veu passiva. De la mateixa manera, com que cap d'aquestes construccions va acompanyada

d'un CD referit a P, no és possible el seu ús com a introductores del discurs en estil directe o indirecte.

2.1.4.6. Els efectes perlocutius

Prenem aquesta denominació de M. Aznárez (2004: 487) per referir-nos a les locucions que incideixen sobre els efectes assolits per l'execució d'un acte de parla. Concretament, les unitats d'aquest grup assenyalen que l'emissor no reïx a atènyer l'objectiu de l'acte de parla que realitza.

	gegen eine Mauer/eine Wand [VB]	in den Wind [VB]	sich den Mund fransig/fusselig reden
I	reden (§ III.3.1) sprechen (§ III.3.1)	reden (§ III.3.1) sprechen (§ III.3.1)	reden (§ III.3.1)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus>] - SN _{<Nom>} - (SP[über]/ PSubFin)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	tauben Ohren predigen	parlar a la paret	predicar en el desert
I	predigen (§ III.3.2.1.)	parlar (§ III.3.1.)	predicar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN<Dat>] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN	LocV [V - SP] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

La funció de nucli d'aquests sintagmes correspon als verbs de llengua amb valor general (*reden, sprechen/parlar*) i, en menor mesura, als verbs representatius informatius (*predigen/predicar*).

Diverses d'aquestes unitats presenten variacions quant al lexema que hi pot acomplir la funció de nucli. També trobem l'alternança del component nominal de *gegen eine Mauer/eine Wand [VB]* i l'adjectival de *sich den Mund fransig/fusselig reden*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

La majoria de les locucions d'aquest grup són monovalents. L'única excepció, la representa *sich den Mund fransig/fusselig reden*, que admet un CRèg corresponent a P en forma de SP o proposició subordinada amb o sense correlat en l'oració principal.

(c) Aspectes morfològics

—

(d) Aspectes sintàctics

De la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup només cal destacar l'existència d'un patró estructural que es repeteix en diverses ocasions, tant en alemany com en català:

V + SP [Prp + SN [Det + N]]: *gegen eine Mauer/eine Wand [VB], in den Wind reden, parlar a la paret, predicar en el desert.*

Les unitats d'aquest grup mostren un comportament bastant uniforme pel que fa al seu funcionament sintàctic com a unitats de discurs. Cap d'elles, llevat d'*in den Wind [VB]* s'utilitza en veu passiva i, de la mateixa manera, cap pot introduir enunciats en estil directe o indirecte.

2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI

Aquestes locucions tenen en comú la referència al receptor o destinatari de l'enunciat. Encara que seria possible incloure-les dins de les construccions lligades a actes de parla representatius o directius, hem decidit donar-hi un tractament diferenciat ja que el seu tret més característic no és la realització d'un acte de parla sinó la posada de relleu del rol del receptor.

Les locucions que conformen aquest grup poden dividir-se entre les que indiquen que l'emissor és alhora destinatari del seu propi missatge, les que especifiquen un tipus de destinatari concret i aquelles mitjançant les quals l'emissor reclama l'atenció del receptor. Es tracta de tres subgrups ben diferenciats i amb escassa relació entre ells, per la qual cosa hem optat per analitzar-los per separat.

2.2.1. El destinatari és el propi emissor

	zu sich selbst [VB]	dir entre si mateix	dir(-se) per a si (mateix)
I	sagen (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>} / PSubFin)	LocV [V - SP] - SN - PSubFin	LocV [V - (Refl.) - SP] - SN - PSubFin
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P

2.2.2. L'especificació d'un destinatari

2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret

	ins Ohr flüstern	unter vier Augen [VB]	[VB] a cau d'orella
I	flüstern (§ III.3.4.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 3 R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred _[dir] - Ag - Pac - Adr Pred _[parlar] - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - (SN _{<Acus>} /PSubFin)	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[iiber])	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/ PSubFin - SP LocV [V _[parlar] - SP] - SN - SP
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

	[VB] a l'orella
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.) xiuxiuejar (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (2)
III	Pred _[dir/xiuxiuejar] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V _[dir/xiuxiuejar] - SP] - (SP) - SN/PSubFin LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP) - (SN)
V	- passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple

	zum Fenster hinausreden	dir a boca plena	dir a so de trompeta/de trompetes
I	(hinaus)reden (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva + estil dir. / + estil indir.

	[VB] als quatre vents
I	cridar (§ III.3.4.1.) proclamar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

2.2.3. La funció apel·lativa

	um ein geneigtes Ohr bitten	um Gehör bitten
I	bitten (§ III.3.2.2.)	bitten (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Acus>})	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[bei])
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

En els grups 2.2.1. i 2.2.3. hi ha una clara distribució dels verbs que actuen com a nucli de les respectives locucions. Les unitats del primer coincideixen a presentar un verb de llengua amb valor general (*sagen, sprechen/dir*), mentre que les del segon contenen un verb directiu de petició (*bitten*). Una major diversitat es dona en les locucions del subgrup 2.2.2., encara que clarament predomina l'ús de verbs amb valor general.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Hi ha una notable coincidència en la valència de les locucions situades en un mateix subgrup que, a més, mostren una configuració lèxica semblant. Exemples d'açò són *zu sich selbst [VB]*, *dir entre si mateix* i *dir(-se) per a si mateix*, totes elles bivalents, o *um ein geneigtes Ohr bitten* i *um Gehör bitten*, que contempen la realització facultativa del rol de D. Aquesta correspondència també es dona entre locucions construïdes sobre un mateix patró sintàctic: *dir a boca plena*, *dir a so de trompeta/trompetes*, *[VB] als quatre vents*.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte ressenyable quant a la morfologia d'aquests sintagmes es troba en *dir a so de trompeta/trompetes* (2.2.2.2.), el component nominal del qual presenta una variació del morfema de nombre.

(d) Aspectes sintàctics

El principal aspecte de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup és l'existència de patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras. Açò es dona tant a nivell intralingüístic:

V + SP: *um ein geneigtes Ohr bitten*, *um Gehör bitten*;

com interlingüístic:

V + SP [Prp + Refl.]: *zu sich selbst [VB]*, *dir entre si mateix*, *dir(-se) per a si mateix*.

V + SP [Prp + Det + N]: *ins Ohr flüstern*, *[VB] a l'orella*.

Quant al seu comportament com a unitats de discurs podem establir que totes les unitats alemanyes d'aquest grup poden emprar-se en veu passiva, mentre que, entre les catalanes, només hem pogut constatar-ne la utilització de *[VB] als quatre vents*. De la mateixa manera, totes les locucions catalanes poden introduir el discurs en estil directe o indirecte, mentre que, entre les alemanyes, aquest ús només és freqüent amb *zu sich selbst [VB]* i *ins Ohr flüstern*.

2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS

Les locucions d'aquest grup tenen com a denominador comú la referència al discurs. El posat de relleu ací no és l'emissor ni el receptor sinó el propi contingut

proposicional. Es tracta d'un conjunt molt ampli amb expressions que mostren maneres molt diverses de caracteritzar i presentar un enunciat. Per al nostre estudi hem partit de la distinció de dos subgrups corresponents, d'una banda, a les locucions que indiquen una valoració del contingut proposicional per part de l'emissor, i de l'altra, aquelles que assenyalen com és presentat l'enunciat.

2.3.1. Caracterització del contingut del discurs

Les locucions d'aquest subgrup no configuren un conjunt uniforme. Comparteixen el tret bàsic de presentar una manera de caracteritzar el discurs per part de l'emissor, però ho fan de forma molt diversa. Per aquest motiu hem decidit agrupar-les pels trets que defineixen cadascun dels subconjunts identificats i que permet trobar semblances semàntiques entre tots els seus membres. Distingim: (1) les locucions que indiquen que el contingut del discurs està mancat de transcendència; (2) les que fem servir per afirmar que el discurs d'una altra persona no té sentit ni congruència; (3) les que apunten que el discurs revela una informació que hauria d'haver romàs amagada; (4) les que assenyalen que el contingut del discurs ja ha estat esmentat prèviament i es reproduïx paraula per paraula; i (5) les que indiquen que el discurs tracta de manera poc específica sobre qüestions de molt diversa naturalesa. Aquesta divisió farà possible una millor visualització de les semblances entre les unitats de cada subgrup i permetrà establir correspondències tant a nivell intralingüístic com interlingüístic.

2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent

	sich um des Kaisers Bart streiten	viel reden, wenn der Tag lang ist	discutir sobre el sexe dels àngels
I	(sich) streiten (§ III.3.3.2.)	reden (§ III.3.1.)	discutir (§ III.3.3.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [Refl. _{<Acus>} - V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>} - PSubFin] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat

	Blech reden	dummes Zeug reden	Käse reden
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir.	+ passiva – estil dir. / – estil indir. Modificadors: (so) viel, zuviel, eine Menge	+ passiva – estil dir. / – estil indir.

	Makulatur reden	Mist reden	Quark reden
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir. Modificadors: viel, zuviel	+ passiva – estil dir. / – estil indir. Modificadors: viel, zuviel	+ passiva – estil dir. / – estil indir.

	reden wie der Blinde/ein Blinde von der Farbe	dir-la de l'alçada d'un campanar	dir-la grossa
I	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - PSubFin] - SN _{<Nom>} - (SP _[über/von])	LocV [V - clític - SP] - SN	LocV [V - clític - SN] - SN
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.

	dir-ne una de les seves
I	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - clític - SN] - SN
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.

2.3.1.3. El contingut del discurs és secret

	aus dem Nähkästchen plaudern	aus der Schule plaudern	hinter der hohlen Hand [VB]
I	plaudern (§ III.3.3.2.)	plaudern (§ III.3.3.2.)	erzählen (§ III.3.2.1.) flüstern (§ III.3.4.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (2)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)

IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SN _{<Acus>}) / PSubFin)
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P Ampliació del SP	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut

	Wort für Wort wiederholen	repetir al peu de la lletra	repetir mot a mot
I	wiederholen (§ III.3.3.1.)	repetir (§ III.3.3.1.)	repetir (§ III.3.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>}	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)	LocV [V - SN] - SN - SN - (SP)
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat

	querbeet fragen	über Gott und die Welt [VB]
I	fragen (§ III.3.2.2.)	diskutieren (§ III.3.3.2.) reden (§ III.3.1.) sich unterhalten (§ III.3.3.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>}	LocV [(Refl. _{<Acus>}) - V - SP] - SN _{<Nom>}
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir. Ampliació del SP

(a) La composició lèxica

Solament en els subgrups 2.3.1.1., 2.3.1.2. i 2.3.1.4. s'observen tendències clares pel que fa a la utilització de determinats verbs com a nuclis locucionals. En el primer es repeteix l'ús de verbs del discurs seqüenciat (*sich streiten/discutir*), mentre que en el segon només trobem verbs de llengua amb valor general (*reden/dir*) i en el tercer funcionen com a nucli els verbs d'estructuració temàtica *wiederholen/repetir*.

És interessant comentar l'existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només es distingeixen pel seu component nominal, tant a nivell intralingüístic (*Blech reden, Käse reden, Makulatur reden, Mist*

reden, *Quark reden*; *aus dem Nähkästchen plaudern*, *aus der Schule plaudern*) com interlingüístic (*Wort für Wort wiederholen* i *repetir mot a mot*).

(b) L'estructura sintacticosemàntica

En tots els subgrups existeix una coincidència gairebé absoluta en la valència de les locucions que en formen part. Açò es dona tant a nivell intralingüístic com interlingüístic entre unitats amb una configuració interna semblant o sense ella.

(c) Aspectes morfològics

Els principals aspectes de la morfologia de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Variació en l'ús de l'article: *reden wie der Blinde/ein Blinder von der Farbe*.
- 2) Fixació de l'article zero en *Wort für Wort wiederholen* i l'equivalent catalana *repetir mot a mot*.
- 3) Ús fossilitzat del genitiu anteposat: *sich um des Kaisers Bart streiten*. Encara que aquesta estructura és possible en l'alemany actual, el seu ús no és gens comú en la parla.
- 4) Ús d'un clític sense referent explícit: *dir-la de l'alçada d'un campanar, dir-la grossa*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:
 - V + SN: *Blech reden, dummes Zeug reden, Makulatur reden, Mist reden, Quark reden*;
 - V + SP [Prp + Det + N]: *aus dem Nähkästchen plaudern, aus der Schule plaudern*.
- 2) Ampliació del component nominal de les locució *aus dem Nähkästchen plaudern* i *über Gott und die Welt [VB]*.

Pel que fa a l'ús d'aquestes locucions quan s'insereixen en el discurs com a unitats de llengua, les majors semblances es donen entre les unitats alemanyes del subgrup

1.3.1.2. Totes són monovalents, poden emprar-se en veu passiva i no són susceptibles d'introduir el discurs en estil directe o indirecte. A més, les mostres recollides confirmen que almenys algunes d'elles (*dummes Zeug reden*, *Makulatur reden* i *Mist reden*) admeten modificadors interns en forma d'adverbis de quantitat. Són precisament les que presenten una major freqüència d'ús. També podem assenyalar certa coincidència en el funcionament de les unitats catalanes de tot aquest grup. Cap d'elles s'empra en veu passiva i, com a locucions monovalents, no poden introduir un CD en forma d'enunciat en estil directe o indirecte.

2.3.2. La manera de formular el discurs

Les expressions que s'inclouen en aquest grup fan referència a la formulació del discurs, és a dir, a la manera com es construeix formalment. Es tracta d'un conjunt molt ampli amb membres que mostren considerables desigualtats. Segons el tipus de formulació que aquestes unitats descriuen podem dividir-les en tres grans subgrups: (1) aquelles que es refereixen al mode com es construeix discursivament el missatge des del punt de vista de la seua correspondència amb la realitat; (2) les que indiquen els recursos lingüístics emprats per l'emissor en l'elaboració del missatge, que el fan més o menys intel·ligible; (3) la quantitat d'informació que conté el missatge i la seua organització.

2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat

2.3.2.1.1. El discurs és directe

	auf den Kopf zusagen	ins Gesicht sagen	von Mann zu Mann [VB]
I	zusagen (§ III.3.2.3.)	sagen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 3	R a b c → 3	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Adr - Pac	Pred - Ag - Adr - Pac	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Dat>} - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SP - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir. Variants: <i>von Frau zu Frau</i> ; <i>von Mensch zu Mensch</i>

	dir a la cara	parlar cara a cara	parlar de tu a tu
I	dir (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 3	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Adr - Pac	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SP - SN/PSubFin	LocV [V - SN] - SN - (SP)	LocV [V - SP - SP] - SN - (SP)
V	- passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe

	das Kind beim rechten/ richtigen Namen nennen	Ross und Reiter nennen	dir al pa, pa i al vi, vi
I	nennen (§ III.3.2.1.)	nennen (§ III.3.2.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN _{<Acus>} - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/zu])	LocV [V - SP - SN - nexa - SP - SN] - SN
V	+ passiva + estil dir. / - estil indir. Tematització de P Variant: <i>das Ding beim richtigen Namen nennen</i>	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir. Variant: <i>dir al pa, pa i al peix, peix</i>

	dir les coses pel seu nom	dir les coses tal com són
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN - SP] - SN	LocV [V - SN - PSubFin] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta

	auf gut deutsch sagen	deutsch (und deutlich) sagen	eine deutliche Sprache sprechen
I	sagen (§ III.3.1.)	Sagen (§ III.3.1.)	sprechen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1
III	Pred - Ag - Pac	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Variant: <i>auf gut preußisch sagen</i>	+ passiva + estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	Fraktur reden	frank und frei [VB]	frei/frisch von der Leber (weg) [VB]
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SP _[über/von])	LocV [V - SAdj - SP] - SN _{<Nom>} - (SP _[über])
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

	Klartext [VB]	klipp und klar [VB]	dir clar i llampant
I	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	erklären (§ III.3.2.1.) sagen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Modificador: <i>ben</i>

	dir ras i curt	dir tot ras	parlar en plata
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V - SP] - SN - (SP)
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	[VB] clar i català	[VB] clar i net	[VB] clar i ras
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1
III	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac)	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag
IV	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN - (SP _[de])	LocV [V _[dir] - SAdj] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SAdj] - SN
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

[VB] sense embuts	
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (2)
III	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP _[de/sobre]) - (SP)
V	+ passiva + estil dir. / + estil indir. Tematització de P

2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa

durch die Blume sagen	
I	sagen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte

	im Großen und Ganzen [VB]	dir (a) grosso modo	dir a l'engròs
I	erklären (§ III.3.2.1.) erzählen (§ III.3.2.1.) sagen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SN/SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

	explicar per sobre	[VB] a grans trets	[VB] en termes generals
I	explicar (§ III.3.2.1.)	descriure (§ III.3.2.1.) explicar (§ III.3.2.1.) resumir (§ III.3.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred _[descriure/resumir] - Ag - Pac Pred _[explicar] - Ag - Pac - (Adr)	Pred _[dir] - Ag - Pac - (Adr) Pred _[parlar] - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	LocV [V _[descriure/resumir] - SP] - SN - SN/PSubFin LocV [V _[explicar] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP)	LocV [V _[dir] - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP) LocV [V _[parlar] - SP] - SN - (SP _[de])

V	+ passiva – estil dir. / + estil indir. Modificadors: <i>una mica</i> , <i>bastant</i> , <i>molt</i>	+ passiva – estil dir. / + estil indir.	+ passiva – estil dir. / + estil indir.
---	---	--	--

2.3.2.1.6. El discurs és divagador

	um den (heißen) Brei (herum)reden
I	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir.

2.3.2.1.7. El discurs és contradictori

	(ein)mal hü und (ein)mal hott sagen	mit gespaltener Zunge [VB]	mit zwei Zungen [VB]
I	sagen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} / PSubFin	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.	+ passiva – estil dir. / – estil indir.

	dir-ne una de freda i una de calenta
I	dir (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - clític - SN] - SN
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.

2.3.2.2. La comprensibilitat

2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible

	parlar (en) cristià
I	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SAdj/SP] - SN - (SP)
V	– passiva – estil dir. / – estil indir.

2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible

	auswärts [VB]	in Rätseln sprechen	parlar en xinès
I	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>} - (PSubFin)	LocV [V - SP] - SN - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir. Tematització de P	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.2.3. La quantitat d'informació

2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu

	Bände erzählen	lang und breit [VB]
I	erzählen (§ III.3.2.1.)	erklären (§ III.3.2.1.) erzählen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1 + (2)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - (Pac)	Pred - Ag - (Adr) - Pac
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - (SP _[über/von])	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin/ SP _[über/von]
V	- passiva - estil dir. / - estil indir. Tematització de P	+ passiva - estil dir. / + estil indir. Tematització de P

2.3.2.3.2. El discurs és detallat

	groß und breit erklären	haarklein [VB]	explicar amb (tots els) pèls i senyals
I	erklären (§ III.3.2.1.)	beschreiben (§ III.3.2.1.) erklären (§ III.3.2.1.) erzählen (§ III.3.2.1.)	explicar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - (Adr) - Pac	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SAdj] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SAdv] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>}) - SN _{<Acus>} /PSubFin	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)
V	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

	explicar amb tots els ets i uts	explicar per menut	[VB] en detall
I	explicar (§ III.3.2.1.)	explicar (§ III.3.2.1.)	descriure (§ III.3.2.1.) explicar (§ III.3.2.1.) informar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1) R a b c → 1 + (2)

III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr) Pred - Ag - (Pac) - (Adr)
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	LocV [V - SP] - SN - SN - (SP)	LocV [V _[descriure/explicar] - SP] - SN - SN/PSubFin - (SP) LocV [V _[informar] - SP] - SN - (SN) - (SP _[de/sobre])
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / + estil indir.

	[VB] fil per randa	[VB] pèl per pèl
I	contar (§ III.3.2.1.) explicar (§ III.3.2.1.)	contar (§ III.3.2.1.) explicar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)
IV	LocV [V - SN] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	LocV [V - SN] - SN - SN/PSubFin - (SP)
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat

	eine Oper [VB]	einen (ganzen) Roman erzählen
I	erzählen (§ III.3.2.1.) quatschen (§ III.3.3.2.)	erzählen (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)
IV	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})	LocV [V - SN _{<Acus>}] - SN _{<Nom>} - (SN _{<Dat>})
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Un recompte dels verbs que apareixen com a nuclis d'aquestes 55 locucions ens mostra que les unitats que amb més freqüència compleixen aquesta funció, tant en alemany com en català, són els verbs de llengua amb valor general (*reden, sagen, sprechen/dir, parlar*). L'únic subapartat en què no és majoritari l'ús d'aquests lexemes és el referit a la quantitat d'informació del discurs (2.3.2.3.), on predominen els verbs representatius informatius (*erklären, erzählen/explicar*).

És interessant comentar l'existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només es distingeixen pel seu component nominal. És el cas de *das Kind beim richtigen Namen nennen* i *das Ding beim richtigen Namen nennen* i *eine Oper erzählen* i *einen (ganzen) Roman erzählen* (2.3.2.3.3.). En la

comparació interlingual cal subratllar la plena equivalència dels constituents d'*ins Gesicht sagen* i *dir a la cara*.

Trobem en aquest grup locucions amb diversos graus de fixació lèxica. Algunes (*viel reden, wenn der Tag lang ist, sich um des Kaisers Bart streiten*, etc.) no admeten la variació dels seus constituents. Altres contempen l'alternança del component verbal (*hinter der hohlen Hand erzählen/flüstern; über Gott und die Welt diskutieren/reden/sich unterhalten*) o adjectival (*frei/frisch von der Leber weg [VB]; das Kind beim rechten/richtigen Namen nennen*).

Finalment apuntarem que en la locució *klipp und klar [VB]* apareix el mot diacrític *klipp*, sense existència fora d'aquesta combinació fraseològica.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les unitats que conformen aquest grup mostren una extraordinària diversitat quant al seus components lèxics, la seua estructura interna i el grau en què les propietats característiques de les UFs són presents en cadascuna d'elles. Des de la nostra concepció de les categories lingüístiques com a compartiments oberts amb límits difusos, hem optat per incloure dins la nostra anàlisi unitats que no tots els autors considerarien com a locucions. Sintagmes com, per exemple, *im Großen und Ganzen erzählen/sagen* o *descriure/explicar a grans trets* són combinacions habituals amb un grau de fixació que, tot i no tindre una adscripció exclusiva a la funció metalingüística, mostren una certa estabilitat i una freqüència d'aparició que ens ha portat a incloure-les dins del nostre corpus. A més d'aquestes unitats, en aquest grup hi ha una quantitat notable de sintagmes verbals amb un baix grau de fixació i un significat poc idiomàtic fàcilment deduïble dels trets semàntics dels seus constituents, que denoten un estat molt primerenc de formació d'aquests fraseologismes, en el qual els diferents constituents encara mantenen molts dels trets formals i combinatoris que els són propis quan formen part del discurs lliure. De l'anàlisi de l'estructura sintacticosemàntica d'aquestes locucions es pot extreure que són la majoria admet els mateixos arguments que solen acompanyar el nucli en el seu ús habitual com a unitat del discurs lliure.

(c) Aspectes morfològics

Els principals aspectes de la morfologia de les unitats d'aquest grup són:

- 1) Variació del morfema de nombre en *das Ding/die Dinge beim richtigen Namen nennen*. Aquesta alternança possibilita, a més, la correspondència amb la locució catalana equivalent *dir les coses pel seu nom*.
- 2) Fixació del morfema de gènere masculí en totes les locucions catalanes com component adjectival del subgrup 2.3.2.1.3.: *dir clar i llampant, dir ras i curt, dir tot ras, [VB] clar i català, [VB] clar i net, [VB] clar i ras*.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:
 - V + SN [N + Prp + N]: *contar fil per randa, contar pèl per pèl*;
 - V + SP + SP: *dir al pa, pa i al vi, vi; dir al pa, pa i al peix, peix*.
- 2) Estructures bimembres, amb parelles de substantius, adjectius i SPs units per una conjunció copulativa: *Ross und Reiter nennen, deutsch (und deutlich) sagen, frank und frei [VB], klipp und klar [VB], dir clar i llampant, dir ras i curt, mal hü und mal hott sagen, dir-ne una de freda i una de calenta, lang und breit [VB], explicar amb tots els pèls i senyals*.
- 3) Creacions locucionals analògiques a partir d'una construcció original: *von Mann zu Mann [VB], von Frau zu Frau [VB], von Mensch zu Mensch [VB]*.
- 4) Supressió opcional d'un dels constituents: *deutsch (und deutlich) sagen, frei/frisch von der Leber (weg) [VB], um den (heißen) Brei herumreden, parlar (en) cristià, explicar amb (tots els) pèls i senyals o einen (ganzen) Roman erzählen*.
- 5) Repetició d'un dels constituents: *contar pèl per pèl*.

Resulta difícil establir regles sobre de funcionament d'aquests fraseologismes en el discurs que resulten vàlides per a tota la classe. Parant esment de les tendències generals que es donen entre les unitats de cadascun dels subgrups podem concloure que la major part de les locucions alemanyes admeten la transformació a passiva, mentre que entre les catalanes, les dels subgrups 2.3.2.1.3. i 2.3.2.1.5. són les que menys resistència hi mostren. D'altra banda, cal notar que aquells sintagmes que admeten un CD

corresponent al rol de P solen realitzar-lo en forma d'enunciat en estil indirecte o directe.

2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC

Conformen aquest grup locucions que fan referència al codi lingüístic, el seu ús i el seu domini. Dins d'un ventall tan ampli de possibilitats distingim aquelles construccions que designen que l'emissor demostra molta destresa en l'ús de la llengua o parla en forma molt bella de les que n'expressen un domini deficient. Finalment, identifiquem dues locucions que al·ludeixen a la comunicació per mitjà d'un codi lingüístic no verbal.

2.4.1. L'eloqüència

	mit Engelszungen reden	mit tausend Zungen reden	reden wie ein Buch ₂
I	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)	reden (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1 + (1)
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag - (Pac)
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SN] - SN _{<Nom>} - (SP)
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	parlar com un àngel	parlar com un llibre (obert)	parlar com un sant
I	parlar (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SN] - SN	LocV [V - SN] - SN	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.4.2. La interferència lingüística

	parlar enxampurat
I	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1
III	Pred - Ag
IV	LocV [V - SAdj] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

2.4.3. El parallenguatge

	mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]	parlar amb les mans
I	reden (§ III.3.1.) sprechen (§ III.3.1.)	parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [V - SP] - SN _{<Nom>}	LocV [V - SP] - SN
V	+ passiva – estil dir. / – estil indir.	– passiva – estil dir. / – estil indir.

(a) La composició lèxica

Els aspectes més rellevants de la configuració lèxica d'aquestes locucions són els següents:

- 1) La funció de nucli correspon sempre a un verb de llengua amb valor general (*reden/parlar*). L'única locució que admet l'alternança de dos verbs en la posició de nucli és *mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]*;
- 2) Repetició d'un mateix component lèxic en unitats amb un Sfras semblant a nivell intralingüístic (*mit Engelszungen reden* i *mit tausend Zungen reden*) i intralingüístic (*Engelszungen reden* i *parlar com un àngel*; *reden wie ein Buch₂* i *parlar com un llibre (obert)*; *mit den Händen reden* i *parlar amb les mans*)
- 3) Existència de patrons estructurals que han donat lloc a diverses locucions sinònimes que només es diferencien en el seu component nominal: *parlar com un àngel*, *parlar com un llibre (obert)*, *parlar com un sant*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Amb l'excepció de *reden wie ein Buch₂*, totes les altres locucions del grup són monovalents.

(c) Aspectes morfològics

Els principals aspectes de la morfologia de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Fixació del morfema de plural en *mit Engelszungen reden*, quan el més lògic seria que aparegués en singular (**mit Engelszunge reden*).

- 2) Fixació del morfema de plural en locucions equivalents a nivell interlingüístic: *mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]/parlar amb les mans* (*mit der Hand reden/sprechen, *parlar amb la mà).
- 3) Fixació del morfema de singular en el component nominal de les expressions catalanes comparatives del subgrup 2.4.1.: *parlar com un àngel/un llibre/un sant*. Açò té correspondència en la locució alemanya *reden wie ein Buch₂*, equivalent quant a Sfras i estructura interna.

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras:
 - V + SP [Prp + Det + N]: *mit den Händen [VB], parlar amb les mans;*
 - V + SP[Prp + (Det) + N_{pl}]: *mit Engelszungen reden, mit tausend Zungen reden.*
- 2) Estructures comparatives: *reden wie ein Buch₂, parlar com un àngel, parlar com un llibre (obert), parlar com un sant.*
- 3) Estructures bimembres, amb parelles de substantius units per una conjunció copulativa: *mit Händen und Füßen [VB].*
- 4) Supressió opcional d'un dels constituents: *parlar com un llibre (obert).*
- 5) Variació en el nombre de constituents de *mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]*, que influeix en la presència o no de l'article determinat.

2.5. EL CANAL

Aquestes locucions es caracteritzen per designar el mitjà que fa servir l'emissor per a la producció d'un enunciat. Hem dividit les poques unitats del nostre corpus que presenten aquest significat d'acord amb la seua referència al mitjà oral o telefònic. Qualsevol intent d'establir relacions formals entre les locucions d'un i altre subgrups resulta infructuós, per la qual cosa hem decidit analitzar-les per separat.

2.5.1. El mitjà oral

	dir de paraula	dir de viva veu	[VB] de boca a orella
I	dir (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.)	difondre (§ III.3.2.1.) transmetre (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac - (Adr)	Pred - Ag - Pac
IV	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	LocV [V - SP] - SN - SN/ PSubFin - (SP)	LocV [V - SP - SP] - SN - SN
V	- passiva - estil dir. / + estil indir.	- passiva - estil dir. / + estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

2.5.2. El mitjà telefònic

	sich die Finger wund telefonieren	sich die Ohren heiß telefonieren
I	telefonieren (§ III.3.4.2.)	telefonieren (§ III.3.4.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>	LocV [Refl.<Dat> - V - SN<Acus> - SAdj] - SN<Nom>
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Les locucions del subgrup 2.5.1. presenten com a nucli el verb de llengua amb valor general *dir*, llevat de *[VB] de boca a orella*. Les locucions del subgrup 2.5.2. contenen el verb comunicatiu medial *telefonieren*.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les locucions del subgrup 2.5.2. són monovalents, mentre que les del subgrup 2.5.1. són bivalents o trivalents i coincideixen a contemplar la realització obligatòria d'un CD corresponent a P. *Dir de paraula* i *dir de viva veu* admeten, a més, un CI facultatiu referit a D.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte morfològic ressenyable d'aquestes construccions és la fixació del morfema de plural de les locucions del subgrup 2.5.2.: *sich die Finger wund telefonieren* (*sich den Figer wund telefonieren) i *sich die Ohren heiß telefonieren* (*sich das Ohr heiß telefonieren).

(d) Aspectes sintàctics

El principal aspecte de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup és l'existència de patrons estructurals per unitats amb un mateix Sfras:

V + SP [Prp + SN]: *dir de paraula, dir de viva veu*;

V + Refl. + SN [Det + N_{pl}] + CPred: *sich die Finger wund telefonieren, sich die Ohren heiß telefonieren*.

Aquestes darreres locucions són UFs de molt recent creació originades a partir del sintagma original *sich die Finger wund schreiben* i formen part de tot un seguit de locucions amb significat metacomunicatiu formades sobre aquesta base, les quals coincideixen a subratllar que algú realitza una activitat lingüística durant un llarg període de temps: *sich die Finger wund klicken/mailen/telefonieren/tippen/tippeln/wählen*.

2.6. LA CORTESIA

Aquestes locucions fan referència a les formes de tractament emprades per l'emissor en el transcurs de l'acte comunicatiu. Tant en alemany com en català comptem amb expressions que respectivament indiquen si l'emissor fa servir fórmules de familiaritat o de formalitat quan s'adreça a un determinat receptor.

	du sagen	Sie sagen	dir de tu
I	sagen (§ III.3.1.)	sagen (§ III.3.1.)	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 1 + (1)	R a b c → 2
III	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - (Adr)	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	LocV [V - SN _{<Nom>}] - SN _{<Nom>} - (SP _[zu])	LocV [V - SP] - SN - SP
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.

	dir de vosté
I	dir (§ III.3.1.) parlar (§ III.3.1.)
II	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SP] - SN - SP
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

Les locucions d'aquest grup coincideixen a presentar un verb de llengua amb valor general en la posició de nucli (*sagen/dir*) i un pronom personal en la de complement.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Totes aquestes locucions són biargumentals i, junt al subjecte, contempnen la l'aparició d'un CI corresponent al rol de D. La realització del complement és obligatòria en les construccions catalanes i facultativa en les alemanyes.

(c) Aspectes morfològics

L'únic aspecte ressenyable quant a la morfologia d'aquestes unitats es dona en la locució *du sagen*. El pronom apareix ací fossilitzat en la forma de nominatiu i no en acusatiu, com seria lògic ja que es tracta d'un CD intern del verb transitiu *sagen*. Aquest pronom es manté invariable encara que el destinatari expressat pel CI de la locució siga un receptor múltiple o una 3a persona absent.

(d) Aspectes sintàctics

Les locucions d'aquest grup presenten una estructura interna semblant, en la qual l'única desigualtat té a veure amb la diferent realització del complement, que en alemany apareix com a SN i en català, com a SP.

Les disparitats que es donen en el comportament sintàctic d'aquestes locucions són de caire purament tipològic. Podem explicar-les referint-los a l'alta freqüència d'utilització de la veu passiva en alemany, que trobaria la seua correspondència en l'ús de construccions impersonals i reflexives en català. Cap d'aquestes unitats s'usa per introduir el discurs en estil directe o indirecte.

2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNS DE PARLA

Aquestes locucions fan referència al repartiment dels torns de parla entre els interlocutors. Les dividim en dos subgrups segons si la seua utilització indica que algú expressa la seua voluntat de prendre la paraula o si algú impedeix que una altra persona prenga la paraula. En el fons, es tracta d'un acte de parla directiu que bé podríem haver

inclòs en l'apartat 2.1.4.2., però que preferim tractar de forma individualitzada per la seua referència al propi acte comunicatiu.

2.7.1. Demanar el torn de parla

	sich zu Wort melden	ums Wort bitten	demanar la paraula
I	melden (§ III.3.2.1.)	bitten (§ III.3.2.2.)	demanar (§ III.3.2.2.)
II	R a b c → 1	R a b c → 1	R a b c → 1
III	Pred - Ag	Pred - Ag	Pred - Ag
IV	LocV [Refl.<Acus> - V - SP] - SN<Nom>	LocV [V - SP] - SN<Nom>	LocV [V - SN] - SN
V	- passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir.	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

2.7.2. Denegar el torn de parla

	das Wort verbieten	den Mund verbieten	negar la paraula
I	verbieten (§ III.3.2.2.)	verbieten (§ III.3.2.2.)	negar (§ III.3.2.1.)
II	R a b c → 2	R a b c → 2	R a b c → 2
III	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr	Pred - Ag - Adr
IV	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - SN<Dat>	LocV [V - SN<Acus>] - SN<Nom> - SN<Dat>	LocV [V - SN] - SN - SP
V	+ passiva - estil dir. / - estil indir.	- passiva - estil dir. / - estil indir. Variant: <i>das Maul verbieten</i>	+ passiva - estil dir. / - estil indir.

(a) La composició lèxica

La força il·locutiva d'aquestes locucions es fa palesa en els verbs que més freqüentment realitzen la funció de nucli. Respectivament es tracta dels verbs directius de petició (*bitten*, *demanar*) i prohibició (*verbieten*). Tanmateix, construccions com *sich zu Wort melden* i *negar la paraula* presenten un verb representatiu en la posició de nucli.

Quant a la resta d'elements lèxics d'aquestes construccions, és interessant observar l'existència de locucions equivalents quant a Sfras i estructura interna que solament es distingeixen pel seu component nominal. És el cas de *das Wort verbieten* i *den Mund verbieten*, a més de la variant d'aquesta última, *das Maul verbieten*. A més a més, cal parlar esment de la repetició del component nominal en les locucions *sich zu Wort melden*, *ums Wort bitten*, *demanar la paraula* i *negar la paraula*, fet que reflecteix una

concepció molt semblant de la noció *Wort/paraula* en relació amb l'activitat lingüística en ambdues cultures.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Les locucions del subgrup 2.7.1. són monovalents, mentre que les del subgrup 2.7.2. són bivalents i contempnen la realització obligatòria del rol de D.

(c) Aspectes morfològics

—

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras, tant a nivell intralingüístic com interlingüístic:

V + SN [Det + N]: *das Wort verbieten; den Mund/das Maul verbieten, negar la paraula;*

- 2) Patrons estructurals compartits per unitats d'una mateixa llengua amb un Sfras:

V + SN [Det + N]: *demanar la paraula, negar la paraula.*

Les unitats d'aquest grup mostren un comportament desigual quan funcionen com a unitats de discurs. L'evidència recollida als corpus informatitzats de referència només ens confirma l'ús en veu passiva d'algunes de les locucions d'ambdós subgrups. Pel contrari, sí coincideixen a no admetre cap complement corresponent al rol de P, per la qual cosa cap d'elles pot ser emprada per introduir el discurs en estil directe o indirecte.

CONCLUSIONS

De l'estudi comparat de les locucions que configuren el camp lexicosemàntic de la funció metalingüística, es poden extreure conclusions que ajuden a explicar la naturalesa, composició i funcionament de les locucions verbals amb contingut metacomunicatiu de l'alemany i el català. Una anàlisi individualitzada dels grups i subgrups de locucions descrits ha permès establir semblances i patrons de conducta compartits per construccions amb un Sfras equivalent. L'objectiu inicial d'aquest treball, és a dir, el descobriment de regularitats i tendències en l'ús d'aquests sintagmes intrínsecament anòmals, està una mica més a l'abast. A mode de resum del que ha estat la nostra recerca pretenem ara donar compte dels principals aspectes que hem anat apuntant en cadascun dels nivells d'anàlisi emprats al llarg del treball. Un breu compendi dels principals fenòmens que afecten la composició lèxica, l'estructura sintacticosemàntica, la morfologia i la sintaxi de les locucions del corpus permetrà determinar quins són els trets que caracteritzen aquestes construccions i les diferencien de la resta d'unitats del sistema de la llengua i, alhora, permetrà destriar el que hi ha d'irregular en els sintagmes verbals fraseològics d'allò que és part constitutiva de la seua naturalesa. El resultat d'aquest estudi permetrà posar ordre en tot un seguit d'anomalies identificades pels fraseòlegs que s'han acarat amb la problemàtica de les UFs, que en realitat s'han entenedre com els elements definidors d'aquestes unitats, que les separen de la resta d'elements del lèxic d'una llengua i en determinen un comportament molt particular en el seu ús com a unitats de discurs. Reproduïrem una vegada més els nivells d'anàlisi emprats en aquest capítol.

(a) La composició lèxica

Al llarg del nostre estudi hem pogut comprovar que els lexemes que amb més freqüència realitzen la funció de nucli de les locucions analitzades són els verbs comunicatius de llengua amb valor general (*reden, sagen, sprechen/dir, parlar*). El seu ús és habitual en gairebé cadascun dels grups i subgrups estudiats, sobretot en llengua catalana. La seua manca de semes restrictius els fa susceptibles de ser emprats en qualsevol situació comunicativa participant de les funcions que la resta de constituents d'una locució aporten o assumint-ne de noves al si d'una construcció amb significat traslladat o no componencial.

La resta de verbs de llengua continguts en les locucions del corpus presenten un ús força més restringit. D'una banda, hi ha els verbs que apareixen inseparablement associats a un tipus de valor comunicatiu. Així, per exemple, *schreien* s'utilitza sempre en locucions que indiquen un volum elevat de veu (§ 1.2.), *loben* amb actes expressius de lloança (§ 2.1.4.4.) i *lügen* amb sintagmes que titllen l'emissor d'insincer (§ 2.1.1.). D'altra banda, hi ha els que, tot i pertànyer a una classe molt concreta dels verbs de llengua, actuen com a nuclis de sintagmes que realitzen tipus d'actes molt diferents. El cas més paradigmàtic és dels verbs comissius *schwören* i *versprechen* que, quan formen part de locucions el contingut proposicional de les quals té una projecció cap al passat, acompleixen actes de parla representatius.

Un aspecte important de la composició lèxica d'un sintagma és la fixació dels seus constituents. Mentre algunes locucions mostren una estabilitat absoluta del component verbal, altres presenten una extraordinària variabilitat quant als verbs que hi poden realitzar la funció de nucli. És el cas, sobretot, de construccions amb un escàs grau de fixació i un significat componencial en el qual cadascun dels lexemes integrants conserva la major part dels semes que el caracteritzen quan es combina segons les regles del discurs lliure.

Pel que fa la resta de constituents lèxics, els principals fenòmens observats en les locucions del corpus són els següents:

- 1) Existència de locucions amb un mateix Sfras i construïdes sobre un patró sintàctic semblant que només mostren diferències en el component nominal: *den Kopf voll reden*, *die Ohren voll reden* (§ 1.3.); *etw. jmds. Friseur erzählen können/etw. jmds. Großmutter erzählen können* (§ 2.1.1.); .
- 2) Alternança en el component nominal d'una mateixa locució: *zureden wie einem alten/kranken/ lahmen Gaul/Pferd/Ross/ Schimmel* (§ 2.1.2.).
- 3) Alternança en el component adjectival: *dicke/große Töne reden* (§ 2.1.1.), *sich den Mund fusselig/fransig reden* (§ 2.1.4.6.), *frei/frisch von der Leber weg [VB]* (§ 2.3.2.).
- 4) Repetició d'un mateix constituent en locucions d'un o diversos subcamps: per exemple, el numeral *quatre* en *dir quatre mots/quatre paraules, [VB] amb quatre pinzellades* (§ 1.3.2.), *dir els quatre mots de la veritat, dir quatre coses ben dites, dir-ne quatre de fresques* (§ 2.1.2.) i *dir quatre fàstics* (§ 2.1.4.4.).

- 5) Existència de mots diacrítics, sense existència fora de la combinació fraseològica de la qual formen part: *klipp* en *klipp und klar [VB]* (2.3.2.).

En el nivell interlingüístic cal parar esment, a més, de les locucions que a més d'un Sfras equivalent també mostren una coincidència plena o molt elevada dels seus components lèxics, com en el cas de *durch die Nase sprechen* i *parlar amb el nas* (§ 1.1.); *Wort für Wort wiederholen* i *repetir mot a mot* (§ 2.3.1.) o *zu den Urnen rufen* i *cridar a les urnes* (§ 2.1.4.5.); entre altres.

(b) L'estructura sintacticosemàntica

Al llarg de la nostra anàlisi hem tingut ocasió de comprovar dos fenòmens d'importància capital per a explicar el funcionament dels sintagmes verbals fraseològics. D'una banda, la coincidència mostrada per unitats d'un mateix subgrup quant a la seua estructura argumental o, almenys, al tipus d'arguments amb què es combina i la forma en la qual aquests es realitzen. D'altra banda, cal apuntar el fet que els verbs que actuen com a nucli de les expressions estudiades sovint experimenten variacions respecte del seu comportament sintacticosemàntic normal quan es combinen com a unitats del discurs lliure. Tres verbs en els quals açò és molt evident són *reden* en construccions com *jmdm. ein Loch in den Bauch reden* (§ 1.3.1.) o *jmdm. ein Kind in den Bauch reden* (§ 2.1.2.), *fragen* en el sintagma *jmdm. ein Loch in den Bauch fragen* (§ 2.1.4.2.) i la seua variant *jmdm. ein zweites Loch in den Arsch fragen*, i *lügen* en *jmdm. etw. ins Gesicht lügen*. En primer lloc, *reden* no sol anar acompanyat d'un CD llevat que aquest faça referència al nom d'una llengua (cf. III.3.1.), mentre que en les locucions esmentades va acompanyat d'un complement interna en acusatiu. Encara més insòlita resulta la utilització de *fragen* dins d'un sintagma verbal que contempla la realització de D com a SN en datiu, ja que la valència de *fragen* la conformen dos acusatius corresponents als rols de D i P. Finalment, en *ins Gesicht lügen* trobem un verb monovalent funcionant com a nucli d'una locució trivalent amb un CD facultatiu i un CI obligatori.

(c) Aspectes morfològics

Els principals fenòmens apuntats en relació a la morfologia d'aquestes locucions són els següents:

- 1) Fixació del morfema flexiu de gènere masculí: *negar de pla, negar en rodó, confessar de pla, confessar de ple* (§ 2.1.4.1.).
- 2) Variació del morfema de nombre: *dir a so de trompeta/de trompetes* (§ 2.2.), *das Ding/die Dinge beim richtigen Namen nennen* (§ 2.3.2.).
- 3) Fixació en els morfemes de cas:
 - nominatiu: *zu jmdm. du sagen* (§ 2.6);
 - datiu: *aus vollem Halse [VB]* (§ 1.1.), *bei jmds. Barte/beim Barte des Propheten [VB]* (§ 2.1.4.1.).
- 4) Supressió opcional del morfema de cas: *um gut(es) Wetter bitten* (§ 2.1.4.2.), *kein(en) Piep(s) sagen* (§ 1.3.);
- 5) Fixació de l'article zero: *Wort für Wort wiederholen/repetir mot a mot* (§ 2.3.1.);
- 6) Variacions en l'ús de l'article: *reden wie der Blinde/ein Blinder von der Farbe* (§ 2.3.1.);
- 7) Fossilització de formes poc habituals en la parla col·loquial, com el genitiu anteposat de *sich um des Kaisers Bart streiten* (§ 2.3.1.);
- 8) Ús de clítics sense referent explícit: *dir-hi la seva* (§ 2.1.4.1.); *dir-ne de tots colors, dir-ne per salar* (§ 2.1.4.4.); *dir-la de l'alçada d'un campanar, dir-la grossa*, (§ 2.3.1.);
- 9) Existència de variants per derivació: *parlar sopos/sopetes* (§ 1.1.), *kein Sterbenswort/Sterbenswörtchen sagen* (§ 1.3.), *mit jmdm. kein Wort/ Wörtchen reden* (§ 2.1.2.).

(d) Aspectes sintàctics

Els principals aspectes de la sintaxi interna de les locucions d'aquest grup són els següents:

- 1) Patrons estructurals compartits per unitats amb un mateix Sfras i, sovint, amb una configuració lèxica molt semblant. Aquests patrons unes vegades funcionen a nivell intralingüístic:

V + SP [Prp + Adj + N]: *aus vollem Hals(e) [VB], aus voller Kehle schreien, aus voller Lunge schreien* (§ 1.2.);

V + SP [Prp + Det + N_{pl}]: [VB] *pels colzes*, [VB] *pels descosits* (§ 1.3.);

V + PSubFin: *lügen, dass es/man stinkt*; *lügen, dass sich die Balken biegen*;
lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht (§ 2.1.1.);

V + Refl. + SN [Det + N_{pl}] + CPred: *sich die Finger wund telefonieren*, *sich die Ohren heiß telefonieren* (§ 2.5.)

i en altres ocasions, a nivell interlingüístic:

V + SN [Det_{Neg} + N]: *kein Sterbenswort sagen*, *keinen Ton sagen*, *kein(en) Pieps sagen*, *no dir ni mu*, *no dir ni piu* (§ 1.3.);

V + SN: *goldene Berge versprechen*, *Stein und Bein versprechen*, *prometre la Bíblia*, *prometre el món i la bolla* (§ 2.1.4.3.);

V + SP [Prp + (Det) + N]: *zu den Urnen rufen*, *cridar a les urnes*; *zu den Fahnen rufen*, *zu den Waffen rufen*, *cridar a files*, *cridar a les armes* (§ 2.1.4.5.);

V + SP [Prp + Refl.]: *zu sich selbst [VB]*, *dir entre si mateix*, *dir(-se) per a si mateix* (§ 2.2.).

- 2) Estructures comparatives d'igualtat: *brüllen wie ein Stier* (§ 1.2.), *lügen wie gedruckt* (§ 2.1.1.), *zureden wie einem kranken/lahmen Gaul* (§ 2.1.2.), *renegar com un carreter* (§ 2.1.4.4.) *parlar com un llibre (obert)* (§ 2.4.), etc.;

i de superioritat: *parlar més que fetge en brasa*, *xerrar més que un sac de nous* (§ 1.2.).

- 3) Estructures bimembres, amb parelles d'elements units per una conjunció copulativa:

— verbs: *bitten und betteln* (§ 2.1.4.2.),

— substantius: *Mord und Brand schreien* (§ 1.2.), *auf Ehre und Gewissen [VB]* (§ 2.1.1.), *prometre el món i la bolla* (§ 2.1.4.3.), *explicar amb tots els pèls i senyals* (§ 2.3.2.);

— adjectius: *frank und frei [VB]*, *steif und fest behaupten* (§ 2.1.4.1.), *hoch und heilig [VB]* (§ 2.1.4.3.), *dir clar i ras* (§ 2.3.2.);

— determinants: *parlar de cents i milers* (§ 2.1.1.).

- 4) Modificació dels components de la locució mitjançant l'afegiment de quantificadors: com *beinahe*, *nahezu* o *fast* en *de sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien*, *sich die Seele aus dem Leib schreien* (§ 1.2.); *viel*, *zuviel*, *eine Menge* en *Makulatur reden*, *Quark reden* o *dummes Zeug reden* (§ 2.3.1.).

- 5) Modificació de l'orde dels constituents: *steif und fest/fest und steif behaupten* (§ 2.1.4.1.).
- 6) Repetició d'un dels constituents: *dir davant davant* (§ 2.3.4.1.).
- 7) Supressió opcional d'un dels constituents: *dir de (tot) cor* (§ 2.1.1.), *ins Blaue (hinein) [VB]* (§ 2.1.2.), *dir quatre coses (ben dites)* (§ 2.1.2.), *prometre la lluna (en un cove)* (2.1.4.3.).
- 8) Alternança de dos elements amb valor gramatical: *lügen, dass es/man stinkt* (§ 2.1.1.).
- 9) Ús alternatiu de l'article i l'adjectiu possessiu: *bei jmds. Barte schwören, beim Barte des Propheten schwören* (§ 2.1.1.).
- 10) Esquemes fraseològics, amb una part solidificada i una altra que pot ser completada i reproduïda amb formants diversos: *dir per dir, parlar per parlar, xerrar per xerrar* (§ 2.1.2.).
- 11) Ampliació d'un constituent de la locució mitjançant l'addició d'un apèndix:
 - un SN: *demanar la lluna (en un cove)* (§ 2.1.4.2.);
 - un SP: *aus dem Nähkästchen plaudern, über Gott und die Welt [VB]* (§ 2.3.1.);
 - un SAdj: *dumm daherreden* (§ 2.1.1.).
- 12) Creacions locucionals analògiques a partir d'una construcció original: *von Mann zu Mann [VB], von Frau zu Frau [VB], von Mensch zu Mensch [VB]* (§ 2.3.2.).
- 13) Variació en el nombre de constituents d'una locució: *mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]*.

CONCLUSIONS GENERALS

La primera conclusió que extraiem del treball realitzat al voltant de les UFs del corpus és la constatació de la validesa del model d'anàlisi proposat per a l'estudi de les locucions verbals metalingüístiques alemanyes i catalanes. Les eines que proporciona aquest model permeten exposar un nombre important de dades referides a gairebé tots els aspectes que interessin en la caracterització d'aquestes unitats de manera clara i concisa. L'adaptació de les propostes de B. Wotjak (1987, 1989, 1992) per a una descripció integradora-modular dels fraseolexemes verbals alemanys a les necessitats plantejades per les locucions d'un camp lexicosemàntic tan concret com el de la funció metalingüística presenta una sèrie d'avantatges que cal considerar amb deteniment:

— En primer lloc, aquest model permet identificar els cinc nivells bàsics de significació de les UFs (considerades sempre des del punt de vista de la llengua i no des de la parla): (a) el pla semanticodenotatiu, (b) el pla lèxic, (c) el pla sintacticosemàntic, (d) el pla morfològic i (e) el pla sintàctic. La presentació dels diversos aspectes corresponents a aquest nivells de significació en una taula en set apartats que recull d'una manera molt gràfic els trets que condicionen l'aparició, configuració i ús discursiu d'aquestes locucions, facilita, a més, el seu contrast.

— En segon lloc, cal fer notar que l'estructuració interna del camp lexicosemàntic estudiat a partir de la consideració del significat denotatiu de les UFs com a mesura de comparació o *tertium comparationis* possibilita la troballa d'equivalències funcionals entre dues locucions d'una o més llengües i, alhora, permet establir els fenòmens més comuns en les construccions de cadascuna de les subclasses identificades.

— En tercer lloc, l'aplicació del principi segons el qual els sintagmes fraseològics han de ser analitzats a partir dels trets que els són propis i característics ens porta a la conclusió que les UFs, com a tipus d'unitat lingüística diferent de les que pertanyen a altres camps adjacents, com el lèxic, la gramàtica o la sintaxi d'una llengua, necessiten un tractament especial que permeti esbrinar en què consisteix la peculiaritat d'aquestes construccions i les seues singularitats enfront d'altres fenòmens de la llengua. Aquest és un factor important a l'hora de qüestionar la creença generalitzada que les UFs són sintagmes intrínsecament

irregulars i anòmals. El grau i la manera com aquesta mena de combinacions lèxiques poden ser analitzades formalment i el seu ús pot ser sistematitzat, respon a les propietats que són consubstancials a la naturalesa de les UFs i les distingeixen d'altres unitats lingüístiques.

— En quart lloc, el model proposat demostra ser vàlid tant per a l'anàlisi intralingüística com interlingüística. Dues locucions pertanyents a una mateixa subclasse lexicosemàntica que comparteixen bona part dels seus semes denotatius, estan formades per constituents força semblants i presenten unes condicions d'ús similar quan s'insereixen en el discurs com a unitats en bloc, mostren un alt grau d'equivalència funcional i poden arribar a ser emprades en un mateix context comunicatiu de forma equiparable. Aquest fet és molt ressenyable, ja que sovint s'ha definit l'equivalència de dues locucions d'una o més llengües en funció d'aspectes tan diversos com la seua composició lèxica, el seu significat denotatiu i/o connotatiu, les seues particularitats formals internes o els seus defectes transformacionals quan són emprades com unitats del discurs, però pocs lingüistes han provat d'aplegar tots aquests factors en un sol model d'anàlisi que pogués mostrar les correspondències que es donen entre dos o més sintagmes fraseològics a tots els nivells.

— En cinqué lloc, considerem que l'aplicació de la nostra proposta pot resultar especialment interessant en camps com la traducció i l'ensenyament de llengües. Allà on els diccionaris fraseològics o generals només solen proporcionar el significat d'una UF o el seu equivalent denotatiu en un altre idioma, el nostre model indaga en aspectes determinants de l'ús d'aquests sintagmes, com ara la seua construcció interna, les particularitats morfològiques i sintàctiques, els defectes transformacionals, etc., que possibiliten l'ús adequat d'aquestes construccions en situacions comunicatives molt concretes.

La descripció del domini estudiat partint de les propostes de C. Fernández (2002) i M. Aznárez (2004) per a la classificació de les UFs amb valor metalingüístic i mitjançant l'adaptació del model d'anàlisi integradora-modular de B. Wotjak ens proporciona una imatge molt clara de com s'estructura aquest camp lèxic en alemany i català, i permet establir tendències precises en el comportament de cadascuna de les locucions assenyalades que corresponen als nivells d'anàlisi que considerem bàsics en la descripció d'una locució. Però l'aplicació d'aquest

plantejament, alhora que comporta un nombre important d'avantatges, també presenta una sèrie de limitacions que cal comentar amb deteniment:

— El tipus d'anàlisi proposat i els cinc nivells de significació de què s'ocupa responen al nostre interès d'observar les UFs del corpus des del punt de vista de la llengua i deixar de banda els fenòmens situats en l'àmbit de la parla. Un acostament a les possibilitats semàntiques, formals, pragmàtiques, estilístiques i discursives d'un sintagma fraseològic verbal plantejades des de la perspectiva de la parla no serà possible a través d'un model com el nostre, que desatén qüestions fonamentals com el significat connotatiu dels constituents d'una locució; la seua expressivitat; els factors sociolingüístics associats a determinades locucions; la seua freqüència d'aparició en determinats tipus de textos o situacions comunicatives concretes; les seues marques geogràfiques, dialectals o de registre; la seua modificació amb finalitats comunicatives concretes; la seua desautomatització; etc.

— Les dimensions d'aquest treball ens han obligat a restringir el nostre estudi a una classe de construccions molt concretes: les locucions metalingüístiques amb verbs de llengua. Tanmateix, cal parlar esment de l'existència de molts altres tipus de sintagmes construïts sobre verbs pertanyents a altres camps lèxics i d'UFs de distinta naturalesa (parèmies, fórmules rutinàries, locucions no verbals, etc.), així com moltes altres combinacions no fraseològiques amb valor metalingüístic. De la mateixa manera, hem optat per prestar atenció només a les locucions recollides en els principals diccionaris fraseològics alemanys i catalans; cal no oblidar, però, que la llengua compta amb un nombre indeterminat de construccions no replegades a les obres lexicogràfiques que també s'haurien de tindre en compte en un estudi global i exhaustiu de les UFs metalingüístiques d'un idioma.

— El nostre treball de buidatge de les principals obres fraseogràfiques de l'alemany i el català ens proporcionà un llistat de gairebé 500 locucions amb valor metalingüístic, de les quals ací només n'hem analitzat 323. El principal motiu ha estat la manca de suficients exemples que permeteren llançar hipòtesis fonamentades sobre el funcionament d'algunes d'aquestes locucions en el discurs. Caldrà, doncs, una optimització de l'ús dels recursos a l'abast (sobretot pel que fa als corpus lingüístics informatitzats i els diccionaris) i la recerca de noves fonts de dades que ens ajuden a donar compte d'un major nombre fenòmens lingüístics que els ací exposats.

— El nostre estudi es basa en l'evidència empírica continguda als corpus lingüístics informatitzats CTILC i CUCWEB, en català, i IDS-Korpora, en alemany. En la introducció al capítol IV ja vam comentar les diferències entre aquests corpus i les singularitats que alguns d'ells presenten, les quals afecten tant al tipus de documents que apleguen com a la seua datació i el nombre de mostres recollides de cadascuna de les locucions analitzades. Una descripció que vulga romandre fidel a l'evidència present en el material recopilat ha d'abandonar tota ambició de realitzar afirmacions basades en la intuïció i en el coneixement precientífic – preflexiu – de l'investigador sobre l'objecte de la seua recerca. Així, és molt probable que alguna de les locucions analitzades contemple un ús diferent del descrit, que nosaltres no hem pogut constatar en els exemples observats.

No pretenem ací fer un recompte dels diferents aspectes que afecten la constitució, forma i ús de les locucions examinades al llarg de la tesi, ja que hem dedicat l'apartat de conclusions al capítol V a recollir i sintetitzar aquestes dades. Ens interessa, més aviat, revisar en quina mesura aquest treball ha donat resposta als factors que van motivar-lo. Les conclusions finals d'aquest treball són aquelles que es deriven dels objectius plantejats al començament de la nostra recerca i que poden resumir-se en cinc punts bàsics:

(1) Es confirma l'afirmació d'E. Coseriu segons la qual el llenguatge és un domini més de la realitat i de l'experiència i, com a tal, es troba representat en les llengües com un camp lexicosemàntic que pot ser dividit i estructurat a partir de tota una sèrie de distincions funcionals. El model plantejat permet estudiar el primer dels tres àmbits en què Ó. Loureda divideix allò metalingüístic d'una llengua: la fraseologia.¹¹³

(2) La recerca realitzada ens permet revisar el concepte de *locució verbal* tal com el plantegen G. Corpas (1997) i L. Ruiz (1997a) per concloure que només alguns dels trets que singularitzen la categoria verbal poden aplicar-se a la definició i caracterització d'aquests sintagmes fraseològics. Si bé criteris com la transitivitat o intransitivitat d'una locució, la seua estructura sintacticosemàntica, el seu ús amb valor reflexiu, la seua utilització en oracions en veu passiva,

¹¹³ Els altres dos àmbits són la gramàtica i el lèxic (LOUREDA, Ó., 2003b: 18).

l'admissió de modificadors de diversa mena (adverbis, clítics, quantificadors...), etc., són d'utilitat a l'hora de caracteritzar aquestes construccions, hi ha fenòmens de la seua construcció interna i del seu ús discursiu que no poden explicar-se a partir de la seua equiparació amb un lexema verbal. Parlem, concretament, de les restriccions morfològiques, semàntiques i sintàctiques que es donen en el verb que és nucli d'aquesta mena de locucions, així com les seues limitacions a l'hora de combinar-se amb determinats tipus de complements que formen la seua estructura argumental i de realitzar algunes de les transformacions que sí podrien dur a terme sintagmes homòfons combinats segons les regles del discurs lliure (nominalització, conversió en proposició de relatiu, transformació a passiva, separació dels constituents, etc.).

(3) És possible establir certes tendències i patrons de comportament comuns entre les locucions metalingüístiques amb un alt grau d'equivalència funcional, les quals es donen tant a nivell intralingüístic com interlingüístic. Queda descartada, així, la idea segons la qual els fraseologismes són unitats intrínsecament irregulars i rebeques a qualsevol mena de sistematització o anàlisi formal. Les propietats compartides per algunes d'aquestes construccions s'han d'entendre com a trets no necessaris ni suficients, que serveixen per explicar el seu funcionament i constitució, però que no tenen un caràcter prescriptiu, sinó descriptiu.

(4) La correspondència entre dues locucions d'un mateix idioma o de dues llengües diferents és quelcom més que la plena equivalència de la seua estructura interna o el significat denotatiu o connotatiu, i pot determinar-se fàcilment mitjançant la comparació dels trets ací comentats en els set apartats del model d'anàlisi proposat.

(5) Els resultats de l'estudi comparada de les locucions alemanyes i catalanes que comparteixen una zona de significació comuna són catalogables i quantificables, tal com es pot observar en les conclusions al capítol V. La majoria responen als trets apuntats pels lingüistes quan defineixen les UFs de forma general. Altres, com la composició lèxica, les restriccions morfològiques i sintàctiques i els defectes transformacionals, mostren particularitats que no es donen en altres tipus de fraseologismes.

L'ambició d'aquest treball és seguir indagant en les possibilitats d'aquest model d'anàlisi per pal·liar les limitacions que encara presenta per un estudi

complet dels sintagmes fraseològics verbals metalingüístics tant al nivell de la llengua com de la parla. Queda pendent la qüestió de si aquest model serà igualment vàlid per a la descripció i caracterització de les locucions pertanyents a altres camps lexicosemàntics. L'adaptabilitat de la nostra proposta dependrà del descobriment de les particularitats del camp que pretenguem estudiar i de l'òptima adequació del model a les exigències de les construccions examinades.

BIBLIOGRAFIA

- AGRICOLA, E. (1970 [1962]), *Wörter und Wendungen: Wörterbuch zum deutschen Sprachgebrauch*, Munic, Hueber.
- ALCINA, J./J. M. BLECUA (1989), *Gramática española*, Barcelona, Ariel.
- ALVAR, M./G. CORPAS (eds.) (1998), *Diccionarios, frases, palabras*, Málaga, Universidad de Málaga.
- ÁLVAREZ, M. (2002), *Aproximación ó estudio das unidades fraseolóxicas en galego: as locucións verbais*, Tesi Doctoral, Santiago de Compostela, Universidade de Santiago de Compostela.
- ANISIMOVA, E. V. (2002), «Phraseologismen im Unterricht Deutsch als Fremdsprache», *Germanistisches Jahrbuch des GUS. Das Wort*, p. 245-256.
- ARNAUD, P. J. L. (1991), «Réflexions sur le proverbe», *Cahiers de lexicologie*, 59, p. 5-27.
- ARNAUD, P. J. L./H. BÉJOINT (eds.) (1992), *Vocabulary and Applied Linguistics*, Londres, MacMillan.
- AUSTIN, J. L. (1994 [1962]), *How to do things with words*, Boston, Harvard University Press.
- AZNÁREZ, M. (2000), «Comunicación no verbal y discurso en la fraseología con *hablar* o *decir* en español actual», *RILCE*, 16/2, p. 213-224.
— (2004), *La fraseología metalingüística con verbos de lengua en español actual*, Tesi Doctoral, Pamplona, Universidad de Navarra.
- BACARDÍ, M. (ed.) (1997), *Actes del II Congrés Internacional sobre Traducció*, Bellaterra, Universitat Autònoma de Barcelona.
- BACH, E./R. T. HARMS (eds.) (1968), *Universals in Linguistic Theory*, Nova York, Holt, Rinehart & Winston.
- BALBASTRE, J. (1979), *Nou recull de modismes i frases fetes català-castellà, castellà-català*, Barcelona, Pòrtic.
- BALLY, CH. (1905), *Précis de stylistique: esquisse d'une méthode fondée sur l'étude du français moderne*, Ginebra, Eggimann.
— (1951 [1909]), *Traité de stylistique française*, Ginebra/París, Georg & Cie/C. Klincksieck.
- BARGALLÓ, M./O. CUBELLS/J. GINEBRA (2003), «Lexicografia i fraseologismes verbals: el *Diccionari català-valencià-balear*», dins GUISCAFRÈ, J./A. PICORNELL (eds.), *Actes del Congrés Internacional Antoni M. Alcover*, p. 422-435.

- BARKEMA, H. (1996), «Idiomaticity and terminology: a multi-dimensional descriptive model», *Studia Linguistica*, 50/2, p. 125-160.
- BASTARDAS, J./M. R. BASTARDAS (1998), «El diccionari mallorquí-castellà de Pere Antoni Figuera (1840) i la fraseologia mallorquina», dins MASSOT, J. (ed.), *Estudis de llengua i literatura en honor de Joan Veny*, v. I, p. 119-152.
- BEHNCKE, A. (1996), *Glossari de frases figurades àrabs amb les equivalències al castellà i català*, Memòria de Llicenciatura, Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona – Facultat de Traducció i Interpretació.
- BENSON, M. ET AL. (1986a), *Lexicographic Description of English*, Àmsterdam, John Benjamins.
- (1986b), *The BBI Combinatory Dictionary of English: A Guide to Word Combinations*, Àmsterdam, John Benjamins.
- BERÉSIN, F. M. (ed.) (1984), *Reader zur Geschichte der sowjetischen Sprachwissenschaft*, Leipzig, Bibliographisches Institut.
- BERKETOVA, Z. V. (1975), «Über den weiten Umfang der Phraseologie», *Deutsch als Fremdsprache: Zeitschrift zur Theorie und Praxis des Deutschunterrichts für Ausländer*, 12, p. 379-381.
- BOLEDA, G. ET AL. (2004), «CucWeb: un corpus del català construït a partir de la web», dins *II Congrés Online de l'Observatori per a la Cibersocietat*, Barcelona. <http://www.cibersociedad.net/congres2004/index_ca.html> (26.10.2005).
- BORJA, J. (2005), «Fraseologia i transmissió de coneixement», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 65-74.
- BOSCH, A. (1999), «Desplaçaments lexicosemàntics i organització de les unitats lèxiques en alguerès per penetració de sardismes i altres estrangerismes», dins MASSOT, J. (coord.), *Homenatge a Arthur Terry*, 3, p. 261-285.
- BOVER, A./M. R. LLORET/M. VIDAL (eds.) (2001), *Actes del Novè Col·loqui d'Estudis Catalans a Nord-Amèrica. Barcelona, 1998*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- BREAL, M. (1976 [1897]), *Essai de sémantique*, Ginebra, Slatkine.
- BROWN, D. F. (1974), «Advanced vocabulary teaching: the problem of collocation», *RELC Journal*, 5/2, p. 1-11.
- BUCK, CH. D. (1915), «Words of speaking and saying in the Indo-European languages», *American Journal of Philology*, 36, p. 1-18, 125-154.
- BURGER, H. (1973), *Idiomatik des Deutschen*, Tübinga, Niemeyer.
- (1998), *Phraseologie: Eine Einführung am Beispiel des Deutschen*, Berlín, Schmidt.

- (ed.) (2003), *Flut von Texten – Vielfalt der Kulturen: Ascona 2001 zur Methodologie und Kulturspezifik der Phraseologie*, Baltmannsweiler, Schneider-Verlag Hohengehren.
- BURGER, H./A. HÄCKI BUHOFFER/A. SIALM (1982), *Handbuch der Phraseologie*, Berlín, Walter de Gruyter.
- BURGER, H./R. ZETT (eds.) (1987), *Aktuelle Probleme der Phraseologie. Symposium 27.-29.9.1984 in Zürich*, Berna, Peter Lang.
- BURRELL, M. (1993), «Paremiología contrastiva en la clase de idiomas (inglés, castellano, catalán)», *Paremia*, 2, p. 211-217.
- CABRÉ, M. T. (1994), *A l'entorn de la paraula, I – Lexicologia general*, València, Universitat de València
- CALATAYUD, J. V. (1994), *Fraseologisme i metaforització: processos de metaforització del cos humà en les unitats fraseològiques catalanes*, Memòria de Llicenciatura, València, Universitat de València.
- (1996), «L'experiència espacial del cos en les unitats fraseològiques catalanes: més enllà de la imatge creativa», dins SCHÖNBERGER, A./STEGMANN, T. D. (eds.), *Actes del Desè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, v. 3, p. 337-354.
- CALATAYUD, J. V./X. LLUNA (1995), «Fonts per a l'estudi de la fraseologia catalana», *Caplletra*, 18, p. 221-223.
- CALDERÓN, M. (1994), *Sobre la elaboración de diccionarios monolingües de producción*, Granada, Universidad de Granada.
- CALERO, M. A. (1998), «Acerca de Dios y del demonio en la fraseología española y catalana», dins G. WOTJAK (ed.), *Estudios de fraseología y fraseografía del español actual*, p. 155-194.
- (1999), «Jesús y María en la fraseología religiosa del español y del catalán», *Paremia*, 8, p. 77-84.
- (2000), «Personajes y episodios bíblicos en las locuciones y frases hechas del español y del catalán», *Paremia*, 9, p. 49-60.
- CASAD, E. H. (ed.) (1996), *Linguistics in the Redwoods: The Expansion of a New Paradigm in Linguistics*, Berlín/Nova York, Mouton de Gruyter.
- CASARES, J. (1950), *Introducción a la lexicografía moderna*, Madrid, Patronato Menéndez Pelayo/Instituto Miguel de Cervantes.
- CARNEADO, Z./A. M. TRISTÁ (eds.) (1983), *Estudios de fraseología*, L'Havana, Instituto de Literatura y Lingüística de la Academia de Ciencias de Cuba.
- CARRETÉ, R. (1991), «Locucions amb entrada composta al DGLC i al DLC», dins MASSOT, J. (coord.), *Miscel·lània Jordi Carbonell*, 2, p. 265-280.
- CASTELL, A. (2001 [1997]), *Gramática de la lengua alemana*, Madrid, Idiomas.

- CASTILLO, M. A. (1998), «¿Compuestos o locuciones?», dins ALVAR, M./G. CORPAS (eds.), *Diccionarios, frases, palabras*, p. 147-155.
- (2000), «Tratamiento de las unidades pluriverbales en dos diccionarios del español: DRAE y Due», *Tendencias en la Investigación Lexicográfica del Español*, 1, p. 357-364.
- ČERMÁK, F. (2001), «Substance of idioms: perennial problems, lack of data or theory?», *International Journal of Lexicography*, 14, 1-20.
- ČERNÝŠEVA, I. I. (1970), *Frazeologija sovremennogo nemeckogo jazyka*, Moscou, Vysšaja Škola.
- (1975), «Phraseologie», dins ČERNÝŠEVA I. I./M. STEPANOVA (eds.), *Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, p. 198-261.
- (1989), «Strukturtypologische Phraseologieforschung in der sowjetischen Germanistik», dins G. GRÉCIANO (ed.), *Europhras 88: Phraséologie Contrastive*, p. 43-49.
- ČERNÝŠEVA, I. I./W. FLEISCHER (eds.) (1981), *Untersuchungen zur deutschen Phraseologie*, Wissenschaftliche Zeitschrift der Karl-Marx-Universität Leipzig, Gesellschafts- und sprachwissenschaftliche Reihe, 5.
- ČERNÝŠEVA, I. I./M. STEPANOVA (eds.) (1975), *Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, Moscou, Hochschule.
- CHATTON, R. (1953), *Zur Geschichte der romanischen Verben für 'Sprechen', 'Sagen' und 'Reden' mit besonderer Berücksichtigung des Französischen, Italienischen und Rätoromanischen*, Bern, Francke.
- CLOQUELL, A. (1994), *Expressions idiomàtiques alemanyes del camp temàtic dels animals i els seus equivalents en català*, Tesi de Llicenciatura, Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona.
- CONCA, M. (1986), «Sobre la semiòtica dels refranys», dins BADIA, L./J. MASSOT (ed.), *Estudis de literatura catalana en honor de Josep Romeu i Figueras*, 1, p. 345-355.
- (1987), *Paremiologia*, València, Universitat de València.
- (1994a), «La fraseologia en l'ensenyament de la llengua catalana», dins GENERALITAT VALENCIANA-CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA (ed.), *Segon Simposi del professorat de valencià de l'Ensenyament Mitjà i de l'Educació Secundària Obligatòria*, p. 113-124.
- (1994b), *Teoria, història i ús dels proverbis catalans. Aplicació a l'estudi d'un curs paremiològic del segle XVI*, Tesi Doctoral, València, Universitat de València.
- (1996), «La riquesa fraseològica en la producció rondallística d'Enric Valor», dins DD.AA. (eds.), *Simposi d'Estudi i Festa Enric Valor*, p. 47-60.
- (1998), «Os estudios de fraseoloxía catalana: realidades e proxectos», dins FERRO, X. (coord.), *Actas do I Coloquio Galego de Fraseoloxía*, p. 139-167.

-
- (1999a), «La competència fraseològica en l'aprenentatge de llengües», dins UNIVERSITAT DE VALÈNCIA-DEPT. DE DIDÀCTICA DE LA LLENGUA I LA LITERATURA (ed.), *Ensenyament de Llengües i Plurilingüisme*, València, Universitat de València, p. 325-332.
- (1999b), «Relacions interactives entre unitats fraseològiques», *Paremia*, 8, p. 137-141.
- (2000), «Característiques lingüístiques comparades entre locucions i parèmies», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 49-63.
- (2005), «Les unitats fraseològiques en el discurs argumentatiu», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 32-42.
- CONCA, M./J. GUIA (1993), «L'ús dels termes paremiològics en la història de la llengua catalana», *Els Marges*, 48, p. 23-53.
- (1996), *Els primers reculls de proverbis catalans*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- (2000), «La idiomacitat de les unitats fraseològiques (UFs) en relació amb el sistema conceptual metafòric d'una llengua i cultura: Aplicació diacrònica i contrastiva», *Cahiers du P.R.O.H.E.M.I.O.*, 3, p. 31-48.
- (2003), «Un joc poètic en proverbis. Edició i estudi paremiològic de refranys rimats», *Catalan Review*, 17/2, p. 53-86.
- CONTESTI, M. (2000), *Paraules i dites als coverbos rotors i de sempre de Biel Frontera*, Inca, Info Raiguer.
- CORPAS, G. (1995), «Discoursal Functions of Proverbs. A Corpus-based Study», *Estudios Ingleses de la Universidad Complutense*, 3, 101-110.
- (1997), *Manual de fraseología española*, Madrid, Gredos.
- (1998), «El uso de paremias en un corpus del español peninsular actual», dins WOTJAK, G. (ed.), *Estudios de fraseología y fraseografía del español actual*, p. 365-390.
- (2000a), «Acerca de la (in)traducibilidad de la fraseología», dins CORPAS, G. (ed.), *Las lenguas de Europa: Estudios de fraseología, fraseografía y traducción*, p. 483-522.
- (2000b), «Fraseología y traducción», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 107-138.
- (ed.) (2000c), *Las lenguas de Europa: Estudios de fraseología, fraseografía y traducción*, Granada, Comares.
- (2001a), «La creatividad fraseológica: efectos semántico-pragmáticos y estrategias de traducción», *Paremia*, 10, p. 67-78.

- (2001b), «La traducción de la fraseología: técnicas y estrategias», dins DE LA CRUZ, I. ET. AL. (eds.), *La lingüística aplicada a finales del siglo XX. Ensayos y propuestas*, p. 779-787.
- (2003a [1999]), «Consideraciones en torno al procesamiento y traducción al español de la fórmula *Hear, hear!*», dins CORPAS, G. (ed.), *Diez años de investigación en fraseología*, p. 225-244.
- (2003b [2001]), «Corrientes actuales de la investigación fraseológica en Europa», dins CORPAS, G. (ed.), *Diez años de investigación en fraseología*, p. 39-66.
- (2003c [1998]), «Criterios generales de clasificación del universo fraseológico de las lenguas, con ejemplos tomados del español y del inglés», dins CORPAS, G. (ed.), *Diez años de investigación en fraseología*, p. 125-154.
- (ed.) (2003d), *Diez años de investigación en fraseología: análisis sintáctico-semánticos, contrastivos y traductológicos*, Frankfurt del Main/Madrid, Vervuert/Iberoamericana.
- CORRALES, C. (1977), *El campo semántico “dimensión” en español*, La Laguna, Universidad de La Laguna.
- CORRALES, I. (1982), *El campo semántico “edad” en español*, La Laguna, Universidad de La Laguna.
- COSERIU, E. (1962a), «Sistema, norma y habla», dins *Teoría del lenguaje y lingüística general*, p. 11-113.
- (1962b), *Teoría del lenguaje y lingüística general: cinco estudios*, Madrid, Gredos.
- (1964), «Pour une sémantique diachronique structurale», *Travaux de Linguistique et de Littérature*, 2, p. 139-186. [Trad. esp. «Para una semántica diacrónica estructural», dins *Principios de semántica estructural*, p. 11-86]
- (1967), «Lexikalische Solidaritäten», *Poetica*, 1, p. 293-303. [Trad. esp. «Las solidaridades léxicas», dins *Principios de semántica estructural*, p. 143-161]
- (1968), «Les structures lexématiques», dins ELWERT, W. T. (ed.), *Probleme der Semantik*, p. 3-16 [Trad. esp. «Las estructuras lexemáticas», dins *Principios de semántica estructural*, p. 162-184].
- (1981 [1977]), *Principios de semántica estructural*, Madrid, Gredos.
- COULMAS, F. (1979), «On the Sociolinguistic Relevance of Routine Formulae», *Journal of Pragmatics*, 3, p. 239-266.
- (ed.) (1981a), *Conversational routine. Explorations in standardized communication situations and prepatterned speech*, La Haia, Mouton.
- (1981b), «Introduction: Conversational routine», dins COULMAS, F. (ed.) (1981a), *Conversational routine. Explorations in standardized communication situations and prepatterned speech*, p. 1-17.

- COWIE, A. P. (1978), «Vocabulary exercises within an individualized Study Programme», *ELT Documents*, 103, p. 37-44.
- (1992), «Multiword Lexical Units and Communicative Language Teaching», dins ARNAUD, P. J. L./H. BÉJOINT (eds.), *Vocabulary and Applied Linguistics*, p. 1-12.
- (ed.) (1998), *Phraseology. Theory, Analysis and Applications*, Òxford, Clarendon Press.
- CRUSE, D. A. (1986), *Lexical Semantics*, Cambridge, Cambridge University Press.
- (1990), «Prototype Theory and Lexical Semantics», dins TSOHATZIDIS, S. L. (ed.), *Meaning and Prototypes: Studies in linguistic categorization*, p. 382-402.
- CRUSE, A./F. HUNDSNURSCHER/M. JOB (eds.) (2002), *Lexikologie. Lexicology. Ein internationales Handbuch zur Natur und Struktur von Wörtern und Wortschätzen*, Berlín/Nova York, Walter de Gruyter.
- CUENCA, M. J. (2000), «L'estudi de les construccions idiomàtiques des de la lingüística cognitiva i l'anàlisi contrastiva», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 33-48.
- CUENCA, M. J./J. M. CASTELLÀ (1995), «Una caracterització cognitiva de les preguntes confirmatòries (*question tags*)», *Caplletra*, 18, p. 65-84.
- DAVIS, D. P. (1923), *The semasiology of verbs of talking and saying in the high Germanic dialects*, Chicago, University of Chicago.
- (1980), «Perlocutions», dins SEARLE, J. R./F. KIEFER/M. BIERWISCH (eds.), *Speech act theory and pragmatics*, p. 37-55.
- DD.AA. (eds.) (1996), *Actes del Simposi d'Estudi i Festa Enric Valor: Actes*, Alacant, Diputació d'Alacant.
- DE LA CRUZ, I. ET. AL. (eds.) (2001), *La lingüística aplicada a finales del siglo XX. Ensayos y propuestas*, Alcalá d'Henares, Universidad de Alcalá de Henares.
- DOBROVOL'SKIJ, D. (1988), *Phraseologie als Objekt der Universalienlinguistik*, Leipzig, Enzyklopädie.
- (1995), *Kognitive Aspekte der Idiom-Semantik: Studien zum Thesaurus deutscher Idiome*, Tübinga, Narr.
- (1999), «Gibt es Regeln für die Passivierung deutscher Idiome?», *Das Wort: Germanistisches Jahrbuch*, p. 21-40.
- (2002), «Grammatik der Idiome», dins D. HARTMANN/J. WIRRER (eds.), *Wer A sägt, muss auch B sägen*, p. 57-74.
- DOBROVOL'SKIJ, D./N. LÛBIMOVA (1993), «“Wie man so schön sagt, kommt das gar nicht in die Tüte”. Zur metakommunikativen Umrahmung von Idiomen», *Deutsch als Fremdsprache*, 1993/3, p. 151-156.

- DOBROVOL'SKIJ, D./PIIRAINEN, E. (2005), *Figurative language: cross-cultural and cross-linguistic perspectives*, Àmsterdam, Elsevier.
- DONEW, A. (1986), *Zum Wesen der Kommunikationsverfahren Mitteilen, Feststellen, Behaupten mit ihren sprachlichen Indikatoren sowie Möglichkeiten der Gliederung des Ermittelten, untersucht an Texten der Tagespresse*, Potsdam, Pädagogische Hochschule Karl Liebknecht.
- DUCROT, O. ET AL. (1980), *Les mots du discours*, París, Éd. de Minuit.
- ĎURCO, P. (ed.) (1998), *Phraseology and Paremiology: International Symposium Europhras '97, September 2-5 1997*, Liptovský, Bratislava, Akadémia PZ.
- EBERHARD, J. A./O. LYON (1910 [1802]), *Synonymisches Handwörterbuch der deutschen Sprache*, Leipzig, Grieben.
- ECKERT, R. (1973), «Zu einigen Fragen der Phraseologie und Translation», dins NEUBERT, A. (ed.), *Neue Beiträge zu Grundfragen der Übersetzungswissenschaft*, p. 99-102.
- ECKERT, R./U. BÖHME/A. MAASS (1976), *Aktuelle Probleme der Phraseologie. Materialien der Wissenschaftlichen Konferenz des Wissenschaftsgebiets Ostslawische Sprachwissenschaft der Sektion Theoretische und angewandte Sprachwissenschaft am 13. und 14. November 1975*, Leipzig, Karl-Marx-Universität Leipzig.
- EICHINGER, L. M. (1995), *Dependenz und Valenz*, Hamburg, Buske.
- EISMANN, W. (ed.) (1998), *Europhras 95. Europäische Phraseologie im Vergleich: Gemeinsames Erbe und kulturelle Vielfalt*, Bochum, Brockmeyer.
- ELWERT, W. T. (ed.) (1968), *Probleme der Semantik*, Wiesbaden, Franz Steiner.
- ENGEL, U. (1988), *Deutsche Grammatik*, Heidelberg, Julius Gross.
- ENGELEN, B. (1969), «Syntaktisches Verhalten und Wordfeldzugehörigkeit von "erklären". Einige weiterführende Bemerkungen», *Muttersprache: Zeitschrift für Pflege und Erforschung der deutschen Sprache*, 79/4, p. 120-128.
- ESCOBEDO, A. (1992), *El campo léxico 'hablar' en español*, Granada, Universidad de Granada.
- (ed.) (1994a), *Estudios de lexicología y lexicografía*, Almería, Universidad de Almería.
- (1994b), «Los campos léxicos: una modalidad de lingüística aplicada», dins ESCOBEDO, A. (ed.), *Estudios de lexicología y lexicografía*, p. 49-58.
- ESPINAL, M. T./J. MATEU (2005), «La llengua a les frases fetes», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 20-31.
- ESPINOSA, J. (1997), *Estructuras sintácticas transitivas e intransitivas en español*, Cadis, Universidad de Cádiz.

- ETTINGER, S. (1982), «Formación de palabras y fraseología en la lexicografía», dins HAENSCH, G. ET AL. (eds.), *La lexicografía. De la lingüística teórica a la lexicografía práctica*, p. 233-258.
- FABREGAT, F. (1997), «Aproximació cognitiva a la traducció de les expressions idiomàtiques», dins BACARDÍ, M. (ed.), *Actes del II Congrés Internacional sobre Traducció*, pp. 505-516.
- FARNÉS, S. (1994/99), *Paremiologia catalana comparada*, Barcelona, Columna.
- FERNÁNDEZ, C. (2002), *Expresiones metalingüísticas con el verbo decir*, La Corunya, Universidade da Coruña.
- FERNÁNDEZ, J. ET AL. (eds.) (1999), *Lingüística para el siglo XXI*, Salamanca, Universidad de Salamanca.
- FERNÁNDEZ, P./J. M. BRAVO (eds.) (1998), *La traducción: orientaciones lingüísticas y culturales*, Valladolid, Universidad de Valladolid.
- FERNÁNDEZ-VILLANUEVA, M. (1993), «Consideraciones sobre los estudios contrastivos de fraseologismos», *Revista de Filología Alemana*, 1, p. 145-154.
- FERRANDO, A./A. G. HAUF (eds.) (1991), *Miscel·lània Joan Fuster*, v. 3, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- FERRANDO, M. V. (1991), «Camp semàntic de les “faenes” del camp a Benicalap», dins FERRANDO, A./A. G. HAUF (eds.), *Miscel·lània Joan Fuster*, 3, p. 435-451.
- FERRER, H. (2001), «Les partícules modals alemanyes i els seus equivalents en català des d'una perspectiva contrastiva», dins *Caplletra*, 30, p. 95-110.
- FERRER, M./SALVADOR, V. (2005), «Fraseologia i educació discursiva», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 7-11.
- FERRÍS, V. (1987), *La ceràmica de Manises, els seus vocables i locucions*, València, Diputació Provincial de València.
- FERRO, X. (1996), *Cadaquén fala coma quen é: reflexións verbo da fraseoloxía enxebre. Discurso lido na recepción pública de 4 de maio de 1996 por Xesús Ferro Ruibal e resposta de Carlos Casares Mouriño*, La Corunya, Real Academia Galega.
- (coord.) (1998), *Actas do I Coloquio Galego de Fraseoloxía*, Santiago de Compostel·la, Centro Ramón Piñeiro/Xunta de Galicia.
- FILLMORE, CH. (1968), «The case for case», dins BACH, E./R. T. HARMS (eds.), *Universals in Linguistic Theory*, p. 1-88.
- (1969), «Toward a Modern Theory of Case», dins REIBEL, D. A./S. A. SCHANE (eds.), *Modern Studies in English: Readings in Transformational Grammar*, p. 361-375.
- FILLMORE, C. J./P. KAY/M. C. O'CONNOR (1988), «Regularity and idiomaticity in grammatical constructions: The case of *let alone*», *Language*, 64/3, p. 501-538.

- FIX, U. (1971), *Das Verhältnis von Syntax und Semantik im Wortgruppenlexem: Versuch einer objektivierten Klassifizierung und Definition des Wortgruppenlexems*, Diss., Leipzig, Karl-Marx-Universität.
- FLEISCHER, W. (ed.) (1979), *Beiträge zur Phraseologie und Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, Berlín, Akademie der Wissenschaften der DDR – Zentralinstitut für Sprachwissenschaft.
- (1997 [1982]), *Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache*, Tübingen, Max Niemeyer.
- FLEISCHER, W./R. GROSSE (eds.) (1979), *Beiträge zur Phraseologie und Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, Berlín, Akademie der Wissenschaften der DDR – Zentralinstitut für Sprachwissenschaft.
- FÖLDES, C./J. WIRRER (eds.) (2004), *Phraseologismen als Gegenstand sprach- und kulturwissenschaftlicher Forschung: Akten der Europäischen Gesellschaft für Phraseologie (EUOPHRAS) und des Westfälischen Arbeitskreises "Phraseologie/Parömiologie" (Loccum 2002)*, Baltmannsweiler, Schneider-Verlag Hohengehren.
- FORGAS, E. (1996), *Los ciclos del pan y del vino en las paremias hispanas*, Madrid, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación.
- GABELENTZ, G. VON DER (1995 [1891]), *Die Sprachwissenschaft: Ihre Aufgaben, Methoden und Bisherige Ergebnisse*, Londres, Routledge/Thoemmes Press.
- GARCÍA, C. (2000), «Traduir els fraseologismes entre català i espanyol», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 227-239.
- GARCÍA, C./I. GARCÍA (1998), «La traducció de *L'ambició d'Aleix* a l'espanyol: anàlisi dels fraseologismes», dins SALVADOR, H./H. VAN LAWICK (eds.), *Valoriana. Estudis sobre l'obra d'Enric Valor*, p. 127-137.
- GARCÍA, I. (2000), «Reflexions a l'entorn de la traducció (al català i a l'espanyol) d'algunes unitats fraseològiques de *Three Men in a Boat*», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 153-167.
- GARCÍA-PAGE, M. (1989), «Sobre los procesos de deslexicalización en las expresiones fijas», *Español Actual*, 52, p. 59-79.
- (1990), «Léxico y sintaxis locucionales: algunas consideraciones sobre las palabras 'idiomáticas'», *Estudios humanísticos. Filología*, 12, p. 279-290.
- (1991), «Locuciones adverbiales con palabras 'idiomáticas'», *Revista Española de Lingüística*, 21/2, p. 231-264.

- (1993), «El 'modismo' en la enseñanza del español», *Analecta Malacitana*, 16/2, p. 348-363.
- (1996), «Sobre las variantes fraseológicas en español», *Revista Canadiense de estudios hispánicos*, XX/3, p. 477-489.
- (1999), «Variantes morfológicas y unidades fraseológicas», *Paremia*, 8, p. 225-230.
- GASCÓN, F. (1999), *Estudi lexicològic i fraseològic de la parla de Beixama (L'Alcoià)*, Tesi de llicenciatura, València, Universitat de València.
- GATES, E. (1988), «The treatment of multiword lexemes in some current dictionaries of English», dins SNELL-HORNBY, M. (ed.), *ZüriLEX '86 Proceedings*, p. 99-106.
- GECKELER, H. (1976), *Semántica estructural y teoría del campo léxico*, Madrid, Gredos.
- GEIGER, R. A./B. RUDZKA-OSTOYN (eds.) (1993), *Conceptualizations and mental processing in language*, Berlín/Nova York, Mouton de Gruyter.
- GENERALITAT VALENCIANA-CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA (ed.) (1994), *Segon Simposi del professorat de valencià de l'Ensenyament Mitjà i de l'Educació Secundària Obligatòria, Elx, setembre 1993*, València, Generalitat Valenciana.
- GEYKEN, A. (2001), *Aufbau einer kontrastiven, französisch-deutschen Lexikogrammatik am Beispiel der Kommunikationsverben*, Munic, CSI.
- GIBBS, R. W. (1996), «What's cognitive about cognitive linguistics?», dins CASAD, E. H. (ed.), *Cognitive Linguistics in the Redwoods: The Expansion of a New Paradigm in Linguistics*, p. 27-53.
- GIMENO, LL. (1995), «El lèxic patrimonial castellanenc en l'obra de Bernat Artola: una aproximació», dins MASSOT, J. (coord.), *Miscel·lània Germà Colón*, 4, p. 207-228.
- GINEBRA, J. (2000), «Sintaxi i fraseologia: els límits de les unitats fraseològiques verbals», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 65-80.
- (2005), «Fraseologia, lingüística de corpus i ensenyament de la gramàtica», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 12-19.
- GINEBRA, J./R. MARTÍNEZ/M. A. PRADILLA (eds.) (2000), *La lingüística de Pompeu Fabra*, Alacant/Tarragona, Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana/Universitat Rovira i Virgili.
- GINEBRA, J./A. MONTSERRAT (2000), «Tractament de les unitats fraseològiques en el diccionari de Pompeu Fabra», dins GINEBRA, J./R. MARTÍNEZ/M. A. PRADILLA (eds.), *La lingüística de Pompeu Fabra*, v. 2, p. 365-379.
- GINEBRA, J./P. NAVARRO, P. (2003), «Revisió del tractament de les unitats fraseològiques en diccionaris catalans del segle XVI, XVII i XVIII», dins ZIMMERMANN, M.-C./A.

- CHARLTON (eds.), *Actes del Dotzè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, v. 3, p. 113-124.
- GLÄSER, R. (1985), «Idiomatik und Sprachvergleich», dins STÖTZEL, G. (ed.), *Idiomatik*, p. 67-73.
- (1986a), «A plea for phraseo-stylistics», dins KASTOVSKY, D./A. SZWEDEK (eds.), *Linguistic across historical and geographical boundaries*, v.1, p. 41-52.
- (1986b), *Phraseologie der englischen Sprache*, Tübinga, Niemeyer.
- (1999), «Zur Wiedergabe von Phraseologismen in englischen und französischen Übersetzungen ausgewählter Prosawerke von Christa Wolf», dins SABBAN, A. (ed.), *Phraseologie und Übersetzen: Phrasemata II*, p. 99-118.
- GODDARD, C. (2002), «The Search for Shared Semantic Core of All Languages», dins GODDARD, C./A. WIERZBICKA (eds.), *Meaning and Universal Grammar*, p. 5-40.
- GODDARD, C./A. WIERZBICKA (eds.) (2002), *Meaning and Universal Grammar: Theory and Empirical Findings*, Àmsterdam, John Benjamins.
- GONZÁLEZ, E. M. (2002), *Estudio y edición del Diccionario de Vocablos castellanos aplicados a la propiedad latina de Alonso Sánchez de la Ballesta*, La Corunya, Universidade da Coruña.
- GOTTSCHED, J. CH. (1970 [1762]), *Vollständigere und Neuerläuterte Deutsche Sprachkunst*, Hildesheim/Nova York, Olms.
- (1995 [1758]), *Beobachtungen über den Gebrauch und Misbrauch vieler deutscher Wörter und Redensarten*, Londres, Routledge/Thoemmes Press.
- GRECIANO, G. (1978), «A propos de la sémantique des expressions idiomatiques de l'allemand», *Verbum: Revue de linguistique*, 1, p. 87-108.
- (1983), «Forschungen zur Phraseologie», *Zeitschrift für germanistische Linguistik: Deutsche Sprache in Gegenwart und Geschichte*, 11, p. 232-243.
- (ed.) (1989), *Europhras 88: Phraséologie Contrastive. Actes du Colloque International, Klingenthal-Strasbourg, 12-16 mai 1988*, Estrasburg, Université des Sciences Humaines – Département d'Études Allemandes.
- GRILLI, G. (ed.) (1992), *Atti del Convegno Internazionale Ramon Llull. Il lullismo internazionale, l'Italia. Omaggio a Miquel Batllori. Napoli, Castel dell'Ovo 30 a 31 marzo, 1 aprile 1989*, Napoli, Istituto Universitario Orientale.
- GUIA, J. (1998), *Fraseologia i estil: enigmes a la València del segle XV*, València, 3 i 4.
- (2000a), «Formalització matemàtica de las concordances frasològiques d'un text: determinació d'autories en la literatura catalana de segle XV», dins *Literatura i ciència: un acostament*, Barcelona: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, p. 63-75.

- (2000b), «Hacia una caracterización fraseológica de los estilos literarios», dins CORPAS, G. (ed.), *Las lenguas de Europa: Estudios de fraseología, fraseografía y traducción*, p. 75-93.
- GUIA, J./M. CONCA (1997), «El mètode paremiològic i la seua productivitat. Aplicació a *Refranes glosados i Tirant lo Blanc*», *Paremia*, 6, p. 307-312.
- GUISCAFRÈ, J./A. PICORNELL (eds.) (2003), *Actes del Congrés Internacional Antoni M. Alcover*, Barcelona, Universitat de les Illes Balears/Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- GUZMÁN, J. R. (2000), «Unitats fraseològiques i traducció en els textos teatrals: *El càntir trencat*», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, 169-186.
- HÄCKI BUHOFFER, A. (2002), «“Unikalia” im Sprachwandel: phraseologische gebundene Wörter und ihre lexikographische Erfassung», dins PIIRAINEN, E./I. T. PIIRAINEN (eds.), *Phraseologie in Raum und Zeit*, p. 125-160.
- HALLE, M./H. G. LUNT (eds.) (1956), *For Roman Jakobson. Essays on the occasion of his 60th birthday*, La Haia, Mouton.
- HAPPE, C. (1986), «Zu den Semarten und ihrer Rolle bei der Gliederung deutscher Verben», dins SOMMERFELDT, K.-E./W. SPIEWOK (eds.), *Beiträge zu einer funktional-semantischen Sprachbetrachtung*, p. 95-103.
- HARRAS, G. (1983), *Handlungssprache und Sprechhandlung: eine Einführung in die theoretischen Grundlagen*, Berlín/Nova York, Walter de Gruyter.
- (ed.) (2001), *Kommunikationsverben: Konzeptuelle Ordnung und semantische Repräsentation*, Tübinga, Narr.
- HARRAS, G./E. WINKLER (1994), «A Model for Describing Speech Act Verbs. The Semantic Base of a Polyfunctional Dictionary», dins MARTIN, W. ET AL. (eds.), *EURALEX 1994*, p. 440-448.
- HARRAS, G. ET AL. (2004), *Handbuch deutscher Kommunikationsverben, v.1: Wörterbuch*, Berlín/Nova York, Walter de Gruyter.
- HARTMANN, D./J. WIRRER (eds.) (2002), *Wer A sagt, muss auch B sagen: Beiträge zur Phraseologie und Sprichwortforschung aus dem Westfälischen Arbeitskreis*, Baltmannsweiler, Schneider-Verlag Hohengehren.
- HARTUNG, W. (1964), *Die zusammengesetzten Sätze des Deutschen*, Berlín, Akademie Verlag.
- HAUSMANN, F. J. (1989), «Le dictionnaire de collocations», dins HAUSMANN, F. J. ET AL. (eds.), *Wörterbücher. Dictionaries. Dictionnaires*, p. 1010-1019.
- HAUSMANN, F. J. ET AL. (eds.) (1989), *Wörterbücher. Dictionaries. Dictionnaires. Ein internationales Handbuch zur Lexikographie. An International Encyclopedia of*

- Lexicography. Encyclopédie internationale de lexicographie*, v. 1, Berlín/Nova York, Walter de Gruyter.
- HEIDOLPH, K. E./W. FLÄMIG/W. MOTSCH (coords.) (1981), *Grundzüge einer deutschen Grammatik*, Berlín, Akademie Verlag.
- HELBIG, G. (1979), «Zum Status der Valenz und der semantischen Kasus», *Deutsch als Fremdsprache*, 15, p. 65-128.
- (1991), *Deutsche Grammatik: Grundfragen und Abriss*, Munic, Iudicium.
- (1992), *Probleme der Valenz- und Kasustheorie*, Tubinga, Niemeyer.
- HELBIG, G./J. BUSCHA (1979), *Deutsche Grammatik: Ein Handbuch für den Ausländerunterricht*, Leipzig, Enzyklopädie.
- HENNING, E. (1969), «Möglichkeiten und Grenzen der Redeeinleitung», *Muttersprache: Zeitschrift für Pflege und Erforschung der deutschen Sprache*, 79/4, p. 107-120.
- HERINGER, H. J. (1996), *Deutsche Syntax dependentiell*, Tubinga, Stauffenburg.
- HERNÁNDEZ, C. (1996), *Gramática funcional del español*, Madrid, Gredos.
- HERNÁNDEZ, H. (1989), *Los diccionarios de orientación escolar. Contribución al estudio de la lexicografía monolingüe española*, Tubinga, Niemeyer.
- HERNÁNDEZ, J. (1993), *Verba dicendi: Kontrastive Untersuchungen Deutsch-Spanisch*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- HESSKY, R. (1989), «Sprach- und kulturspezifische Züge phraseologischer Vergleiche», dins G. GRÉCIANO (ed.), *Europhras 88: Phraséologie Contrastive*, p. 195-204.
- HEUER, K. (1977), *Untersuchung zur Abgrenzung der obligatorischen und fakultativen Valenz des Verbes*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- HILFERTY, J. (1995), «Metonímia i metàfora des d'una perspectiva cognitiva», dins *Caplletra*, 18, p. 31-44.
- HINDELANG, G. (1978), «Skizze einer Sprechhandlungstaxonomie», *Münstersches Logbuch zur Linguistik*, 2, p. 20-67.
- HOCKETT, CH. F. (1960 [1958]), «Idiom formation», dins *A Course in Modern Linguistics*, Nova York, MacMillan, p. 303-309.
- HOFMANN, D. (2002), «Phraseologie im Zeitalter der Informatik und des Internets», [En línia]. *AngloGermanica Online: Revista electrònica periòdica de filologia alemana e anglesa*, núm. 2002/1, <<http://www.uv.es/angloGermanica/2002-1/hofmann.htm>> [Consulta: 31.12.2005].
- HOLTUS, G./M. METZELTIN/CH. SCHMITT (eds.) (1992), *Lexikon der Romanistischen Linguistik*, v. 6/1, *Aragonesisch/Navarresisch, Spanisch, Asturianisch/Leonesisch*, Tubinga, Niemeyer.
- HOLZINGER, H. J. (1993), «Probleme der kontrastiven Phraseologie deutsch-spanisch am Beispiel somatischer Phraseologismen», *Revista de Filología Alemana*, 1, p. 155-167.

- HOPPER, P. J. (1991), «On some principles of grammaticalization», dins TRAUGOTT, E. C./B. HEINE (eds.), *Approaches to grammaticalization*, I, p. 37-80.
- HOPPER, P. J./E. C. TRAUGOTT (1993), *Grammaticalization*, Cambridge, Cambridge University Press.
- HUNDSNURSCHER, F. (1976), «Versprechungen», dins RÜCKER, H./K. O. SEIDEL (eds.), «Sagen mit Sinne». *Festschrift für Larie-Luise Dittrich zum 65. Geburtstag*, p. 435-455.
- HUNDT, CH. (1994), *Untersuchungen zur portugiesischen Phraseologie*, Wilhelmsfeld, Egert.
- HUSSEIN, R. F. (1990), «Collocations, the missing link in vocabulary acquisition amongst EFL learners», *Papers and Studies in Contrastive Linguistics*, 26, p. 123-136.
- ISACENKO, A. V. (1948), «Morphologie, syntaxe et phraséologie», *Cahiers Ferdinand de Saussure*, 7, p. 17-32.
- JAKOBSON, R. (1956), «Metalanguage as a Linguistic Problem», dins *Selected Writings*, 7, Berlín/Nova York/Àmsterdam, p. 113-121.
- JAKSCHE, H. (ed.) (1981), *Reader zur sowjetischen Phraseologie*, Berlín, Walter de Gruyter.
- KASTOVSKY, D./A. SZWEDEK (eds.) (1986), *Linguistic across historical and geographical boundaries. In honour of Jacek Fisiak on the occasion of his fiftieth birthday*, v. 1. *Linguistic Theory and Historical Linguistics*, Berlín/Nova York, Mouton de Gruyter.
- KIRCHNER, O. R. (1879), «Parömiologische Studien. Kritische Beiträge I», *Jahresbericht über die Realschule zu Zwickau*, 11, p. 1-22.
- (1880), «Parömiologische Studien. Kritische Beiträge II», *Jahresbericht über die Realschule zu Zwickau*, 12, p. 1-37.
- KLAPPENBACH, R. (1961), «Feste Verbindungen in der deutschen Gegenwartssprache», dins *Beiträge zur Geschichte der deutschen Sprache und Literatur*, Halle (Saale), 82 (Sonderband), p. 443-457.
- KLEIBER, G. (1998 [1993]), *Prototypensemantik: eine Einführung*, Tübinga, Narr.
- KOLLER, W. (1977): *Redensarten*, Tübinga, Niemeyer.
- KORHONEN, J. (ed.) (1987), *Beiträge zur allgemeinen und germanistischen Phraseologieforschung: Internationales Symposium in Oulu, 13.-15. Juni 1986*, Oulu, Universität Oulu – Veröffentlichungen des Germanistischen Instituts.
- (ed.) (1992a), *Phraseologie und Wortbildung-Aspekte der Lexikonerweiterung. Finnisch-deutsche sprachwissenschaftliche Konferenz, 5.-6. Dezember 1990 in Berlin*, Tübinga, Niemeyer.

- (ed.) (1992b), *Untersuchungen zur Phraseologie des Deutschen und anderer Sprachen: einzelsprachspezifisch-kontrastiv-vergleichend. Internationale Tagung in Turku 6.-7.9.1991*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- (ed.) (1996), *Studien zur Phraseologie des Deutschen und des Finnischen*, Bochum, Brockmeyer.
- KÓTOVA, M. (1998), «As achegas rusas ós estudos fraseolóxicos», dins FERRO, X. (coord.), *Actas do I Coloquio Galego de Fraseoloxía*, p. 247-256.
- KUMMER, H. (1955), «Reden-Sagen-Sprechen. Eine Wortfeldbetrachtung», *Muttersprache: Vierteljahresschrift für deutsche Sprache*, 65, 121-165.
- LAKOFF, G. (1990 [1987]), *Women, Fire, and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind*, Chicago, Chicago University Press.
- LAKOFF, G./M. JOHNSON (1980), *Metaphors we Live by*, Chicago, Chicago University Press.
- LANG, O. (1978), *Zur Bedeutung und Valenz dreiwertiger Verben der Mitteilung in der deutschen Sprache der Gegenwart*, Güstrow, Pädagogische Hochschule Liselotte Herrmann.
- LANGACKER, R. W. (1987), *Foundations of cognitive grammar, v. 1, Theoretical Prerequisites*, Stanford, Stanford University Press.
- LARRETA, J. P. (2001), *Fraseología contrastiva del alemán y el español: teoría y práctica a partir de un corpus bilingüe de somatismos*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- LIEBSCH, H. (1979), «Zur Erforschung und Anwendung des Sprichwortes durch K. F. W. Wander», dins FLEISCHER, W. (ed.), *Beiträge zur Phraseologie und Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, p. 81-107.
- LLUNA, X. (1995), «La vella i acreditada fórmula de l'aforisme en Joan Fuster», dins SCHÖNBERGER, A./STEGMANN, T. D. (eds.), *Actes del Desè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, v. 1, p. 199-213.
- LÓPEZ, A. (1990a), «La estructura formal del modismo», dins *Nuevos estudios de lingüística española*, p. 193-205.
- (1990b), *Nuevos estudios de lingüística española*, Murcia, Universidad de Murcia.
- LÓPEZ, C. (2002), *Aspectos de fraseología contrastiva (alemán-español) en el sistema y en el texto*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- LOUREDA, O. (2001), «Del metalenguaje y sus tipos (con especial referencia al criterio de los modos de significar)», *Quaderni di semántica*, 21:2, p. 287-333.
- (2003a), «El metalenguaje de la lengua y los tipos de discurso», in MUÑOZ, M. D. ET AL. (eds.), *Actas del IV Congreso de Lingüística general*, v. 3, p. 1653-1661.

- (2003b), *Los nombres de los tipos de texto: el campo léxico 'lo que se dice' en el español actual*, Pamplona, Eunsa.
- LYONS, J. (1968 [1966]), *Introduction to Theoretical Linguistics*, Cambridge, Cambridge University Press.
- MACKIN, R. (1978), «On collocations : words shall be known by the company they keep», dins STREVEN, P. (ed.), *In Honour of A. S. Hornby*, p. 149-165.
- MARCO, J. (2000), «La traducció de la metàfora lexicalitzada als textos literaris: problemes i mètodes», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 139-151.
- MARÍN, M. J./M. J. CUENCA (1998), «La gramaticalització en els connectors: de l'oral a l'escrit», dins MAS, J./J. MIRALLES/P. ROSSELLÓ (eds.), *Actes del XIè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, p. 383-401.
- MARTÍN, C. (ed.) (1990), *VI Congreso de Lenguajes Naturales y Lenguajes Formales*, Barcelona, Universitat de Barcelona.
- MARTÍN, L. (2001), *Phraseologie im zweisprachigen Wörterbuch Deutsch-Spanisch*, Frankfurt del Main, Peter Lang.
- MARTIN, M. (1984), «Advanced Vocabulary Teaching: The Problem of Synonyms», *The Modern Language Journal*, 68/2, p. 130-137.
- MARTIN, W. ET AL. (eds.) (1994), *EURALEX 1994: Papers submitted to the 6th Euralex International Congress on Lexicography in Amsterdam, The Netherlands*, Amsterdam, European Association for Lexicography.
- MARTÍNEZ, L. (1978 [1953]), *Refranero general ideológico español*, Madrid, Hernando.
- MARTÍNEZ MARÍN, J. (1996), *Estudios de fraseología española*, Màlaga, Àgora.
- MARTÍNEZ MONTORO, J. (2002), *La fraseología en J. Casares*, *Estudios de Lingüística*, 16.
- MARTINICH, A. P. (ed.) (1990 [1985]), *The Philosophy of Language*, Òxford/Nova York, Oxford University Press.
- MAS, J./J. MIRALLES/P. ROSSELLÓ (eds.) (1998), *Actes del XIè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes (Palma de Mallorca, 8-12 de setembre de 1997)*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- MASSOT, J. (coord.) (1991), *Miscel·lània Jordi Carbonell, 2 (Estudis de Llengua i Literatura Catalanes, XXIII)*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- (coord.) (1994), *Miscel·lània Germà Colón, 1 (Estudis de Llengua i Literatura Catalanes, XXVIII)*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- (coord.) (1995), *Miscel·lània Germà Colón, 4 (Estudis de Llengua i Literatura Catalanes, XXXI)*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

- (ed.) (1998), *Estudis de llengua i literatura en honor de Joan Veny*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- (coord.) (1999), *Homenatge a Arthur Terry*, 3 (*Estudis de Llengua i Literatura Catalanes*, XXXIX), Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- MATEŠIĆ, J. (ed.) (1983a), *Phraseologie und ihre Aufgaben: Beiträge zum 1. Internationalen Phraseologie-Symposium vom 12. bis 14. Oktober 1981 in Mannheim*, Heidelberg, Julius Groos.
- (1983b), «Zum Terminus und zur Definition der “phraseologischen Einheiten”», dins MATEŠIĆ, J. (ed.), *Phraseologie und ihre Aufgaben*, p. 110-116.
- MELENDO, A. (1965), «De las locuciones en español», *Les langues néolatines*, 173, p. 1-31.
- MENA, F. M. (2002), *La desautomatización de las proverbs inglesas por sustitución: un estudio cognitivo*, Murcia, Universidad de Murcia.
- MENDÍVIL, J. L. (1990a), «El concepto de ‘locución verbal’ y su tratamiento léxico», *Cuadernos de Investigación. Filología*, 16, p. 5-30.
- (1990b), «Consideraciones sobre el carácter no discreto de las expresiones idiomáticas», dins MARTÍN, C. (ed.), *VI Congreso de Lenguajes Naturales y Lenguajes Formales*, p. 711-735.
- MESEGUER, LL. (2000), «Llenguatge dramàtic i fraseologia (a propòsit del teatre de Joan Brossa)», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: Estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 373-388.
- MESEGUER, LL./J. GARÍ (1995), «Metàfora i fraseologia en el discurs costumista: Santiago Rusiñol i Marià Vayreda», *Caplletra*, 18, p. 133-163.
- MILLER, G. A./P. N. JOHNSON-LAIRD (1976), *Language and Perception*, Cambridge, Cambridge University Press.
- MÖHRING, J. (1996), «Passivfähigkeit verbaler Phraseologismen», dins J. KORHONEN (ed.), *Studien zur Phraseologie des Deutschen und des Finnischen*, v. 2, p. 41-52.
- MOLOTKOV, A. I. (1977), *Osnovy frazeologii russkogo jazyka*, Leningrad, Nauka.
- MONLLAÓ, M. (1997), *Aproximació a les perífrasis verbonominals en alemany i en català*, Tesi de Llicenciatura, Tarragona, Universitat Rovira i Virgili.
- MONZÓ, E. (2000), «Estudi fraseològic de fórmules jurídiques dins de l'àmbit legislatiu», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: Estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 343-354.
- MORVAY, K. (1992), «Normalització-normativització dels diccionaris catalans: el problema de les unitats lèxiques pluriverbals», dins GRILLI, G. (ed.), *Atti del Convegno Internazionale Ramon Llull*, p. 583-594.

- (1995), «Problemes de fraseologia i fraseografia catalanes», *Caplletra*, 18, p. 211-220.
- MUÑOZ, M. D. ET AL. (eds.) (2003), *Actas del IV Congreso de Lingüística general*, Cadix, Universidad de Cádiz.
- NEUBERT, A. (ed.), *Neue Beiträge zu Grundfragen der Übersetzungswissenschaft*, Leipzig/Frankfurt del Main, Enzyklopädie/Athenäum.
- NEUMEYER, F. J. (1974), «The Regularity of Idiom Behaviour», *Lingua*, 34, p. 327-342.
- OLLER, A. (2000), «Connectors i fraseologia: el llavors col·loquial», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: Estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 227-239.
- PALM, CH. (ed.) (1991), *Europhras 90 – Akten der internationalen Tagung zur germanistischen Phraseologieforschung Aske/Schweden 12.-15. Juni 1990*, Uppsala, Almqvist and Wiksell International.
- (1995), *Phraseologie: Eine Einführung*, Tübinga, Gunter Narr.
- (ed.) (2004), *Europhras 2000 – Internationale Tagung zur Phraseologie 15.-18. Juni 2000 in Aske/Schweden*, Tübinga, Stauffenburg.
- PANKRATOVA, S. M. (1983), «Die Valenz somatischer Phraseologismen und ihre Bedeutung für den Fremdsprachenunterricht», *Deutsch als Fremdsprache*, 5, p. 277-282.
- PASTOR, M. A. (1990), *Indagaciones lexemáticas a propósito del campo léxico “asir”*, Granada, Universidad de Granada.
- PAUL, H. (1995 [1880]), *Prinzipien der Sprachgeschichte*, Tübinga, Niemeyer.
- PERAIRE, J. (2000), «Estratègia metafòrica i fraseologia en l'arquitectura del discurs del futbol», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: Estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 355-371.
- (2005), «Unitats fraseològiques i ideologia en el discurs publicitari», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 43-55.
- PÉREZ, M./V. SALVADOR (1995), «Fraseologia de l'encara i processos de gramaticalització», *Caplletra*, 18, p. 85-107.
- PERRAMÓN, S. (1979), *Proverbis, dites i frases fetes de la llengua catalana*, Barcelona, Millà.
- PETRONIJEVIC, B. (1985), *Semantische Beschreibung der Verben des Denkens der deutschen Gegenwartssprache*, Belgrad, Univerzitet u Beogradu.
- PIIRAINEN, E./I. T. PIIRAINEN (eds.) (2002), *Phraseologie in Raum und Zeit: Akten der 10. Tagung des Westfälischen Arbeitskreises «Phraseologie/Parömiologie» (Münster 2001)*, Baltmannsweiler, Hohengehren.

- PILZ, K. D. (1978), *Phraseologie. Versuch einer interdisziplinären Abgrenzung, Begriffbestimmung und Systematisierung unter besonderer Berücksichtigung der deutschen Gegenwartssprache*, Göppingen, Verlag Alfred Kümmerle.
- (1981), *Phraseologie: Redensartenforschung*, Stuttgart, Metzler.
- PÍNTER, S. J. (2004), *Estudi de les unitats fraseològiques antroponímiques catalanes: aplicació al fràsic del Diccionari català-valencià-balear*, Tesi Doctoral, València, Universitat de València.
- PINYANA, M. C. (2000), «El Xeret de Tormes o com arcaïtzar una traducció amb l'ús de les parèmies», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 187-202.
- PIQUER, S. (2000), «Pragmàtica en la fraseologia del relat», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 389-407.
- (2005), «Fraseologia i literatura. El discurs reciclat», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 56-64.
- POTTIER, B. (1970 [1968]), *Lingüística moderna y filología hispánica*, Madrid, Gredos.
- PUHVEL, J. (ed.) (1969), *Substance and Structure of Language: Lectures delivered before the Linguistic Institute of Linguistic Society of America, University of California, Los Angeles, June 17-August 12, 1966*, Berkeley, University of California Press.
- RAFEL, J. 1994, «Un corpus general de referència de la llengua catalana», *Caplletra*, 17, p. 219-250.
- REIBEL, D. A./S. A. SCHANE (eds.) (1969), *Modern Studies in English: Readings in Transformational Grammar*, Nova Jersey, Prentice-Hall.
- RAJCHSTEJN, A. D. (1973), «Zur Analyse der Festgeprägten Sätze im Deutschen», *Deutsch als Fremdsprache*, 10, pp. 212-222.
- REY-DEBOVE, J. (1978), *Le métalangage: étude linguistique du discours sur le langage*, París, Le Robert.
- RICHTER, A. (1889), *Deutsche Redensarten. Sprachlich und kulturgeschichtlich erläutert*, Leipzig, Richter.
- RIESEL, E. (1959), *Stilistik der deutschen Sprache*, Moscou, Verlag für fremdsprachliche Literatur.
- (1975), «Stilistische Charakteristik und Stilwerte fester Verbindungen», dins RIESEL, E./E. SCHENDELS (eds.), *Deutsche Stilistik*, p. 86-100.
- RIESEL, E./E. SCHENDELS (eds.) (1975), *Deutsche Stilistik*, Moscou, Hochschule.
- ROBERTS, R. (1998), «Phraseology and translation», dins FERNANDEZ, P./J. M. BRAVO (eds.), *La traducción: orientaciones lingüísticas y culturales*, p. 61-77.

- ROBLES, F. (2004), «Las unidades fraseológicas en la narrativa oral: tres versiones españolas de un cuento de Grimm», *Estudios filológicos alemanes*, 5, p. 335-342.
- (2005) «Fraseología i traducció: Una anàlisi contrastiva dels sistemes fraseològics alemany i català», *Interlingüística: Revista de la Asociación de Jóvenes Lingüistas*, 15, p. 1179-1188.
- (en premsa), «Aproximación a la fraseología metalingüística del alemán. Las locuciones verbales con *reden*, *sagen* y *sprechen*», [En línia]. *Anglogermanica Online: Revista electrónica periódica de filología alemana e inglesa*, núm. 2006/1.
- ROIG, A. (1981), «Les formules d'analogie du catalan parlat dans les Aspres roussillonnais», dins *Mélanges de Philologie et de Toponymie Romanes offerts à Henri Guiter*, Perpinyà, Impr. Catalane, p. 119-135.
- ROLLAND, M. T. (1969), *Zur Inhaltsbestimmung der Sprachverben*, Bonn, Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn.
- ROOS, E. (2001), *Idiom und Idiomatik: Ein sprachliches Phänomen im Lichte der kognitiven Linguistik und Gestalttheorie*, Aquisgrà, Shaker.
- ROTHKEGEL, A. (1973), *Feste Syntagmen: Grundlagen, Strukturbeschreibung und automatische Analyse*, Tübingen, Niemeyer.
- (1998), «Wissensvermittlung durch Mehrwortlexeme», dins EISMANN, W. (ed.), *Europhras 95. Europäische Phraseologie im Vergleich*, p. 731-741.
- RÜCKER, H./K. O. SEIDEL (eds.) (1976), «Sagen mit Sinne». *Festschrift für Larie-Luise Dittrich zum 65. Geburtstag*, Göttingen, Kümmerle.
- RUIZ, L. (1997a), *Aspectos de fraseología teórica española*, València, Universitat de València.
- (1997b), «Relaciones categoriales de las locuciones adverbiales», *Contextos*, XV/29-30, p. 19-31.
- (1998a), *La fraseología del español coloquial*, Barcelona, Ariel.
- (1998b), «Una clasificación no discreta de las unidades fraseológicas del español», dins WOTJAK, G. (ed.), *Fraseología y fraseografía del español actual*, p. 13-37.
- SABBAN, A. (ed.) (1999), *Phraseologie und Übersetzen: Phasemata II*, Bielefeld, Aisthesis.
- SABITOVA, M. (1976), *Untersuchungen zur Struktur und Semantik phraseologischer Lexemverbindungen in der deutschen Gegenwartssprache*, Tesi Doctoral, Leipzig, Karl-Marx-Universität Leipzig.
- SALA, E. (1992), *El parlar cadaquesenc*, Tesi Doctoral, Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona.
- SALVADOR, V. (1995), «De la fraseologia a la lingüística aplicada», *Caplletra*, 18, p. 11-30.

-
- (1996), «Fraseologia del “com”», dins SCHÖNBERGER, A./STEGMANN, T. D. (eds.), *Actes del Desè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, v. 3, p. 355-380.
- (2000), «Idiomacitat i discurs prefabricat», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 19-31.
- (2005), «Combinatòria lèxica i discurs acadèmic: aplicació a l'anàlisi de manuals d'ensenyament mitjà», *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura*, 36, p. 75-88.
- SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.) (2000), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, Castelló de la Plana, Universitat Jaume I.
- SALVADOR, V./H. VAN LAWICK (eds.) (1998), *Valoriana. Estudis sobre l'obra d'Enric Valor*, Castelló de la Plana, Universitat Jaume I.
- SAMANIEGO, E. (1996), *La traducció de la metàfora*, Valladolid, Universidad de Valladolid.
- SANCHO, P. (1995), *El valencià col·loquial de la vila de Canals*, Canals, Ajuntament de Canals.
- (1999a), «Análisis contrastivo de la fraseología: la expresión del rechazo discursivo previo en catalán y español», dins J. FERNÁNDEZ ET AL. (eds.), *Lingüística para el siglo XXI*, v. 2, p. 1475-1482.
- (1999b) *Introducció a la fraseologia. Aplicació al valencià col·loquial*, Paiporta, Denes.
- (2001), «Algunes reflexions sobre l'ús pragmaticodiscursiu de la fraseologia. El cas de la preposició *damunt* i de la interjecció *uei?!* en el valencià col·loquial», dins A. BOVER/M. R. LLORET/M. VIDAL (eds.), *Actes del Novè Col·loqui d'Estudis Catalans a Nord-Amèrica*, p. 407-421.
- (2003), «Anàlisi contrastiva interdialectal de la fraseologia: el cas de *déu-n'hi-do*, *ausa(d)es/a gosa(d)es* i *espaiet*», *Catalan Review*, 17/2, p. 151-176.
- SANDIG, B. (ed.) (1994), *Tendenzen der Phraseologieforschung: Europhras 92*, Bochum, Brockmeyer.
- SAUSSURE, F. DE (1971 [1915]), *Cours de linguistique générale*, París, Payot.
- SBARBI, J. M. (1980 [1874/78]), *El refranero general español*, Madrid, Atlas.
- SCHERER, U. (1990), *Sprechakte als Interaktionsverhalten*, Hamburg, Buske.
- SCHIPPAN, T. (1972), *Einführung in die Semasiologie*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- (1987 [1984]), *Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.

- SCHLOBINSKI, P. (2003), *Grammatikmodelle: Positionen und Perspektiven*, Wiesbaden, Westdeutscher Verlag.
- SCHMID, A. (1989), «Wörterbücher als Hilfe zur Übersetzung von Phraseologismen», dins SNELL-HORNBY, M./E. PÖHL (eds.), *Translation and Lexicography: papers read at the EURALEX colloquium held at Innsbruck 2-5 July 1987*, p. 121-127.
- SCHÖNBERGER, A./STEGMANN, T. D. (eds.) (1995/96), *Actes del Desè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, Frankfurt am Main, 18-25 de setembre de 1994*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- SCHRADER, H. (1886), *Der Bilderschmuck der Deutschen Sprache: Einblick in den unerschöpflichen Bilderreichtum unserer Sprache und ein Versuch wissenschaftlicher Deutung dunkler Redensarten und sprachlicher Räthsel*, Berlín, Dolfuß.
- SCHREIBER, H./K.-E. SOMMERFELDT/G. STARKE (1987), *Deutsche Wortfelder für den Sprachunterricht: Verbgruppen*, Leipzig, Verlag Enzyklopädie.
- SCHUMACHER, H. (ed.) (1986), *Verben in Feldern: Valenzwörterbuch zur Syntax und Semantik deutscher Verben*, Berlín/Nova York, Walter de Gruyter.
- SEARLE, J. R. (1976), «A classification of illocutionary acts», *Language in society*, 5, p. 1-23.
- (1990 [1965]), «What is a Speech Act?», dins MARTINICH, A. P. (ed.), *The Philosophy of Language*, p. 115-125.
- (1995 [1969]), *Speech acts: an essay in the philosophy of language*, Cambridge, Cambridge University Press.
- SEARLE, J. R./F. KIEFER/M. BIERWISCH (eds.) (1980), *Speech act theory and pragmatics*, Dordrecht, Reidel.
- SEILER, H. (1993), «A functional view on prototypes», dins GEIGER, R. A./B. RUDZKA-OSTOYN (eds.), *Conceptualizations and mental processing in language*, p. 115-139.
- SEPPÄNEN, L. (2002), «Mehrwortlexeme», dins CRUSE, A./F. HUNDSNURSCHER/M. JOB (eds.), *Lexikologie. Lexicology. Ein internationales Handbuch zur Natur und Struktur von Wörtern und Wortschätzen*, p. 415-421.
- SIMONETTA, V. (1985), *Lessico e sintassi delle espressioni idiomatiche: una tipologia tassonomica dell'italiano*, Nàpols, Liguori.
- SNELL-HORNBY, M. (ed.) (1988), *ZüriLEX '86 Proceedings. Papers read at the EURALEX International Congress, University of Zürich, 9-14 September 1986*, Tubinga, Francke.
- SNELL-HORNBY, M./E. PÖHL (eds.) (1989), *Translation and Lexicography: papers read at the EURALEX colloquium held at Innsbruck 2-5 July 1987*, Àmsterdam, Benjamins.

- SOLER, M. L. (1992), «Les imatges del mes d'abril i de la mar a la fraseologia catalana i alemanya: un estudi comparatiu de les característiques nacionals i internacionals», *Zeitschrift für Katalanistik*, 5, p. 161-180.
- SOMMERFELDT, K.-E./W. SPIEWOK (eds.) (1986), *Beiträge zu einer funktional-semanticen Sprachbetrachtung*, Leipzig, Enzyklopädie.
- SOMMERFELDT, K.-E./G. STARKE (eds.) (1984), *Grammatisch-semantiche Felder der deutschen Sprache der Gegenwart*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- (coords.) (1988), *Einführung in die Grammatik der deutschen Gegenwartssprache*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- SPRENGEL, K. ET AL. (ed.) (1976), *Semantik und Pragmatik*, Tübingen, Niemeyer.
- STARKE, G. (1984), «Zu einigen semantischen Kasus (Agens, Patiens, Adressat, Instrument)», dins SOMMERFELDT, K.-E./G. STARKE (eds.), *Grammatisch-semantiche Felder der deutschen Sprache der Gegenwart*, p. 90-109.
- STEPANOWA, M. D./G. HELBIG (1981 [1978]), *Wortarten und das Problem der Valenz in der deutschen Gegenwartssprache*, Leipzig/Moscou, VEB Bibliographisches Institut, Vysšaja Škola.
- STEYER, K. (ed.) (2004), *Wortverbindungen – mehr oder weniger fest*, Berlín/Nova York, IDS Mannheim (Jahrbuch 2003).
- STÖTZEL, G. (ed.) (1985), *Idiomatik*, Schöningh, Paderborn.
- STREVENS, P. (ed.) (1978), *In Honour of A. S. Hornby*, Òxford, Oxford University Press.
- TABARES, E. (2003), *El habla tradicional de La Gomera*, Tesi Doctoral, La Laguna, Universidad de La Laguna.
- TAYLOR, J. R. (1989), *Linguistic categorization: prototypes in linguistic theory*, Òxford, Clarendon Press.
- TECHTMEIER, B. (1990), «Metakommunikation in Institutionen. Einleitende Bemerkungen», *Zeitschrift für Phonetik, Sprachwissenschaft und Kommunikationsforschung*, 43/2, p. 167-174.
- THUN, H. (1978), *Probleme der Phraseologie: Untersuchungen zur wiederholte Rede mit Beispielen aus dem Französischen, Italienischen, Spanischen und Rumänischen*, Tübingen, Niemeyer.
- TIEDEMANN, D. (1995 [1772]), *Versuch einer Erklärung des Ursprunges der Sprache*, Londres, Routledge/Thoemmes Press.
- TIMOFEEVA, L. (en premsa), «Un cas de fraseologia comparada: la traducció dels fraseologismes amb referents teològics del rus al català», dins *Actes del VI Congrés Internacional de Traducció (Barcelona, 10-12 de maig de 2004)*, Barcelona, UAB, Departament de Traducció i d'Interpretació.

- TORZOVA, M. V. (1983), «Zur Valenz der Phraseologismen», *Deutsch als Fremdsprache*, 5, p. 283-287.
- TRAPERO, M. (1979), *El campo semántico "deporte"*, La Laguna, Universidad de La Laguna.
- TRAUGOTT, E. C. (1995), «Subjectification in grammaticalisation», dins WRIGHT, S./D. STEIN (eds.), *Subjectivity and subjectivization*, p. 31-54.
- TRAUGOTT, E. C./B. HEINE (eds.) (1991), *Approaches to grammaticalization*, Àmsterdam, John Benjamins.
- TRISTÁ, A. M. (1976/77), «La fraseología como disciplina lingüística», dins *Anuario L/L*, 7-8, L'Havana, Instituto de Literatura y Lingüística de la Academia de Ciencias de Cuba, p. 153-160.
- (1983a), «Fuentes de las unidades fraseológicas. Sus modos de formación», dins CARNEADO, Z./A. M. TRISTÁ (eds.), *Estudios de fraseología*, p. 68-70.
- (1983b), «La metáfora: sus grados de revelación en las unidades fraseológicas», dins Z. CARNEADO/A. M. TRISTÁ (eds.), *Estudios de fraseología*, p. 47-65.
- TRUJILLO, R. (1970), *El campo semántico de la valoración intelectual en español*, La Laguna, Universidad de la Laguna.
- TRYUK, M. (2000), «La phraséologie en terminologie. Quelques problèmes de traduction», *Babel*, 46/1, p. 66-76.
- TSOHATZIDIS, S. L. (ed.) (1990), *Meaning and Prototypes: Studies in linguistic categorization*, Londres/Nova York, Routledge.
- Untersuchungen zur deutschen Phraseologie* (1981), Wissenschaftliche Zeitschrift der Karl-Marx-Universität Leipzig (Gesellschafts- und Sprachwissenschaftliche Reihe), 30.
- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA-DEPT. DE DIDÀCTICA DE LA LLENGUA I LA LITERATURA (ed.) (1999), *Ensenyament de Llengües i Plurilingüisme: I Congrés Internacional de Didàctica de la Llengua i la Literatura*, València, Universitat de València.
- VAN LAWICK, H. (2000), «La traducció de fraseologismes: uns exemples de Bertolt Brecht», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 203-216.
- VENY, J. (1991), *Mots d'ahir i mots d'avui*, Barcelona, Empúries.
- VERDEGAL, J. (2000), «Del prefabricat al postfabricat: problemes de traducció (context francès-català)», dins SALVADOR, V./A. PIQUER (eds.), *El discurs prefabricat: estudis de fraseologia teòrica i aplicada*, p. 217-225.
- VICENTE, S. (2003), «Análisis contrastivo de fraseología (español-catalán): en busca de los universales fraseológicos», dins *Res Diachronicae: Anuario de la Asociación de Jóvenes Investigadores de Historiografía e Historia de la Lengua Española*, 2, p. 414-421.

- VIEHWEGER, D. ET AL. (1977), *Probleme der semantischen Analyse*, Berlín, Akademie Verlag.
- VILLAS, M. (1994), «El camp lèxico-semàntic de la infantesa/jovenesa: un assaig de lingüística comparada», dins MASSOT, J. (coord.), *Miscel·lània Germà Colón*, 1, p. 55-66.
- VINOGRADOV, V. V. (1984 [1947]), «Über die Haupttypen der Phraseologismen im Russischen», dins BERÉSIN, F. M. (ed.), *Reader zur Geschichte der sowjetischen Sprachwissenschaft*, p. 196-200.
- VOGT, H. (1953), “Sagen” und “Sprechen” – ein verbales Wortfeld des Althochdeutschen (dargestellt am Beispiel Otfrieds), Hamburg, Universität Hamburg.
- WAHL, M. C. (1877), *Das Sprichwort der neueren Sprachen: ein vergleichend phraseologischer Beitrag zur deutschen Literatur*, Erfurt, Keyser.
- WANDER, K. F. W. (1983 [1836]), *Das Sprichwort, betrachtet nach Form u. Wesen, für Schule u. Leben, als Einleitung zu einem großen volkstümlichen Sprichwörtertschatz*, ed. W. Mieder, Bern, Peter Lang.
- WEBER, H. J. (1992), *Dependenzgrammatik: Ein Arbeitsbuch*, Tübinga, Gunter Narr.
- WEIGAND, E. (1988), «Speech act taxonomy – An abstract or an empirical problem?», *Grazer Linguistische Studien*, 29, p. 113-124.
- WEINREICH, U. (1969), «Problems in the Analysis of Idioms», dins PUHVEL, J. (ed.), *Substance and Structure of Language*, p. 23-81.
- WELKE, K. M. (1988), *Einführung in die Valenz- und Kasustheorie*, Leipzig.
- WEN-LI, K. (1996), «Culture and Idiomaticity in Translation», *Babel*, 42/4, p. 211-221.
- WIERZBICKA, A. (1990), «“Prototypes save”: on the uses and abuses of the notion of “prototype” in linguistics and related fields», dins TSOHATZIDIS, S. L. (ed.), *Meaning and Prototypes: Studies in linguistic categorization*, p. 347-367.
- (1996), *Semantics: Primes and Universals*, Òxford, Oxford University Press.
- WILLMANN, O. P. (1862), «Figurae phraseologicae», *De figuris grammaticis*, Berlín, Rosenthal.
- WINKLER, E. (1987), *Syntaktische und semantische Eigenschaften von verba dicendi*, Berlín, Akademie der Wissenschaften der DDR.
- (2001), «Möglichkeiten der semantischen Dekomposition von Kommunikationsverben», dins HARRAS, G. (ed.), *Kommunikationsverben: Konzeptuelle Ordnung und semantische Repräsentation*, p. 61-76.
- WITTLIN, C. (1991), *Repertori d'expressions multinominals i de grups de sinònims en traduccions catalanes antigues*, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans.
- WÖRNER, M. H. (1978), *Performatives und sprachliches Handeln: ein Beitrag zu J. L. Austins Theorie der Sprechakte*, Hamburg, Buske.

- WOTJAK, B. (1987), «Aspekte einer konfrontativen Beschreibung von Phraseolexemen: deutsch-spanisch», *Linguistische Arbeitsberichte*, 59, p. 86-100.
- (1988), «Phraseologismen im Sprachvergleich», dins WOTJAK, G./A. REGALES (eds.), *Studien zum Sprachvergleich Deutsch-Spanisch*, p. 91-102.
- (1989), «Ansatz eines modular-integrativen Beschreibungsmodells für verbale Phraseolexeme (PL)», dins G. GRÉCIANO (ed.), *Europhras 88: Phraséologie Contrastive*, p. 459-467.
- (1992), *Verbale Phraseolexeme in System und Text*, Tübinga, Niemeyer.
- WOTJAK, G. (1987), «Bedeutung und Wissenskonfiguration», *Zeitschrift für Germanistik*, 8, p. 698-709.
- (1988), «Überlegungen zum Tertium comparationis (Tc) in der konfrontativen Linguistik (KL)», dins WOTJAK, G./A. REGALES (eds.), *Studien zum Sprachvergleich Deutsch-Spanisch*, p. 103-112.
- (1989), «Wie sollte ein modular-integratives Verbbeschreibungsmodell beschaffen sein?», *Linguistische Arbeitsberichte*, 68, p. 78-88.
- (ed.) (1998), *Fraseología y fraseografía del español actual*, Frankfurt del Main/Madrid, Vervuert/Iberoamericana.
- WOTJAK, G./A. REGALES (eds.) (1988), *Studien zum Sprachvergleich Deutsch-Spanisch: Materialien der 1. Internationalen Arbeitstagung zum Romanisch-Deutschen Sprachvergleich*, Valladolid, Spanischer Deutschlehrerverband.
- WRIGHT, S./D. STEIN (eds.) (1995), *Subjectivity and subjectivization*, Cambridge, Cambridge University Press.
- WUNDERLICH, D. (1969), «Bemerkungen zu den verba dicendi», *Muttersprache: Zeitschrift für Pflege und Erforschung der deutschen Sprache*, 79/4, p. 97-107.
- (1976), *Studien zur Sprechakttheorie*, Frankfurt del Main, Suhrkamp.
- (1992), «CAUSE and the structure of verbs», *Theorie des Lexikons: Arbeiten des Sonderforschungsbereichs 282, Nr. 36*, Düsseldorf, Heinrich Heine Universität.
- ZIEBART, H. (1978), «Ansatz zu einem Vergleich der syntaktischen Valenz und Distribution deutscher und polnischer verba dicendi», *Linguistische Arbeitsberichte*, 21, p. 211-220.
- (1979), *Zur syntaktischen Valenz und Distribution ausgewählter deutscher und polnischer Verba dicendi: Versuch eines Vergleichs*, Leipzig, Karl-Marx-Universität Leipzig.
- ZULUAGA, A. (1975), «La fijación fraseológica», *Thesaurus*, 30, p. 225-248.
- (1976), «Pragmatisch fixierte Ausdrücke», dins SPRENGEL, K. ET AL. (ed.), *Semantik und Pragmatik*, p. 319-239.
- (1980), *Introducción al estudio de las expresiones fijas*, Berna, Peter Lang.

- (1992), «Spanisch: Phraseologie», dins HOLTUS, G./M. METZELTIN/CH. SCHMITT (eds.), *Lexikon der Romanistischen Linguistik*, v. 6/1, p. 125-131.
- (1997), «Sobre las funciones de los fraseologismos en textos literarios», *Paremia*, 6, p. 631-640.
- (1998), «Sobre fraseologismos e fenómenos colindantes», dins FERRO, X. (coord.), *Actas do I Coloquio Galego de Fraseoloxía*, p. 15-30.

Diccionaris generals i especialitzats

- AGRICOLA, E. (1970), *Wörter und Wendungen: Wörterbuch zum deutschen Sprachgebrauch*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- ALCOVER, A. M./F. DE B. MOLL (1988 [1961]), *Diccionari català-valencià-balear*, Palma de Mallorca, Moll. [DCVB]
- ARIMANY, M. (1983 [1968]), *Diccionari català general*, Barcelona, Arimany.
- BATLLE, LL. C. ET AL. (1996), *Diccionari alemany-català*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana.
- BECHER, H. (1999), *Diccionario jurídico y económico. Wörterbuch der Rechts- und Wirtschaftssprache*, Munic, C. H. Beck.
- BRAUCEK, B./A. CASTELL (2002), *Verbos alemanes: Diccionario de conjugación y complementación*, Madrid, Idiomas.
- CARRERAS, J. (ed.) (1990 [1982]), *Diccionari de la llengua catalana*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana. [DLC]
- COL-LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA (1997 [1986]), *Diccionari jurídic català*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana. [DJC]
- CUXART, R. (1999), *Diccionari ideològic de la llengua catalana*, Barcelona, Llibres de l'Índex.
- DUBOIS, J. ET AL. (1998), *Diccionario de lingüística*, Madrid, Alianza.
- FABRA, P. (1991 [1932]), *Diccionari General de la Llengua Catalana*, Barcelona, Edhasa. [DGLC]
- FRANQUESA, M. (1998 [1971]), *Diccionari de sinònims*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana. [MF]
- GARAY, C./M. ROTHE (2003), *Rechtswörterbuch. Diccionario jurídico*, Munic, Luchterhand. [GR]
- GENERALITAT VALENCIANA-CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA (ed.) (1995), *Diccionari valencià*, València, Bromera/Generalitat Valenciana. [DV]
- GINEBRA, J./A. MONTSERRAT (1999), *Diccionari d'ús dels verbs catalans: règim verbal i caiguda de preposicions*, Barcelona, Edicions 62. [DUV]

- Gran diccionari de la llengua catalana*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 1998. [GDLC]
- Gran Enciclopedia Catalana*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 1990. [GEC]
- HAENSCH, G. ET AL. (eds.) (1982), *La lexicografía. De la lingüística teórica a la lexicografía práctica*, Madrid, Gredos.
- HELBIG, G./W. SCHENKEL (1973), *Wörterbuch zur Valenz und Distribution deutscher Verben*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (1995), *Diccionari de la llengua catalana*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana/Edicions 62. [DIEC]
- JANÉ, A. (1995), *Diccionari de sinònims*, Barcelona, Barcanova.
- KUNKE-RAZUM, K. (ed.) (2003), *Duden: Deutsches Universalwörterbuch*, Mannheim, Dudenverlag. [DUW]
- KÜPPER, H. (1990), *Pons – Wörterbuch der deutschen Umgangssprache*, Stuttgart, Klett. [HK]
- (2000), *Wörterbuch der deutschen Sprache* [CD-Rom], Berlín, Directmedia.
- LÓPEZ, LL. (ed.) (2000) *Gran Diccionari 62 de la Llengua Catalana*, Barcelona, Edicions 62. [GD62]
- PÉREZ, M./R. MESTRE/O. SANMARTÍN (1998), *Diccionari de Lingüística*, Oliva, Colomar.
- PEY, S. (1994 [1970]), *Diccionari de sinònims i antònims*, Barcelona, Teide.
- POMARES, J. (1997), *Diccionari del català popular i d'argot*, Barcelona, Edicions 62.
- RAFEL, J. (dir.) (1996), *Diccionari de freqüències*, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans.
- RASPALL, J./J. RIERA (1972), *Diccionari pràctic de sinònims catalans*, Barcelona, Miquel Arimany.
- REAL ACADEMIA ESPAÑOLA (2001), *Diccionario de la lengua española*, Madrid, Espasa-Calpe. [DRAE]
- RENNER, E. (1991), *Diccionario de modismos y lenguaje coloquial: español-alemán*, Madrid, Paraninfo.
- RUOFF, A. (1990 [1981]), *Häufigkeitwörterbuch gesprochener Sprache*, Tübinga, Niemeyer.
- SABATER, E. (1990), *Diccionari ideològic*, Barcelona, Barcanova.
- SCHOLZE-STUBENRECHT, W. (ed.) (1999), *Duden: Das große Wörterbuch der deutschen Sprache*, Mannheim, Dudenverlag. [GWD]
- SCHUMACHER, H. (ed.) (1986), *Verben in Feldern: Valenzwörterbuch zur Syntax u. Semantik deutscher Verben*, Berlín, Walter de Gruyter.
- SCHUMACHER, H. ET AL. (2004), *VALBU – Valenzwörterbuch deutscher Verben*, Tübinga, Gunter Narr. [VALBU]

- SLABY, R. J./R. GROSSMANN/C. ILLIG (1994): *Wörterbuch der spanischen und deutschen Sprache*, v. 2, Barcelona, Herder. [SGI]
- TERMCAT (2000), *Vocabulari de dret penal i penitenciari*, Barcelona, Generalitat de Catalunya – Departament de Justícia. [VDP]
- TROBAT (2005), *Diccionari Valencià Online* [En línia], <<http://www.trobat.com/servicis/dvo.php>> [Darrera consulta 31.10.2005]. [DVO]
- WAHRIG, G. (2000), *Deutsches Wörterbuch*, ed. R. Wahrig-Burfeid, Munic, Bertelsmann. [DW]

Diccionaris fraseològics consultats

- ABRIL, J. (1996), *Diccionari de frases fetes: català-castellà, castellà-català*, Barcelona, Edicions 62.
- ALSLEBEN, B. (ed.) (2002), *Duden 11 – Redewendungen: Wörterbuch der deutschen Idiomatik*, Mannheim, Dudenverlag. [DU]
- BALBASTRE, J. (1996 [1977]), *Nou recull de modismes i frases fetes*, Barcelona, Pòrtic.
- BEINHAEUER, W. (1978), *Stilistisch-phraseologisches Wörterbuch spanisch-deutsch*, Munic, Hueber.
- DROSDOWSKI, G./W. SCHOLZE-STUBENRECHT (1992), *Duden 11 – Redewendungen und sprichwörtliche Redensarten*, Mannheim, Dudenverlag.
- ESPINAL, M. T. (2004), *Diccionari de sinònims de frases fetes*, Barcelona/València, Universitat Autònoma de Barcelona/Universitat de València, Publicacions de l'Abadia de Montserrat. [MTE]
- FRIEDERICH, W. (1976), *Moderne deutsche Idiomatik. Alphabetisches Wörterbuch mit Definitionen und Beispielen*, Munic, Hueber. [WF]
- GÖRNER, H. (1979), *Redensarten: Kleine Idiomatik der deutschen Sprache*, Leipzig, VEB Bibliographisches Institut.
- GRIESBACH, H. (1993), *Mit anderen Worten: deutsche Idiomatik*, Munic, Iudicium.
- GRIESBACH, H./SCHULZ, D. (2004 [1961]), *1000 deutsche Redensarten*, Berlín/Munic, Langenscheidt.
- HERZOG, A. (1993), *Idiomatische Redewendungen von A-Z: Ein Übungsbuch für Anfänger und Fortgeschrittene*, Leipzig/Berlín/Munic, Langenscheidt.
- HESSKY, R./S. ETTINGER (1997), *Deutsche Redewendungen: Ein Wörter- und Übungsbuch für Fortgeschrittene*, Tubinga, Gunter Narr. [HE]
- KRACK, K. E. (1961), *Redensarten unter die Lupe genommen: Vom Ursprung und Sinn vielgebrauchter Redewendungen und Begriffe*, Berlín, F. W. Peters.

- KRAUSS, H. (1993), *Geflügelte Bibelworte: Das Lexikon biblischer Redensarten*, Munic, C. H. Beck.
- KRÜGER-LORENZEN, K. (1960), *Das geht auf eine Kuhhaut: Deutsche Redensarten – und was dahinter steckt*, Düsseldorf, Econ-Verl.
- MIEDER, W. (1991), *Deutsche Sprichwörter und Redensarten*, Stuttgart, Reclam.
- MÜLLER, K. (ed.) (1994), *Lexikon der Redensarten*, Gütersloh, Bertelsmann. [KM]
- PARÉS, A. (1997), *Diccionari de refranys català-castellà, castellà-català*, Barcelona, Edicions 62.
- (1999), *Tots els refranys catalans*, Barcelona, Edicions 62.
- RAAB, H. (1981), *Deutsche Redewendungen: Von Abblitzen bis Zügel schießen lassen*, Wiesbaden, WMA.
- RASPALL, J./J. MARTÍ (1994 [1984]), *Diccionari de locucions i de frases fetes*, Barcelona, Edicions 62. [DLF]
- (1996), *Diccionari de locucions i frases fetes*, Barcelona, Edicions 62. [DFF]
- RICHEY, W./M. STRICH (1984), *Der Honig ist nicht weit vom Stachel: Sprichwörter, Redensarten, Wetterregeln und Rätsel aus dem Bauernleben*, Leipzig, Koehler & Amelang.
- RODRÍGUEZ-VIDA, S. (1997), *Diccionari temàtic de modismes*, Barcelona, Edicions 62. [SR]
- RÖHRICH, L. (1991/92), *Das große Lexikon der sprichwörtlichen Redensarten*, Friburg de Brisgòvia, Herder. [LR]
- SCHEMANN, H. (1992), *Synonymwörterbuch der deutschen Redensarten*, Stuttgart/Dresden, Klett.
- (1993), *Deutsche Idiomatik: Die deutschen Redewendungen im Kontext*, Stuttgart/Dresden, Klett. [HS]
- (2000), *PONS Deutsche Redensarten*, Stuttgart, Klett.
- VARELA, F./H. KUBART (1994), *Diccionario fraseológico del español moderno*, Madrid, Gredos.
- WIZINTZER, M. (1993 [1975]), *Bildliche Redensarten: Deutsch-Englisch-Französisch*, Munic, Klett.

Corpus lingüístics informatitzats emprats

Universitat Pompeu Fabra – Càtedra de Producció Multimèdia (2004/2006), *Corpus d'Ús del Català a la Web (CUCWEB)* [En línia], <<http://ramsesii.upf.es/cgi-bin/cucweb/search-form.pl>> [Darrera consulta: 31.10.2005].

Institut d'Estudis Catalans (1985/2006), *Corpus Textual Informatitzat de la Llengua Catalana* (CTILC) [En línia], <<http://pdl.iec.es/entrada/paraules.asp>> [Darrera consulta: 31.10.2005].

Institut für Deutsche Sprache (1991/2006), *IDS-Korpora* [En línia], <<http://www.ids-mannheim.de/kt/projekte/korpora/>> [Darrera consulta: 31.10.2005].

APÈNDIX I**Índex de les locucions estudiades**

LOCUCIONS ALEMANYES

1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNES)

1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

1.1.1. L'articulació nasal

durch die Nase sprechen 227

1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible

in den Bart (hinein) [VB] 227

1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori

in Raten sprechen 228

1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC

1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat

1.2.1.1. Parlar amb veu forta

aus vollem Hals(e) [VB] 228

aus voller Kehle schreien 229

aus voller Lunge schreien 229

brüllen wie ein Stier 230

sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien 230

sich die Lunge aus dem Hals schreien 231

sich die Seele aus dem Leib schreien 231

1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut

Mord und Brand schreien 232

1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació

schreien wie ein (an)gestochenes Schwein / eine angestochene Sau 232

Zeter und Mordio / Zetermordio [VB] 233

[VB] wie am Spiess 233

1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix

—

1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU

1.3.1. Parlar de manera continuada

1.3.1.1. Parlar ininterrompudament

reden wie ein Buch₁ 234

reden wie ein Maschinengewehr 234

1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció

ohne Punkt und Komma reden 235

[VB] wie ein Wasserfall 235

1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència	
1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor	
sich die Seele aus dem Leib reden	236
1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor	
den Kopf voll [VB]	237
die Ohren voll [VB]	237
ein Loch in den Bauch reden	238
1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada	
(wie) am Schnürchen [VB]	238
1.3.2. La brevetat	
ein paar Takte reden	239
zwischen Tür und Angel sagen	239
1.3.3. La repetició	
reden wie eine Schallplatte	240
[VB] wie ein Papagei	240
1.3.4. El silenci	
1.3.4.1. Guardar silenci	
kein Sterbenswörtchen sagen	241
keinen Ton sagen	241
nicht piep/kein(en) Piep(s) sagen	242
1.3.4.2. L'omissió	
mit keinem Wort erwähnen	242
mit keiner Silbe erwähnen	243
1.3.5. La immediatesa	
antworten wie aus der Pistole geschossen	243
2. CHARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)	
2.1. EL PARLANT O EMISSOR	
2.1.1. L'actitud de l'emissor	
2.1.1.1. L'emissor és sincer	
auf Ehre und Gewissen [VB]	244
bei jmds. Ehre [VB]	245
bei jmds. Barte/beim Bart(e) des Propheten [VB]	245
mit erhobener Hand schwören	246
2.1.1.2. L'emissor és insincer	
2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement	
das Blaue vom Himmel (herunter)lügen	246
dem Teufel ein Ohr ablügen	247
einen vom Pferd erzählen	247
lügen, dass es/man stinkt	248
lügen, dass sich die Balken biegen	248
lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht	249

lügen wie gedruckt	249
nach Strich und Faden [VB]	250
2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor	
einem, der keine Krempe am Hut hat, [VB] können	250
jmds. Friseur erzählen können	251
jmds. Großmutter erzählen können	251
(keine) Märchen erzählen	252
2.1.1.2.3. L'engany	
2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament	
die Hucke voll lügen	252
ins Gesicht lügen	253
2.1.1.2.3.2. L'autoengany	
sich in den Sack lügen	253
sich in die eigene Tasche lügen	254
2.1.1.3. L'emissor és presumtuós	
angeben wie eine Tüte (voll) Mücken	254
dicke/große Töne [VB]	255
2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita	
—	
2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu	
dumm daherreden	256
2.1.1.6. L'emissor és agressiu	
sich die Köpfe heiß reden	256
sich in Wut reden	257
2.1.1.7. L'emissor és transigent	
ja und amen sagen	257
2.1.1.8. L'emissor parla amistosament	
ein paar warme Worte sagen	258
im Guten sagen	258
2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment	
sich um den Hals reden	259
sich um Kopf und Kragen reden	259
2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor	
2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor	
an jmds. Gewissen appellieren	260
ein paar Takte [VB]	260
ein Wort/Wörtchen reden	261
ins Gewissen reden	261

2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor	
besoffen reden	262
ein Kind in den Bauch reden	262
zureden wie einem kranken/lahmen Gaul	263
zureden wie einem kranken Kind	264
2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa	
ins Blaue (hinein) [VB]	264
2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor	
sich von der Leber reden	265
sich vom Herzen reden	265
2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla	
2.1.4.1. Actes de parla representatius	
2.1.4.1.1. Actes representatius assertius	
2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius	
steif und fest behaupten	266
Stein und Bein schwören ₁	266
2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius	
voll abstreiten	267
2.1.4.1.2. Actes representatius informatius	
Bescheid sagen	267
brühwarm [VB]	268
einen Ton sagen	268
2.1.4.2. Actes de parla directius	
2.1.4.2.1. La petició	
bitten und betteln	269
jmds. Kopf fordern	270
um gut(es) Wetter [VB]	270
um jmds. Hand [VB]	271
2.1.4.2.2. La pregunta	
der Kuh das Kalb abfragen	271
die Seele aus dem Leib fragen	272
ein Loch in den Bauch fragen	272
2.1.4.3. Actes de parla comissius	
2.1.4.3.1. La promesa solemne	
hoch und heilig [VB]	273
in die Hand versprechen	273
Stein und Bein schwören ₂	274
2.1.4.3.2. La promesa desmesurada	
das Blaue vom Himmel versprechen	274
den Himmel auf Erden versprechen	275
goldene Berge versprechen	275

2.1.4.4. Actes de parla expressius	
2.1.4.4.1. La lloança	
in den höchsten Tönen [VB]	276
über den grünen Klee loben	277
über den Schellenkönig loben	277
2.1.4.4.2. La felicitació	
—	
2.1.4.4.3. L'agraïment	
Dank sagen	278
2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat	
—	
2.1.4.4.5. El pronunciament favorable	
das Wort reden	278
2.1.4.4.6. La injúria i el blasme	
in Bausch und Bogen verdammen	279
in Grund und Boden verdammen	279
2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult	
—	
2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació	
die Ohren voll jammern	280
jmds. Leid klagen	280
2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança	
den Tod an den Hals wünschen	281
die Pest an den Hals wünschen	281
2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar	
fluchen wie ein (Bier)kutscher	282
schimpfen wie ein Rohrspatz	282
2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius	
zum Teufel wünschen	283
zur Hölle wünschen	283
2.1.4.5. Actes de parla declaratius	
2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu	
ein Urteil sprechen	284
zu den Urnen rufen	284
zur Person [VB]	285
2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar	
den Krieg erklären	285
zu den Fahnen rufen	286

zu den Waffen rufen	286
2.1.4.6. Els efectes perlocutius	
gegen eine Mauer / eine Wand [VB]	287
in den Wind [VB]	287
sich den Mund fusselig / fransig reden	288
tauben Ohren predigen	289
2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI	
2.2.1. El destinatari és el propi emissor	
zu sich selbst [VB]	289
2.2.2. L'especificació d'un destinatari	
2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret	
ins Ohr flüstern	290
unter vier Augen [VB]	290
2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple	
zum Fenster hinaus reden	291
2.2.3. La funció apel·lativa	
um ein geneigtes Ohr bitten	291
um Gehör bitten	292
2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS	
2.3.1. Caracterització del contingut del discurs	
2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent	
(sich) um des Kaisers Bart streiten	292
viel reden, wenn der Tag lang ist	293
2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat	
Blech reden	293
dummes Zeug reden	294
Käse reden	294
Makulatur reden	295
Mist reden	295
Quark reden	296
reden wie der Blinde/ein Blinder von der Farbe	297
2.3.1.3. El contingut del discurs és secret	
aus dem Nähkästchen plaudern	297
aus der Schule plaudern	298
hinter der hohlen Hand [VB]	298
2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut	
Wort für Wort wiederholen	299
2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat	
querbeet fragen	299
über Gott und die Welt [VB]	300

2.3.2. La manera de formular el discurs	
2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat	
2.3.2.1.1. El discurs és directe	
auf den Kopf zusagen	301
ins Gesicht sagen	301
von Mann zu Mann [VB]	302
2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe	
das Kind beim (rechten / richtigen) Namen nennen	302
Ross und Reiter nennen	303
2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta	
auf gut deutsch sagen	303
deutsch (und deutlich) sagen	304
eine deutliche Sprache sprechen	305
Fraktur reden	305
frank und frei [VB]	306
frei / frisch von der Leber (weg) [VB]	306
Klartext [VB]	307
klipp und klar [VB]	307
2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa	
durch die Blume sagen	308
2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte	
im Großen und Ganzen [VB]	308
2.3.2.1.6. El discurs és divagador	
um den (heißen) Brei (herum)reden	309
2.3.2.1.7. El discurs és contradictori	
(ein)mal hü und (ein)mal hott sagen	309
mit gespaltener Zunge [VB]	310
mit zwei Zungen [VB]	310
2.3.2.2. La comprensibilitat	
2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible	
—	
2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma inintel·ligible	
auswärts [VB]	311
in Rätseln sprechen	312
2.3.2.3. La quantitat d'informació	
2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu	
Bände erzählen	312
lang und breit [VB]	313
2.3.2.3.2. El discurs és detallat	
groß und breit erklären	313

haarklein [VB]	314
2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat	
eine Oper [VB]	314
einen (ganzen) Roman erzählen	315
2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC	
2.4.1. L'eloqüència	
mit Engelszungen reden	315
mit tausend Zungen reden	316
reden wie ein Buch ₂	316
2.4.2. La interferència lingüística	
—	
2.4.3. El parallenguatge	
mit den Händen / mit Händen und Füßen [VB]	317
2.5. EL CANAL	
2.5.1. El mitjà oral	
mündlich sagen	318
2.5.2. El mitjà telefònic	
sich die Finger wund telefonieren	318
sich die Ohren heiß telefonieren	319
2.6. LA CORTESIA	
du sagen	319
Sie sagen	320
2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNOS DE PARLA	
2.7.1. Demanar el torn de parla	
sich zu Wort melden	320
ums Wort bitten	321
2.7.2. Denegar el torn de parla	
das Wort verbieten	321
den Mund verbieten	322
LOCUCIONS CATALANES	
1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNES)	
1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI	
1.1.1. L'articulació nasal	
parlar amb el nas	323

1.1.2. L'articulació confusa i poc perceptible	
[VB] entre dents	323
1.1.3. Altres locucions referides al paràmetre físic-articulatori	
parlar sopes	324
1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC	
1.2.1. Parlar amb un volum de veu elevat	
1.2.1.1. Parlar amb veu forta	
cridar a plena veu	325
parlar a crits	325
[VB] en veu alta	326
1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut	
—	
1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació	
—	
1.2.2. Parlar amb un volum de veu baix	
[VB] a mitja veu	327
[VB] en veu baixa	327
1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU	
1.3.1. Parlar de manera continuada	
1.3.1.1. Parlar ininterrompudament	
parlar a raig (fet)	328
1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció	
parlar més que fetge en brasa	328
xerrar com una cotorra	329
xerrar més que un sac de nous	329
[VB] pels colzes	330
[VB] pels descosits	330
1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència	
1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor	
—	
1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor	
—	
1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada	
dir de/d'una tirada	331
1.3.2. La brevetat	
dir quatre mots / quatre paraules	332
[VB] amb quatre pinzellades	332
[VB] en una paraula / en dues/quatre paraules	333

1.3.3. La repetició	
repetir com un lloro	333
repetir com una cotorra	334
1.3.4. El silenci	
1.3.4.1. Guardar silenci	
no dir bèstia què fas (aquí)	334
no dir mot	335
no dir ni ase ni bèstia	335
no dir ni mu	336
no dir ni piu	336
no dir ni una paraula	337
1.3.4.2. L'omissió	
—	
1.3.5. La immediatesa	
[VB] a cop calent	337
2. CARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)	
2.1. EL PARLANT O EMISSOR	
2.1.1. L'actitud de l'emissor	
2.1.1.1. L'emissor és sincer	
dir amb la mà al pit	338
dir amb tot el cor	339
dir de (tot) cor	339
parlar amb el cor a la mà	339
2.1.1.2. L'emissor és insincer	
2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement	
mentir pel coll	340
mentir per la barba	340
mentir per la gola	341
2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor	
—	
2.1.1.2.3. L'engany	
2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament	
—	
2.1.1.2.3.2. L'autoengany	
—	
2.1.1.3. L'emissor és presumptuós	
parlar de cents i milers	342
2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita	
dir (només) de boca	342

2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu	
dir a la lleugera	343
parlar a la babalà	343
parlar foradat	344
2.1.1.6. L'emissor és agressiu	
parlar granat	344
2.1.1.7. L'emissor és transigent	
dir amén	345
2.1.1.8. L'emissor parla amistosament	
—	
2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment	
—	
2.1.2. La intenció comunicativa de l'emissor	
2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor	
cridar a capítol	345
cridar a l'ordre	346
cridar l'alto	346
cridar l'atenció	347
dir els quatre mots de la veritat	347
dir quatre coses (ben dites)	348
dir-ne quatre de fresques	348
2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor	
—	
2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa	
dir per dir	349
parlar per parlar	350
xerrar per xerrar	350
2.1.3. L'estat d'ànim de l'emissor	
—	
2.1.4. La força il·locutiva i els actes de parla	
2.1.4.1. Actes de parla representatius	
2.1.4.1.1. Actes representatius assertius	
2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius	
jurar per Déu	351
2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius	
negar de pla	352
negar en rodó	352
2.1.4.1.2. Actes representatius informatius	
confessar de pla	353

confessar de ple	353
dir davant davant	354
dir la bonaventura	354
dir-hi la seva	354
2.1.4.2. Actes de parla directius	
2.1.4.2.1. La petició	
demanar a crits	355
demanar compte	356
demanar el cap	356
demanar la lluna (en un cove)	357
demanar la mà	357
demanar perdó	358
demanar raó	358
2.1.4.2.2. La pregunta	
—	
2.1.4.3. Actes de parla comissius	
2.1.4.3.1. La promesa solemne	
—	
2.1.4.3.2. La promesa desmesurada	
prometre el món i la bolla	359
prometre la Bíblia	360
prometre la lluna (en un cove)	360
2.1.4.4. Actes de parla expressius	
2.1.4.4.1. La lloança	
parlar alt	361
2.1.4.4.2. La felicitació	
felicitat de tot cor	361
2.1.4.4.3. L'agraïment	
agraïr de (tot) cor	362
2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat	
desitjar la pau dels gegants	362
2.1.4.4.5. El pronunciament favorable	
—	
2.1.4.4.6. La injúria i el blasme	
dir fàstics	363
dir mal	364
dir penjaments	364
2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult	
dir de tot	365

dir el nom del porc	365
dir quatre fàstics	366
dir-ne de tots colors	366
dir-ne per a salar	367
2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació	
—	
2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaurança	
—	
2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar	
renegar com un carreter	367
renegar com un oriol	368
2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius	
—	
2.1.4.5. Actes de parla declaratius	
2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu	
cridar a les urnes	368
[VB] sentència	369
2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar	
cridar a files	370
cridar a les armes	370
declarar la guerra	371
jurar bandera	371
2.1.4.6. Els efectes perlocutius	
parlar a la paret	372
predicar en el desert	372
2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI	
2.2.1. El destinatari és el propi emissor	
dir entre si mateix	373
dir(-se) per a si (mateix)	373
2.2.2. L'especificació d'un destinatari	
2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret	
[VB] a cau d'orella	374
[VB] a l'orella	375
2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple	
dir a boca plena	375
dir a so de trompeta/trompetes	376
[VB] als quatre vents	376
2.2.3. La funció apel·lativa	
—	

2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS

2.3.1. Caracterització del contingut del discurs

2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent

discutir sobre el sexe dels àngels 377

2.3.1.2. El discurs és incongruent i disbaratat

dir-la de l'alçada d'un campanar 378

dir-la grossa 378

dir una de les seves 379

2.3.1.3. El contingut del discurs és secret

—

2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut

repetir al peu de la lletra 379

repetir mot a mot 380

2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat

—

2.3.2. La manera de formular el discurs

2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat

2.3.2.1.1. El discurs és directe

dir a la cara 380

parlar cara a cara 381

parlar de tu a tu 382

2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe

dir al pa, pa i al vi, vi 382

dir les coses pel seu nom 383

dir les coses tal com són 383

2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta

dir clar i llampant 384

dir ras i curt 384

dir tot ras 385

parlar en plata 385

[VB] clar i català 386

[VB] clar i net 386

[VB] clar i ras 387

[VB] sense embuts 387

2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa

—

2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte

dir (a) grosso modo 388

dir a l'engròs 389

explicar per sobre 389

[VB] a grans trets 390

[VB] en termes generals	390
2.3.2.1.6. El discurs és divagador —	
2.3.2.1.7. El discurs és contradictori dir-ne una de freda i una de calenta	391
2.3.2.2. La comprensibilitat	
2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible parlar (en) cristià	392
2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible parlar en xinès	392
2.3.2.3. La quantitat d'informació	
2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu —	
2.3.2.3.2. El discurs és detallat	
explicar amb (tots els) pèls i senyals	393
explicar amb tots els ets i uts	394
explicar per menut	394
[VB] en detall	395
[VB] fil per randa	395
[VB] pèl per pèl	396
2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat —	
2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC	
2.4.1. L'eloqüència	
parlar com un àngel	396
parlar com un llibre (obert)	397
parlar com un sant	397
2.4.2. La interferència lingüística	
parlar enxampurat	398
2.4.3. El parallenguatge	
parlar amb les mans	398
2.5. EL CANAL	
2.5.1. El mitjà oral	
dir de paraula	399
dir de viva veu	399
[VB] de boca a orella	400
2.5.2. El mitjà telefònic —	

2.6. LA CORTESIA	
[VB] de tu	401
[VB] de vosté	401
2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNS DE PARLA	
2.7.1. Els torns de parla	
demanar la paraula	402
2.7.2. Denegar el torn de parla	
negar la paraula	402

APÈNDIX II**Índex alfabètic de les locucions estudiades**

LOCUCIONS ALEMANYES

an jmds. Gewissen appellieren	260
angeben wie eine Tüte (voll) Mücken	254
antworten wie aus der Pistole geschossen	243
auf den Kopf zusagen	301
auf Ehre und Gewissen [VB]	244
auf gut deutsch sagen	303
aus dem Nähkästchen plaudern	297
aus der Schule plaudern	298
aus vollem Hals(e) [VB]	228
aus voller Kehle schreien	229
aus voller Lunge schreien	229
auswärts [VB]	311
Bände erzählen	312
bei jmds. Ehre [VB]	245
bei jmds. Barte/beim Bart(e) des Propheten [VB]	245
Bescheid sagen	267
besoffen reden	262
bitten und betteln	269
Blech reden	293
brühwarm [VB]	268
brüllen wie ein Stier	230
Dank sagen	278
das Blaue vom Himmel (herunter)lügen	246
das Blaue vom Himmel versprechen	274
das Kind beim (rechten / richtigen) Namen nennen	302
das Wort reden	278
das Wort verbieten	321
dem Teufel ein Ohr ablügen	247
den Himmel auf Erden versprechen	275
den Kopf voll [VB]	237
den Krieg erklären	285
den Mund verbieten	322
den Tod an den Hals wünschen	281
der Kuh das Kalb abfragen	271
deutsch (und deutlich) sagen	304
dicke/große Töne [VB]	255
die Hücke voll lügen	252
die Ohren voll jammern	280
die Ohren voll [VB]	237
die Pest an den Hals wünschen	281
die Seele aus dem Leib fragen	272
du sagen	319
dumm daherreden	256
dummes Zeug reden	294

durch die Blume sagen	308
durch die Nase sprechen	227
ein Kind in den Bauch reden	262
ein Loch in den Bauch fragen	272
ein Loch in den Bauch reden	238
ein paar Takte reden	239
ein paar Takte [VB]	260
ein paar warme Worte sagen	258
ein Urteil sprechen	284
ein Wort/Wörtchen reden	261
eine deutliche Sprache sprechen	305
eine Oper [VB]	314
einem, der keine Krempe am Hut hat, [VB] können	250
einen (ganzen) Roman erzählen	315
einen Ton sagen	268
einen vom Pferd erzählen	247
(ein)mal hü und (ein)mal hott sagen	309
fluchen wie ein (Bier)kutscher	282
Fraktur reden	305
frank und frei [VB]	306
frei / frisch von der Leber (weg) [VB]	306
gegen eine Mauer / eine Wand [VB]	287
goldene Berge versprechen	275
groß und breit erklären	313
haarklein [VB]	314
hinter der hohlen Hand [VB]	298
hoch und heilig [VB]	273
im Großen und Ganzen [VB]	308
im Guten sagen	258
in Bausch und Bogen verdammen	279
in den Bart (hinein) [VB]	227
in den höchsten Tönen [VB]	276
in den Wind [VB]	287
in die Hand versprechen	273
in Grund und Boden verdammen	279
in Raten sprechen	228
in Rätseln sprechen	312
ins Blaue (hinein) [VB]	264
ins Gesicht lügen	253
ins Gesicht sagen	301
ins Gewissen reden	261
ins Ohr flüstern	290
ja und amen sagen	257
jmds. Friseur erzählen können	251
jmds. Großmutter erzählen können	251
jmds. Kopf fordern	270
jmds. Leid klagen	280
Käse reden	294
kein Sterbenswörtchen sagen	241
(keine) Märchen erzählen	252

keinen Ton sagen	241
Klartext [VB]	307
klipp und klar [VB]	307
lang und breit [VB]	313
lügen, dass es/man stinkt	248
lügen, dass sich die Balken biegen	248
lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht	249
lügen wie gedruckt	249
Makulatur reden	295
Mist reden	295
mit den Händen / mit Händen und Füßen [VB]	317
mit Engelszungen reden	315
mit erhobener Hand schwören	246
mit gespaltener Zunge [VB]	310
mit keinem Wort erwähnen	242
mit keiner Silbe erwähnen	243
mit tausend Zungen reden	316
mit zwei Zungen [VB]	310
Mord und Brand schreien	232
mündlich sagen	318
nach Strich und Faden [VB]	250
nicht piep/kein(en) Piep(s) sagen	242
Quark reden	296
querbeet fragen	299
ohne Punkt und Komma reden	235
reden wie der Blinde/ein Blinder von der Farbe	297
reden wie ein Buch ₁	234
reden wie ein Buch ₂	316
reden wie ein Maschinengewehr	234
reden wie eine Schallplatte	240
Ross und Reiter nennen	303
schimpfen wie ein Rohrspatz	282
schreien wie ein (an)gestochenes Schwein / eine angestochene Sau	232
sich den Mund fusselig / fransig reden	288
sich die Finger wund telefonieren	318
sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien	230
sich die Köpfe heiß reden	256
sich die Lunge aus dem Hals schreien	231
sich die Ohren heiß telefonieren	319
sich die Seele aus dem Leib reden	236
sich die Seele aus dem Leib schreien	231
sich in den Sack lügen	253
sich in die eigene Tasche lügen	254
sich in Wut reden	257
sich um den Hals reden	259
(sich) um des Kaisers Bart streiten	292
sich um Kopf und Kragen reden	259
sich vom Herzen reden	265
sich von der Leber reden	265
sich zu Wort melden	320

Sie sagen	320
steif und fest behaupten	266
Stein und Bein schwören ₁	266
Stein und Bein schwören ₂	274
tauben Ohren predigen	289
über den grünen Klee loben	277
über den Schellenkönig loben	277
über Gott und die Welt [VB]	300
um den (heißen) Brei (herum)reden	309
um ein geneigtes Ohr bitten	291
um Gehör bitten	292
um gut(es) Wetter [VB]	270
um jmds. Hand [VB]	271
ums Wort bitten	321
unter vier Augen [VB]	290
viel reden, wenn der Tag lang ist	293
voll abstreiten	267
von Mann zu Mann [VB]	302
(wie) am Schnürchen [VB]	238
Wort für Wort wiederholen	299
Zeter und Mordio / Zetermordio [VB]	233
zu den Fahnen rufen	286
zu den Urnen rufen	284
zu den Waffen rufen	286
zu sich selbst [VB]	289
zum Fenster hinaus reden	291
zum Teufel wünschen	283
zur Hölle wünschen	283
zur Person [VB]	285
zureden wie einem kranken/lahmen Gaul	263
zureden wie einem kranken Kind	264
zwischen Tür und Angel sagen	239
[VB] wie ein Papagei	240
[VB] wie am Spiess	233
[VB] wie ein Wasserfall	235

LOCUCIONS CATALANES

agrair de (tot) cor	362
confessar de pla	353
confessar de ple	353
cridar a capítol	345
cridar a files	370
cridar a l'ordre	346
cridar a les armes	370
cridar a les urnes	368
cridar a plena veu	325
cridar l'alto	346
cridar l'atenció	347
declarar la guerra	371

demanar a crits	355
demanar compte	356
demanar el cap	356
demanar la lluna (en un cove)	357
demanar la mà	357
demanar la paraula	402
demanar perdó	358
demanar raó	358
desitjar la pau dels gegants	362
dir a boca plena	375
dir (a) grosso modo	388
dir a l'engròs	389
dir a la cara	380
dir a la lleugera	343
dir a so de trompeta/trompetes	376
dir al pa, pa i al vi, vi	382
dir amén	345
dir amb la mà al pit	338
dir amb tot el cor	339
dir clar i llampant	384
dir davant davant	354
dir de paraula	399
dir de/d'una tirada	331
dir de tot	365
dir de (tot) cor	339
dir de viva veu	399
dir el nom del porc	365
dir els quatre mots de la veritat	347
dir entre si mateix	373
dir fàstics	363
dir la bonaventura	354
dir les coses pel seu nom	383
dir les coses tal com són	383
dir mal	364
dir (només) de boca	342
dir penjaments	364
dir per dir	349
dir quatre coses (ben dites)	348
dir quatre fàstics	366
dir quatre mots / quatre paraules	332
dir ras i curt	384
dir tot ras	385
dir una de les seves	379
dir-hi la seva	354
dir-la de l'alçada d'un campanar	378
dir-la grossa	378
dir-ne de tots colors	366
dir-ne per a salar	367
dir-ne quatre de fresques	348
dir-ne una de freda i una de calenta	391

dir(-se) per a si (mateix)	373
discutir sobre el sexe dels àngels	377
explicar amb (tots els) pèls i senyals	393
explicar amb tots els ets i uts	394
explicar per menut	394
explicar per sobre	389
felicitar de tot cor	361
jurar bandera	371
jurar per Déu	351
mentir pel coll	340
mentir per la barba	340
mentir per la gola	341
negar de pla	352
negar en rodó	352
negar la paraula	402
no dir bèstia què fas (aquí)	334
no dir mot	335
no dir ni ase ni bèstia	335
no dir ni mu	336
no dir ni piu	336
no dir ni una paraula	337
parlar a crits	325
parlar a la babalà	343
parlar a la paret	372
parlar a raig (fet)	328
parlar alt	361
parlar amb el cor a la mà	339
parlar amb el nas	323
parlar amb les mans	398
parlar cara a cara	381
parlar com un àngel	396
parlar com un llibre (obert)	397
parlar com un sant	397
parlar de cents i milers	342
parlar de tu a tu	382
parlar (en) cristià	392
parlar en plata	385
parlar en xinès	392
parlar enxampurrat	398
parlar foradat	344
parlar granat	344
parlar més que fetge en brasa	328
parlar per parlar	350
parlar sopes	324
predicar en el desert	372
prometre el món i la bolla	359
prometre la Bíblia	360
prometre la lluna (en un cove)	360
renegar com un carreter	367
renegar com un oriol	368

repetir al peu de la lletra	379
repetir com un lloro	333
repetir com una cotorra	334
repetir mot a mot	380
xerrar més que un sac de nous	329
xerrar per xerrar	350
[VB] a cau d'orella	374
[VB] a cop calent	337
[VB] a grans trets	390
[VB] a l'orella	375
[VB] a mitja veu	327
[VB] als quatre vents	376
[VB] amb quatre pinzellades	332
[VB] clar i català	386
[VB] clar i net	386
[VB] clar i ras	387
[VB] de boca a orella	400
[VB] de tu	401
[VB] de vosté	401
[VB] en detall	395
[VB] en termes generals	390
[VB] en una paraula / en dues/quatre paraules	333
[VB] en veu alta	326
[VB] en veu baixa	327
[VB] entre dents	323
[VB] fil per randa	395
[VB] pèl per pèl	396
[VB] pels colzes	330
[VB] pels descosits	330
[VB] sense embuts	387
[VB] sentència	369

APÈNDIX III**Verbs comunicatius de llengua del corpus****VERBS ALEMANYS**

abfragen	verb comunicatiu directiu de pregunta (§ III.3.2.2.) SN<Nom>, SN<Acus>, (SN<Acus> / PSubFin), ____ <i>jemand fragt jemanden (etwas) ab</i>
ablügen	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) SN<Nom>, SN<Acus>, ____ <i>jemand lügt etwas ab</i>
abstreiten	verb comunicatiu representatiu assertiu reactiu negatiu (§ III.3.2.3.) SN<Nom>, (SP), (SN<Acus> / PSubInf), ____ <i>jemand streitet (vor/gegenüber jemandem) etwas ab</i>
anbieten	verb comunicatiu comissiu d'ofertament (§ III.3.2.3.) SN<Nom>, (SN<Dat>), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand bietet (jemandem) etwas an</i>
andeuten	verb comunicatiu d'estructuració temàtica (§ III.3.3.1.) SN<Nom>, (SN<Dat> / SP), SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand deutet (jemandem (gegenüber)) etwas an</i>
angeben	verb comunicatiu expressiu avaluatiu de valoració positiva (§ III.3.2.4.) SN<Nom>, (SP), (SP), ____ <i>jemand gibt (vor jemandem) (mit etwas) an</i>
anhalten	verb comunicatiu directiu de comandament (§ III.3.2.2.) SN<Nom>, SN<Acus>, SP, ____ <i>jemand hält jemanden zu etwas an</i>
(an)preisen	verb comunicatiu expressiu avaluatiu de valoració positiva (§ III.3.2.4.) SN<Nom>, SN<Acus> / PSubFin, ____ <i>jemand preist etwas (an)</i>
antworten	verb comunicatiu d'estructuració temàtica amb caràcter reactiu (§ III.3.3.1.) SN<Nom>, (SN<Dat>), (PSubFin), (SP), ____ <i>jemand antwortet (jemandem) (auf etwas) ((mit) etwas)</i>
appellieren	verb comunicatiu directiu de crida (§ III.3.2.2.) SN<Nom>, SP, (PSubInf), ____ <i>jemand appelliert an jemandem/etwas (etwas zu tun)</i>
befragen	verb comunicatiu directiu de pregunta (§ III.3.2.2.) SN<Nom>, SN<Acus>, (SP), ____ <i>jemand befragt jemanden (nach/zu etwas)</i>
behaupten	verb comunicatiu representatiu assertiu (§ III.3.2.1.) SN<Nom>, SN<Acus> / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand behauptet etwas</i>

belügen	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , SN _{<Nom>} , ____ <i>jemand belügt jemanden</i>
berichten	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand berichtet (jemandem) ((über/von) etwas)</i>
beschreiben	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand beschreibt (jemandem) etwas</i>
betteln	verb comunicatiu directiu de petició (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , (SP), ____ <i>jemand bettelt (um etwas)</i>
bitten	verb comunicatiu directiu de petició (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>}), (SP / PSubInf), ____ <i>jemand bittet (jemanden) (um etwas)</i>
brüllen	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand brüllt (etwas)</i>
brummeln	verb comunicatiu modal d'entonació (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand brummelt (etwas)</i>
brummen	verb comunicatiu modal d'entonació (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand brummt (etwas)</i>
diskutieren	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , (SP) (SP / SN _{<Acus>}), ____ <i>jemand diskutiert (mit jemandem) ((über) etwas)</i>
erklären ₁	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand erklärt (jemandem) etwas</i>
erklären ₂	verb comunicatiu declaratiu de caràcter general (§ III.3.2.5.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand erklärt (jemandem) etwas</i>
erwähnen	verb comunicatiu d'estructuració temàtica (§ III.3.3.1.) SN _{<Nom>} , (SP), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand erwähnt (gegenüber jemandem) etwas</i>
erzählen	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand erzählt (jemandem) etwas</i>
fluchen	verb comunicatiu expressiu emotiu (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>} / SP) ____ <i>jemand flucht (jemandem/auf jemanden/etwas)</i>

flüstern	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand flüstert (etwas)</i>
fordern	verb comunicatiu directiu de comandament (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, (SP), ____ <i>jemand fordert etwas (von jemandem)</i>
fragen	verb comunicatiu directiu de pregunta (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>}), (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand fragt (jemanden) ((nach) etwas)</i>
herunterlügen	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , SN _{<Nom>} /PSubFin, ____ <i>jemand lügt etwas herunter</i>
jammern	verb comunicatiu expressiu emotiu de lamentació (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SP), ____ <i>jemand jammert (nach/über etwas)</i>
jauchzen	verb comunicatiu expressiu emotiu (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), (SP) ____ <i>jemand jauchzt (jemandem) (über etwas)</i>
klagen	verb comunicatiu expressiu emotiu de lamentació (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SP / PSubFin), ____ <i>jemand klagt (über/um etwas)</i>
loben	verb comunicatiu expressiu avaluatiu de valoració positiva (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand lobt (jemanden/etwas)</i>
lügen	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , ____ <i>jemand lügt</i>
melden (sich)	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , Refl., (SP), ____ <i>jemand meldet sich (für/zur etwas)</i>
murmeln	verb comunicatiu modal d'articulació (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand murmelt (etwas)</i>
nachplappern	verb comunicatiu modal iteratiu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand plappert (etwas) nach</i>
nennen	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} , ____ <i>jemand nennt (jemandem) etwas</i>
plappern	verb comunicatiu modal iteratiu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand plappert ((über/von) etwas)</i>
plaudern	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , (SP), (SP), ____ <i>jemand plaudert (über/von etwas) (mit jemandem)</i>

predigen	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>} / SP), (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand predigt ((vor) jemandem) (etwas)</i>
quatschen	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP), (SP), ____ <i>jemand quatscht ((über/von) etwas) (mit jemandem)</i>
reden	verb comunicatiu de llengua amb valor general (§ III.3.1) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP), (SP), ____ <i>jemand redet ((über/von) etwas) (mit/vor/zu jemandem)</i>
rufen ₁	verb comunicatiu directiu de comandament (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand ruft (jemanden) / (nach jemandem/etwas)</i>
rufen ₂	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP / PSubFin), ____ <i>jemand ruft (jemanden) / (nach jemandem/etwas)</i>
sagen	verb comunicatiu de llengua amb valor general (§ III.3.1) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>} / SP), SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand sagt ((zu) jemandem) etwas</i>
schimpfen	verb comunicatiu expressiu emotiu (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SP), ____ <i>jemand schimpft (auf/über jemanden/etwas)</i>
schreien	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu (§ III.3.4.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / PSubFin), ____ <i>jemand schreit (etwas)</i>
schwätzen/ schwätzen	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , (SP), (SN _{<Acus>} / SP), ____ <i>jemand schwätzt (mit jemandem) ((über/von) etwas)</i>
schwören	verb comunicatiu comissiu de jurament (§ III.3.2.3.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand schwört (jemandem) etwas</i>
sprechen	verb comunicatiu de llengua amb valor general (§ III.3.1) SN _{<Nom>} , (SN _{<Acus>} / SP), (SP), ____ <i>jemand spricht ((über/von) etwas) (mit/zu jemandem)</i>
streiten (sich)	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , (Refl.), (SP), (SP / PSubFin), ____ <i>jemand streitet (sich) (mit jemandem) (über etwas)</i>
telefonieren	verb comunicatiu medial (§ III.3.4.2.) SN _{<Nom>} , (SP), ____ <i>jemand telefoniert (mit jemandem)</i>
unterhalten (sich)	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) SN _{<Nom>} , Refl., (SP), (SP), ____ <i>jemand unterhält sich (mit jemandem) (über etwas)</i>

verbieten	verb comunicatiu directiu de prohibició (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand verbietet (jemandem) etwas</i>
verdammen	verb comunicatiu expressiu avaluatiu de valoració negativa (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , SN _{<Acus>} , (SP), ____ <i>jemand verdammt jemanden (zu etwas)</i>
vernehmen	verb comunicatiu directiu de pregunta (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , SN _{<Acus>} , (SP), ____ <i>jemand vernimmt jemanden (über/wegen/zu etwas)</i>
versichern	verb comunicatiu representatiu assertiu (§ III.3.2.1.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand versichert (jemandem) etwas</i>
versprechen	verb comunicatiu comissiu de promesa (§ III.3.2.3.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand verspricht (jemandem) etwas</i>
wiederholen	verb comunicatiu d'estructuració temàtica (§ III.3.3.1.) SN _{<Nom>} , SN _{<Acus>} / PSubFin, ____ <i>jemand wiederholt etwas</i>
wünschen	verb comunicatiu expressiu emotiu (§ III.3.2.4.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), SN _{<Acus>} / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand wünscht (jemandem) etwas</i>
zusagen	verb comunicatiu comissiu reactiu positiu (§ III.3.2.3.) SN _{<Nom>} , (SN _{<Dat>}), (SN _{<Acus>}) / PSubFin / PSubInf, ____ <i>jemand sagt (jemandem) (etwas) zu</i>
zureden	verb comunicatiu directiu d'exhortació (§ III.3.2.2.) SN _{<Nom>} , SN _{<Dat>} , (PSubInf), ____ <i>jemand redet jemandem zu (etwas zu tun)</i>

VERBS CATALANS

agrair	verb comunicatiu expressiu emotiu d'agraïment (§ III.3.2.4.) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú agraeix alguna cosa (a algú)</i>
confessar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN/PSubFin/PSubInf, (SP) <i>algú confessa alguna cosa (a algú)</i>
contar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú conta alguna cosa (a algú)</i>
contestar	verb comunicatiu d'estructuració temàtica amb caràcter reactiu (§ III.3.3.1.) ____, SN, (SN/PSubFin), (SP) <i>algú contesta (alguna cosa) (a algú)</i>

cridar ₁	verb comunicatiu directiu de comandament (§ III.3.2.2.) ____, SN, (SN) <i>algú crida (algú/alguna cosa)</i>
cridar ₂	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu (§ III.3.4.1.) ____, SN, (SN/PSubFin) <i>algú crida (alguna cosa)</i>
declarar	verb comunicatiu declaratiu de caràcter general (§ III.3.2.5.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú declara alguna cosa (a algú)</i>
demanar	verb comunicatiu directiu de petició (§ III.3.2.2.) ____, SN, (SN/PSubFin/PSubInf), (SP) <i>algú demana (alguna cosa) (a algú)</i>
descriure	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú descriu alguna cosa (a algú)</i>
desitjar	verb comunicatiu expressiu emotiu de desig (§ III.3.2.4.) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú desitja alguna cosa (a algú)</i>
dictar	verb comunicatiu directiu de comandament (§ III.3.2.2.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú dicta alguna cosa (a algú)</i>
difondre	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN/PSubFin <i>algú difon alguna cosa</i>
dir	verb comunicatiu de llengua amb valor general (§ III.3.1) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú diu alguna cosa (a algú)</i>
discutir	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) ____, SN, SN/PSubFin/SP, (SP) <i>algú discuteix (sobre) alguna cosa (amb algú)</i>
explicar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú explica alguna cosa (a algú)</i>
felicitar	verb comunicatiu expressiu emotiu de felicitació (§ III.3.2.4.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú felicita algú/alguna cosa (a algú)</i>
informar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú informar algú (de/sobre alguna cosa)</i>
jurar	verb comunicatiu comissiu de jurament (§ III.3.2.3.) ____, SN, (SN/PSubFin/PSubInf), (SP) <i>algú jura (alguna cosa) (a algú)</i>

mentir	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, (SP), (SP) <i>algú menteix (a algú) (sobre alguna cosa)</i>
negar	verb comunicatiu representatiu assertiu negatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, (SN/PSubFin/PSubInf), (SP) <i>algú nega (alguna cosa) (a algú)</i>
parlar	verb comunicatiu de llengua amb valor general (§ III.3.1) ____, SN, (SP), (SP) <i>algú parla (de/sobre algú/alguna cosa) (a algú)</i>
predicar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, (SN/PSubFin) <i>algú predica (alguna cosa)</i>
proclamar	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, (SN/PSubFin) <i>algú proclama (alguna cosa)</i>
prometre	verb comunicatiu comissiu de promesa (§ III.3.2.3.) ____, SN, (SN/PSubFin), (SP) <i>algú promet (alguna cosa) (a algú)</i>
pronunciar	verb comunicatiu modal de caràcter general (§ III.3.4.1.) ____, SN, SN <i>algú pronuncia alguna cosa</i>
remugar	verb comunicatiu modal d'articulació (§ III.3.4.1.) ____, SN, (SN/PSubFin) <i>algú remuga (alguna cosa)</i>
renegar	verb comunicatiu expressiu emotiu (§ III.3.2.4.) ____, SN <i>algú renega</i>
repetir	verb comunicatiu d'estructuració temàtica (§ III.3.3.1.) ____, SN, SN/PSubFin <i>algú repeteix alguna cosa</i>
respondre	verb comunicatiu d'estructuració temàtica amb caràcter reactiu (§ III.3.3.1.) ____, SN, (SN/PSubFin) (SP) <i>algú respon (alguna cosa) (a algú)</i>
resumir	verb comunicatiu d'estructuració temàtica (§ III.3.3.1.) ____, SN, SN, (SP) <i>algú resumeix alguna cosa (a algú)</i>
transmetre	verb comunicatiu representatiu informatiu (§ III.3.2.1.) ____, SN, SN/PSubFin, (SP) <i>algú transmet alguna cosa (a algú)</i>
xerrar	verb comunicatiu del discurs seqüenciat (§ III.3.3.2.) ____, SN, (SN/PSubFin) <i>algú xerra (alguna cosa)</i>
xiuxiuejar	verb comunicatiu modal d'intensitat de veu, § III.3.4.1.) ____, SN, (SN/PSubFin), (SP) <i>algú xiuxiueja (alguna cosa) (a algú)</i>

1. CARACTERITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE L'ENUNCIAT (PARÀMETRES EXTERNS)

1.1. PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

1.1.1. L'ARTICULACIÓ NASAL

- durch die Nase sprechen	- parlar amb el nas - parlar de cap de nas
---------------------------	--

1.1.2. L'ARTICULACIÓ CONFUSA I POC PERCEPTIBLE

- in den Bart (hinein) [VB] - unter die Nase brummen	- parlar amb mitja boca - [VB] entre dents
---	--

1.1.3. ALTRES LOCUCIONS REFERIDES AL PARÀMETRE FÍSIC-ARTICULATORI

- in Raten sprechen	- parlar sopes
---------------------	-----------------------

1.2. PARÀMETRE FÍSIC-ACÚSTIC

1.2.1. PARLAR AMB UN VOLUM DE VEU ELEVAT

1.2.1.1. Parlar amb veu forta

- aus vollem Hals(e) [VB] - aus voller Kehle schreien - aus voller Lunge schreien - brüllen wie ein Stier - sich den Hals ausschreien - sich die Kehle aus dem Hals (aus)schreien - sich die Kehle aus dem Leib schreien - sich die Lunge aus dem Hals schreien - sich die Seele aus dem Leib schreien - sich die Zunge aus dem Hals schreien	- cridar a plena veu - parlar a crits - [VB] en veu alta
--	---

1.2.1.2. Cridar fort demanant ajut

- Mord und Brand schreien	—
---------------------------	---

1.2.1.3. Cridar amb vehemència i excitació

- schreien wie ein gestochenes Schwein - Zetermordio/Zeter und Mordio [VB] - [VB] wie am Speiß	—
--	---

1.2.2. PARLAR AMB UN VOLUM DE VEU BAIX

—	- parlar a espai - parlar a sota veu - parlar baix-baix - parlar de baix en baix - parlar de petites - parlar petit - [VB] a mitja veu - [VB] en veu baixa
---	---

1.3. PARÀMETRE TEMPORAL-QUANTITATIU

1.3.1. PARLAR DE MANERA CONTINUADA

1.3.1.1. Parlar ininterrompudament

<ul style="list-style-type: none"> - dem Teufel ein Ohr abschwätzen - in einer Tour reden - ohne Bremse reden - quatschen wie ein Grammophon - reden, als hätte man sieben Jahre geschwiegen - reden wie ein Buch₁ - reden wie ein Maschinengewehr - schwätzen wie eine Elster 	<ul style="list-style-type: none"> - parlar a raig (fet)
---	--

1.3.1.2. Parlar excessivament i sense interrupció

<ul style="list-style-type: none"> - ohne Punkt und Komma reden - [VB] wie ein Wasserfall 	<ul style="list-style-type: none"> - parlar més que fetge en brasa - parlar per les butxaques - xerrar com una cotorra - xerrar més que el vi - xerrar més que setze/per setze - xerrar més que un cul de vinyòvol - xerrar més que un sac de nous - [VB] pels colzes - [VB] pels descosits
---	---

1.3.1.3. Parlar ininterrompudament i amb insistència

1.3.1.3.1. La perspectiva de l'emissor

<ul style="list-style-type: none"> - sich die Lunge aus dem Hals reden - sich die Seele aus dem Leib reden 	<ul style="list-style-type: none"> —
---	---

1.3.1.3.2. La perspectiva del receptor

<ul style="list-style-type: none"> - aus der Hose quatschen - den Kopf voll [VB] - die Hücke voll reden - die Ohren voll [VB] - dumm und dämlich [VB] - dumm und dusselig reden - ein Loch in den Bauch reden 	<ul style="list-style-type: none"> —
---	---

1.3.1.4. Dir quelcom d'una sola vegada

<ul style="list-style-type: none"> - (wie) am Schnürchen [VB] 	<ul style="list-style-type: none"> - dir de/d'una tirada - dir de carrera - dir de rajada
--	---

1.3.2. LA BREVETAT

<ul style="list-style-type: none"> - ein paar Takte reden - zwischen Tür und Angel sagen 	<ul style="list-style-type: none"> - dir quatre mots/quatre paraules - [VB] amb quatre pinzellades - [VB] en una/dues/quatre paraules
--	---

1.3.3. LA REPETICIÓ

<ul style="list-style-type: none"> - reden wie ein Papagei - reden wie eine Schallplatte 	<ul style="list-style-type: none"> - repetir com un lloro - repetir com una cotorra
--	---

1.3.4. EL SILENCI

1.3.4.1. Guardar silenci

<ul style="list-style-type: none"> - kein Sterbenswörtchen sagen - keinen Ton sagen - nicht piep/kein(en) Piep(s) sagen - weder gick(s) noch gack(s) sagen - weder muh noch mah sagen 	<ul style="list-style-type: none"> - no dir aquesta ànima és meva - no dir bèstia què fas (aquí) - no dir mot - no dir ni ase ni bèstia - no dir ni mu - no dir ni piu - no dir ni una paraula
--	---

1.3.4.2. L'omissió

<ul style="list-style-type: none"> - mit keinem Wort erwähnen - mit keiner Silbe erwähnen 	—
---	---

1.3.5. LA IMMEDIATESA

<ul style="list-style-type: none"> - antworten, wie aus der Pistole geschossen 	<ul style="list-style-type: none"> - [VB] a cop calent
---	---

2. CARACTERITZACIÓ DELS ELEMENTS DE L'ENUNCIACIÓ (PARÀMETRES INTERNS)

2.1. EL PARLANT O EMISSOR

2.1.1. L'ACTITUD DE L'EMISSOR

2.1.1.1. L'emissor és sincer

<ul style="list-style-type: none"> - auf Ehre und Gewissen [VB] - auf Ehrenwort schwören - bei jmds. Ehre [VB] - bei jmds. Barte/beim Bart(e) des Propheten [VB] - mit erhobener Hand schwören 	<ul style="list-style-type: none"> - dir amb la mà al pit - dir amb tot el cor - dir de (tot) cor - dir ver - parlar amb el cor a la mà
---	--

2.1.1.2. L'emissor és insincer

2.1.1.2.1. L'emissor menteix ostensiblement

<ul style="list-style-type: none"> - das Blaue vom Himmel (herunter)lügen - dem Teufel ein Ohr ablügen - einen vom Pferd erzählen - (einen) vom Wald erzählen - lügen, dass die Fetzen fliegen - lügen, dass die Wände wackeln - lügen, dass es/man stinkt - lügen, dass sich die Balken biegen - lügen, wenn/sobald man den Mund aufmacht - lügen wie eine Leichenrede - lügen wie gedruckt - lügen wie gefunkt - lügen wie verrückt - nach Strich und Faden [VB] - schneller lügen, als der Hase läuft 	<ul style="list-style-type: none"> - mentir com l'ànima de Judes - mentir pel coll - mentir per la barba - mentir per la gola - mentir per la nou del coll
---	---

2.1.1.2.2. Les mentides de l'emissor troben el rebuig del receptor

<ul style="list-style-type: none"> - einem, der die Hose mit der Beißzange/(Kneifzange) anzieht/(zumacht), erzählen können - einem, der seinen Hut mit der Gabel aufsetzt, erzählen können - einem, der keine Knöpfe an der Hose/der Weste/dem Rock hat, erzählen können - einem, der keine Krempe am Hut hat, [VB] können - Frau Blaschke/Frau Wapper erzählen können - jmds. Friseur erzählen können - jmds. Großmutter erzählen können - (keine) Märchen erzählen - (keine) Romane erzählen 	—
---	---

2.1.1.2.3. L'engany**2.1.1.2.3.1. L'emissor vol enganyar algú descaradament**

<ul style="list-style-type: none"> - jmdn. anlügen, dass er schwarz wird - die Hücke voll lügen - die Jacke voll lügen - ins Gesicht lügen 	—
--	---

2.1.1.2.3.2. L'autoengany

<ul style="list-style-type: none"> - sich in den Hals lügen - sich in den Sack lügen - sich in die eigene Tasche lügen 	—
---	---

2.1.1.3. L'emissor és presumtuós

<ul style="list-style-type: none"> - angeben wie eine Lore (nackter) Affen - angeben wie eine englische Gouvernate - angeben wie eine Tüte Mücken - angeben wie Graf Rotz von der Backe - angeben wie ein Sack Seife - angeben wie tausend Mann - angeben wie ein Wald voller Affen - angeben wie zehn nackte Neger - angeben wie tausend Russen - breitbeinig quatschen - dicke/große Töne reden 	<ul style="list-style-type: none"> - parlar de cents i milers
--	---

2.1.1.4. L'emissor és hipòcrita

—	<ul style="list-style-type: none"> - dir de boca enfora - dir de les dents enfora - dir (només) de boca - predicar consciència i vendre vinagre - predicar el que no es creu - dir de paraula
---	--

2.1.1.5. L'emissor és irreflexiu

<ul style="list-style-type: none"> - dumm daherreden 	<ul style="list-style-type: none"> - dir a la lleugera - parlar a la babalà - parlar foradat
--	--

2.1.1.6. L'emissor és agressiu

- sich die Köpfe heiß reden - sich in die Wolle reden - sich in Wut reden	- parlar granat
---	------------------------

2.1.1.7. L'emissor és transigent

- ja und amen sagen	- dir amén
----------------------------	-------------------

2.1.1.8. L'emissor parla amistosament

- ein paar warme Worte sagen - im Guten sagen	—
--	---

2.1.1.9. L'emissor parla imprudentment

- sich um den Hals reden - sich um Kopf und Kragen reden	—
---	---

2.1.2. LA INTENCIÓ COMUNICATIVA DE L'EMISSOR

2.1.2.1. L'emissor vol amonestar el receptor

- an jmds. Gewissen appellieren - den Standpunkt klarmachen - den Wurm segnen - ein paar Takte [VB] - ein Wort/Wörtchen reden - gründlich/(gehörig) Bescheid sagen - ins Gewissen reden	- cridar a capítol - cridar a l'ordre - cridar l'alto - cridar l'atenció - dir els quatre mots de la veritat - dir dos i dos quants fan - dir quatre berlandines - dir quatre coses (ben dites) - dir-ne quatre de fresques
---	--

2.1.2.2. L'emissor vol persuadir el receptor

- besoffen reden - (doof und) dusselig reden - ein Kind in den Bauch reden - tot und lebendig reden - zureden wie einem kranken/lahmen Gaul - zureden wie einem kranken Kind - zureden wie einer kranken Sau - in den Sack und wieder raus reden	—
---	---

2.1.2.3. La manca d'una intenció comunicativa

- ins Blaue (hinein) [VB]	- dir per dir - dir per verba - parlar per parlar - xerrar per xerrar
----------------------------------	---

2.1.3. L'ESTAT D'ÀNIM DE L'EMISSOR

- sich die Brust freiquasseln - sich den Dampf von der Seele reden - sich von der Leber reden - sich vom Herzen reden	—
--	---

2.1.4. LA FORÇA IL·LOCUTIVA I ELS ACTES DE PARLA

2.1.4.1. Actes de parla representatius

2.1.4.1.1. Actes representatius assertius

2.1.4.1.1.1. Actes representatius assertius afirmatius

- auf Mord versichern - steif und fest behaupten - Stein und Bein schwören ₁	- jurar per Déu
---	-----------------

2.1.4.1.1.2. Actes representatius assertius negatius

- voll abstreiten	- negar de barra a barra - negar de pla - negar en rodó
-------------------	---

2.1.4.1.2. Actes representatius informatius

- Bescheid sagen - brühwarm [VB] - einen Ton sagen	- confessar de pla - confessar de ple - dir davant davant - dir la bonaventura - dir-hi la seva
--	---

2.1.4.2. Actes de parla directius

2.1.4.2.1. La petició

- bitten und betteln - jmds. Kopf fordern - jmds. Hals fordern - um gut Wetter bitten - um jmds. Hand [VB]	- demanar a crits - demanar compte - demanar el cap - demanar la lluna (en un cove) - demanar la mà - demanar perdó - demanar raó
--	---

2.1.4.2.2. La pregunta

- der Kuh das Kalb abfragen - die Knöpfe aus der Weste fragen - die Seele aus dem Leib fragen - ein (zweites) Loch in den Arsch fragen - ein Loch in den Bauch fragen - ein Loch in den Kopf fragen - fragen wie ein Staatsanwalt	—
---	---

2.1.4.3. Actes de parla comissius

2.1.4.3.1. La promesa solemne

- hoch und heilig versprechen - in die Hand versprechen - Stein und Bein schwören ₂	—
--	---

2.1.4.3.2. La promesa desmesurada

- das Blaue vom Himmel versprechen - den Himmel auf Erden versprechen - goldene Berge versprechen	- prometre el món i la bolla - prometre la Bíblia - prometre la lluna (en un cove)
---	--

2.1.4.4. Actes de parla expressius

2.1.4.4.1. La lloança

- in den höchsten Tönen [VB] - übers Bohnenlied loben - über den grünen Klee loben - über den Schellenkönig loben	- parlar alt
--	---------------------

2.1.4.4.2. La felicitació

—	- felicitar de (tot) cor
---	---------------------------------

2.1.4.4.3. L'agraïment

- Dank sagen	- agrair de (tot) cor
--------------	------------------------------

2.1.4.4.4. El desig de bona sort i felicitat

—	- desitjar la pau dels gegants
---	---------------------------------------

2.1.4.4.5. El pronunciament favorable

- das Wort reden	—
------------------	---

2.1.4.4.6. La injúria i el blasme

- in Bausch und Bogen verdammen - in Grund und Boden verdammen	- dir fàstics - dir foc i flamada - dir mal - dir penjaments
---	--

2.1.4.4.7. L'ofensa i l'insult

—	- dir la lliçó del bacó - dir de tot - dir el nom del porc - dir quatre fàstics - dir-ne cent per un diner - dir-ne de tots colors - dir-ne de verdes i de madures - dir-ne més que a un gos - dir-ne per a salar
---	--

2.1.4.4.8. La queixa i la lamentació

- die Hücke voll jammern - die Ohren voll jammern - jdms. Leid klagen	—
---	---

2.1.4.4.9. El desig de dissort i malaureança

- den Tod an den Hals wünschen - die Pest an den Hals wünschen	—
---	---

2.1.4.4.10. L'ús de paraules malsonants com a expressió d'un malestar

- fluchen wie ein (Bier)kutscher - fluchen wie ein Heide - fluchen wie ein Landsknecht - fluchen wie ein Matrose - fluchen wie zwanzig Russen - schimpfen wie ein Droschkenkutscher - schimpfen wie ein Kesselflicker - schimpfen wie ein Rohrspatz	- renegar com un carreter - renegar com un oriol - renegar com una ratapinyada
---	--

2.1.4.4.11. Altres actes de parla expressius

- auf den Blocksberg wünschen - nach Buxtehude wünschen - zum Teufel wünschen - zur Hölle wünschen - dahin wünschen, wo der Pfeffer wächst	—
--	---

2.1.4.5. Actes de parla declaratius**2.1.4.5.1. Actes declaratius de l'àmbit jurídic i administratiu**

- ein Urteil sprechen - zu den Urnen rufen - zur Person [VB]	- cridar a les urnes - [VB] sentència
--	--

2.1.4.5.2. Actes declaratius de l'àmbit militar

- den Krieg erklären - zu den Fahnen rufen - zu den Waffen rufen	- cridar a files - cridar a les armes - cridar sota les armes - declarar la guerra - jurar bandera
--	--

2.1.4.6. Els efectes perlocutius

- gegen eine Mauer/eine Wand [VB] - in den Wind [VB] - in die Luft reden - reden können, bis man schwarz wird - sich den Mund fransig/fusselig reden - sich die Lippen fransig reden - sich Fransen an den Mund reden - Steinen predigen - tauben Ohren predigen - zum Fenster hinausreden ₁	- parlar a la paret - parlar en xinès - predicar en el desert
--	---

2.2. EL RECEPTOR O DESTINATARI**2.2.1. EL DESTINATARI ÉS EL PROPI EMISSOR**

- zu sich selbst [VB]	- dir entre si mateix - dir(-se) per a si (mateix)
-----------------------	---

2.2.2. L'ESPECIFICACIÓ D'UN DESTINATARI**2.2.2.1. El missatge es pronuncia confidencialment per a un destinatari concret**

- ins Ohr flüstern - unter vier Augen [VB]	- [VB] a cau d'orella - [VB] a l'orella
---	--

2.2.2.2. El missatge es pronuncia públicament per a un destinatari múltiple

- zum Fenster hinausreden ₂	- dir a boca plena - dir a so de campanes - dir a so de trompeta/trompetes - [VB] a tot vent - [VB] als quatre vents
--	--

2.2.3. LA FUNCIO APEL·LATIVA

- um ein geneigtes Ohr bitten - um Gehör bitten	—
--	---

2.3. EL CONTINGUT DEL DISCURS

2.3.1. CARACTERITZACIÓ DEL CONTINGUT DEL DISCURS

2.3.1.1. El contingut del discurs és intranscendent

- sich um des Kaisers Bart streiten - viel reden, wenn der Tag lang ist	- discutir sobre els sexe dels àngels
--	---------------------------------------

2.3.1.2. El discurs és incongruent i desbaratat

- aus einem hohlen Faß (heraus)sprechen - Blech reden - dummes Zeug reden - Käse reden - Makulatur reden - Mist reden - Quark reden - reden wie der Blinde/ein Blinder von der Farbe - Senf reden - über die Unsterblichkeit des Maikäfers sprechen - über grüne Seife [VB]	- dir-la de l'alçada d'un campanar - dir-la grossa - dir-ne una de bombero - dir-ne una de les seves
---	---

2.3.1.3. El contingut del discurs és secret

- aus dem Nähkästchen plaudern - aus der Schule plaudern - hinter der hohlen Hand [VB]	—
--	---

2.3.1.4. El contingut del discurs és conegut

- Wort für Wort wiederholen	- repetir a la lletra - repetir al peu de la lletra - repetir mot a mot
-----------------------------	---

2.3.1.5. El contingut del discurs és múltiple i variat

- quer durch den Gemüsegarten reden - querbeet fragen - über Gott und die Welt [VB]	—
---	---

2.3.2. LA MANERA DE FORMULAR EL DISCURS

2.3.2.1. La formulació del discurs en relació amb la realitat

2.3.2.1.1. El discurs és directe

- auf den Kopf zusagen - ins Gesicht sagen - von Mann zu Mann [VB] - vor die Schnauze sagen - vor die Schwarte sagen	- dir a la cara - parlar cara a cara - parlar de tu a tu
--	--

2.3.2.1.2. El discurs és exacte i directe

- das Ding (beim rechten/richten) Namen nennen - das Kind beim rechten/richtigen Namen nennen - Ross und Reiter nennen	- dir al pa, pa i al peix, peix - dir al pa, pa i al vi, vi - dir les coses pel seu nom - dir les coses tal com són - dir tot el que fa al cas
--	---

2.3.2.1.3. El discurs es presenta de forma clara i oberta

- auf gut deutsch sagen - auf gut preußisch sagen - deutsch (und deutlich) sagen - eine deutliche Sprache sprechen - Fraktur reden - frank und frei [VB] - frei/frisch von der Leber (weg) [VB] - Klartext [VB] - klipp und klar [VB]	- dir amb tota la boca - dir clar i llampant - dir de barra a barra - dir de llis - dir de net a net - dir llis i ras - dir net i cru - dir net i pelat - dir nu i cru - dir ras i curt - dir tot ras - parlar en plata - [VB] clar i català - [VB] clar i net - [VB] clar i ras - [VB] sense embuts
---	---

2.3.2.1.4. El discurs no es presenta de forma directa

- durch die Blume sagen - um die Ecke reden	—
--	---

2.3.2.1.5. El discurs no és precís ni exacte

im Großen und Ganzen [VB]	- dir (a) grosso modo - dir a l'engròs - explicar per damunt - explicar per sobre - [VB] a grans trets - [VB] en gros - [VB] en termes generals
---------------------------	--

2.3.2.1.6. El discurs és divagador

- um den (heißen) Brei (he)rumreden	—
-------------------------------------	---

2.3.2.1.7. El discurs és contradictori

- (ein)mal hü und (ein)mal hott sagen - mit gespaltener Zunge [VB] - mit tausend Zungen reden - mit zwei Zungen [VB]	- dir-ne una de freda i una de calenta
---	---

2.3.2.2. La comprensibilitat

2.3.2.2.1. L'emissor parla de forma intel·ligible

—	- parlar (en) cristià
---	------------------------------

2.3.2.2.2. L'emissor parla de forma intel·ligible

- auswärts [VB] - in Rätseln sprechen	- parlar en grec - parlar en xinès
--	--

2.3.2.3. La quantitat d'informació

2.3.2.3.1. El discurs és extens i exhaustiu

- Bände erzählen - lang und breit [VB]	—
---	---

2.3.2.3.2. El discurs és detallat

- groß und breit erklären - haarklein [VB] - kurz und klein erzählen	- contar fil per agulla - explicar amb (tots els) pèls i senyals - explicar amb tots els ets i uts - explicar per menut - [VB] cosa per cosa - [VB] espès i menut - [VB] en detall - [VB] fil per randa - [VB] pèl per pèl - [VB] per peces menudes - [VB] punt per agulla
--	--

2.3.2.3.3. El discurs és excessivament extens i detallat

- eine Oper [VB] - einen (ganzen) Roman erzählen - Serpentina reden	—
---	---

2.4. EL CODI LINGÜÍSTIC

2.4.1. L'ELOQUÈNCIA

- mit Engelszungen reden - mit tausend Zungen reden - reden wie ein Buch ₂	- parlar com un àngel - parlar com un home - parlar com un llibre (obert) - parlar com un sant
---	--

2.4.2. LA INTERFERÈNCIA LINGÜÍSTICA

—	- parlar enxampurrat - parlar mig en plata mig en quartos
---	---

2.4.3. EL PARALLENGUATGE

- mit den Händen/mit Händen und Füßen [VB]	- parlar amb les mans
--	------------------------------

2.5. EL CANAL

2.5.1. EL MITJÀ ORAL

- mündlich sagen	- dir a boca - dir de boca - dir de paraula - dir de viva veu - [VB] de boca a orella
------------------	--

2.5.2. EL MITJÀ TELEFÒNIC

- den Draht glühend telefonieren - sich die Finger wund telefonieren	—
---	---

- sich die Ohren heiß telefonieren - telefonieren, bis die Drähte glühen	
--	--

2.6. LA CORTESIA

- du sagen - Sie sagen	- [VB] de tu - [VB] de vosté
---------------------------	---------------------------------

2.7. LA PERSPECTIVA METACOMUNICATIVA: ELS TORNS DE PARLA

2.7.1. DEMANAR EL TORN DE PARLA

- sich zu Wort melden - ums Wort bitten	- demanar la paraula
--	----------------------

2.7.2. DENEGAR EL TORN DE PARLA

- das Wort verbieten - den Mund verbieten	- negar la paraula
--	--------------------